

Giới thiệu Cuộc Gặp Thoảng Qua

Nơi làm việc mới của tôi là một công ty chuyên sản xuất và thiết kế các loại đồ lót dành cho phụ nữ. Lẽ dĩ nhiên một dạng công ty như thế thì có tới 80% nhân viên trong công ty là phụ nữ và họ đều có thân hình và dáng vẻ trên trung bình hoặc cũng do người ta nói như thế về nó.

Tôi vẫn còn đang đi loanh quanh hy vọng có thể tìm được văn phòng của mình, đây là một công ty lớn lẽ dĩ nhiên có quá nhiều phòng ốc. Chợt tôi nghe có tiếng nói chuyện từ một căn phòng vọng ra, có cả tiếng đàn ông và đàn bà, trước cửa phòng tôi nhìn thấy có một tấm bảng “Người không phận sự xin miễn vào.” Nhưng những tiếng nói chuyện đó đã kích thích lòng hiếu kỳ của tôi, tôi nhẹ nhẹ tiếng lại gần và hé cửa.

Trong phòng tuy hơi tối nhưng tôi có thể nhìn thấy một cô gái trẻ có thể nói rất đẹp đang nửa ngồi nửa nằm trên bàn quay lưng về phía tôi, và trên người không có gì khác ngoài một bộ đồ lót màu đen, ngoài ra còn có một người đàn ông, gã này khá mập và lùn, đôi mắt được bao bởi một gọng kính to, gã ngồi trên ghế kê mặt gần như sát với lại âm hộ của cô gái, đôi mắt không rời ra khỏi vùng tam giác đó.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Những cô gái đồng nghiệp

Nơi làm việc mới của tôi là một công ty chuyên sản xuất và thiết kế các loại đồ lót dành cho phụ nữ. Lẽ dĩ nhiên một dạng công ty như thế thì có tới 80% nhân viên trong công ty là phụ nữ và họ đều có thân hình và dáng vẻ trên trung bình hoặc cũng do người ta nói như thế về nó.

Tôi vẫn còn đang đi loanh quanh hy vọng có thể tìm được văn phòng của mình, đây là một công ty lớn lẽ dĩ nhiên có quá nhiều phòng ốc. Chợt tôi nghe có tiếng nói chuyện từ một căn phòng vọng ra, có cả tiếng đàn ông và đàn bà, trước cửa phòng tôi nhìn thấy có một tấm bảng “Người không phận sự xin miễn vào.” Nhưng những tiếng nói chuyện đó đã kích thích lòng hiếu kỳ của tôi, tôi nhẹ nhẹ tiếng lại gần và hé cửa.

Trong phòng tuy hơi tối nhưng tôi có thể nhìn thấy một cô gái trẻ có thể nói rất đẹp đang nửa ngồi nửa nằm trên bàn quay lưng về phía tôi, và trên người không có gì khác ngoài một bộ đồ lót màu đen, ngoài ra còn có một người đàn ông, gã này khá mập và lùn, đôi mắt được bao bởi một gọng kính to, gã ngồi trên ghế kê mặt gần như sát với lại âm hộ của cô gái, đôi mắt không rời ra khỏi vùng tam giác đó.

Ông ta mở miệng ra lệnh:

“Coi nào mau dạng chân của cô ra đi tôi muốn coi sản phẩm thiết kế của tôi có vừa không trước khi tôi bán chúng ra thị trường.”

Cô gái mặt im lặng không nói gì cúi đầu xuống.

Gã lại lên tiếng “Cô có nghe tôi nói không, đừng làm tôi nổi giận”

Cô gái yếu đuối lên tiếng, nghe trong âm thanh của tiếng nói dường như cô ta không muốn nhưng vẫn phải làm “Vâng thưa ông”. Một cách từ từ, cô ta đang rộng hai chân của mình ra, mở cửa cho lão nhìn thẳng vào “vùng cấm” của mình.

Gã đàn ông cười, rồi đưa ngón tay trở lên, rê nhẹ từ vùng bụng của cô ta xuống tới lỗ *** của cô ta và từ từ xoa ở chung quay rồi thọc ngón tay từ từ vào đó.

“Ông... ông đang làm gì thế? Đừng... đừng ở chỗ đó... làm ơn đi” – Cô gái phản kháng.

“Không sao đâu tôi chỉ muốn chắc rằng nó mềm thôi... Ôi thật là mềm... Hahaha” Vừa cười ông tay vừa tiếp tục thọt ngón tay vào sâu hơn.

“Bây giờ thì cô đã hiểu được ý nghĩa nó rồi phải không... Hahaha... Bây giờ tôi muốn cô nhồm lên và kéo cái quần lót để cho nó siết *** của cô đi...” Những câu nói của gã làm tôi hiểu rằng gã đã làm cho đám thủy của cô chảy ra.

“Không tôi không thể” – Cô gái từ chối yếu ớt.

“Như vậy là cô nói, cô không quan tâm đến sự phát triển của công ty nữa à, cô không muốn làm việc cho công ty nữa phải không...”

“Không ý tôi không phải thế... xin đừng nói thế.”

“Vậy thì làm đi” Ông ta lớn tiếng

“Như thế này phải không?” Vừa nói cô ta vừa nhồm người một tay chống ra sau làm thế tựa tay kia kéo cái quần lên thật cao. Phần đáy quần siết lại gần như chỉ còn như một sợi dây nhỏ, siết cái *** của cô ta, vì đứng khá xa nên tôi nhìn không rõ nó ra lắm sau, nhưng chắc rằng nó rất đẹp.

“Hahaha, cái quần rất đẹp nó siết cái *** cô rất vừa, đây là cảm tưởng mà tôi rất thích nhìn...” Gã vừa cười vừa nói một cách thích thú và khoái trá.

“Thưa ngài, ngài đứng đó làm gì vậy?” Một giọng nói vang lên từ phía sau lưng tôi làm tôi giật mình, xoay người lại, thì ra là một cô nhân viên cô ta tiếng tới gần tôi và lại lên tiếng.

“Thưa ngài đây là khu vực cấm chỉ dành riêng cho những người có trách nhiệm người khác không thể tự ý đi vào.”

Tôi không thể quan tâm đến những gì cô ta nói, cô ta có một thân hình tuyệt đẹp rất bốc lửa, có thể nói như thế số đo ba vòng 36 – 26 – 36, không khó gì mấy để nhận ra. Cô ta mặc đồng phục màu cam, váy và áo khác ngoài cùng màu, chiếc áo sơ mi bên trong màu trắng không che nổi cặp ngực bốc lửa đó, tôi đã thoáng thấy những vằn hằn của cái áo ngực. Chợt thấy cô ta đang chăm chăm nhìn mình tôi sực nhớ và lên tiếng.

“Xin lỗi cô, hôm nay là ngày đầu tiên tôi tới công ty làm, chẳng quen thuộc gì cả, tôi đang kiểm văn phòng riêng của mình...”

“Văn phòng riêng?” Cô ta lên tiếng và tiếp tục “Như vậy là ngài là tổ trưởng mới của phòng kế hoạch số 2 phải không??”

“Vâng thưa cô. Tôi tên Trương Thiên Quốc. Còn cô là?” Tôi tự giới thiệu và cũng hỏi tên cô ta một cách xã giao.

“Tôi là Ngọc Yến Nhi, từ phòng quảng cáo, tôi vừa nghe nói con trai của ngài tổng giám đốc vừa thuê một nhân viên quản lý giỏi, quả thật hân hạnh cho tôi khi gặp được ngài, để tôi dẫn

đường cho ngài. Ngài có muốn đi theo tôi không?” Cô ta nói chuyện nhưng bằng một giọng nói lạnh lùng băng giá, nhưng lúc nào tôi cũng không quan tâm nhiều.

Tiếng rên từ trong phòng vang lên “U’uuuuuuuuur... urururururur”, tôi quay lại nhìn thấy gã đàn ông đặt dương vật gã giữa hai bầu vú của cô gái và phun tinh dịch xối xả. Tôi quay lại hỏi.

“Thưa cô tôi có thể hỏi là công ty chúng ta thử mẫu như...”

Ngọc Yến Nhi hiểu tôi định nói gì thì cắt ngang.

“Thưa ngài chuyện đó không có liên quan tới ngài xin ngài đừng bận tâm, tôi khuyên ngài chỉ cần quan tâm tới phận sự của ngài thôi, mời đi lối này”

Tôi không nói gì nữa đi theo cô ta tới văn phòng.

Tôi về phòng làm việc của mình, dĩ nhiên là một tổ trưởng tôi cũng có nhân viên riêng của mình, nhưng dường như chẳng ai muốn làm việc, họ toàn ngồi chơi, tôi mặc kệ, đi thẳng vào trong văn phòng mình. Một email được gửi từ con trai giám đốc, trong đó có tất cả hồ sơ về tất cả nhân viên trong công ty và những người có liên quan tới phó giám đốc. Vừa lúc đó có một nhân viên bước vào.

“Chào tổ trưởng, tôi tên là Ngọc Lộ, mời ngài xem qua về những thiết kế của tôi. Tôi mơ về việc này từ nhỏ, tôi thích thiết kế từ nhỏ và mong trở thành một nhà thiết kế hàng đầu...”

“Uhm... Ok... Cô có thể pha giùm tôi ly trà không?”

...

Tranh thủ lúc cô ta ra ngoài ngồi đọc tài liệu.

“Thưa ngài đây là cà phê ngài cần?”

“Cà phê, tôi nghĩ tôi yêu cầu trà mà?”

“Ôi xin lỗi ngài tôi nhầm, thành thật xin lỗi”

“Không sao, nhân tiện tôi có thể cho tôi biết nhiều về phòng người mẫu không?”

“À thưa ngài tôi không rành vì chúng ta rất ít khi làm việc với họ, chủ yếu là phòng kế hoạch số 1 và công việc chúng ta chẳng có gì dính dáng với lại phòng người mẫu thưa ngài.”

“Cảm ơn cô.”

Tôi đi thẳng xuống phòng người mẫu hy vọng tìm thêm chút gì, nhưng khi vào phòng thì không thấy Bạch Vy Vy đâu cả, tôi vừa quay đi thì cô ta xuất hiện đằng sau lưng tôi.

“Chào, ngài cần gì tôi giúp không?”

“Chào tôi là Trương Thiên Quốc...”

“Tôi là Bạch Vy Vy. Tôi đã biết rõ ngài là tổ trưởng mới của phòng kế hoạch số 2, tôi không thể nào chờ để dẫn ngài đi vòng quanh công ty. Rất hân hạnh được gặp ngài”

“Tôi cũng nghe nhiều chuyện về cô người mẫu xinh đẹp và có mái tóc vàng...” bỗng tôi tưởng tượng ra thân hình trần truồng của cô ta trước mặt tôi.

“Cái đó có phải giọng là quá nhiều tình dục không?” Cô ta lên tiếng hỏi nhưng không có chút nào là thật giống như câu nói đùa, tôi cũng trả lời.

“Chỉ là thói quen thôi, tôi khó cảm lòng khi thấy một cô gái đẹp nên chỉ khen ngợi cô vài lời thôi, xin đừng giận.”

“Tôi không giận đâu.”

“Còn về chuyện giúp tôi?”

“Dạ. tôi sẵn sàng giúp đỡ ngay về mọi việc?”

“Như làm người mẫu cho những mẫu thiết kế rồi cho người khác xem phải không?” Tôi hỏi cô ta và liếc mắt nhìn.

Cô ta sắc mặt tái nhợt nhìn tôi.

“Tôi sẽ đến.” Mặt cô ta tái nhợt và bước vào phòng đóng cửa lại.

Ngày điều tra đã xong, và tôi bắt đầu công việc, đầu tiên là lựa chọn những thiết kế tốt từ những bản mẫu thiết kế của Ngọc Lộ, sau đó nói với cô ta là muốn có chi tiết một mẫu thiết kế của cô ta và hy vọng cô ta sớm hoàn thành. Cô ta vui vẻ nhận lời. Đọc lại hồ sơ của Bạch Vy Vy, bà ngoại cô ta bị một bệnh khá nặng phải nằm điều trị ở một bệnh viện ở Hoa Kỳ, và như thế cô ta phải trả một số tiền rất lớn, hơn hẳn tiền lương của cô ta, như thế tôi đã hiểu tại sao cô ta lại chấp nhận làm những việc như thế. Tôi quyết định tìm gặp cô ta, biến cô ta thành người của tôi.

Tôi đứng chờ cô ta ở một đoạn vắng từ phòng của lý Hiền về phòng của cô ta, vì tôi nhớ cô ta có hẹn với ông giám đốc phòng kế hoạch này, tôi chờ đợi. Cuối cùng cô ta xuất hiện, gương mặt buồn bã, lo lắng, chán nản tròn mắt nhìn tôi nghiến vò cùng, cái khuôn mặt trái xoan xinh xắn đó giờ ngấn lệ không còn tươi cười nữa, mái tóc dài và vàng của cô ta thả xuống càng làm tăng vẻ kiêu diễm. Tôi lên tiếng đồng thời đưa tay chụp lấy tay cô ta và kéo vào lòng mình.

“Lại phải đi thử đồ nữa à?”

“Uh? Là tổ trưởng, ngài... ngài muốn gì ở tôi đây?”

“Tôi chỉ muốn giúp em. Thế thôi.” Tôi đổi cách xưng hô thành em theo tôi vừa tiện vừa thân mật. Cô ta hỏi lại “Tôi không hiểu ngài muốn nói gì?”

“Đừng giả bộ phủ nhận, tôi đã biết tất cả rồi về những chuyện tại phòng thử sản phẩm”

“Không phải như ngài nghĩ đâu, tôi chỉ muốn khách hàng hiểu được giá trị tốt nhất của sản phẩm chúng ta. Tôi...”

Không để cô ta nói nữa, tôi ghì chặt người cô ta và đặt lên môi cô ta một nụ hôn thật say, thật ngọt và kéo dài.

Tôi lại nói tiếp “Tôi đã nhìn vào hồ sơ của em và hiểu là em không tự nguyện làm như vậy, tất cả em làm là vì bà ngoại của em đang trong tình trạng sức khoẻ kém và phải điều trị ở một bệnh viện tại Mỹ. Tôi chỉ muốn giúp em thôi.” Vừa nói tôi vừa để một tay chạm vào mông cô ta, một cảm giác thật dễ chịu và rất sáng khoái, nó rắn chắc.

Cô ta như bị điện giật hốt hoảng định bỏ chạy.

“Đừng nói nữa”

Tôi nắm tay cô ta kéo lại “Hãy ngừng những việc bẩn thỉu đó lại”

“Cảm ơn anh nhiều nhưng đây là việc riêng của em, hãy để em tự giải quyết.” Nói xong cô ta vùng bỏ chạy.

Trong phòng thử sản phẩm, hai gã đàn ông, một là khách hàng, một là giám đốc phòng quảng cáo đang trăn trăn nhìn vào Khánh Vy.

Cô ta đứng trên chiếc bàn làm việc và từ từ kéo phéc-mô-tuya và tuột chiếc váy đồng phục một cách nhẹ nhàng, chiếc quần lót màu đỏ che đi vùng kín của Vy Vy.

Cô ta xấu hổ nhắm mắt và quay mặt đi chỗ khác, cảm thấy mình như đang làm một việc làm bẩn thỉu.

Hai gã đàn ông cười như hai con thú nhìn thấy con mồi trước mặt.

Một gã xông tới giật phăng cái áo sơ mi mà Vy Vycòn mặc trên người, hai hàng nút bị gã giật đứt hết, để lộ cái ngực to giờ chỉ còn được che phủ bởi cái áo lót màu đỏ bằng loại vải ren rất mỏng và mịn.

Không dừng lại ở đó, gã đẩy cái áo ngực lên và điên cuồng bóp ngực của Vy Vy.

Xoa bóp thô bạo không thương tiếc cho hai trái đào đó, kề miệng xuống một bên ngực dùng cái lưỡi nhám xam của lão chà xát lên cái vú xinh đẹp đó trong khi tay kia nắn bóp cái còn lại, dần dần, lão dùng hai ngón tay nắn nắn cái núm vú màu hồng của cô ta.

Trong khi đó gã còn lia luôn tay vào trong chiếc quần lót của cô và không ngừng sờ nắn xoa ở vùng *** ngón tay xoa dần hai bên lớp thịt rồi từ từ, một ngón đi vào trong *** xoa nhẹ ngón khác thì xoa ở ngay chỗ hột le của nàng, bị kích thích như thế, dâm thủy từ trong lỗ *** chảy ra ngoài rất nhiều, ướt cả tay lão, lão nhìn những thứ nước đó cười một cách dâm dật rồi tiếp tục nhấn mạnh ngón tay vào.

Dâm thủy ra càng nhiều, chảy ướt cả bàn và vài giọt rơi xuống dưới tấm thảm được trải dưới sàn, và từ từ thấm rộng ra.

Vy Vy rên rĩ, khó chịu vì bị hành hạ, bị kích dục như thế, tuy ý nghĩ nàng không muốn làm điều này, nhưng cơ thể nàng thì mang đầy khoái cảm thỏa mãn muốn tiếp tục cái công việc đó.

...

Họ đợi tự thế, gã nút vú Vy Vy lúc này ngồi lên ghế tuột quần ra và ưỡn cái dương vật đầy lông lá của lão lên, cô thì quỳ xuống đất hai tay đặt lên xoa nắn dương vật gã, và từ từ đưa cái khúc cùi đó vào miệng mình dùng cái lưỡi của mình chà sát, chăm sóc nó, mút liếm nó.

Gã kia khoái trá đưa tay nắm tóc cô kéo sát đầu cô sát vô trong bụng mình rồi thụt mông tới, lão muốn hưởng cảm giác cái dương nằm sâu trong cái miệng dễ thương kia.

Lão làm tới tấp nhanh dần tay kéo đầu cô, thụt dương vật thật mạnh, miệng Bạch Vy Vy nhỏ giờ đây phải ngoạm khúc *** lớn đó, khiến nàng không thở được, nhưng không dám phản kháng cứ để cho lão hành hạ.

Trong khi đó ở phía sau, một chân cô đặt dưới sàn, một chân bị gã kia quàng qua vai, mở rộng đường vào âm đạo cô, rồi gã từ từ đút con *** của gã vào, nhấp dầm, mạnh dần và nhanh dần, Vy Vy giờ đây bị tấn công ở cả phía trước lẫn phía sau, đối với cô chẳng có gì vui vẻ mà là sự nhục nhã, đau đớn, cô đang bị hành hạ.

“Cô làm khá lắm, từ lâu tôi ước gì có thể chơi có như thế này, tiếp đi tiếp đi... Hahahaha” – Gã đàn ông đang được cô bú lên tiếng thỏa mãn.

“Đúng thế. Cái *** cô bót và ẩm lắm...” – Gã kia cũng chen thêm trong lúc thực mạnh dương vật gã vào tử cung nào.

Nước mắt cô rơi xuống vì sự tủi nhục mình phải chịu đựng.

Bên ngoài căn phòng đó, Ngọc Yến Nhi ngồi ngay cái bàn cạnh cánh cửa cầm một mớ hồ sơ đang đọc, cô ta như một bảo vệ ngăn không cho bất cứ ai vào trong căn phòng đó. Tôi tiến lại gần, cô ta giật mình hoảng hốt khi thấy tôi tới, đứng dậy dường như muốn cản không cho tôi đi vào. Tôi mặc kệ lách người cô ta và mở cửa phòng.

“Ngài làm gì vậy? Ngài không được quyền vô căn phòng này...” – Cô ta lên tiếng. Quá trễ tôi mở cửa phòng và bước vào, hai gã đàn ông giật mình khi thấy tôi bước vào, lên tiếng hỏi.

“Anh là ai? Tại sao anh bước vô đây? Đây là khu vực cấm...”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Những cô gái đồng nghiệp

Tôi mặc kệ không quan tâm đến họ tôi bước tới gần Vy Vy, thấy tôi cô ta có ánh mắt vui mừng nhưng sau đó, lấy tay che ngực và quay đi chỗ khác, sụt sùi khóc, tôi cởi áo vét của mình và choàng cho cô ta.

“Tôi nghĩ em nên mặc lại quần áo đi” – tôi thăm thì bên tai cô ta.

“Nhưng đây là việc em cần làm, mặc em đi” – Cô ta trả lời trong tủi nhục.

“Đừng lo anh đảm bảo với em là bà ngoại em sẽ không sao, tin anh đi.”

Căn phòng vắng lặng chỉ có tôi và Bạch Vy Vy, lúc này cô ta đã mặc lại quần áo, đứng tựa vào cửa sổ, nhìn tôi một cách hàm ơn, lo lắng và sợ sệt. Cô ta lên tiếng phá tan sự im lặng.

“Anh điên à? Anh có hiểu những gì anh vừa làm không? Nhưng dù sao em cũng cảm ơn anh rất nhiều.

“Không có gì, hơn nữa tôi làm việc ở đây mục đích chính của mình là muốn chiếm được tất cả những nhân viên xinh đẹp ở đây, người ta gọi là”quấy rối tình dục”phải không nhỉ”

“Hả” – Cô ta ngơ ngác.

“Nhân tiện đây tôi cho em biết, tôi không bao giờ để bất kỳ ai chạm vào thân thể của cô gái mà tôi thích.” – Vừa nói tôi đưa tay và sờ vào mông của Bạch Vy Vy một cái mông săn chắc và tròn trịa vô cùng

Cô ta giả lảng hỏi “Anh đang tán tỉnh em đó à?”

“Đó là lý do anh ở đây mà”

“Đồ quý dâm dục”

“Thế à? Em muốn anh dừng à?”

“Không”

Từ phía sau tôi vòng tay ra và ôm lấy thân hình của Bạch Vy Vy vào sát trong lòng của mình, mùi da thịt của cô ta tỏa ra làm tôi thấy thật sảng khoái và dễ chịu, bàn tay của tôi di chuyển dần tới hai vị trí ngực và *** của cô ta. Ngực của Bạch Vy Vy rất đẹp và to, khi chạm tay vào đó tôi cảm thấy phấn khích vô cùng, máu trong người tôi như chảy loạn xạ, còn *** của cô ta thì rất săn chắc bót, tôi có thể cảm thấy khi chạm được tới nó.

“Dừng lại đi, mình không thể làm như thế ở đây, bất cứ ai cũng có thể nhìn thấy khi bước vào. Anh...”

Không để cô ta nói nữa, tôi cúi xuống khó miệng cô ta bằng một nụ hôn say đắm, cô ta hoàn toàn khuất phục, im lặng tận hưởng hương vị ngọt ngào của nụ hôn đó, nụ hôn mà lần đầu tiên cô ta cảm nhận được sự ấm cúng và quan tâm của người khác.

“Em không ngờ anh là một loại người như thế, nhưng em lại thích như vậy.”

“Em thích thế à, thế từ nay chúng ta có thể có mối quan hệ với nhau.”

“Quan hệ như thế nào?”

“Thì một mối quan hệ bí mật, đen tối và dơ bẩn”

“Như thế nào?”

Không nói nữa, tôi luồn tay cởi áo của cô ta và luồn hai tay vào trong lớp áo ngực của nàng xoa nắn trực tiếp với cặp nhũ hoa xinh đẹp đó.

Tròn, trắng, tròn trịa, và chắc đó là tất cả tôi có thể nói.

Da chạm da làm cho dương vật tôi cương cứng lên và độn lớp quần, hai tay tôi không ngừng xoa nắn cặp vú của cô ta, miệng tôi thì khẽ cô của cô ta hôn lên và liếm lên chiếc cổ nõn nà đó, da của cô ta rất mịn và có một vị ngọt, tôi thấy kích thích vô cùng, một tay tôi rời khỏi cặp nhũ thoa, và như một con rắn nó trườn dần tới ngay *** nàng, luồn vô trong quần lót nàng và tìm đến “cửa hàng” đó, tôi dùng nó xoa dần hai bên mép hang, xoa thật nhẹ nhàng, rồi từ từ vào trong *** nàng. Nước dâm thủy từng giọt từng giọt rồi xối xả tuôn ra, cô ta không chịu nổi nữa lên tiếng rên “Uurururum...”

“Ghê thật chỉ một ngón tay và tôi mới đưa vào có một chút mà em đã ướt như thế rồi? Chắc là hưng lắm rồi sao” – Vừa nói tôi đưa lưỡi liếm tai của Bạch Vy Vy, một vành tai nhỏ nhắn và xinh xắn.

Chúng tôi đổi từ thế, nằm theo kiểu 69, tôi nằm dưới, cô ta nằm trên hướng *** về phía tôi, lúc này *** cô ta chứa đầy dâm thủy, không ngừng chảy ra, mang theo một mùi hương từ trong cơ thể cô ta, tôi đưa cái lưỡi của tôi cào quết liếm những nước dâm thủy đó, rồi đưa lưỡi lên liếm lấy cái hột le nhỏ bé của cô ta, sau đó tôi còn cho lưỡi vào trong *** cô ta và không ngừng ngoáy nó trong đó.

Phía dưới tôi cô ta cũng dùng miệng mà súc *** tôi liên tục, cô ta liếm và nuốt hết những nước nhờn được tiết ra từ con *** tôi.

Đến khi lưỡi tôi vào sâu nàng không chịu nổi nữa rên lớn “A..a.. a sướng quá, e..m.. không chịu nổi nữa..”

Từ từ tôi nhẹ nhàng rút, sau đó nhích ra và lại đẩy vào, từ từ tăng dần nhịp độ và sức mạnh của mỗi cú đẩy.

“a..a.. Ừm. Mạnh nữa... Mạnh nữa đi anh... Em... Muốn... nó vô trong... hoàn toàn... mạnh nữa đi”

Nghe những lời nói đó tôi càng nứng và nắc càng mạnh, tôi nắm một chân cô ta vắt lên vai để nàng nằm nghiêng và tiếp tục thọc sâu con *** vào trong cái âm hộ ọt ẹt nước dâm của cô ta, cái cảm giác đó thoải mái làm sao, nó âm tròn trịa ngọt mà và sảng khoái tôi có thể cảm nhận âm đạo nàng co bóp như muốn nén chặt con *** tôi lại... Tiếp tục nắc mạnh, nhưng tiếng vỗ của da thịt chúng tôi vang lên khắp phòng. Lại đổi tư thế lần này theo kiểu chó, cô ta chòng người lên, mông hướng lên tạo đường cho *** tôi vào âm đạo tôi dứt vo và có thật thật sau thật mạnh, hai tay tôi chồm ra trước nắm lấy ngực cô ta, xoa bóp trong khi *** vẫn thật sâu.

“Thật tuyệt, nữa đi... nữa đi... mạnh hơn sâu... em chưa bao giờ... hưởng cảm giác tuyệt vời như thế... nữa đi... mạnh nữa... a aa..a.”

Nghe những lời nói đó, tôi kích thích và lấy hết sức của mình thực thật mạnh vào trong sau *** của Bạch Vy Vy, và tôi cảm thấy như tôi đã chạm vào tận thành tử cung của cô ta, thật là khoái lạc.

“Em không chịu... được nữa... em ra đây... Áa”

Tôi và cô ta gồng mình cả hai cùng xuất tinh một lúc. Bạch Vy Vy sau khi xuất tinh vẫn tiếp tục, cô ta leo lên người tôi và cầm con cắc tôi lúc này vẫn còn cương, ngồi từ từ xuống hướng con *** thẳng vào ***

Ốt một cái nó đã trúng đích, cô ta bắt đầu nhún nhảy trên người tôi, cô ta rướn cao rồi lại ngồi mạnh xuống, cảm giác sung sướng lại tràn ngập cơ thể tôi, tôi cũng cùng nhịp với cô ta ngồng lên và nằm xuống như muốn con *** đâm thật sâu vào trong *** cô ta, vì càng vào sâu thì khoái cảm càng lớn.

Nhấp một hồi, tôi lại không chịu nổi và một lần nữa cùng nhanh xuất tinh, tình trùng bắt thẳng vào *** cô ta, tôi như lạc vào cõi mộng.

Tôi đến phòng lập trình, đèn vẫn còn sáng, vẫn có người, quả như không ngoài dự đoán tôi bước vào thì thấy Ngọc Lộ đang chăm chú đánh máy, tôi nhẹ nhàng tiến lại gần, đặt tay lên vai cô ta và xoa nhẹ.

“Ngài làm tôi sợ đó, tổ trưởng, ngài làm gì ở đây vậy?” – Cô ta giật mình quay lại.

“Oh tôi xin lỗi cô, tôi không cố ý làm cô sợ.” – Tôi trả lời.

“Giờ này ngài vẫn ở đây sao? Tôi không nghĩ sẽ còn bất cứ ai ở lại công ty giờ này tôi chỉ muốn hoàn thành cho xong công việc của mình thôi thưa ngài.”

“Oh tôi hiểu rồi, à Ngọc Lộ về phần kế hoạch thiết kế mới của tổ hai, tôi cần nhờ cô làm cho tôi bản mẫu của nó được không?”

“Tôi đã nói với ngài rồi, tôi còn có công việc phải làm nên tôi không thể giúp ngài được xin ngài thông cảm.” Nói xong cô ta quay trở lại và tiếp tục làm việc không chú ý gì tới tôi nữa.

Không chịu thua, tôi chồm tới cầm con chuột vào đặt lên trên bầu vú của cô nàng và bắt đầu xoa đều con chuột. Vừa xoa vừa nói.

“Coi nào, làm việc một mình trong bóng tối như thế này thì cô cần nghỉ ngơi một chút đó hay là có lý do nào khác khiến cô phải tắt đèn như thế này?”

“Cái đó...” – Cô ta ấp úng.

Không bỏ lỡ cơ hội, tôi tiếp tục tấn công, “Nếu như tôi nhớ không lầm, chúng ta cần xin phép thì mới có thể sử dụng máy tính của công ty sau giờ làm việc đúng không nào?” – Càng nói tôi xoa con chuột càng mạnh, sau đó bỏ hẳn con chuột ra dùng tay mình trực tiếp xoa bóp đôi nhũ hoa to lớn đó, rất mềm mại, một tay khác của tôi thì luồn xuống phía dưới và từ từ vén váy của cô ta lên. Tôi tiếp tục nói: “Tôi chắc rằng một người thành thật như cô thì không thể nào mà không nhớ rõ chuyện này được có đúng không? Thế nào? Còn bản kế hoạch thì em sẽ lo cho anh đúng không nào thiên thần nhỏ bé của anh?” Chuyển cách xưng hô và đồng thời tôi cũng le lưỡi và liếm vành tai của Ngọc Lộ một cách điệu nghệ, da gà của cô ta nổi lên cộng với những tiếng rên nhỏ, tôi biết cô ta đang rất nứng, bởi những sự khiêu khích của tôi.

“Như tôi đã nói... uuuurur...” – Không thể dứt lời bờ bàn tay của tôi đã chạm vào chiếc quần lót của cô ta. “Dừng lại không... tôi... sẽ gọi bảo vệ.” – Cô ta hăm dọa nhưng rất yếu ớt.

“Coi nào chỉ cần nói chấp nhận thôi” – tôi vừa nói vừa vuốt *** của cô ta từ bên ngoài cái quần lót, ngón tay của tôi chà sát cái quần lót vùng nòi của cái *** người cô ta giật giật, rên ri.

Cách cửa đột nhiên mở tung, một anh bảo vệ của công ty bước vào, lúc này Ngọc Lộ do quá hoảng sợ bị phát hiện nên đã nhanh chóng trốn xuống dưới bàn làm việc. Tôi đứng trên và đang làm như chăm chú đọc thông tin trên máy tính. Người bảo vệ thấy có người lên tiếng hỏi.

“Ai thế?”

“Tôi đây, Trương Thiên Quốc, tổ trưởng phòng kế hoạch số hai đây.”

“Ồ là anh à sao giờ này anh vẫn còn ở đây thế?”

“Bởi vì tôi là nhân viên mới nên tôi muốn làm việc nhiều để có thể nắm được tình hình tường tận của công ty đó mà, ở đây tôi nghĩ có thể tìm thấy nhiều thông tin quan trọng trên máy, tôi sẽ sớm hoàn thành, xin lỗi đã làm phiền anh.”

“À không có gì đâu ngài có thể ở lại bao lâu tùy ý, chỉ cần khóa cửa khi ra về thôi, tôi không làm phiền ngài nữa. Xin tạm biệt”

Trong khoảng thời gian tôi nói chuyện với anh bảo vệ thì Ngọc Lộ ngồi dưới bàn và không dám lên tiếng cũng vì hiểu điều này, nên tôi mạnh bạo dùng mũi giày của tôi, chọt chọt xoa đều xung quanh vị trí *** của nàng, lâu lâu lại ấn mũi giày vào sâu một chút.

Tuy mang giày da nhưng tôi vẫn có thể cảm thấy được sự co bóp của cửa *** nàng, và cũng nghe được những tiếng rên rất nhỏ, do nàng đang cố kiềm lại vì không muốn người bảo vệ biết, càng được nước tôi càng làm tới xoa và chọt mũi giày càng nhanh vào *** nàng. Nhân viên bảo vệ đã đi khỏi, tôi cũng chui xuống gầm bàn, và cười một cách khoái trá.

“Tại sao em lại trốn dưới bàn như thế?”

“Anh là đồ đều... ư... ư... ư... ư...” – Tôi bịt miệng cô ta lại trước khi cô ta hoàn tất câu nói.

“Cẩn thận, coi chừng người bảo vệ quay lại, em phải tiếp tục giữ im lặng cưng à.”

Thấy tôi nói đúng Ngọc Lộ không nói gì nữa quay mặt đi chỗ khác và giữ im lặng.

Không bỏ qua cơ hội bàn tay tham lam của tôi nhào tới tóm ngay cặp nhũ hoa của cô ta, nó thật lớn, nhưng săn chắc chứ không xệ, tôi xoa đều nó, nắn bóp một cách nhẹ nhàng điệu nghệ, dùng những thủ thuật mà kích thích lấy nàng.

Ngọc Lộ không nói lại bắt đầu rên, lên tiếng chống cự nhưng sự khoái cảm của cơ thể mạnh hơn ý chí của cô ta nên những tiếng phài đối không đáng kể nên tôi chẳng để tâm.

Hai bàn tay ngừng xoa và tiến xuống vén váy cô ấy lên và tụt ngay chiếc quần lót ra, và từ từ đưa bàn tay mình xoa lấy lỗ *** của cô ấy.

“Cái này thú vị quá, em gọi nó là gì vậy Lộ Lộ?” – Vừa nói tôi vừa đưa tay xoa xung quanh hai mép *** của cô ta.

“Tôi không biết... Dừng lại đi...”

“Hey cái gì xảy ra vậy tại sao mà nó ướt hết dưới này vậy nà?” – Tôi xoa lên tới hột le của cô ta, dầm thủy chảy ra rất nhiều, những biện pháp kích dục của tôi đã thành công, cô ta phản ứng yếu ớt, những tiếng nói dừng lại cứ nhỏ dần và nhỏ dần trước dục vọng ngày càng lớn của nàng.

Tôi lột áo của nàng, đẩy chiếc áo ngực lên cao, và dùng tay xoa nắn đôi vú đó, ôi chao làn da mịn màng làm sao, vú căng tròn, tôi cúi người dùng lưỡi mình bắt đầu liếm láp thám hiểm phần thịt nơi ngực nàng, liếm lưỡi liếm đầy cái núm vú lên xuống và qua lại, sau đó tôi ngọam toàn bộ núm vú vào trong miệng mình và nút lấy nút để như một đứa bé.

Những tiếng kêu “Chụt... Chụttttttt” phát ra khi tôi nút vú nàng.

“Tôi không thể... chịu đựng được nữa... xin hãy dừng lại... hãy để cho tôi đi.” – Nàng van xin.

Tôi dùng ngón tay cái của mình và từ từ ấn vào trong *** của nàng, nó ướt làm sao, cái *** nàng bây giờ tràn đầy dầm thủy, nên ngón tay lọt vô dễ dàng, tôi thục nó ra vô, mỗi lần nó vô sâu là nàng lại phát lên những tiếng rên, kích thích lấy dục vọng tôi, tôi tiếp tục không ngừng tay, tiếp tục thọc ngón tay vào thật sâu.

“Dừng lại đi... dừng lại... tôi không chấp nhận... hành động tra tấn này... hãy để tôi đi...” – Tôi đây nàng hét lớn.

“Ok em có thể ra” – tôi lui ra khỏi gầm bàn.

Nàng cũng từ từ bò ra theo, nhìn tôi giận dữ nói.

“Vậy đây chính là cách anh bắt buộc người khác làm việc cho anh đó phải không? Được tôi có thể làm cho anh, nhưng tôi cũng cần sự đền đáp của anh.”

“Sự đền đáp của tôi?” – Tôi ngạc nhiên hỏi.

“Đừng cử động, và chỗ quan trọng nhất ở đây(hột le). Sao chưa gì mà em đã ướt nhẹp hết vậy nà?” – Nước dâm thủy bắt đầu tuôn sau những màn kích thích của tôi.

“Đừng mà... đừng mà, đừng lại đi, không phải như thế đâu... đừng...”

Đây hẳn nàng xuống, tôi tuột quần lót của nàng xuống, dâm thủy ra rất nhiều, tôi cảm cây viết và tiếp tục xoa đều ở lỗ *** Và bất ngờ tôi thọt cây viết vô trong *** nàng, nàng giật bắn người lạ lớn “Aaaaaaa...”

“Dừng Lại đi... để cho em đi đi...”

Thọt một hồi chừng 15 phút, tôi rút tay và nói.

“Vậy bây giờ anh để cho em đi.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ham muốn không thể chối từ

Còn gần 1 tiếng nữa mới đến giờ làm, nhưng hôm nay bị hư xe nên buộc Mỹ Dung phải đi bus, vì phải đi qua 1 trạm nữa nên Mỹ Dung buộc phải đi sớm hơn 20' để tránh kẹt xe.

Đúng là xe buýt, chỗ ngồi đã đầy, chỉ còn cuối xe có chỗ đứng, Dung nhanh chân chạy đến chỗ đó để xe lăn bánh, vài người nữa cố lên xe dồn Mỹ Dung sát góc, nơi có 1 người đàn ông cao to đứng sẵn.

Mỹ Dung nhìn ra ngoài, cố tránh né đụng chạm vào người đàn ông đó.

Chiếc xe lắc lư theo nhịp di chuyển làm cơ thể Mỹ Dung đụng đưa va chạm vào người đàn ông đấy.

Bỗng có 1 bàn tay đặt lên hông cô, cô hoảng hồn quay đầu lại trừng mắt hấn ta, hấn chỉ nhếch môi rồi cô bỗng thấy bàn tay ấy bóp mạnh vào hông mình.

Ráng giữ bình tĩnh, cô không muốn hét toáng lên để rồi mọi người sẽ biết cô đang bị quấy rối, chỉ né tránh hấn ra xa nhất có thể, tuy nhiên vì xe quá chật, cũng chẳng tránh được những lúc đụng chạm.

Chiếc xe phanh gấp làm cô xém ngã về phía trước, bàn tay ấy liền ôm eo và kéo cô sát về người hấn, bàn tay khác đã luồn vào trong chân váy của cô, cách 1 lớp quần mỏng tam giác bên trong.

Cô rất lo lắng chỉ biết lấy cái áo khoác để phía trước che chắn, cô lo sợ bị mọi người bắt gặp.

Hấn ta hình như biết cô sợ nên càng làm tới, bàn tay đẩy 2 đùi cô ra và ngón tay dọc dọc theo khe quần chip cô.

Cảm giác lạ lẫm lần sợ hãi làm chân cô như đứng không vững, cổ ép sát về người hấn làm điểm tựa, dường như chưa thỏa mãn, ngón tay ấy lách chiếc quần nhỏ của cô qua 1 bên rồi chạm vào hoa huyệt đang chảy nước vì bị kích thích của cô.

Lần đầu tiên cô mới biết cảm giác lạ lẫm như thế, ngứa ngáy như muốn thêm cái gì đó, thật sự rất khó chịu, bàn tay ấy làm cô thấy thích, và cô đã đứng im cho hấn ta thử 1 ngón tay vào *** cô.

Lỗ *** của cô như muốn nuốt cái ngón tay ấy nên co bóp rất chặt, hấn ta ghé tai cô, khẽ cắn lên vành tai làm cô run rẩy.

– Em nhạy cảm thật đấy, cơ thể e thật dâm đãng, chưa gì đã chảy nhiều nước thế này.

– Không... không... phải, anh... anh... thả... tôi... ra.

– Em thật sự muốn tôi rút ra chứ. Hấn ta móc cửa mình của cô rồi rút ngón tay ra.

Người cô như thiếu hụt gì đó, muốn được ngón tay ấy tiếp tục cựa quậy trong huyệt cô.

– Um...

– Cơ thể em thành thật hơn những lời em nói đấy.

Nói rồi hấn ta kéo váy cô lên quá hông, kéo xuống quần hấn xuống để lộ ra con *** cứng ngắc đang nảy nảy hông cô. Từ sau hấn đưa con *** ấy cạ cạ giữa 2 đùi cô, va chạm vào cửa huyệt làm cô thấy sướng lạ lùng, nước nhờn chảy ra làm ướt đầu khấc con *** hấn, hấn ta móc con *** bỏ vào cửa *** cô, không dứt thẳng mà chỉ ở cửa mình ngo ngoáy rồi khép chặt 2 đùi cô lại, hấn ta ra sức dứt ra dứt vào giữa 2 chân cô, con *** hấn đang nằm trong quần lót và ma sát với cửa huyệt của cô làm phát ra tiếng rên nhưng giắt mình rồi cắn chặt miệng im bật.

Hấn ta ra sức ma xát con *** của hấn, bàn tay thì bóp nắn cái hông nõn nà, căng tròn sẵn chắc của cô.

Khoảng 20', hấn ta va chạm ngày càng nhanh rồi bắn tinh đầy cửa *** cô, hấn nhanh chóng rút con *** ra rồi cắt vào, kéo quần lại chỉnh tề. Chiếc xe bus đồng thời cũng đến trạm. Cô theo dòng người bước xuống, mặc dù hơi hụt hẫng vì chưa cảm nhận được con *** đó nếu đặt trong lỗ *** của cô thì sẽ thế nào nhưng cô không có thời gian để suy nghĩ, đón chiếc bus khác để đến công ty.

Đến chỗ làm đúng lúc kịp giờ. Vừa vào phòng chưa kịp đi toilet để rửa sạch hết tinh trùng của người đàn ông đó cô đã bị sếp gọi vào phòng.

Rất khó chịu nơi cửa mình vì nhạy nhạ tinh trùng và cảm dâm thủy của bản thân, cô sợ nó ướt thấm ra chiếc váy ôm công sở, nhưng phải theo lệnh sếp.

Sếp của cô là 1 người phong độ, tài giỏi và đẹp trai, hơn 30 tuổi nhưng chưa có vợ, là nam thần trong mắt các nhân viên nữ như cô.

Anh bảo cô vào phòng để sắp xếp lại 1 số tài liệu dưới kệ tủ.

Cô phải quỳ xuống và lấy hết tập tài liệu ra, chiếc mông vênh lên như đang mời gọi 1 cách vô tình bị sếp cô – Hàn tổng bắt gắp 1 ít chất nhầy trên đùi cô.

Anh từ từ lại gần nhẹ nhàng rồi nhìn rõ, đó là tinh dịch của đàn ông, anh không ngờ cô thư ký nhìn đoan trang hằng ngày lại là gái lăng lơ như vậy.

Mới sáng sớm đã *** còn mang theo tinh trùng ấy để đi làm.

Con thú trong người trời dậy, anh kéo cô đứng dậy rồi đẩy lên bàn làm việc, chiếc áo sơ mi ôm trọn bộ ngực đầy đà của cô bị bung ra khi bị ép sát vào bàn, lộ ra áo nhò bên trong cùng vùng ngực căng tràn sức sống.

– Hàn... tổng, có... gì... không ạ.

– Cô còn không biết sao, mới sáng đã dâm dăng rồi, còn mang cả tinh trùng đàn ông đi làm, mang áo chật như thế không phải là khiêu khích bọn đàn ông *** cô à.

– Không... Không phải đâu... Hàn... tổng, tôi... tôi...

– Không phải á. Tôi thấy rõ ràng, chiếc quần cô mang đây kia, không phải thích sao, tôi chịu cô.

“Bóp”. Anh vỗ mông vào 1 cái rồi kéo chiếc váy lên tận hông, tụt chiếc quần nhỏ bên trong xuống đầu gối, hoa huyết của cô cùng cái mông hơi ửng đỏ khoe trọn trước mặt anh.

Khướn mặt cô lo lắng quay đầu nhìn anh, đôi mắt long lanh chực chờ rơi những hạt nước càng tăng thêm vẻ khiêu gợi, bàn tay anh dùng sức tách 2 chân cô ra, 1 ngón tay thọc vào lỗ huyết nhầy nhụa tinh trùng ấy.

Hay tay cô muốn kéo chiếc váy xuống để che đậy nhưng bị 1 bàn tay anh nắm chặt và để sau lưng cô, a lấy cả vạt ra khỏi cô rồi cột 2 tay cô lại.

Người cô cựa quậy muốn thoát khỏi anh nhưng giữa sự mạnh mẽ của người đàn ông và sự ham muốn trong cơ thể làm sức chống cự của cô yếu ớt.

Tay của anh vòng qua vai cô rồi mò xuống vòng ngực đầy đà đang bị cạ với mặt bàn làm nó ửng đỏ hấp dẫn, như mời gọi người khác chà đạp.

Từ 1 ngón tay anh thêm 1 ngón nữa rồi ra sức cọ quấy, khuấy đảo lỗ *** đang cắn chặt lấy ngón tay anh, vừa móc vào điểm G nhạy cảm, vừa bóp vú, đôi lúc còn kéo nhẹ đầu ti làm cô sượng ửng ngực ra trước, mông nảy về sau để ngón tay được sâu hơn.

Tiếng rên khe khẽ vang lên, tiếng nước nhóp nhép theo những ngón tay làm căn phòng đầy tính nhục dục.

Khúc thịt của anh đã được móc ra căng cứng ngẩng cao đầu thúc đẩy mông cô, anh liền đút vào *** cô thật mạnh.

Tiếng “ót” cùng tiếng “hự” “A” vang lên đồng thời.

Căn phòng cách âm nếu không các nhân viên khác đã nghe được tất cả.

Cô đau đốn vì bị phá trinh mạnh bạo, anh sưng sò vì thấy vết máu đỏ nơi khúc thịt của mình nhưng rồi cười khoái chí.

– Ha ha, thì ra em vẫn còn trinh, vậy thì để tôi cho em biết sự sung sướng khi được làm đàn bà.

“Hự, hự” các tiếng thúc trời giáng vào *** nhỏ ấy hơi đau nhưng rồi thay thế bằng sự tê tê, sung sướng lan tỏa khắp người.

Chưa thỏa mãn, anh kéo 1 chân cô để lên đùi tay, 1 tay kéo eo cô về sau để đâm lún cán, tiếng bép bép đụng chạm da thịt, tay anh không quên giầy xéo chiếc ngực nảy nỏ, đung đưa theo nhịp nhấp, hơi thở gấp gáp, thỏa mãn của người con gái dưới thân mình, 1 lúc sau tay anh mò xuống hột le của cô rồi xoa xoa, nặn nặn, kẹp nhẹ rồi kéo ra, sự kích thích tốt cùng làm cô lên đỉnh, cơ tử cung co thắt ôm chặt con cu của anh, anh như muốn xuất tinh nhưng cố kìm nén, muốn chơi cô lâu hơn nữa, chà đạp cơ thể hấp dẫn đến cạn kiệt sức lực.

Anh đẩy hẳn cô lên bàn, 2 chân cô vắt lên vai anh, từ đây anh có thể thấy khúc thịt của mình đang ra vào liên tục cái huyết xinh xắn ấy, những lần rút ra đến đầu khuy rồi thọc mạnh lún hết khúc cu dài ngoẵng vào cơ thể cô, vừa thốn vừa đã làm cô hơi rướn người về trước để né tránh những cú mạnh bạo này đều bị bàn tay anh kéo hông cô đập mạnh về sau nhiều hơn, tay anh thường bép nhẹ lên đầu nhũ hoa rung lắc trước mắt, không kiềm được, anh cuối người xuống ngậm chặt đầu ti rồi ra sức bú lấy bú để, bóp nát cái nơi khiêu khích trước mặt anh này.

– Từ... từ... nhẹ... nhẹ, em... đau... đau.

– Nhẹ này, nhẹ này!

Từng tiếng nhẹ của anh là từng cú đẩy hết sức mình vào *** cô. Cô mệt mỏi nhưng đầy thích thú đón nhận những sự sung sướng lần đầu trong đời này. Cơ thể cô lần nữa lên đỉnh, bóp chặt lấy *** anh, Anh đồng thời cũng sắp lên đỉnh nên dốc hết sức cuối nhấp những cú trời giáng liên tục vào *** cô rồi bắn tinh xối xả đầy trong lỗ *** nhỏ bé ấy. Cô xụi lơ nằm dài trên bàn làm việc của anh. Anh ngồi xuống ghế tựa rồi mở 1 hộp tủ có khóa, cô nghe sột soạt nhưng chả thèm ngó ngang.

Cảm giác lạnh lạnh nơi cửa mình làm cô tỉnh táo được chút. Anh đang đút 1 cái đồ chơi hình trứng vào *** cô, dù chỉ lần đầu quan hệ, nhưng từ lâu cô đã tìm hiểu những điều liên quan đến làm tình, chỉ để cho biết, không ngờ bây giờ cô lại đang chơi đồ chơi ấy. Nó rung lắc liên hồi trong cơ thể cô, làm cô bị kích thích tiếp tục.

– Em phải mang nó trong người đến hết giờ làm việc, không được gỡ ra, anh sẽ kiểm tra bất ngờ.

– Không được đâu Hàn tổng, như thế tôi sẽ chịu không nổi, tôi không làm việc được.

– Bảo cô mang thì cô phải mang, làm chuyện, mặc đồ vào rồi ra làm việc đi.

Cô cảm giác cái đó không còn rung nữa nhưng nó đang trong lỗ *** của cô làm cô di chuyển hơi khó khăn.

Vừa ngồi vào bàn làm việc của mình nó lại rung lên, cô xem tí đã rên lên, may cô kịp bịt miệng mình lại, nước nhò và tinh trùng đầy trong người cô, thấm ướt chiếc quần nhỏ, bị đồ chơi đó kích thích, dâm thủy ra liên tục, cô không dám nhúc nhích sợ đồng nghiệp chú ý, ráng tập trung làm việc, được 1 lúc, nó cũng ngưng, làm cô thở phào, nhưng cứ được 1 tiếng thì nó lại rung 15’ như chọc ghẹo cô, cô biết ông sếp trong đó đang giám sát cơ thể cô từ camera, nên cô không dám đi toilet tháo nó ra.

Đến giờ nghỉ trưa, cô đợi mọi người ra hết rồi mới cẩn thận đứng dậy, chuẩn bị đi toilet thì bị sếp gọi vào phòng tiếp, cô lo lắng bước vào.

– Hàn... Hàn tổng, bây giờ tôi... tôi đói bụng, có thể lấy nó ra và đi ăn trưa được không ạ, tôi xin anh.

– Cô ăn trưa ở đây với tôi, cô uy tôi ăn no rồi tôi sẽ cho cô ăn, tôi gọi 2 suất cơm trưa rồi, lát nữa sẽ có người mang tới, cô lại đây.

Cô không dám hó hé, bước từng bước đến, thấy quá chậm, anh đi đến đẩy cô ngã trên ghế bành giữa phòng, kéo váy cô lên rồi lột chiếc quần nhỏ ấy ra, nước nhờn lênh láng quanh 2 đùi cô, anh rút đồ chơi đó ra rồi nhét 2 ngón tay vào, cô run lên, ưỡn người rên rĩ, anh cởi áo và vấy của cô, ngấm trọn cơ thể mon mồn ấy, kìm lòng không được anh liền rút *** mình ra rồi đâm vào *** đầy đặn thủy ấy, có chất trơn sẵn, khúc thịt ra vào rất dễ dàng. 1 màn sóng động tiếp tục diễn ra, tay anh không yên mà xoa bóp 2 bên ngực cô, không quên hôn môi, nút lưỡi, như muốn nuốt cô luôn vào bụng mình, thỉnh thoảng anh còn đánh vào mông cô làm cô giật mình “a” lên 1 tiếng đầy khiêu gợi, kích thích thính giác của anh.

Được hơn 20’ thì cô lên đỉnh, có thắt từ cung siết chặt khúc thịt của anh, nhưng anh vẫn chưa có dấu hiệu xuất tinh, anh lật người cô lại từ sau anh đút hết khúc thịt vào *** cô, kiểu này làm anh sung sướng nhất, 2 tay cô vịn vào thành ghế, anh ôm trọn cô rồi vòng tay ra phía trước vuốt ve bộ ngực mềm mại bị anh vò nát từ lúc sáng.

Những cú thúc vẫn đều đặn mang lại khoái cảm cho 2 con người đang chìm đắm trong tình dục này, tay anh có lúc lại bép mông cô, bẹo ngực hay kéo đầu ti, đôi lúc còn gặm vành tai kích thích cơ thể cô rất nhiều, 1 lần nữa cô lại xuất tinh, anh vẫn chưa ra.

Rút *** ra anh ngồi lên ghế rồi để cô ngồi lên người anh, từ trên cô ngồi xuống, từ đầu khấc đến hết khúc thịt, cô giữ vai anh làm điểm tựa, ngồi lên ngồi xuống để phục vụ anh thỏa mãn cũng như sung sướng cho cô.

Dường như cô làm anh chưa thích thú, từ dưới anh nẩy mông, đồng thời kéo hông cô xuống để 2 cơ thể đập vào nhau, khúc thịt của anh được bao trọn thỏa mãn, anh liền tục ra vào cơ thể cô, khi chuẩn bị xuất tinh, anh đẩy người cô nằm xuống rồi thúc liên tục “bach”, “bach”, đẩy nhanh tốc độ và nhấp mạnh mẽ rồi rút *** ra bắn tinh lên khắp mặt cô, nhìn cô thật đi thỏa và đắm đuối.

Cả 2 cơ thể mệt mỏi nằm ườn ra ghế nghỉ ngơi, được 1 lúc thì anh bảo cô vào toilet riêng trong phòng để tẩy rửa sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Cường hiếp trên bus

An tâm vì chuyến xe bus cuối cùng cũng đến, tôi nhanh chóng leo lên xe. Tối nay tôi đi dự sinh nhật của bạn tổ chức tại một quán bar, chơi đến 11 rưỡi mới chấm dứt. Ra khỏi quán, thấy xe máy không thể khởi động, tôi đành phải gửi xe lại, chuyển sang đi xe bus.

Lên xe, tôi đi xuống ngồi ở ghế cuối cùng bên phải, dựa đầu vào cửa kính. Vì đây là chuyến cuối cùng nên hành khách trên xe rất ít, chỉ có 5 người 4 nam 1 nữ. Ngoại trừ tôi còn có một cô gái tóc dài ôm túi công văn ngồi ở phía trước, thoạt nhìn khá xinh, sau này tôi mới biết cô ấy là thực sĩ của một trường đại học.

Bên trong xe không khí rất lạnh khiến hai đùi tôi trở nên lạnh cóng, tôi thầm hối hận vì không thay bộ đồng phục cổ động này ra. Tôi năm nay 18 tuổi, năm cuối trung học, là đội trưởng đội cổ động trong trường. Hôm nay sau khi tan học, đội cổ động ở lại tập luyện đến 8 giờ mà sinh nhật bạn 6 giờ đã bắt đầu, cho nên luyện tập xong tôi không kịp thay đồng phục chỉ mặc thêm áo khoác đã vội vàng đi. Đồng phục cổ động rất ngắn, hầu như toàn bộ đùi đều hở ra, căn bản không thể chống lạnh. Haiz, quên đi, dù sao cũng chỉ đi có 40 phút.

Bởi vì vừa rồi có uống chút rượu, đầu tôi hơi choáng váng nên tôi muốn ngủ một lúc. Dù sao điểm tôi xuống là bến cuối cùng, cũng không sợ bị quá bến.

Mới nhắm mắt không bao lâu, tôi mơ mơ màng màng cảm giác có người ngồi xuống bên cạnh mình, mở mắt ra thì thấy là một người đàn ông trung niên cường tráng, có lẽ là vừa mới lên xe.

Tôi cảnh giác đứng lên, trên xe có rất nhiều chỗ trống không ngồi, lại cố tình ngồi bên cạnh tôi, rõ ràng có ý không tốt.

Quả nhiên không đến một phút, một tay gã đặt lên đùi tôi, tôi lập tức đẩy ra.

Định đứng lên rồi đi nhưng không ngờ gã rút từ trong túi ra một con dao găm lên trước mặt tôi rồi cắt đi.

Hành động này khiến tôi hoảng sợ, đầu óc trống rỗng, không dám động đậy.

Gã thấy tôi bị dọa sợ, lại đặt tay trên đùi tôi bắt đầu vuốt ve.

Tôi không dám phản kháng, ai biết được gã có khuynh hướng bạo lực gì đó không?

Chỉ đành tự nhận xui xẻo, thầm nghĩ dù sao đang trên xe bus gã cũng không thể làm gì quá đáng, nhưng đáng tiếc tôi đã nhầm.

Tôi nhìn ra ngoài cửa sổ cố gắng không để ý tới gã, nhưng cảm giác bị vuốt ve cứ kích thích thần kinh tôi. Tay gã rất thô ráp, cảm giác bị sờ rất khác so với bạn trai cũ của tôi, thật ra rất thoải mái, nhưng loại hành vi sàm sỡ này tôi lại rất ghét, cảm giác rất phức tạp.

Tay gã xoa nắn đùi tôi, trượt dần vào phía trong đùi giữa hai chân, rồi hần vuốt dọc đùi lên phía trên đã sắp chạm tới chỗ riêng tư kia, tôi cố gắng kẹp chặt chân khiến gã khó hoạt động, không ngờ gã lại dùng một tay kéo chân trái tôi ra gác lên đùi gã, một tay lại tiếp tục vuốt ve nơi riêng tư của tôi qua lớp quần đùi.

Tôi vẫn nhớ tới con dao kia nên không dám động đậy, nhưng 5 phút sau tôi lại cảm giác được phía dưới đã cháy ra đám thủy. Tuy rằng trong tâm lý tôi rất chán ghét, nhưng cơ thể đã hai tháng chưa được ai vuốt ve lại phản ứng ngược lại. Tâm lý tôi lúc này vô cùng mâu thuẫn, vậy mà lại hy vọng gã đừng dừng lại.

“Là do mình bị uy hiếp chứ không phải mình thích.” Tôi tự nhủ với chính mình như vậy, cố tìm cho mình một lý do để giảm bớt cảm giác xấu hổ trong lòng.

Gã thấy tôi không kháng cự thì động tác càng to gan hơn, gã vươn tay kéo khóa quần tôi xuống, vói tay vào trong quần lót sờ phía dưới của tôi. Gã phát hiện tôi bị kích thích, càng hưng phấn hơn, ngón tay thô ráp xoa nắn phía trên âm đạo, thỉnh thoảng lại chạm đến âm hạch. Cảm giác này so với việc cách quần đùi vuốt ve và rồi kích thích hơn rất nhiều, toàn thân tôi bần rần, chỉ có thể nhắm mắt tựa lưng vào ghế thở gấp.

Một lát sau, tay phải gã luồn qua lưng tôi đặt lên bầu vú, tay trái vẫn vuốt ve âm hộ tôi, ôm tôi vào trong lòng. Chắc chắn gã là một tay già đời, ngón tay hần lúc thì trượt dọc lên xuống âm hộ, lúc thì xoa theo vòng tròn, chà sát không nhẹ quá cũng không mạnh quá khiến đám thủy của tôi chảy ra không ngừng. Áo lót của tôi không biết đã bị cời từ bao giờ, tay phải gã vói vào trong áo xoa bóp bầu vú, day day đầu vú đã dựng đứng. Ngực tôi không phải nhỏ, 32C, lại nằm gọn trong lòng bàn tay to lớn của gã, khi bàn tay thô ráp xoa nắn thì rất thoải mái.

Có lẽ do tôi đã phát ra tiếng động, qua ánh mắt nửa mờ nửa khép thì thấy cô gái tóc dài kia dường như đã phát hiện dị trạng, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn, khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập kinh ngạc. Gã đàn ông không quan tâm, động tác lại càng mạnh hơn, tay phải nhấc mông tôi lên, tay trái cời quần đùi của tôi.

Tôi bắt đầu hoảng sợ, điều này đã vượt xa hành vi sàm sỡ ban đầu, tôi dùng hai tay giữ chặt quần đùi, ngăn động tác của gã lại. Nhưng gã không ngừng tay mà càng cố sức kéo quần tôi xuống. Trong lúc giây phút, tôi thoáng nhìn thấy ánh mắt dữ tợn của gã, tay sợ hãi mà mềm nhũn, quần lót cũng bị cởi ra.

Đúng lúc này, một hành khách nam trẻ tuổi phát hiện ra, mặc tây trang chắc là dân văn phòng, từ từ đi tới. Gã đàn ông trung niên không kinh hoàng nhưng tôi lại rất sợ, bởi vì tay trái gã đặt trên túi áo, chính là đang nắm con dao. Người thanh niên đi đến phía trước chúng tôi, cúi đầu nói mấy câu với gã đàn ông trung niên, gã cười cười đứng lên. Tôi đang mừng vì có người đến giải vây thì người thanh niên lại ngồi xuống, kéo tôi vào trong lòng, thấp giọng nói:

“Đừng kêu, nếu kêu thì toàn bộ xe sẽ nhìn thấy bộ dáng này của chúng.”

Trời ạ! Lại là một tên dê xồm, không phải đến giải vây mà là đến chia phần. Tôi chưa kịp phản ứng, hắn đã đẩy tôi ngã ra ghế, cúi đầu hôn lên môi tôi, đầu lưỡi chui vào trong miệng tôi, không ngừng ngọ nguậy. Hai tay hắn cũng không nhàn rỗi, đầu tiên kéo áo cùng áo lót của tôi lên trên, cặp vú trắng nõn hoàn toàn lộ ra ngoài, một tay nhào nặn vú tôi, một tay đẩy hai chân tôi dẹt ra, ngón giữa không ngừng công kích âm hạch.

Khi bị đẩy ngã, tôi nhìn thấy gã đàn ông trung niên đi đến bên cô gái tóc dài ngồi xuống.

Haiz, lại thêm một người bị hại, nhưng tôi cũng không còn tâm trí quan tâm cô ấy nữa.

Ngón tay tên thanh niên vuốt dọc hai mép âm hộ, rồi dừng lại chỗ âm vật vừa ấn vừa day, rồi lại gây liên tục.

Mỗi lần như vậy dâm thủy lại tuôn ra như suối, ngón tay hắn vỗ vỗ nơi âm hộ vang lên tiếng lép nhép.

Không những thế hắn còn đâm ngón giữa vào trong âm đạo, liên tục chọc ngoáy.

Nếu không phải miệng đã bị chặn, tôi nhất định lớn tiếng rên rỉ, nhưng lúc này tôi chỉ có thể phát ra dâm thanh yếu ớt “Uhm... a...” Phía trên bầu vú bị xoa nắn đến ửng đỏ, phía dưới âm hộ bị ngón tay đâm vào rút ra vừa nhanh vừa mạnh đến tột cả nước, có lúc ngón tay còn gấp cong lại móc bên trong âm đạo khiến cơ thể tôi giật lên từng cơn.

Sau một hồi bị hắn công kích cả trên cả dưới tôi đạt cao trào đầu tiên, dâm thủy phun ra ướt đầm bàn tay hắn.

Sau khi cao trào kết thúc toàn thân tôi vô lực, nhưng hắn không buông tha, nhanh chóng cỡi quần ngồi trên ghế, ấn tôi quỳ giữa hai chân hắn, đè đầu tôi lại nhét dương vật đã cương cứng vào miệng tôi. Đột nhiên tôi phát hiện cô gái tóc dài kia đã bị đưa xuống ghế cuối cùng bên trái, có nghĩa là gã đàn ông trung niên lại dùng chiêu cũ, dùng dao uy hiếp cô ấy.

Tôi còn kinh ngạc bởi ngoài gã đàn ông trung niên còn có một người trẻ tuổi khác vây hai bên ép cô gái ở bên trong, sờ mó trên dưới khắp người cô ấy. Trời ạ! Chẳng lẽ đàn ông chỉ có thú tính, không những không ngăn cản, còn tham gia cùng? Lái xe đâu? Lái xe hắn phải phát hiện ra rồi chứ.

Không có thời gian thắc mắc, tên thanh niên ấn đầu tôi, hung hăng nói: “Tập trung liếm đi.” Trong tình huống này tôi đã không thể chống cự, chỉ biết cố gắng mút dương vật hắn, liếm hai tinh hoàn, tay trái nắm dương vật hắn vuốt ve lên xuống, hy vọng có thể mau chóng xong việc.

Lúc này áo somi của cô gái tóc dài đã bị cởi ra, phía trước áo lót màu hồng được mở ra, quần bò cũng bị cởi xuống mắc trên đùi phải, quần lót vẫn còn mặc trên người. Cô ấy rất sợ hãi, vừa khóc nức nở vừa cầu xin:

“A... Tha cho tôi... Cầu xin các anh... Đừng làm vậy...”

Haiz, thật khò, làm như vậy chỉ càng kích thích dã thú trong người đám đàn ông. Quả nhiên, người trẻ tuổi lập tức cỡi quần lót cô ấy, dùng lưỡi liếm láp phía dưới, còn thỉnh thoảng đem đầu lưỡi đâm vào âm đạo, cửa âm đạo toàn bộ ướt đầm, không biết là nước miếng hay là dâm thủy. Gã đàn ông trung niên thì cố gắng mút bầu vú, đầu vú cô ấy màu hồng xinh đẹp, bộ ngực so với tôi còn lớn hơn, tay trái cô bị gã đàn ông trung niên túm lấy bắt nắm dương vật của gã, dương vật thật sự rất lớn, ít nhất phải 20 cm, lại thô, tay cô gái không thể bao lấy toàn bộ.

Dáng người cô gái so với tôi còn đẹp hơn, tôi luôn rất kiêu ngạo với vóc dáng 164 cm, 32, 23, 34 của mình, nhưng cô gái này có lẽ là 34, 24, 35, 168 cm. Dưới công kích của hai người cô gái không thể chống đỡ, tuy rằng còn một chút kháng cự nhưng cũng đã nhịn không được bắt đầu rên rỉ:

“A... ha... um... a... um...”

Bị âm thanh dâm dăng của cô ấy cuốn hút, tôi bị kích thích, tên thanh niên cũng không nhịn được, giữ chặt lấy đầu tôi mạnh mẽ đâm chọc trong miệng, tuy rằng dương vật hắn so với gã đàn ông trung niên kia nhỏ hơn (dại khái 13, 14 cm), nhưng vẫn làm cho miệng tôi vừa xót vừa đau, sau đó hắn bắn tinh trong miệng tôi.

Bắn xong hắn ép dương vật vào sâu cổ họng tôi khiến tôi không thể hít thở, tinh dịch không thể nhỏ ra chỉ có thể nuốt hết. Tôi chưa bao giờ cho đàn ông bắn tinh trong miệng chứ đừng nói đến uống tinh dịch, không ngờ lần đầu tiên lại là bị người lạ bắn trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: Cường hiếp trên bus

Tôi quay lại thấy hai cậu học sinh trung học đứng ở sau lưng tầm 15, 16 tuổi, vẻ mặt có chút do dự, nhưng trong mắt tràn ngập thú tính, gã đàn ông trung niên nói:

“Còn chờ cái gì? Có khi cả đời chúng mày cũng không chơi được người đẹp thế này đâu, mà lại còn hai đứa.”

Bị gã khích tướng, hai cậu học sinh kéo tôi lại, lúc này tôi đã hoàn toàn tuyệt vọng, đành phải nhẫn nhục chịu đựng. Bọn họ cỡi áo khoác tôi ra, kéo áo qua đầu, khi hai tay tôi giơ lên thì bọn họ giữ chặt không buông. Sau đó bọn họ cầm dương vật đưa đến bên miệng tôi, tôi giống như lúc trước ngậm một trong hai cái liếm mút, một lúc sau lại ngậm một cây khác, bởi vì hai tay bị giữ, chỉ có thể dựa vào miệng phục vụ cho nên rất vất vả.

Tư thế này dường như làm cho bọn họ đặc biệt hưng phấn, một bên hưởng thụ tôi khẩu giao, một bên xoa bóp vú tôi, không bao lâu hai người đều cương. Khiến tôi kinh ngạc là một người trong đó tuy vóc dáng thấp nhưng có dương vật rất lớn, kích thước không kém gã đàn ông trung niên kia, tôi phải cố hết sức mới ngậm được hết dương vật của hắn.

Cô gái tóc dài bị đưa đến quỳ bên cạnh tôi, gã trung niên cùng cậu học sinh ngồi dưới đất, bọn tôi quỳ rạp trên đất như hai con chó cúi đầu vào giữa hai chân bọn họ, tôi khẩu giao cho gã trung niên, cô gái khẩu giao cho cậu học sinh. Còn cậu học sinh vóc dáng cao hơn ở sau mông tôi, dùng tay và miệng vừa sờ vừa liếm âm hộ tôi.

Kỹ thuật của học sinh trung học bây giờ sao lại tốt như thế, cậu ta đánh lưỡi lên âm hạch, vừa nhấn vừa day đi day lại, thỉnh thoảng lại húp sục một phát nước dâm trong âm hộ. Lưỡi cậu ta

như con rắn, đâm chọc như giao hợp khiến tôi sướng đến tê người, đầu óc hoàn toàn hỗn loạn, không quan tâm cái gì mà xấu hổ chỉ biết dâm kêu không ngừng, dâm thủy chảy tràn trên mặt đất một mảng lớn.

Cô gái kia cũng vậy, bị người đàn ông trẻ tuổi liếm sướng đến mất đi lý trí, hoàn toàn không hề chống cự, không ngừng rên rỉ, thỉnh thoảng còn nhỏ dương vật trong miệng ra kêu to:

“A... um... sướng... đúng rồi... A a... Không được...”

Gã trung niên đâm dương vật vào miệng tôi, cười dâm nói:

“Ngao ngoãn mút đi, dương vật to này sẽ *** cứng sướng chết thì thôi.”

“Hai đứa dâm đẳng các cung, hôm nay không *** cho các cung sung sướng thì thật có lỗi với hai cung.”

Hai người phía sau bọn tôi đã chuẩn bị đâm vào thì gã trung niên lại giờ tay bảo bọn họ tạm dừng, nâng mặt hai người bọn tôi lên hỏi: “Muốn không?”

Chúng tôi không hèn mà cùng gật đầu.

“Muốn cái gì?”

Chúng tôi không trả lời, hai người phía sau dùng quy đầu chà sát không ngừng lên cửa âm đạo khiến chúng tôi bần rùn cả người.

“Muốn cái gì? Nói ra.” Vừa thúc giục quy đầu đẳng sau vừa liên tục ma sát.

“Nói mau!”

“Tôi muốn... làm tình...” Tôi nhịn không được nói ra.

“Làm tình như thế nào? Nói mau! Không nói không làm!” Một trận thúc giục.

Quên đi, đến nước này rồi còn quan tâm xấu hổ cái gì nữa, đang muốn mở miệng “Đâm... vào âm hộ...” cô gái tóc dài đã trả lời trước.

“Dùng cái gì đâm?” Lại hỏi tiếp.

“...”

“Nói mau!”

“Dùng thứ đó!” Cô gái rút cuộc trả lời.

“Thứ gì? Nghe không hiểu.” Quy đầu tiếp tục ma sát lên xuống.

“...” Hai bọn tôi gấp đến độ sắp khóc đến nơi.

“Dương vật, dùng dương vật thô to của anh.” Tôi nhịn không được, bất chấp tất cả. Sau đó cô gái cũng bị bắt buộc nói một lần: “Dùng... Dùng dương vật đâm... *** dâm của em”

Đám đàn ông vừa lòng, hai người phía sau nâng cặp mông trắng nõn của bọn tôi lên, phập một phát đâm thẳng vào trong.

“A...”

Hai người đồng thời kêu to, bị chơi lâu như vậy, giờ mới thật sự bị *** Hai người kia thì nhau đâm vào rút ra, dương vật thô to ma sát thành âm đạo khiến tôi sướng đến lên mây, so với vừa rồi ngón tay sờ, đầu lưỡi liếm cắn bản chỉ là trò trẻ con. Tôi lớn tiếng rên rỉ, không ngừng kêu dâm. Mà bên cạnh cô gái tóc dài phản ứng càng kịch liệt, chỉ còn biết nói năng loạn xạ:

“A... ha... đúng rồi... Thật sướng... A... chết mất... sướng quá... Dùng dùng lại... A... Thích... A...”

Không ngờ bề ngoài nhã nhặn mà có thể dâm đẳng như vậy. Cặp mông tròn bị va chạm mà rung lên, hai bầu vú mềm mại theo tốc độ đâm chọc mà lung lay, tiếng dương vật ra vào trong *** cùng với tiếng rên rỉ dâm đẳng kích thích thần kinh tôi, không bao lâu sau tôi liền đạt cao trào lần thứ hai. Mà với tiếng dâm kêu hỗn hển của cô gái kia tôi cũng biết cô ấy đã ra, hơn nữa không chỉ một lần.

Người đàn ông trẻ tuổi chơi cô gái cũng bắn tinh, phun hết lên cơ thể đầm mồ hôi của cô ấy. Còn cậu học sinh phía sau tôi tuy rằng dương vật không lớn nhưng rất dai, vẫn tiếp tục đập tôi không ngừng. Gã trung niên có lẽ không còn kiên nhẫn, nâng tôi đứng dậy, muốn tôi dùng miệng mút cho gã, tay phải mạnh mẽ xoa bóp vú tôi, tay phải tôi ôm thắt lưng gã, tay trái cầm dương vật to lớn.

Hai chân tôi mở rộng làm cho cậu học sinh ở phía sau điên cuồng đâm chọc. Mãi cậu học sinh mới bắn tinh, tinh dịch phun hết trên mông tôi. Gã trung niên lấy ngón tay xoa xoa tinh dịch rồi đưa tới trước đầu lưỡi tôi, ngón tay gã đâm rút trong miệng tôi, ép tôi nuốt vào. Sau khi nuốt hết tinh dịch gã nâng đùi phải tôi lên, ôm tôi đâm mạnh cái dương vật to lớn kia vào.

Mẹ ơi! Đau!! *** giống như bị nứt ra, mà mới chỉ vào được một nửa. Thật may gã trung niên biết thương hương tiếc ngọc, từ từ rút ra đâm vào một lúc, âm đạo dần dần thích ứng, dâm thủy lại ào ào tuôn ra, dọc theo đùi nhỏ xuống mặt đất. Tôi ôm chặt hân, miệng kêu loạn không ngừng:

“Sướng... To quá... thật thích... A... Dùng dùng... A... sướng chết mất... A... A ha...”

Gã thấy tôi càng ngày càng hưng phấn, nâng cả chân trái tôi lên khiến tôi phải bám chặt trên người gã, hai tay gã đỡ mông tôi, xoay xoay chỉnh chỉnh dương vật một lát lại cắm vào. Trời ạ, sướng chết mất! Tôi chưa bao giờ trải qua cái cảm giác đặc biệt này, dương vật thô to cắm vào cái *** non mềm không có một chút khe hở, mặc dù có chút đau nhưng so với cảm giác sung sướng thì không là gì cả. Gã bắt đầu đâm chọc không kiêng dè, mỗi một lần cắm vào đều chọc vào điểm G, làm tôi chết đi sống lại, cao trào liên tiếp không ngừng, miệng chỉ biết vô thức dâm kêu.

Mà cô gái kia cũng vậy, ngồi ở trên ghế, cậu học sinh kéo hai chân cô lên cao mở ra, đâm dương vật vào trong *** cô, cửa *** giằng dụa dâm thủy. Cậu học sinh vô cùng hài lòng với lỗ *** mềm mại của chị gái, vừa hôn cô vừa thì thầm nói:

“Ha... Rất chặt... Quá sướng... ha... *** dâm thật sướng...”

Hai cô gái chúng tôi bị dương vật thô to mãnh liệt đâm chọc, sớm đã quân lính tan rã, lời lẽ dâm đẳng, lăng lợ gì cũng tuôn ra hết như.

“A... A... chết em (chị) rồi... ha... sướng quá... dương vật anh trai (em trai) thật lợi hại... A... em ra... Chịu không nổi... ha... muốn bị *** cả đời... A a... Không được... chơi chết

em (chị) đi... ha... sướng quá...”

Chúng tôi như đang thi nhau xem ai dâm hơn, dâm kêu không ngừng, dường như quên mất là mình đang bị cưỡng hiếp.

Đâm chọc được một lúc, gã trung niên đặt tôi nằm trên mặt đất, trải một cái túi ngủ ra, tư thế trở thành nam trên nữ dưới như bình thường, cô gái tóc dài cũng bị ôm đến đây, đặt bên cạnh tôi, cặp mông trắng tròn bị nâng lên cao, cậu học sinh nửa quỳ liên tục dùng dương vật đâm vào *** cô ấy. Tên thanh niên ở trước mặt cô cảm dương vật nhét vào miệng cô ra vào không ngừng. Cô gái xem ra bị chơi rất sướng, miệng muốn rên rỉ lại bị chặn, chỉ có thể cau mày “Ừm ừm”

Bỗng dung trong miệng của tôi cũng bị một cây dương vật lớn nhồi vào, hóa ra là tên lái xe bốn, năm mươi tuổi. Tôi cũng không kinh ngạc, chỉ là cảm thấy chán nản thôi đời bây giờ, lái xe vốn có trách nhiệm bảo vệ hành khách, hiện tại lại tiếp tay cho hành vi khốn nạn. Nhìn ra ngoài cửa sổ, thì ra xe đã dừng trong một bãi xe bỏ hoang trên đường cao tốc, hy vọng có người đến cứu là vô vọng, muốn được tha chắc phải bồi no 6 tên đàn ông này. Đột nhiên tốc độ đâm chọc nhanh hơn, gã trung niên cùng cậu học sinh có lẽ muốn bán, mỗi lần đập vào đều lút cán.

“A... ha... A... chết mất... đứng rồi... chỗ đó... A ha... Cứu mạng... Cứu... Cứu... A a... Mẹ ơi... A...”

Hai bọn tôi bị đâm đến thở gấp, không ngừng xin tha. Cùng một lúc, hai tên kia bắn tinh dịch lên bầu vú, còn dùng tay xoa xoa hỗn hợp tinh dịch và mồ hôi lên ngực, bụng, lưng và mông bọn tôi, cuối cùng dùng năm ngón tay nhét vào miệng chúng tôi muốn chúng tôi liếm sạch sẽ.

Đến lúc này hai bọn tôi đã cao trào bốn, năm lần, cả người mệt mỏi, không thể đứng dậy. Nhưng bọn chúng vẫn không chịu buông tha, lái xe cho tôi uống nước, nghỉ ngơi được tầm 20 phút, thể lực mới khôi phục được một chút, 6 người đàn ông đứng trước mặt bọn tôi, muốn cả hai quỳ liếm cho họ, rút 6 cây dương vật thật sự rất mệt.

Hai bọn tôi dùng miệng liếm mút dương vật, bốn tay thì lần lượt xoa nắn cho bốn người còn lại, mồ hôi chảy ra đầm đìa, có khi bọn họ còn nhét cả hai cái dương vật cùng lúc vào miệng chúng tôi. Làm được tầm 15 phút, người đàn ông trẻ tuổi cùng cậu học sinh chui vào giữa hai chân bọn tôi, muốn chúng tôi ngồi trên mặt bọn họ, *** đặt trên miệng họ, chúng vừa bóp nắn hai mông vừa liếm láp *** bọn tôi.

Dần dần âm hộ vốn đã khô lại ướt nhẹp, hai tên ra sức hút dâm thủy chảy ra, chốc chốc lại đâm lưỡi vào trong âm đạo, ngón tay gầy gầy mép *** khiến bọn tôi nhịn không được lại rên rỉ. Được một lúc, tên thanh niên ra phía sau chơi cô gái, còn tôi bị lão lái xe cắm vào, phía trước có 4 cái dương vật lần lượt nhồi vào miệng bọn tôi.

Sau khi họ bắn tinh, gã trung niên dùng tư thế đẩy xe nâng hai chân cô gái tóc dài lên, từ phía sau sau lưng vừa đâm vừa đi, cô gái dùng tay bò từ đầu xe đến cuối xe, rồi lại từ đuôi xe lên đầu xe, đi được một lúc cô gái mệt rã rồi quỳ rạp trên mặt đất không ngừng rên rỉ. Tôi bị người đàn ông trẻ tuổi kéo dạng hai chân ra, ngồi xỏm quay lưng về phía hắn, hắn vừa dùng dương vật đập vào *** tôi vừa lấy tay xoa nắn phía ngoài âm hộ, tôi sướng đến run cả người.

Chẳng mấy chốc hai cậu học sinh cũng già nhập, lần lượt nhét dương vật vào miệng tôi.

Từ lúc bắt đầu đến nay, bọn họ thay nhau ra trận, lúc nào cũng có ít nhất hai người chơi bọn tôi, khiến trong xe tràn ngập tiếng rên rỉ, bắn rồi lại ra, không biết cao trào bao nhiêu lần? Chỉ khi thấy chúng tôi mệt đến không thở nổi, bọn họ mới cho chúng tôi nghỉ ngơi chốc lát, nhưng chỉ cần chúng tôi lấy lại chút sức, bọn họ lại sờ lại liếm, rồi tiếp một trận đâm chọc mãnh liệt, làm chúng tôi cả đêm chỉ biết “Dương vật thật to...”, “Anh trai...”, “Sướng chết mất...” không ngừng gọi loạn.

Đuôi loại kiểu dáng tư thế thay đổi, tôi còn bị đưa ra bên ngoài xe, mặt hướng ra phía dòng xe cộ trên đường cao tốc, đứng đó bị cậu học sinh chơi đến lên đỉnh, trên mặt trên tóc đều bị bắn đầy tinh dịch. Cô gái tóc dài còn có lúc phải chiều 4 tên đàn ông, ngay cả hậu môn cũng bị tên thanh niên khai báo.

Trên mặt, trên người, trong miệng hai chúng tôi không biết đã bị bắn bao nhiêu tinh dịch. Hai cô gái chúng tôi cứ như vậy bị cưỡng hiếp đến khi trời hừng sáng, rốt cuộc không chịu được mà hôn mê bất tỉnh, khi tỉnh lại thì quần áo đã được mặc đầy đủ nhưng toàn thân lại dính dớp, âm đạo sưng đỏ, bị vứt lại ở bãi đỗ xe.

Chúng tôi diu nhau đứng dậy trở về nhà. Dù rất muốn báo cảnh sát nhưng lại thấy dù có báo cảnh sát cũng chỉ bắt được một mình lão lái xe, hơn nữa khi lên toà án phải thuật lại chuyện đã xảy ra, như vậy thì mặt dâm đảng của chúng tôi sẽ bị công khai, càng nghĩ càng không dám, cuối cùng đành quên đi. Hai tuần sau, tôi bỗng nhìn thấy một tin tức trên báo, lái xe của hãng xe bus xx bị đánh thành tàn phế, không rõ động cơ. Tôi nghĩ nhất định là người nhà hoặc bạn trai cô gái kia không cam tâm chịu nhục, tìm người lên trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Lời tự sự

Tôi tên là Khiết, năm nay 21 tuổi, là sinh viên năm 3 đại học Nam Kinh.

Chuyện xảy ra vào tuần thứ 6 của một mùa hè, người yêu cùng bạn học đi chơi, tôi tất nhiên không thể lãng phí ngày nghỉ khó có được này, lựa chọn đầu tiên của tôi là đi dạo phố.

Chọn tôi chọn lui tôi quyết định mặc chiếc váy ngắn do người yêu tặng màu hồng làm bằng tơ, áo màu trắng hơi trễ cổ, đính đăng ten màu đỏ tím trước ngực, cuối cùng là đôi cao gót màu lam. Soi gương một lúc, tôi phát hiện quần lót bị lộ ra khỏi váy nên thay bằng một chiếc quần lót chữ T màu đen (cái này là quà người yêu tôi tặng khi từ nước ngoài về). Tuyệt! Vui mừng xong tôi mới phát hiện mình thay quần áo tận hơn 1 tiếng. Xịt chút nước hoa tôi vội vàng ra khỏi nhà.

Đứng ở trạm xe, dù là người lớn hay trẻ con, ai cũng quay sang nhìn tôi, chỉ khác là có người thì nhìn chăm chăm, có người chỉ dám len lén nhìn thoáng qua. Không chỉ đàn ông, cũng có rất nhiều cô gái nhìn tôi chăm chăm, ánh mắt có hâm mộ cũng có đố kỵ.

Thật là phiền! Tuy trong lòng bực bội nhưng tôi cũng không có cách nào khác. Thật may tôi đứng đợi không bao lâu thì xe bus đã tới, điều hòa mát lạnh cũng làm dịu đi cái khó chịu của nắng nóng. Sau khi lên xe, hàng ghế cuối cùng không có ai ngồi, tôi vui vẻ đi tới chọn vị trí sát cửa sổ ngồi xuống.

Nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang, ở bến thứ hai có rất nhiều người lên xe, trong đó có cả mấy người công nhân thân thể còn dính đất cát, bọn họ lên xe phát hiện chỗ trống bên cạnh tôi, một người trong số đó liền ngồi xuống, mùi mồ hôi xộc đến khiến tôi khó chịu. Tôi nhìn sang người công nhân ngồi bên cạnh, hắn hơn 40 tuổi làn da ngăm đen, phía trên bộ âu phục bẩn bẩn còn dính chút dầu mỡ, càng nhìn tôi càng cảm thấy chán ghét. Tôi muốn tránh khỏi bọn họ nhưng người lên xe càng ngày càng nhiều, đành phải ngồi im với tư thế: Một tay ôm túi, một tay che mũi, quay mặt ra cửa sổ, đeo tai nghe nhạc.

Người càng lúc càng nhiều, mùi mồ hôi khiến cho tôi buồn nôn. Đứng lúc đang khó chịu đột nhiên xe nẩy lên, tôi cảm giác có một bàn tay thô ráp chạm vào đùi, vừa lấy lại tinh thần cái tay kia đã dời đi. Khi tôi căm tức nhìn sang hắn cũng quay đầu lại, ánh mắt giao nhau hắn cũng không tránh, còn nhìn tôi cười cười.

Tôi vội vàng co chân vào trong. Tôi nghĩ là hắn có ý, đây không phải là lần đầu tiên tôi bị quấy rối trên xe bus, nhưng bị một lão già quấy rối lại là lần đầu. Tôi nhìn tay của hắn, vừa bẩn vừa thô ráp, có nhiều chỗ bị chai sạn, móng tay cũng bẩn bẩn.

Một lát sau, cơ thể tôi lại sinh ra một cảm giác kỳ lạ, dường như có hơi thích cảm giác như vậy, một ý nghĩ kỳ quái xuất hiện trong đầu tôi, tôi thầm nghĩ nếu để cho hẳn nhìn lại một cái thì thế nào? Nhưng nếu hành khách trên xe phát hiện tôi sẽ xong đời... Nhưng mà hẳn chỉ là một tên nông dân nhà quê, dân quê lên thành phố thường nhất gan hèn yếu, chắc hẳn không dám làm gì quá đáng đâu. Nghĩ vậy tôi an tâm liền thử một lần, tôi để túi sang một bên, giả vờ vô ý khiến váy kéo lên, lộ ra một mảng đùi trắng mịn, tôi rất hồi hộp, vừa lo lắng hành động của mình vừa muốn xem xem hẳn có phản ứng gì.

Chẳng mấy chốc hẳn đã phát hiện váy của tôi bị kéo lên, ánh mắt như muốn nhìn sâu xuống dưới lớp vải, đồng thời tay hẳn lặng lẽ nhích tới gần một bên bắp đùi tôi nhưng cũng không dám tiến thêm chạm vào chân tôi. Lúc này trên đường bắt đầu kẹt xe, tôi nhìn ra ngoài cửa sổ, phía trước đoàn xe xếp hàng rất dài, tôi bỗng cảm thấy hưng phấn dù trước kia tôi ghét nhất là tắc đường.

Mùi mồ hôi vẫn phảng phất từ bên cạnh truyền tới, mặc dù rất khó ngửi nhưng lại kích thích khứu giác của tôi, càng làm suy nghĩ trong đầu tôi loạn lên. Cái tay bên cạnh kia vẫn đang thử thăm dò đến gần chân của tôi, nhích rồi lại nhích... Bà nó.

Tôi giả vờ như không biết, không co chân tránh ra, tôi có thể cảm thấy bàn tay thô ráp của hẳn đặt trên đùi tôi từ từ di chuyển. Những người công nhân khác bỗng quay về phía bên này, bọn họ đang nhìn chân của tôi. Tôi len lén liếc xuống, hóa ra vừa rồi hẳn kéo mép váy của tôi cao lên, cả bắp đùi lộ ra trước mắt bọn họ, tôi vội vàng rồi tằm mắt không dám nhìn họ, nhưng tôi chắc chắn bọn họ vẫn đang nhìn tôi.

Chắc mặt tôi đang đỏ ửng lên. Đây là một loại kích thích tôi chưa từng trải qua, lần đầu tiên tôi cho người khác nhìn ngắm bắp đùi ngoại trừ người yêu... Bàn tay bên cạnh vốn đang bắt động lại bắt đầu di chuyển, hẳn giả bộ làm ra vẻ lơ đãng, từng chút từng chút nhích lên trên, nếu đến thế rồi mà tôi còn không có phản ứng nhất định bọn họ sẽ nhận ra hành động của tôi, tôi bắt đầu rối loạn, vừa muốn hẳn tiếp tục lại vừa sợ... tôi có nên né tránh, nghĩ tới nghĩ lui tôi vẫn không tìm được đáp án.

Mỗi lần tay hẳn di chuyển cơ thể tôi giống như bị điện giật, tay hẳn bắt đầu luồn vào giữa hai đùi tôi, dường như tôi nghe thấy những công nhân khác đang thì thầm. Tôi sợ quá xấu hổ lo lắng nhìn quanh thì phát hiện có hai học sinh trung học đứng gần đấy đang quan sát! Trời ạ! Tôi vội vàng co chân lại. Tay của hẳn cũng vội vàng dời đi.

Xe đi như đang bò trên đường, hai học sinh trung học kia cũng đứng đôn xuống cuối xe, bàn tay bên cạnh cũng không mò tới nữa. Thời gian trôi qua, xe vẫn chạy trên đường, tôi nhẹ nhàng thò ra, định đứng lên xuống trạm kế tiếp. Chuyển vừa rồi khiến tôi quá khẩn trương. Đúng lúc này bàn tay bên cạnh lại bắt đầu động đậy, tôi ngẩng đầu nhìn những hành khách khác, không có ai chú ý phía bên này. Lát gan tôi lớn lên, dù sao cũng sắp xuống xe rồi, nếu để cho tên đàn ông so với bà tôi còn già hơn này... được chạm mát một chút thì sao nhỉ, nghĩ tới đây tôi thả lỏng người, tách đôi chân đang khép chặt ra dịch về phía hẳn, dựa vào tay của hẳn.

Hẳn như hiểu được ý tôi, tay bắt đầu di chuyển nhẹ nhàng vuốt ve. Đồng nghiệp của hẳn phát hiện ra, kinh ngạc nhìn tôi. Tôi không để ý đến ánh mắt của bọn họ, bàn tay thô ráp kia bắt đầu xoa nắn đùi tôi mạnh hơn, ngón út cọ vào viền quần lót, ngón tay hẳn dần dần hướng về phía quần lót của tôi, cơ thể tôi bắt đầu nóng lên, tôi từ từ tách hai chân, rốt cuộc cả bàn tay ấm nóng của hẳn úp vào giữa hai chân tôi, cho rằng hẳn bắt đầu muốn vuốt ve chỗ kín ấy thì đột nhiên hẳn dừng lại.

Tôi thắc mắc lên nhìn sang thì phát hiện hẳn đang nói gì đó với đồng nghiệp của mình, không phải bọn họ đang nói về tôi chứ, nghĩ vậy tai tôi đỏ ửng lên. Mình vừa làm cái gì vậy? Tôi tự hỏi mình. Tôi – sinh viên đại học 21 tuổi đã có người yêu, lại có thể dạng chân ra mong đợi một bàn tay dơ bẩn sờ mó bộ phận riêng tư nhất của con gái, còn là của một tên công nhân ba, bốn mươi tuổi người đầy mồ hôi.

Một nỗi hưng phấn kích thích thần kinh tôi, đúng lúc ấy thì bọn họ ngưng thì thầm, khi hẳn nhẹ nhàng kéo một góc váy của tôi lên cao thì tôi đã hiểu bọn họ vừa rồi nói về điều gì. Quần lót của tôi là quần lót chữ T nên một bên mỏng hoàn toàn lộ ra trước mắt bọn họ, đúng quần ai ai cũng đã dụng lều. Vừa rồi vì sợ người khác chú ý, tôi tựa đầu vào lưng ghế phía trước, tư thế này chặn được tằm mắt phía trên nhưng phía bên cạnh thì nhìn được rất rõ.

Lúc này gã công nhân ngồi bên nhẹ nhàng cúi xuống nói nhỏ vào tai tôi:

“Xin lỗi cô bé, bọn họ cũng muốn xem một chút có được không?”

Trời ạ!

Chuyện đó mà hẳn lại hỏi tôi, kích thích khiến tôi không kịp trả lời, hơn nữa miệng hẳn toàn mùi thuốc lá rất hôi... Thấy tôi im lặng coi như đồng ý, hẳn lại đặt tay úp vào phần mu của tôi bắt đầu nhào nặn, ngón tay hẳn lần xuống phía dưới đột nhiên dừng lại, hẳn nhận ra chỗ kín của tôi chỉ có một sợi dây... Hẳn vừa hỏi tôi:

“Cô bé, đây là cái gì... Quần lót à?” Ngón tay vừa quần lấy sợi dây kéo về phía trước.

Sợi dây phía sau siết vào rãnh mông, lông mu phía trước lộ ra hai bên mép quần lót. “Ha” thanh âm thờ ơ của mấy người bên cạnh khiến tôi vừa xấu hổ vừa hưng phấn. Hẳn tiếp tục kéo mạnh về phía trước, tôi đã hiểu được mục đích của hẳn, dùng hết dũng khí nghiêng đầu nói với hẳn:

“Đây... thắt nút... ở bên cạnh... có thể cởi ra.”

Đó là câu đầu tiên tôi nói với hẳn, nhưng lời vừa thốt ra tôi liền hối hận, tôi đang nói cái gì vậy? Sao có thể dám dăm muốn một tên công nhân không quen biết cởi quần lót mình. Mà lời nói kia đã khơi dậy nhiệt tình của người đàn ông, hẳn gấp gấp lần mò tìm kiếm nút thắt bên cạnh.

Ngay lập tức hẳn đã tìm được sợi dây rồi kéo ra... Có thể coi rằng quần lót của tôi đã bị cởi ra nhưng hình như hẳn vẫn chưa thỏa mãn nên lại luồn tay sang tìm nút thắt ở hông bên kia mà tháo, hẳn nắm lấy mảnh vải phía trước rồi lôi ra... “A” tôi kêu khẽ một tiếng, quần lót của tôi bị hẳn siết chặt trong lòng tay, còn tôi vì vừa rồi để cho hẳn dễ dàng hành động mà hơi đứng lên khỏi ghế... Tôi nhận ra mình không còn muốn nhanh chóng xuống xe, mà quần lót bị cởi ra khiến cơ thể tôi thoát ngệ nhồm.

Tôi tự hỏi “Chẳng lẽ mình thích như vậy?” Hành động của tôi chính là đáp án... Hẳn đưa quần lót của tôi cho người khác, hiện tại phía dưới của tôi ngoại trừ bị lớp váy phủ lên thì đã hoàn toàn trần trụi. Tôi đang muốn nhìn thử về mặt của những người công nhân khác thì tay của hẳn lại luồn vào úp lên giữa hai chân tôi, khác với vừa rồi phần mu không có gì che chắn chỉ có một lớp lông. Hẳn ấn mạnh vào phần mu khiến tôi hơi đau nhưng hơn hết là rất kích thích... Hiện tại không còn hành khách đứng, hẳn to gan hơn, ngón tay chai sạn của hẳn trượt dọc xuống dưới, miết qua hai mép âm hộ, đi tới cửa động ướt nhẹp của tôi. Tôi có thể cảm thấy sự ấm nóng từ ngón tay đang xoa tròn ở nơi đó. Tôi vẫn còn là trinh nữ nên âm đạo chính là nơi nhạy cảm nhất, tôi xấu hổ thở gấp không ra hơi.

Tôi đang suy nghĩ “Sắp vào rồi!” Thì đột nhiên phía dưới đau đớn, tôi cảm giác âm đạo bị nông ra, có một thứ vừa đi vào, tôi cúi đầu nhìn xuống, là đầu ngón tay của hẳn, hẳn mới chỉ đâm vào được một chút, ả, đau quá, phía dưới vừa tê vừa đau. A! Người tôi run lên vì đau đớn, tôi không nghĩ sẽ đau tới vậy “Đau quá, dừng lại!”

Lão già không thêm để ý đến yêu cầu của tôi, tiếp tục cắm vào trong âm đạo của tôi. Âm đạo tôi chưa từng bị thứ gì đâm vào, lần đầu tiên bị cắm thật sự đau quá. Lão già vẫn từ từ đâm vào “A! Không...” Tôi rốt cuộc bị đau đớn mà khóc, tôi cảm giác như có một cây gậy sắt đâm vào trong âm đạo, phía dưới như bị xé rách ra.

Hẳn chậm rãi đẩy ngón tay vào trong âm đạo của tôi, cả quá trình tôi đều nhìn thấy rõ, ngón tay bản thủ cắm ở trong vùng cấm địa, sau một lúc ra vào vào cũng kéo theo một chút dịch nhầy trong suốt, cảnh tượng quá kích thích, tôi chỉ biết yên lặng mặc cho hẳn làm gì thì làm. Hẳn nhích tới gần tôi, dùng một tay mạnh mẽ xoa bóp bầu vú của tôi.

Mỗi lần xe đến trạm hoặc là có người đứng cạnh hẳn sẽ rút cánh tay đang bóp vú tôi lại nhưng bàn tay phía dưới kia thì vẫn đề nguyên như vậy. Khoái cảm từ phía dưới truyền đến, tôi bắt đầu thờ ơ, sợ bị người khác nghe thấy tôi cắn chặt môi dưới. Lại đi qua mấy trạm, khi tôi sắp không kìm chế được bản thân thì bàn tay phía dưới ngừng lại rút ra, nước nhờn trong âm hộ tôi dính trên ngón tay hẳn bị kéo ra thành một sợi chỉ, phía dưới bỗng trở nên trống rỗng. Tôi khó hiểu nhìn sang, thấy hẳn ngậm lấy ngón tay dính nhẹp nước kia mút, cảnh tượng trần đầy dâm dăng. Đồng nghiệp ngưỡng mộ nhìn hẳn rồi lại nhìn vào giữa hai chân tôi.

Bọn họ lại bắt đầu thảo luận điều gì đó, sau khi đạt thành thỏa thuận, tôi vốn cho rằng hắn sẽ tiếp tục chuyện vừa rồi thì thấy hắn và người công nhân mười lăm, mười sáu tuổi ngồi phía trong cùng bên kia đứng lên. “Bọn họ muốn xuống xe sao? Phải 3 điểm nữa mới tới bên cuối cùng mà!” Tôi thất sắc nghĩ ngợi, lòng tràn đầy thất vọng.

Từng người lần lượt rời chỗ, thì ra là họ muốn đổi chỗ. Một tên đàn ông da đen ngồi xuống cạnh tôi, sau khi nhìn ngắm đánh giá tôi một lúc hắn liền thử thăm dò vuốt ve bấp đùi tôi. Tay của hắn có chút run rẩy luồn vào chỗ kín của tôi sờ soạng, giống như vừa nẩy một ngón tay cắm vào âm hộ, tôi bắt đầu đắm chìm trong cảm giác kích thích bên trong bị “quấy nhiễu” này. Tôi dựa vào ghế, dạng hai chân ra chào hắn dễ dàng ra vào, ngón tay hắn cắm rút rất nhanh, mỗi lần chuyển động lại vang lên tiếng lép nhép. Được một lúc, hắn lại nắm thêm một ngón tay khác vào trong âm đạo tôi, lần này hắn không chỉ cắm rút đơn thuần mà thỉnh thoảng còn cong ngón tay móc lấy bên trong, móng tay hắn hơi dài nên có chút đau nhưng lại mang tới một khoái cảm kỳ lạ.

Bỗng một luồng kích thích ập tới khiến tôi giật nảy lên, hai ngón tay đàn ông thô ráp miết dọc lên xuống hai mép thịt, âm vật bị nhấn, xoa tròn rồi day lên hồi khiến nước dâm bắn ra từng đợt ào ạt, ướt đầm bàn tay đang ra vào âm hộ tôi cùng một mảng ghế. Cả trong lẫn ngoài đều bị công kích khiến cơ thể tôi căng lên, tôi bám chặt cánh tay gã đàn ông vừa như muốn hắn dừng lại vừa như mong hắn đừng rời đi. Tiếng thở dốc của tôi càng lúc càng lớn, càng lúc càng dồn dập còn đám đàn công bên cạnh thì chăm chú thưởng thức cảnh tôi bị chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Nữ thư ký

Còn gần 1 tiếng nữa mới đến giờ làm, nhưng hôm nay bị hư xe nên buộc Mỹ Dung phải đi bus, vì phải đổi qua 1 trạm nữa nên Mỹ Dung buộc phải đi sớm hơn 20’ để tránh kẹt xe.

Đứng là xe buýt, chỗ ngồi đã đầy, chỉ còn cuối xe có chỗ đứng. Dung nhanh chân chạy đến chỗ đó để xe lăn bánh, vài người nữa cố lên xe dồn Mỹ Dung sát góc, nơi có 1 người đàn ông cao to đứng sẵn.

Mỹ Dung nhìn ra ngoài, cố tránh né đụng chạm vào người đàn ông đó.

Chiếc xe tắc lư theo nhịp di chuyển làm cơ thể Mỹ Dung đung đưa va chạm vào người đàn ông đấy.

Bỗng có 1 bàn tay đặt lên hông cô, cô hoảng hồn quay đầu lại trừng mắt hắn ta, hắn chỉ nhếch môi rồi cô bỗng thấy bàn tay ấy bóp mạnh vào hông mình.

Ráng giữ bình tĩnh, cô không muốn hét toáng lên để rồi mọi người sẽ biết cô đang bị quấy rối, chỉ né tránh hắn ra xa nhất có thể, tuy nhiên vì xe quá chật, cũng chẳng tránh được những lúc đụng chạm.

Chiếc xe phanh gấp làm cô xém ngã về phía trước, bàn tay ấy liền ôm eo và kéo cô sát về người hắn, bàn tay khác đã luồn vào trong chân váy của cô, cách 1 lớp quần mỏng tam giác bên trong.

Cô rất lo lắng chỉ biết lấy cái áo khoác để phía trước che chắn, cô lo sợ bị mọi người bắt gắp.

Hắn ta hình như biết cô sợ nên càng làm tới, bàn tay đẩy 2 đùi cô ra và ngón tay dọc dọc theo khe quần chip cô.

Cảm giác lạ lẫm lẫn sợ hãi làm chân cô như đứng không vững, cổ ép sát về người hắn làm điểm tựa, dường như chưa thỏa mãn, ngón tay ấy lách chiếc quần nhỏ của cô qua 1 bên rồi chạm vào hoa huyệt đang chảy nước vì bị kích thích của cô.

Lần đầu tiên cô mới biết cảm giác lạ lẫm như thế, ngứa ngáy như muốn thêm cái gì đó, thật sự rất khó chịu, bàn tay ấy làm cô thấy thích, và cô đã đứng im cho hắn ta thử 1 ngón tay vào *** cô.

Lỡ *** của cô như muốn nuốt cái ngón tay ấy nên co bóp rất chặt, hắn ta ghé tai cô, khẽ cắn lên vành tai làm cô run rẩy.

– Em nhạy cảm thật đấy, cơ thể e thật dâm dăng, chưa gì đã chảy nhiều nước thế này.

– Không... không... phải, anh... anh... thả... tôi... ra.

– Em thật sự muốn tôi rút ra chứ. Hắn ta móc cửa mình của cô rồi rút ngón tay ra.

Người cô như thiếu hụt gì đó, muốn được ngón tay ấy tiếp tục cựa quậy trong huyệt cô.

– Um...

– Cơ thể em thành thật hơn những lời em nói đấy.

Nói rồi hắn ta kéo váy cô lên quá hông, kéo xuống quần hắn xuống để lộ ra con *** cứng ngắc đang nẩy nẩy mông cô. Từ sau hắn đưa con *** ấy cạ cạ giữa 2 đùi cô, va chạm vào cửa huyệt làm cô thấy sướng lạ lùng, nước nhờn chảy ra làm ướt đầu khác con *** hắn, hắn ta móc con *** bỏ vào cửa *** cô, không dứt thẳng mà chỉ ở cửa mình ngo ngoáy rồi khép chặt 2 đùi cô lại, hắn ta ra sức dứt ra dứt vào giữa 2 chân cô, con *** hắn đang nằm trong quần lót và ma sát với cửa huyệt của cô làm phát ra tiếng rên nhưng giết mình rồi cắn chặt miệng im bật.

Hắn ta ra sức ma sát con *** của hắn, bàn tay thì bóp nắn cái mông nõn nà, căng tròn săn chắc của cô.

Khoảng 20’, hắn ta va chạm ngày càng nhanh rồi bắn tinh đầy cửa *** cô, hắn nhanh chóng rút con *** ra rồi cất vào, kéo quần lại chỉnh tề. Chiếc xe bus đồng thời cũng đến trạm. Cô theo dòng người bước xuống, mặc dù hơi hụt hẫng vì chưa cảm nhận được con *** đó nếu đặt trong lỗ *** của cô thì sẽ thế nào nhưng cô không có thời gian để suy nghĩ, đón chiếc bus khác để đến công ty.

Đến chỗ làm đúng lúc kịp giờ. Vừa vào phòng chưa kịp đi toilet để rửa sạch hết tinh trùng của người đàn ông đó cô đã bị sếp gọi vào phòng.

Rất khó chịu nơi cửa mình vì nhạy nhạ tinh trùng và cảm dâm thủy của bản thân, cô sợ nó ướt thấm ra chiếc váy ôm công sở, nhưng phải theo lệnh sếp.

Sếp của cô là 1 người phong độ, tài giỏi và đẹp trai, hơn 30 tuổi nhưng chưa có vợ, là nam thần trong mắt các nhân viên nữ như cô.

Anh bảo cô vào phòng để sắp xếp lại 1 số tài liệu dưới kệ tủ.

Cô phải quỳ xuống và lấy hết tập tài liệu ra, chiếc mông vênh lên như đang mời gọi 1 cách vô tình bị sếp cô – Hàn tổng bắt gắp 1 ít chất nhầy trên đùi cô.

Anh từ từ lại gần nhẹ nhàng rồi nhìn rõ, đó là tình địch của đàn ông, anh không ngờ cô thư ký nhìn đoan trang hằng ngày lại là gái lăng lợ như vậy.

Mới sáng sớm đã *** còn mang theo tình trùng ấy để đi làm.

Con thú trong người trỗi dậy, anh kéo cô đứng dậy rồi đẩy lên bàn làm việc, chiếc áo sơ mi ôm trọn bộ ngực đầy đà của cô bị bung ra khi bị ép sát vào bàn, lộ ra áo nhò bên trong cũng vùng ngực căng tràn sức sống.

– Hàn... tổng, có... gì... không ạ.

– Cô còn không biết sao, mới sáng đã dám dâng rồi, còn mang cả tình trùng đàn ông đi làm, mang áo chật như thế không phải là khiêu khích bọn đàn ông *** cô à.

– Không... Không phải đâu... Hàn... tổng, tôi... tôi...

– Không phải á. Tôi thấy rõ ràng, chiếc quần cô mang đầy kìa, không phải thích sao, tôi chịu cô.

“Bóp”. Anh vỗ mông vào 1 cái rồi kéo chiếc váy lên tận hông, tụt chiếc quần nhỏ bên trong xuống đầu gối, hoa huyết của cô cùng cái mông hơi ửng đỏ khoe trọn trước mặt anh.

Khuôn mặt cô lo lắng quay đầu nhìn anh, đôi mắt long lanh chực chờ rơi những hạt nước càng tăng thêm vẻ khiêu gợi, bàn tay anh dùng sức tách 2 chân cô ra, 1 ngón tay thọc vào lỗ huyết nhầy nhụa tình trùng ấy.

Hay tay cô muốn kéo chiếc váy xuống để che đậy nhưng bị 1 bàn tay anh nắm chặt và để sau lưng cô, a lấy cả vạt ra khỏi cổ rồi cột 2 tay cô lại.

Người cô cựa quậy muốn thoát khỏi anh nhưng giữa sự mạnh mẽ của người đàn ông và sự ham muốn trong cơ thể làm sức chống cự của cô yếu ớt.

Tay của anh vòng qua vai cô rồi mò xuống vòng ngực đầy đà đang bị cạ với mặt bàn làm nó ửng đỏ hấp dẫn, như mời gọi người khác chà đạp.

Từ 1 ngón tay anh thêm 1 ngón nữa rồi ra sức cọ quấy, khuấy đảo lỗ *** đang cắn chặt lấy ngón tay anh, vừa móc vào điểm G nhạy cảm, vừa bóp vú, đôi lúc còn kéo nhẹ đầu ti làm cô sượng ửng ngực ra trước, mông nảy về sau để ngón tay được sâu hơn.

Tiếng rên khe khẽ vang lên, tiếng nước nhấp nhóp theo những ngón tay làm căn phòng đầy tính nhục dục.

Khúc thịt của anh đã được móc ra căng cứng ngẩng cao đầu thúc đẩy mông cô, anh liền dút vào *** cô thật mạnh.

Tiếng “ót” cùng tiếng “hự” “A” vang lên đồng thời.

Căn phòng cách âm nếu không các nhân viên khác đã nghe được tất cả.

Cô đau đón vì bị phá trinh mạnh bạo, anh sững sờ vì thấy vết máu đỏ nơi khúc thịt của mình nhưng rồi cười khoái chí.

– Ha ha, thì ra em vẫn còn trinh, vậy thì để tôi cho em biết sự sung sướng khi được làm đàn bà.

“Hự, hự” các tiếng thúc trời giáng vào *** nhỏ ấy hơi đau nhưng rồi thay thế bằng sự tê tê, sung sướng lan tỏa khắp người.

Chưa thỏa mãn, anh kéo 1 chân cô để lên đùi tay, 1 tay kéo eo cô về sau để đâm lút cán, tiếng bép bép đụng chạm da thịt, tay anh không quên giầy xéo chiếc ngực nảy nò, đung đưa theo nhịp nhấp, hơi thở gấp gáp, thỏa mãn của người con gái dưới thân mình, 1 lúc sau tay anh mò xuống hột le của cô rồi xoa xoa, nặn nặn, kẹp nhẹ rồi kéo ra, sự kích thích tột cùng làm cô lên đỉnh, cơ tử cung co thắt ôm chặt con cu của anh, anh như muốn xuất tinh nhưng cố kìm nén, muốn chơi cô lâu hơn nữa, chà đạp cơ thể hấp dẫn đến cạn kiệt sức lực.

Anh đẩy hẳn cô lên bàn, 2 chân cô vát lên vai anh, từ đây anh có thể thấy khúc thịt của mình đang ra vào liên tục cái huyết xinh xắn ấy, những lần rút ra đến đầu khuy rồi thọc mạnh lún hết khúc cu dài ngoằng vào cơ thể cô, vừa thốn vừa đã làm cô hơi rướn người về trước để né tránh những cú mạnh bạo này đều bị bàn tay anh kéo hông cô đập mạnh về sau nhiều hơn, tay anh thường bép nhẹ lên đầu nhũ hoa rung lắc trước mắt, không kiềm được, anh cuối người xuống ngậm chặt đầu ti rồi ra sức bú lấy bú để, bóp nát cái nơi khiêu khích trước mặt anh này.

– Từ... từ... nhẹ... nhẹ, em... đau... đau.

– Nhẹ này, nhẹ này!

Từng tiếng nhẹ của anh là từng cú đẩy hết sức mình vào *** cô. Cô mệt mỏi nhưng đầy thích thú đón nhận những sự sung sướng lần đầu trong đời này. Cơ thể cô lần nữa lên đỉnh, bóp chặt lấy *** anh, Anh đồng thời cũng sắp lên đỉnh nên dốc hết sức cuối nhấp những cú trời giáng liên tục vào *** cô rồi bắn tinh xối xả đầy trong lỗ *** nhỏ bé ấy. Cô xụi lơ nằm dài trên bàn làm việc của anh. Anh ngồi xuống ghế tựa rồi mở 1 hộp tủ có khóa, cô nghe sột soạt nhưng chả thèm ngó ngang.

Cảm giác lạnh lạnh nơi cửa mình làm cô tỉnh táo được chút. Anh đang dút 1 cái đồ chơi hình trứng vào *** cô, dù chỉ lần đầu quan hệ, nhưng từ lâu cô đã tìm hiểu những điều liên quan đến làm tình, chỉ để cho biết, không ngờ bây giờ cô lại đang chơi đồ chơi ấy. Nó rung lắc liên hồi trong cơ thể cô, làm cô bị kích thích tiếp tục.

– Em phải mang nó trong người đến hết giờ làm việc, không được gỡ ra, anh sẽ kiểm tra bất ngờ.

– Không được đâu Hàn tổng, như thế tôi sẽ chịu không nổi, tôi không làm việc được.

– Bảo cô mang thì cô phải mang, lắm chuyện, mặc đồ vào rồi ra làm việc đi.

Cô cảm giác cái đó không còn rung nữa nhưng nó đang trong lỗ *** của cô làm cô di chuyển hơi khó khăn.

Vừa ngồi vào bàn làm việc của mình nó lại rung lên, cô xem tí đã rên lên, may cô kịp bịt miệng mình lại, nước nhò và tình trùng đầy trong người cô, thấm ướt chiếc quần nhỏ, bị đồ chơi đó kích thích, đâm thuy ra liên tục, cô không dám nhúc nhích sợ đồng nghiệp chú ý, ráng tập trung làm việc, được 1 lúc, nó cũng ngưng, làm cô thờ phào, nhưng cứ được 1 tiếng thì nó lại rung 15’ như chọc ghẹo cô, cô biết ông sếp trong đó đang giám sát cơ thể cô từ camera, nên cô không dám đi toilet tháo nó ra.

Đến giờ nghỉ trưa, cô đợi mọi người ra hết rồi mới cẩn thận đứng dậy, chuẩn bị đi toilet thì bị sếp gọi vào phòng tiếp, cô lo lắng bước vào.

– Hàn... Hàn tổng, bây giờ tôi... tôi đói bụng, có thể lấy nó ra và đi ăn trưa được không ạ, tôi xin anh.

– Cô ăn trưa ở đây với tôi, cô uy tôi ăn no rồi tôi sẽ cho cô ăn, tôi gọi 2 suất cơm trưa rồi, lát nữa sẽ có người mang tới, cô lại đây.

Cô không dám hó hé, bước từng bước đến, thấy quá chậm, anh đi đến đẩy cô ngã trên ghế bành giữa phòng, kéo váy cô lên rồi lột chiếc quần nhỏ ấy ra, nước nhò lênh láng quanh 2 đùi cô, anh rút đồ chơi đó ra rồi nhét 2 ngón tay vào, cô run lên, ưỡn người rên ri, anh cởi áo và váy của cô, ngấm trọn cơ thể mon môn ấy, kim lông không được anh liền rút *** mình ra rồi

dâm vào *** đầy dâm thủy ấy, có chất trơn sẵn, khúc thịt ra vào rất dễ dàng. 1 màn sống động tiếp tục diễn ra, tay anh không yên mà xoa bóp 2 bên ngực cô, không quên hôn môi, nút lưỡi, như muốn nuốt cô luôn vào bụng mình, thỉnh thoảng anh còn đánh vào mông cô làm cô giật mình “à” lên 1 tiếng đầy khiêu gợi, kích thích thính giác của anh.

Được hơn 20’ thì cô lên đỉnh, co thắt tử cung siết chặt khúc thịt của anh, nhưng anh vẫn chưa có dấu hiệu xuất tinh, anh lật người cô lại từ sau anh dứt hết khúc thịt vào *** cô, kiểu này làm anh sung sướng nhất, 2 tay cô vịn vào thành ghế, anh ôm trọn cô rồi vòng tay ra phía trước vuốt ve bộ ngực mềm mại bị anh vò nát từ lúc sáng.

Những cú thúc vẫn đều đặn mang lại khoái cảm cho 2 con người đang chìm đắm trong tình dục này, tay anh có lúc lại bóp mông cô, bẹo ngực hay kéo đầu ti, đôi lúc còn gặm vành tai kích thích cơ thể cô rất nhiều, 1 lần nữa cô lại xuất tinh, anh vẫn chưa ra.

Rút *** ra anh ngồi lên ghế rồi để cô ngồi lên người anh, từ trên cô ngồi xuống, từ đầu khác đến hết khúc thịt, cô giữ vai anh làm điểm tựa, ngồi lên ngồi xuống để phục vụ anh thỏa mãn cũng như sung sướng cho cô.

Dường như cô làm anh chưa thích thú, từ dưới anh nẩy mông, đồng thời kéo hông cô xuống để 2 cơ thể đập vào nhau, khúc thịt của anh được bao trọn thỏa mãn, anh liên tục ra vào cơ thể cô, khi chuẩn bị xuất tinh, anh đẩy người cô nằm xuống rồi thúc liên tục “bạch”, “bạch”, đẩy nhanh tốc độ và nhấp mạnh mẽ rồi rút *** ra bắn tinh lên khắp mặt cô, nhìn cô thật đi thỏa và dâm dăng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chiến lợi phẩm

Thi Vô Vốn là đại tướng nam chinh, sức mạnh của hần thì khỏi bàn cãi, và dĩ nhiên, cùng với sức mạnh ấy hần thu về bản thân vô số chiến công, chiến thắng. Quân đoàn viễn chinh của hần cũng hung bạo như chủ tướng của chúng, mỗi khi chiếm được một thành trì hay 1 cứ điểm nào đó thì bọn chúng thẳng tay cướp phá, hãm hiếp. Thi Vô cũng chẳng cần suy nghĩ nhiều về hành vi của quân đoàn, ai mà quan tâm. Nếu có thành trì nào quan trọng mà có lệnh ở trên xuống thì hần sẽ lưu ý binh lính, còn không có lệnh thì cần gì chứ?

Hôm nay cũng vậy, địa điểm mà hần chinh phạt là 1 bộ lạc mới nổi lên ở thảo nguyên phía nam. Trận chiến bắt đầu từ mờ sáng. Những đoàn kỵ binh của hần âm thầm di chuyển dọc theo mé sông, vốn luôn dẫn thẳng bất cứ nơi trú đóng nào của con người để cung cấp nước. Kinh nghiệm trận mạc khiến cho đoàn quân của Thi Vô nguy hiểm hơn bất cứ đoàn quân đương thời nào.

Khi còn cách trại chừng 1 dặm thì hần cho toàn quân phi nước đại theo đội hình mũi giáo nhằm xuyên thủng phòng tuyến mé sông nếu có, 1 dặm cũng là giới hạn mà quân thù có thể nghe được tiếng vó ngựa khi áp tai xuống đất. Trận chiến nổ ra trong hỗn loạn quân thù quả là không có nhiều giới bị, Thi Vô đích thân dẫn 100 thân kỵ thọc sâu vào doanh trại chiếm giữ chuồng ngựa, khi điểm này bị mất, hầu như chỉ còn 1 cuộc thăm sát, không ai có thể chạy thoát vó ngựa của đoàn quân viễn chinh.

Mặt trời lên đến ngọn cây thì hầu như không còn sự kháng cự nào nữa. Quân của Thi Vô tập trung lại để xuống ngựa và bắt đầu cuộc lục soát lều trại, vừa để bắt tàn binh lẫn trốn, thu gom phụ nữ và của cải. Đây thật sự là phần phần khích nhất. Binh lính có thể lột truồng phụ nữ ra để dẫn ra ngoài, nếu có hứng chúng có thể hãm hiếp tại chỗ. Thi Vô thì không cần cực nhọc như thế, thường thì những phụ nữ trẻ nhất, đẹp nhất luôn được bọn lính đem lên dâng cho hần. Quả nhiên, ba nàng xinh đẹp nhất đang được dẫn đến. Hai trong số 3 nàng chắc khoảng 24-25, nàng thứ 3 thì đặc biệt xinh đẹp, trẻ trung, chắc chỉ chừng 17 hay 18 gì đó. Thật là hứng thú, nghĩ vậy, Thi Vô liền cởi bỏ giáp trụ, hần kéo 3 nàng lại và hỏi:

– Các nàng tên gì?

Người phiên dịch cất tiếng dịch lại lời Thi Vô. Cô gái có vẻ già dặn nhất trả lời trước:

– Thiếp tên là Hoa Trắng.

– Thiếp là Hoa Vàng – nàng thứ 2 cho biết

– Thiếp là Hoa Đỏ – Nàng cuối cùng nói.

Có gì đó lạ kì ở đây, dường như Thi Vô có thể hiểu ngay những gì các nàng ấy nói, trước khi nghe được lời từ người phiên dịch. Thi Vô hỏi tiếp:

– Thế các nàng là gì trong bộ lạc? Đã có chồng chưa?

Và trước khi người phiên dịch kịp dịch thì Thi Vô đã nghe được họ là Tể Sư, hai nàng lớn đã có chồng, cô gái nhỏ thì chưa, họ là chị em với nhau. Thi Vô nói tiếp:

– Các nàng biết luật của thảo nguyên, ta là người chiến thắng, các nàng phải phục tùng ta!

Cả ba cô gái mặt không chút cảm xúc gât đầu. Thi Vô biết rõ người trên thảo nguyên, đàn bà thường xuyên bị cướp bóc giữa các bộ lạc nên họ rất cam chịu và thường phục tùng người chiến thắng. Thi Vô cho gã phiên dịch đi ra ngoài, truyền cho toàn quân lập phòng tuyến canh gác, số còn lại thì phân chia chiến lợi phẩm.

Khi cửa lều đóng lại, hần kéo Hoa Trắng lại sát mặt hần, hần nắm 2 bên cổ áo của nàng kéo tuột chiếc áo xuống hông, bấy giờ, Hoa Trắng trong tình trạng khỏa thân nửa người trên. Hai bầu vú của nàng ta thật khiêu gợi, không căng tròn quá to mà bầu bầu xinh xắn, hai đầu vú hơi chéch chéch lên ngạo nghễ, khiêu khích.

Thi Vô đưa tay nâng cả 2 bầu vú lên, hần úp mặt vào để cảm nhận hơi ấm tỏa ra từ người con gái kia. Một cảm giác sôi sục lan tỏa từ tim hần lan ra khắp người, hơi nóng từng thớ thịt, và dĩ nhiên làm dương vật của hần từ từ vươn thẳng lên. Hần bú mút hai bầu ngực theo bản năng, hành động nguyên sơ này thật có sức hấp dẫn đàn ông lạ thường, cái mùi béo béo, thơm thơm từ da thịt ở vú đàn bà thật là kích thích tuyệt vời.

Hần đã làm tình với hàng trăm cô gái qua các cuộc chinh phạt, nhưng chưa bao giờ hần chán cái cảm giác tuyệt vời mỗi khi thường thức 1 cặp vú đẹp. Hần luôn tay vào vấy Hoa Trắng, luôn qua luôn cái quần vải nhỏ bên trong váy nàng, hần nhanh chóng lần ra được cái khe *** của cô gái trong đám lông rậm rạp. Ngón tay trở của hần vuốt ngược từ dưới cái khe *** đi lên, ngay chỗ cái khe vừa kết thúc, hần lách ngón tay vào tìm huyệt le.

Hần đã chinh phục không biết bao nhiêu người đàn bà bằng chiêu này. Hần để nhẹ ngón tay lên huyệt le của nàng ta và day day thật nhanh. Hoa Trắng mắt nhắm nghiền, không muốn biểu lộ cảm xúc, nhưng khi nàng hít một hơi sâu để kiềm chế thì Thi Vô biết hần đang làm nàng sướng điên lên. Nhưng lạ thay, nàng ta chẳng ra chút nước nhờn nào. Không sao, chưa có chuyện gì mà hần chưa hề trải qua. Hần kéo nàng Hoa Đỏ lại gần, không chút cảnh báo trước, hần lật váy nàng ta lên, miết cả 2 ngón tay vào cái khe bé bé của nàng.

Quả nhiên, cô gái mới lớn như Hoa Đỏ khi nhìn cảnh chị mình được vuốt ve ân ái thì nước tuôn ra như suối. Hần dùng 2 ngón tay vét cho nước của Hoa Đỏ dính đều lên 2 ngón tay rồi xoa lên huyệt le của Hoa Trắng. 2 ngón tay nhảy nhót miết sâu xuống cái khe phía dưới huyệt le, rồi chui tọt luôn vào trong người Hoa Trắng. Nàng Hoa Trắng lập tức để bật ra 1 tiếng rên, hai má nàng theo đó mà đỏ cả lên, Thi Vô biết mình đã chiếm ưu thế, liền rút 2 ngón tay ra rồi lại thụt vào liên tục liên tục.

Hoa Trắng không thể kiềm chế nữa rên lên từng tiếng theo nhịp nhấp của 2 ngón tay bên dưới. Nhấp được 1 lúc, Thi Vô luồn 1 bàn tay vào mái tóc của Hoa Trắng để ghì đầu nàng xuống phía hạ bộ mình, dường như hiểu rõ Thi Vô muốn gì, Hoa Trắng cuối xuống miết cặp môi đỏ mọng chòm chím của mình lên đầu cái dương vật cứng ngắc đang ngóc lên của chàng võ tướng. Nàng hé môi khe khẽ vừa đủ cho cái đầu to mềm của dương vật trượt vào giữa hai cặp môi nàng, cặp môi khép lại kèm theo 1 cú mút nhẹ nhàng làm cho Thi Vô khoan khoái rên lên.

Cứ nhẹ nhàng từng chút, từng chút một, cặp môi của nàng mỹ nhân di chuyển, chăm sóc lên khắp cái dương vật to dài của Thi Vô. Tranh thủ dương vật có nàng Hoa Trắng chăm sóc, Thi Vô với tay kéo Hoa Vàng vào cuộc. Không cần từ tốn như đối với Hoa Trắng, Thi Vô kéo tụt ngay chiếc quần vải bên dưới váy Hoa Vàng, không để cho chút ngại ngùng ngần cản yếu đuối của Hoa Vàng cản trở, chàng giữ chặt hông của nàng nhấc bổng lên và đặt nàng ngồi lên mặt mình.

Hoa Vàng chưa kịp khép chân lại thì cái lưỡi của Thi Vô đã ngo ngoáy luồn lách sâu vào trong cửa mình đã ướt sũng của nàng từ lúc nào. Quá bất ngờ và choáng ngợp giữa hành động “phủ đầu” của Thi Vô và cảm xúc bùng lên từ cửa mình, cảm giác nhột nhạt, khoan khoái và nung nung từ cửa mình cứ lan tỏa theo từng đường miết của cái lưỡi, lan tỏa như những đợt sóng, liên tục liên tục làm Hoa Vàng bứt rứt, sung sướng không tả xiết phải rên lên cho thỏa.

Nàng cảm thấy như tim mình như vỡ tung trước những lần sóng kích thích, tay chân thì dư thừa không biết làm gì, hết vò tóc nàng lại mân mê cặp vú mình, rồi lại với xuống hạ bộ chàng tình lang nơi mà chỉ nàng đang khoan khoái ngâm liếm để mà vờn về hai hờn dài.

Liếm được một lúc thì nàng Hoa Vàng không chịu nổi nữa bèn hẩy mông đẩy cô chị ra để chiếm lấy dương vật của Thi Vô, nàng cảm lấy dương vật rà rà rồi tự nguyện ấn mình cho nó lọt sâu vào trong người, nàng khẽ cười, khoan khoái với cảm giác lấp đầy âm đạo của mình, dường như nàng được giải thoát ra khỏi những cảm giác sáng khoái nhưng bức bối từ các kích thích này giờ. Giờ đây mỗi nhịp nàng nhấp lại thấy thoải mái hơn gấp bội, dương vật vừa to, vừa dài làm cho cửa mình nàng căng ra đẩy sung sướng, cứ mỗi lần thọc sâu nàng lại nung hơn, lại muốn thêm nữa, thêm nữa, nàng nhịp càng lúc càng nhanh hơn.

Hoa Trắng bị em đẩy ra khỏi chỗ dương vật liền tự bước đến trước mặt Thi Vô, vắt chân qua mặt chàng để đi sát khe *** vào mặt chàng. Thi Vô chẳng từ chối, chàng liếm lên hột le Hoa Trắng, hột le nàng này giờ đã khô, nhưng chàng vừa liếm qua thì nó lại ướt sũng và trơn nhẵn, dễ dàng vờn về mà không bị gai thô ráp trên lưỡi làm khó chịu.

Những cô gái thảo nguyên này ngoài mùi đàn bà ngai ngái quyền rũ đàn ông ra, hột le của họ còn ẩn chứa một mùi thơm nào đó, có lẽ là mùi một loại cỏ nào đó rất thơm, rất hoang dại làm cho càng liếm thì càng say, càng điên cuồng đánh lưỡi qua lại.

Thi Vô không quên nàng Hoa Đỏ, hần kéo tay nàng lại gần, Thi Vô tưởng sau khi hần quẹt nước nhờn từ cửa mình của nàng khi này thì hần đã hiểu được sự dâm tà ẩn trong người nàng, nhưng không hiểu sao nàng gượng lại, không để hần kéo nữa. Thi Vô nghĩ chắc lại là sự đồng đánh làm giả của bọn đàn bà thường thấy nên mạnh tay kéo Hoa Đỏ lại sát mình. Hần luồn tay vào váy Hoa Đỏ lên đến tận ngực, lần tìm bầu ngực của cô gái, ôi, bầu ngực ấm áp, nhỏ hơn ngực 2 cô chị, nhưng vừa y bàn tay hần.

Hần điên cuồng xoa bóp vờn về, trong khi miệng thì liếm lấy liếm để hột le của Hoa Trắng, đôi khi hần còn đút lưỡi vào sâu bên trong âm đạo của Hoa Trắng. Hoa Vàng nhấp càng lúc càng mạnh và rên càng lúc càng to, có vẻ nàng ta đã sắp lên đỉnh mất rồi.

Quả vậy, Hoa Vàng níu chặt lấy Hoa Đỏ đang ngồi phía trước, há hốc miệng ra mà thờ giữa những tiếng rên, hai đùi nàng kẹp chặt lại trong khi hông vẫn hẩy lên liên tục. Cuối cùng nàng ta căng cứng người và hét lên thành tiếng, âm đạo co giật, kẹp chặt dương vật của Thi Vô. Nhấp thêm vài cái nữa thì Hoa Vàng thờ hất ra, người mềm nhũn, mím cười thỏa mãn. Nàng nhóm dậy cho dương vật vẫn căng cứng của Thi Vô tuột ra khỏi người nàng kèm theo 1 tiếng rên vì nhột.

Thi Vô cảm hông Hoa Trắng đẩy nàng sang cho Hoa Vàng. Hoa Vàng biết ý, tiếp tục liếm vào cửa mình của chị, còn Hoa Trắng thì chụp lấy dương vật của Thi Vô tiếp tục ngâm mút. Thi Vô ghì đầu Hoa Đỏ lại sát mặt mình để hôn lên môi nàng. Không ngờ Hoa Đỏ đẩy mạnh ra. Rõ ràng là nàng ta không hề đồng đánh mà thật sự không muốn phục vụ Thi Vô, nghĩ vậy hần liền nổi giận, càng ghì chặt đầu nàng lại, ép lưỡi vào giữa cặp môi nàng buộc nàng phải hé môi ra.

Hoa Đỏ cắn đầu lưỡi Thi Vô ngay khi nó vượt qua được kẽ môi nàng. Điện tiết, Thi Vô táng cho Hoa Đỏ 1 cái này lửa. Bất chấp cái lưỡi đau và chảy máu, hần một lần nữa ghì chặt đầu nàng lại để hôn một nụ hôn đầy tham lam, gần như ngoạm lấy miệng nàng, cái lưỡi hần thì bất cần sự cho phép của nàng thọc sâu vào bên trong cọ xát, liếm hần lên lưỡi nàng đang co rúm lại.

Nhưng nụ hôn của Thi Vô dù là cưỡng ép không hiểu sao cũng làm rung động lên con tim của hần. Có gì đó thỏa mãn, dễ chịu mà cũng nóng bỏng cháy lên trong lồng ngực hần. Thật quá là kích thích, hần đặt tay lên ngực Hoa Đỏ hất nàng bật ngựa ra, rồi hai tay thô bạo nắm chặt hai bên đùi nàng mà banh ra. Hoa Trắng và Hoa Vàng đã dừng lại để xem hành động của Thi Vô, hai nàng cũng sợ chàng làm em mình đau.

Thi Vô dùng 1 tay nắm 2 tay của Hoa Đỏ, tay kia thì nắm tóc phía sau gáy nàng để cô không nhào người tránh đi được, khống chế được Hoa Đỏ rồi hần nhét cái dương vật to tướng của mình vào cửa mình nàng. Dù cửa mình Hoa Đỏ lúc này đã rất ẩm ướt rồi, nhưng không biết vì sao Thi Vô không tài nào nhét được vào, dù chỉ là nửa cái đầu khấc.

Hoa Đỏ thì đau đớn rên la. Thi Vô không phải là không biết, nàng ta vẫn còn trinh đây mà, đã thế thì... Hần ghì chặt tóc nàng hơn và ra sức ấn một cái cật lực. “Bụp” một tiếng nhỏ, Hoa Đỏ gào lên, nước mắt ràn rụa, mặt mày méo mó vì đau đớn, sau tiếng thét, cô chỉ mấp máy miệng mấy lời không thành tiếng. Đột nhiên, Thi Vô cảm thấy tội nghiệp Hoa Đỏ hết sức, cô gái nhỏ nhoi yếu đuối vô tội. Chỉ vì những người đàn ông trong tộc của cô bại trận mà cô phải chịu cảnh đầy đoạ, rồi thì hần cũng sẽ sớm quên cô như hàng trăm cô gái khác, số phận của cô rồi sẽ trôi nổi, sẽ khốn nạn. Mẹ kiếp, mình đã làm gì thế này! Nghĩ vậy Thi Vô rút cái dương vật to dài ra khỏi cửa mình cô gái.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Hoa phu nhân

Trong phòng tắm hơi, vài cánh hoa hồng đỏ trôi lập lờ trên nước, mùi thơm lan tỏa bốn phía:

— A...ô...

Hai chiếc đùi lớn trắng như tuyết banh ra rất rộng, chia ra gác ở hai bên bể nước, hai ngón tay đút bên trong cái lớn mồm mồm, nằm trên chiếc khăn tắm, trung niên mỹ phụ chìm vô trong sự dễ mê của tự thủ dâm, không khỏi phát ra từng trận từng trận tiếng rên rỉ mê người.

— Hôm nay mình sao thế này?

Đã Hoa Phu Nhân sau khi cao trào qua đi hai tai đỏ bừng, mặc dù từ lúc trạng phu chết đi cũng có lúc máu lên, cũng toàn tự mình an ủi là được, nhưng không biết hôm nay bị làm sao, dục tính đặc biệt hưng phấn, đã thám 3 lần rồi, nhưng sự nhột ngứa dưới lồn khiến nàng lại muốn đút vào lần nữa.

— A?

Vừa mới banh đùi ra, liền phát hiện có người đang dòm, Đã Hoa Phu Nhân vội vàng che người lại.

– Ha ha! Thật không ngờ à nghe, bang chủ phu nhân lại dám dâng háo sắc như vậy, có một giọt tí tí Xuân Lộ thôi mà khiến cho em trở nên như vậy rồi.

Một trận cuồng cười, một trung niên nam tử khỏi ngô bực vô phòng.

– Là mày, thằng súc sinh này, dám hạ xuân được vô bồn tắm của bà.

Dã Hoa Phu Nhân tức đến nỗi người run lên bần bật, nam nhân này là tay thứ hai trong Hôn Hoa Các, phó bang chủ Lôi Thiên, sau khi trạng phu chết, mặc dù mình ngồi ở vị trí bang chủ, nhưng những việc lớn nhỏ trong Hôn Hoa Các đều do hắn đánh điểm, mặc dù biết hắn có ý đồ với mình từ lâu, thật không ngờ hôm nay lại làm ra việc bỉ ổi như vậy.

– Phấn ra!

Dưới lờn truyền đến từng trận từng trận ngửa ngáy, Dã Hoa Phu Nhân biết giọt xuân lộ lại phát tác lần nữa, nàng cố kìm chế, cố gắng đứng lên, nhưng phát hiện cả người mềm nhũn ra, giống như bị người rút mất xương vậy, nội lực mất hết.

– Nào nào, em dám dâng, để anh giúp em giải khát giải khát, đảm bảo khiến em sướng lên trời.

Lôi Thiên dậm cười, phụt cái đem cái khăn tắm che nửa người của Dã Hoa Phu Nhân vứt ra, bày ra cơ thể thành thực và gọi tình của nàng, tiếp đến tự cởi quần áo của mình ra, lộ ra con *** to bự sớm đã chổng ngong lên, đưa về phía Dã Hoa Phu Nhân.

Lúc này Dã Hoa Phu Nhân đã bị xuân được làm cho đôi vú săn cứng cả lên, đầu vú se cứng lại, lờn phía dưới sớm đã ướt nhoe nhoét, chỉ là vẫn còn chút ít lý trí, cố gắng muốn đẩy Lôi Thiên ra, nhưng bị Lôi Thiên vòng qua eo ôm lấy, hơi thở dần ông truyền đến, phía sau mông có một cái gân nóng bỏng vừa to vừa thô ở trong rãnh mả sát, lờn và hậu môn bị quy đầu chạm nhẹ, dậm tính trong người muốn cũng không thể khống chế nữa, miệng phát ra từng trận từng trận tiếng rên rì.

– Nào, dùng tư thế này nhen.

Lôi Thiên đem Dã Hoa Phu Nhân lật lại, mặt quay xuống dưới, bò bên thành bồn tắm, như vậy, cái mông đầy đặn trắng phau như tuyết của Dã Hoa Phu Nhân chổng lên cao cao, Lôi Thiên sờ mó cái lờn sớm đã ướt sũng dậm thủy của nàng.

– A...a...không...mày...thằng...súc sanh...này...

Mặc dù bị xuân được làm mất đi bản tính, nhưng vẫn còn một chút lý trí khiến cho Dã Hoa Phu Nhân muốn đẩy thoát ma chương của Lôi Thiên, nhưng mà lúc con *** to bự và thô của Lôi Thiên đội lên lờn của Dã Hoa Phu Nhân, dưới hạ thể của nàng run lên bần bật, cái mông trắng như tuyết của nàng không tự chủ được mà vận vẹo, phần eo giống như con rắn uốn éo, không biết uốn éo muốn để thoát ra hay là yêu cầu dứt buổi vô.

– A...không...a...

Chiếc dương vật cự lớn chậm rãi đâm vào trong lờn ướt nhẹp, khoái cảm liên lập đi tắt cả, Dã Hoa Phu Nhân bây giờ giống như một con thú mẹ đang phát tình, quên mất rằng mình đang bị người ta cưỡng gian, điên cuồng uốn éo cái mông đang được nâng cao, dương vật phía sau nhấp bành bạch rất nhanh, dương vật đâm dậm thủy ở trong lờn thuận theo chiếc đuôi trắng như tuyết chảy xuống...

Cao trào lại lần nữa qua đi, Dã Hoa Phu Nhân bệt ở bên cạnh bể tắm mà thờ hồn hên, dùng khăn tắm từ từ lau đi những giọt tinh dịch cùng với dịch lờn ở bên, rốt cuộc đã sướng bao nhiêu lần, tự mình cũng không nhớ rõ nữa, chỉ nhớ vừa rồi mình giống như biến thành một người khác vậy, cứ mặc kệ cho Lôi Thiên gian dậm mình, mặc dù mới đầu là do xuân được chi phối, nhưng trong lòng mình hiểu rõ, cuối cùng được tính của xuân được đã hết, nhưng dục tính bộc phát đã khiến cho nàng quên đi tất cả, làm bộ bị xuân được chi phối, tận tình cùng với người nam nhân dâm dề mà mình không thích, có mấy tư thế dám dâng không chịu được đập vào mắt mình thậm chí còn tự mình chủ động uốn éo phối hợp.

Buổi tối...

Quân Sinh bây giờ ngủ không được, dậy đi ra khỏi phòng, “Mẫu thân vì lợi ích trong bang, dám hy sinh mình, nhưng mình làm sao nhẫn tâm để mẫu thân...” nghĩ ngợi một lúc, đã đi đến trước phòng của mẫu thân. Trong vườn giờ rất yên ắng, nhà hoàn đại khái đã đi ngủ hết, nhưng trong buồng tắm của mẫu thân lại có ánh đèn rọi ra, còn cả tiếng róc rách nhỏ nhỏ của nước. “Mẫu thân vẫn còn trong buồng tắm?” Quân Sinh có chút hồi hộp, rón rén nhẹ nhàng chạy đến giữa khe cửa sổ nhìn vô, nhìn vô khiến cho mặt hắn đỏ bừng lên, chỉ thấy Dã Hoa Phu Nhân bò trên bệ buồng tắm, hai đùi trắng như tuyết đang rộng thiết rộng, cái mông đầy đặn mẽ người chổng lên cao vút, lỗ đít dám dâng cùng cái lờn ướt nhem nhẹp hiện ra rõ nôm nôm.

Dã Hoa Phu Nhân một tay chống xuống đất, một tay không ngừng xoa nắn bầu vú cao vút ở trước ngực, đầu vú đỏ hồng đã se cứng lại, nôi lên khá cao. Quân Sinh trước kia cũng từng nhìn trộm mẫu thân tắm, nhưng chưa từng nhìn mẫu thân tự an ủi, lần này nhìn làm cho máu trong người hắn nóng lên phùng phùng, con *** phía dưới đội lên thành một túp lều. Lúc này thấy Dã Hoa Phu Nhân lấy ra một cái buồm già màu đen xỉ xì, từ từ đặt xuống phía dưới lờn, một tay vạch mép thịt lờn ra, một tay đem cái buồm già nhắm chuẩn cái lờn, nhẹ nhàng dứt vào trong.

– A...a...a...ô...

Cùng sự ra vào của cái buồm già, Dã Hoa Phu Nhân rên rì kêu lên, cái mông đầy đặn trắng như tuyết không ngừng vận vẹo, hai đôi vú cũng nấc lư theo, con *** già phía dưới cảm vào phát ra những tiếng “nhếp nhếp, nhếp nhếp”, Quân Sinh ngoài cửa sổ cũng không nhìn được nữa, thò tay vào trong quần túm lấy con *** không ngừng sờ. Được một lúc, Dã Hoa Phu Nhân trong phòng hình như đã đạt đến cao trào, chỉ thấy hai đùi nàng từ trên bồn tắm trơn xuống thành hình chữ nhất ngồi trên sàn gỗ, con *** già thì bị thọc vào bên trong lờn, không còn nhìn thấy nữa, cái mông đầy đặn trên sàn gỗ trước sau hẩy, hai đầu vú bị ngón tay búp măng của nàng vừa kéo vừa giật, cứng đến độ giống như đá vậy.

– A...a...nhanh...nhanh *** ...*** chết ta...a...ô...

Nghe tiếng kêu dám dâng, Quân Sinh bên ngoài cửa sổ nhìn không được nữa, tinh khí phọt phọt bắn ra liên tục.

Đêm đó, Quân Sinh trong lòng hồi hộp đi đến phòng của mẫu thân, Dã Hoa Phu Nhân sớm đã đội hân, chỉ thấy trên người nàng khoác mỗi chiếc sa cân màu phấn hồng trong suốt, thân thể là lướ, bầu vú vênh cao, lờn lờn màu đen phía dưới có thể nhìn thấy mờ mờ, còn hai cái đùi trắng như tuyết già nửa lộ ra bên ngoài.

– Nào, cởi quần áo trước.

Dã Hoa Phu Nhân mệnh lệnh nói. Quân Sinh do dự một lát, rồi cũng đem từng chiếc từng chiếc quần áo lột xuống, con *** phía dưới sớm đã cứng lên chào cờ. Dã Hoa Phu Nhân nhìn thấy con *** to bự như vậy, cũng có chút kinh ngạc, máu dậm lại nhức nhích. Nhưng đối phương lại là con dề mình, cố nhìn xuống không nghĩ nữa, đem khẩu quyết Âm Dương Thiên Địa Giao Hoan Đại Pháp đọc một lần, sau đó hướng dẫn Quân Sinh ngồi xếp bằng xuống, rồi ôm lấy mình, đặt chuẩn con *** vào lỗ lờn, từ từ đâm vào bên trong.

Từ lúc kín lên đây là lần đầu tiếp xúc cơ thể đầy đặn của mẫu thân, lại nghĩ đến cảnh nóng bỏng buổi tối ngày hôm qua, từ từ đem con *** đối chuẩn lờn của mẫu thân, còn chưa dùng ấn vào, ột một tiếng, không tốn một tý sức đã đâm vào. Quân Sinh lúc này mới phát hiện, lờn mẫu thân mình sớm đã ướt nhem nhẹp dậm thủy, Dã Hoa Phu Nhân cũng phát hiện ra điểm này, xấu hổ mặt đỏ bừng lên. Cố gắng bình tĩnh lại, Dã Hoa Phu Nhân bắt đầu dạy Quân Sinh vận công như nào, như nào phối hợp đối phương vận công, Quân Sinh cũng chăm chỉ luyện tập.

Như vậy qua bốn mươi chín ngày, cuối cùng cũng đại công cáo thành, Dã Hoa Phu Nhân buông hai tay con mình ra, dùng khăn lau lau mồ hôi, nhẹ giọng nói:

– Quân Sinh, được rồi, thả mẹ xuống đi.

– Vâng.

Quân Sinh trả lời, đỡ hai cánh tay mẫu thân, nâng lên, nhưng tay trơn, Dã Hoa Phu Nhân vừa dậy được một nửa lại ngã xuống, cái lồn ướt nhoen nhoét lại ma sát một phát với con *** cứng như sắt của Quân Sinh, lúc này khoái cảm lại trào ra. Mẹ con hai người cùng “ừ” rên rì, vậy nên ma sát lần hai lại đến, tiếp đó nhát ba, rồi nhát bốn,...

– A, không... không được... Quân Sinh... nhanh... nhanh bỏ mẹ ra... chúng ta là... là... a...

Dã Hoa Phu Nhân giữ bờ vai rộng lớn của con mình, muốn từ trong dục vọng thoát ra, bắt đầu giãy giụa chống lại những cú *** , nhưng Quân Sinh nhỏ giọng bên tai nàng nói vài câu cuối cùng khiến cho nàng mất đi sức kháng cự.

– Mẹ không phải đang cần đàn ông hay sao? Mẹ tối nào cũng dùng buổi giả tự sướng hay sao? Dù sao cũng phải tặng cho thằng chó Xích Đế, để cho con mình chơi tý có sao đâu!

“Đúng rồi, mình dù sao cũng là tàn hoa bại liễu rồi, sớm muộn để cho người khác chơi, để cho con mình chơi tý thì là gì chứ. Hơn nữa, mình đang muốn cái buổi thật to và bự!” nghĩ đến đây, giãy giụa cũng bắt đầu dừng lại, phía dưới bị con mình *** đè mê toàn thân hết chỗ nói, lửa dục kìm nén mấy ngày này cuối cùng cũng nổ bùng ra, không tự chủ quàng tay ôm lấy cổ con mình, hai đùi trắng như tuyết kẹp chặt lấy eo con mình, cái mông đầy đặn điên cuồng đập xuống phối hợp.

– A...a...a... nhanh... nhanh...a...sướng...sướng lắm...a...ô...

Đầu vú bị con trai mình ngậm trong miệng mà mút, dưới lồn bị con *** to bự đập liên tục, ở trong khoái cảm của tình dục và tội ác của loạn luân, Dã Hoa Phu Nhân rất nhanh đạt đến đỉnh điểm.

– Bò xuống, cái sướng còn ở phía sau.

Bị đổi thành tư thế doggy mà mình thích nhất, nghĩ đến sắp bị con *** to lớn của con trai mình từ đằng sau *** vào, Dã Hoa Phu Nhân mặt lại đỏ hồng lên, chủ động nâng cao cái mông đầy đặn trắng như tuyết của mình lên, đợi chờ con mình lần nữa *** vô.

– A...trời ơi...

Một thứ gì đó mềm mềm ấm nóng dính lên lồn, không phải con *** , mà đầu lưỡi.

– A...a...

Theo những cú đánh lưỡi linh hoạt của con mình, trong lồn lại lần nữa ứa ra dịch thủy. Sau khi nhẹ nhẹ liếm mút lồn, cái lưỡi từ từ di chuyển lên trên, nhẹ nhẹ quẹt vào lỗ đít.

– A...a...trời ơi...a...ô...vào...đi...a...vào đi...a...

Khi đầu lưỡi từ từ tách thịt non ở lỗ đít ra, lúc đầu lưỡi chui vào trong bắt đầu ra ra vào vào, Dã Hoa Phu Nhân sướng sắp lên trời rồi, nằm mơ cũng muốn được liếm lỗ đít, không ngờ con trai mình lại hoàn thành việc này giùm mình, nâng rên rì, nấc lư cái mông đầy đặn, hai ngón tay dứt vào trong lồn của mình mà sục, phía sau lỗ đít bị cái miệng ma quái của con trai mình liếm láp và hút, nàng sướng rú lên, lại lần nữa đạt đến cao trào. Nhưng Quân Sinh còn chưa thỏa mãn, hấn đỡ cái mông mẹ người của mẫu thân lên, đem đầu khắc đặt lên lỗ đít.

– Không... không được như vậy...

Cái mông đối với Dã Hoa Phu Nhân có sự đề mê rất lớn, nhưng nàng vẫn đem tay đặt ra phía sau ngăn con *** to bự lại.

– Con để lại chút tôn nghiêm cho mẹ nha!

– Mẹ tưởng thằng chó Xích Đế sẽ bỏ qua cái lỗ đít này hay sao?

Nghe thấy lời này của con mình, Dã Hoa Phu Nhân lại do dự, nghĩ bụng: “Đúng à nghe, mình rơi vào tay thằng Xích Đế, sẽ biến thành nô lệ tình dục của thằng chó đó, lỗ đít bị đập chỉ là sớm hay muộn mà thôi, không bằng mình...”, nghĩ đến đây, tay lại thả lỏng ra, con *** phía sau lại đội lên lỗ đít phía sau.

– A...

Đầu khắc từ từ toạc cái lỗ đít ra, Dã Hoa Phu Nhân thả lỏng cơ thể không chống cự nữa, giống như một con chó mẹ đang bò dưới đất, cái mông đầy đặn chống lên cao vút, khi buổi chui tọt hết vào bên trong lỗ đít và từ từ đập, khoái cảm phía sau truyền đến từng đợt từng đợt.

Nàng cắn môi, điên cuồng lắc lư cái mông trắng như tuyết, lỗ đít không ngừng thít lại, bóp chặt con *** thô lớn, hưởng thụ sự sung sướng gấp đôi do thông đít. Quân Sinh quỳ phía sau cái mông gọi dục trắng nõn của mẫu thân, nhìn con *** màu tím đỏ do cương cứng hết cỡ đang banh lỗ đít màu thâm thâm của mẫu thân, không ngừng sục vô rút ra, mà mẫu thân không ngừng nấc lư cái mông còn lỗ đít không ngừng co bóp con *** , trong miệng nàng phát ra những tiếng rên rì không ngừng, khiến cho người ta nhìn không ra sự cao quý chừng chặc thường ngày của bang chủ phu nhân.

Dần dần con *** trong lỗ đít càng sục càng nhanh, Dã Hoa Phu Nhân cúi đầu rú xuống đất, cái mông trắng trẻo càng nức điên cuồng hơn, phối hợp với thực ra thực vào của con *** , miệng cũng bắt đầu kêu ra những tiếng dâm loạn xạ:

– A...a...trời ơi...a...sướng quá...a... nhanh...a... nhanh nữa...ô...lỗ... lỗ đít... của...mẹ... sướng... sướng lắm...a...a... nhanh...a...

Cuối cùng, trong tiếng kêu dâm dăng của nàng, Quân Sinh không thể nhịn được nữa, con *** thọc tận gốc vào, hai tay giữ cái mông sexy của mẫu thân, con *** giật giật tinh dịch toàn bộ bắn vào bên trong lỗ đít của mẫu thân.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bạo chúa (sm)

Năm đó, mùa đông. Tuyết bắt đầu rơi rơi trong vườn Thượng uyển. Bạo chúa từ trong thánh điện nhìn ra ngoài thấy lòng hơi lạnh lẽo chợt nghĩ ra một trò vui, vội thánh chỉ tới bảo hết các nàng quý, cung, phi, mỹ tần xếp hàng dọc chờ ngài ở dọc theo các hành lang.

Lệnh vua ban xuống tất cả các kiểu nữ đều phải trần truồng nghênh đón, chậm chạp sẽ bị chém đầu. Các nàng râm rấp làm theo, cùng một lượt đứng san sát nhau nối dài hơn cả trăm trượng. Vì mình trần truồng tục lại đi chân đất nên các nàng run như cây sậy đợi lệnh tiếp của vua. Độ nửa canh giờ vua hiên ngang cỡi trên con bạch tuấn mã đi từ cửa đại thành bên phía Bắc diễu hành đến trước các mỹ tần.

Ung dung dạo bước trên lưng ngựa, roi của nhà vua giơ cao, đi đến đâu vua sát phạt đến đó. Hàng chục lần roi mưa xuống trên thân thể của các cung quý phi, có khi đến bật máu. Các nàng vốn biết sự ác độc của bạo chúa nên cần răng chịu đựng, còn hơn phải roi đầu.

Đọc đường hành lang của vườn Thượng uyển, bắt chợt vua nhìn thấy một con nai đực đang cỡi trên lưng con nai cái làm chuyện gieo giống, bạo chúa Ngu Vương lại nghĩ ra điều lạ. Ngài lại ban lệnh xuống bắt tất cả các vương phi đều quay lưng lại, chổng mông lên trời. Các mỹ nhân sợ sệt làm theo. Trong khi tên bạo chúa thông dong đất ngựa tới cuối đường hành lang.

Xuống ngựa, ngài trút bỏ hết long bào đưa cho quan công công thân tín, rồi một thân một mình đi dọc trên hành lang của vườn Thượng uyển, mà hai bên đường đang nở rộ những cánh hoa đào tiêu mọc từ háng của các vị quý phi nương nương. Những nhụy hoa mon mồn đỏ tươi, cánh hoa hồng thắm, lá hoa tươi, đen tuyền mà đa số chưa một lần được ai sờ tới.

Quá vui sướng với ý kiến lạ lùng này, tên bạo chúa chạy lăng xăng đưa tay sờ mó, hôn hít. Dương vật của bạo chúa căng to như chục đấm tuốt những đóa hoa chổng khu xuân mộng. Cứ năm mươi bước, bạo chúa đánh vào mông từng người bảo quay mặt lên, nếu thấy nàng không đủ đẹp thì bắt cúi xuống lại, và bỏ qua xem những nàng kế tiếp. Nếu thấy nương nương đủ đẹp thì vua bảo nàng cúi xuống, rồi lựa thể vua đâm dương vật mình từ phía sau.

Những lúc này vua đặc ân ban xuống cho các nàng được la hét. Thét càng to vua càng thích. Càng thấy quyền lực mình được nâng cao tối hậu. Hôm nay đây vua có nhà hứng, không phải thích hành lạc, vua chỉ thích phá trình. Từng nàng cung phi được vua lần lượt chợt dương vật vào. Quá đau đón các nàng la hét om sòm. Phá xong một nàng thì vua chuyển qua mục tiêu khác. Định bụng rằng cả ngày này vua sẽ tính xem phá trình được bao nhiêu người.

Thế là vua đâm vào lút cán, đâm tuốt tuần tuốt, vừa nhanh vừa mạnh, vừa dứt khoát. Khi biết được màng trinh vừa rách, vua vội lấy tờ vôi cu ra để mặc cho các nàng bùng mặt khóc sụt nước. Thời gian tàn hết cây nhang, vua liền tiếp phá trình hết 58 nàng quý phi, cung hầu, mỹ tần... toàn những nàng sắc nước nghiêng thành mới được vua ban điểm phúc đó. Mỗi lần phá xong một người vua ban lệnh cho nàng rút lui cùng lúc ban ân sủng ngọc ngà châu báu.

Đến lúc này dương vật vua quá căng cứng vì sức ép của các âm đạo trinh nguyên, nhiều lần bạo chúa xuất buồng mình vì có nàng dụng cơ khép chặt lấy âm đạo mong vua xuất tinh trong mình, để mong sinh được hoàng nhi cho bạo chúa, để được tiến thân trong danh vọng. song các nàng đều thất bại vì ý vua định tuyên ra một nàng đẹp người lại tốt nét mới toan xuất tinh để thụ thai.

Đó là nàng Tơ phi, nàng đã được vua chọn. Vì nàng đẹp nhất trong số các người đẹp cung tần mỹ nữ. Xuất thân từ một xứ tỵ nạn nên nàng được phong làm Tơ phi. Với nước da trắng như tuyết, mịn hơn tơ, mắt sáng như sao trời cộng đôi vòng mi cong vút, miệng nàng cười Bao Tự còn phải hơn ghen, nàng thân nhiên được bạo chúa bước lên ngôi vị đại tôn quý, được bạo chúa đặt tay đi dọc theo hành lang thẳng vào đại điện, cùng đi là các nàng là các cung phi kém may mắn hơn.

Vào tới ngôi cửu ngũ, nàng Tơ phi được tám nàng cung phi khác khiêng và sắp đặt nằm úp trên ngai vàng, mông quay ra Đại điện môn. Hai đầu gối nàng được chêm bằng hai cái gối lụa, hai tay nàng được trói vào ngai vàng bằng loại chỉ tơ vàng sáng lấp lánh. Bạo chúa cùng các quan viên đại thần, và hoàng tộc làm lễ bái thiên địa và tiền hoàng chuẩn bị phép phối giao với người ưng ý để cầu mong một thai nam, sau sẽ nối ngôi hoàng đế.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Vụng trộm

– Được mà em, lo gì.

– Nhưng mà em thấy cứ kỳ kỳ làm sao ấy, không biết là có đút được vào không nữa?

Nói xong thì Nhu Lộ cũng làm theo tôi. Tôi khẽ khom người dậy, cảm con *** của mình, quét dọc theo cái khe *** mấy cái rồi chậm chậm mà đút vào bên trong. Những cảm giác dê mê thích vô cùng.

Chẳng mấy chốc thì đầu con *** của tôi cũng chui vào bên trong cái lỗ *** một cảm giác sung sướng vãi cả *** luôn.

Từng thớ thịt *** như cuộn tròn rồi quấn chặt lấy con *** của tôi, tôi thích quá, ôm nhẹ lấy cái mông của Nhu Lộ cứ thế mà nhấp thật mạnh vào.

Con *** nhờ nước nhờn của Nhu Lộ chảy ra nhiều nên cảm ngập sâu vào trong cái lỗ *** Nhu Lộ càng đưa chân của mình lên trên cao rồi ứ lên một tiếng mà nói:

– Úi.. đã quá.. thích quá

Tôi cong người, chống hai tay xuống giường và cứ thế nhấp thật mạnh con *** vào bên trong cái lỗ *** Những cảm giác dê mê thích thú làm cho tôi không chịu được. Tiếng pạch pạch cũng vang lên khá là to.

Một lúc sau thì nước nhờn của Nhu Lộ cũng chảy ra thật nhiều, tôi đoán có lẽ là đã nhỏ giọt xuống bên dưới giường rồi.

Càng nhấp thì càng sướng nhưng kiểu này thì tôi cũng hơi mỏi lưng lên cổ gắng nhấp được khoảng mấy chục cái thì tôi chậm chậm mà rút con *** của mình ra. Nhu Lộ thấy tôi rút ra thì nói:

– Anh đút vào nhấp tiếp đi anh, em đang sướng mà.

– Thì chúng ta cũng đổi tư thế khác mà làm chứ, làm mãi một tư thế như thế này chán lắm, chổng mông lên đi em.

Tôi nói như vậy thì Nhu Lộ cũng chổng mông của mình lên. Trong bóng tối, tôi đưa chậm chậm tay của mình mà vuốt dọc theo cái khe *** xem *** của Nhu Lộ như thế nào.

Không ngờ nước nhờn bên trong càng chảy ra nhiều, ướt cả bàn tay của tôi. Tôi đoán chắc là Nhu Lộ thích lắm lên tôi quỳ chân xuống dưới giường, đứng thẳng lên, để đầu con *** đúng cái lỗ *** mà chậm chậm đút vào.

Tư thế này thì cái *** của cô ấy không bóp con *** của tôi bằng lúc trước nhưng những cảm giác dê mê sướng khoái thì cũng chẳng kém.

Khẽ ôm nhẹ lấy cái eo làm điểm tựa tôi nhấp chậm chậm con *** cho nó chui thật sâu vào bên trong cái lỗ *** Những tiếng pạch pạch cũng vang lên khá là to.

Nhu Lộ cũng chống tay xuống mà đẩy mạnh mông của mình về đằng sau cho con *** của tôi chui thật sâu vào bên trong hơn nữa. Không lâu sau thì cô cười mà nói:

– Công nhận là sướng thật đấy, làm kiểu này đã oi là đã, sướng thật, nhấp mạnh nữa đi, làm thế này thì phải mạnh mới sướng anh ạ.. đã lắm

Tôi thấy Nhu Lộ thích mạnh thì cũng ôm lấy cô ấy mà nói:

– Mạnh hả, được rồi anh cho mạnh đây này, không biết là có chịu được không nhé!

Tôi ôm cái eo mà cứ thế thúc mạnh con *** vào bên trong cái lỗ *** hơn. Nhưng mà càng nhấp thì Nhu Lộ càng sướng mà đẩy mông ra phía sau. Không lâu sau thì tay chân của cô run lên rồi giật nhẹ người.

Cái mu *** thì cũng run lên cô thều thào nói trong con cực sướng:

– A anh oi.. em chịu.. chịu hẳn rồi.. em ra nước rồi hay sao ấy... buồn quá đi mất thôi.. em bủn rủn cả tay chân rồi đây này!

Tôi đoán chắc là Nhu Lộ sướng nên cứ nhấp, nhưng không lâu sau thì cũng phun ầm ầm tinh trùng vào bên trong cái lỗ *** của cô ấy. Do tôi ra lần này là lần thứ hai rồi lên tinh trùng cũng không còn nhiều như lần thứ nhất nữa.

Thấy tôi ra thì Nhu Lộ cũng đẩy mạnh *** của mình về phía sau cho tôi ra khí nhiều hơn nữa. Ra xong thì tôi vuốt chăm chăm lấy cái lưng mềm mại của cô rồi rút con *** của mình ra mà nằm xuống bên dưới.

Cảm giác mê mẩn đến với chúng tôi làm cho chúng tôi thích thú mà ôm nhau. Do đang trong tình trạng buồn ngủ nên xuất xong là tôi ngủ luôn.

Buổi tối thì chúng tôi ăn uống vui vẻ rồi cùng Nhu Lộ đi chơi. Nhìn mặt của Nhu Lộ càng ngày càng xinh.

Đôi gò má ửng hồng lại làm cho tôi thích vô cùng. Chân tôi thì cũng đã đỡ đau lên tôi đeo Nhu Lộ đi chơi. Cô khẽ ôm nhẹ lấy eo tôi rồi cọ nhẹ cặp vú lên lưng. Cảm giác mềm mềm ẩm ẩm của nó làm cho tôi thích lắm. Tôi khẽ quay lại mà nói:

– Vú của em mềm thật đấy, cọ vào lưng anh làm cho anh sướng lắm!

Tôi vừa nói xong thì Nhu Lộ cũng cúi mạnh vào bụng tôi một cái rồi nói:

– Ai cho nói linh tinh vớ vẩn hà, liệu hồn đấy nghe chưa.

Tôi cười không nói gì mà cùng Nhu Lộ vào một cái quán khá là yên tĩnh. Đây cũng là một dạng cà phê vườn thôi nhưng cũng chỉ dành cho những đôi yêu đương vào mà tâm sự. Tôi vừa đưa Nhu Lộ vào đã ôm chặt lấy cô luôn.

Tôi làm như vậy thì Nhu Lộ cũng đẩy tôi ra mà nói:

– Đây, làm như thế này nhờ người ở đây biết được thì sao hà, cấm được làm kiểu thế nghe chưa, không là chị đánh cho đấy!

– Gớm để người ta *** rồi, làm vợ rồi mà còn xưng chị nữa!

– Thì vợ là chị không được à, lắm chuyện, mà cấm làm linh tinh đấy, nhờ người ta biết người ta cười cho đấy!

– Biết cũng chẳng cười đâu, ai cũng vậy mà, không sao đâu, nào chồng sờ một chút nào!

Tôi ôm chặt Nhu Lộ vào trong vòng tay của mình rồi chăm chăm mà luồn nhẹ hai bàn tay xuống dưới mông mà xoa chăm chăm.

Cặp mông tròn lẳn khiến cho tôi thích vô cùng. Tôi khẽ vỗ nhẹ vào đó thì Nhu Lộ cũng cúi vào lưng tôi mà nói:

– Đừng có vỗ như thế, đau em, em không thể nào mà chịu được đâu, hơn nữa vỗ như thế nhờ người ta biết thì sao?

– Làm sao mà biết được cơ chứ, mà kệ người ta đi em mình để ý gì đâu cơ chứ.

Nói xong thì tôi luồn hẳn vào bên trong mà bóp nhẹ cặp mông. Cảm giác mát lạnh của nó làm cho tôi mê mẩn cả người luôn. Vừa bóp cặp mông thì tôi cũng đưa nhẹ nhàng cái ngón tay của mình xuống dưới cái khe *** mà móc nhẹ nhàng.

Nước nhờn bên trong cái khe *** đó cũng chăm chăm mà chảy ra làm ướt cái đầu ngón tay của tôi rồi. Tôi đoán là cô ấy thích lên càng đúng vào bên trong.

Khung cảnh khá là yên tĩnh, tiếng còi xe vòng lại từ khá xa lên cũng không còn rõ nữa, xa xa thì những ánh đèn ngoài đường cũng hắt vào bên trong làm không khí vô cùng nên thơ.

Cái bóng đèn nhỏ mà chủ nhân của những cái lán này làm thì cũng chỉ để làm cảnh, gọi là thêm một chút thi vị cho có mà thôi.

Tôi vừa móc nhẹ cái lỗ *** vừa kéo Nhu Lộ vào sát người của mình rồi hôn chăm chăm lên đôi môi đỏ hồng.

Hơi thở ấm áp gọi tình làm cho tôi thích không thể nào chịu nổi được nữa. Khẽ đưa nhẹ nhàng cái đầu lưỡi của mình vào bên trong thì Nhu Lộ cũng hơi hé ra mà mút lấy.

Những cảm giác mê mẩn thích vô cùng. Không chỉ mút mà Nhu Lộ còn đưa nhẹ nhàng cái đầu lưỡi ra mà để quần lấy cái đầu lưỡi của tôi. Tôi vừa ôm vừa sờ như vậy thì Nhu Lộ cũng đưa hai tay mà vúi lấy vai tôi.

Hôn cô ấy một chút thì tôi dừng lại, mút cái môi trên của Nhu Lộ một cái mà nói:

– Cho anh mút vú của em một chút nhé, anh thêm lắm rồi đây này!

– Nhưng mà chi cời cúc áo ra thôi nhé, không cời hẳn ra đâu!

Tôi khẽ gạt đầu rồi cũng cời chăm chăm từng cái cúc áo của Nhu Lộ ra. Cái bầu vú căng phồng đã hiện ra trước mắt tôi. Công nhận là bây giờ vú của cô ấy thật đẹp. Nó căng lên đầy đặn sau cái áo lót mỏng.

Tôi đưa chăm chăm tay lên mà bóp lấy hai bầu vú thì Nhu Lộ cũng lim dim mắt của mình mà tận hưởng những cảm giác thích thú đó.

Bóp cho nó cứng lên thì tôi mới hơi cúi xuống, hôn nhẹ nhàng lên cổ rồi mút chậm chậm lấy cái khe ngực. Nhu Lộ sướng quá nên cũng lấy tay ghì thân thể của tôi.

Liếm cho cái khe ngực được một lúc khá lâu thì tôi hơi vạch cái áo lót ra, cái núm vú hồng hồng đã lộ ra, dưới ánh sáng ít ỏi, tôi thấy nó bé nhỏ xinh xắn vô cùng.

Về nhẹ nhàng cái núm vú đó thì Nhu Lộ như sướng điên hết cả người lên, vừa về về tôi cúi xuống mà ngậm vào mà mút.

Mùi hương thoang thoảng cộng thêm vị ngọt ngào của da thịt làm cho con *** của tôi ở trong người cũng cứng ngắc lên. Có cứ thế mà cong người lên cảm nhận cái cảm giác sung sướng vô cùng.

Một lúc sau thì tôi cũng mút chán cái bầu vú, khẽ liếm chậm chậm xuống bên dưới rồi cời luôn cái cục quần ra mà tụt xuống.

Xoa nhẹ lên cái mu *** của Nhu Lộ để cô sướng rồi tôi khẽ hôn nhẹ lên chỗ đó mà nói:

– Úi, sao mà thích thế, của em ẩm thật đấy, anh đoán chắc là núng lăm rồi đấy nhỉ, căng phồng hết cả lên rồi đấy này!

– Anh liếm như thế thì làm sao mà em có thể chịu được cơ chứ, mà anh hôn của em đi, kéo quần của em lui xuống một tí rồi hôn lên cũng được.

Tôi thích cái kiểu dâm dăng này của Nhu Lộ lên cũng tụt chậm chậm xuống bên dưới rồi cứ thế mà mút thật mạnh cái bụng dưới và cái mu *** khá là ít lông.

Làm như vậy thôi mà cô đã căng cứng cái bụng, cứ ưỡn lên ra điều muốn tôi liếm vào lắm. Nhưng do đứng như vậy thì tôi cố gắng lắm mới đưa lưỡi được ra mà liếm dọc theo cái khe. Đầu lưỡi cũng chỉ quét được ở bên trên chứ chưa xuống được cái lỗ ***

Tuy nhiên như vậy thôi thì nước nhờn của Nhu Lộ cũng chảy ra khá là nhiều. Một lúc sau thì không chịu được Nhu Lộ lùi ra ghế mà ngồi xuống. Tôi thấy lạ lên hỏi:

– Sao em không thích được anh liếm cái *** của em à mà lại đi ra?

– Nhưng không được liếm xuống bên dưới khó chịu lắm, ngồi như thế này, em co chân lên anh liếm hân xuống cái *** của em nhé.

Tôi khẽ mỉm cười mà bảo Nhu Lộ:

– Muốn sướng như vậy thì em cứ cời hẳn cái quần ra đi nào, có ai biết đâu, như thế anh liếm cho nó thoải mái!

Tôi nói vậy thì Nhu Lộ cũng tụt luôn cái quần của mình ra. Tôi lại cúi xuống thì cô khẽ gác chân lên hai cái tay vịn. Cái mu *** cũng ưỡn lên cao lắm cho tôi thích vô cùng. Dưới ánh sáng mờ mờ, tôi khẽ vạch nhẹ cái mép *** ra mà đưa lưỡi thật mạnh vào bên trong mà liếm.

Cảm giác ấm nóng mềm mại của nó làm cho tôi thích vô cùng, tôi càng liếm, càng mút mạnh thì Nhu Lộ càng ngửa cổ lên vì sướng.

Một lúc sau thì nước nhờn đã chảy ra khá là nhiều nên tôi bảo Nhu Lộ:

– Bây giờ thì em mút của anh nhé, anh cũng muốn mút lắm rồi.

Nhu Lộ gật đầu rồi cúi xuống, vừa lúc đó thì có tiếng gõ cửa. Tôi đành phải kéo cái quần của mình lên rồi ra mà mở cửa. Hằng cũng kéo cái quần của mình lên. Tôi ra mở cửa thì chủ quán mang hai cốc sinh tố vào cho tôi.

Tôi mỉm cười, để mười ngàn vào cái đĩa coi như là tiền bo rồi quay vào, mặt hơi cau lại mà nói với Nhu Lộ:

– Đang hay thì bị phá đám tức không chịu được nữa!

– Làm gì mà cáu thế, thôi để em mút cho nào, tụt cái quần của anh ra đi, họ đưa nước vào rồi chắc là không quay lại nữa đâu!

Tôi thấy như vậy thì cũng chậm chậm mà cời cái quần của mình ra. Con *** cũng đã cứng lên rồi. Tôi khẽ tiến lại gần rồi để cho Nhu Lộ mút con ***. Nhu Lộ cũng khẽ đưa chậm chậm tay của mình lên, vuốt nhẹ lấy con *** của tôi.

Một cảm giác thích thú không thể nào chịu được. Tôi lìm dìm mắt của mình lại mà tận hưởng cái cảm giác sung sướng vô cùng.

Những ngón tay mềm mại như siết chặt lấy con *** của tôi vậy. Tôi cứ thế mà chống tay rồi đẩy mông của mình lên một chút cho Nhu Lộ vuốt.

Vuốt một lúc khá là lâu thì Nhu Lộ cũng chậm chậm há miệng của mình ra mà ngậm lấy con *** của tôi mà mút. Cảm giác ấm áp làm cho tôi thích vô cùng. Cái đầu lưỡi cọ nhẹ nhàng lên trên cái đầu khấc làm tôi run hết cả người.

Không lâu sau thì con *** của tôi cũng đã tròn bóng lên bởi nước miếng của Nhu Lộ, tôi không chịu được nữa nên bảo với Nhu Lộ:

– Lộ ơi, anh không chịu nổi được nữa rồi, anh với em làm nhé, anh thích lắm, đã lắm đấy!

Cô cũng đứng dậy, dưới ánh sáng mờ mờ của bóng đèn thì cô cũng nói:

– Nhưng ở đây không có giường thì làm sao mà có thể làm được chứ, không lẽ lại bắt em đứng à, như thế khó lắm

– Không sao đâu mà, để anh ngồi xuống thì em ngồi lên của anh cũng được, kiểu này cũng thích lắm đấy em ạ!

Nói xong thì tôi cũng ngồi xuống để con *** cứng ngắc dựng đứng lên. Cô thấy tôi nói như vậy thì cũng bẽn lẽn đến gần mà ngồi vào trong lòng của tôi.

Tôi khẽ cầm con *** , quét dọc theo cái lỗ *** mà chậm chậm ấn vào bên trong. Do nước nhờn ra khá là nhiều nên con *** của tôi chui dễ dàng mà chui vào bên trong. Những cảm giác ấm áp làm cho tôi thích vô cùng.

Nhu Lộ cũng khép chân của mình lại, rồi ép chặt lấy con *** của tôi mà mỉm cười mà nói:

– Công nhận làm thế này cũng thích thật nhưng mà em thấy nó cứ vụng trộm thế nào đấy anh ạ, nhưng mà cũng thích!

– Anh cũng sướng lắm chứ, sướng không thể nào chịu được hơn. Công nhận là *** em chặt thật đấy, bóp chặt lấy con *** của anh rồi!

Tôi nói như vậy thì Nhu Lộ cũng vịn tay mà cứ thế nháp thật mạnh xuống. Thân *** của tôi chạy dọc theo cái lỗ *** làm cho tôi sướng không thể nào chịu được nữa luôn, không lâu sau thì nước nhờn của cô đã làm bóng nhẫy con *** của tôi.

Tôi cũng khẽ luồn chậm chậm tay của mình lên mà vờ vờ cái núm vú rồi bóp chậm chậm lấy cái bầu vú.

Những cảm giác thích thú không thể nào chịu được nữa. Một lúc sau thì tôi cũng không thể nào chịu được mà phun ầm ầm tinh trùng vào bên trong cái lỗ *** của cô. nhu Lộ khẽ ngoái lại mỉm cười mà bảo tôi:

– Sao hôm nay ra nhiều thế, mà mới làm có một tí thôi mà đã ra rồi cơ à, chán quá nhỉ!

– Anh làm sao mà có thể chịu được cơ chứ, sướng ời là sướng, cái lỗ *** của em làm anh tê hết cả con *** lên rồi còn gì.

Nhu Lộ khẽ cười rồi miết chậm chậm cái mu *** lên gốc *** của tôi. Những sợi lông đen nhánh của tôi cọ nhẹ nhàng vào cái mu *** cũng làm cho cô thích thú.

Không lâu sau thì Nhu Lộ cũng đứng dậy mà nhắc cái mu *** của mình lên khỏi con *** của tôi. Dòng tinh trùng của tôi cũng chậm chậm mà chảy ra thật nhiều. Cô khẽ mỉm cười mà nói:

– Anh mà ra nhiều thế này, kiểu gì cũng đầy tràn ở trong *** em, tí nữa về cũng chảy ra cho mà coi:

– Thì càng nhiều càng thích chứ sao, anh cũng muốn cho thật nhiều vào hơn nữa cơ, như thế mới sướng chứ, mà công nhận của em làm anh thích thật đấy!

Chúng tôi mặc quần áo chỉnh tề vào rồi khẽ uống cốc sinh tố, một lúc sau thì đứng dậy, ra tính tiền nước mà đi về.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Quyển rũ đàn ông có vợ

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Lâm Nhụy mang theo cậu nhóc chơi cầu trượt, Tiểu Mỹ đã tỉnh, đột nhiên nhìn thấy bên cạnh Lâm Nhụy lại có thêm một bé trai đáng yêu nên cũng hứng thú bồng bồng chơi cùng.

Tính tình của Tiểu Mỹ vốn hoạt bát cộng thêm lại thích trẻ con nên ngay lập tức, cô liền cùng chơi đùa với bé trai.

Lâm Nhụy vốn phải chơi bé trai nhưng giờ có Tiểu Mỹ ở nên cô liền có thể chuyển tâm tư sang chú ý chỗ người đàn ông ngồi.

Chỉ thấy người đàn ông lại cúi đầu nhìn đi động một chiếc rồi đứng lên nói với vợ mình vài câu gì đó xong liền rời đi.

Trước khi đi, người đàn ông còn không quên ôn nhu ôm người vợ xinh đẹp của mình.

Lâm Nhụy bấu môi.

Người vợ nhìn theo bóng lưng chồng rồi đi rồi lại nhìn về phía đứa con đang chơi xong cười tiếp tục trò chuyện với người phụ nữ kia.

Lâm Nhụy thất thần bởi Tiểu Mỹ chơi với bé trai thêm 5 phút rồi nói: "Tớ đau bụng quá, cần đi WC gấp, cậu trông nhóc con này dùm tớ nhé!"

Tiểu Mỹ thấy Lâm Nhụy ôm bụng cùng với bộ dáng đau đớn nên vội vàng nói: "Cậu mau đi đi."

Toilet công cộng trong công viên trò chơi là nam nữ đều xài chung, phía ngoài là một loạt bồn rửa tay. Lâm Nhụy tiến vào trong thì chỉ thấy bên cạnh bồn rửa tay có một thân ảnh cao lớn đang dựa vào vách tường hút thuốc.

Đùi phải thon dài của người đàn ông hơi hơi gấp lên, có vẻ lười biếng mà tùy ý. Sương khói lượn lờ tràn ra khỏi môi anh bao phủ khuôn mặt tuần tú làm anh có vẻ lạnh băng và thần bí.

Lâm Nhụy mắt sáng ngời, cô không hề e ngại mà đi qua.

Lúc này, toilet trống rỗng, bởi vì không có những người khác nên có vẻ phá lệ yên lặng.

Tư thế đi của Lâm Nhụy rất đẹp giống như có luyện qua dáng đi của người mẫu. Lúc này, cô cố tình nhẹ lắc lư phần hông mang theo một loại phong tình vận luật khó có thể.

Biểu tình của người đàn ông cười như không cười.

Anh không hề cảm thấy kinh ngạc bởi vì sự xuất hiện của Lâm Nhụy ở đây mà ngược lại dùng ánh mắt thương thức nhìn cô gái phong tư lay động trước mặt.

Lâm Nhụy đi đến trước mặt anh thì dừng lại, khoảng cách giữa hai người thật sự rất gần, gần đến mức cả người Lâm Nhụy gần như đều dán ở trên người anh.

Hai người có thể nghe thấy tiếng hít thở của nhau.

Người đàn ông đối với chuyện Lâm Nhụy đột nhiên tới gần có vẻ thực bình tĩnh, anh vẫn thong thả ung dung như cũ phun ra nuốt vào sương khói.

Đây cũng là một loại ngầm đồng ý.

Lâm Nhụy lại nhẹ nhàng bước gần thêm một bước, lần này, cả người cô thật sự đều dán ở trên người anh.

Ngực của anh thực rắn chắc, nhiệt độ của cơ bắp truyền đến qua lớp áo sơ mi hơi nóng, hơi thở mãnh liệt hormone làm đầu óc Lâm Nhụy ong một tiếng và mất đi phương hướng.

Đặc biệt là đôi vú to của cô cũng để ở trên cơ bắp cứng rắn của anh. Mặc dù cách nịt ngực, cô cũng có thể cảm giác được núm vú của mình đã dựng đứng lên và khát vọng được anh âu yếm.

Còn tiểu huyết của cô đã ào ạt tuôn ra đầm dịch.

Thật tốt... Thực muốn cho người đàn ông này đùa bỡn thân thể dâm dăng của cô.

Dường như anh đang cố tình, biểu cảm của anh từ đầu cho đến giờ phút này vẫn giống như không có việc gì, có người đẹp ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

"Làm tôi đi." Lâm Nhụy ngược mắt khẩn cầu anh, đôi mắt một mảnh mị ý, vũ mị gần như chảy ra nước.

"Làm tiểu thư."

Người đàn ông cười nhạo một tiếng, trầm thấp mở miệng: "Cô xác định?"

"Tôi muốn." Cô chắc chắn trả lời.

"Làm tôi, dùng cõn thịt lớn của anh hung hăng làm tôi."

Tay phải cầm điều thuốc của anh hơi dừng một chút. Anh dùng ánh mắt thâm trầm cẩn thận nhìn cô gái có vẻ ngoài đoan trang trước mặt.

Rõ ràng có một khuôn mặt thanh thuần như vậy nhưng những lời nói ra lại rất dâm dăng.

Quả thực là...

Thật làm anh kích thích!

"Mẹ kiếp."

Người đàn ông khó nhịn mắng lời thô tục. Anh ném điều thuốc lá trong tay xuống đất xong sau đó lấy chân hung hăng dẫm đạp.

Ngay sau đó, vẫn luôn giống như Liễu Hạ Huệ nam nhân có mỹ nhân ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, nháy mắt biến thân thành sói.

Tay lớn túm chặt cổ cô, môi mỏng hung tợn của anh bao trùm ở trên môi cô. Trần trọc nghiền ngẫm, cắn xé lôi kéo, đầu lưỡi linh hoạt xâm nhập vào trong khoang miệng cô giống như một con sói đói tham lam mà làm cản đoạt lấy nước bọt đầm mỵ của cô gái ngây thơ.

Đôi tay của người đàn ông cũng không hề nhàn rỗi.

Một cánh tay gắt gao quấn chặt vòng eo mảnh khảnh của cô, một cái tay khác đặt ở trước ngực cô và vuốt ve. Tựa hồ cảm thấy chưa đã ghiền, anh trực tiếp luồn tay vào trong nịt ngực bó sát của cô. Tay to không lưu tình chút nào xoa nắn đôi vú to. Hai luồng nhũ thịt bị véo niết thành các loại hình dạng kỳ quái.

"Ngô." Lâm Nhụy cảm lòng không được kêu ra tiếng.

Đầu lưỡi của cô bị đầu lưỡi của người đàn ông dây dưa, vú cũng bị tay lớn của anh chặt chẽ nắm giữ, loại cảm giác này quá mức thoải mái làm cô say mê muốn rên rĩ.

Nhưng vẫn còn chưa đủ a...

Cô khó nhịn vận vẹo mông và dùng đôi mắt phiếm đầy nước nhìn anh.

"Tiểu tao hóa."

Người đàn ông cười khê, giọng điệu trầm thấp phá lệ mê người.

Vỗ vỗ vào mông nhỏ xao động bất an của Lâm Nhụy, người đàn ông dỗ dành nói: "Yên tâm, tôi sẽ ngay lập tức thỏa mãn cô."

Dứt lời, bàn tay của người đàn ông chụp tới. Anh nhẹ nhàng ôm Lâm Nhụy đi vào buồng vệ sinh nằm ở cuối cùng.

Người đàn ông đặt Lâm Nhụy lên trên nắp bồn cầu rồi xoay người sang chỗ khác khóa trái cửa.

Làm xong hết thấy, anh mới không nhanh không chậm cõn bỏ dây lưng của quần tây.

Chờ anh kéo xuống khóa kéo thì chỉ thấy quần lót bao vây lấy một cây cõn thịt thật dài, nhìn hình dạng trông có vẻ thập phần khả quan.

Ánh mắt thèm khát của Lâm Nhụy làm người đàn ông cong cong môi. Sau đó, anh như ban ân mà phóng thích cõn thịt to lớn ra khỏi tầng tầng lớp lớp trói buộc làm trường cõn lộ ra bộ mặt thật của chính nó.

Cõn thịt vừa lớn lại vừa thô, hơn nữa còn rất dài, thân gầy bởi vì bị chủ nhân dùng qua vô số lần nên có vẻ ngăm đen, quy đầu to lớn đang chính trực đối mặt với cô, bộ mặt dữ tợn.

Lông tóc đen đặc, hai viên túi tinh to phi thường nổi bật, nó cũng thật no đủ, bên trong đó chứa đựng không ít tinh dịch mà Lâm Nhụy yêu tha thiết.

Trời ơi, nó ngon miệng quá!

Lâm Nhụy tròn mắt to.

Biểu tình của Lâm Nhụy lấy lòng người đàn ông. Anh thấp giọng dò hỏi.

Lâm Nhụy mãnh liệt gật đầu và không chút nào che giấu mà biểu đạt sự yêu thích của bản thân đối với cõn thịt lớn: "Thích, thích đến mức không chịu được."

Người đàn ông thực vừa lòng với câu trả lời của Lâm Nhụy trả lời. Anh vầy vầy tay với cô ý bảo cô đến gần hơn một chút.

Lâm Nhụy thuận theo dịch đến phía trước một chút, bởi vì người đàn ông đang đứng nên cõn thịt lớn chọc chọc để ở trên mặt cô, chớp mũi quanh quẩn một cỗ hơi thở tanh nhiệt.

"Thích thì liền làm thân với nó, như vậy nó mới có thể biết." Trên đỉnh đầu truyền đến lời nói mang theo giọng điệu dụ dỗ của anh.

Lâm Nhụy tiếp xúc gần gũi với cõn thịt, nó giống hệt với hình dáng trong trí tưởng tượng của cô, thậm chí là vượt qua cả dự kiến của cô. Nó đen hơn và lớn hơn cả que xúc xích trong siêu thị. Nó thật uy phong, rung rung dựng đứng, nhìn bằng mắt thì có thể thấy nó đang tiết dịch nhầy ra bên ngoài.

Thật không ngờ rằng nhìn bề ngoài anh tuấn thon gầy nhưng dưới háng lại ẩn dấu một cây côn thịt lớn và lợi hại như vậy.

Mà côn thịt lớn này lát nữa sẽ chân chính cắm vào tiểu huyết đới khát của cô.

Lâm Nhụy nhộn nhạo chờ mong trong lòng.

Cô dùng tay nhỏ nắm lấy thân gầy, xoa nắn lên xuống, côn thịt có vẻ càng thêm phấn chấn tinh thần và hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang chờ được kiểm duyệt.

Lâm Nhụy cúi đầu. Cô chăm chú nhìn rồi hé mở cái miệng nhỏ ra ngậm lấy côn thịt lớn, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một ngụm, thật tốt, không có mùi lạ gì, côn thịt của anh thực sạch sẽ. Chỗ thấm ra chất lỏng ăn không được ngon lắm nhưng cũng không đến mức làm cô chán ghét.

Tiếp theo, cô ngậm lấy quy đầu và dùng miệng bắt đầu liếm mút, phun ra nuốt vào, đầu lưỡi linh hoạt thành thạo lướt qua mà mắt mang cho người đàn ông cảm thụ rừng mình. Đáng tiếc là cái miệng nhỏ đã tận lực mở to nhưng vẫn chỉ có thể nuốt một nửa côn thịt lớn mà thôi. Còn thân gầy cường tráng và hai túi dái phía dưới kia vẫn lẻ loi không người yêu thương như cũ.

Lâm Nhụy không để chúng nó tiếp tục cô đơn, cô dùng một bàn tay xoa thân gầy, cái tay khác nhẹ nhàng vuốt ve hai túi trứng nâu thẫm của người đàn ông.

Đồng thời, cái miệng nhỏ cũng không ngừng lại mà phối hợp với động tác ở tay, tốc độ vừa mút vừa phun. Cô thật cẩn thận dùng khoang miệng ầm áp ướt át bao vây lấy côn thịt lớn của anh và tránh cho côn thịt lớn bị hàm răng của cô cắn.

Miệng cô không thôi, người đàn ông lúc này hơi hơi híp mắt, dùng tay không vuốt ve tóc đen của cô một chút, hưởng thụ khoái cảm côn thịt lớn được nữ tử trẻ hầu hạ.

Theo tư thế, cô và anh cứ như thế tiếp xúc gần gũi thân mật. Anh cũng rút đi lớp mặt nạ trầm ổn yêu vợ và là một người đàn ông tốt ở trước mặt người khác, biểu hiện càng thêm tùy tiện lên.

Bởi vì được hầu hạ thoải mái dễ chịu nên bắt đầu rảnh rỗi nói chuyện phiếm với cô.

"Tư thế thuần thực như vậy, đã liếm qua nhiều côn thịt rồi sao?"

"... 10... 10 cái." Lâm Nhụy dựa vào ký ức rồi đếm đếm, bởi vì côn thịt nhét ở trong miệng nên hơn nửa ngày, cô mới thực nỗ lực đáp hết lời.

"Quả nhiên là tiểu tao hóa." Người đàn ông cảm thán. Đối với con số này, anh không hề cảm thấy ngoài ý muốn.

"Nói, bắt đầu mơ ước côn thịt của tôi từ khi nào?" Người đàn ông hỏi nhẹ.

"Một... Ngay lúc mới gặp... Liên..." Ở dưới sự ép hỏi của người đàn ông, Lâm Nhụy đỏ mặt nói ra lời nói thật.

Ngay từ khi gặp mặt liền mơ ước?

Người đàn ông nhướng mày. Anh khi đó đang ở chung với vợ và con, còn rất nhiều người xung quanh mà cô gái này lại bắt đầu thêm muốn côn thịt lớn của anh từ lúc đó, thật là tao hoá.

Người đàn ông hỏi tường lại lúc mới gặp cô gái này, cô ăn mặc nóng bỏng, chân dài vú to. Anh chỉ mới liếc mắt một cái liền nhìn ra ý muốn quyến rũ từ trong ánh mắt của cô, chỉ là do vợ đang ở bên cạnh và chỗ đó thật sự không thích hợp để đánh dĩa chiến nên cũng chỉ có thể làm như không thấy.

Không ngờ rằng cô gái này sau đó lại chủ động đến gần anh, hành động quyến rũ nối tiếp nhau, anh đã sớm yên lặng thu vào trong mắt.

Anh không phải là chính nhân quân tử gì đó, nếu cô gái này đã khơi mào dục vọng của anh thì anh liền sẽ không từ chối.

Chỉ là nhìn bề ngoài thì trông cô gái này mới chỉ 20 tuổi, bên ngoài thì già bộ thanh thuần đáng thương, bên trong lại dâm dăng tột cùng, còn dám tới quyến rũ anh và ngậm côn thịt của anh trong miệng, cô gái này trời sinh dâm dăng sao?

Nhưng có điều, cô gái dâm dăng này thật đúng là làm anh hứng thú đủ vị.

Người đàn ông dùng ánh mắt thâm trầm nhìn cô.

"Lại sâu một chút." Anh áp đầu cô xuống thấp thêm một chút làm côn thịt càng thêm xâm nhập vào sâu trong khoang miệng của cô.

Lâm Nhụy thuận theo ý anh. Chỉ mới phun ra nuốt vào trong chốc lát, cô liền cảm thấy môi miệng. Bởi vì vẫn luôn há to miệng tiếp thu côn thịt lớn ra ra vào vào nên nước miếng trong suốt tuôn dọc ra ngoài hình thành sợi chỉ bạc thon dài rủ xuống ở khóe miệng cô.

Côn thịt lớn cũng được nước miếng của cô làm cho dễ chịu. Nó bị bọc lấy một tầng chất lỏng trong suốt, thoát nhìn hết sức dâm dã.

Lâm Nhụy phun côn thịt lớn ra rồi thở hổn hển, hai má đã tê cứng, cô cần nghỉ ngơi.

Người đàn ông đang sáng khoái, chợt mắt đi ầm áp bao vây nên tất nhiên là cảm thấy bất mãn. Anh cố ý chọt chọt, côn thịt lớn liền quất vào trên má kiêu nộ của cô, toàn bộ nước miếng ướt đầm dề trên thân gầy cọt ở trên má cô làm cô dính đầy mặt.

"Tiếp tục." Mệnh lệnh của người đàn ông chân thật đáng tin. Anh thuận tiện dâm côn thịt lớn vào trong miệng của cô.

"Anh không cho tôi nghỉ ngơi một chút sao?" Lâm Nhụy oán trách liếc anh một cái. Mới vừa bị người đàn ông khinh miệt dùng côn thịt lớn và vào mặt làm kích thích khiến cô run run một trận, dâm thủy trong cơ thể lại mãnh liệt tràn ra ngoài...

Nhưng cô không thể gấp, cứ hầu hạ tốt người đàn ông này trước rồi sau đó cô liền sẽ là sáng khoái đến tận trời cao.

Lâm Nhụy đỡ lấy thân gầy. Lần này, cô không còn lựa chọn dùng cái miệng nhỏ nuốt côn thịt lớn vào mà là dùng đôi môi mềm mại để ở trên côn thịt lớn. Đầu lưỡi di chuyển từng chút một, liếm láp toàn bộ thân gầy giống như là đang ăn một món ăn vô cùng ngon miệng, không chịu buông tha một góc nhỏ nào.

Theo tiếng nước miếng vang lên tí tách, cô liếm một đường tới lông mu của anh. Toàn bộ đầu cô đều chui vào dưới háng anh. Lông tóc đen rậm dưới hạ thân của người đàn ông dán ở trên mặt Lâm Nhụy khiến cô vừa ngứa vừa nhột. Cô ngửi được hơi thở có vài phần tao tảo, trên mặt mang theo mê say, đây là hương vị của một người đàn ông chân chính, thuộc về hương vị hormone của giống đực.

Liếm dọc theo côn thịt xuống dưới, Lâm Nhụy nhẹ mở to cái miệng nhỏ ngậm lấy hai túi trứng kia bởi vì chứa đầy tinh dịch mà nặng trĩu, cô thử ngửi ngửi.

Trên đỉnh đầu, người đàn ông cảm lòng không được mà hít hà một hơi, bàn tay to dùng chút sức vuốt ve mái tóc của Lâm Nhụy.

Hai túi trứng mới vừa bị cô ngậm ở trong miệng liếm mát, mảnh liệt sáng khoái tập hợp mà đến làm anh sung sướng đến tận tâm hồn.

Anh cúi đầu nhìn cô gái đang nửa quỳ. Cô dùng một tư thế cực độ thần phục si mê mà liếm túi trứng của anh, trong lòng anh có loại cảm giác hưng phấn. Loại cảm giác hưng phấn này không chỉ phát ra từ trong thân thể mà còn cả về mặt tinh thần.

Thật giống như cô gái này là sủng vật của anh, anh có thể tùy ý chi phối nhất cử nhất động của cô gái này, tùy ý làm bậy ở trên người cô và phát tiết dục vọng điên cuồng sâu trong nội tâm.

"Liếm cho tốt vào, chờ lát nữa, tôi sẽ cho cô toàn bộ thứ tốt nhất." Người đàn ông trầm thấp nói.

Cô gái dưới thân nghe xong, đầu lưỡi liền cang ra sức liếm, tay nhỏ cũng không quên xoa nắn cơn thịnh nộ.

Theo Lâm Nhụy liếm mát, cơn thịnh nộ của người đàn ông càng phình to, gân xanh hiện lên dữ tợn giống như có một loại lực lượng hung mãnh đang chờ để phun trào.

Lâm Nhụy xem đến say mê nhưng chỉ có điều là người đàn ông không chịu dễ dàng thỏa mãn cô. Anh dùng cơn thịnh nộ lớn quấy đảo trong khoang miệng cô, thỉnh thoảng còn dùng ngón tay kéo dài núm vú rồi buông ra và cứ lặp đi lại động tác đó nhiều lần, người đàn ông cứ liên tục chơi đùa giống như không biết mệt.

"A... Nga..." Núm vú mẫn cảm không ngừng bị người đàn ông đùa bỡn. Nhũ thịt rất nhanh liền sưng đỏ, cảm giác vừa đau đớn vừa ngứa.

Lâm Nhụy dùng đôi mắt ngập nước nhìn người đàn ông, cô rên rỉ và chờ đợi cơn thịnh nộ của anh sớm một chút tiến vào tiểu huyết.

Nhưng người đàn ông lại không hề dao động, gương mặt anh tuần mang theo vài phần thích ý, cơn thịnh nộ không nhanh không chậm ra ra vào vào trong miệng Lâm Nhụy mấy chục lần rồi rồi cuộc mới rút ra.

"Đứng dậy đi, cởi quần ra cho tôi nhìn xem tiểu huyết của cô có nộn hay không?" Người đàn ông không chút khách khí nói.

Tiểu tao hóa này nhất định từng bị rất nhiều người làm qua, chỉ sợ là tiểu huyết đã trở nên vừa rộng vừa thâm, vậy thì thật mất hứng.

Hừ, tiểu huyết của cô đã được rất nhiều người khen, người đàn ông này lại dám nghi ngờ cô. Sự nghi ngờ này có chút đã kích tới niềm kiêu hãnh của Lâm Nhụy.

Cô quyết định chờ lát nữa nhất định phải ép khô người đàn ông này mới được, đến lúc đó để xem anh ta lúc trở về còn như thế nào làm vợ mình.

Tầm mắt của người đàn ông cực kỳ nghiêm khắc, Lâm Nhụy rất không cao hứng cởi quần. Cô quay người chìa mông nhỏ tròn trịa no đủ lên cao đối diện với người đàn ông.

Mông nhỏ của cô giống như miếng đậu hủ thủy nộn mới vừa ra lò, nhìn qua vừa trắng lại vừa mềm, người đàn ông cảm lòng không được nên dùng tay bóp nhẹ vài cái. Anh tinh tế cảm thụ da thịt mềm mại trong lòng bàn tay.

Tay lớn lướt dọc xuống rồi dần dần luồn vào giữa khe nhỏ, anh tùy tay sờ soạng một phen. Nhìn ngón tay ướt đầm đề, người đàn ông bèn trêu đùa: "Tiểu tao hóa, còn chưa làm mà đã chảy nhiều nước như vậy, có phải đã chờ không kịp đến lúc bị tôi thao rồi hay không?"

Giọng của người đàn ông vốn rất êm tai, giọng anh thuộc loại vừa trầm thấp lại giàu có từ tính. Mà lúc này, anh lại dùng giọng điệu đó để nói những lời nói thô tục, quả thực là phạm quy!

Gương mặt của Lâm Nhụy ngay lập tức đỏ bừng bởi vì tình dục và cũng bởi vì người đàn ông trước mặt.

Cô dịu dàng nói: "Ai bảo anh vẫn luôn không chịu làm người ta."

Đều do người đàn ông này làm hại cô không ngừng chảy dâm thủy ướt cả quần lót.

Bàn tay to không cần tốn nhiều sức tách cánh mông của cô ra để lộ hoa huyết thần bí mất hồn kia.

Hoa huyết của cô tựa như hai mảnh cánh hoa phấn nộn, môi âm hộ béo phì, ở giữa lại có một cái hoa hạch tinh tế, còn có dâm thủy không ngừng chảy ra bên ngoài.

"Tiểu huyết không tồi." Người đàn ông thành thật khen.

Ngay sau đó, bàn tay thô ráp đẩy hai mảnh cánh hoa ra rồi vươn một ngón tay cắm vào hoa huyết của cô.

Ấm áp trơn mềm, đây là cảm giác của ngón tay khi bị vách tường thịt bao bọc lấy.

Người đàn ông nhìn không được dùng ngón tay đâm chọc vài cái, đổi lấy vẻ mặt của cô càng thêm vũ mị mà rên rỉ.

Chỉ mới một ngón tay mà đã bị cô cắn chặt như vậy, nếu đổi thành cơn thịnh nộ của mình thì chỉ sợ sẽ sáng khoái đến tận trời.

Người đàn ông nghĩ như vậy xong rồi cũng liền làm ra hành động.

"Tôi muốn cắm vào tiểu huyết của cô." Người đàn ông tuyên bố.

Cô đã sớm chờ không kịp.

Lâm Nhụy kích động mà run rẩy thân mình. Cô nhếch mông nhỏ lên cao để người đàn ông có thể dễ dàng tiến vào. Cơn thịnh nộ màu đỏ tươi dưới háng anh thẳng tắp dựng đứng, nó giống như vẫn luôn hung mãnh và kêu gào ngo ngoe rục rịch.

Ngay sau đó, cơn thịnh nộ liền hùng hổ tiến vào tiểu huyết của cô.

Một đường thẳng như chẻ tre, cơn thịnh nộ đâm thẳng tới chỗ sâu nhất trong tiểu huyết, toàn bộ cơn thịnh nộ hoàn toàn tiến vào bên trong và chỉ để lộ hai túi trứng ở bên ngoài.

"A..."

Tiểu huyết bị cơn thịnh nộ xâm nhập bất ngờ, loại cảm giác kích thích này làm Lâm Nhụy không thể không được hét chói tai.

Tiếng hít thở của người đàn ông ở phía sau càng thêm thô nặng chút, mái tóc thấm ra rậm rạp mồ hôi.

Người đàn ông cũng từng thân kinh bách chiến qua. Tuy sau khi kết hôn đã thu liễm rất nhiều nhưng trước khi kết hôn, anh cũng từng là một tay ăn chơi phong lưu.

Anh đã làm qua nhiều người phụ nữ nhưng lại không có một người nào mang cho anh cảm thụ mãnh liệt giống như cô gái này.

Cô gái này đúng là cực phẩm, còn vượt xa hơn so với trong tưởng tượng của anh. Từ lúc anh tiến vào trong thì giống như có vô số cái miệng nhỏ cắn chặt còn thịt, mút vào và bao vây lấy toàn bộ còn thịt giống như hút hết tinh khí của anh. Cô mang đến cho anh một thể nghiệm quá thống khoái và kích thích chưa từng có.

Chỉ cần thêm chút nữa... Chỉ thêm một chút nữa là cô đã khiến cho anh nộ vũ khí đầu hàng.

Người đàn ông thở hổn hển một hơi, còn thịt đứng yên không động đậy.

Anh dùng bàn tay to vỗ vào phần mông trắng nõn mềm mại của cô rồi trầm giọng ra mệnh lệnh: "Thả lỏng chút, chặt quá!"

Tiểu huyết thật sự rất chặt, người đàn ông không muốn nhanh như vậy liền giao ra tình hoa.

Người đàn ông tạm trì hoãn một chút xong bắt đầu chuyển động dao to búa lớn.

Mỗi một lần, còn thịt đều hoàn toàn tiến vào sâu bên trong. Mỗi một lần thọc vào rút ra đều hận không thể trực tiếp đâm thẳng đến tử cung của cô.

Còn thịt ra ra vào vào trong tiểu huyết giống như chim ưng hùng dũng bay lên không trung và con cá bơi tự do tự tại dưới biển. Vách tường thịt non mềm của cô bị kéo ra ngoài xong lại bị nhét vào, dầm thủy tuôn trào ra bên ngoài làm ướt còn thịt lớn và lông tóc của người đàn ông.

"A... Quá... Quá nhanh... Thật thoải mái." Lâm Nhụy rên rỉ vừa tựa như thống khổ lại giống như đang vui sướng.

Người đàn ông giống như máy đóng cọc. Anh hung hăng đâm còn thịt lớn vào trong cơ thể cô. Mỗi một lần, còn thịt đều ma sát với vách trong tiểu huyết làm khoái cảm tê dại sung sướng lan tràn ra toàn thân khiến cô vừa cảm thấy khó nhịn rồi lại nhịn không được mà muốn nhiều hơn.

Huống chi, còn thịt của người đàn ông lớn như vậy, mỗi lần cắm vào còn rất sâu, loại cảm giác này gần như làm cô điên cuồng.

Lâm Nhụy chỉ cảm thấy bản thân như mềm thành một hồ xuân thủy không ngừng nhộn nhạo gọn nước. Toàn bộ cảm quan của cô đều tập trung nơi hạ thân đang không ngừng bị còn thịt va chạm. Giờ phút này, ngay cả không khí cũng dường như lắng đọng.

Cô chỉ nghĩ muốn nhiều thêm, càng nhiều càng tốt.

Người đàn ông lúc này cũng hoàn toàn không dễ chịu. Anh thể đây là tiểu huyết non mềm chảy nhiều nước nhất mà anh từng gặp qua. Cô giống như vòi phun nước máy, dầm thủy không ngừng chảy ra bên ngoài. Lúc còn thịt cắm vào thì giống như đang đặt mình trong một dòng suối nhỏ, suối nước không ngừng cọ rửa toàn bộ thân gây, ẩm áp lại chặt hẹp sáng khoái khiến anh hận không thể vĩnh viễn cắm còn thịt ở trong tiểu huyết của cô gái này.

Cắm và cắm, hình còn thịt của người đàn ông đã đụng chạm phải một khối thịt mềm sâu trong thân thể của cô. Lâm Nhụy ngay lập tức run run, tiểu huyết càng thêm kẹp càng chặt.

Người đàn ông bị kẹp suýt chút nữa là bắn.

Tiểu huyết này thật tốt nhưng cũng quá chặt.

Người đàn ông nhú mày.

Bàn tay cầm vú của cô xong dùng sức véo đau nức nủ hồng điểm tựa như trừng phạt.

"Thả lỏng! Tiểu huyết kẹp chặt đến như vậy là muốn bầm gãy tôi sao?"

"Tôi muốn bầm gãy anh khiến còn thịt lớn của anh không thể làm được người phụ nữ khác." Lâm Nhụy vừa rên rỉ vừa cất giọng mềm mại phản kháng.

Có người đàn ông nào lại không thích tiểu huyết chặt một chút? Nhìn bề ngoài thì người đàn ông này làm bộ như không thích nhưng nói không chừng trong lòng sớm đều sáng khoái muốn chết.

"Khó mà làm vậy được, tôi còn phải giữ gìn để quay về làm vợ của mình." Người đàn ông đứng đắn trả lời. Lúc nói chuyện, còn thịt lớn lại lần nữa tiến sâu vào trong cơ thể của cô.

Mái tóc đen có vài sợi bị mồ hôi làm ướt đầm rũ ở trên cái trán trắng nõn để lộ ra vẻ gợi cảm nói không nên lời.

Vú của Lâm Nhụy lúc này bị người đàn ông nắm bóp, tiểu huyết cũng bị còn thịt lớn của anh cắm vào.

Cô tựa như một con chó nhỏ đưa lưng quỳ sát về phía trước người đàn ông, tiểu huyết bị còn thịt lớn của anh đâm thọc.

Nghe người đàn ông nói lúc trở về còn sẽ dùng cây còn thịt lớn này làm vợ của mình - chính là cái người phụ nữ thoát nhìn mỹ lệ hiện thực kia xong Lâm Nhụy ngay lập tức không vui.

"Tiểu huyết của vợ anh còn tốt hơn tôi sao?"

Lâm Nhụy lặng lẽ xiết chặt thêm một vòng. Cô muốn cho tiểu huyết càng thêm chặt chút, chặt chẽ khóa còn thịt của người đàn ông.

Hàng to xài tốt như thế này cô còn chưa hưởng thụ đủ.

"Tiểu huyết của cô có tốt hơn một chút." Người đàn ông trả lời bằng quơ nhẹ nhàng.

Anh nhớ lại cảnh tượng mỗi một lần làm tình với vợ mình. Vợ anh cũng là một người phụ nữ có dáng người không tồi, ở trên giường thập phần dụ dỗ, coi anh như là ông trời, tình cảm giữa hai vợ chồng cũng rất tốt. Chỉ tiếc là từ sau khi sinh con trai thì hình như tiểu huyết của vợ đã giãn rộng ra một chút, môi âm hộ đồ tươi cũng biến sang đen chút nên tất nhiên là không thể đem ra so sánh với tiểu huyết cực phẩm của cô gái này.

Không còn cách nào khác, ai bảo anh lại gặp phải tiểu huyết thật sự quá dâm dăng như thế này a. Cô gái này thể nhưng lại quyến rũ đàn ông đã có vợ như anh.

Cảm nhận được tiểu huyết lại biến chặt thêm, hạ thân người đàn ông lại dùng sức đâm một cái, hung hăng thọc sâu vào tiểu huyết và không ngừng tiến công tới phần có khối thịt mềm kia.

"A, không được, không được đâm chỗ đó..."

Lâm Nhụy hét lên một tiếng, một cỗ cảm giác chưa xót đánh úp lại. Cô có cảm giác như cửa tử cung của mình sắp bị người đàn ông đâm thủng.

Người đàn ông lại cố tình không chịu buông tha cô, bàn tay to chặt chẽ giam cầm vòng eo của cô khiến cô không thể động đậy và chỉ có thể ngoan ngoãn thừa nhận sự va chạm mãnh liệt của anh.

"A..."

"Sắp tới... Tôi rồi!"

Ngay lập tức, tựa như pháo hoa nổ rộ, trong đầu Lâm Nhụy trống rỗng, sâu trong cơ thể cô có một cổ dâm thủy mãnh liệt phun trào ra ngoài tưới ướt cơn thịt lớn của người đàn ông.

Người đàn ông giật mình xong kêu lên một tiếng rồi bắn ra nòng đậm bạch dịch.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Muốn em thế nào cũng không đủ

"Ừm....." Nam tính trong đũng quần Trịnh Sơ Trạch đã nhấn nạy hồi lâu, lúc này được bàn tay mềm mại của cô chạm vào, anh không khỏi thoải mái phát ra một tiếng hừ nhẹ. Để Nhược Nhược tiện khâu giao, Trịnh Sơ Trạch tự mình kéo quần dài xuống một chút, đồng thời cũng kéo luôn quần lót. Nháy mắt, vật đàn ông to dài từ trong quần lót căng chặt nảy lên, dán sát vào bụng dưới của anh. Trịnh Sơ Trạch vẫn mặc quần dài trên người, chỉ là lấy giấy vệ sinh ra, hành động này đối với Nhược Nhược đã sớm động tình mà nói, không thể nghi ngờ chính là sự khiêu khích mãnh liệt.

Cô ghé mặt tới gần dương vật anh, lập tức bị nhiệt độ từ nơi đó tàn ra hấp dẫn. Chỗ ấy của anh vô cùng sạch sẽ, nhưng vẫn mang theo hương vị nồng đậm của tinh dịch, bởi vì anh chịu đựng cũng lâu, trên mả nhân(*) đã rỉ ra không ít giọt sương. Nhược Nhược vươn bàn tay nhỏ, nắm chặt gậy thịt to lớn, hế miệng ngậm lấy quy đầu. Đầu lưỡi khó khăn xoay xở trong miệng, không ngừng liếm nút thỏa thích khe rãnh và mả nhân lõm xuống.

(*) Search Google hình ảnh với cụm từ 马眼 để biết thêm chi tiết.

"Ừm... Bảo bối ngoan.... Em rất biết liếm, liếm anh vô cùng thoải mái...." Bàn tay Trịnh Sơ Trạch đặt trên đầu cô, muốn đưa gậy thịt vào càng sâu, nhưng lại không nỡ làm cô khó chịu, chỉ có thể hơi nhún người lên.

Cô chăm chú liếm anh, giống đang mút một chiếc kẹo ngon. Dương vật anh có mùi vị như liễu xuân được cực mạnh, cô nếm một lần, rồi rốt cuộc không dừng lại được.

Rõ là chỉ đang liếm hạ bộ của anh, Nhược Nhược lại có cảm giác các vách thịt trong cơ thể dần dần ngứa ngáy khó chịu. Tay cô nắm lấy gốc gậy, vừa liếm nam tính thô to, vừa không kìm nén được nâng mông lên chậm rãi lắc lư. Lúc thì hơi uốn cong eo lên, lúc lại hạ eo xuống vênh mông lên cao. Thỉnh thoảng còn luân phiên đưa trái phải, giống như đang đuổi theo gậy thịt vô hình, miệng liên tục phát ra tiếng rên rỉ ham muốn."Ừ.... Ừ hừ.... Ừ -- hừ....."

Tất cả những hành động này, chính Nhược Nhược cũng hồn nhiên không biết. Cô hết sức chuyên chú phun ra nuốt vào vật đàn ông kia, dường như đã quên hết thấy những chuyện khác. Những động tác dâm dăng đó hoàn toàn đến từ bản năng của cơ thể cô, tinh dịch của anh khiến cô khao khát tới mức không kiềm chế được.

"Bảo bối, em thật dâm.... Khẩu giao mà cũng có thể đạt khoái cảm?"

Trịnh Sơ Trạch thấy cô chỉ liếm gậy thịt của mình mà lại dâm loạn không ngừng đung đưa mông, dục vọng trong lòng không khỏi dâng lên mãnh liệt, bỗng nhiên động thân một cái khiến đỉnh đầu chọc vào tận cổ họng cô.

Nhược Nhược bị hành động đột ngột này của anh làm sặc, tức khắc nước mắt lưng tròng. Nhưng đồng thời cô cũng phát ra tiếng hừ nhẹ, dưới thân rỉ đầy dịch nhờn.

"Fuck..... Chỉ liếm chỗ đó cũng có thể lên đỉnh - ừ..... Bảo bối của anh thật sự rất dâm. Sao trước kia anh lại không biết em lăng lơ như vậy chứ?" Cuối cùng Trịnh Sơ Trạch ôm mặt cô, uồn mông, ở trong khuôn miệng nhỏ ấm áp của cô đưa đẩy vài cái, "Ừm, đồ dâm phụ..... Em thích dương vật của anh thế ư? Hử? - vậy thì tốt, ăn ngon, ăn nhiều một chút...."

Kỹ năng khâu giao của Nhược Nhược không hẳn tốt, nhưng về mặt lễ hoa đái vũ cùng điệu bộ khát tình của cô thật sự khiến đàn ông rất dễ động lòng. Không bao lâu, Trịnh Sơ Trạch liền có cảm giác dương vật phình to lên, lập tức cầm đứt thật nhanh vài cái, theo một tiếng găm nhẹ, toàn bộ nam tính của anh chọc thẳng vào sâu trong cổ họng cô, không ngừng co giật, bắn ra từng đợt từng đợt tinh dịch.

"Nhược Nhược... Em đây là gậy lù lục ư..."

Lúc quần lót bông của cô được cởi ra, đầy quần bao lấy âm đạo đã thấm ướt đầm dịch nhờn. Phía trên vẫn còn một vũng dịch nhỏ không thể hút hết, theo động tác còi của Trịnh Sơ Trạch mà từ từ chảy xuống sàn.

"Bảo bối, có phải em không nhịn được nữa?... Nào, anh fuck em đây." Dứt lời, anh liền đặt tay dưới nách cô, nhấc cô lên như bế một đứa bé. Anh tách hai chân cô ra, đặt cô ngồi trên háng mình. Lỗ nhỏ bắt trí đã ướt nhẹp lập tức nuốt trọn dương vật to lớn mà không cần dùng sức."U!!! - ha a!!!!... Anh trai! - a!..." Trong lúc không để ý khe thịt trống rỗng đột nhiên bị nam tính cứng rắn nhét đầy, Nhược Nhược không kìm nén được hét âm lên, có lẽ là vì khi trước nhớ lại những ký ức xưa cũ, tiếng kêu cũng vậy mà khác với thường ngày.

"Em gọi anh là gì?" Cả người Trịnh Sơ Trạch đột nhiên cứng đờ, dừng động tác dưới thân.

"... Anh trai... Ừ a..." Nhược Nhược ghé vào trên người anh, hai tay nắm bả vai anh, đầu tựa vào cổ anh thờ dốc rên rỉ không ngừng, thân thể không có cách nào khống chế được bắt đầu tự mình chuyển động. Cặp vú mềm mại căng mảy ra sức cọ xát lồng ngực rắn chắc nóng rẫy, nam tính to lớn theo động tác của cô liên tục ra ra vào vào trong hoa huyệt, mả ra càng nhiều lời dâm dăng.

"... Xin anh... Anh trai... Van anh - mau fuck em đi... Ừ a... Em muốn bị fuck chết..."

Trịnh Sơ Trạch bỗng nhiên ôm chặt cô gái trong lòng, làm cô không thể động đậy. Hạ thân cô đang vận vẹo cũng ngưng lại, nhưng âm đạo bị ép chặt lên gậy thịt của anh, cứng rắn nóng rực cắm thẳng trong cơ thể cô, sâu đến không thể sâu hơn. Anh giữ lấy mặt cô, ngậm mạnh lên cánh môi anh đào mềm mại đỏ búng, đầu lưỡi bá đạo chen vào khoang miệng ấm nóng của cô, hôn đến điên cuồng.....

"Nhược Nhược có thích ai không?"

"... Có ~"

"Hử? Nói nhanh nói nhanh, em thích ai?"

"A... Em nói cho anh, anh không được nói với người khác!"

"Ừ ừ!"

"Em thích... Anh trai em ~!"

"Hả?... Nhưng, nhưng anh em không thể kết hôn?"

"Gi?!"

"Anh trai không thể cưới em gái, sau này anh trai em sẽ tìm một người phụ nữ để làm vợ anh ta..."

"... Thế... Thế phải làm sao?" Cô gái nhỏ sững sờ mở to hai mắt, con ngươi đen láy thẫn thờ dần dần đọng đầy nước mắt đau thương.

"Vậy... Em không muốn làm em gái của anh ấy!... Ô ô..."

...

"Ừm - Nhục Nhục... Nhục Nhục, gọi anh đi!... U..."

Mỗi anh tha thiết ngậm lấy môi cô, mãnh liệt mà cuồng loạn bú mút, tựa như hôn thể nào cũng không đủ. Anh say đắm cái miệng nhỏ thơm nức mùi sữa, lại muốn nghe thêm những lời dịu dàng từ cô. Chỉ có thể thoảng buồng lòng cô ra một chút, nụ hôn tràn miên chuyển thành nhẹ nhàng như nước. Mỗi anh dán lên môi cô, mắt ung nhìn thật sâu vào cô, đầu lưỡi thỉnh thoảng liếm hôn cánh môi mềm mại, miệng vừa thở gấp, vừa liên tục ra lệnh.

"Nhục Nhục - gọi anh, nhanh lên! -"

"A - um - anh trai - anh trai - um... A!"

Tiếng gọi ngọt ngào này đã quá lâu anh chưa được nghe, giờ được nghe từ trong miệng Nhục Nhục, anh quả thực hưng phấn đến hít thở cũng khó khăn.

"Nhục Nhục - ư... Nhục Nhục của anh - gọi lại đi! Gọi nhiều lần nữa... Gọi anh! Xin anh fuck em!"

"... Anh trai, xin anh... Xin anh mau fuck Nhục Nhục... A..."

Trái tim trong lồng ngực Trịnh Sơ Trạch đập thình thịch mãnh liệt, Nhục Nhục thậm chí có thể cảm nhận được dương vật to lớn của anh cắm trong cơ thể cô, từng nhịp đập rõ ràng của gân xanh phía trên nó. Trịnh Sơ Trạch thở ra một hơi dài, cảm cánh tay cô khoát lên vai mình, rồi nắm lấy hai đùi trắng mịn gác lên hông mình.

"Bảo bối, kẹp chặt anh."

Tiếp đó hai tay anh ôm chặt hông cô, từ trên ghế đứng lên.

"Úm a!! -"

Theo động tác đứng lên đột ngột của anh, hai chân Nhục Nhục không tự chủ kẹp chặt hông anh, ngay cả lỗ nhỏ cũng vì hoảng sợ mà cố gắng kẹp chặt gây thịt. Trịnh Sơ Trạch cùng lúc bị cô "lấn công" từ hai phía nhất thời đau đớn kêu lên, không nhịn được ra sức đẩy hông hướng lên trên, đỉnh hoa huyết Nhục Nhục bị dồn ép hơi này về phía trước một chút, tiếp đó lại nặng nề hạ xuống, ôm trọn toàn bộ nam tính to đại.

"... A ha -!! Anh trai - sâu quá - a!... Úm a..."

Cánh tay rắn chắc của Trịnh Sơ Trạch vững vàng nâng Nhục Nhục trong lòng. Mỗi lại lần nữa mút lấy môi cô, bắt đầu thông thả nhún hông, vật đàn ông trong âm đạo không ngừng cắm rút, xoay nghiêng. Cả người Nhục Nhục đã mê mẩn như không xương chỉ có thể bám lấy anh, mặc anh vừa đâm vào trong tiểu huyết, vừa đi đến bên cửa sổ.

Xoạt một tiếng, rèm cửa sổ bị kéo ra một đoạn dài. Ánh đèn đường u ám bên ngoài cùng với màu xanh thẫm của cây cối trong đêm đen rơi vào tầm mắt Nhục Nhục. Phòng này ở tầng ba, từ trên cao nhìn xuống có thể trông thấy công viên trong tiểu khu và đường lớn. Có lẽ vì lúc này đã là đêm khuya, bên ngoài không có người, thỉnh thoảng một vài chú chim bị kinh động bay vút lên ngọn cây.

"Sơ Trạch! - anh định làm gì?" Nhục Nhục nhất thời hốt hoảng, quần áo của cô đã sớm bị cởi ra hết, giờ toàn thân trần trụi, trong khe thịt ướt nhẹp còn nam tính cắm sâu. Nếu lúc này phía dưới có người đi ngang qua, ngẩng đầu lên lập tức có thể nhìn thấy bộ dáng hiện tại của cô!

Trịnh Sơ Trạch cúi đầu cười khế, đưa lưỡi vào miệng cô hôn thật sâu, nói khàn khàn: "Gọi anh trai."

Tuy rằng mấy năm nay Nhục Nhục đã lớn lên không ít, nhưng anh vẫn có thể nâng cô lên bằng một tay mà không tốn chút sức nào. Một bàn tay đặt tại hông cô tiếp tục duy trì tư thế cắm sâu của hai người, tay còn lại kéo chiếc ghế salon nhỏ gần đây tới bên cửa sổ, sau đó đặt cô lên trên ghế.

"- Sơ - ư a!!!! Anh... Anh trai!... Đừng làm thế!..."

Tên vốn đã gọi ra miệng nhưng bị một cú thúc sâu mạnh mẽ làm dừng lại, đổi thành cách xưng hô anh mong muốn. Cơ thể Nhục Nhục được anh ôm lấy lật chuyển tư thế, đổi thành điệu bộ dán vào cửa kính. Hai vú căng tròn mềm mại ép chặt lên tấm thủy tinh lạnh như băng, khiến cô không nhịn được run rẩy cả người.

"Đừng? Không phải mới vừa rồi Nhục Nhục còn xin anh fuck em ư? Sao bây giờ lại nói không cần?" Trịnh Sơ Trạch cúi người xuống, thì thầm bên tai cô, quy đầu còn to hơn nắm tay trẻ con như cô như không cọ xát ngoài cửa mình cô, nhưng không chịu cảm vào.

"- A... Đừng ở đây... Sẽ... Sẽ bị người khác nhìn thấy... Úm a... Anh trai... Xin anh... Chúng mình về... Về phòng ngủ được không?..."

Gây thịt nóng rực vẫn dút trong cơ thể bị rút ra, nhất thời hoa huyết lại trở nên trống rỗng. Vật có thể mang đến khoái cảm cực lạc cho mình ở ngay cửa huyết, nhưng chỉ khiêu khích bên ngoài, bất kể cô có dùng đưa hông muốn nuốt nó vào trong cơ thể lần nữa, trước sau nó đều tránh né, không chịu chiều theo ý cô. Tối giờ cô không còn tâm trí để ý đến mấy chuyện xấu hổ gì nữa, trong đầu chỉ còn lại ham muốn chảy bóng được anh cắm xuyên qua."Anh trai - lỗ nhỏ ngứa quá! - um a... Của anh... Mau dút vào - mau fuck Nhục Nhục... ư a..."

Cô gái nhỏ của anh những lúc nôn nóng luôn thẳng thắn đến đáng yêu, Trịnh Sơ Trạch hết sức hài lòng đưa tay vỗ hông cô một phát, khiến phần thịt mềm ở đó mẩy lên thành từng đợt sóng. Tiếp theo ườn hông một cái, đâm mình vào tiểu huyết đầm nước.

"A!!!!

Nhược Nhược thích muốn chết mỗi lần anh thọc sâu như vậy, khoái cảm có thể khiến cô sung sướng đến rung cả mình. Anh nhanh chóng nắm eo nhỏ của cô bắt đầu mạnh mẽ đưa đẩy, mông nhỏ không ngừng lưu lại dịch nhờn từ trong hoa huyết chảy ra, khiến cô đỏ bừng mặt liên tục hét chói tai.

"A a!!! A! - Của anh trai - thật to!... Đút sâu quá... U' a! -"

Người đàn ông cao lớn mạnh mẽ dưới thân ra sức cắm đút, một bàn tay nắm lấy cầm cô gái xoay lại cùng mình hôn môi. Hai đầu lưỡi ẩm ướt trong khoang miệng quấn quýt dây dưa, cuồng nhiệt trao đổi nước bọt của nhau, trong lúc hôn cả hai người đều hít thở nặng nề.

"Ừm.. U' hừ... U' - a ư... A -"

Trong mê loạn Nhược Nhược từ từ nhắm chặt hai mắt, cơ thể dán lên cửa kính, làm mặt kính trở nên ẩm áp hơn. Cô bị Trịnh Sơ Trạch phía sau cắm đút không ngừng, thịt mềm trước ngực đè ép lên thủy tinh cứng rắn, mang lại cho cô khoái cảm sung sướng, phía trước giống như là dựa vào lồng ngực một người đàn ông khác. Cặp vú cùng thân dưới không ngừng giao hợp đều bị lộ ra ngoài qua tấm kính trong suốt, lúc này Nhược Nhược mở mắt ra lo lắng nhìn xuống dưới đường, một cái liếc mắt này làm cô sợ tới mức tiểu huyết bất chợt co rút lại, dương vật đột ngột bị kẹp chặt khiến người đàn ông của cô thở hổn hển, tạm thời buông lỏng miệng nhỏ.

"Anh trai! Dừng lại! - phía dưới... U' a - phía dưới có người! -" tiếng kêu sợ hãi của cô trở nên đứt quãng vì bị cắm đút không ngừng, người đàn ông phía sau hiển nhiên chẳng thèm quan tâm đến chuyện này, anh nghiêng đầu, ngậm vành tai xinh xắn của cô, răng nanh khẽ cắn chỗ thịt mềm nho nhỏ, hừ nhẹ.

"Tiểu dams đáng sợ bị nhìn thấy? Không sao... Anh trai che giúp em - ư -"

Đứt lời anh liền nâng người cô lên, cương quyết kéo cô lùi về sau, bàn tay thô ráp bắt lấy một bên vú, cả cánh tay che lên hai núm vú trắng hồng, núm vú vênh cao theo động tác đưa đẩy liên tiếp mà cọ xát trên cánh tay anh. Sau đó, tay còn lại với ra đằng trước cô, bàn tay ôm trọn lấy phản phồng lên, âm đạo giống như một cái bánh bao vậy. Bốn ngón tay cắm vào khu tam giác giữa hai chân, ấn chặt âm hạch của cô.

"A -! Dừng - anh trai - a a..."

"A ư - a... Như vậy sẽ không bị ai nhìn thấy... Ừm.. Xem... Tay anh trai - có giống bikini không?..."

Nói xong anh giật giật bàn tay đang ôm lấy bánh bao, "... Đây là áo tắm của em -"

Tiếp đó lại giật giật bàn tay đang ôm lấy bánh bao, "Đây là quần tắm của em.. Thế nào? Có thích không? Đây là bộ đồ nhỏ chuyên dụng mà anh trai dành cho em.."

"Ừm a!... Thích! - ư ư - tay anh trai... Xoa em thật thoải mái..." Hoa huyết dưới thân bị anh liên tục dụ dỗ, điểm mẫn cảm trước ngực và hai giữa hai chân cũng bị bàn tay anh không ngừng trêu chọc, niềm khoái cảm của Nhược Nhược như thành từng đợt sóng, gột sạch lý trí và liêm sỉ.

"Anh trai -! Nhược Nhược muốn được fuck chết... U' a... A! - a!! Sướng quá!... Sâu quá... Mạnh thêm chút nữa... Ừm! A! - a! - a!"

Nếu lúc này người đi dưới đường ngẩng đầu nhìn lên, sẽ trông thấy trên tầng một ngôi biệt thự đồ sộ, có một ô cửa sổ đã bị kéo rèm ra hơn nửa. Một cô gái nhỏ cả người trần trụi ép lên tấm kính, thân thể bị người đàn ông phía sau thúc không ngừng, toàn thân lắc lư dữ dội. Giương mặt người đàn ông ẩn trong bóng tối nhìn không rõ, chỉ có thể thấy hai cánh tay màu đồng giam cầm trước bộ ngực trắng nõn mềm mại và vùng kín dưới thân, cặp đùi cường tráng hơi gấp khúc, mông ra sức va chạm hạ thể cô gái, cô gái non nớt bị sự điên cuồng của người đàn ông làm cho miệng há rộng, không ngừng rên rỉ phóng đảng...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Con dâu nhà họ chu

Edit + Beta: Khiết Phan

Lại nghe tiếng Chu Tư Niên đột nhiên nói: “Tiểu Phúc, lưng của em...”

Chu Tư Niên ra vào hơn mười cái, đang được tiểu huyết của cô cắn đến thoải mái thì phát hiện những nụ hoa đào trên lưng cô đã nở rộ.

“Cái gì?” Trương Tiểu Phúc làm sao nghe rõ cậu nói gì, thấy cậu dừng lại, tiểu huyết bắt đầu co rút. Chu Tư Niên bị kẹp đến mức kêu rên, chỉ cảm thấy hoa huyết có vô số cái miệng nhỏ, gât gao liếm mút nam căn cậu, khiến cậu nhiệt huyết sôi trào, dục hòa thiêu đốt đến hai mắt đỏ bừng, ôm sát eo cô, ra sức thao động.

Thân thể mềm mại run lên, hai quả mật đào tung tăng nhảy nhót. Ngoài cửa sổ, Chu Quý xem đến hồ hấp vẫn đục, bàn tay dưới thân hoạt động nhanh hơn, cơ bắp cánh tay to lớn đều run nhẹ.

“Ừm... Ừm... Tư Niên... A... Sao tự nhiên anh mạnh mẽ... A a...” Cảm giác vừa sáng khoái vừa khó chịu, thiết bồng nóng hổi va chạm vừa nhanh vừa sâu, khác xa ông xã dịu dàng bình thường.

Chu Tư Niên thở hổn hển, nghe tiếng cô rên rỉ, luật động càng lúc càng nhanh. Đôi mắt lại nhìn chăm chăm hình xăm trên lưng cô. Nụ hoa lúc này chậm rãi nở rộ, rồi lại khép kín... Phảng phất như là những đoá hoa đang hồ hấp. Chu Tư Niên nhìn chăm chăm hình ảnh vừa mỹ lệ vừa yêu dị này, vật dưới thân lại càng hưng phấn bùng bùng.

“Á... Tư Niên... Em... Em chịu không nổi...” Hai tay Trương Tiểu Phúc chống đỡ đến không còn chút sức lực nào, cảm giác người này đêm nay lợi hại khác thường. Xương sống, thắt lưng và chân của cô đã tê dại rồi.

Chu Tư Niên không rên một tiếng, bế cô từ trong nước ra ngoài, đè cô vào tường, tách hai chân cô ra, phân thân một lần nữa đi vào. Gò má cô dán trên tường lạnh như băng, cô nhắm chặt hai mắt, cảm nhận cảm giác “dục tiền dục tử” mà cậu mang lại.

Bên ngoài Chu Quý đã xuất mấy lần, thấy Chu Tư Niên vẫn mạnh mẽ như lúc mới bắt đầu, anh thất kinh trong lòng, không ngờ thẳng út lợi hại đến vậy, chỉ nghe âm thanh ngân nga vừa thống khổ vừa thoải mái ấy của cô thôi thì đã biết, cô đang vô cùng hưởng thụ. Anh không dám đứng ở đó lâu, tùy ý chà xát dịch đục trên tay, nhảy qua ban công trở về phòng.

Sáng sớm hôm sau, khi Trương Tiểu Phúc tỉnh lại, thân thể bất ngờ sáng khoái vô cùng. Cô ngồi ở đầu giường nhìn vị trí bên cạnh đã trống không, đêm qua bị cậu làm đến nửa đêm, sớm thế này mà cậu đã hồi phục thể lực rồi ư?

Cô thói quen tắm sau khi thức dậy, như vậy mới có tinh thần. Cô loã thể trực tiếp vào phòng tắm. Dòng nước ấm từ vòi hoa sen xối trên da thịt, đôi tay lơ đãng mon men trốn bầu ngực, nụ hoa bị ma xát đến làm cô bất giác run rẩy.

“Úm...” Miệng lơ đãng rên rỉ ra tiếng, ấn đường Trương Tiểu Phúc hơi chau lại, bàn tay cố tình xoa nhẹ nơi đó thêm lần nữa, lửa nóng dưới bụng bỗng bùng lên.

Thân thể cô mẫn cảm đến thế từ bao giờ?

Muốn chứng thực sự suy đoán của mình, cô thử chạm đến những bộ phận khác trên người, bất ngờ có tiếng động phía sau, cô vừa muốn quay đầu lại thì bị người ôm chặt lấy, cô mất thăng bằng ngã nhào xuống sàn.

“Ài!” Cô quát nhẹ.

“Là anh...” Chu Quý xoay người cô lại, núi đôi cao ngất bị anh xoa nắn dè ẹp.

“A... Anh tư... Úm m... Sao lại là anh...” Trương Tiểu Phúc bị bàn tay thô ráp của anh xoa đến rung động, dục hòa càng lúc càng mạnh, trên mặt lại làm ra vẻ hoảng hốt, đôi tay đặt trên bộ ngực trần của anh: “Anh tư... Úm... Không... Không thể... Anh mau buông em ra... A a...”

“Tiểu Phúc, anh nhịn hết nổi rồi... Anh muốn em...” Chu Quý bị cơn buồn tiểu làm tỉnh, đang xả nước thì ngửi thấy mùi hương sữa tắm từ nhà tắm cách vách. Anh nghĩ đến hình ảnh mình thấy đêm qua, nhịn hết được bèn nhảy qua ban công, quả nhiên thấy cô đang tắm rửa một mình, còn thêm cảnh tượng cô lấy tay sờ ngực, sờ mông mình, anh bất chấp tiến vào.

“Anh tư... Úm... Không... Không được mà... Đứng...” Trương Tiểu Phúc nghĩ một đằng nói một nẻo, giả bộ kháng cự, thân thể trần trụi mềm mại vụng vọc dưới thân anh, bàn tay sờ lên cơ ngực rắn chắc, trái tim tung bùng nhảy nhót, cô thích cường tráng như vậy, thích bị cánh tay đầy lực ôm chặt lấy. Anh hết hoảng sợ tiếng kháng cự của cô bị Chu Tư Niên nghe thấy, ngay lập tức cúi người hôn lên đôi môi ngọt ngào kia.

“Đứng... Úm m... Anh tư...” Hiên nhiên là nụ hôn của người chưa từng chạm vào phụ nữ, chẳng một chút kỹ xảo, chỉ biết hút mạnh đầu lưỡi cô. Nụ hôn thô bạo kia làm cả người cô nóng lên, trong lòng kích động không thôi, hai mắt nhắm chặt, đôi gò má ửng hồng, thân thể khô nóng khẩn thiết cọ lên người anh. “Tiểu Phúc... Tiểu Phúc đẹp quá...” “Tiểu tử” phía dưới đã ngẩng cao đầu, thẳng tắp chọc vào cô. Anh chỉ mất mỗi chiếc quần đùi nên cô cảm nhận rất rõ vật kia như thế nào.

“Tiểu Phúc... Ngực em lớn quá...” Chu Quý thật sự thích cặp mật đào kia, mềm còn hơn cả bột nữa! Anh cúi đầu, cảm lồng không đậu ngầm lấy một bên nhũ hoa.

“Á a... Anh... Anh tư.....” Dòng điện khác thường truyền từ nụ hoa làm cô tê dại, hai con thỏ lớn thoả sức biến hình trong tay anh.

Chu Quý lại cúi đầu chiếm đóng môi cô, liếm mát đôi môi kiều diễm. Nam căn đã trưởng đến lợi hại. Không chịu đựng được nữa, anh vội vàng duỗi kéo xuống quần xuống, cực đại thô đen khiến người ta sợ hãi bạt ra ngoài. Chu Quý bắt lấy vật cứng rắn, nỗ lực muốn đem quy đầu chui vào, thế nhưng đây là lần đầu tiên anh “thăm hiểm”, mới chỉ biết phương pháp lại chẳng biết cửa động ở đâu, gấp đến mồ hôi rơi đầy người.

“Tiểu Phúc...” Anh thở hổn hển kêu, thiếu chút nữa cô đã cười ra tiếng, lững lờ dang chân ra. Chu Quý ở phía sau “phát hoang” một hồi cũng đi vào được.

“Á... A...” Cự long quá cỡ đâm vào, Trương Tiểu Phúc chỉ cảm thấy thân thể dường như bị xé rách, đau đến cô nhủu mày. Đồ vật của tên gia hỏa này quá khủng rồi!

Chu Quý nâng hai chân cô lên, nhìn “tiểu tử” thô đen của mình mới tiến vào được một nửa, khoái cảm ập đến làm anh sướng đến muốn rơi lệ. Anh cúi đầu lấp kín miệng cô, rồi lấy đà, cự vật xuyên qua hoàn toàn. Trương Tiểu Phúc đau đến cả người run bần bật, tiếng kêu thảm thiết bị anh nuốt hết. Lần đầu tiên anh ném được tư vị mất hồn này, anh như con thú hoang đến mùa động dục.

“Đứng... Đứng mà... Đau quá...” Âm thanh từ cổ họng cô bị che khuất. Người đàn ông trên người cô tựa như ngọn núi, cự vật thô tráng đang hoành hành trong cô, mỗi lần đâm vào cơ thể cô như chia thành hai nửa, mười ngón cào lên lưng anh đến rướm máu.

Anh chỉ xem đau đớn trên lưng như mèo cào, cũng không để ý nhiều, chỉ chăm chú đắm chìm trong khoái cảm. Thì ra nam nữ kết hợp lại tuyệt vời đến như vậy!

Chu Quý hung ác găm lấy miệng nhỏ của cô, tì hai đầu gối cô lên ngực mình, đôi tay bắt lấy đôi gò bồng đảo to lớn, mạnh mẽ va chạm. Thống khổ lúc mới bắt đầu dần dần thối lui, cự vật từng cái tiến vào, chọc đến hoa tâm, sâu đến mức tê dại. Cô vô thức ôm chặt lấy anh.

“Tiểu Phúc... Em thật chặt... Thoải mái quá...” Chu Quý tách hai chân cô thành chữ nhất, nam căn điên cuồng khuấy động tiểu huyết yếu ớt, thô bạo mà mãnh liệt, không có nửa điểm thương tiếc, động thịt thít chặt đến mức khiến anh cơ hồ nổi điên. Mỗi một lần tiến vào, hoa huyết vừa ướt át vừa trơn bóng kia đều gát gao mát lấy mát để cơn thịnh của anh, cần đến anh mất hết ý thức, không đến vài phút, mật dịch của cô đã phun ra như suối.

“Úm... Úm...” Một luồng tinh dịch đậm đặc bắn thẳng vào cơ thể cô. Cả thể xác và tinh thần cô đồng loạt cao trào. Cự vật vừa mới mềm lại nhanh chóng bành trướng, lấp đầy cả nhục bích. Tư vị bị xâm chiếm này khiến cô cảm thấy có chút phức tạp.

Chu Quý không nghĩ rằng mình bắn nhanh như, trong lòng có chút ảo não, sợ bị cô xem thường. Một tay mạnh mẽ giữ chặt cô, tay còn lại bầu vào mông cô, lần nữa va chạm.

Trương Tiểu Phúc nửa treo trên người anh, hai chân vòng trên eo anh. Mỗi một lần anh đâm vào, thân thể mềm mại lại run rẩy, bầu ngực cọ xát trên ngực làm dục hóa tăng vọt, nam căn trong người cô lớn hơn vài vòng.

“Úm...” Cô mất hồn rên rỉ, vệt eo phối hợp cùng người đàn ông đang điên cuồng kia. Yêu một cách kịch liệt, thô bạo như vậy mới là sở thích của cô. Mặc dù thân thể có chút chịu không nổi nhưng khoái cảm đó làm cô say mê.

“Anh tư... Đứng... Úm... A a a a...” Đối với chuyện hoan ái, nam nhân không cần thầy dạy cũng biết. Tuy Chu Quý lần đầu thực hành nhưng bản năng học tập của anh rất nhanh, cự long thô to điên cuồng va vào trong cơ thể cô, đâm đến tứ chi cô nhừ ra. Đầu nắm tiến sâu vào hoa tâm, vô tình phát hiện mỗi lần đâm trúng vị trí kia, âm thanh của cô đặc biệt dễ nghe, anh bèn tấn công tới tấp vào địa phương thoải mái ấy của cô.

Trương Tiểu Phúc lắc đầu, thân thể bị làm đến tê dại, bần rần. Bụng nhỏ căng trướng, mật dịch vùng đảo nguyên phun trào trên phân thân của anh, trơn trơn trượt trượt giúp quá trình sáp nhận thêm thuận lợi.

“Tiểu Phúc... Sao em ra nhiều nước vậy?” Chu Quý vừa cảm vừa tò mò hỏi. Trương Tiểu Phúc hơi giật liếc anh, hiên nhiên cô không trả lời rồi, chỉ phập phồng, run rẩy.

“Anh biết rồi! Nhất định là em quá sướng nên mới ra nhiều nước như vậy!” Chu Quý cười ngây ngô, bàn tay vô si nhéo nhéo ngực cô: “Tiểu Phúc, của anh lớn hơn của thằng tư nhiều đúng không?”

Anh mang vẻ mặt đắc ý, ôm cô dè lên tường, mở hai chân cô ra, còn thật “ốp” một cái tiến vào. Cô sung sướng rên rỉ, thứ này của anh đúng là bảo vật, nhưng không phải người phụ nữ nào cũng có thể chịu được.

Cậu nhỏ của anh cũng cao to xuất chúng như anh vậy, dài gần chín tấc(*), to như cánh tay em bé, chỉ có điều da biến thành màu đen, nhìn tựa như khúc gỗ, thọc cô đến tâm hoa nộ phóng(**).

(*) Gần 30 cm. 1 thốn (1 tấc) = 10 phân = 3,33 cm (theo Wikipedia).

(**) Cực kì vui mừng, sung sướng (Trích từ điển Hán – Nôm).

Sau khi dập hơn mười cái, anh bế cô ra cửa sổ, nâng một chân cô đặt trên thành cửa, cắm vào từ phía sau. “Tiểu tử” kích động đâm thọc, cơ thể cô mềm như bông tựa vào anh, theo nhịp điệu của anh mà rên rĩ.

Dịch nhón lầy lội lan rộng làm ướt “đám cỏ” bên cạnh, Chu Quý nhào nặn cặp mông thịt, đem chính mình và chạm trong thân thể, cảm giác yêu đương vụng trộm kích thích đến hưng phấn, anh quên hết tất cả, chỉ còn tồn tại ý nghĩ chiếm hữu lấy cô.

Hai người ân ái trong phòng tắm đến thần hồn điên đảo, mãi cho đến khi nghe tiếng bước chân bên ngoài, Trương Tiểu Phúc mới đẩy anh một cái. Chu Quý cũng ngừng di chuyển.

“Bà xã, em đang tắm hả?” Chu Tư Niên hỏi ngoài cửa.

“Dạ, có chuyện gì hả anh?” Thanh âm Trương Tiểu Phúc có chút nghẹn ngào. Đồ vật chôn trong cơ thể cô chậm rãi ra vào, thiếu chút nữa cô đã rên ra tiếng.

“Anh đi tìm trường thôn. Đêm qua em đã mệt lắm rồi, một lát nghỉ ngơi cho thoải mái nhé.” Chu Tư Niên nói bên ngoài, Trương Tiểu Phúc đáp ứng, sau đó lại nghe thấy tiếng bước chân đi xa. “Thăng út tìm trường thôn làm gì?” Chu Quý vừa hỏi vừa điên cuồng đưa đẩy.

“Ừm... Ừm... Tư Niên... A a.....” Ảnh nói muốn ở lại... Ừm... Xây dựng quê nhà... Ân... Còn... Còn nói... Không muốn mấy anh đi làm công xa nhà nữa... Anh... Anh tư... Anh đồng ý không... A a a...” Cả người bị anh ôm vào ngực, theo sự điên cuồng của anh, lời nói cũng đứt quãng.

“Anh bằng lòng... Chỉ cần... Chỉ cần em ở nhà...” Chu Quý buột miệng thốt ra, cảm lòng không đậu ôm chặt cô, nhìn hai má ửng hồng, đúng là câu người mà! Anh đột nhiên cúi đầu, dùng sức gặm miệng nhỏ, mút hai cánh môi mềm mại. Tuy biết vợ em trai cũng không tha là sai trái nhưng anh không thể khống chế được mình.

Lúc trước cô trở lên thành phố, hồn anh như bị cô câu đi mất, anh cả ngày tương tư. Anh chưa từng có người phụ nữ nào. Và trong lòng anh, cô đã trở thành người phụ nữ cả đời của anh.

“Bà xã... Anh sẽ không đi.” Anh tham lam liếm mút đầu lưỡi thơm tho, nghe cô yêu kiều rên rĩ, tâm đã mềm như nước, hoà chung bài ca với cô. Tiếng kêu của anh làm thể xác và tâm hồn cô nhận nhạo, đại não trống rỗng, đến lúc nghe hết câu nói của anh, cô hồn dờ: “Ai là bà xã của anh... Ừm... Ừm... Anh tư đừng gọi vậy...”

“Nếu em không phải bà xã của anh, sao giờ anh lại làm em?” Chu Quý cười gian trá: “Phòng tân hôn này anh cũng có công lao, trong lòng anh, em đã là bà xã của anh rồi.”

“Hừ, thì ra anh phóng khoáng chi tiền là vì lý do này!” Trương Tiểu Phúc liếc anh một cái. Anh ôm chặt lấy cô, giảm tốc độ ra vào, vật lớn nhồi đầy làm u kính vừa căng vừa trướng, đầu nắm quá cỡ đâm sâu vào hoa tâm, dù anh chẳng động cũng đã đủ làm cô sung sướng.

Chu Quý cười đắc ý, lúc trước anh chỉ muốn giữ cô ở lại mà thôi, nhưng hiện tại anh đã biết được em đầu động lòng người cỡ nào, thật sự anh muốn cô thật sự là vợ mình.

“Mặc kệ, dù sao em cũng là bà xã của anh!” Chu Quý ôm cô lăn lộn trên sàn, nước ả từ vòi sen vẫn chảy như cũ làm cả phòng tắm bị hơi nước bao phủ. Chu Quý đè trên người cô, bần mấy lần đến mức hai hõn bị vón to lớn giờ đã xẹp lép, đến mức bụng nhỏ của cô hơi nhỏ lên, anh mới chịu kết thúc.

Chu Quý cảm vùi hoa sen, nhắm dòng nước thẳng vào nơi tu mật của cô, cánh hoa sùng đở bị nước làm đau đớn, tinh dịch không ngừng chảy ra. Anh thò tay vào khuấy động tiểu huyết cho đến khi nước làm sạch hết tinh hoa trong cô, sau đó anh mới ôm cô gái đã mềm nhũn trở về phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Âm hương (ngược)

Edit: Coco

Đôi tay bị khoá cao trên đỉnh đầu cấu chặt xuống tấm ga nệm đến sắp rách, Trạch Lam thực sự quá mệt mỏi, cơ thể mềm nhũn không chút sức lực để phản kháng. Hơn nữa, con đã thú trên người cô lại hung hăng, mạnh mẽ đến cùng. Sức lực còn con này của cô làm sao địch lại hắn.

Khép chặt mắt nhìn sang một phía mà chịu đựng nhục nhã dày vò từ trong ra ngoài. Bất giác rãnh môi của Trạch Lam khẽ "Ừm." lên một cái, khi nơi nhũ hoa vốn vẫn còn đau nhức lại bị Giang Triết Hàn ngậm chặt vào khoang miệng.

Đầu lưỡi ẩm nóng lại ẩm ướt của hắn lướt quanh nhũ hoa căng cứng của cô, hết liếm láp rồi lại mút mạnh làm cô cắn môi không muốn rên rĩ.

Không nghe được âm thanh rõ ràng từ Trạch Lam, Giang Triết Hàn bắt đầu tiến công mạnh bạo. Bàn tay mò mẫm trượt xuống phần bụng phẳng lì, kéo lấy lưng quần của cô tuột hẳn tới đầu gối. Mặc cho Trạch Lam có co chân kháng cự, mặc cho cô khóc nức từng cơn, hắn vẫn cho bàn tay to lớn của mình luồn vào lớp quần lót của cô, tham lam vuốt ve dọc theo hai cánh hoa thịt mềm mại.

"Ừm...đừng..." Trạch Lam thoáng hé môi kêu lên nhỏ xíu. Cả thân người rùng mình khi hứng chịu sự mon trón từ nơi huyết mật. Ngón tay của Giang Triết Hàn không ngừng động chạm vào cánh hoa nhạy cảm, đôi lúc còn nắm lấy hạt châu nhỏ mà xoay nhẹ nhàng làm cả người Trạch Lam giật giật từng hồi một.

Giang Triết Hàn vẫn cúi mặt ngậm lấy một bên nhũ hoa của cô mà không ngừng liếm mút, bên dưới ngón tay lại liên tục trượt dọc khe hở của hai cánh hoa.

Nhìn Trạch Lam vặn vẹo thân người một cách yếu ớt, hơi thở của cô dường như cũng trở nên gấp gáp hơn hẳn. Khi mà hôm nay nam nhân kia cứ không ngừng vuốt ve một cách nhẹ nhàng nơi huyết nhỏ, làm cho cô dù không muốn cũng phải thấy cả người mình nóng rực khó chịu.

Giang Triết Hàn chậm rãi áp đôi môi của mình hôn ngược dần lên trên cổ của Trạch Lam, cánh môi lạnh lẽo mang một hoà nhiệt nóng đến khó lường tham luyến thưởng thức từng tấc da thịt non mềm mướt mát.

Đến khi cảm nhận nụ hôn đó rơi ngay bên má của mình, Trạch Lam mới vội nghiêng đầu né tránh, nhưng lại bị Giang Triết Hàn nhanh hơn, áp đặt cái hôn cuồng nhiệt lên cánh môi nhỏ nhắn của cô.

Trạch Lam vùng vẫy, khi cô hoàn toàn không muốn tiếp nhận cái hôn này từ hắn. Trong cổ họng chỉ phát ra những thanh âm vô nghĩa khi cửa miệng đang bị bịt kín.

Đầu lưỡi của Giang Triết Hàn cạy lấy hàm răng nghiền chặt của Trạch Lam, len lỏi vào trong càn quét mọi góc ngách. Chiếc lưỡi ngậy dại của cô bị hắn quán chặt không buông, khiến cô thờ hồng hộc vì suýt chút không thể nào hít lấy đường khí.

Bất chợt ngón tay thon dài của Giang Triết Hàn đâm sâu vào huyết nhũ của cô một cái, Trạch Lam nhũm mày khẽ "Úm" một từ trong thanh quản.

Cái đau ngày hôm qua khi bị xâm nhập mạnh bạo vẫn còn, làm cô phải gồng người hứng chịu nỗi đau thể xác tiếp tục hành hạ. Thấy Trạch Lam bắt đầu cựa quậy phản kháng, Giang Triết Hàn buông bỏ cánh môi của cô, thận trọng lắng nghe từng tiếng kêu rên thống thiết đang phát ra mỗi lúc mỗi to khi hắn liên tục đem ngón tay dần sâu đâm mạnh vào trong huyết thịt.

"Aaa...đau..." giọng Trạch Lam như khàn đặc khi cả cổ họng cũng đã dần khô khan. Nước mắt mặn đắng lần nữa tuôn ra ướt đầm cả gối nằm. Hai chân của cô bị nam nhân kia kiềm chặt, tách chúng đang rộng. Từng đợt đâm vào thật sâu của một ngón tay, rồi tăng dần thành hai ngón, ba ngón cứ không ngừng hành hạ huyết nhũ vốn vẫn còn đau rất.

Cả ngày hôm nay, thậm chí đến cả việc đi vệ sinh cũng khiến Trạch Lam đau đến ứa nước mắt. Vậy mà bây giờ, nam nhân kia tiếp tục tàn bạo xâm nhập bên trong cô bằng ba ngón tay nhám ráp, thon dài. Hết ấn sâu lại còn bơi móc làm cô vùng vẫy gào khóc muốn điên loạn.

"Đừng...làm ơn tôi xin anh...thật sự rất đau..." Trạch Lam đau đến đầu cơ hồ ngửa hẳn ra sau, tấm lưng khẽ cong lên gồng cứng cả thân người. Các ngón tay của Giang Triết Hàn một lúc được bó chặt bên trong huyết thịt chặt hẹp, vách thịt ẩm nóng không ngừng co thắt dữ dội quán lấy ba ngón tay của hắn, làm hắn cảm thấy hưng phấn tột cùng.

Hạ thấp thân người, dùng sức nặng của cơ thể nhằm kiềm kẹp cả người Trạch Lam bị tê cứng hoàn toàn, vô phương chống cự. Đầu lưỡi lại thăm dò xuống nơi cổ trắng mịn của cô, gặm nhấm phần xương đến hẳn lên từng dấu răng nóng, sâu đủ chỗ.

Nhũ hoa bên ngực phải lại bị hàm răng hắn càn rỡ cắn lấy, rồi mũi thật sâu vào trong khoan miệng ướt đầm đến phát ra từng tiếng "chùn chụt" khiến cô xấu hổ vô cùng.

Giang Triết Hàn ghé sát vào tai của Trạch Lam, ngậm lấy vành tai cắn cảm mà chậm rãi thưởng thức, rồi lại thì thầm: "Cô có nhớ chuyện đêm hôm qua diễn ra như thế nào hay không?"

Hàng mi nặng trĩu, thấm đẫm nước mắt của Trạch Lam khẽ mở, cô nức nghẹn từng cơn nhưng vẫn cố trả lời hắn: "Nhớ, tôi nhớ mà...vì thế anh không cần phải nhắc lại làm gì. Mau dứt đi..."

Giang Triết Hàn cười nhạt bên tai cô, hơi thở cuồng dã hoang dại như thú hoang cứ không ngừng văng vẳng trong bầu không khí choáng ngợp bởi một mùi dục vọng.

Hắn rút tay khỏi cơ thể Trạch Lam, lập tức cả thân người cô thả lỏng khi cảm giác đau rất được giảm hẳn. Những tưởng nam nhân kia sẽ buông tha cho cô, nhưng có trời mới biết hắn lại tính gở trở quai quýt gì. Khi mà hắn đột nhiên tháo lấy thắt lưng bằng da, cột cứng hai cổ tay của cô lại với nhau.

"Anh...anh lại muốn gì nữa! Anh điên sao...đồ khốn! Cởi trói cho tôi..." Trạch Lam hoảng sợ gào lên, trước mắt cô vẫn chỉ là một mảng đen tối mờ mịt chẳng rõ. Bóng người ngư bên trên cô bắt đầu di chuyển xuống phía dưới, cô còn chưa kịp vùng dậy đã bị hai tay hắn kéo tuột hẳn chiếc quần ngủ ném sang một bên.

"Bỏ ra đồ khốn nạn...bỏ tôi ra!" tiếng kêu thống thiết của Trạch Lam lần nữa vang lên khi chiếc quần lót cũng bị hắn xé rách. Từng tác vãi trên thân thể cường tráng của hắn cũng lần lượt bị trút bỏ.

Giang Triết Hàn đột ngột áp sát thân người, ngang tàn cường đoạt cánh môi hồng nhuận thơm ngọt của Trạch Lam. Cô thoáng căng cả thần kinh khi cảm nhận được, đêm nay khác hẳn với đêm hôm qua. Nam nhân giấu mặt kia hoàn toàn trần trụi, như thể hắn đã thực sự chuẩn bị cho một cuộc hoan ái được đẩy cao đỉnh điểm.

"Úm..." cổ họng Trạch Lam khẽ kêu lên và tiếng, đôi môi nhỏ nhắn mong nước của cô bị Giang Triết Hàn hôn đến đỏ chót. Bàn tay thô ráp mang theo hơi nóng cuồng nhiệt mon trón trượt lên da thịt mát lạnh của Trạch Lam. Xoa nắn đôi ngực căng đầy, thỉnh thoảng lại dùng hai ngón tay vờ vẽ đầu nhũ hoa đang vương cao thẳng đứng.

Bất giác cả thân người Trạch Lam như đông cứng lại, khi cô cảm nhận được vật thể to lớn gân guốc đáng sợ vừa chạm vào huyết mật bên dưới.

"Không...tôi không muốn! Bỏ ra..." Trạch Lam điên cuồng gẩy giữa đến cả tấm ga nệm cũng méo mó, Giang Triết Hàn vẫn đang chiếm thế thượng phong. Hắn nhếch cười đầy ngạo mạn, hai tay nắm chặt phần bắp đùi của cô mà nâng cao đôi chân ngọc ngà.

Trạch Lam xấu hổ lẫn tủi nhục tột độ, khi mà nam nhân kia dường như lúc nào cũng bài xích cô ở những tư thế tục tĩu khôn cùng. Phần huyết mật của Trạch Lam hoàn toàn bị nhô cao, phơi bày. Giang Triết Hàn thoáng mạt sát cơn thịt trượt theo khe hở của cửa huyết, cảm nhận đỉnh đầu cơn thịt được thấm ướt hoàn toàn bởi dịch thủy, hắn lại cười miệt thị mà nhả ra giọng nói khàn khàn: "Quả nhiên hôm nay nhạy cảm hơn hẳn, ướt đầm thế này còn có rái về phản kháng?"

"Không, không phải như vậy! Đồ khốn nạn nhà anh, bi ối, hạ lưu, đê tiện..." Trạch Lam cắn phần gào khóc trong tủi nhục. Đôi chân bị Giang Triết Hàn giữ chặt nâng cao có rái sức gẩy đập nhưng vô ích.

Hai cánh tay bị thất lưng cột chặt đưa ra trần lấy lồng ngực rắn rỏi của nam nhân ngư trên, dùng chút sức mơn mà đẩy hắn ra xa. Nhưng rõ ràng từ đầu đến cuối, mọi sự kháng cự nơi cô dưới sự áp đảo như đã thủ nguyện cuồng kia đều hoá thành vô dụng.

Giang Triết Hàn khẽ động thân người, nơi đầu cơn thịt được bôi trơn hoàn hảo bởi dịch thủy không ngừng rỉ ra từ huyết thịt. Rãnh môi hắn thoáng nhếch lên, tạo ra nụ cười lạnh lẽo tàn khốc bất diệt. Hắn tiến tới, hạ thân dùng sức ấn mạnh, cơn thịt to lớn nóng hổi tách lấy miệng hoa, ngang tàn nóng lấy vách thịt mà dần sâu vào.

Trạch Lam vùng vẫy, đôi bàn tay bị trói chặt điên loạn đánh vào lồng ngực Giang Triết Hàn "thùm thụp" từng tiếng.

"Aaa...tại sao...tại sao anh không buông tha cho tôi...tôi rất cuộc đã đất tội gì với anh? Úm...aaa!" cổ họng Trạch Lam gào khóc đến đau rất, hốc mắt cũng muốn bị vắt cạn kiệt khi mãi khóc trong suốt hai ngày trời. Giang Triết Hàn mang cơn thịt quá cỡ đỉnh vào liên tục, cắm sâu vào mọi góc ngách bên trong nơi ẩm ướt. Sự bó hẹp, khít khao bên trong có thể Trạch Lam làm hắn càng cảm mạnh lại càng thấy hài lòng tuyệt đối.

Tiếng da thịt va chạm nhau vang vọng khắp cả căn phòng, hoà cùng hơi thở dồn dập của kẻ trên người dưới, hay tiếng gầm gừ đầy dục tính của một con dã thú cuồng bạo, cưỡng ép cô gái bên dưới kêu khóc đến sắp ngất vẫn không có dấu hiệu buông tha.

Giang Triết Hàn giữ chặt đôi tay của Trạch Lam lên trên, hẳn hạ người khẽ nói vào tai cô vài lời: "Câu hỏi của cô, đợi khi nào cô xuống hoàng tuyền, hãy tự đi mà hỏi cha của cô, hỏi xem việc tốt mà lão ta đã làm là gì..."

Cả màng nhĩ của Trạch Lam như đau nhức khó chịu, là do cô nghe nhầm có đúng hay không. Nam nhân kia, hắn vừa nói với cô điều gì cơ?

"Anh...tại sao lại liên quan đến cha của tôi...aa...không...đừng...đau...đau lắm..." Câu hỏi của Trạch Lam còn chưa kịp thốt ra hết đã bị Giang Triết Hàn đem cơn thịt to tướng thúc sâu tận trong tử cung. Cô đau đến ngốc đầu dậy, lại bị hắn áp môi hôn lấy.

Cánh môi mềm mại của cô bị hắn hôn đến muốn nhàu nát, chiếc lưỡi đỉnh hương khả ái bị hắn mang ra đùa giỡn trong khoang miệng ướt đầm nước bọt.

Mùi hương nam tính nhàn nhạt xộc lên tận não của Trạch Lam khiến cô mơ hồ cả thân trí. Sự ma sát va chạm gắt gao của hai bộ phận bên dưới gây ra cho cô một loạt cảm giác kì lạ.

Mặc dù rất đau, nhưng cô không thể kiểm soát được từng cơn khoái cảm đang bị cơn dã thú kia dẫn dụ bộc lộ hết ra ngoài. Cửa miệng của Trạch Lam dần đang bị khoá kín bằng cái hôn sâu hút nhưng vẫn không kiểm được mà rên rĩ.

Giang Triết Hàn vẫn cuồng dã, điên loạn dùng lực đạo rất mạnh dồn lấy cơn thịnh dâm sâu, đỉnh đến nơi tận cùng bên trong huyết thịt. Bàn tay to lớn một giữ chặt nâng cao bên chân của Trạch Lam, một lại cho ngay hai ngón tay vào chung với lỗ huyết bên dưới.

"Đừng...aaa...đau lắm...van xin anh...không được...um!" Trạch Lam giãy giụa lắc đầu mà kêu khóc. Huyết nhỏ của cô vốn đã đau rất khi bị cơn thịnh ngoại cỡ nông ra lại không ngừng ra vào rất sâu, rất mạnh. Bấy giờ đột ngột lại tiếp nhận thêm hai ngón tay thon dài của nam nhân kia, khiến cô đau đến thần kinh cũng sắp đứt đoạn.

"Tôi đã cảnh cáo cô, tôi vẫn còn rất nhiều thứ để dành cho cô sau này...đêm nay, sẽ là một trong những phần đó! Rên rĩ hay gào khóc đối với tôi mà nói...quả thực càng thêm kích thích!" Giọng nói Giang Triết Hàn trầm trầm cất lên, hai ngón tay của hắn mặc nhiên cùng lúc với cơn thịnh rút ra đâm vào.

Trạch Lam khóc đến không thành tiếng, cả thân người run lên bần bật, mặt mũi tái nhợt xanh xao, sức lực dường như bị rút đến cạn kiệt.

Lúc này, đột nhiên nam nhân kia rút cơn thịnh khỏi cơ thể cô, huyết thịt đang bị căng trương một lúc được thả lỏng làm Trạch Lam vô thức cong lưng thở hắt một cái. Cảm giác cả cơ thể lẫn phần bụng nhỏ đều được giải trừ cảm giác bí bách cùng cực. Cô thấy nhẹ nhõm hẳn đi.

Nằm đó thờ hồn hể, đôi nhãn khí với ánh nhìn yếu ớt cố hé mở trong khoảng không tối mù. Khi Trạch Lam còn đang mơ màng không biết gì, thì thân người của cô lại bị một sức lực kéo cô lật úp trở lại.

Trạch Lam hoàn hồn, cô cố ngoảnh đầu ra sau mà hoảng loạn kêu lên: "Anh làm gì...làm ơn thả tôi ra đi...tôi thực sự không chịu đựng được nữa!"

Bàn tay Giang Triết Hàn thô bạo ghì chặt đầu của cô xuống nệm, phần mông cong đầy đặn lại bị hắn giữ chặt nhô cao hết cỡ. Một tay hắn ghì lấy đầu của cô, một tay lại siết chặt tằm lưng cong nộn. Khiến Trạch Lam hoàn toàn không thể cử động dù chỉ một chút.

Cảm nhận thân ngọc dưới mắt mình đang run rẩy không ngừng, tiếng khóc của cô gái trẻ cứ vang vọng bên tai của Giang Triết Hàn. Hắn chèn lấy chân mình vào giữa hai chân Trạch Lam, tách rộng chúng ra xa.

Bàn tay giữ nơi lưng của cô khẽ mon trón đầy khiêu gợi, hắn lại nói: "Hành hạ một chỗ mãi cũng không tốt, nếu chỗ này của cô đau thì tôi đành tìm đến chỗ khác..."

"Anh...không...đừng mà...làm ơn...đừng làm vậy!" Trạch Lam hãi hùng thất kinh gào lên khi Giang Triết Hàn vừa nói lại vừa cầm lấy cơn thịnh trượt nhẹ vào cửa huyết còn ướt đầm của cô. Như thế hắn lấy một ít dịch thủy nơi đó để bôi trơn khúc thịt nóng hổi căng phồng của mình, rồi lại mang thứ quý quý ấy cận kề lên cục huyết của cô.

Trạch Lam giãy giụa như kẻ điên, bàn tay bị trói chặt để cao trên đầu nằm đập xuống nệm "bụp bụp" mà hét lên: "Đồ khốn...anh biến thái đù chưa...đừng lại...!"

Giang Triết Hàn khẽ cười, rãnh mồi lạnh nhạt phun ra một câu: "Tôi đoán chắc nơi này của cô còn chật chội hơn gấp mấy lần...có đúng...không?"

"Aaa...không...lấy nó ra khỏi đó...đừng ấn vào nữa...aa...um..." Trạch Lam kháng cự vô vọng dưới sức ghì ép của bàn tay rắn chắc. Giang Triết Hàn nói xong câu ấy cũng là lúc hắn ấn mạnh cơn thịnh vào trong cục huyết, khai phá thêm một vị trí khác trên cơ thể Trạch Lam, làm cô đau đến tái mặt, bàn tay cào cấu lên ga nệm đến "roẹt roẹt" từng tiếng...

Kích cỡ cơn thịnh của Giang Triết Hàn còn phần ngoại cỡ hơn nhiều nếu so với cục huyết nhỏ xíu của Trạch Lam. Trong một lúc dù đã được bôi trơn hoàn hảo, nhưng vẫn khiến cô cảm tưởng bản thân sắp bị xé toạt ra làm hai khi nam nhân kia ấn lấy khúc thịt căng cứng, nóng hổi sâu dần vào bên trong.

Hơi thở Giang Triết Hàn càng lúc càng nặng nề, quả thực cục huyết của cô quá chật chội, việc bắt ép cục huyết nhỏ nhắn này phải nuốt một cơn thịnh quá cỡ là một việc hết sức khó khăn.

Đầu lông mày hắn nhíu chặt khi khúc thịt trương phồng kia của hắn đang bị cục huyết của Trạch Lam gắt gao siết đến đau nhức. Hắn chậm rãi rút ra, rồi nín thở ấn vào, đỉnh đầu cơn thịnh ầm nóng chạm sâu, khiến Trạch Lam đau thốn mà dùng răng cắn vào chiếc gối bên dưới mặt mình.

Thân thể cô nóng hừng hực theo từng dòng dục tính đang bị Giang Triết Hàn dẫn dụ toát ra mỗi lúc mỗi mạnh. Cả hạ thân cùng lúc đều đau rất ở hai nơi làm cô khóc đến cũng chẳng ra tiếng.

Giang Triết Hàn tháo lấy thất lưng trối ở cổ tay của Trạch Lam, sau đó hai tay lại kiểm lấy cặp mông căng tròn, bóng loáng mà trước sau va chạm thật kịch liệt.

Hệt như thú hoang, hết như bạo vũ. Hắn đem hết bao nhiêu bí bách trong người một lúc bài trừ hết lên cơ thể nhỏ nhắn của Trạch Lam. Phần da mông trắng trẻo của cô bị đập mạnh đến đỏ ửng cả lên. Không thương, không tiếc, hắn mang cả huyết nhỏ đang bị rỉ nước của cô ra mà tiếp tục hành hạ.

"Aaa...đừng...!" tiếng Trạch Lam kêu lên một cách yếu ớt khi nam nhân kia đột ngột dùng hai ngón tay cho vào huyết nhỏ ướt đầm. Đâm sâu, rồi lại ghì vào thật mạnh, dùng hai đầu ngón tay không ngừng khuấy động bên trong tâm huyết. Trạch Lam cả cơ thể run lên bần bật, gương mặt mặt mồi buồng xuôi áp sát xuống mặt nệm, hai bàn tay ra sức cấu chặt vào tấm ga nhẵn nhụi, miệng nhỏ hé mở không thể cầm cự mà rên rĩ to dần.

Giang Triết Hàn vừa cầm cục huyết, lại vừa chơi đùa huyết thịt một cách thích thú. Dịch thủy nơi tư mật của Trạch Lam tuôn ra ồ ạt ướt đầm cả bàn tay to lớn của hắn làm hắn phần khích tột cùng.

Cô gái bị hắn cưỡng ép, lại ướt át, lại khoái lạc vì hắn. Hắn ghé người thấp xuống, hạ khoảng ngực vạm vỡ, lăm lăm mở hôi áp lấy tằm lưng trần mềm mại, cong húc của Trạch Lam mà thì thầm: "Dù là bị cưỡng bạo, nhưng cô vẫn rất biết thưởng thức...cái cơ thể này của cô quả nhiên là hàng thượng phẩm. Rất tinh tế, rất gọi cảm lại để động dục vô cùng..."

Những câu từ nặng mùi sắc dục văng vẳng bên tai Trạch Lam làm cô chỉ càng thêm tủi hổ. Quả thực từ sâu trong thâm tâm cô, cô không hề chấp nhận việc này. Nhưng cơ thể lần đầu tiên chịu đựng sự động chạm tiếp xúc của da thịt rất dễ bị phản ứng gay gắt với từng tác động nhỏ.

Nhục huyết của cô vô cùng miễn cảm, từ sau đêm hôm qua dường như lại càng trở nên miễn cảm tuyệt đối. Nam nhân kia chỉ cần mon trón cô, vuốt ve cô thì cả cơ thể liền có phản xạ với những cử chỉ kích tình.

Trạch Lam nằm úp mặt xuống gối, che giấu đi biểu diện đỏ bừng, nóng rực của mình. Giang Triết Hàn lại muốn nghe thấy cô mở miệng rên rĩ, hắn một tay nâng cầm cô lên, hai ngón tay đang ấn sâu trong huyết thịt của cô đột ngột rút ra đưa lên trước tầm mắt Trạch Lam mà càn rỡ nói: "Tự nhìn đi, nhìn xem cô đã ướt đến thế nào khi làm tình với tôi? Tự nhìn xem bản thân cũng đang chìm trong sự sung sướng khi được tôi ấn sâu vào trong người..."

"Không..." Trạch Lam nghiêng răng càn mồi muốn né tránh, dưới bóng đèn mờ nhạt, bàn tay của Giang Triết Hàn chỉ là một thứ không rõ ràng đang để ngay trước mặt cô. Cô không nhìn thấy bàn tay to lớn đó của hắn ướt đến cỡ nào, nhưng cô có thể hoàn toàn tự cảm nhận được, bên trong vách thịt của cô đang co thắt rất dữ dội.

Nhục nhũ khi chính bản thân lại bị động tác của Giang Triết Hàn làm cô bị kích thích, ngoài mặt thì không hề chấp nhận nhưng nhục thân, nhục huyết lại chẳng khác gì đang hưởng ứng không ngừng. Trạch Lam muốn quay mặt sang nơi khác, nhưng khuôn cằm vẫn bị một tay Giang Triết Hàn giữ chặt.

"Tôi muốn cô cả đời này cũng không quên được, tôi muốn cô nhớ...cô đã giữ lấy và siết chặt tôi đến cỡ nào khi tôi để nó nằm sâu bên trong cô. Tôi muốn cô biết...thế nào là làm tình mà vẫn chẳng thấy sung sướng như người đời đã rí tai nhau." giọng của Giang Triết Hàn khẽ vang vọng trong không gian đang nặng mùi hoan ái dục vọng, lại kèm theo những âm thanh găm lên nhẹ nhàng của những cú đập mạnh liên tục vào trong cục huyết của Trạch Lam.

Hắn hoảng người, cổ hôn lấy cánh môi của cô, nơi cục huyết vẫn bị còn thịt làm cho đau rất, tay còn lại hắn cố ý tiếp tục chọc sâu vào trong huyết thịt, luận động với tốc độ chóng mặt khiến thần kinh Trạch Lam như đứt đoạn.

Khí sắc trên mặt cô đã chuyển tái nhợt, cô thờ hồn hển khi bị Giang Triết Hàn chặn miệng bằng cái hôn cuồng bạo, lại bị xâm nhập một cách ngang tàn không chút thương tiếc, bao nhiêu sức sống của cô đều bị hắn rút cạn kiệt.

"Aaaa..." cửa miệng Trạch Lam cố kêu lên một tiếng thật dài, thật nặng trong cổ họng, toàn thân phẩm hồng giật giật từng cơn rồi mất dần sức lực, cô khụy lấy hai chân xuống, nhưng chưa gì lại bị Giang Triết Hàn nắm lấy eo mà ghì chặt.

Còn thịt được hắn ấn mạnh giữ sâu trong trong người, Trạch Lam vừa bị hắn làm cho trải qua một lần khoái cảm cực độ, cả cơ thể lẫn tinh thần đều trở nên mơ hồ vô định. Bị hắn tiếp tục cắm sâu tận cùng thể này, khiến cô khó chịu lại phải bật khóc.

Nhìn Trạch Lam nằm một mõi khóc nức, Giang Triết Hàn nhếch môi cười gian trá, hắn ghé vào tai cô mà lạnh nhạt nói: "Cảm giác thế nào khi bị tôi làm cho ra đến tay chân run rẩy? Tiếc rằng cô không thể tự nhìn thấy, tấm nệm bên dưới đã bị cô làm bẩn đến cỡ nào..."

Hai mắt Trạch Lam khép chặt, cô ước gì đến cả tai của mình cũng bị điec để không phải hứng chịu những lời lẽ tục tĩu, dâm loạn thể này nữa. Đầu lưỡi Giang Triết Hàn liếm nhẹ vành tai của cô, chậm rãi mút thật tỉ mỉ khiến chúng đỏ ửng, hắn lại nhả ra vài lời đầu thú tính: "Tôi vẫn thắc mắc, tại sao trên da thịt cô lại có được mùi hương đặc biệt đến như vậy. Chính cái thứ chết tiệt này đã dẫn dắt cô đến cho tôi...dẫn dắt cô phải nằm bên dưới tôi mà rên rĩ...mỗi đêm!"

Nói xong, Giang Triết Hàn nâng cao thân người, vuông góc thúc mạnh cơn thịt tiến công một cách mạnh bạo vào cục huyết. Trạch Lam hai tay cào cấu lấy ga nệm, lại không ngừng gào khóc khi nơi nhạy cảm bị đâm đến sắp rách.

"Rốt cuộc...anh là ai...aaa...tại sao...hưm..." giọng cô ngắt quãng, run run không rõ ràng rành mạch. Gương mặt trắng nhợt điểm kiêu thắm đầm nước mắt áp sát xuống tấm gối bên dưới, khóc đến khoé mí lẫn cổ họng cũng khô rang.

Bàn tay ấm nóng của Giang Triết Hàn nắm chặt phần hông gọi cảm của cô, hắn thực sự phát tiết một cách điên loạn vào bên trong cơ thể cô. Tiếng da thịt động chạm vang lên được khuếch đại lớn hơn nhờ sức đập như dã thú của hắn.

Trạch Lam đau đến vùng vẫy, cả thần kinh lẫn cơ thể cô đều bị bức bách đến sắp căng trướng nổ tung, còn Giang Triết Hàn lại phát ra từng thanh âm gầm gừ đầy hoan ái. Truyền đến tai của cô, là một tiếng rên nặng nề của nam nhân phía sau. Tiếp đó, cô cảm nhận được toàn bộ phần cục huyết bị bom đẩy một thứ đặc quánh, nóng hổi. Đến khi Giang Triết Hàn rút còn thịt khỏi người cô, kéo theo dòng tinh dịch đặc sệt ấy chảy ra ngoài, vương dài xuống khe hở của cửa huyết rồi trượt dọc theo bắp đùi mà chảy đầy ra nệm.

Trạch Lam hoàn toàn ngã gục, cô nằm sấp thờ hồng hộc, đầu óc cũng dần mê man không nghĩ được gì. Sau hai cuộc hoan ái đầy thú tính của Giang Triết Hàn, thân thể cô như bị rút mòn đến cạn kiệt từ trong ra ngoài. Đôi hàng mi nặng nề, phần vì ướt đầm bởi nước mắt, phần lại vì không còn sức gắng gượng, dần dần khép lại.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Phóng túng

Tác giả: Nhất Hạ Hồ

Vu Duyệt cảm nhận vật kia của anh đã cứng rắn cách một lớp vải mà chọc vào giữa hai chân mình. Cô nghịch ngợm buông tay, trượt xuống gấp gấp cời áo khoác ngoài của anh ra, Ngụy Trì Vũ phối hợp, rất nhanh thân trên của anh đã chẳng còn gì, mà trước ngực cô vẩy cũng đã trượt xuống tận eo, hai bầu ngực trắng như tuyết căng mọng ép sát vào lồng ngực nóng hổi của anh. Tay cô trượt theo cơ ngực rắn chắc kia, lướt qua điểm nhô kia thành công khiến anh dừng trần trọc đầu lưỡi cô mà hít sâu một tiếng, nhưng ngay lập tức như bị kích thích, đôi tay to đã bắt lấy bầu vú căng mọng bóp mạnh, da thịt trắng muốt tràn đầy vốc tay. Đôi môi anh hôn dần xuống cần cổ trắng nõn rồi khom người ngậm đầu nhô trước ngực kia vào miệng, cắn nhẹ khiến cô rên lên. Vu Duyệt một tay luồn qua mái tóc ngắn của anh đang loà xoà trước ngực, một tay dọc theo cơ bụng của anh, động tình cời thất lũng anh ta nắm chặt lấy gậy thịt đã cương cứng. Cô vuốt dọc theo chiều dài kia rồi dừng lại trên đỉnh đầu, nơi đó đã sớm tiết ra dịch lỏng dính nhom nhóp. Ngụy Trì Vũ như đã đạt đến giới hạn, dứt khoát xốc cô lên để hai chân cô kẹp vào eo mình, hai tay đỡ lấy mông cô vỗ nhẹ, vừa thờ dốc vừa thì thầm, giọng anh đã khàn đục đến cực điểm.

- Mèo mướp nhỏ, em ép anh đến chết mất thôi.

Anh siết chặt mông cô ép về phía gậy thịt đã sớm bị cô lòi ra khỏi quần lót. Cách một lớp quần lót mỏng của cô, nơi bí ẩn đã sớm trở nên ẩm ướt mềm mại cọ vào đầu nắm màu hồng nhạt của anh.

Ngụy Trì Vũ không nhịn được, ôm cô nhanh chóng đến chiếc giường lớn giữa phòng. Vừa đi nơi bí ẩn ẩm ướt của cô lại theo bước chân gấp gáp của anh mà chuyển động lên xuống ma sát với gậy thịt, hai người bị kích thích mà cùng run lên khe khẽ.

Lưng trần riếp xúc với lớp đệm mềm mại, Vu Duyệt ngẩng đầu nhìn người con trai trước mắt mình. Anh chống tay vào hai bên đỉnh đầu cô thu hết mơ màng của cô vào trong mắt, anh cất giọng khàn khàn:

- Tiểu Vu, anh nhớ em lắm.

Vu Duyệt suýt nữa bật khóc. Trước khi gặp anh, cô còn chưa nếm thử mùi vị tình yêu là gì, Ngụy Trì Vũ ngây ngô bị cô dẫn dắt vào hố sâu, đến khi chìm vào tình dục, cả hai mới biết mình đã không muốn bước ra nữa rồi. Quen nhau 2 năm, yêu nhau hơn 1 năm, cả hai đều quên quít không rồi. Lần này xa nhau tận 1 tháng, cô nhớ anh làm sao kể xiết.

Ngoài trời, nắng vẫn gắt.

Trong phòng bị tấm rèm nhưng che hết ánh sáng bên ngoài. Chỉ còn lại một mảnh ướt át.

Ngụy Trì Vũ đã hoàn toàn trần truồng, trên người Vu duyệt cũng chỉ còn lại mảnh quần lót mỏng. Dịch ướt át dưới thân cô chảy ra thấm ướt một mảnh lớn làm cho lớp che chắn cuối cùng

trở nên trong suốt. Ánh mắt Ngụy Trì Vũ trầm xuống, một tay lật đi lớp phòng tuyến cuối cùng đem Vu Duyệt biến thành bộ dáng nguyên thủy nhất. Hai người không mảnh vải che thân quần quít trên giường. Nhiệt độ trong phòng tăng cao, cả người Vu Duyệt gần như bốc hỏa, làn da đỏ bừng dính sát vào ngực Trì Vũ nóng bỏng. Trong không gian yên tĩnh chỉ nghe tiếng "chặc" "chặc" ướt át phát ra từ đôi môi hai người. Vu Duyệt nỉ non nghiêng đầu tránh đi đầu lưỡi anh. Vừa thờ dốc, nói không ra hơi:

- Trì Vũ, nóng..

Ngụy Trì Vũ hơi sững lại, bật cười, với tay lấy điều khiển trên đầu giường hạ thấp nhiệt độ điều hoà rồi trực tiếp đè lên người cô, ra sức liếm đầu vú mềm mại của Vu Duyệt. Cô cũng không còn kiềm chế nữa mà rên khẽ. Một tay Ngụy Trì Vũ ôm trọn bầu vú căng đầy, tay còn lại men theo vòng eo mảnh của cô quần quít nơi rốn rồi chạy dọc xuống nơi ẩm ướt. Ngay lập tức, Vu Duyệt run lên vô thức ưỡn cong người càng khiến cho Ngụy Trì Vũ tối tăm mặt mũi. Ngón tay anh tìm được nơi tiết ra chất dịch trong suốt kia, không nói một lời trực tiếp đi vào, nơi bí ẩn của cô căng chặt nuốt lấy ngón tay anh, Ngụy Trì Vũ cúi đầu nhìn xuống xác người cô đầy đê Vu Duyệt dựa vào ngực mình. Anh ban rộng đôi chân của cô ra, nơi đó càng lộ rõ hơn trước mặt anh, đẹp đẽ, ướt át. Dù hai người đã ăn trái cấm nhiều lần, dù đã biết bộ dạng cấm dục của Ngụy Trì Vũ chỉ là sói đói lột cừu, nhưng Vu Duyệt vẫn thấy rất xấu hổ. Cô khép chân lại lại bạnh dùng sức banh ra, đặt hai bàn chân của cô lên đùi mình. Ngón tay anh trơn tuột tiến vào bên trong, hơi thở nóng hằm hấp từ phía sau phả vào cô, cùng với kích thích bên dưới Vu Duyệt rên càng to, cô ngẩng đầu hôn lên đôi môi anh. Ngụy Trì Vũ đáp lại mạnh mẽ. Ngón tay ra vào càng nhanh, tiếng hôn cùng tiếng nước đồng thời vang lên càng khiến không khí trở nên ái muội. Vu Duyệt run run nâng tay cầm lấy gậy thịt sung huyết của anh bóp nhẹ rồi khẽ vuốt. Đầu lưỡi Ngụy Trì Vũ trong miệng cô càng cuộn chặt. Anh tách môi ra, thì thầm:

- Nhanh nữa được không em?

Vu Duyệt cười xấu xa, hai má cô đã đỏ bừng vì kích thích. Cô khom lưng cúi đầu nhìn gậy thịt to lớn của anh càng trở nên bành trướng trong tay cô, vuốt dọc theo chiều dài căng cứng, tay còn lại mân mê hai hạt ngọc bên dưới. Ngụy Trì Vũ thờ dài, lại nhẹ giọng:

- Tiểu Vu ngoan.

Vu Duyệt hơi dùng sức xoa lên đỉnh đầu ướt át của gậy thịt, nhận ra phía dưới của mình lại tiết ra nhiều hơn. Vu Duyệt dứt khoát táo bạo cúi đầu đưa lưỡi liếm nhẹ vào đỉnh đầu ẩm ướt kia, đầu Ngụy Trì Vũ như nổ tung, chút lí trí cuối cùng theo hành động vừa ngây ngô vừa câu dẫn của cô biến mất, anh thô lỗ lật người cô lại trong tư thế quỳ, cầm lấy chính mình mà sát giữa cựa huyết trơn tuột, một tay vịn lấy eo nhỏ của cô. "Ọt" một tiếng, lấp đầy. Ngay khoảnh khắc anh chìm trong cô, giữa hai đôi môi đang quần quít bật ra một tiếng thờ dài.

Ban đầu, Ngụy Trì Vũ vẫn thông thả ra vào nông sâu, lồng ngực ấm nóng từ phía sau dán sát vào lưng cô, không một kẽ hở. Đôi tay xấu xa nhào nặn bầu vú cô thành đủ mọi hình dạng. Vu Duyệt theo tiết tấu ra vào của anh mà rên lên, nỉ non gọi tên anh:

- Trì Vũ... Trì Vũ... um..

Cô như con mèo nhỏ, hút chặt lấy gậy thịt anh, dần dần, anh đã không thể kiểm soát được lực đạo bản thân. Tốc độ ra vào nhanh dần, Vu Duyệt có chút không thích ứng được hết to lên. Trong căn phòng tối chỉ có tiếng da thịt chạm vào nhau "bach" "bach" vang lên, cùng tiếng nước từ nơi kết hợp nham tung toé, lại bị tiếng rên của người con gái át hết tất cả. Ngụy Trì Vũ nhìn tấm lưng trần trước mắt cơ thể càng căng cứng, bên dưới ra vào nhanh như vũ bão, tiếng rên bên tai càng trở nên dụ hoặc. Thoáng chốc anh thấy tất cả đều không đủ. Người con gái anh yêu ở dưới thân anh vì anh mà rên lên phóng túng. Từ khi cô bước vào cuộc đời, anh từ một thiếu niên đến hương vị hôn mê mỗi cũng chưa từng biết đến lại trở thành người đàn ông chìm trong lửa dục, chỉ cần nhìn thấy bộ dạng như mèo nhỏ của cô liền cảm thấy miệng đắng lưỡi khô. Ngụy Trì Vũ ra vào nông sâu khoảng chục lần, chất dịch ẩm ướt nơi đó của cô chảy dọc xuống hai hõn bì của anh ướt đầm. Tiếng da thịt bụng dưới rần rần của anh và chạm mãnh liệt vào bờ mông tròn của cô khiến Vu Duyệt xấu hổ, cô kiểu mạng rên:

- Trì Vũ...a...nhẹ một chút... Vũ..

Ngụy Trì Vũ lại ép sát đầy eo cô hạ thấp xuống để bản thân rướn người lên, nơi đó càng chìm sâu vào cơ thể cô. Anh thoả mãn thờ một hơi dài, nhanh chóng lật người cô đổi thành tư thế truyền thống thu hết biểu cảm lúc động tình của cô vào mắt. Gậy thịt trơn tuột của anh nhẹ nhàng cọ xát hai bên thành tiểu huyết của cô, nhận thấy người con gái trong lòng càng run lên mãnh liệt, Ngụy Trì Vũ cười xấu xa, ra vào nhanh đến dọa người, ra sức cọ vào điểm nhạy cảm của cô, Vu Duyệt cảm thấy như có 1 dòng điện xẹt qua người kích thích cô run bắn lên, nơi ẩm ướt bỗng trở nên càng khô nóng, cô ra sức vận vẹo cơ thể áp sát anh, bất giác hét lên:

- Trì Vũ... Trì Vũ... Trì Vũ..

Ngay sau đó Ngụy Trì Vũ cảm thấy có một dòng nước từ cơ thể cô dội thẳng vào đỉnh đầu vẫn đang ra vào của mình, biết cô đã lên đỉnh, anh nhanh chóng rút ra. Dòng chất lỏng trong suốt không có vật cản ào ra ngoài, Vu duyệt xấu hổ khép chân lại bị anh đẩy ra, cầm lấy gậy thịt của mình, không mất chút sức lại "ọt" một tiếng tiến vào. Vu Duyệt vừa trải qua cao trào bị anh ra vào dữ dội, tiểu huyết càng co thắt dữ dội hơn, Ngụy Trì Vũ đen mặt hơi thở gấp gáp- Mèo nhỏ, ngoan nào...

Không biết qua bao lâu khi Vu Duyệt lại xò vùi mình trên gối, Ngụy Trì Vũ mới siết chặt eo cô, thân dưới tăng tốc ra vào, mỗi lần đều đánh mạnh vào tận tử cung của cô, Vu Duyệt đã sớm hết sức la khóc từ lâu chỉ còn biết bầu chặt vào cánh tay anh vừa rên lại vừa nỉ non. Ngụy Trì Vũ đột nhiên gầm nhẹ một tiếng rút gậy thịt ra ngoài, chất dịch trắng đục bắn tung toé lên bụng dưới của cô rồi lại chảy xuống nơi bí ẩn rớt ra ga giường. Ngụy Trì Vũ nằm sấp trên người cô khẽ vuốt ve cơ thể vẫn đang run bắn bật kia, cười khẽ. Vu Duyệt không muốn động dậy, dụi đầu vào cổ anh, khẽ hỏi:

- Anh cười gì?

Ngụy Trì Vũ xấu xa không trả lời. Anh dần ổn định hơi thở, giọng trầm đục:

- Anh bé em đi tắm nhé?

Vu Duyệt lười trả lời đưa tay bịt lấy cổ anh như ngầm đồng ý, Ngụy Trì Vũ ôm ngang người cô, thom khẽ lên vàng trán dính mồ hôi của cô rồi bế cô vào nhà tắm.

Anh đặt cô đứng dưới vòi hoa sen dựa vào ngực mình, mở nước nóng rửa sạch cô từ trên xuống dưới một lượt rồi như nghĩ đến chuyện gì đó, anh bế cô đặt lên bồn rửa mặt tách chân cô ra, khom người. Vu Duyệt đột nhiên thấy anh nhìn chăm chăm vào chỗ đó, hơi xấu hổ khép chân lại, anh lại ban rộng ra, nói:

- Yên nào, hồi nãy anh có chút khống chế không kịp, không biết có để lại gì bên trong không.

Vu Duyệt khẽ sững người. Hai người quan hệ trước nay đều dùng biện pháp bảo vệ, Ngụy Trì Vũ không cho cô uống thuốc nên phải tự mình đeo bao cao su, thỉnh thoảng họ sẽ không dùng bao nhưng cũng không bắn vào trong người cô. Cô rụt rè, hỏi nhỏ:

- Có sao không anh?

Ngụy Trì Vũ đưa ngón tay vuốt dọc theo hai cánh hoa vẫn chưa kịp khép lại tiến vào trong. Vu Duyệt cứng người, theo bản năng khẽ vận vẹo. Ngụy Trì Vũ liền bắt lấy hai bắp đùi của cô trực tiếp cúi đầu đưa đầu lưỡi chạm vào nơi đó, cô run bắn lên hết lớn. Anh đưa đầu lưỡi miết nhẹ theo lối vào rồi ra sức liếm mát, Vu Duyệt ôm lấy đầu anh, thân người cong lên càng làm cho chỗ đó áp sát vào mặt anh, Ngụy Trì Vũ càng lấn tới. Tiếng nước "chặc" "chặc" vang lên khiến Vu Duyệt đỏ mặt. Một lúc saucô ôm miệng hết lớn, từ trong tiểu huyết chảy ra một dòng thủy triều ào ạt. Nhìn chất lỏng trong suốt dính trên khoe môi mà chớp mũi anh, cô xấu hổ đánh nhẹ vào bờ vai anh. Ngụy Trì Vũ nhìn cô bật cười, để hai chân cô kẹp vào eo mình bế ra khỏi nhà, vừa đi vừa thì thầm:

- Bảo bối nhỏ của anh, ngủ một lát nhé

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Thích hòa thượng

Trong căn nhà gỗ nhỏ bên dòng suối...

Thân thể Lam Dao trần truồng mở hai chân ra ngồi ở mép giường. Trên da thịt tuyết trắng của nàng đã có thêm vài dấu hôn, không cần nghĩ cũng biết là kiệt tác của ai.

Lúc này một tay nàng chống xuống giường, một tay chạm vào đầu Từ Dương. Mà đầu Từ Dương đang cúi giữa hai chân Lam Dao.

Trong phòng tràn đầy tình dục dâm mị.

- Từ Dương, đầu lưỡi của chàng liếm ta thật thoải mái... A a...

Lam Dao ngẩng đầu lên, phồng đũng rên rỉ nói:

- Cho vào đi... Cho vào đi... A... Ta muốn...

Ngón cái thô to của Từ Dương cọ xát âm vật của Lam Dao, miệng liếm mút dâm huyết của nàng. Sau khi trong huyết nàng chảy ra dâm thủy dày đặc, hắn ngẩng đầu lên nhìn Lam Dao, thấy nàng đã xụi lơ trên giường.

Hai mắt Lam Dao mơ màng nhìn Từ Dương, nhìn hắn trái tim đều mềm mại rồi.

Hắn đè lên người nàng, nắm lấy bộ ngực to của nàng cùng môi lưỡi chạm nhau.

Đây là lần đầu tiên Lam Dao cao trào, tốt đẹp ngoài tưởng tượng của nàng. Sau khi cao trào, phản ứng của nàng có vẻ ngốc, chỉ phối hợp với động tác của Từ Dương theo bản năng.

Chuyện nhất kiến chung tình gì gì đó, đương nhiên là lừa gạt hắn rồi. Nhưng chuyện nàng thích làm như vậy với hắn là sự thật.

Nàng muốn cùng hắn thân thiết, muốn tay hắn sờ khắp toàn thân mình, muốn cùng hắn chặt chẽ kết hợp.

Nghĩ đi nghĩ lại, Lam Dao liền sờ soạng phía dưới hắn. Gốc côn thịt kia đã vừa thô vừa cứng, nàng khẽ cắn hầu kết của hắn một chút, nắm lấy côn thịt lớn của hắn cọ xát cửa huyết mình.

- Từ Dương, thao ta đi...

Từ Dương nghe xong lời này, côn thịt lại lớn hơn nữa...

Đại côn thịt thao nàng đến chết, mặc cho nàng khóc lóc kêu gào thế nào cũng không dừng lại, mãi đến khi rót đầy tinh dịch đậm đặc vào tiểu huyết của nàng...

Nữ nhân mình thích nói với mình: "Thao ta...", là nam nhân đều không nhịn được, huống chi là Từ Dương huyết khí phương cương.

Hắn kéo hai chân Lam Dao ra, côn thịt nhấm ngay cửa huyết của nàng, dâm mạnh đi vào.

"A!!!"

Lam Dao hét thảm một tiếng, trong mắt tràn đầy đau khổ, rõ ràng là không ngờ sẽ đau đớn như vậy.

Côn thịt của Từ Dương vừa thô vừa dài, tàn nhẫn đâm vào tiểu huyết xử nữ của Lam Dao. Hắn vốn định dịu dàng một chút, nhưng sau khi nghe thấy tiếng kêu đau đớn của Lam Dao, hắn giống như bị ma chúống vậy, chỉ muốn làm nàng kêu càng đáng thương hơn.

Hắn bắt đầu dâm mạnh vào trong nàng, côn thịt rút ra chỉ còn lại quy đầu ở trong tiểu huyết dùng lực dâm mạnh vào.

Nghe thấy tiếng Lam Dao kêu khóc, trong lòng hắn càng sáng khoái hơn, nhưng còn chưa đủ, hắn muốn nàng khóc lóc thảm thiết hơn.

Lam Dao nhìn hắn như thay đổi thành người khác, trong lòng bắt đầu sợ hãi, hai tay đẩy hắn ra.

Nhưng Từ Dương lại dùng y phục trói tay nàng lại, buộc ở đầu giường làm nàng không thể phản kháng.

Từ Dương lại đẩy hai chân nàng đến trước ngực, sau đó hạ thân lại dùng lực đâm vào dâm huyết nàng.

Lam Dao càng đau đớn nước càng nhiều, dâm huyết bị côn thịt to lớn của hắn cắm chảy đầy nước.

Từ Dương vẫn cảm thấy không đủ, vỗ mạnh một cái vào mông nàng, hung dữ nói:

- Ta muốn dâm nát tiểu huyết của nàng!

Lam Dao thấy hắn bây giờ thật sự có thể đùa chết mình, tiểu huyết bị côn thịt của hắn làm đến sắp hồng, nàng lắc đầu, nước mắt chảy ra, đáng thương tội nghiệp cầu xin nói:

- Từ Dương, chàng đừng như vậy, ta sắp bị chàng làm hồng rồi.

Từ Dương căn bản không nghe vào, nhìn khuôn mặt khóc lóc của Lam Dao, hắn làm càng dùng sức.

Lam Dao thật sự không chịu nổi, nàng kêu đến mức sức lực sắp không còn, tiểu huyết như bị hắn đâm xuyên qua vậy, bắp đùi bị dâm run lấy bầy.

Nàng cảm thấy Từ Dương điên rồi, căn bản không để ý đến sống chết của mình.

- Từ Dương, ta cầu xin chàng, tha cho ta đi. Tiểu huyết của ta đau quá... Cầu xin chàng... Nhẹ một chút...

Nhưng mà những lời này đều biến thành lời trợ hứng cho Từ Dương.

Hắn thao Lam Dao đến khi hấp hối, mãi đến khi tinh dịch đậm đặc rót đầy tiểu huyết nang..

Lam Dao bị hắn làm đến hôn mê bất tỉnh, đợi Từ Dương tỉnh táo hơn nhìn thấy vết máu giữa hai đùi nàng, liền bắt đầu hối hận sao mình lại thô bạo với nàng như thế. Hắn tự trách đồng thời lau sạch thân thể cho nàng.

Nhìn da thịt tuyết trắng của nàng bị mình chà đạp đầy vết xanh tím, hắn đau lòng nàng nhưng hạ thể lại có phản ứng.

Hắn thầm mắng mình một câu súc sinh, nâng mắt nhìn đôi môi đỏ mọng của nàng, không khỏi nghĩ nếu nàng ngậm chặt còn thịt của mình, thì tuyệt vời biết bao nhiêu.

Khi Lam Dao tỉnh lại đêm đã khuya.

Nàng cho rằng chắc chắn Từ Dương đã sớm quay về chùa rồi, nhưng không ngờ vậy mà hắn vẫn còn ở bên mình.

Nghĩ đến lúc ân ái hắn điên cuồng như vậy, làm nàng nghĩ lại mà sợ.

Nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt Từ Dương áy náy nhìn mình, nàng lại không nhịn được khóc lóc om sòm.

- Hòa thượng thôi! Khốn nạn! Còn nói chàng thích ta sao? Chàng nhìn xem chàng đã làm ta thành dạng gì rồi hả? Ta là kẻ thù của chàng sao? Vậy mà chàng muốn thao chết ta!

Từ Dương mặc nàng đánh chửi, nhưng thấy nàng càng nói càng quá, thậm chí bắt đầu nghi ngờ tâm ý của hắn, dưới cơn nóng vội, hắn thốt lên:

- Không phải ta muốn làm vậy, là vì...

Hiếm khi Lam Dao yên lặng nghe hắn nói tiếp.

- Bởi vì tiểu huyết của nàng quá chặt, bên trong vừa ẩm vừa nóng, còn giữ chặt lấy còn thịt của ta không rời. Trước đây ta chưa từng làm chuyện như vậy, mới nhất thời không khống chế được.

Còn thịt lớn thao ngực, đâm vào cục huyết nang, cuối cùng bắn vào trong miệng nàng..

Nếu là nữ tử bình thường nghe thấy những lời như vậy, chắc chắn vô cùng xấu hổ.

Nhưng Lam Dao là ai chứ?

Thánh nữ của Ma Giáo.

Thuở nhỏ đã học về chuyện nam nữ, nàng có thể cảm thấy thẹn thùng sao? Nghe hắn khen ngợi như vậy, trái lại làm nàng vui vẻ.

Nàng nghĩ dù sao đây là lần đầu tiên Từ Dương làm chuyện đó, nhất thời không kìm nén được cũng vô cùng bình thường, chậm rãi dạy dỗ là được. Lại nghĩ đến tiểu huyết của mình còn chứa đầy tinh dịch của hắn, lúc này luyện công chắc chắn công lực sẽ tăng lên...

- Được rồi, ta không giận dữ với chàng nữa...

Từ Dương cười, cúi người tiến lên muốn thân thiết với nàng một chút.

Nhưng Lam Dao lại vươn một ngón tay ra đề lên môi hắn:

- Ta đói bụng, đi làm đồ ăn cho ta.

Lúc này Từ Dương mới nhớ tới hai người chưa ăn cả ngày rồi, hắn thầm tự trách mình lơ là, làm cho Lam Dao đói bụng. Hắn lập tức đứng dậy, muốn đi nấu cơm cho nàng.

- Ôi chào, ôi...

Nhưng Lam Dao lại gọi hắn lại.

Hắn quay đầu lại, Lam Dao vươn hai tay ra, cười quyến rũ nói:

- Hôn nhẹ trước.

Từ Dương cười, cho nàng một nụ hôn thâm tình.

Hơn nửa tiếng sau, Từ Dương làm cơm xong vào nhà gọi Lam Dao ra ngoài ăn. Hắn vừa muốn đẩy cửa, liếc nhìn từ ngoài cửa vào bên trong, Lam Dao đang luyện loại võ công hắn rất quen thuộc...

Vậy mà... Nàng lại luyện võ công sao? Hay là...

Lông mày Từ Dương nhăn lại.

Từ khi hai người phá thân xong, khi đó có thân thiết nhưng còn thịt lớn của Từ Dương không cắm vào tiểu huyết của Lam Dao.

Không phải Từ Dương muốn cấm dục, mà là lần đó Từ Dương làm quá mạnh, làm tiểu huyết của Lam Dao sưng to lên, bây giờ khẽ đụng vào sẽ đau. Lam Dao sống chết không chịu cho hắn thao rồi..

Lại qua mấy ngày, mỗi ngày Từ Dương đều quyến rũ Lam Dao, nhưng Lam Dao không cho hắn làm, hắn như mãnh thú động dục.

Lam Dao nhìn thấy bộ dạng này của hắn, cười đến mức run rẩy cả người.

Từ Dương ngồi ở mép giường, tức giận đến mức cắn răng.

Sau khi Lam Dao cười xong, ngồi xổm ở trên giường, cởi vạt áo của mình ra. Bộ ngực to nhô ra, Từ Dương thấy vậy miệng đắng lưỡi khô, há miệng muốn cắn. Nhưng Lam Dao đẩy hắn ra.

Hắn tức giận nói:

- Mẹ nó, bây giờ cả ngực cũng không cho lão từ mút sao?

Lam Dao nghe hắn nói ra những lời thô tục như vậy, biết hắn thật sự ghen lâu rồi. Nàng cười quyến rũ, ưỡn ngực, hai tay nắm lấy nhũ hoa của mình, nói.

SPONSORED/QUẢNG CÁO

- Từ Dương, chàng muốn thao ngực ta hay không?

Từ Dương nhìn thẳng mắt nàng.

Hắn chẳng muốn trả lời, trực tiếp đẩy ngã Lam Dao cười lên người nàng, nắm lấy bộ ngực to của nàng kẹp chặt cón thịt lớn vài ngày không mềm nhũn xuống.

Từ Dương động mạnh eo rút ra cắm vào giữa khe ngực nàng.

Loại chuyện thao ngực này ngoại trừ ngực nữ nhân bị nắm đau ra, không có cảm giác gì khác.

Nhưng khi cón thịt có thiên phú dị bẩm của Từ Dương thao lên trên, cón thịt ẩm ướt có thể đâm vào miệng Lam Dao. Nước trên cón thịt chạm vào mặt Lam Dao, mùi tinh dịch đậm đặc bay vào mũi nàng, nàng ngửi thấy, tiểu huyết bất giác lại ẩm ướt rồi..

Nhưng nàng lại sợ đau, liền làm nũng với Từ Dương.

- Từ Dương, tiểu huyết của ta...

Từ Dương dừng động tác lại, nghĩ có cần thao nàng hay không? Nhưng mở hai chân nàng ra, nhìn thấy tiểu huyết nàng vẫn sưng đỏ như trước, lại không đành lòng chà đạp nàng.

Từ Dương nghĩ một lát:

- Hay là ta giúp nàng liếm nhé?

Lam Dao bĩu môi:

- Nó rất ngứa, người ta muốn bị thao thôi.

Từ Dương dở khóc dở cười, rõ ràng là nàng không cho làm, trái lại bây giờ lại nói như mình không chịu thao nàng vậy.

Bây giờ Lam Dao thật sự rất muốn cón thịt lớn đâm vào mình. Nàng nhìn cón thịt của Từ Dương, chớp chớp mắt, nghĩ tới cách làm khác...

Từ Dương nhìn thấy nàng quay lưng về phía mình quỳ cúi người xuống, lộ ra tiểu huyết và... Cúc huyết.

Lam Dao quay đầu nhìn hắn, một ngón tay cắm vào trong cúc huyết mình:

- Từ Dương, thao nơi này của ta.

Từ Dương mở mồm sờ ngón tay vẫn còn cắm trong cúc huyết, không nhịn được cho một ngón tay vào.

Lam Dao rên rì, cảm thấy hơi đau đớn.

Từ Dương cũng sợ làm nàng đau, vì thế ngón tay lại chạm vào tiểu huyết để dính chút dịch thủy, mới lại cho vào trong cúc huyết nới rộng ra. Đợi cúc huyết thả lỏng ra, cón thịt của Từ Dương đã sắp nở mạnh rồi.

Hắn rút ngón tay ra, tách móng của nàng ra, thờ hồn hển nói:

- Ta muốn thao cúc huyết nàng rồi.

Cón thịt của hắn rất thô, quy đầu to, chỉ cắm cón thịt vào đã hao phí không ít sức, sau khi cắm vào hoàn toàn rồi, cúc huyết vô cùng chặt làm hắn thoải mái thờ nhẹ một hơi.

Nhưng Lam Dao không thoải mái lắm...

- Từ Dương, ta đau.

Từ Dương sợ mình mềm lòng, trực tiếp che kín miệng nàng.

Lam Dao chỉ có thể phát ra tiếng "hu hu". Từ Dương bắt đầu rút ra cắm vào, Lam Dao vừa đau vừa sướng khoái, không chịu ngoan ngoãn để hắn cắm vào, thân thể nhích tới nhích lui.

Từ Dương mất hứng, hai tay nắm lấy cái eo nhỏ của nàng cố định lại, để hạ thân nàng không động đậy được, chỉ có thể để mặc hắn làm.

Từ Dương càng làm càng hăng, giờ tay nắm lấy ngực nàng, nhéo nhũ hoa, ra sức lôi kéo.

Lam Dao đau đớn thét chói tai, nàng phát hiện Từ Dương lại bắt đầu rồi... Bắt đầu trở nên tàn bạo. Đường như mỗi lần hắn thao mình đều biến thành như vậy.

Nàng muốn dạy dỗ Từ Dương nhưng không đợi nàng mở miệng, Từ Dương dùng y phục chặn lấy miệng nàng, còn trói nàng lại.

Lam Dao vùng vẫy, nhưng không còn kịp rồi.

Trong đầu Lam Dao có âm thanh kêu gào: Chơi chết nàng.. Chơi chết nàng..

Tay hắn lại dùng lực vỗ mông nàng, chỉ nghe "bốp" một tiếng, đầu năm ngón tay màu đỏ in trên mông trắng nõn của nàng.

Lam Dao nức nở, trong mắt là sương mù.

Nhưng Từ Dương làm như không thấy, xúc cảm đánh mông nàng quá tốt đẹp, thật sự là quá tốt, hắn yêu thích không buông tay, không dừng lại được, dùng lực đánh mông nàng một lát. Đợi hai bên mông bị hắn đánh đỏ bừng, hắn mới dừng tay.

Lúc này Lam Dao đã khóc đến hoa lệ đầm mưa, nàng thề sau này lúc làm tình với Lam Dao đều phải trối hấn lại, nếu không trái lại mình sẽ thành tình nô của hắn!

- Còn phân tâm sao? Xem ra ta ra tay quá nhẹ.

Khóe miệng Từ Dương cong lên, côn thịt của hắn đâm mạnh vào cục huyết của Lam Dao, đồng thời còn cầm hai ngón tay vào tiểu huyết, côn thịt thao nàng, hai ngón tay cũng dùng lực làm vậy, rõ ràng là muốn chơi hồng nàng.

Lam Dao lại không trốn thoát, lại không kêu ra được, bắt lực đến đáng thương.

Từ Dương nhìn thấy bộ dạng hiện giờ của nàng cảm thấy thật đẹp, Lam Dao của hắn đúng là xinh đẹp làm người ta say mê thương yêu, trời sinh là tao hóa để hắn thao.

Đâm thủy trong tiểu huyết chảy càng nhiều hơn, đùi trắng mịn kẹp chặt lấy làm mỗi lỗ chân lông của Từ Dương đều cảm thấy sáng khoái.

Tốc độ rút ra cắm vào của hắn bắt đầu nhanh hơn, càng ngày càng dùng lực, thao Lam Dao sắp ngất đi.

Lúc cuối cùng hắn không tiếp tục bắn vào cục huyết Lam Dao, mà rút côn thịt ra.

Hắn kéo y phục nhét trong miệng Lam Dao ra, nắm lấy tóc của nàng, bắn lên đôi môi hồng nhuận của nàng.

Một dòng tinh dịch đậm đặc tanh nồng bắn ra, Lam Dao khẽ cau mày, muốn né tránh. Nhưng nàng nâng mắt nhìn thấy bộ dạng đáng sợ của Từ Dương, lại không dám nữa. đành để hắn bắn thứ đó lên gương mặt xinh đẹp, miệng của mình.

Hắn bắn ra quá nhiều, có một chút rơi xuống ngực nàng.

Từ Dương ra lệnh:

- Tự mình nâng ngực lên, liếm sạch sẽ.

Lam Dao ảm ức nghe theo, đợi liếm sạch xong, lại đáng thương tội nghiệp nhìn hắn.

Từ Dương xoa xoa tóc nàng, dùng côn thịt chẳng biết cứng rắn từ lúc nào chạm vào mặt nàng.

Lam Dao cảm thấy mình bị áp bức và lẳng nhục, nhưng không dám trêu chọc Từ Dương phát cuồng.

Từ Dương nhìn thấy bộ dạng nàng như vậy, cảm thấy vô cùng hài lòng.

Lam Dao thấy hắn nở nụ cười, vì lấy lòng hắn, nàng quỳ dưới hông hắn, lê lưỡi liếm côn thịt cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Sắc tình- Động phòng hoa chúc

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Yên hoa

Tân nương lúc này đã là ý loạn tình mê, thân thể đã không còn nghe sự khống chế của lý trí, mà lý trí giờ đây lại là một mảnh trống không. Sự khát khao đòi hỏi của thân thể, khó chịu nóng bức ngày càng gia tăng. Không biết có phải là do xuân dược đã phát tán khống chế bản thân, hay là do bản chất dâm dục ham mê niềm vui của xác thịt tiềm ẩn sâu trong người đã hiện ra. Tân nương tùy ý để cho A Quy lật ngược lại, chống mông lên cao, không chút phản kháng, mà chờ đợi...

Thừa dịp tân nương không nhìn thấy, A Quy lặng lẽ đem "áo giáp" từ trên người "em trai" hắn tháo xuống ném qua một bên, hành động này cho thấy hắn đã cảm thấy mang áo giáp "đánh trận" không đủ đã ghiền, dứt khoát liền cởi bỏ, muốn trực tiếp cắm vào thân thể tân nương tiến hành gian dâm.

Mọi người nhìn thấy đều ngấm hiểu, nghĩ thầm "trận chiến" này càng ngày quyết liệt. Một màn câu hồn nhiếp phách cuối cùng cũng diễn ra. A Quy quỳ gối sau lưng tân nương, ở phía sau cặp tuyết đồn đầy đặn của tân nương, "em trai" hắn đã cứng rắn dựng thẳng đứng, mọi người biết, thực mau nó lại sẽ bị cắm vào nơi riêng tư của tân nương, một vật thô to như thế cứ nhiên có thể bị cái miệng nhỏ bé của tân nương nuốt hết thật là làm cho người ta không thể tưởng tượng được, nhưng mới vừa rồi chính là như thế.

Đôi tay A Quy ấn ở trên cặp mông trắng đang chu lên cao cao của nàng, côn thịt nhắm ngay giữa hai cái mông của tân nương, chậm rãi đem quy đầu đang ở ngoài cửa động sớm đã ướt đầm kia, hít sâu một hơi, đem côn thịt cứng rắn cao ngạo dừng mãnh nhắm ngay hang động hung hăng cắm mạnh vào.

Con đường mòn chật hẹp của cái động nhỏ tràn ngập "mặt nước" thấp phần nhẵn mịn mẫn cảm, "Xi" một tiếng côn thịt lập tức liền cắm thẳng vào nơi sâu nhất trong hang động.

Đầu tân nương đột nhiên hướng về phía trước ngưỡng ra, cơ bắp toàn thân đều căng thẳng, thân thể mềm mại một trận co rút kịch liệt, một loại kính thích chưa bao giờ có, cùng với vô số cảm giác từ hạ thân truyền đến não bộ.

"Á!!!!!!" từ trong cổ họng phát ra một tiếng kêu lớn đã bị đè nén tích tụ từ bao giờ, thật kích thích thiếu chút nữa khiến cho tân nương chết ngất đi. Cái miệng nhỏ mềm mại không răng gát gao mà ngậm lấy côn thịt của hắn, vách tường thịt non không ngừng mà co rút lại, giống như đang ra sức mút lấy mút để côn thịt, hai người lại lần nữa thân mật kết hợp dính sát vào nhau. Mà tân nương tựa hồ vẫn chưa phát giác ra hiện tại hắn không mang bao.

Đôi tay A Quy từ sau lưng tân nương vòng đến phía trước nắm lấy hai trái đào đang treo lủng lẳng lơ ở trước ngực nàng, bắt đầu hưng phấn thọc vào rút ra. Con đường mòn nhỏ hẹp bị côn thịt to lớn của A Quy làm cho tắc nghẽn, trướng căng đến không có một khe hở, hạ thân của hai người đã hoàn toàn kết hợp dính liền vào nhau. Mỗi một lần thọc vào rút ra đều mang đến cho nàng cảm giác phong phú không thể tả xiết, đây là chưa bao giờ trải nghiệm qua.

Ở trong tiếng "Xi, xỉ" khi côn thịt cắm vào trong tiểu huyết phát ra, từng luồng mật dịch không tự giác mà từ chỗ giao hợp chảy ra, nhỏ xuống trên khăn trải giường. Cặp đùi run rẩy chứng minh nàng đang ở thừa nhận xưa nay chưa từng có khoái cảm thật lớn.

Cặp tuyết đồn đầy đặn bị nâng lên cao, lần lượt nghiêng đón nam nhân va chạm, côn thịt cơ hồ mỗi một lần cắm vào sâu trong hang động nhỏ kia, là mỗi một lần tân nương không khỏi cả người đều run lên, ngẩng đầu ngưỡng cong về phía sau, đầu ngón tay nắm chặt khăn trải giường, môi đỏ khẽ nhếch "A!!!!.....a!!!!!!!" mà rên rỉ một tiếng, cái loại cảm giác kích thích này khiến cho biểu tình của tân nương cơ hồ thất loạn chìm đắm trong dục vọng.

Khi móng A Quy trừ động đưa "tiểu đệ" của hắn ra vào xâm chiếm tàn phá, người bên ngoài đều có thể nhìn thấy côn thịt to lớn thẳng tắp ngấm đen đậm vào giữa hai cái mông trắng tinh, hai người liền thành một thể. Có người lấy tay quẹt nước miếng đang nhỏ xuống, có người thì đang vuốt chỗ đang nhỏ lên cao nơi đứng quần.

A Quy liếc mình nhìn nài cây cầy khai thác ruộng vườn, đào nương dẫn nước, thật tài tình, kênh đào thông suốt, nước chảy rờn rờn, một mảnh ruộng màu mỡ tốt đẹp đã sung hồng, hận không thể tự mình làm chủ quyền, thật muốn chiếm lấy làm của riêng, hấn ganh tị, tức giận, càng dùng sức mạnh bạo đâm sâu đến tận cùng để giải tỏa sự tức giận cùng ganh tị của hắn.

Tiếng thịt va chạm vào nhau "bành bạch.....bành bạch" cùng với tiếng kêu có lúc nhẹ như tiếng mèo kêu "uhm!!!!.....uhm!!!!!!", có lúc như tiếng thống khổ kêu la "Á!!!!....á!!!!" quện vào nhau như một bản nhạc có tiết tấu lúc trầm lúc cao lúc nhẹ nhàng du dương lúc kịch liệt sôi nổi, khiến người nghe thấy mà máu chảy ruột sôi.

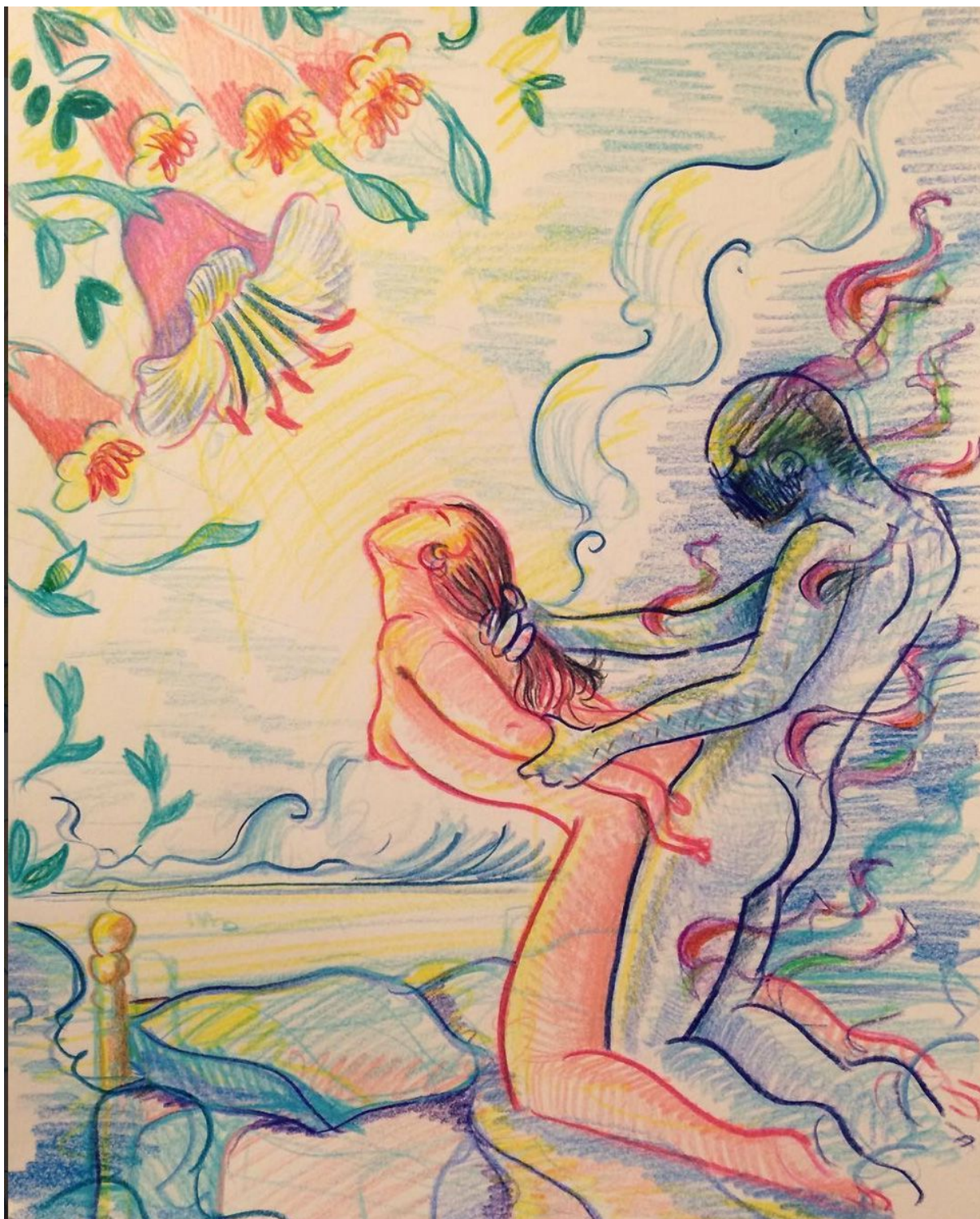
Côn thịt hoàn toàn đi vào thật sâu trong cơ thể tân nương, trạng thái hưng phấn dâng mãnh đặc ý cộng thêm việc không mặc "áo giáp" ra trận, đã khiến cho kích cỡ côn thịt lớn thêm một vòng, lại cứng rắn thêm, như một khúc cây được đẽo gọt như hình dáng của d***** vật bên ngoài phủ thêm một lớp da người. Mỗi một lần là thẳng đến đụng vào thành tường, bừa bãi mà công hãm hoa tâm, thọc vào rút ra làm cho nàng mồ hôi đầm đìa, kiều uốn không thôi. Cái loại thoải mái này, đã không phải là dùng văn tự cùng ngôn ngữ có khả năng hình dung.

A Quy liên tiếp mà làm thêm ba trăm hiệp, tân nương quả thực đã chịu không nổi sức công phá của hắn. A quy thấy thể liền thả chậm động tác, làm tân nương có thể thở dốc một chút, rồi mới lại biến hóa một chút tư thế, lôi kéo tay tân nương, làm đôi tay nàng bắt chéo ra sau lưng, rồi mới tiếp tục đẩy đưa trước sau.

Lúc này thân thể tân nương bị bắt phản cung cong ngược ra sau, nửa người trên treo ở không trung, rồi mới bị A Quy từ mặt sau không ngừng mà công kích. Thân thể nàng mềm mại dường như dục hòa đốt người, một đôi tuyết lê cao ngất đầy đặn nhục nhả đứng thẳng về phía trước, giống hai tòa núi tuyết cao ngất, càng thêm có vẻ đầy đặn đỉnh bạt, gọi cảm mê người, cái mông hướng ra sau, bị A Quy không ngừng va chạm.

PhotoGrid

Còn thịt của A Quy cảm thật sâu mang lại vô hạn khoái cảm cho tân nương, thoải mái đến khiến tân nương cơ hồ phát cuồng, tân nương chịu không nổi hân hạnh đâm chậm rút, toàn thân một trận run rẩy, thịt non trong "tiểu huyết" liên tục co rút không ngừng ngấm mứt hôn đại quy đầu của hân, đột nhiên từng trận "mật lộ" lại tuôn ra, tưới ướt hạ thân nơi kết hợp giữa hai người làm cho A Quy thoải mái vô hạn, tân nương lại một lần nữa bị A Quy đưa lên đỉnh cao dục vọng.

Loại kịch liệt chiến đấu này chưa từng có, cứ như vậy đâm sâu đảo bới, thọc qua trái thọc qua phải tìm kiếm, chín nông một sâu, đâm nhanh rút chậm,..... bất tri bất giác mà tiến hành gần ba mươi phút, khoái cảm đã làm cho tân nương mất đi lý trí từ hồi nào.

A Quy nhận ra được tân nương đã chìm đắm trong khát vọng của thân thể, thế là liền bắt đầu đổi tư thế tiếp theo. A Quy từ phía sau rút ra thứ làm cho hân hạnh diện tự đắc nhất trên thân thể mình, chính mình ngồi vào trên giường, muốn tân nương đem mặt đối mặt mà ngồi xuống.

Mọi người ở ngoài phòng nhỏ giọng suy đoán, tân nương muốn ngồi lên, tư thế này chẳng những làm cho nam nhân có thể tiết kiệm sức lực cùng tinh lực, hơn nữa bởi vì toàn bộ cái mông của tân nương đều ngồi lên giữa hai đùi đang tách ra của A Quy, cũng chính là ngồi ở trên côn thịt của hân, là điểm chịu lực duy nhất của tân nương.

Thế trọng của tân nương đại bộ phận đều đè ở trên điểm này, bởi vậy nếu muốn chân chính ngồi vào trên người nam nhân, tân nương cũng chỉ có thể làm cho côn thịt cắm sâu nhất vào trong tiểu huyết, hơn nữa mặc kệ côn thịt có dài bao nhiêu, đều cần thiết phải toàn bộ nuốt hết mới được, nếu không chính mình vẫn là treo ở nơi đó, không đến được thực địa, không tạo nên khoái cảm, cho nên loại tư thế này có thể cắm vào chỗ sâu nhất mà các tư thế khác khó có thể tới.

Mọi người ngoài phòng gắt gao nhìn chăm chăm vào tân nương không bỏ qua bất luận một động tác nào.

Tân nương thẹn thùng chậm rãi ngồi xuống, tiểu huyết tình tường cảm nhận được một cỗ mãnh liệt đến từ ma sát kích thích của côn thịt, trong đầu cảm giác hồ thẹn, cảm giác chịu tội, cảm giác đã phản bội cùng cảm giác bị sỉ nhục, tất cả đều theo một tác tác thâm nhập trong cơ thể của côn thịt mà tan thành mây khói.

Trong cơ thể khoái cảm thật thật tại tại, ở lúc tân nương hoàn toàn ngồi lên côn thịt, toàn bộ côn thịt đánh sâu vào trong thân thể tân nương, cũng hoàn toàn suy sụp sự tự tôn của tân nương, nàng thậm chí đều quên mất truy cứu A Quy tự coi bỏ "áo giáp", sử dụng đao thật kiếm thật, thậm chí là có thể bắn đạn thật.

A Quy đắc ý lộ ra một tia cười đậm đậm, hai tay nắm lấy cái eo nhỏ nhắn của tân nương, không ngừng nhẹ nhàng từ từ cao cao nâng lên, cảm giác khi chỉ còn quy đầu ở bên trong thì lại ấn mạnh xuống.

Thân hình một mồi mềm mại động lòng người của tân nương dính sát vào người hắn, giống như sợ bị té ngã hai tay ôm lấy vai hắn, hai chân quấn chặt lấy eo hắn, mặc cho hắn làm gì thì làm, mỗi lần nhấc lên hạ xuống, hưng phấn kích thích từ hạ thân truyền khắp cơ thể, tiếng rên rỉ đã chiến trên giường tự nhiên mà liên tục phát ra không ngừng nghỉ, khiến cho trong không gian tân phòng nhỏ hẹp tràn ngập đầy đặc không khí đậm đậm.

Vách tường thịt gât gao bóp chặt côn thịt, hoa tâm không ngừng co rút lại mà kích thích quy đầu, hai quả đào mềm mại bị ép chặt trước ngực, cộng thêm sự cuồng loạn phóng túng của tân nương, hô hấp của A Quy càng ngày càng nặng nề gấp gấp, càng ngày càng dồn dập.

Có lẽ khát khao của thân thể còn muốn nhiều hơn, tân nương hai tay ôm cổ A Quy, uốn ngực cong lưng ngã về sau. A Quy lập tức ngừng hẳn, động tác chậm lại một chút, tay phải vẫn nắm lấy eo nàng giúp sức, tay trái xoa nắn một bên ngực, cái miệng lại há to ra tham lam ngậm lấy bên ngực còn lại, nhai nhai quả nhỏ khô đã cứng rắn, liếm láp trái đào căng mọng, cắn một ngậm bánh bao thơm ngon, mút lấy mút dề bầu ngực giống như một đứa trẻ, khi dòi miệng đôi tay tiếp tục tấn công cái bên kia thì quả tuyệt lệ này đã một mảnh ừng hồng còn nổi lên cả đầu răng.

Tân nương mới đầu từ giường ép bị động, đến ngừng hợp tác, rồi đến hoàn toàn hợp tác, hiện giờ lại là chủ động, chủ động lắc mông qua lại, nâng lên hạ xuống, đóng đưa cặp tuyết lê. Cảm giác ngứa ngứa, đau đau nơi ngực được vuốt ve, liếm mút, ngậm cắn, cộng thêm hạ thân được nhẹ nhàng ma sát, càng tăng thêm khoái cảm thoải mái, miệng không ngừng hít thở rên rỉ "umh...umh...", một biểu tình kiều mị, khiến cho A Quy dục hóa phần khởi.

A Quy thấy tân nương phối hợp như thế, chính mình trong lòng phi thường đắc ý, hắn thọc vào rút ra động tác cũng càng thêm sâu, đâm thẳng đến hoa tâm, hơi thở càng lúc càng dồn dập, côn thịt hiện giờ giống như ngựa hoang thoát dây cương, hướng tới tân nương bí huyết tung hăng cắm vào, tại thân thể kết hợp lẫn nhau cả hai người trong lòng đồng thời run lên, tân nương cảm thấy thân mình lập tức được thỏa mãn mà xưa nay chưa từng có, rên rỉ một tiếng thật dài. A Quy đem d**** vật tiến hành lần cuối cùng cảm thật sâu vào ** đạo tân nương, đứng vững ở cửa tử cung sau đó liền nổ súng, từng luồng nóng bỏng nồng đặc tinh trùng được bắn mạnh mẽ phun ra, trực tiếp bắn vào chỗ sâu nhất trong tử cung tân nương, một đợt lại một đợt. A Quy toàn thân run rẩy rừng mình.

Tân nương cả thân người một mồi, mềm nhũn ra, dựa vào người A Quy, hắn ôm nàng xoay người ngã xuống giường. Tiếp theo A Quy rút ra côn thịt còn không có hoàn toàn biến mềm đi, lúc côn thịt rời khỏi cái miệng nhỏ còn phát ra rất nhỏ "Phốc" một tiếng.

Chỉ thấy tân nương trong cuộc đã chiến giường chiếu này, đã bị thua thiệt, bị chiếm lấy, bị tàn phá, hai chân lại còn mở rộng ra tự nguyện dâng hiến mảnh đất màu mỡ thần bí kia, trải qua mưa móc lễ rửa tội, vẫn cứ ở trạng thái vừa rồi giống như núi lửa cao trào bùng nổ, cái loại đắm chìm ở sau cao trào, mềm nhũn lười biếng toàn thân mảnh mai vô lực, hai tròng mắt mê ly thất thần, bộ ngực sữa bị bóp nhẹ vô số lần vẫn cứ kiên quyết cao ngất.

Vùng đất thần bí kia của tân nương càng là một mảnh hỗn độn, các cánh hoa đã bị vui dập sưng đỏ đến không thể chịu nổi, khiến người nhìn thấy sẽ dục hóa đốt người, tâm động không thôi, đồng thời từ cửa động nhỏ còn chảy ra dòng suối sinh mệnh trắng đục mà người nam nhân này vừa mới rót vào.

Vô luận là ai liếc mắt một cái đều có thể nhìn ra thân thể nữ tử trước mắt đã từng trải qua mây mưa tình cảm mãnh liệt như thế nào! Nhìn đến tân nương một cái thiên kiều bá mị như vậy đã bị chính mình hoàn toàn chiếm hữu cùng chinh phục, A Quy không khỏi cảm thấy tự đắc, giải nhân ngọc thể đúng là bị chính mình thi ân ban bố mưa móc.

A Quy hướng tới trước mặt tân nương nói nhỏ: "Nghiệm xong. Hay là nàng vẫn còn muốn nghiệm tiếp?" giọng cười điều vang lên "haha.....haha...."

Lúc này dục vọng thân thể đã được giải tỏa xong, lý trí của tân nương đã quay trở lại, nghe thấy hắn cười nói như thế, liếc mắt nhìn hắn một cái rồi quay mặt đi xấu hổ nói: "Nếu đã nghiệm xong rồi, thì người rút đi!."

Mọi người ngoài phòng nhìn thấy tình cảnh trong phòng đã là nóng không thể chịu nổi, nhìn thấy A Quy đứng dậy vừa mặc quần áo vừa kêu lớn "Nghiệm xong, tân nương thân thể bình

thường." liền lập tức xông vào.

Mới vừa rồi đã làm chuyện đó, hiện tại lại thấy tất cả mọi người đều xông vào, bị bao nhiêu nam nhân nhìn chăm chăm vào nàng, tân nương quả thực không chỗ dung thân, xấu hổ lập tức lấy khăn che thân thể lại.

Bọn lưu manh nhìn thấy bộ dáng tân nương mảnh mai càng kích thích dục vọng cảm thú nổi dậy. Thấy tân lang còn không có trở về, bọn họ đều cảm thấy đây thật là cái cơ hội tốt ngàn năm một thuở, lấy cơ hội vừa rồi ở bên ngoài nhìn không thấy quá trình kiểm nghiệm, nói không tin được lời của A Quy, bọn họ phải một lần nữa nghiệm hạ thân tân nương.

Tân nương vừa nghe liền nóng nảy, nói: "Vừa rồi không phải A Quy đã kiểm nghiệm qua sao? Các người lại muốn nghiệm không phải thành luân gian sao? Các người đây đưa không xong? Các người cũng thật quá đáng."

Thấy chiêu này không linh, mấy tên lưu manh cười ha ha, đối với tân nương từ cười nói: "Nàng vẫn chưa hay biết gì, vừa rồi là chúng ta chọc giận nàng thôi, nào nghĩ đến nàng thật đúng là thành thật mà tin lời, thật cùng A Quy lên giường, tiện nghi cho A Quy tiểu tử này, kêu chúng ta nhẫn nại như thế nào? Trừ phi cho chúng ta mỗi người cũng nghiệm một lần, nếu không nhất định sẽ đem chuyện này nói ra ngoài, làm nàng vĩnh viễn không dám ngẩng đầu lên."

Nhìn thấy bọn họ hồ nháo như vậy, có mấy người cảm thấy thật quá đáng, sợ làm ra chuyện lớn, muốn nói mấy lời ngăn cản, nhưng mà mấy tên lưu manh này đã đem cửa lớn khóa lại, người ở nơi này cho dù muốn chạy cũng đều bị uy hiếp không cho đi ra ngoài, chờ xong việc này mới có thể đi, đối mặt ánh mắt hung ác của nhóm lưu manh, bọn họ biết, ai dám ở đây ngăn chặn bọn họ thao (chơi) nữ nhân, khẳng định sẽ bị trả thù. Cứ như vậy ai cũng im thin thít, trò khôi hài này bởi vì không người ngăn cản lại, thế là cứ tiếp tục tiến hành đi xuống.

Lại nói tân nương bên này, nàng nghe đến mấy lời nói này quả thực giống như ngửi mùi oanh đình, nàng tức giận chính mình mềm yếu, đơn thuần, ngu xuẩn đến tin tưởng bọn họ cái chuyện mà quý này, càng câu giận tân lang không che chắn cho mình, không biết chết đi đâu rồi? Thế nhưng để vợ mình chịu nhục nhã như vậy.

Hiện tại mặc dù đi cáo A Quy cường gian cũng khó thành công, dù sao cũng là chính mình đồng ý, A Quy vẫn chưa dùng sức mạnh cưỡng ép, chỉ có thể tự trách mình quá ngu ngốc. Nhưng việc đã đến nước này, sau khi suy xét thật lâu, tân nương cảm thấy muốn sinh sống ở nơi này, thanh danh thật quan trọng, vì một sự nhin chín sự lành, lấp kín miệng bọn họ bảo toàn thanh danh. Bọn họ vừa đe dọa vừa dụ dỗ, cuối cùng tân nương nhẹ nhàng thờ dài một hơi, thế là tân nương không hề cự tuyệt, tùy ý bọn họ làm bậy, chỉ cần cầu bọn họ giữ kín chuyện bí mật đêm nay.

Nhóm lưu manh cuối cùng được như ý nguyện cùng tân nương thay phiên giao cấu, bọn họ đem thô trắng kiên quyết sinh sản công cụ thay phiên cắm vào hạ thể tân nương, tiến hành chà đạp.

Tân nương nghĩ tình cảnh vừa rồi thật mãnh liệt, chính mình cũng chìm đắm trong dục vọng, cảm giác hồ thẹn vạn phần, thực có lỗi với lão công, nhưng hiện tại đã như vậy, chỉ có thể chờ những người này đều nghiệm một lần mới tính là xong, nhưng còn có đến bảy tám người, không biết lão công chừng nào mới trở về.

Tân nương nhẫn nhục xấu hổ tiếp tục đón ý nói hùa để nam nhân thô bạo thọc vào rút ra, mở rộng cửa mặc cho bọn hắn muốn làm gì thì làm, bởi tron một cây lại một cây thô to còn thịt của bọn họ, co thắt thật chặt, làm cho nam nhân mau chóng bắn tinh, giảm bớt thời gian giao hợp. Đồng thời âm thầm cố nén những khoái cảm không ngừng từ dưới thân truyền đến, sợ chính mình nức nở rên rỉ càng sẽ khơi dậy lòng thú dục của bọn họ như A Quy lúc này, như vậy thân thể của mình sẽ bị gian dâm càng dài, mà các nam nhân cũng có suy nghĩ giống nhau, tốc chiến tốc thắng, đánh nhanh rút gọn, còn phải tới phiên người khác, nếu không, tân lang mà trở về thì sẽ không được đánh trận.

Hai bên nam nữ không hẹn mà cùng đều có tiết tấu nhanh hơn, cứ như vậy đối với thân thể tân nương kích thích càng thêm sâu, bị cơn thịnh cuồng nganh đến mất thần mê loạn, nhiều lần bị cao trào sinh ra quá mãnh liệt hưng phấn quá mức, cơ hồ muốn hôn mê đi.

Bởi vì không phải lão bà (vợ) của chính mình, các nam nhân càng thêm không cần ước thúc chính mình, không cần kiềm chế, càng đánh càng thêm hăng say, càng không cần bận tâm đến gì, so với ngày thường cùng lão bà (vợ) mình đánh trận càng thêm hưng hăng, càng muốn trước mặt mọi người chứng minh mình mạnh mẽ hơn họ, hay chứng minh mình khiến cho tân nương rên rỉ nhiều hơn, mình khiến cho tân nương hét to nhất,.....các nam nhân một người tiếp một người giành trước giật sau muốn cùng tân nương phát sinh quan hệ tình dục trước, muốn dành giật ra chiến trường trước, hơn nữa bọn họ tất cả đều không mặc "áo giáp", cỡi trần trụi cảm sung cảm grom ra trận, dùng phương thức thịt cảm thịt mà cắm vào hạ thân tân nương tiến hành gian dâm, sau khi đạt tới cao trào, bọn họ lần lượt dùng dòng nước sinh mệnh một lần lại một lần tưới đầy ngập động nhỏ. Có người còn cố ý tưới lên hai ngọn núi tuyết lộ kia, cho mọi người nhìn thấy mình tưới rất nhiều nước, hay muốn để lại ấn tượng mình đã đến hai ngọn núi đó "chơi" qua.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tình yêu trực tuyến

Edit: raining

Ánh mắt của người đàn ông sâu thẳm, gắt gao nhìn chăm chăm vào cặp vú trắng nõn dâm đẳng kia. Giữ háng dương vật khổng lồ đã rục rịch thức dậy.

Đại J [Uớt?]

Hắn rất hiếm khi thêm dấu câu, Tô Tiểu Di không nhịn được bắt đầu suy nghĩ rốt cuộc về mặt hắn như thế nào khi nói ra những lời này.

Là mang theo gương mặt tà ác mà câu môi, hay vẫn là gương mặt vô cảm mà nhìn chăm chăm vào màn hình?

Tiểu M [Ừ]

Tôn Tiểu Di thành thật trả lời hắn.

Đại J [Vào nhà vệ sinh đi]

Người đàn ông gần như là trả lời lại ngay tức khắc.

Tôn Tiểu Di lên lút nhìn các bạn xung quanh đều đang vui đầu làm việc riêng.

Lặng lẽ rời khỏi chỗ ngồi, cô cảm thấy quần lót của mình bị dâm thủy làm cho ướt đẫm, khi cô bước đi đều có thể cảm giác quần lót bị hút hút bởi lỗ nhỏ như thể muốn bị kéo vào bên trong hoa huyết.

Bước thật nhanh vào nhà vệ sinh, sau đó bước vào gian phòng cuối cùng rồi khóa cửa phòng lại.

Tiểu M [Tôi đang ở trong nhà vệ sinh]

Đại J [Mở ghi âm ra]

Đại J [Tôi muốn nghe âm thanh cắm vào lỗ nhỏ lỗng lợ]

Tôn Tiểu Di nhìn xuống cảm giác xấu hổ. Mở phần ghi âm của điện thoại ra đặt nó lên trên nắp bồn cầu. Sau đó nhẹ nhàng kéo cao váy lên, dưới sự huấn luyện của người đàn ông này, cô đã dần dần học được cách thủ dâm bằng ngón tay.

Thuần thực dùng ngón tay cời quần lót ra. Mặc dù đang ở trong nhà vệ sinh Tôn Tiểu Di vẫn không nhìn được có tật giật mình mà đưa mắt nhìn xung quanh.

"Uh-huh - oh..."

Tôn Tiểu Di nhanh chóng cầm ngón tay vào huyết nhỏ.

"Âm thanh không tồi."

SPONSORED/QUẢNG CÁO

Người đàn ông đeo tai nghe lắng nghe tiếng nước ở đầu bên kia liền mở miệng đánh giá.

"Cái gì âm thanh nghe không tồi?"

Người bạn cùng phòng vừa trở về ký túc xá ngay khi bước vào cửa liền nghe thấy câu này. Thấy hắn đang làm bầm lâu bầu nói chuyện một mình không nhìn được đến gần.

"Tránh ra. Giọng nói vợ tương lai của tớ."

Khuru Hạo đẩy người đàn ông bên cạnh vừa mới đi tới ra.

"Mẹ nó! Thực hay giả? Cậu chính là một người rất nhảm chán, vô cảm nha, ngày thường ngay cả một người bạn gái cũng không có, đây chẳng nói chẳng rằng mà lặng lẽ tìm vợ? Tớ cũng muốn nghe, nhân tiện hỏi một chút chị dâu là thần thánh phương nào." Bạn cùng phòng nghe vậy càng tò mò hơn nhất quyết cướp lấy tai nghe của Khuru Hạo.

"Cút!"

Khuru Hạo không muốn âm thanh thủ dâm người phụ nữ của mình bị người đàn ông khác nghe thấy, rất không khách khí mà dùng sức đập thật mạnh lên chân bạn cùng phòng.

"Mẹ kiếp! Cậu có khí phách không thế!"

Bạn cùng phòng che chân lại,bất ngờ phản ứng, xoa xoa hai tay, nở nụ cười đậm đắng, "Ồ - tớ đã hiểu. Cậu sẽ không phải cùng chị dâu làm cái kia đâu ha?"

"Còn không mau cút đi?" Khuru Hạo không kiên nhẫn nói. Hắn thực sự muốn giết chết hòn đá cản đường này. May mắn thay, bên kia không nghe thấy, nếu không khẳng định sẽ lại chạy trốn lần nữa.

Người bạn cùng phòng hiểu rõ mà nhếch mép cười xấu xa, lúc Khuru Hạo đang chuẩn bị đá hắn thêm phát nữa, cậu ta liền nhanh chóng chạy ra khỏi ký túc xá. Hơn nữa còn thật tri ki giúp hắn khóa cửa phòng lại.

"Uh hừ..."

Khuru Hạo có thể tưởng tượng được hình ảnh cô gái đang cắn nuốt ngón tay của chính mình nhưng vẫn là bởi vì khoái cảm sung sướng trong lỗ nhỏ mà không nhìn được phát ra những tiếng kêu rên rỉ nhảm nại, nhiệt tình.

Khuru Hạo không thể chờ đợi được mà cời quần ra, ngay lập tức một cây gậy thịt khổng lồ màu đỏ nhảy ra. Hắn duỗi tay cầm lấy dương vật của mình vừa nghe tiếng rên rỉ của cô vừa tự thủ dâm

"A...Ư..."

[Lỗ nhỏ ngứa quá... Ngón tay cắm vào đi... ừm...Thật xấu hổ... Có tiếng nước chảy trong lỗ nhỏ...]

"Ồm ọp ồm ọp..."

Tôn Tiểu Di bởi vì dục vọng dâng cao không thể nhìn được mà tăng tốc độ di chuyển của ngón tay. Ba ngón tay ở cửa huyết nhiệt tình chọc ra đút vào. Nhưng các ngón tay chỉ chọc được một nửa mà không thể đâm sâu vào bên trong. Cô vẫn là không dám tự phá thân mình. Vì vậy, dưới sự huấn luyện của đàn ông kia, dù học được cách thủ dâm bằng ngón tay, cô cũng chỉ dám đâm chọc ở phía miệng huyết.

Bên này người đàn ông lắng nghe tiếng ngón tay cắm vào hoa huyết đến xuất thần, cùng với một hai câu ngẫu nhiên cô sung sướng rên rỉ, cơn thịnh cang lúc cang trường lớn cang cứng dựng lên thẳng đứng.

"Uh huh... ha..."

[Muốn... aha... Thật sướng...Ư.. ư...]

Âm đạo gắt gao cắn nuốt ngón tay. Cùng với câu nói rên rỉ trầm thấp của cô, một lượng lớn chất lỏng từ lỗ nhỏ phun ra, thậm chí còn có một ít dịch dâm văng ra trực tiếp bắn tung tóe lên trên điện thoại di động. Còn lại đều theo lỗ nhỏ chảy xuống lấp đầy đùi.

Toàn bộ âm hộ đều ẩm ướt đầm dề.

"Ồ... Ah..."

Nghe giọng nói cực khoái cao trào của cô gái. Khuru Hạo tăng tốc độ di chuyển dương vật, tưởng tượng cô đang ở trước mặt mình, đang thờ hồn hển mà bắn tất cả tinh dịch vào người cô.

Đại J [Chụp ảnh dâm huyết gửi lại đây]

Tôn Tiểu Di có chút do dự. Nhưng là nghĩ đến dù sao cũng không lộ mặt, liền thuận tiện chụp một bức ảnh tiểu huyết ướt sũng mà gửi cho hắn.

Tiểu M [Hình ảnh]

Đại J [Muốn thao chết em]

Đại J [Tôi muốn liếm sạch tiểu huyết đâm đấng của em]

Tiểu M [...]

Đại J [Hình ảnh]

Có qua có lại. Người đàn ông cũng chụp một bức ảnh một thanh thịt lớn vừa mới xuất tinh, quy đầu vẫn còn dính một lượng lớn tinh dịch gửi qua cho cô.

Tiểu M [Thật lớn. Tôi muốn ăn nó]

Tôn Tiểu Di nhìn đến miệng lưỡi khô khốc.Có chút mê muội mà phóng to hình ảnh lên. Thật muốn liếm sạch sẽ tinh dịch trên dương vật a....

Theo đàn ông từng bước dạy dỗ, Tôn Tiểu Di giờ đã quen với việc mỗi lần thủ dâm xong liền chụp ảnh lỗ nhỏ gửi cho hắn. Điểm mấu chốt của cô cũng bị người đàn ông dần kéo xuống thấp hơn một chút.

Đại J [Giọng nói đi]

Tiểu M [Được]

Tôn Tiểu Di không chút do dự đồng ý. Hắn đã nghe thấy giọng nói của cô, nhưng cô lại chưa bao giờ nghe giọng nói của người đàn ông đó.

Cô rất muốn nghe thanh âm của hắn.

Nếu đã quyết định sẽ không gặp mặt, vậy thì hãy nghe giọng nói của hắn đi.

Tôn Tiểu Di khóa cửa dưới giường lại. Mặc dù bạn cùng phòng thường không quay trở về giờ này nhưng nếu không may mà cậu ấy trở về thấy được cô sẽ rất xấu hổ.

"Tiểu lăng lo."

Tôn Tiểu Di vừa bật âm thanh lên liền nghe thấy thấy bên kia kêu lên ba từ này.

Mặc dù hai người trong lúc nhắn tin trò chuyện, hắn cũng thường gọi cô là "tiểu lăng lo".Nhưng là trong hiện thực nghe chính miệng hắn gọi cô như vậy, cảm giác lại không hề giống nhau.

Hơn nữa giọng nói của hắn rất êm tai, giàu từ tính. Hắn lại còn cố tình hạ thấp thanh âm, đeo tai nghe thật giống như là hắn đang bám vào tai cô mà gọi.

Người đàn ông chỉ nói ba từ, trái tim Tôn Tiểu Di đều đã tê rần.

"Anh... Xin chào."

Tôn Tiểu Di lúng túng chào bên kia.

Khi nhắn tin cô có thể không cần cố kị điều gì, nhưng là thực sự phải nói chuyện với người đàn ông cô liền rất khẩn trương lo lắng. Thanh âm đều có chút run rẩy.

"Ha ha."

SPONSORED/QUẢNG CÁO

Người đàn ông nghe có giống như học sinh tiểu học thận trọng nói xin chào, không khỏi cười khẽ. Thực sự là một con thỏ nhỏ a.

"Cười... Anh cười cái gì vậy?"

Rất cuộc, cô đã quen với sự tự ti. Khi người đàn ông cười Tôn Tiểu Di, cô liền có một chút hoảng loạn. Hắn có phải hay không cười nhạo cô không biết nói chuyện đi?

"Em thật đáng yêu."

Người đàn ông giải thích. Cách màn hình hắn có thể cảm nhận được sự khẩn trương của cô gái nhỏ bên kia.

Trong hiện thực hắn là một gái hướng nội, dễ dàng thẹn thùng. Thật không ngờ rằng cô lại to gan như vậy dám đăng ký ứng dụng quy mô lớn này.

Quả nhiên là duyên phận.

"Cảm ơn anh."

Tôn Tiểu Di nhỏ giọng nói. Được người đàn ông khen dễ thương, mặc dù cô không biết hắn có phải chỉ khen cho có lệ hay không, dù sao cô cũng cảm thấy thật vui vẻ.

"Không cần khẩn trương."

Có lẽ nhận thức được sự lo lắng của cô, lần này người đàn ông cố tình làm dịu giọng nói của hắn lại.

"Ừ."

Tôn Tiểu Di ngoan ngoãn gật đầu, lại nghĩ đến hắn căn bản không có nhìn thấy bộ dáng gât đầu của mình, không khỏi có chút xấu hổ, bất lực.

Hắn liệu có cảm thấy cô quá buồn chán liền chán ghét cô không!

Tôn Tiểu Di trong lòng không có chút tự tin mà suy nghĩ.Nếu người đàn ông sau khi nghe giọng nói của cô liền không muốn tiếp tục cùng cô liên lạc thì làm sao bây giờ? Tôn Tiểu Di càng nghĩ càng lo lắng.

"Có muốn nghe giọng nói của tôi làm chuyện xấu không?"

Ngay lúc Tôn Tiểu Dĩ đang miên man suy nghĩ, người đàn ông đột nhiên lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của cô.

"Ừ."

Tôn Tiểu Dĩ đương nhiên biết những việc xấu mà đàn ông nói là gì, đỏ mặt lên tiếng đồng ý.

Thật ra, chỉ vừa nghe thấy giọng nói của người đàn ông bên dưới cô đã không nhịn được mà ướt đầm.

Chỉ là thấy xấu hổ khi mở miệng đưa ra đề nghị cùng người đàn ông và giọng nói của cô làm tỉnh. Không ngờ tới hấn cư nhiên nhanh như vậy liền nói ra trước.

"Ngoan, cởi quần áo ra đi." Giọng nam trầm thấp kìm nén sự căng thẳng của cô.

Tôn Tiểu Dĩ cảm thấy mình như bị đầu độc vô thức tuân theo mệnh lệnh của người đàn ông.

Tôn Tiểu Dĩ từ từ cởi váy ngủ và đồ lót của mình. Người đàn ông bên kia nghe thấy tiếng cởi quần áo từ tai nghe, các đường nét trên khuôn mặt trở nên mềm mại hơn.

Thật là một tiểu lăng lợ ngoan ngoãn. Đáng tiếc lá gan có chút nhỏ. Không đúng, hấn là cũng có lúc lá gan rất lớn vậy mà lại dám cùng với một nam nhân xa lạ chơi loại trò chơi này.

"Tôi đã cởi xong rồi." Sau khi Tôn Tiểu Dĩ cởi xong, cũng không thấy người đàn ông có động tĩnh gì.

Người đàn ông cũng biết cô đã cởi xong rồi, nhưng chính là không lên tiếng. Tất nhiên, hấn cố tình không nói gì. Hấn muốn nghe thêm âm thanh của tiểu dâm đảng. Thanh âm thật cẩn thận, ngoan ngoãn, thật đáng yêu a.

"Xoa bóp đầu vú của em đi." Người đàn ông tiếp tục ra lệnh.

"Uh huh..." Tôn Tiểu Dĩ rất nghe lời dùng ngón trỏ và ngón cái nắm lấy đầu vú bên phải, cần môi phát ra tiếng rên rỉ đứt quãng.

"Đừng cần môi!" Người đàn ông đột nhiên hét lên ra lệnh, có một sự tức giận mờ nhạt ẩn trong giọng nói.

Tôn Tiểu Dĩ bị sốc, hoảng sợ, ngay lập tức dừng động tác trên tay lại. Cô vẫn luôn luôn vụng về, trong thực tế, cũng có nhiều việc làm không tốt.

Thật không nghĩ tới ngày cả việc nói chuyện yêu đương với một người đàn ông qua mạng cũng làm không được. Sự tự ti từ trong xương khiến Tôn Tiểu Dĩ càng trở nên thất vọng hơn.

"Này... Làm em sợ à?" Người đàn ông nhận ra sự im lặng ở bên kia, thở dài một hơi. Thật là một con thỏ nhỏ a, giọng điệu có chút tức giận đã có thể sợ hãi như vậy.

Tôn Tiểu Dĩ vô thức lắc đầu, hơn nửa ngày mới nhớ đến hấn không thể nhìn thấy, sau đó cô mới thật cẩn thận mở miệng. "Anh có giận không?"

"Tôi không có tức giận. Đây chỉ là niềm vui tình thú. Làm thế nào những lời này khi nhận tin có thể chấp nhận được chuyển sang giọng nói liền dọa sợ em rồi?", Người đàn ông giải thích.

"Ah? Thật xin lỗi... Là tôi không đúng." Tôn Tiểu Dĩ đỏ bừng mặt. Cô nhịn không được đưa hai tay ôm lấy hai má phúng phính đỏ bừng, âm thầm phi nhõ sự tự ti của mình, rõ ràng chỉ là thanh âm mà thôi, có nhìn thấy người thật đâu, có cái gì phải khấn trương như vậy a!

"Em có muốn tiếp tục không?" Giọng nói của người đàn ông rất dịu dàng, cố gắng tạo cho cô cảm giác tôn trọng.

"Ừ." Tôn Tiểu Dĩ nhẹ nhàng trả lời. Cơ thể đã dần có cảm giác, cô cũng không muốn cùng người đàn ông lần đầu tiên nghe giọng nói mà mang theo sự tức giận.

"Bây giờ tiếp tục động tác vừa này, núm vú dâm đảng có phải rất cô đơn không, có muốn ông xã ăn nó không hả?" Giọng nói của người đàn ông trầm thấp còn mang theo hơi thở hỗn hển vô cùng hấp dẫn người khác.

"Ah... Tôi muốn..." Tôn Tiểu Dĩ đỏ mặt trả lời người đàn ông trong khi vẫn đang tiếp tục dùng ngón tay xoa xoa núm vú cương cứng.

"Muốn cái gì?" Người đàn ông xúi giục cô từng bước từng bước một.

"Muốn... Muốn bị anh ăn... Ăn... Ăn... Núm vú..." Tôn Tiểu Dĩ nói chuyện có chút khó khăn, đầu lưỡi hơi thất lại.

Sau khi nói xong, cô cảm thấy biểu hiện của mình quá tệ, liệu sau khi kết thúc nói chuyện, người đàn ông này liệu có không thêm đề ý đến cô nữa không? Biểu hiện của cô quả thật quá kém cỏi a.

SPONSORED/QUẢNG CÁO

"Ha ha... Đừng lo lắng, hai núm vú đang đứng lên, thật dễ thương." Người đàn ông kiên nhẫn chờ đợi cô nói xong, lần này không còn dửng dưng nữa.

"Này... Sao anh biết..." Tôn Tiểu Dĩ hoảng sợ. Chính cô cũng chưa chú ý tới núm vú của mình đang cứng lên, hoài nghi hỏi.

"Ồ... Khụ... Bởi vì đầu vú em đang phát dâm, muốn được ông xã ăn đầu vú?" Người đàn ông cố nhịn lại ý cười, Thật sự là một con thỏ nhỏ ngốc nghếch.

"Ồi... Cứng quá... Anh...anh mau sờ sờ nó a..." Tôn Tiểu Dĩ bị người đàn ông nói đến tâm động, ngón tay tự an ủi một lúc lâu vừa lắng nghe giọng nói của hấn vừa tưởng tượng đầu vú bị hấn ngậm trong miệng ấm áp, dùng hàm răng tinh tế liếm mát, nhất định sẽ thật sướng!

"Đừng nóng vội... Tôi nhất định sẽ không bỏ qua cặp vú lăng lợ của em. Bây giờ, tách hai chân ra." Người đàn ông nuốt nước bọt, vô thức trêu chọc luôn luôn là nhát dao trí mạng.

Bây giờ hấn chỉ hận không thể trực tiếp lao đến màn hình phía bên kia mà ăn lấy cặp vú trắng trẻo mềm mại non nớt kia.

"Oh... tách... tách ra rồi..." Tôn Tiểu Dĩ ngoan ngoãn làm theo. Đùi thon dài hơi hơi tách ra, u cổc thần bí thẹn thùng nhắm chặt.

Mặc dù cô biết không có người khác trong ký túc xá, nhưng Tôn Tiểu Dĩ vẫn không nhịn được cảm thấy thẹn thùng, nhắm chặt hai mắt lại. Cô thật sự quá dâm đảng, vậy mà lại có thể làm ra loại chuyện này.

"Bảo bối, sờ sờ tiểu chân châu của em." Tôn Tiểu Dĩ không dám vào sâu, khi cùng người đàn ông nhận tin cũng chỉ dám đút hai ngón tay vào, không dám đâm sâu vào trong.

Người đàn ông dạy cô thủ dâm bằng âm vật. Nơi đó rất nhạy cảm, cao trào đến cũng rất nhanh.

"U, ah... ah..." Tôn Tiểu Dĩ nghe lời mà nhẹ nhàng xoa xoa âm đế, chỉ là ần ần dè nhẹ nó thôi cô đã không nhịn được kêu ra tiếng.

"Tiếng kêu thật là dễ nghe, bảo bối tiếp tục. Một tay chơi với vú, tay còn lại chơi với hạt châu, tôi muốn lắng nghe âm thanh con cực khoái của em."

Người đàn ông ra lệnh nói. Nghe thấy tiếng cô gái nhỏ tỉnh té dè dặt tiếng rên rỉ, người đàn ông nhịn không được dùng tay an ủi cơn thịnh thổ to đã cương cứng dựng lên. "U, huh... ah... Thật khó chịu... oh... Thật kích thích... aha..."

Tôn Tiểu Dĩ nghe lời một bên vẫn luôn xoa đầu vú một bên dùng tay đưa bon âm đế mãi cảm.

Cô không dám dè nặng tay, thật không chịu nổi cũng chỉ là nhẹ nhàng xoa xoa âm vật, không cảm thấy đau nhưng là thật kích thích. Chỉ một lúc sau cô liền tới cao trào.

"À... A... Sắp đến... à..."

"Ôi...Bảo bối, dừng dừng lại, tiếp tục kêu... Tôi muốn bắn cho em." Người đàn ông nghe thấy con cực khoái của cô gái, đáy lòng thầm thờ dài cơ thể cô gái nhỏ thật nhạy cảm, chỉ ở mức độ này thôi đã có thể cao trào, về sau ở trên giường càng thú vị a.

"Ha... ừm..." Tôn Tiểu Dĩ nghe lệnh của người đàn ông sau cao trào vẫn tiếp tục đưa bồn hoa huyết đã ướt đẫm, phối hợp với hân bản tĩnh.

"Thật muốn bắn tất cả vào tử cung của em." Người đàn ông bắn tinh xong đột nhiên nói. Giọng điệu rất nghiêm túc.

"Sẽ có thai." Tôn Tiểu Dĩ nghiêm túc suy nghĩ một chút.

"Vậy thì sinh con. Đem em thao tới mang thai, lúc bụng em lớn lên tôi cũng muốn thao, sau đó sinh cho tôi một đồng con." Người đàn ông nghiêm túc nói.

"Tôi mới không cần sinh con, sẽ trở nên xấu xí." Tôn Tiểu Dĩ bĩu môi, nhỏ giọng phản bác.

"Ha ha..." Người đàn ông thấy cô gái nhỏ thực sự nghiêm túc khi nghĩ về vấn đề này không khỏi thoải mái cười to, làm sao mà cô lại dễ thương đến thế!

"Tôi muốn offline." Tôn Tiểu Dĩ nghe thấy tiếng cười của người đàn ông, biết hẳn nghe được những lời cô vừa nói, đỏ mặt, vội vã muốn rời khỏi.

"Giọng nói của em rất êm tai. Mong chờ giọng nói lần tới." Người đàn ông biết cô xấu hổ, cũng không có tiếp tục đùa giỡn, chỉ là chưa đã vẫn còn thèm muốn mà liếm liếm môi, suy nghĩ có nên dùng một số thủ đoạn phi thường trước tiên ăn sạch sẽ con thỏ nhỏ này không.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Yêu chết em

Edit: XuânLam

Thứ không đảm được thì anh lại càng muốn đảm vào

"Anh làm Cái quái gì ở đây? "Cô vừa nói vừa nhích chân ra xa hẳn một chút

Quả nhiên người đàn ông này không tốt đẹp như cô nghĩ.

"Vô tình đến thế cơ à không phải tôi qua vẫn còn.... "hắn chính là cố ý nhắc chuyện hôm qua để cho cô biết cô nợ hắn một ân tình

"Đúng là hôm qua tôi đi nhờ xe anh, nhưng xin nhắc lại hai ta không còn liên quan gì nhau nữa,tôi đã cảm ơn anh rồi."cô hậm hực nói

"Không?Cô còn nợ tôi một lần, đáng lẽ... Cô nên đền đáp đây nhĩ? "

Hắn vừa nói thì đôi chân thon dài đã từng bước từng bước tiến lại chỗ cô

Hắn tiến một bước, cô lùi một bước, cuối cùng cô sau lưng cô lại là một bức tường lạnh lẽo

"Anh... Anh muốn làm gì? "cô lắp bắp hỏi hắn đồng thời đưa hai tay che chắn trước mặt

"Cũng không có gì chỉ là.... "hắn vừa nói thì tay phải đã từ lâu vòng qua eo cô khiến cô càng thêm hốt hoảng

"A... Anh... Đừng làm vậy... Đây... Đây là nhà vệ sinh nữ."cô vừa nói vừa cố gắng thoát ra khỏi hắn

Thân mình cứ cố gắng vùng vẫy khiến cho bộ ngực đầy đặn theo đó mà lắc lư

Ánh mắt chim ưng của hắn lóe sáng cứ dán vào bộ ngực sữa của cô

Hai mắt nóng rực của hắn nhìn chăm chăm vào càng làm cho cô ngại ngần đến đỏ tai

"Mau buông ra.Buông ra."cô cố gắng la lên, nhưng vẫn vừa phải tránh trường hợp có người bước vào thì...

"Còn không im thì đừng trách tôi "thao" cô tại đây "hắn lại dờ giọng lạnh lùng mà ra lệnh cho cô như tối hôm qua

"Anh.... Cái tên vô sĩ này... Ừm" cô còn chưa nói hết thì đã thấy tay phải của hắn càng siết chặt eo cô

Tay còn lại thì bóp lấy một bên ngực căng tròn của cô

Hắn cứ bóp hết bên này cho tới bên còn lại bàn tay nóng rực của hắn cứ nhẹ nhàng mà xoa nắn chính giữa

Cô kinh hoàng mà nghĩ nếu...nếu không có áo ngực thì sao đây?

"Ừm... Buông ra... Tên đàn ông thối tha này." sự vùng vẫy của cô từ nãy tới giờ vẫn không lay động gì đến hán ngược lại phía dưới eo của cô bị siết chặt đến đau

"Thối tha? Đây chỉ là cô nên đền đáp ân nhân đã cho cô đi nhờ "bàn tay của hán đã rời khỏi bầu ngực từ từ đi xuống dưới

Tay của hán vén lên chiếc váy công sở của cô

Bàn tay cứ thế mà ma sát lên bắp đùi trắng nõn của cô

Tay hán sờ đến đầu chỗ đó đều nóng rực không thôi

Cô thở gấp đến nỗi ngực to run run."Mau buông ra đừng... Làm loạn... Ừm"

Cô càng nói hán càng lấn tới tay hán bắt đầu đi sâu vào hơn

"A là một miếng vải gì đây? "vải ở đây hán nói chính là cái quần ren đen của cô Thật ra hôm nay đi vội cô chỉ mặc quần ren nên không để ý

"Hình như có chút ẩm ướt "hán lại dùng tay mình mà vẽ ra một đường tròn ngay trên quần ren của cô

"Ừm... Đừng. Chỗ đó... Mau bỏ ra." mặt cô bây giờ đã đỏ đến mức đầu óc cô choáng váng

Hơi thở lại càng tăng lên chân của cô sắp không đứng vững được nữa rồi

"Chỗ này có vẻ rất chặt nha" hán bắt đầu nói ra những lời thô bỉ đối với cô

Là cô đã lầm khi xem hán là người tốt rồi.

Hán bắt đầu cởi chiếc quần ren đen của cô ra nhưng cô lại kẹp chân lại khiến động tác ngừng giữa lúc

Nhưng hán vẫn không buông tha cho miếng thịt non mềm bên trong của cô

Ngón tay thon dài khẽ vôn vê hai cánh hoa."Tôi cảm thấy huyết nhò này của cô rất chặt "

Thứ mật ngọt của em làm cho tôi khao khát không thể kiềm chế nổi..

"Ừm... Mau... Đừng lại "tay cô bây giờ thật sự không còn sức nữa rồi

Thân thể cô nhẹ như lông chim quá mỏng manh nhưng lại không dễ vỡ, hán... Hán tại sao lại làm ra loại

chuyện ghê tởm này.

Rõ ràng hôm qua hán rất tốt nhưng hôm nay lại là một con người khác

Rốt cuộc đâu mới là hán?

Tay hán cứ thế mà xoa nắn vòng tròn giữa hai cánh hoa non mềm của cô

"Làm sao đây đã chảy ra rất nhiều rồi" hán nói với giọng bình thường mà đùa cợt cô

"Rõ ràng nói dừng lại nhưng lại cho ra thứ dịch trắng đục này, là ý gì! "hán nói một câu thì ngón tay kia càng xoa xoa mạnh đến đau

"Anh... Anh tại sao lại làm như vậy với tôi? "tiếng nói của cô bắt đầu trở nên lạnh lẽo không chút cảm xúc

"Anh là tên bi ổi, hạ lưu" đã vậy lại còn nói những lời thô tục với cô

"Cô càng mắng tôi thì tôi càng muốn làm cho cô tức đến phát điên "khi nghe những lời cô nói hán không hề áy náy, ngược lại nụ cười của hán càng in rõ đậm nét hơn

"Hơn nữa cô là nên trả ơn cho tôi hiểu không? "hán nhấn mạnh hai từ "trả ơn" cho cô thấy

"Nhưng vẫn còn cách khác "Cô vẫn không từ bỏ ý nghĩa của mình

"Không biết nên nói cô ngu ngốc hay là quá ngây thơ, đối với tôi, tôi không cho ai không cái gì! "hán vừa nói liền đưa ngón tay vào thẳng thừng đâm mạnh vào

"A! "cô la lên ngay sau đó bị hán che miệng lại

"Nếu la to thì tôi không chắc chuyện gì sẽ xảy ra! "

Hán bắt đầu đưa chiếc lưỡi của mình liếm mút trên chiếc cổ trắng ngọc của cô

Rồi mạnh bạo mà cắn mạnh một cái khiến cô đau đớn

"Không biết trong đây sẽ là gì nhỉ?" hán đưa tay của mình đưa ra đưa vào khiến cho cô rất khó chịu

"Ừm... A....um" hơi thở cô dồn dập tim cứ đập liên hồi, bộ ngực càng thêm phập phồng lên xuống

"Hình như là một miếng thịt non mềm ngon "hán giữ yên vị trí tay, chà xát mạnh vào nhụy đỏ chính giữa

"Ừm. A... Ừm... Tên vô.. Si "hai chân của cô không đứng vững cứ loay hoay

Khiến cho chân của hán chang vào chính giữa không cho cô nhúc nhích

"Em có nghĩ tôi "thao"em ngay trong đây? "hắn khẽ môi vào tai nhỏ nhắn đỏ ửng của cô liếm mút

"Đừng... Mau... Đừng lại."cô nắm lấy góc áo của hắn đến nỗi nhăn nhúm

"Roẹt!"tiếng xé áo vang lên trong nhà vệ sinh "A anh làm cái quái gì vậy?" cô giật mình khi thấy hắn xé rách chiếc áo công sở của cô

Hắn không nói gì chỉ đưa mặt của mình vào chính giữa rồi...

Hành động của hắn khiến cô ngạc nhiên hắn dùng răng cắn rách chiếc áo ngực của cô.

Trước mặt hắn bây giờ là hai núm vú to đang vẫn còn rũ xuống

Hắn đưa hai tay xoa nắn hai đầu vú, um... Rất to.. Rất mềm... Đặc biệt rất thơm mùi sữa

"Um... A... Um... Đừng "

"Rất mềm, nhìn xem nó đã dựng đứng rồi "

Cô nhìn xuống phía hai núm của mình, chỉ tay hắn vừa đụng vào liền cương cứng

A... Um nó cứ cương cứng lên đau quá, khó chịu quá

Em có biết khi em rên rỉ dưới thân tôi, đó là một khoái cảm mà tôi ao ước không?

"Huyết nhỏ à ra nhiều như vậy?"hắn đưa bàn tay mình vào bao trọn cả âm đạo của cô

Khiến cho nó vừa ra dịch trắng đục vừa ấm nóng lạ thường

Cô cảm thấy một cảm giác đang lan toả trong âm đạo phía dưới của mình "hóng hổi "đến thêu đốt cả người cô

"Xuân Lam làm thế nào đây cô muốn tôi thao cô ngay tại đây."hắn nhìn thẳng vào mắt cô

Ánh mắt sắc bén của hắn như muốn nhìn xuyên thấu qua tâm can của cô

Hơn nữa hắn còn gọi ngọt ngào hai từ Xuân Lam càng khiến cô có chút mềm lòng

"Mau... Mau buông ra... Đừng đi quá giới hạn."cô vẫn cho ra một câu giải thích là mong hắn đừng đi tới bước đường cùng này

"Làm sao đây tôi.... Đã lỡ nghiệm em mất rồi"hắn thốt ra một câu nói khiến hai người cùng đồng loại sùng sốt

Hắn sao lại nói ra câu này, nó giống như là một lời tỏ tình của đôi tình nhân trẻ

Cô lại nghĩ ngược lại hắn có phải lại bị gì nữa không, nhưng.... Không hiểu sao tim cô đập mạnh thế?

"Cho nên em đừng mong thoát ra khỏi đây"lời nói của hắn như đinh đóng cột

Chính thời gian này, ngay tại đây hắn sẽ "thao" chết cô.

Bàn tay của hắn bắt đầu không yên phận sờ soạng khắp cả người cô

Từ chiếc cổ trắng ngần, hai bầu vú cương cứng, bắp đùi thon dài, tiểu huyết nhỏ nước chảy không ngăn kịp

Cô bắt đầu muốn mềm nhũn thì hắn lại lấy bàn tay thon thả của cô mà đặt ngay một vật mà bao nhiêu người phụ nữ dưới thân hắn mơ ước

Cự long của hắn từ lúc khêu khích cô đến giờ vẫn không ngừng cương cứng khiến cho hắn cũng khó chịu

Tiểu huyệt đệ này của hắn rất muốn thoát ra ngoài rồi

Nhưng hắn lại muốn chính cô dẫn dắt nó ra

Càng nghĩ tới nó lại càng phỏng thêm, hắn quay sang nhìn cô thì đã thấy những giọt mồ hôi rơi trên khuôn mặt hồng hào đỏ ửng của cô

Bây giờ hắn mới phát hiện đôi môi đỏ mọng kia cứ liếm liếm môi liên tục

Yết hầu của hắn khẽ lên xuống,hắn muốn nếm thử đôi môi ngọt ấy, có phải nó rất ngọt và mềm như tiểu nhụy phía dưới của cô không?

Môi bạc khẽ chạm vào môi mềm của cô, khiến cô đầu óc đang rối loạn lại càng muốn nổ tung hơn trong giờ phút này

Đôi môi của hắn cứ thế mà mút rồi lại liếm lấy vành môi cô

"A... Um...lại... Lại gì nữa."cô không ngờ khi cô mở miệng nói Khiến cho hành động mút môi của hắn càng thêm mãnh liệt

Hắn đưa chiếc lưỡi dài của hắn vào trong khoang miệng nhỏ của cô

Một chiếc lưỡi nhỏ của hắn lại có thể quán lấy hết cả chiếc lưỡi hư hồng của cô

"Phối hợp một chút sẽ tốt cho em"hắn đưa tay luồn ra phía sau đê gáy của cô xuống càng thêm cho lưỡi cô, môi cô dán chặt vào anh hơn

Tay còn lại, lại xoa nắn lại bầu ngực, ngực cô rất to và có độ đàn hồi cao

Rất có duyên thích hợp cho hắn có thể rãnh rỗi mà xoa bóp, vân vê tiểu nhụy hồng chính giữa

Hai ngón tay thon dài của hắn cứ kẹp chặt lấy tiểu nhụy hồng làm cho nó lại dựng đứng lên bao trùm đều hai ngón tay hắn

Em như là một đoá hoa luôn toả ra hương khiến tôi say đắm

"Để chịu không? "hắn thử dò hỏi nhưng tay vẫn không buông tiểu nhụy hồng căng cứng

"..."cô im lặng không nói nhưng người thì lại cứ uốn éo

Hắn biết là cô rất khó chịu nhưng vẫn cố ý khêu khích cô

Bàn tay đang mờ mẫn lại dừng ngay cặp mông to mềm của cô

Hắn cứ thế mà bóp nó mạnh bạo,nhào nặn ra đủ thứ hình dạng vì mông tròn nảy của cô quá mềm hắn muốn cắn nó. Sau đó còn đưa nguyên cả bàn tay đâm vào khe hở chính giữa mông

Rất chặt.Nhưng hắn vẫn có thể đâm thật sâu vào khiến cho cô rên lên "A... Ừm"

Hắn cầm lấy tay của cô đặt trên chính giữa quần của hắn

Nơi ấy vẫn đang căng phồng và cương cứng lại thêm bàn tay mềm mại của cô khiến nó như muốn nổ tung

"Ừm... Đừng...Đừng làm như vậy."cô không biết hắn đặt tay cô vào thứ gì sao nó lại nóng và cứng quá.

"Không muốn thì em phải nghe lời tôi!"hắn như đang chỉ bảo cô, để cho tay cô xoa nắn giữa quần của hắn

A~Thoải mái làm cho hắn muốn điên lên mất.

Lần đầu tiên lại có cảm giác như thế đối với hắn, tay cô vừa xoa như thế đã muốn hành hắn, nếu như cái miệng nhỏ hư hồng kia của cô thì còn như thế nào đây.

Hắn không chần chờ lâu đặt cô quỳ xuống thân mình,để tay của cô ngay miệng khóa kéo nơi có một con thú dữ muốn khoác ra ngoài và có thể làm cho cô rên lên sung sướng đến chín tầng mây

"Mở ra"hắn nói lời ra lệnh

Cô chỉ nhìn chăm chăm vào chính giữa quần của hắn miệng cứ mấp máy, tay run rẩy không dám mở ra

"Đừng bắt tôi nhấc lại"hắn thấy cô cứ phân vân trong khi đó thì cự long của hắn muốn bức chết hắn rồi.

Tay cô từ từ kéo khóa quần của hắn, kéo được một nửa thì cô lại thấy một mảnh vải đen đang bao bọc bởi một con thú dữ, làm cho cô nhìn thấy má càng đỏ ửng môi thì liếm liếm không ngừng

"Sao vậy sợ rồi sao? "bất cứ người phụ nữ nào nhìn thấy cự long của hắn còn muốn thêm khát, còn cô thì cứ thần thờ ra đó làm gì?

"Mau liếm nó đi, nó rất ngoan nếu cô nghe theo lời của tôi. "bàn tay thon dài của hắn đẩy mạnh gáy của cô khiến cho cô đến gần nó hơn

Càng đến gần cô càng sợ hãi:"Hả miệng ra"hắn lại ra lệnh cho cô

Cô chỉ còn biết mở miệng mà liếm quần đen của hắn, không ngờ lưỡi cô vừa chạm vào đã nghe thấy tiếng rục rịch của nó

Quá đáng sợ.

Cô bắt đầu liếm theo hắn chỉ bảo, sau đó còn dùng môi mình hôn lên nó cứ hôn rồi liếm làm cho người đàn ông kia phát ra tiếng rên trầm thấp:"Ừm... Ừ.... Mạnh vào,sâu vào."

Hắn càng đẩy đầu cô vào sâu hơn khiến cho cô liếm đến nỗi ướt đầm chiếc quần đen của hắn

"Cởi ra" cô đang trong lúc đầu óc như một mớ hỗn độn cho nên lời nói của hắn cô cũng làm theo

Tay cô cởi chiếc quần đen ra, bây giờ cô mới tận mắt thấy cự long của người đàn ông này

Quá to, quá thô hơn nữa...Cô có cảm giác nó "rất ngon"

Không đợi hắn nhắc nhở cô đã đưa miệng lại liếm lấy nó như sợ ai sẽ cướp mất

Cô liếm từ đỉnh, sau đó tới thân nó quá thô, càng liếm mút nó càng to khiến cô phát kinh

"A... Ừm...Tiểu... Dâm đang em..."hắn phát điên lên mất, cô thật sự muốn bức chết hắn rồi

Sao môi của cô có thể mềm đến thế này, mỗi chỗ cô mút cô liếm như muốn khiến hắn điên tiết

"Em hãy liếm nó nhiều vào... Nó rất... Ngoan"

Cô mặc kệ lời hắn nói đều cô tập trung bây giờ là làm cho bao cô thoải mái nhất "Chết tiệt em muốn bức chết tôi sao "

Cự long của hắn quá to cô không thể dón hết vào một lúc

Chỉ có thể liếm mút đỉnh đầu của nó, nơi đó cô nghe được mùi hương bạc hà của hắn,cô liếm đến si mê

Cô bắt đầu mạnh bạo hơn là cắn nuốt nó, tay còn lại xoa nắn hai hòn bi trong của hắn,phải! Cô là đang hành hạ hắn đến chết

Khiến cho hắn thật sự kìm lại không được và..

"A! "cô la lên vì hắn đã bắn ra thứ tinh dịch trắng đục và nó đã vô tình dính vào môi và bộ ngực đầy đà của cô

Cô buông cự long ra nhìn xuống bộ ngực to của mình, thấy thứ dịch trắng đục lúc nãy bắn vào tiểu nhụy hồng cương cứng của càng khiến nó sưng to và hồng hào ra, khiến cho ai nhìn thấy rất muốn cắn mút thật sâu

Một tay cô cầm một bên vú tay còn lại thì cho vào môi mọng của cô mà mút

Nhìn bộ dạng này của cô bây giờ thật quá động lòng người rồi

Hắn chỉ muốn giờ phút này không cần nói nhiều chỉ cần một cước đâm thẳng vào nơi sâu nhất của cô

"Tiểu dâm đảng em có biết... Em"hắn còn chưa nói hết câu thì...

"Cạch"

Tiếng bước chân dần dần tiến vào phòng vệ sinh nữ, bước chân nghe rất rõ

Khiến cho đôi mày đẹp của hắn khẽ nhíu, hắn nhìn lại cô

Đôi mắt thì mê muội, bộ ngực sữa đầy đặn thì cương cứng, tiểu huyết nhỏ thì chảy ra nhiều nước, cảnh tượng trước mắt khiến cho người ta cảm thấy kích thích, dâm loạn

Mẹ nó!

Hắn khẽ phát ra, đang trong lúc kích tình như vậy lại có người bước vào

Không còn cách khác hắn đành bế cô vào chiếc phòng vệ sinh cuối cùng

Phòng ấy khá cũ kĩ sẽ không có ai nhìn thấy, không ngờ vừa mới đóng cửa thì tiếng gót giày ở ngoài đi vào

Chắc là một người phụ nữ, đúng lúc không biết cách nào ra khỏi đây thì đã nghe tiếng khẽ rên rỉ của cô: "Úm. U"

Hắn nhanh chóng che miệng cô lại, môi bạc không khỏi phả ra hơi thở nhẹ vào mặt cô khiến cho cô càng thêm ngọ nguậy, khó chịu

Tay cô bắt giắc mò mẫm lung tung bỗng cô sờ trúng vào thứ nóng hổi là tiểu đê của hắn, nhưng cô không để ý vẫn cứ thế mà xoa bóp nó

Càng xoa nắn cô càng thấy nó tiết ra chút dịch gì nhớt nhác, nhất là trên đỉnh của nó tiết ra nhiều nhất

Mãi xoa cậu em nên cô không để ý ai kia khuôn mặt nóng bừng bừng của ai kia, mấy ai biết mỗi lần cô xoa cựa long của hắn thì trên khuôn mặt đẹp trai này nổi lên những phiếm hồng "U... Ha"

Mỗi tiếng rên của hắn là mang theo một sự trầm thấp, khoái cảm mãnh liệt của người đàn ông

Thoái mái đến sườn đùi, hắn mặc kệ ngoài kia là ai đều duy nhất bây giờ là một cước đâm vào huyết nhỏ hư hồng kia để cho cô cảm thấy sự nhẫn nại của hắn lên đến cực điểm

Hắn đứng dậy đặt cô lên bồn vệ sinh một tay giữ chặt eo nhỏ của cô tay còn lại xoa xoa huyết ướt đầm của cô

Cứ lấy ra rồi không nói tiếng nào đâm thẳng vào trong huyết ướt át

"U... Úm... A... Ny" tiếng rên rỉ kiểu mỉ không chút kiên nhẫn làm cho cô tăng sự khoái cảm không hề có

Tiếng bước chân từ từ tiếng lại phòng cuối, người kia bên ngoài khẽ thì thầm: "Hình như mình nghe tiếng của phụ nữ "

Hắn có thể cảm nhận được tiếng bước chân ấy ngày càng gần, nhưng còn bên trong kia lại đang kích tình dậy sóng

Hắn mặc kệ ngoài kia là ai, hắn muốn cô, muốn thao chết cô tiểu dâm đảng.

"Sell xong chưa? "lại thêm một tiếng nói từ phía bên ngoài vọng vào

Làm cho người kia chột dưng chân, có thể nói chỉ cần ba bước nữa là người kia có thể thấy một trận kích tình điên cuồng của đôi nam nữ

"Tôi ra ngay." rồi tiếng chân từ từ đi xa dần căn phòng rồi không còn nghe được âm thanh gì nữa

Bên trong kia chợt vang lên tiếng nước nở của ai đó

"Hức.. Anh thoải mái chưa. "cô ngược mặt lên trừng đôi mắt sắc lạnh nhìn hắn

Nếu như lúc này cô rên rỉ to hơn thì có lẽ... Có lẽ... Cô không muốn nghĩ tới chuyện đáng kinh tởm này cho người khác nhìn thấy

"Đừng khóc "hắn lau nước mắt cho cô nhưng tay vẫn không rút ra khỏi huyết nhỏ chảy nước kia

"Tôi sẽ rất đau. "hắn lại hôn lên từng giọt nước mắt của cô, cô thật sự bị hắn làm tổn thương, đáng lẽ hắn không nên làm loại chuyện này ở đây với cô "Anh mau biến cho khuất mắt tôi. "cô tức giận đẩy mạnh hắn ra, làm cho hắn mất thăng bằng ngã nhào vào cánh cửa

Nhưng cô không quan tâm, hắn đã si nhục cô tới mức này còn tỏ ra thương hại cô, người đáng thương nhất phải là cô

"Biến đi."

Bây giờ lúc này có lẽ hắn không nên nói gì để tránh cô thêm tức giận

Hắn đứng dậy chỉnh lại quần áo xộc xệch của mình rồi nhìn vào thẳng mắt cô

"Tôi sẽ theo đuổi em. "rồi không để cô trả lời một cước đá mạnh cánh cửa rồi vô tình quay lưng rồi đi

Ra khỏi cửa hắn có thể nghe thấy tiếng khóc nước nở của cô, không hiểu sao hắn lại thấy tim mình rất đau

Liệu hắn làm vậy với cô là đúng?

Chương 22: Tường vi xinh đẹp

Tác giả:Kris Nguyen

Cực vật thô to của người đàn ông đưa đẩy giữa hai bờ mông trắng ngần, một tiếng "um..." tràn ra khỏi làn môi hồng thắm, cảm thấy cái nóng rực bên trong càng thêm cứng rắn, càng thêm thô ráp.

Một đôi tay to lật người tôi lại, theo tư thế úp sấp, trong lúc đó cực vật vẫn không rời khỏi cơ thể cô, nóng rẫy, chuyển động mơ hồ. tôi bất lực ghé vào trên giường, thờ lầy thờ dề, cảm thấy tiểu huyết tê dại từng đợt. "Đứng..." Vừa mới mở miệng, cực vật của người phía sau đã vọt mạnh vào, ngắt ngang suy nghĩ của tôi, khiến tôi càng thêm mất cảm. Cực vật hung hăng cắm vào hoa huyết, từng đợt từng đợt hành hạ hoa khẩu, âm thanh xác thịt phát ra khiến người ta không khỏi ngượng ngùng.

"Không...Không muốn...cách này..." Tôi thốt lên, lại cảm thấy đắng sau lại tiến công tôi, quy đầu đâm sâu vào tận cùng hoa huyết, "A..." Tôi bất giác nâng thân lên, ngẩng đầu, chịu sự đau đớn này.

"Tiểu lăng lo, chặt như thế, còn nói không muốn?" Người đàn ông phía sau thờ dốc khiến lòng tôi ngứa ngáy, âm trầm mỉ hoặc khiến người ta mê muội, hành động của anh bây giờ khiến người ta vừa mừng vừa sợ, 9 nồng 1 sâu, khiến tôi sung sướng đến tận cùng nhưng cũng nhần nhần đau đớn, cảm giác sâu bên trong tiểu huyết ngứa, tôi khó nhịn hạ thân xuống, cảm giác đâm mạnh từ phía sau càng rõ ràng, không khỏi nhích lên, thoát ra khỏi loại đau đớn kia.

Đôi bàn tay to giữ chặt tôi lại: "Muốn chạy?" Giọng trầm mang theo vẻ lãnh khốc, tôi vùng vẫy tay chân muốn thoát khỏi sự kiềm kẹp của anh, nhưng muốn rồi. Anh hung hăng cắm cực vật vào, một cảm giác đớn đau như thể hoa huyết bị xé rách tràn đến, cực vật đâm sâu vào tử cung đến nửa tắc có dư."A..." Trước mắt tôi toàn bộ đều đen, đôi tay bất lực gác trên giường, chi còn cặp mông bị nâng cao lên, hoa tâm bất giác co lại, muốn thoát khỏi kiểu đau đớn này.

"Tiểu lăng lo, em thật rất chặt đấy. Để anh thỏa mãn em nào." Anh bị siết rất vừa lòng, tâm tình rất tốt. Tôi cảm thấy rất tủi thân, rõ ràng lần nào anh cũng bắt ép tôi, thế mà lại nói là do tôi phóng đảng.

Cực vật nghiền vào hoa huyết, bỗng nhiên chuyển nhịp, đâm mạnh vào một điểm duy nhất. Tôi đầu tiên là đau đến không thể chịu được, sau một trận tê dại thì hoa tâm như mở ra một nhịp, rồi một dòng nước từ hoa huyết chảy ra, khiến chỗ ái ân ướt một vùng. Anh bật cười, khiến tôi hận không thể có một cái lỗ để chui vào.

Cực vật chậm rãi rút ra, sau đó ấn mạnh đầu, hung hăng cắm vào hoa tâm, miệng tôi thốt ra một tiếng "A...", hoa huyết từng trận từng trận hút lấy cực vật của anh. Anh như được cổ vũ, hung hăng đưa đẩy, rút ra gần hết, rồi lại cắm vào lút cán, không cho tôi thời gian thở dốc nữa là. Thanh âm yêu kiều thốt ra từ miệng, hoa tâm vừa nóng rẫy vừa ẩm ướt, bị quy đầu truy đuổi điên cuồng.

Nước xuân tiết ra, đọng trên vùng cò, như sương sáng sớm, lại nháy mắt bị sóng cuốn đi, từng con từng con không hề chùng mực, hoa huyết bị cực vật hung mãnh đưa đẩy, hoa tâm ở tận cùng đưa đẩy như muốn chống cự, muốn kẹp lấy quy đầu, như đều bị treu chọc, xuân triều càng ngày càng nhiều, rõ từng giọt từng giọt lên trái giường.

"Nhiều nước như thế, đúng là tiểu lăng lo dâm đẳng mà." Thanh âm đều đặn vang lên, người đàn ông hồ nhừ rất thỏa mãn, "Toàn là anh hại..." Tôi oan ức dẫu môi, nhỏ giọng oán hận nói.

Cực vật ở đẳng sau đột nhiên ngừng lại, dục vọng bị đứt quãng, tôi vừa tức vừa hận trừng anh, giận lấy thế mà cũng không được, đúng là một tên bụng dạ nhỏ nhen. Tiểu huyết trống trải một khoảng, khiến tôi không nhịn nổi đẩy mông về phía sau, ý tứ anh nhanh động đi, nhưng anh vẫn bất động.

Hừ, ông cha từng nói, tự mình làm, áo ấm com nó. Anh bất động, thế tôi sợ anh sao? Tôi vận vẹo mông, đưa đẩy trước sau trên cực vật của anh, nghiền từ trên xuống dưới, bản thân càng thêm mất cảm. Ma sát một trận hung hăng nữa, nước từ hoa huyết lại chảy ra, một trận co rút ở hoa tâm quét khắp toàn thân. Tiểu huyết phun cực vật ra. Tôi mềm nhũn ghé vào giường, mệt mỏi bất động.

"Tiểu lăng lo, nhanh như vậy liền thỏa mãn?" Hân ôn nhu găt gao bế tôi vào trong lòng, dưới thân cực vật không có hảo ý để dưới hoa huyết chậm rãi cọ xát, lúc nhanh lúc chậm, không ngừng khơi mào tình dục của tôi.

Mệt chết được, tôi dùng ánh mắt tố cáo hành vi hung ác của hân, ý muốn hành vi của hân nên có chừng mực.

"Em được thỏa mãn nhưng anh thì chưa, một lần cũng chưa..." Anh bắt mặn ở bên tai ta ni non, dùng âm thanh trầm thấp mê hoặc tôi. Cực vật như càng cứng thêm, càng thêm nóng rực, cảm giác như quy đầu càng khó xâm nhập tiểu huyết,

"Không cần" Tôi kiên trì vào họ quyền lợi của mình. "Vừa rồi chính là anh muốn treu đùa em, cái này gọi là gieo gió gặt bão" Tôi một bên chính nghĩa nói, một bên lại hơi di chuyển mông, muốn thừa dịp hân không chú ý thoát khỏi ma chường của hân.

Đùa sao, cực vật ngày càng lớn, nếu đi vào, hoa huyết khẳng định so với vừa rồi càng thêm đau đớn. Huống chi, mình mới vừa được thỏa mãn, hiện tại toàn thân vô lực. Lúc này không trốn thì còn chờ khi nào?"Em muốn trốn?" Anh tựa hồ phát hiện động tác của tôi, tay siết lấy eo nhỏ, cực vật thẳng tắp hương về hoa huyết, quy đầu xâm nhập không ngừng khép mở tiểu huyết, bởi vì quá lớn, chỉ có vào được một nửa, làm tôi kinh hoàng, hoa huyết không ngừng co rút, hi vọng giảm bớt đánh sâu vào. "Thật nhanh" anh nghiêng răng, hạ thân hung hăng ra vào.

"Ân..." Mồ hôi nhỏ giọt, bị đau bất ngờ hô một tiếng. Hân mạnh mẽ xâm nhập, cực vật trực tiếp trạc tiếm hoa tâm, làm tôi sâu sắc cảm giác được cực vật của hân cùng uy hiếp "Đau quá...Ngô..." Mồ hôi đọng bị hân hung hăng hôn xuống, đầu lưỡi cường thế đảo quanh miệng, quấn lấy lưỡi của ta dùng sức hút, còn thâm trầm vừa liếm vừa cắn, bắt chước bên dưới cũng không ngừng tăng tiết tấu, chỉ bạc theo khe miệng cùng lưỡi đang đẩy đưa rú xuống

Tên nam nhân chết tiệt này, luôn không bao giờ cho phép tôi trốn tránh.

Hân càng ngày càng dùng sức, cảm giác được cực vật khiến bụng tôi rạo rực, hạ thân bị va chạm nhanh, phát ra tiếng nước xì xì dầm lẳng. xương mu không ngừng bị hung hăng áp lực va chạm.

"Ngô.....sẽ bị đùa phá hư..." Có thể do tôi không có cánh nào không chế bản thân, thân mình không khỏi vận vẹo đón nhận cực vật của hân tiến vào.

Hô hấp của hân càng lúc càng trầm trọng, cực vật điên cuồng cọ sát huyện nộn thịt mềm, khoái cảm không ngừng lan tràn toàn thân, chất lỏng không ngừng tiết ra làm cho nơi hai người kết hợp ẩm ướt không thôi.

"Tiểu lăng lo, làm hư cô!" Hân hung hăng quát, cực vật hung mãnh đâm vào tử cung, găt gao để ở hoa tâm không có một khe hở. Nam căn kịch liệt run run, bắn ra từ đợt tinh dịch trắng đục như súng máy (vãi miêu tả =.,=), mãnh liệt kích thích làm cho tôi run run ôm chặt hân, ý thức dần mơ hồ...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Quyến rũ đàn ông có vợ

Edit: Va

Beta: Ami

Lúc này, gian văn phòng nhỏ nhỏ này lại đang dạt dào xuân ý.

Lâm Nhụy ngồi xồm xuống, tay nhỏ đặt nơi chính giữa quần tây của Phó Duẫn Thừa rồi nhẹ nhàng vuốt ve.

Từng chút từng chút, cách lớp vải dệt đảo quanh vòng vòng trên dưới, hết sức khiêu khích.

Chỉ chốc lát sau, chỗ vốn đã căng phồng lên kia lại càng tăng lớn thêm, vừa nóng vừa cứng, hình dạng hiện ra.

Mà Phó Duẫn Thừa đang dựa trên bàn làm việc, rũ mắt, ánh mắt thâm trầm.

Anh đã đoán được Lâm Nhụy muốn làm cái gì.

Ngực hơi hơi phập phồng, bên trong giống như có ngọn lửa đang hùng hực thiêu đốt.

Lửa này, theo động tác của cô gái dưới thân mà có xu thế càng thêm tràn đầy.

Nếu nói lần đầu tiên khi hai người làm tình, Phó Duẫn Thừa là bị Lâm Nhụy dụ hoặc và bị dục vọng khống chế, thế thì thì trước lạ sau quen, có một thì sẽ có hai.

Hương qua một lần mỹ vị, tất nhiên sẽ nhớ mãi không quên, huống chi, yêu là từ từ mà bộc phát, hiện giờ thì tất cả bao hàm trong một chữ "Tình".

Trong lòng Phó Duẫn Thừa nghiệm Lâm Nhụy, anh biết rõ có một số việc không nên, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện làm.

Ví như hiện tại, Phó Duẫn Thừa không thể không thừa nhận, anh đang chờ mong động tác kế tiếp của Lâm Nhụy.

Còn Lâm Nhụy, dưới ánh nhìn chăm chú của người đàn ông, cô dùng ngón tay linh hoạt cời bỏ dây lưng cùng khóa kéo quần tây.

Còn thịt bị quần lột xám gắt gao bao vây thành một cụm hiện ra ở trước mắt, tựa như một cây bần uì, để lộ ra hình dạng dữ tợn cực lớn, chỉ đợi phá tan hoàn hoàn trở ngại thì sẽ xuất hiện chính chu ở trước mặt cô.

Xoang mũi Lâm Nhụy thậm chí có thể ngửi được hương vị táo tanh thuộc về hormone đàn ông.

Cô hơi hơi mỉm cười.

Cúi đầu, hàm răng tuyết trắng nhẹ nhàng cắn khoá kéo quần tây rồi kéo xuống.

Chậm rãi kéo xuống từng chút từng chút một...

Theo sắc vải dệt màu xám bị tuột xuống, thứ đồ vật thần bí được bao vây ở bên trong cũng từng chút một lộ ra.

Bên trong mảnh đen nhánh là bụi cỏ rậm rạp, còn thịt màu đỏ tím thuộc về đàn ông trưởng thành vừa thô vừa dài, cao cao dựng đứng, đỉnh quy đầu cực lớn còn phỉếm ánh sáng bóng.

Nếu là một cô gái bình thường chưa hiểu chuyện đời, thấy còn thịt như vậy thì sẽ rất sợ hãi.

Nhưng Lâm Nhụy thì lại khác, cô thật sâu biết được người đàn ông có được cây còn thịt như vậy, sẽ mang đến cho phụ nữ cảm giác vui sướng mất hồn cỡ nào.

Cây còn thịt trước mắt này, thật là phá lệ mỹ vị ngon miệng.

Chỉ mới nhìn thôi mà Lâm Nhụy đã nhịn không được nuốt nuốt nước miếng.

Lâm Nhụy dùng tay nâng niu cây gậy lớn nóng cháy như lửa, động tác không vội vã.

Cô ngược khuôn mặt nhỏ thanh thuần kia lên, kiểu thanh kiều khí trung cầu ý kiến của Phó Duẫn Thừa. "Giáo sư, học sinh rất muốn ăn còn thịt lớn của giáo sư, có thể cho học sinh ăn không?"

Giọng điệu nói chuyện phá lệ lễ phép, giống như nếu Phó Duẫn Thừa không đồng ý, cô sẽ thực sự không ăn.

Lời này thật sự quá táo bạo.

Tiếng hít thở của Phó Duẫn Thừa bỗng nhiên nặng hơn chút, anh nuốt chút nữa một hơi cũng không thở ra được.

Phó Duẫn Thừa nhìn về phía Lâm Nhụy, anh phát hiện trong cặp con ngươi thủy nhuận kia hiện một tia giảo hoạt, tựa hồ đang muốn chê cười anh.

Anh phát hiện, cô đã thay đổi.

Không còn là ánh mắt ngưỡng mộ thiên y bách thuận nhìn anh như lúc trước, ngược lại trở nên giống như một con tiểu hồ ly giảo hoạt, hài hước chơi đùa cùng anh một hồi.

Phó Duẫn Thừa không thể nói loại cảm giác này là tốt hay là xấu.

Anh hít vào một hơi thật sâu, sau đó lại chậm rãi thở ra.

Nếu Lâm Nhụy muốn như vậy, anh phải phối hợp mới đúng.

Phó Dẫn Thừa cau mày, mờ miệng: "Một khi ăn con thịt lớn của giáo sư thì phải ăn hết, không được nhỏ ra, em xác định còn muốn ăn sao?"

Giọng nói anh trầm thấp, mất tiếng, ngữ khí tựa như ngày thường khi đối mặt với học sinh đi học, thập phần đứng đắn nghiêm túc.

Chỉ là khi lắng tai nghe, có thể là bởi vì ngày thường không có nói những lời này nên vẫn cảm thấy có chút mất tự nhiên mà run rẩy.

Lâm Nhụy chớp chớp mắt, xem ra Phó giáo sư cũng chậm rãi trở nên "Hư hòng"...

Trên mặt cô nở nụ cười quyến rũ.

Trên mặt cô nở nụ cười quyến rũ.

"Giáo sư yên tâm, học sinh nhất định sẽ ăn xong, còn muốn uống cạn toàn bộ sữa bò ở bên trong."

Nói xong, cô cũng liền hành động.

Tay nhỏ nghịch ngợm búng búng quy đầu, chọc con thịt không an phận mà nhảy lên, mắ mắt thăm ra chất lỏng tinh lượng trong suốt.

Lâm Nhụy cúi đầu, khẽ mờ môi đỏ, liếm liếm chất lỏng.

Đầu lưỡi truyền đến cảm giác tanh tanh.

Cô dùng một tay nhỏ cầm con thịt, không ngậm vào, mà là dùng đầu lưỡi linh hoạt liếm một đường dọc theo theo mắ mắt kéo dài xuống, khẽ liếm thân gây, ngay cả hai cái trứng lớn dưới con thịt cô cũng không buông tha. Chỉ chốc lát sau, toàn bộ bên ngoài của con thịt lớn màu đỏ tím đã bị nước miếng của Lâm Nhụy trông lên một tầng ánh sáng bóng.

Con thịt lớn tựa hồ càng thêm hưng phấn, nhếch thêm cao, ần ần còn có thể thấy gân xanh bên trong đang nhảy lên.

Lâm Nhụy vốn còn muốn tiếp tục chậm rãi chơi trong chốc lát nữa thì Phó Dẫn Thừa lại thờ gấp thúc giục nói: "Nó chờ không kịp."

Thôi được rồi.

Dù sao thì lần này Lâm Nhụy cũng ngoan ngoãn ngậm lấy quy đầu, miệng cô cực lực mở ra đến mức lớn nhất có thể rồi chậm rãi cắn nuốt con thịt vào từng chút một.

Nhưng bởi cây con thịt trước mắt này quá lớn nên cho dù cô đã thập phần nỗ lực, nhưng vẫn còn gần một nửa thân gây ở bên ngoài.

Lâm Nhụy dùng miệng liếm mát con thịt Phó Dẫn Thừa từ trên xuống dưới, một tay cô cầm phần con thịt phía dưới không ngậm hết, còn tay kia thì vuốt ve hai viên trứng lớn.

Cuối cùng cũng an ủi đều hai bên.

Cô tiếp tục mát quy đầu, dùng đầu lưỡi chọt chọt lỗ nhỏ ở phía trên, hoặc là hung hăng mà hút nó, động tác đôi tay cũng không ngừng, khoe miệng vù mị kêu lên: "A... Ăn rất ngon... Rất thích ăn con thịt lớn của giáo sư... A..."

Tiếng rên rỉ của cô phối hợp với động tác truyền vào lỗ tai anh kích thích đến như vậy, khoái cảm dưới thân thay nhau nổi lên, Phó Dẫn Thừa vờn một bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đen của Lâm Nhụy, thần sắc hoảng hốt.

Nghe được tiếng hít thở càng lúc càng thêm thô nặng cùng với tiếng thở dốc của Phó Dẫn Thừa, cảm giác được con thịt trong miệng cũng càng phình lớn hơn, Lâm Nhụy ăn trong chốc lát, không khỏi thả chậm tốc độ lại, miệng cô có chút mờ.

Cô nũng nịu nói: "Giáo sư... Con thịt của thầy... Thật lớn... Học sinh sắp... Sắp ngậm không được nữa..."

Phó Dẫn Thừa trầm giọng nói: "Tao hóa, là em nói muốn ăn con thịt lớn của thầy, ngậm không được cũng phải dùng sức ngậm!"

Nói rồi anh dùng sức ấn đầu Lâm Nhụy xuống một chút, trong nháy mắt, một đoạn con thịt lớn vốn dĩ còn dư ở bên ngoài lại thật sâu cắm vào trong yết hầu của Lâm Nhụy.

Cái này là thật sự rất sâu.

Miệng Lâm Nhụy không khép được, khoe miệng không ngừng có nước miếng trong suốt chảy xuống, cô cực lực há to miệng, phối hợp với tốc độ hưng mãnh thọc vào rút ra trong miệng cô của Phó Dẫn Thừa, thật kích thích.

Thọc vào rút ra mấy chục cái, ngay lúc miệng Lâm Nhụy đều đã tê rần, bỗng nhiên cảm giác thân thể của Phó Dẫn Thừa cứng đờ, ngay sau đó, mộ dòng tinh dịch ầm ập tràn đầy bắn vào trong khoang miệng cô...

"Ngô..." Lâm Nhụy hừ nhẹ một tiếng, cổ họng hoạt động, nuốt toàn bộ tinh dịch vào.

Uống xong, Lâm Nhụy không quên dùng đầu lưỡi liếm sạch sẽ chất lỏng còn vương bên khoe miệng.

Trong không khí nổi lên một cổ hương vị tanh nồng.

Phó Dẫn Thừa nhìn chăm chú vào động tác của Lâm Nhụy, con thịt mới vừa bắn qua vốn có chút mềm nhũn lại lần nữa ngẩng đầu lên.

Lâm Nhụy nhìn cây con thịt tinh thần phấn chấn kia rồi để lộ ra một cái mỉm cười có điều ám chỉ.

"Giáo sư, hương vị sữa bò vừa rồi rất đặc, có phải lâu rồi thầy chưa làm không?"

Lâm Nhụy vốn chỉ là thuận miệng hỏi, ai ngờ vừa nói xong thì liền thấy sắc mặt của Phó Dẫn Thừa có chút mất tự nhiên, sau đó, cô liền biết phỏng chừng cô đã đoán đúng.

Chẳng phải lúc trước Phó Dẫn Thừa rất yêu vợ anh sao, hiện giờ Thẩm Lam vẫn luôn ở nhà, theo lý thuyết thì bọn họ sớm đã làm không ít vận động ở trên giường mới đúng.

"Giáo sư, ở nhà, thầy làm vợ mình giận sao?" Lâm Nhụy kinh ngạc.

Chịu không nổi ánh mắt tràn đầy tò mò hứng thú của Lâm Nhụy, Phó Duẩn Thừa ho nhẹ một tiếng, xấu hổ quay mặt qua chỗ khác.

Bên tai ần ần đang đỏ lên.

Bảo anh trả lời như thế nào...

Chẳng lẽ bảo anh nói với Lâm Nhụy, khi anh đối mặt với vợ mình thì luôn mãi nhớ đến cô, căn bản nhắc không nổi hứng thú làm tình, trong khoảng thời gian này vẫn luôn trốn trong phòng đọc sách để tránh né việc sinh hoạt vợ chồng sao?

Cũng may là Lâm Nhụy biết Phó Duẩn Thừa da mặt mỏng nên không tiếp tục truy vấn.

Trầm mặc chính là câu trả lời tốt nhất.

Sau khi nhận được đáp án, Lâm Nhụy thật cao hứng.

Cô đứng dậy, câu lấy cầm Phó Duẩn Thừa, môi đỏ khác trên môi mỏng thật sâu.

Bắt đầu một nụ hôn triển miên nhiệt liệt...

Lưỡi nhỏ của cô nghịch ngợm quấn lấy lưỡi Phó Duẩn Thừa rồi cùng nhau múa, đầu lưỡi chống đầu lưỡi, trao đổi nước bọt...

Cuối cùng, hai người đều thở hồng hộc.

Lâm Nhụy giống con cá đang khát khô, dính sát vào người Phó Duẩn Thừa, hơi thở không đều nói: "Đây là quà khen thưởng cho thầy."

Phó Duẩn Thừa vươn cánh tay ôm cô, nghe vậy xong hôn cô thêm một cái.

"Cảm ơn, tôi rất thích." Anh thấp giọng nói.

"Còn có thứ càng thích hơn, thầy có muốn nhận hay không?"

Thanh âm của Lâm Nhụy quyến rũ, đôi mắt hơi hơi ngập nước kia nhộn nhạo xuân tình.

Mà tay cô, đang đặt ở trên vị trí "Quan trọng" của anh.

Côn thịt anh bị cô nắm chặt chẽ, tính âm chi mà nhéo nhéo.

Chỉ nghe Phó Duẩn Thừa kêu lên một tiếng, anh cắn răng: "Muốn!"

Nói năng có khí phách vừa dứt thì...

Hạ thể cô cổ nhiệt ý bùng bột đang thiêu đốt, xôn xa9 náo động, nóng đến cả người anh đều sắp nổ tung.

Muốn!

Sao lại không muốn cơ chứ?!

Vốn chính là trong lòng khát vọng cô đã lâu.

Phó Duẩn Thừa mới vừa dứt lời, côn thịt lớn bị Lâm Nhụy nắm trần trụ ở trong tay lại nhanh chóng phình to thêm một vòng, chiến ý nghiêm nghị.

Lâm Nhụy cười khẽ, không nhanh không chậm cỡi bỏ váy liền áo màu trắng trên người.

Vòng eo tình tế mềm mại, bụng nhỏ phẳng lì, hai chân thon dài, quá hoàn mỹ.

Mà cặp vú lớn trắng như tuyết ở trước ngực kia, càng là đẹp để loá mắt, làm người vừa nhìn thì liền muốn hôn lên núm vú hồng hồng ở trên, muốn nắm hai bên vú trong tay rồi chậm rãi thưởng thức.

Đây là một thứ có thể dụ dỗ dục vọng của đàn ông để như trò bàn tay.

Lúc trước, Phó Duẩn Thừa chính là bị thân thể này quyến rũ, hiện giờ, tâm hồn lại lần nữa vì cô mà mê muội.

Suy nghĩ rối rắm và giằng giụa sớm đã bị vứt ra sau đầu, buổi tối hôm đó, khi anh nói ra lời muốn nói ở trong lòng cho Lâm Nhụy thì anh cũng đã hăm sâu vào.

Mê luyến thân thể của cô, cho tới bây giờ là tất cả.

Bao gồm cả việc sở hữu cô.

Tình cảm trong mắt Phó Duẩn Thừa, thâm trầm làm lòng người kinh sợ.

Anh vòng tay ôm eo nhỏ của Lâm Nhụy rồi kéo cô vào trong lòng ngực, trời đất quay cuồng một trận, sau đó, vị trí của hai người đã thay đổi.

Lâm Nhụy ở dưới, anh ở trên.

Một tay anh chống bên cạnh Lâm Nhụy, từ trên cao nhìn xuống cô, ánh mắt rất sâu, sâu đến nỗi làm Lâm Nhụy cảm giác bản thân gần như cũng sắp bị hút vào trong vực sâu đó.

Lần đầu, thấy Phó Duẩn Thừa cường thế như vậy,

Lâm Nhụy cong môi cười, đang muốn nói chuyện thì lại bị Phó Duẩn Thừa đánh gãy.

Phó Duẩn Thừa cúi đầu ngậm môi cô. Hung tợn như sói đói, nghiền ma, gặm cắn.

Lại như là mưa rền gió dữ mãnh liệt, cuồng dã đánh vào trên người Lâm Nhụy.

Tay anh cũng không nhàn rỗi, trượt qua xương quai xanh của Lâm Nhụy xuống đến hai lòng tuyết trắng kia, bàn tay to nắm một bên rồi tinh tế vuốt ve.

Móng tay cái thỉnh thoảng lướt qua núm vú, đem đến cho Lâm Nhụy một trận rùng mình như có dòng điện chạy qua.

Vừa tỏ vừa ngứa.

Đặc biệt là tiểu huyết mẫn cảm, cũng bởi vì Lâm Nhụy động tình mà trào ra một bãi chất lỏng đầm mĩ trong suốt, nhỏ giọt ở trên bàn làm việc lạnh lẽo.

Lâm Nhụy ưm một tiếng, không thỏa mãn mà vận vẹo thân hình quỵến rũ.

"A... Ách a... Muốn còn thịt lớn... Cắm vào bên trong..."

"Nhanh lên... Ngứa quá..."

Cảm giác hư không mãnh liệt nơi hạ thể tra tấn Lâm Nhụy, cô hip đôi mắt quỵến rũ lại nhìn anh.

Trong mê mang, cô nhìn thấy trên mặt Phó Duẫn Thừa lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Bất đồng với dĩ vãng lãnh đạm cùng khác chế.

Ngược lại là mang theo một tia ôn nhu phát ra từ đáy lòng.

"Tôi sẽ thỏa mãn em."

Anh trầm thấp nói.

Ngay sau đó, Lâm Nhụy cảm giác được một vật cứng rắn cực lớn để ở trước tiểu huyết của cô.

Cây còn thịt lớn mà cô khát vọng, đang phá vỡ hai bên mảnh cánh hoa ướt nhẹp, tư thế như chẻ tre, vọt thẳng một đường vào trong lãnh địa ẩm ướt.

Rất sâu...

Vào sâu đến linh hồn...

Em tình tôi nguyện.

Anh trong thân thể của cô, hai người hợp lại làm một.

Khoảnh khắc trong nháy mắt này, Lâm Nhụy đạt được thật lớn thỏa mãn.

Phó Duẫn Thừa thọc còn thịt vào thật sâu trong cơ thể Lâm Nhụy rồi lại rút ra.

Anh cúi người ôn nhu ngâm lấy vành tai Lâm Nhụy, hàm răng trắng tinh nhẹ nhàng gặm cắn vành tai nhỏ xinh, nụ hôn nhẹ nhàng như lông chim đụng vào da thịt cô.

Ngứa, hơi thở ấm nóng phun ở trên vành tai mẫn cảm của Lâm Nhụy, làm toàn bộ đại não cô tựa hồ đều nóng lên.

Ấm để bị quy đầu thô to của anh cọ xát, mẫn mẫn bị miệng huyết mứt vào, tiểu huyết mị hồng không ngừng chảy ra đầm dịch trong suốt, thấm ướt toàn bộ quy đầu.

Cảm giác ngứa trong cơ thể càng thêm khó nhịn.

Lâm Nhụy bắt mẫn trừng mắt nhìn người đàn ông đang đè ở trên người mình: "Thầy cứ mãi cọ tới cọ lui, rốt cuộc là có làm hay không??"

Giờ phút này, cái mà cô đang khát vọng, là một hồi làm tình kịch liệt hung mãnh, chứ không phải là sự ôn nhu gãi không đúng chỗ ngứa như vậy.

Thật không thú vị a.

Biểu tình của Phó Duẫn Thừa có chút bất đắc dĩ.

Thái độ lúc trước khi anh đối diện với thân thể của Lâm Nhụy, thật sự không thể nói là tốt, thậm chí có thể nói là khinh thường.

Nhưng hôm nay, sau khi phát hiện tình cảm trong lòng mình dành cho cô, thế cho nên lần này, anh liều mạng nhẫn nại dục vọng của bản thân, muốn ôn nhu một chút để đền bù thiếu sót lúc trước.

Nhưng mà, Lâm Nhụy lại không cảm kích.

"Được! Tôi đây sẽ bắt đầu!"

Phó Duẫn Thừa trầm giọng nói xong câu đó, hành động cũng bắt đầu.

Anh nhìn Lâm Nhụy, phần hông dùng rất nhiều lực, đột nhiên đâm hướng lên trên.

Lần này, còn thịt thô dài ma xát với vách trong, ngay lập tức đi vào chỗ sâu nhất, gần như mở rộng cửa tử cung non mềm, làm Lâm Nhụy không kịp đề phòng mà "A" một tiếng, thét chói tai.

Đây là chỗ tốt của "Vũ khí" uy vũ thô dài. Dễ như trở bàn tay là liền có thể đâm đến tận cùng bên trong làm phái nữ mất khống chế.

Hành động này của dẫn đến phát ra khoái cảm thật lớn, động tác của Phó Duẫn Thừa không ngừng.

Tần suất rút ra nhanh chóng xong lại cắm vào, động tác đâm thọc càng lúc càng nhanh, làm Lâm Nhụy thoải mái kêu không ngừng, thân thể cuộn tròn giống tôm luộc. "A, a... Là chỗ đó... A, quá lợi hại..."

"A... Mạnh quá a... Tiểu huyết mỗi quá a, quá nhanh rồi Phó giáo sư..."

Cả người Lâm Nhụy bị Phó Duẫn Thừa cấm đến khuấy khoả vô cùng, hai vú to đầy đặn như bóng nước kịch liệt đong đưa lên xuống. "Không được..."

Tuy rằng rất sướng, nhưng loại cảm giác mất khống chế này thật sự quá khó tiếp thu rồi.

Là do cô đã lâu chưa làm tình sao?

Anh giống như một con dã thú hung mãnh không ngừng khởi xướng tiến công về phía cô. Trong lúc làm tình, Phó Duẫn Thừa được trời sinh càng bá đạo hữu lực hơn một ít so với những người khác.

Hạ thân Lâm Nhụy có loại cảm giác như sắp phun lửa. "Nghỉ một chút... Nghỉ một chút..."

Cô vội vàng nhẹ giọng ngăn cản, hạ thể lại không ngừng khiến cô muốn tè ra ngoài a!

Nhưng Phó Duẫn Thừa lại không nghe theo Lâm Nhụy mà dừng lại, mỗi mông anh mím chặt, trên gương mặt anh tuấn tràn đầy thần sắc nghiêm túc. Nếu không phải trên trán đã thấm ra một tầng mồ hôi cùng đôi mắt nồng đậm dục sắc bán đứng anh thì chỉ sợ người khác còn sẽ cho rằng anh đang làm một chuyện cực kỳ quan trọng.

Phó Duẫn Thừa đột nhiên đứng dậy, ôm Lâm Nhụy đi đến một bên sofa hơi thấp chút.

Lúc đi, hạ thể hai người còn gắt gao dán chặt bên nhau, theo Phó Duẫn Thừa nện bước, còn thật thô to tiến vào càng sâu.

Vào thật sâu, thậm chí là hơn phân nửa quy đầu đều cắm vào miệng tử cung của Lâm Nhụy.

Trong nháy mắt, vừa êm vừa căng, còn mang theo chút đau đớn, trên hết là khoái cảm ngập đầu. Lâm Nhụy nhịn không được mà run lập cập: "A! Không cần a!"

Khi cô run run đạt đến cao trào thì tiểu huyết run rẩy, một dòng chất lỏng trong suốt vậy ra, xệt qua một đạo đường cong duyên dáng ở trong không trung.

Thùy dịch nhỏ giọt trên mặt đất, cũng có một ít rơi xuống đùi Phó Duẫn Thừa.

Cô bị làm đến triều xuy.

Lâm Nhụy thở nhẹ một hơi, thân thể còn đang run nhè nhẹ, chưa khôi phục lại từ cơn cao trào.

Nhưng mà mọi chuyện vẫn còn chưa kết thúc.

Có lẽ là bởi vì mới vừa bắn qua một lần nên cây còn thật lớn trong cơ thể cô vẫn cứng rắn như sắt, còn đang hung hăng đâm thọc.

Hiển nhiên, Phó Duẫn Thừa còn chưa đạt đến thỏa mãn.

Anh đặt Lâm Nhụy ở trên ghế sofa rồi rút ra.

"Kẹp đến suýt chút tôi đã bắn." Phó Duẫn Thừa thở hổn hển nói.

Thanh âm khàn khàn trầm thấp.

Anh xoay người Lâm Nhụy lại, đổi thành tư thế quỳ bò, mông nhỏ cao cao nhếch lên.

Đây là một tư thế có thể tiến vào rất sâu.

Nếu là bình thường, Lâm Nhụy sẽ rất thích tư thế này.

Nhưng mà, bây giờ...

"A, không được." Cô mới vừa cao trào qua, thân thể bần rùn vô lực, căn bản không chịu nổi cái tư thế thâm nhập vào sâu hơn này.

Lâm Nhụy vội vàng bò lên phía trước, ai ngờ còn chưa có cử động thì đã bị Phó Duẫn Thừa cố định eo nhỏ kéo trở về.

"Đừng nhúc nhích."

"Tôi đã thỏa mãn em rồi, bây giờ đến lượt tôi."

Trong lúc làm tình, đàn ông trời sinh thích hợp để chinh phục phụ nữ. Giọng điệu của Phó Duẫn Thừa mang theo cảm giác bá đạo làm người tự xưng muốn thần phục.

Anh dùng bàn tay to bắt lấy mông nhỏ trắng tuyết của Lâm Nhụy, cây còn thật căng phình nhếch lên cao ngất, chỗ âm mao nơi quy đầu chỉ đều dính đầy chất lỏng ướt lặc lặc, nhìn màu đỏ tươi lại dữ tợn.

Lâm Nhụy bị giam cầm không thể động đậy, chỉ có thể tro mắt nhìn cây còn thật lớn làm cô dục tiên dục tử kia lại lần nữa vọt vào bên trong tiểu huyết mình.

Anh tiến rất sâu, mỗi một lần đều đâm vào miệng tử cung, cổ tử cung non mềm bao bọc lấy còn thật, thân gầy ngăm mình trong tiểu huyết vừa ấm lại vừa ướt, như là có vô số cái miệng nhỏ đang mút vào cùng lúc, sung sướng đến mức khó có thể nói nên lời.

"A... Tôi từ bỏ... Đủ rồi, đủ rồi..." Lâm Nhụy khóc không ra nước mắt.

Dù dễ người đàn ông cấm dục đã lâu thật sự quá đáng sợ, cái này quả thực là tự làm tự chịu a.

Chỉ thấy nơi giao hợp của hai người, huyết thịt đã bị đâm đến trở nên sưng đỏ không chịu nổi, còn thật thô to mạnh mẽ cắm vào, khi rút ra cũng kéo theo vách tường thịt hồng bên trong ra một chút...

Giáo sư làm học sinh trong văn phòng, tình cảnh này quả thực rất dâm mãnh.

Phó Duẫn Thừa còn cố tình không chịu ngừng lại.

Trong khi làm tình, Phó Duẩn Thừa đột nhiên nhớ tới lúc trước ở văn phòng, trong lúc vô tình, anh tình cờ chứng kiến Lâm Nhụy cùng Hàn Vũ ngang nhiên làm tình ở dưới cây đại thụ trong vườn trường.

Nam sinh cười ở trên thân thể tuyết trắng của Lâm Nhụy mà rong ruổi, côn thịt dưới háng không ngừng đâm vào môi âm hộ. Cái miệng đỏ búng của Lâm Nhụy không ngừng phát ra tiếng rên rỉ mê người, dâm kêu liên tục.

Nhớ đến cảnh tượng đó, cô cũng đã từng vui thích ở dưới thân người đàn ông khác...Phó Duẩn Thừa híp mắt, đẩy mắt mờ mịt dâng lên một tia tức giận.

Ngay sau đó, trên mông Lâm Nhụy đã nặng nề mà nổi lên dấu tay. "Bang! Bang! Bang! Bang!..." Vừa nhanh lại vừa tàn nhẫn.

"Tôi cùng cậu nam sinh ngày đó, ai làm em sướng hơn?"

Khoái cảm đau đớn trộn lẫn cảm thấy thẹn này khiến Lâm Nhụy hận không thể tìm cái khe đất để chui vào.

Cô không thể hiểu được: "Nam sinh nào?"

Đổi lấy là Phó Duẩn Thừa càng thêm dùng sức đâm vào sâu hơn, thanh âm lạnh băng.

"Ngày đó, ở ngoài vườn trường."

"..."

Lâm Nhụy vừa rên rỉ vừa dùng đầu óc đã tri độn mà nỗ lực hồi tưởng.

Lúc lâu sau, cô rốt cuộc cũng nhớ ra Phó Duẩn Thừa đang nói ai.

Mấy ngày nay, Hàn Vũ xuất ngoại nên cô gần như đã sắp quên người "Bạn trai" trên danh nghĩa này.

Còn nữa, vì sao đàn ông lại thích hỏi loại vấn đề này, lần trước Lục Trạch cũng hỏi như vậy.

Chỉ có điều, lần này, cô không muốn cho Phó Duẩn Thừa nhận được câu trả lời vừa lòng.

"Lục Trạch làm em là sướng nhất." Cô không sợ chết trả lời.

Quả nhiên, Lâm Nhụy cảm giác được thân thể Phó Duẩn Thừa cứng đờ, anh đành chỉ động tác.

Suýt chút nữa đã quên, còn một người nữa cũng có liên quan đến Lâm Nhụy chính là Lục Trạch kiêm chức em rể họ của anh.

Sắc mặt Phó Duẩn Thừa lạnh băng dọa người, không hề hé răng, mà là cắn răng dùng hết toàn lực tiến công vào khu vực mẫn cảm của Lâm Nhụy.

Có một loại khí thế không chìm Lục Trạch xuống thì sẽ không chịu thua.

Trong nháy mắt, Lâm Nhụy đã hối hận vì bản thân quá lảm nhảm.

Trận chiến này kéo dài hơn nửa tiếng đồng hồ...

Không biết sao lại thế này, Phó Duẩn Thừa cứ không chịu bắn, còn Lâm Nhụy lại đã trải qua hai lần cao trào, khắp nơi đều là dâm thủy, trên sô pha cũng ướt đầm.

Đến khi Lâm Nhụy nghĩ mình đã sắp biến thành một vùng nước thì rốt cuộc, "Cứu binh" mà cô chờ cũng đến.

Tiếng gậy cao gót thanh thủy dồn dập từ xa tới gần rồi dừng lại ở trước cửa văn phòng.

"Rầm rầm rầm", khi người đến muốn mở cửa thì lại phát hiện cửa bị khoá trái từ bên trong, người đến tựa hồ càng thêm tức giận.

"Phó Duẩn Thừa, em biết anh cùng con tiện nhân kia đang ở bên trong, anh mở cửa ra cho em!"

Lâm Nhụy mắt sáng ngời, tinh thần ngay lập tức phấn chấn lên.

Đến rồi.

Khoảng cách chỉ là một cánh cửa.

Ngoài cửa, Thảm Lam xanh mặt oán hận đập cửa.

Bên trong cánh cửa, côn thịt thô to của Phó Duẩn Thừa đang cắm ở trong tiểu huyết cô, làm vận động pít-tông kịch liệt nhất.

Một cánh cửa, hai thể giới.

Phó Duẩn Thừa rõ ràng cũng nghe được tiếng Thảm Lam gào ở ngoài cửa, nhắm chặt lông mi cao vút.

Đang làm mà bị đánh gãy là khó chịu nhất.

Lý trí đang nhắc nhở anh, lúc này hẳn là nên nhanh chóng buông cô ra rồi dọn dẹp chính tề để che dấu chuyện vi phạm đạo đức mà hai người đã làm. Mặc kệ như thế nào thì Thảm Lam cũng là vợ của anh, đây vốn là anh mắc lỗi trước, nếu anh còn tiếp tục phóng túng thì thể diện của cô chắc chắn sẽ thập phần khó giữ được.

Nhưng mà cho dù có nghĩ thâm là rút ra khỏi tiểu huyết của cô gái dưới thân, nhưng huyết này thật sự chặt quá mức, mị thịt chặt chẽ bao vây lấy côn thịt, liếm mút không cho anh rời đi.

Càng quan trọng hơn là, anh vẫn chưa có bắn, thật sự là rất huyền diệu nếu rút ra khỏi tiểu huyết mềm ẩm tron ướt này.

Trong nháy mắt, Phó Duẩn Thừa đã đưa ra quyết định, hơn nữa là cái quyết định không nên nhất.

Chỉ thấy anh bình tâm, thậm chí là lôi kéo Lâm Nhụy thay đổi tư thế, nghênh diện cuộc chiến tiếp tục vất vả cần cù cày cấy.

Mồ hôi trên mặt anh nhỏ giọt một đường xuống bụng nhỏ bóng loáng của Lâm Nhụy, hạ thể hai người tương liên, thân thể cùng thân thể va chạm phát ra tiếng vang dâm mĩ.

Lâm Nhụy vừa hưởng thụ vừa nhịn không được dùng ngón tay mảnh khảnh chọt chọt ngực Phó Duẩn Thừa. "Aizz, kia gì, vợ thầy tới."

"..."

Phó Duẩn Thừa liếc nhìn Lâm Nhụy một cái, không nói gì. Chỉ có điều rõ ràng là tốc độ nhanh hơn rất nhiều, bàn tay to gắt gao cố định eo cô, hung mãnh tiến công.

Chính chủ giống như người không có việc gì, cô còn nói cái gì đây?

Lâm Nhụy bị từng đợt từng đợt khoái cảm liên tiếp vây quanh, cô chỉ đơn giản tận tình rên rỉ, thanh âm cao ngất, cũng không để bụng đến chuyện người bên ngoài có thể nghe được hay không.

"A... Quá sâu... Sướng quá, em sắp bị thầy... Sắp bị thầy thao chết rồi..."

Nghe được thì làm sao, dù sao thì sớm hay muộn gì cô cũng sẽ đối mặt với người phụ nữ Thẩm Lam kia.

Quả nhiên, tiếng đập cửa bên ngoài càng thêm lớn, quả thực có thể nói là đình tai nhức óc, cửa chịu không nổi lực nặng mà đóng đưa, có thể tưởng tượng được tâm tình phẫn nộ của Thẩm Lam giờ phút này.

"Phó Duẩn Thừa, anh có còn là đàn ông không?! Có bản lĩnh thì hai người mở cửa ra, ở trong phòng lén lút, các người không biết nhục sao?"

May mắn là bây giờ đã tan học, trên cơ bản, học sinh đều đến căn tin để ăn cơm hoặc là đã về ký túc xá, trước văn phòng cũng không có người nào. Nếu không thì với việc Thẩm Lam đập cửa phát ra âm thanh lớn như vậy, đã sớm đưa tới một đoàn quân chúng vây xem.

Mà Phó Duẩn Thừa lại lần nữa bị Thẩm Lam kêu tên, biểu tình trên mặt nhìn không ra được cái gì, ánh mắt ảm đạm mà điên cuồng.

Côn thịt lớn màu đỏ tím dưới háng giống như máy đóng cọc ra ra vào vào rất nhanh trong tiểu huyết của Lâm Nhụy, đầu đá lung tung, dường như vĩnh viễn không biết mệt mỏi.

Lâm Nhụy vội vàng vươn cánh tay gắt gao vòng lấy cổ Phó Duẩn Thừa, cho dù như vậy, thân thể của cô cũng lung lay giống như thuyền nhỏ đang trải qua mưa rền gió dữ, kích khởi từng trận nhũ sóng, một đôi vú lớn tuyết trắng đều sắp bị rút ra.

Phải công nhận là, loại mùi vị này thật đúng là kích thích, Lâm Nhụy tưởng tượng đến vợ Phó Duẩn Thừa còn đang ở bên ngoài, mà cô cùng Phó Duẩn Thừa đang kịch liệt "Vận động", khoái cảm trong lòng đều giống như tăng lên gấp bội.

"Thầy... Thầy nhanh lên... Vợ thầy sắp vào rồi." Lâm Nhụy hơi thờ không xong, dứt quãng nói.

Cũng không biết một người phụ nữ như Thẩm Lam lấy từ đâu ra sức lực lớn như vậy, đá cửa liên tục, tiếng mắng hỗn loạn tức muốn học máu, mắt thấy cửa văn phòng lung lay sắp đổ, nếu vẫn không kết thúc thì chỉ sợ sẽ biểu diễn đồng cung sống cho người ta xem.

Lâm Nhụy không có yêu thích bị người quan sát ngay tại hiện trường.

"Nhanh."

Thanh âm áp lực của Phó Duẩn Thừa đáp lại.

Trên trán anh đều là mồ hôi, ôm sát Lâm Nhụy, nằm trên thân hình kiều mỵ động lòng người của cô, hạ thân tăng tốc đâm thọc.

Có tiếng nước "Òm ộp òm ộp" không ngừng truyền ra, tiểu huyết Lâm Nhụy cũng bị đâm ra không ít bọt mép, dâm thủy chảy róc rách xuống theo 2 mảnh cánh hoa, làm ướt nhúm lông đen nhánh dưới háng Phó Duẩn Thừa thành từng sợi...

Thọc vào rút ra đại khái mấy chục cái, cuối cùng đâm vào một cái thật sâu, Phó Duẩn Thừa gắt gao cố định eo Lâm Nhụy rồi bắn tinh dịch trắng đục đặc nùng vào trong tử cung của cô... Trận làm tình lớn này rốt cuộc cũng kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Chính là muốn làm em

Editor: Deans2□□□

Mỗi ngày sáng sớm tỉnh lại, Hạ Lăng đều cảm thấy có gì đó thật không thích hợp, nơi riêng tư phía dưới chân đệm truyền đến cảm giác tê dại kì lạ.

Cô từ giường ngồi dậy, quần lót chà sát vào nộn huyết, ngứa ngáy tê liệt, nhạy cảm dị thường.

Hạ Lăng nghi ngờ cởi quần lót, mở đùi ra, cúi đầu quan sát bộ phận riêng tư, phát hiện bôi thịt tiểu huyết vốn khép chặt vậy mà lại tách lạt nghiêng sang hai bên, rõ ràng chỉ có thể nhìn đến khe giữa của huyết, nhìn như tạo ra một cái lỗ nhỏ.

Điều này thật kì quái, tối hôm qua cô ngủ thật sự sâu, ngay cả một giấc mộng cũng không có, tiểu huyết chưa bao giờ bị những người khác đụng vào vì sao lại trở thành cái đáng sợ này.

Hạ Lăng mặc lại quần áo, ra khỏi phòng, phát hiện em trai Hạ Thừa Tư đang ăn sáng.

“Chị, dùng bữa đi.” Hạ Thừa Tư nâng mắt, đáy mắt hàm chứa ý cười.

Hạ Lăng không thể không thừa nhận, em trai cô lớn lên đẹp trai quá phận, năm nay Hạ Thừa Tư mới 15 tuổi, ước chừng nhỏ hơn cô 3 tuổi, vừa có nét thiếu niên ngây ngô đặc thù lại vừa mang dáng vẻ nam nhân thành thục ổn trọng.

Khi còn nhỏ, Hạ Lăng không thích hấn lăm. Sau khi lớn lên, tính tình Hạ Thừa Tư càng ngày càng dựa vào cô, bạn bè đều nói, Hạ Thừa Tư không giống em trai mà giống bạn trai nhỏ của cô hơn.

“Shhh..” Hạ Lăng đặt mông ngồi xuống bàn ăn, quần jean ma xát đến hạ thể, cọ đến tiểu huyết phát ngứa, thật muốn bị vật cứng cứng ma xát.

Hạ Lăng bị ý tưởng của mình làm cho sợ hãi.

“Làm sao vậy? Nơi nào không thoải mái?” Hạ Thừa Tư nhìn về phía cô, ôn nhu hỏi.

Hạ Lăng lắc đầu: “Chị có chút không thoải mái.”

Hạ Thừa Tư cười, đưa cho cô một ly sữa đậu nành: “Uống cái này, ấm dạ dày.”

Hạ Lăng tiếp nhận sữa: “Vẫn là em tốt nhất.”

Hạ Thừa Tư nhường mày cười: “Không tốt với chị, tốt với ai.”

Hạ Lăng ăn sáng xong, đột nhiên nổi lên cơn buồn ngủ, đỡ xô pha ngã xuống: “Tối hôm qua ngủ không ngon ư, sao bây giờ vẫn còn ngủ thế.”

Hạ Thừa Tư ngồi bên cạnh Hạ Lăng, vuốt ve cái trán của cô: “Vậy ngủ ngon nhé, em bảo vệ chị.”

Hạ Lăng ừ một tiếng, nhắm mắt là ngủ rồi.

Hạ Thừa Tư vuốt ve mặt cô, dòi xuống sờ đến môi, đáy mắt dần dần trầm xuống dưới.

Hắn đột nhiên cúi thấp người, ngậm lấy môi Hạ Lăng, thống khoái hôn sâu một phen, một bên lột quần lót vương bên của cô.

“Em thích chị mặc váy ngủ, thao càng tiện hơn một chút.”

Hạ Thừa Tư cởi sạch Hạ Lăng, cởi xuống đai lưng của mình, kéo khóa kéo, móc ra còn thịt nam sinh 15 tuổi vẫn còn đang phát dục.

Tuy rằng còn đang phát dục, nhưng còn thịt sau khi cương cứng, dài 18cm, phía trên còn có bao quy đầu.

Hạ Thừa Tư chỉ thao qua huyết của chị hắn, tuy rằng trong toàn bộ quá trình phá thân, Hạ Lăng vẫn luôn trong trạng thái bất tỉnh, nhưng nhìn biểu hiện của cô trong giấc ngủ, hắn có thể biết được cô đau thế nào.

Một đêm kia, Hạ Thừa Tư tận tình thao chị hắn, một bên xoa vú cô, một bên hôn môi cô.

Hai người giao cấu ước chừng đã một năm, Hạ Thừa Tư có ít nhất 3 đêm một tuần dùng mê dược hôn mê chị hắn, chờ cô ngủ đến bất tỉnh nhân sự, cởi sạch quần áo, đùa bỡn cơ thể cô.

Hạ Lăng căn bản không biết, cơ thể của mình đã có thói quen bị em trai thao, buổi tối nằm ở trên giường ngã đầu một bên ngủ, em trai vào phòng cô, tách đùi cô ra, nhét còn thịt to dài vào trong huyết nhỏ của chị.

“Chị, anh rất thích em” Hạ Thừa Tư vuốt ve Hạ Lăng đang nằm trên xô pha, xoa vú lớn đã dựng thẳng: “Nếu em biết anh thích em, nhất định sẽ không cho anh thao.”

Hạ Thừa Tư cứ như vậy tưởng tượng, dục vọng chiếm hữu chị gái càng lớn, tách hai mảnh thịt huyết nhỏ của cô ra, đầu quy urot nóng đặt ở miệng huyết, ngựa quen đường cũ thọc vào trong “A...” Hạ Thừa Tư thoải mái đến muốn chết, huyết đạo cần quy đầu hắn, muốn nuốt cả người hắn vào trong.

Hắn dùng sức động cái mông, nhét toàn bộ đầu quy mẫn cắm vào, từng chút từng chút một đẩy vào tử cung.

Vì càng nhiều khoái cảm, hai tay hắn vuốt ve vú cô mãi cho đến khi dương vật cắm toàn bộ vào trong người chị gái.

Thật sự là quá sung sướng, hắn sống mười lăm năm, thích nhất chính là chị gái, thích làm nhất chính là lỗ nhỏ của chị gái, đời này không nghĩ đụng vào người phụ nữ khác.

Hắn ôm eo cô, phàng phật muốn tiến vào trong cơ thể cô, cái mông quen thuộc trước sau kích thích, giống hơn trăm lần mê gian chị gái mỗi đêm, ra vào tiểu huyết ướt nhẹp của cô.

Hai người giao hợp ước chừng một trăm năm mươi ba lần, Hạ Thừa Tư nhớ rõ ràng, mỗi đêm hắn đều ngã vào trên người chị gái, ở giữa hai chân cô phi nước đại rong ruổi, đâm tiểu huyết vừa sung vừa hồng.

“Chị, chị...” Hạ Thừa Tư thở hổn hển, hôn sâu môi cô.

Lúc này hai người giống người yêu thân thiết nhất, ngoại trừ Hạ Lăng nhắm mắt lại hôn mê không rõ, người ngoài vĩnh viễn nhìn không ra cô đang bị em trai mê gian.

Giữa đùi tuyết trắng, một cây còn thịt đỏ tím to cứng, điên cuồng thọc ra rút vào huyết đạo lấy lợi.

Còn thịt Hạ Thừa Tư một năm trước, vẫn còn là thiếu niên ngây ngô màu đỏ nhạt, bây giờ đã biến thành một tay già đời thao huyết, còn thịt thân kinh bách chiến, dần dần trở nên đỏ tím thành thực.

Ước chừng làm mấy trăm phát, chỗ hai người giao hợp chảy ra bọt mép, bôi trên âm mao màu nâu hắc.

“Quá thoải mái, thật muốn mỗi ngày mỗi đêm thao em, chị của anh.”

Hạ Thừa Tư cảm giác muốn bắn, tăng nhanh tốc độ, dùng sức va chạm tiểu huyết, "bach bach bach" rung động, hai luồng vú tuyết trắng trước sau kích thích, càng động càng nhanh, càng động càng tàn nhẫn, quy đầu cắm ở chỗ sâu nhất của tử cung, từng luồng tinh bắn ra sền sệt, phun thẳng vào trong tử cung chị gái.

Hạ Thừa Tư có chút mệt mỏi, nằm liệt trong ngực chị gái, cần vú cô hút hút, còn thịt mềm hoá vẫn còn hơi hơi kích thích, nhắm nháp dư vị tình yêu cuối cùng.

Đây tuyệt không phải lần đầu hắn tận hưởng mê gian, hắn vĩnh viễn quên không được đêm đầu tiên.

Đó là đêm thuộc về hai người bọn họ.

Ba mẹ Hạ Lăng, Hạ Thừa Tư đang kinh doanh, không có nhiều thời gian để quản dạy hai chị em. Sau đó năm Hạ Lăng mười bảy tuổi, cha mẹ thấy hai chị em đều rất hiểu chuyện trực tiếp

bay ra nước ngoài xử lí công việc, mỗi tháng chỉ về có mấy ngày.

Năm ấy Hạ Thừa Tư mười hai tuổi, đi ngang qua phòng tắm, vô tình thấy chị gái trần truồng.

Hắn vẫn còn nhỏ tuổi, chưa từng thấy cơ thể phụ nữ bao giờ, chỉ cảm thấy đây chính là khoảnh khắc khó quên trong đời hắn.

Con gái phát triển sớm, cơ thể Hạ Lăng dậy thì rất tốt, hai luồng vú trắng nõn giống như trái anh đào, đỉnh vú hấp dẫn người đến ném thử lông mao giữa hai chân, dày rậm màu nâu, thoát nhìn vô cùng xinh đẹp.

Cổ họng Hạ Thừa Tư cổ lẩn lộn, toàn thân nóng lên, que thịt dưới thân dựng thẳng tắp chìa lên.

Hắn sinh ra một ý nghĩ thật là khủng khiếp, muốn chôn đầu vào giữa hai vú của chị gái, ngậm lấy núm vú mút vào, cầm côn thịt dựng đứng cắm vào giữa hai chân chị gái kích thích qua lại.

Trở lại phòng ngủ, côn thịt Hạ Thừa Tư vẫn còn nhếch lên, ngã vào trên giường, nhớ lại ý nghĩ vừa nảy hết lần này đến lần khác, dục vọng nóng rực thiếu đốt, muốn quay lại phòng tắm buộc chị gái giao hợp với mình.

Nhưng hắn không dám làm như vậy, cha mẹ sẽ về nhà ngay bây giờ, chỉ có thể tụt quần xuống, cầm côn thịt trên dưới vuốt ve, tưởng tượng đang trên cơ thể chị gái thao dâm.

Xong việc, chưa được ném thử sự đòi, dục vọng chiếm hữu chị gái ngày càng sâu, trong lòng tràn ngập ý nghĩ chị gái tiếp nhận mình, mở rộng đùi cho hắn thao.

Nhưng đây chỉ là những việc xảy ra ở trong mộng.

Hai năm sau, Hạ Thừa Tư vô tình ở trên mạng nhìn thấy dùng thuốc mê là có thể làm tình cùng người con gái mình thích. Hắn đã nghĩ mọi cách, ở trang web đen mua mấy bình thuốc mê.

Hắn sợ thuốc mê sẽ làm hại cơ thể chị gái nên tự mình đã thử qua trước sau đó mới quyết định sau này dùng thuốc làm cô hôn mê.

Buổi tối trước khi đi ngủ Hạ Lăng có thói quen uống sữa bò. Vì không muốn làm cô nghi ngờ, nửa năm trước, Hạ Thừa Tư kiên trì cho chị gái uống sữa bò, Hạ Lăng chỉ nghĩ em trai yêu quý mình, hoàn toàn không hề phát hiện ra dục vọng ở đáy mắt hắn.

Đêm đó, Hạ Lăng uống sữa bò xong đặt đầu xuống là ngủ luôn.

Hạ Thừa Tư giống như một con ma lên vào phòng cô, cách lớp váy ngủ xoa nắn cặp vú lớn. Sau khi xác nhận cô đã hôn mê bất tỉnh, kích động cởi sạch quần áo của mình, chui vài trong chăn của chị gái.

Váy ngủ quá thuận tiện cho người làm chuyện đó, tay Hạ Thừa Tư tay nắm chặt vạt áo Hạ Lăng, kéo quần lót cô xuống.

“Đúng là màu sắc và hoa văn.” Hạ Thừa Tư cười nói: “Chị, em trai muốn thao chị.”

Hạ Thừa Tư tách đùi chị gái ra, ở dưới ánh đèn đầy phần khích đánh giá nhục huyết của cô.

Đây là cảnh tượng mộng xuân hắn buổi tối thường xuyên mơ thấy, không thể tin được nhanh như vậy hắn đã được thực hiện.

Hoa huyết Hạ Lăng lớn lên thật xinh đẹp, màu hồng phần nhàn nhạt phần nộn, thịt bên trong chật hẹp khép kín, bảo vệ cái miệng riêng tư nhất của người con gái.

Hạ Thừa Tư mở bối thịt ra, tìm kiếm vị trí lỗ nhỏ ở miệng huyết. Hắn đặc biệt đọc qua rất nhiều sách về nội dung này, vì thế biết được vị trí của lỗ vào ở ngay phía dưới lỗ tiểu một chút.

Hạ Thừa Tư ngồi ở giữa hai chân Hạ Lăng, một tay đỡ côn thịt, nhắm ngay miệng âm đạo ma xát co qua co lại, tay còn lại nhào nặn hai vú để tăng thêm khoái cảm.

Hạ Lăng tuy đã ngủ rồi, nhưng vẫn có cảm giác, khẽ rên "ừ ừ" một tiếng.

Hạ Thừa Tư cười: “Chị, em sẽ không để chị đợi lâu, em trai ngay lập tức tới thao chị.”

Hắn tách bối thịt ra, ở ngay cửa huyết thọc dương vật vào, chỉ mới cắm quy đầu vào hắn đã sướng đến không còn nhận thức được gì.

“Quá thoải mái, cái lỗ nhỏ của chị còn sướng hơn em nghĩ.”

Miệng huyết của Hạ Lăng cảm nhận được vật lạ, vô thức siết chặt quy đầu em trai, kích thích điểm nhạy cảm nhất Hạ Thừa Tư.

Hạ Thừa Tư ở trong chân của chị gái, tiếp tục đâm thẳng về phía trước, côn thịt tàn nhẫn nói căng tiểu huyết, tiến vào được một phần ba, ngay lập tức đâm thủng màng trinh của Hạ Lăng.

Đôi chân dang rộng, khe nhỏ vốn dĩ khó có thể nhìn bằng mắt thường bị côn thịt cương lớn của em trai thao, gian nan phun ra nuốt vào que thịt, máu đỏ xì nữ dọc theo que thịt chảy ra ngoài. “Em là người phụ nữ của anh.” Hạ Thừa Tư đòi này chưa từng vui vẻ như vậy: “Từ khi 13 tuổi anh đã muốn thao em, nhưng bố mẹ vẫn không cho anh cơ hội, thật vất vả chờ họ ra nước ngoài.”

Hạ Thừa Tư đè nặng vú chị gái, từng chút từng chút một đều thao vào chỗ sâu nhất, mỗi lần đi vào được một ít, đều cảm thấy còn có thể lại đâm vào càng sâu hơn, chiếm cơ thể của chị gái làm của riêng.

Mãi cho đến khi côn thịt thọc vào chỗ sâu nhất, hắn cúi đầu nhìn thấy côn thịt mình đã nhồi hoàn toàn vào trong cơ thể chị gái, lỗ nhỏ chảy ra tơ máu gian nan nuốt vào bộ phận sinh dục của em trai, một chút cũng không dư thừa.

Hắn ngậm vú chị gái hàm chứa vú cô, cái miệng trước sau kích thích, côn thịt cọ xát nhục huyết, thấp giọng ní non: “Chị, anh rất thích em, chị, em là người phụ nữ của anh...”

Giấc mơ cuối cùng cũng trở thành hiện thực. Hạ Thừa Tư xoa vú cô, thu chậm biên độ thọc vào rút ra, từ từ nếm cơ thể của chị gái.

Hạ Lăng cảm nhận được đau đớn, mày hơi hơi nhú lại, không hề ý thức được bị em trai thao huyết.

Phòng chũm có nằm mơ cũng chưa từng nghĩ đến, màng trinh của mình đã bị em trai đâm thủng, hoàn toàn không biết mình đang bị em trai gian dâm, noi riêng tư nhất kết hợp với dương vật của cậu bé 14 tuổi, dí sát vào nhau, hai người giao hợp, cơ thể chảy ra máu xì nữ thuần khiết.

Sau khi Hạ Thừa Tư cắm toàn bộ vào, mộng di chuyển càng mạnh mẽ, gia tăng tần suất thọc vào rút ra lỗ nhỏ chị gái.

Cơ thể Hạ Lăng tiết ra dâm thủy đầy mê hoặc khiến cho Hạ Thừa Tư nhập vào càng tron tru hơn. Thanh thịt của Hạ Thừa Tư vừa cứng lại rất dài, mỗi lần hắn cắm tới tận gốc rễ, xương mu và chạm miệng chị gái, phát ra tiếng cơ thể va chạm "bach bach thanh", vui sướng đâm dĩa.

Phòng ngủ Hạ Lăng có một chiếc gương trang điểm dựng đứng trên sàn, có thể nhìn thấy rõ ràng, một tiểu nam sinh đang cười lên cơ thể phát dục thành thực của nữ sinh, cơ thể trần truồng của hai người dễ sát lên nhau.

Nữ sinh nhắm hai mắt như là đã ngủ rồi, đùi mở rộng kẹp chặt mông nam sinh đang không ngừng đâm thủng, ản ản có thể thấy được một cây côn thịt lớn phần hồng cắm vào hạ thể trắng nõn của nữ sinh, dùng tốc độ cực nhanh lúc ản lúc hiện thủng vào rút ra.

Tiếng cơ thể giao hợp " bạch bạch thanh " vang lên không ngừng ở trong phòng.

Chuyện dùng thuốc mê phá thân này, Hạ Thừa Tư đã lên kế hoạch từ lâu, vốn định từ từ ném cơ thể của chị gái, ai biết được vẫn là lần đầu tiên của tiểu xử nam, không duy trì được bao lâu, sau năm phút đồng hồ đã bắn tinh vào trong lỗ nhỏ của chị gái.

Hạ Thừa Tư rút côn thịt ra, thường thức cảnh đẹp tinh dịch chảy ra từ trong cơ thể Hạ Lăng.

Lỗ nhỏ đáng thương của Hạ Lăng, sau khi bị em trai thao mấy trăm lần, sưng đến đỏ bầm, miệng huyết đều căng lớn đến không khép lại được, chảy ra tinh hoa màu trắng của em trai.

Nghĩ đến tinh dịch ở trong tử cung chị gái, Hạ Thừa Tư vô cùng phấn khích, rất nhanh côn thịt lại cương lên, tách hai chân chị gái ra, giữ vòng eo mềm mại của cô, mông ản ở giữa hai chân cô, một lần nữa động thân chui vào trong.

Lần thứ hai khoái cảm không mãnh liệt như lần đầu tiên, Hạ Thừa Tư sau khi thao hơn mười phút, quyết định chơi một chút đa dạng, lật người chị gái lại gập hai chân ngồi ở trên giường, cặp mông mới vừa bị trêu đùa đối diện với Hạ Thừa Tư.

Hạ Thừa Tư đỡ côn thịt, để ở lỗ nhỏ dính ướt của chị gái, trơn trượt mà đâm vào.

Ngay khi chạm đến điểm sâu nhất, hai tay Hạ Thừa Tư giữ eo cô, mông hấn đập mạnh xuống, côn thịt ở trong cơ thể cô chui vào chui ra, giống như một cây gậy thô dài thối vào máy bơm không khí.

Hạ Lăng có lẽ là có cảm giác, trong cơ thể chảy ra dâm thủy trong suốt đầy mê hoặc, bị côn thịt "bang bang" ma sát tới ma sát lui, ở miệng huyết cọ thành bọt nước, vẩy lên lông mao của hai người.

Côn thịt hồng nhạt tuy non nớt, nhưng lực cùng tốc độ va chạm vô cùng mạnh mẽ, tiểu huyết đáng thương buộc phải tiếp nhận va chạm, bị bắt phun ra nuốt vào bộ phận sinh dục của em trai.

“Chị, anh rất thích em” Hạ Thừa Tư đùa bỡn cặp vú bị đè rũ xuống của chị gái, mạnh mẽ thao lỗ nhỏ, mỗi lần đâm là mỗi lần khoái cảm tăng lên.

Quần lót bị tụt xuống treo ở đầu giường, theo giường lung lay mà đóng đưa, lặng im chờ đợi chủ nhân bị dâm loạn đủ.

Lần giao hợp này, Hạ Thừa Tư làm bốn mươi phút, sàng khoái cực kỳ, phát tiết ở trong cơ thể chị gái bắn ra tinh dịch sền sệt, sau đó đặt chị gái về vị trí ban đầu, đối mặt với chính mình.

Hai chân mông tách thành hình chữ M, ở giữa có một lớp lông tơ nhàn nhạt, huyết nhỏ vừa mới bị khai phá thành mớ hỗn độn, bôi thịt sung đỏ nhần dấm dỏ, lỗ nhỏ bị mở ra vẫn còn dính tinh dịch trắng trong suốt.

Hạ Thừa Tư rửa sạch hạ thể cho chị gái, bôi thuốc mỡ đặc thù lên trên hoa huyết của cô.

Thuốc mỡ cũng được mua trên web đen, dùng để xử lý bằng chứng mê gian. Sau khi bôi, lỗ nhỏ của người phụ nữ có thể khôi phục bình thường, trừ khi kiểm tra màng trinh, còn không ngay cả bác sĩ cũng không thể biết cô đã từng bị mê gian.

Thuốc mỡ còn có tác dụng gây tê cục bộ, làm giảm đau đớn khi bị phá thân.

Sau khi bôi xong, nửa giờ là có thể tiêu sưng, Hạ Thừa Tư quan sát nhục huyết của chị gái, hạ thân lại thẳng đứng cương lên.

Chết tiệt, hần vẫn còn muốn làm lần nữa, nhưng không được.

Rốt cuộc đây là lần đầu tiên của chị gái, thao quá nhiều sẽ quá rõ ràng, rất dễ dàng bị chị gái phát hiện.

Mặc váy cho chị gái, Hạ Thừa Tư lặng lẽ rời đi, hải lòng trở lại phòng mình, đồng thời cảm thấy lo lắng chị gái sẽ phát hiện ra việc này.

Lo lắng rất nhiều, nhưng hần vậy mà còn có một tia chờ mong, nếu chị gái biết mình bị em trai mê gian, từ cung còn bị tinh dịch em trai bắn vào, cô sẽ có phản ứng gì.

Ngày hôm sau, Hạ Lăng mở căng đôi mắt ngái ngủ của mình, tay chống giường ngồi dậy, quần lót bên dưới mà sát vào lỗ nhỏ, gây ra một cơn đau nhè nhẹ.

“Shhhh... Có chút đau...” Hạ Lăng nhìn về phía quần lót vẫn đang mặc gọn gàng, nghĩ nghĩ, vẫn là lột xuống dưới, thấy lỗ nhỏ đóng kín ngoại trừ có chút nhăn nheo còn lại so với ngày thường không có gì khác biệt.

Nhưng là vì sao, lỗ nhỏ giống như là bị vật dài chọc qua.

Hạ Lăng ngày thường rất ít tiếp xúc với nội dung tình yêu nên không suy nghĩ quá nhiều về hiện tượng bất thường này. Nhưng là sau khi đứng lên, hai chân cô chạm trên mặt đất có chút nhừn ra, lay động đi ra ngoài.

Là tôi hôm qua tư thế ngủ không đúng sao?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Trò chơi ngược cầu coplay nhân vật

Editor: Raining□□□□□□

Rèm treo trên bệ cửa sổ bị gió thổi cuốn lên, tấm màn sáng màu theo làn gió lộ ra tia sáng bên ngoài cửa, rồi lại từ từ theo làn gió mà hạ xuống.

Trong phòng không có bật đèn, phòng ngủ một mảnh tối tăm và có một bóng người đang ngủ trên chiếc giường đôi xa hoa kia.

Trên người cô không có đắp chăn, chỉ mặc một chiếc váy ngủ màu trắng. Đường cong cơ thể hoàn mỹ không thể che đậy được: eo ra eo, mông ra mông, cũng có thể thấy được làn da của cô rất đẹp giống như là loại dương chi ngọc* thượng hạng, một vẻ đẹp thật nhẹ nhàng và tĩnh lặng

(*)羊脂玉: Một loại ngọc trắng, trong mờ, có màu như mỡ cừu, giống như ngọc bích (thường được gọi là ngọc cừu) là loại ngọc vô cùng quý, mang màu trắng tinh, từ này còn thể hiện sự tinh khiết cao quý.

Cô gái nhỏ cảm nhận được sự lạnh lẽo mà ngẩng đầu lên để lộ một khuôn mặt xinh đẹp.

Đây là một khuôn mặt trứng ngỗng* cỡ bằng một bàn tay. Mái tóc màu đen dài đến thắt lưng phân tán trên gối đầu. Tóc mái trên trán được cắt theo kiểu thịnh hành nhất hiện nay. Dưới tóc mái là một cặp lông mày lá liễu cong cong đậm nhạt phù hợp.

(*)鹅蛋脸: Khuôn mặt trứng ngỗng là khuôn mặt chuẩn nhất của hầu hết các cô gái phương Đông, còn được gọi là khuôn mặt hình elip.(Baidu)

(#Raining: Chắc là kiểu mặt của Phạm Băng Băng☹)

Đôi mắt đang nhắm lại khoe mắt hơi hơi héch lên, có thể tưởng tượng ra vẻ đẹp mỹ lệ của cô sau khi mở mắt.

Lông mi dày dài dài cong vút như cánh quạt nhỏ, tiếp đến hơi thờ của cô hơi hơi run rẩy. Mũi không quá xuất sắc, xinh xắn mà thanh tú.

Nổi bật nhất vẫn là cái miệng nhỏ nhắn màu sắc giống như trái anh đào, cánh môi non mềm như đã được bôi một lớp mật ong lên trên, óng ánh trong suốt dụ hoặc người muốn hôn ngấu nghiến lên đôi môi ấy.

Ngũ quan đều hết sức tinh xảo, khéo léo, hơn nữa khi tập hợp chúng lại với nhau cũng sẽ không cảm thấy có gì không phù hợp, mà trái lại càng tăng thêm sự hòa hợp, hoàn mỹ.

"Ken két" một tiếng, cánh cửa trong phòng ngủ bị mở ra.

Kỷ Lăng Giang ngạo mạn nhẹ bước đến bên cạnh giường, đưa tay ra chạm nhẹ vào vành tai của cô gái nhỏ trên giường, thì thầm: "Ngài Ngài bảo bối, anh về rồi này."

Bây giờ đã là khoảng 8 giờ tối. Sau khi hoàn thành hết công việc trong ngày, anh mới trở về nhà, cô vợ nhỏ ngoan ngoãn ở trên giường chờ đợi anh về nhà, còn lộ ra dáng vẻ ngon miệng như vậy, cảm giác mệt mỏi ngay lập tức đều hóa thành niềm mại ẩm áp dạt dào.

Lâm Khả Ngài "um" một tiếng tỉnh táo lại, xoa xoa đôi mắt buồn ngủ mơ màng, liến lao vào trong vòng tay của hắn: "Chồng ơi, sao bây giờ mới trở về a".

Về mặt cô gái nhỏ trông giống như một con mèo con thò đầu ra từ trong lòng ngực của anh. Cả cơ thể người con gái thành thực no đủ, phong tình vạn chủng được anh ôm vào trong lòng, mũi anh tràn đầy mùi hương thơm ngát của cô. Không ai có thể nghĩ rằng một khuôn mặt trẻ tuổi như vậy đã kết hôn trở thành một người vợ trẻ.

"Tâm trạng Trần Hằng không tốt anh đi cùng cậu ta đi uống hai ly, hắn uống say anh đưa hắn về nên mới về nhà trễ." Kỷ Lăng Giang giúp nàng lau mồ hôi chính lại tóc mái, cúi đầu hôn lên trán cô vợ nhỏ nói.

Lâm Khả Ngài "nha" một tiếng, đối diện với đôi mắt đẹp của anh, kéo cổ anh lại giúp anh nới lỏng chiếc cà vạt.

Các đặc điểm trên khuôn mặt đàn ông rất khác biệt, ngũ quan sắc sảo, vừa mang nét đẹp của Phương Đông lại vừa mang nét đẹp phương Tây. Cặp lông mày lưỡi mào lộ ra bên ngoài về ngang ngược cùng với đôi đồng tử xanh da trời sâu sắc mà bí ẩn. Sống mũi cao thẳng, môi mỏng lạnh lẽo nhẹ nhàng tùy tiện nhếch lên.

Mỗi lần cô nhìn thấy anh nhịp tim đều đập nhanh dồn dập không ngừng loạn nhịp giống như con nai chạy loạn, nói đến cùng, chính mình cũng chỉ là một người cuồng nhan sắc sao.

"Chồng ơi...Em có chuyện muốn nhờ anh giúp em." Lâm Khả Ngài đưa tay nhỏ nhắn nhéo nhéo áo sơ mi màu đen của ông xã nhà mình, tự mình nghĩ xem làm thế nào mới có thể làm anh đồng ý, có cần phải lấy nhan sắc quyến rũ anh không?

Kỷ Lăng Giang nhìn chăm chăm vào bộ ngực mềm mại trắng nõn của cô vợ nhỏ bị tuột ra khỏi dây áo trên vai, trong lòng hiểu rõ, sớm đã biết cô muốn nói cái gì, nhưng lại có tình già với làm ra vẻ không hiểu rõ hỏi: "Hử? Chuyện gì?"

Ánh mắt lộ liễu hùng hực không hề che giấu lửa nóng như vậy, Lâm Khả Ngài dĩ nhiên là chú ý đến. Cô thoải mái hào phóng tiến đến gần sát hắn cho anh xem đủ, nhớ tới bạn thân Ngô Viên Viên đã từng nói đến hai chữ kia "sắc phối".

"Anh hứa với em trước được không..." Thịt đã ở bên miệng làm gì có chuyện không ăn? Lòng bàn tay của người đàn ông sắc phối này tóm lấy ngực của người phụ nữ, véo niết cặp sữa mềm, nói ra điều kiện: "Có thể hứa với em, nhưng... Em phải hứa với anh một điều kiện trước." Rồi sau đó anh nhỏ giọng thì thầm vào tai cô một lúc.

Sau khi nghe xong, Lâm Khả Ngài mặt liền đỏ ửng, mềm mại như bông trứng mắt liếc hắn một cái, cuối cùng vẫn là xấu hổ nói: "Em hứa với anh."

Nhìn thấy cô vợ nhỏ nhắn quyến rũ, ngược ngược, Kỷ Lăng Giang nhìn không được ấn môi anh vào đôi môi non mềm của cô. Lưỡi nóng hôi chui vào miệng cô ngậm chặt lấy lưỡi nhỏ mút lấy vị ngọt. Vùng đất nhỏ bé ngay lập tức bị anh khuấy động đến long trời lở đất.

Lâm Khả Ngài đưa tay ôm cổ hắn và nhiệt tình đáp lại nụ hôn anh, cùng anh dây dưa lãng mạn. Kỹ thuật hôn của người đàn ông quá tốt, hôn đến lòng người hỗn loạn mê mẩn như thuốc phiện, hôn điên cuồng gọi tình khiến nước bọt chảy ra từ đôi môi của hai người.

Kỷ Lăng Giang lưu luyến miễn cưỡng rút lại môi lưỡi lộ ra một sợi chỉ bạc khỏi đôi môi anh đào của vợ yêu, hỏi: "Lỗ nhỏ đâm đặng của bảo bối có phải ướt đầm rồi không?"

Cô gạt gạt đầu, khó chịu vận vào cơ thể, khuôn mặt nhỏ nhắn diễm lệ như trái đào, ẩn chứa phong tình thâm kín: "Cái lỗ bên trong ướt đầm rồi, chồng ơi, em khó chịu quá".

Phần thân dưới từ lâu đâm dịch đã tràn lan, đáy quần lót ẩm ướt bám chặt vào cánh hoa làm cô khó chịu sắp chết rồi.

Người đàn ông nhường mảy xoa xoa đầu vú phẫn nộ, nhìn cặp vú sữa của cô dịu dàng nói: "Vợ anh thực sự nhạy cảm nha. Chồng chỉ là hôn hôn cái miệng nhỏ, sờ sờ cái vú mà đâm thúi đã phun trào".

Lâm Khả Ngài cúi đầu nghĩ thầm, nụ hôn nóng bỏng và sự âu yếm của anh chỉ chiếm một phần, còn hầu hết là trong lúc ngủ cô đã chảy ra dâm dịch.

Nói về điều đó, cô phải đổ lỗi cho những bài báo tục tĩu, dâm uế vật phẩm bán ở trên mạng Internet, khiến cho cô mộng xuân, ở trong giấc mơ điên cuồng làm tình với anh. Nhưng những điều này lại không dám cho anh biết, nếu không thì người đàn ông này sẽ chế cười cô là tiểu lăng loạ."Còn không phải tại anh đem em dạy đến mẫn cảm như vậy... ừm...Nếu không thì em đã không chạm một chút liên..."

Bộ ngực lớn cũng chỉ cần nhào nặn một chút đã mang lại cho cô cảm giác khoái cảm, cơ thể nhạy cảm cũng như cô nói chỉ cần chạm nhẹ một chút âm thanh rên rỉ sẽ vang lên bốn phía.

Kỷ Lăng Giang tiến đến tai cô, cắn nhẹ vành tai cười nhẹ: "Phải... Đầu là anh không đúng, không nên đem bảo bối ngoan ngoãn của chúng ta từ một tiểu xử nữ biến thành một tiểu dâm phụ, là chồng sai..."

Khi bọn họ ở bên nhau, cả hai người đều còn trẻ tuổi không có kinh nghiệm, nhưng cô không thể chịu đựng được người đàn ông này là một tên đại sắc lang, ngày ngày đêm đêm dạy dỗ cô quá nhiều, không ngừng nghỉ.

"Em yêu, có thoải mái không?" Kéo hoàn toàn dây áo trên vai xuống, vú không có áo lót che chắn dễ dàng bị người đàn ông tấn công, ngón tay có kỹ xảo bóp đến điểm nhạy cảm của cô gái nhỏ.

"Thoải mái...Ah... Chồng..." Cơ thể của Lâm Ngã Khải mềm nhũn quỳ gối trên mép giường, nắm chặt lấy cổ áo của chồng mới miễn cưỡng ổn định thân thể.

Người đàn ông một tay trêu chọc cô, một tay xé tan chiếc váy ngủ của cô thành những mảnh vải nhỏ. Không đợi Lâm Khả Ngải thương tiếc quần áo mới của mình, cơ thể đã trần trụi, chỉ còn có một chiếc quần lót vẫn còn trên người.

"Ừm... Vú bên này cũng muốn chồng sờ..." Anh vòng tay ôm lấy eo Lâm Ngải Khả làm cho cô càng thêm dính sát vào người anh, cúi đầu ngậm mút mút lấy núm vú bên kia vừa bị mình vâng về.

Lâm Khả Ngải vẫy vẫy tóc, tóc mái ban đầu vốn dĩ còn đẹp lại lần nữa bị rối tung lên. Cơ thể quần quai vụng về như là một con yêu tinh nhỏ. Cái lỗ mật ong giữa hai chân giống như một cái động không đáy, dường như gấp gấp muốn người đàn ông trước mặt phải lấp đầy.

Môi và răng của người đàn ông lạng thang trên da thịt của cô. Mỗi lần anh hôn một chỗ, anh đều dùng hàm răng sắc nhọn của mình hút chặt để lại một dấu hôn màu tím, sau đó dùng đầu lưỡi tô lên nước bọt của mình, giống như là con vật chiếm giữ địa bàn. Không bao lâu sau Lâm Ngải Khả từ xương quai xanh đến vú đều bị in đầy dấu vết.

Anh liếm liếm đôi môi khô khốc, mồ hôi trên trán chảy xuống bụng dưới của cô: "Ngon, em yêu, cỡi đây lưng của chồng"

Lâm Ngải Khả ngoan ngoãn nghe lời làm theo, gấp gấp không thể chờ đợi muốn nhìn xem dương vật lớn của người đàn ông mỗi lần đều làm cô dục tiên dục tử, những ngón tay thon dài vui vẻ dao động ở nút thắt của thắt lưng, nhưng cô càng vội vàng, cô lại càng không thể mở nó ra, nồn nóng mà buông tay mặc kệ.

Kỷ Lăng Giang cười khê: "Vật nhỏ vô dụng." Giọng anh khàn khàn, trầm thấp, mang theo tình dục thâm trầm sâu sắc trêu chọc làm dịu trái tim cô thành một mảnh mềm mại, chỉ muốn gục ở trong lồng ngực anh tìm kiếm yêu thương.

Anh nắm lấy tay cô, tay cầm tay cùng cô cỡi thắt lưng ra.

Thấy thắt lưng đã được cỡi bỏ, đôi bàn tay ngọc bích linh hoạt chui vào quần tây, cách một lớp quần lót mỏng mô tả hình dạng dương vật cương cứng, cảm nhận sự cứng rắn nóng bỏng của anh, Chỉ mới sờ một chút, dương vật trong tay đã biến hóa càng thêm to cứng khiến tay cô càng trở nên găng gượng.

"A...Thật lớn...Cứng quá..." Khuôn mặt thuần khiết của cô có một đôi mắt to tuyệt đẹp, cái miệng nhỏ nhắn lắm bảm những từ hán rất thích nghe.

Người đàn ông hướng dẫn cô móc cựa vật trong quần lót ra, nhấc chân, đá hết quần áo ở phần thân dưới đã rớt xuống gần nửa, phần thân trên đang mặc một chiếc áo sơ mi màu đen. Ngoài nếp gấp nhăn ở bên ngoài, các nút áo đều được thắt một cách tỉ mỉ, với một chiếc ca vạt lỏng lẻo, mang bộ dáng vừa cấm dục lại phóng đảng thật là gọi cảm đến không chịu được.

Kỷ Lăng Giang ôm cô bế lên sau đó ném trở lại giường và cúi người xuống ngăn chặn cô. Tóc cô trải trên giường, làn da trắng nõn còn có đỉnh vú màu đỏ, tất cả màu sắc đều tạo ra sự tương phản mạnh mẽ. Một vụ vật sống sờ sờ nằm ở dưới cơ thể của anh, cái vụ vật này lại còn mang về mặt khó nhìn mà đóng đưa eo, lấy âm hộ ướt đầm của mình đi cọ cọ lặc lư ma sát dương vật lớn cương cứng của anh.

Chiếc quần lót cản trở sự thân mật của hai người, bàn tay to của Kỷ Lăng Giang kéo chiếc quần lót trực tiếp xé thành hai mảnh rồi ném xuống đất.

Anh theo nhịp điệu lặc lư của cô chơi đùa một vài lần, không có vật cản trở đại quy đầu cùng với môi hoa huyết va chạm đâm thúc vào nhau đôi lấy hai người bằng một trận trào dâng rên rỉ thò dóc.

"Có thích dương vật lớn của chồng không? Hửm?"

Đại quy đầu chống đỡ ở môi âm hộ cọ cọ, mài sát âm thần, lúc thì lại húc xuống, đâm vào âm thần trong hai môi âm hộ.

Hai tay và môi không ngừng di chuyển, sự trêu chọc làm Lâm Ngã Khải không thể theo kịp, dâm đảng đến mức cô gần như đã khóc.

Tiếng gào vờ vụn xen lẫn tiếng khóc bức nở, đứt quãng không ngừng phát ra từ miệng: "Thích... Muốn chồng thao thao... Oh..."

Kỷ Lăng Giang dừng lại động tác giả vờ không hiểu, hỏi lại: "Muốn chồng thao em như thế nào?"

"Muốn chồng...Thao huyết nhỏ dâm đảng...Ừm..." Cô đôi đôi chân mảnh khảnh thon dài thành vòng quanh eo hẹp của anh, tay chân cô ôm chặt lấy anh, mong cô nâng lên trên đầu anh, tự động cọ qua cọ lại.

"Muốn chồng dùng gì thao em? Vẫn là một ngón tay hay một dương vật lớn?" Kỷ Lăng Giang mỗ mỗ nhẹ lên khuôn mặt đỏ bừng của cô hỏi.

"Dương vật lớn... Cựa vật lớn thao...Chồng là tốt nhất...Ừm..."

Kỷ Lăng Giang lặc đầu: "Không được. Huyết nhỏ non mềm chưa được an ủi đủ, dương vật lớn trực tiếp đâm vào sẽ bị tổn thương."

Miệng huyết của cô nhỏ hẹp, dù thế nào cũng phải dùng ba ngón tay đâm chọc mở rộng một lúc. Sau khi đã thực hiện đủ màn dạo đầu, mới có thể đi vào, nếu không thì kháng định sẽ bị đau.

"Sẽ không đau đâu...Ah...Cầu xin chồng thúc vào..."

Đắm chìm trong cơn khoái cảm, Lâm Khả Ngải đã không còn biết mình đang nói cái gì. Ma sát vuốt ve ngực cùng với cọ cái lỗ nhỏ đã không còn tác dụng gì, chỉ muốn cơn thịt cứng lớn thúc vào nộn huyết giải quyết cơn ngứa của cơ thể.

Trên huyết nhỏ ướt đầm là một khu rừng đen tươi tốt. Nhìn xuống là miệng nhỏ mềm mại ngọt ngào màu hồng, chọc chọc quy đầu như cái đầu nấm đã sưng cứng của người đàn ông.

Đầu quy to hơi bị mắc kẹt trong huyết thịt của cô. Cô có thể cảm nhận rõ ràng sự hiện diện của anh trong huyết đạo, không tiến vào cũng không rút ra, dừng lại ở đó tiếp nhận chất lỏng tình yêu của lễ rửa tội.

Thấy anh vẫn như cũ chậm chạp không chịu thâm vào, Lâm Ngã Khải nóng vội, chủ động nắm lấy dương vật của người đàn ông, cặp mộng nhỏ hòa theo lời nói của anh, thực sự ngồi lên cự vật để nó húc một phát vào huyết non.

"Đau!...Trưởng quá..." Lâm Ngã Khải hét lên.

Lỗ hoa của cô vẫn còn quá mức nhỏ hẹp, dương vật chỉ chui vào một đoạn đã mắc kẹt ở đó. Lỗ hoa chưa được mở rộng nên giờ rất khó có thể di chuyển, chờ đợi người đàn ông đến cứu.

"Bang" một tiếng nổ, Mông của cô bị Kỷ Lăng Giang tát một cái, cặp mộng tuyết trắng đàn hồi, căng đầy trong tay anh nảy lên, đẩy tay và tron trượt.

Kỷ Lăng Giang nhú mày nhìn cô: "Không nghe lời! Bây giờ biết đau rồi!"

Không gian nhỏ hẹp của mật huyết đối với anh cũng là một đau đớn, nhưng anh không thể lui ra ngoài được. Cảm giác mất hồn này cho dù làm anh đau cũng sẽ có một loại khoái cảm kỳ lạ xuất hiện ở bên trong, cho nên làm sao anh có thể lui ra ngoài được.

Ngón tay đẩy môi hoa ra tìm được âm thần của cô, ngay lập tức nắm lấy véo véo lấy viên thịt đậu xoa nắn. Âm thần là nơi nhạy cảm nhất đối với phụ nữ. Nghe nói rằng phụ nữ nhạy cảm về thể chất có thể đạt được khoái cảm cao trào thông qua âm vật.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Lâm Khả Ngải là một người phụ nữ nhạy cảm trong hệ thống này. Cô đã từng có một lần đạt cao trào như vậy trong tay anh, kỷ ức này cho đến nay vẫn còn như mới nguyên.

Vì âm hạch bị anh đùa bỡn, Lâm Ngã Khải sớm đã không còn đau đớn, cái lỗ nhỏ lại một lần nữa bị khoái cảm thay thế.

Cơ thể nhạy cảm tự nhiên chảy ra nước một cách nhanh chóng. Sau một lúc, dâm thủy đã làm ướt đầm bàn tay của nam nhân, cự vật của anh càng bị dịch nước cọ ướt đầm.

Những âm thanh ngâm nga ừ ừ: "Ah...Di chuyển...Ừm...Chồng mau mau di chuyển dương vật lớn..Ah ah..."

Bằng sự bôi trơn của dòng nước dâm dâng, Kỷ Lăng Giang từ từ tiến về phía trước, chỉ thoáng một chút thâm vào động, rút ra rồi lại một lần nữa vào lại, thật cẩn thận sợ sẽ vô tình làm tổn thương cô, lặp đi lặp lại cho đến khi nguyên cả cây dương vật có thể vào.

"Ừ...Sướng quá...Tiểu huyết đang bị..Chồng.... Côn thật nhét đầy vào...ha...ah..."

Cự vật đã chặn cửa âm đạo lại, làm cho dâm thủy không thể nào chảy ra ngoài được, tất cả đều tích trữ bên trong âm đạo, mà dương vật cũng bởi vì nước dịch quá nhiều càng thêm thuận tiện tăng cường biên độ thâm vào rút, ra ra vào vào một lúc mới làm cho dịch thủy vậy tung tóe mà tràn ra ngoài.

Kỷ Lăng Giang thờ dục sáng khoái: "Ngải Ngải...Bao bổi ngoan ngoan bé nhỏ, tiểu huyết lăng loà thả lỏng một chút, hai chân lại kẹp chặt một chút, để chồng đem côn thật cứng lớn này thao sâu thêm chút nữa."

Lâm Khả Ngải ngoan ngoãn nghe lời kẹp chặt hai chân lại, nhưng huyết dâm dâng dù thế nào cũng không thả lỏng được, chặt chẽ làm nam nhân vừa sướng vừa đau, mật huyết kia chính là cái miệng nhỏ, nút chặt còn thật không cho anh cơ hội rời đi.

"Oh...ha...Muốn... Còn muốn đầu cự vật của chồng.. Đâm vào từ cung... Được không.... " Liếm liếm đôi môi đỏ mọng khăn cầu nói.

Người đàn ông nắm lấy mộng cô, nâng phần thân dưới của cô lên khỏi mặt giường. Bốn phía đầu quy lớn được đưa vào từ cung, Đầu nấm từng phát mở ra hoa huyết dâm thúc vào tận từ cung, chờ đợi người đàn ông một lát nữa sẽ rút đầy tinh dịch phụt sâu vào trong.

Lâm Khả Ngải choáng váng, hai chân móc vào thắt lưng của chồng, lòng bàn chân kia cọ cọ đùi anh, hét lên: "Ah... Muốn... Vẫn còn muốn...ah ah... Chồng..."

"Tiểu dâm phụ, Ah... Từ mình bóp vú cho anh xem!"

Lâm Khả Ngải xoa ngực, móng tay của cô được cắt tỉa với hình dạng đẹp, được phủ bằng sơn móng tay trong suốt, trông tươi sáng bóng mượt, giữ chặt lấy ngực của cô.

Nhưng mà ngực lớn trắng nõn ngay cả một bàn tay của nam nhân cũng không thể nắm hết, hương chỉ tay cô so với anh còn nhỏ bé hơn nhiều. Không thể cầm toàn bộ nhũ thịt, phần lớn đều ở khe ngón tay tràn ra ngoài, càng nhìn lại càng thêm mê người.

"Ah...Chồng đang sờ...Sờ Ngải Ngải vú... Ah...Ha...Thật thoải mái..."

Cơ thể ngọc bích của cô ngang dọc nằm ngã xuống dưới thân người đàn ông, đôi mắt long lanh nị hoặc, chơi đùa với vú của chính mình, cái bụng nhỏ bị người đàn ông cầm đến nhô lên, miệng huyết hơi đỏ, sưng lên, cả người thật tinh xảo, nhưng lại phảng phất hơi thờ dâm mị, thật sự xứng đáng với 4 chữ vu vật nhân gian.

Kỷ Lăng Giang thờ hồn hển, cười cô: "Ah...Những gì chồng dạy, bảo bổi bé nhỏ đúng là chưa quên một chút nào... Biết tử huyết của chồng nằm ở đâu."

Mị thị điểm lệ bị côn thật lớn thúc vào rút ra, nước từ chỗ giao hợp của hai người chảy liên tục, Cơ thể ma sát, va chạm sắc tình đến cực điểm, cả hai người đều trầm mê trong đó, phảng phất như thể làm tình là điều đẹp nhất trên thế giới.

"Ừm... Đó là chồng dạy...Dạy tốt...Đem Ngải Ngải dạy... Aha... Dạy như vậy, dâm dâng như vậy... Thật chán ghét""Dù sao,...Chồng thích... Thích Ngải Ngải phát dâm... Dâm dâng cho...Cho chồng xem...ah..."

Kỷ Lăng Gian nhìn chằm chằm vào khoe miệng cô đang cong lên, gương mặt hiện lên hai lúm đồng tiền ngọt ngào, cúi xuống hôn môi, rồi cuối cùng roi xuống cái miệng nhỏ khê nhếch của Lâm Ngải Khả, nuốt hết những lời ngâm nga cô sắp rên ra, thâm nhập sâu hơn, mô tả động tác giao hợp của phần dưới cơ thể.

Ở phương diện làm tình, phải nói rằng Kỷ Lăng Giang cực kỳ hài lòng với cơ thể cô, hơn nữa về tâm lý còn thỏa mãn ham muốn kiểm soát dục vọng chiếm hữu của hắn.

Rất cuộc, đối với một người đàn ông, đem người vợ mình yêu sâu sắc dạy dỗ từ một tiểu trinh nữ nhỏ biến thành một tiểu dâm phụ, ngày ngày rên rỉ phát dâm với anh, cầu anh thao chết cô. Không có gì có thể thỏa mãn hơn biến thái sở hữu dục vọng, kiểm soát dục tâm.

"Bảo bổi...Tiểu bảo bổi bé nhỏ."

Lâm Khả Ngải nắm lấy cổ áo anh, ra hiệu cho anh xoa dịu cặp ngực non mềm bị hắn bỏ rơi. Núm anh đào màu đỏ trên ngực đang nở rộ, chờ đợi lọt vào đôi mắt xanh thương tiếc của

người đàn ông.

"Chồng tốt...Làm ơn...Cầu anh liêm..."

Kỷ Lăng Giang lấy lưới họa cánh môi của cô, hỏi: "Cầu anh cái gì vậy bảo bối bé nhỏ? Chồng đều thỏa mãn em..."

Bàn tay nhỏ bé níu quần áo anh, bực bội dong đưa chính mình: "À...Muốn chồng...Mút núm hoa Ngải Ngải...Núm ngực ngực ha..."

Người đàn ông nghe theo yêu cầu của cô, đầu lưới thông thả trượt xuống từ từ. Đầu tiên, dùng mũi bị người người hương thơm ngọt ngào tự nhiên tỏa ra từ cặp vú non mềm của cô, chơi đùa nút nụ hoa khiến nó căng lúc căng cứng, sau đó xâm nhập chính giữa lấy đầu lưới chơi đùa.

"Um... Thật sướng... Hôn hôn chồng... Dùng sức đâm đâm huyết... ừm..."

Lâm Khả Ngải cảm nhận được cực hạn thoải mái, biết rằng mình sắp đạt đến đỉnh cao, chỉ kém điểm cuối cùng kia một chút.

Kỷ Lăng Giang phun núm vú ra: "Bảo bối thực sự quá đậm, vì muốn chồng hút vú vậy mà dám lừa chồng?Hừm? Thao chết em cái kẻ lừa đảo này!"

Dương vật hung hăng mà vài lần dính quy đầu vào từ cung đâm chọc, cho Lâm Khả Ngải một đòn đả kích cuối cùng.

Lâm Ngải Khải nhìn thẳng vào đôi đồng tử của anh, màu xanh lam giống như biển, đôi mắt mang theo những ham muốn dục vọng khiến cô cảm thấy mình giống như rơi xuống đáy biển sâu của khao khát ham muốn này, nổi lên rồi lại xuống gần như sắp không thể giữ được.

Trong nháy mắt ngay lập tức sụp đổ xuống, lỗ nhỏ giật giật phun ra một dòng nước, sau một lúc con co rút đi qua, khoái cảm sung sướng như leo lên đỉnh núi cao.

Cảm thấy huyết nhỏ co thắt bất thường, Kỷ Lăng Giang đột nhiên thúc sâu vào mấy chục lần, dữ dội bắn ra tinh hoa. Cùng với tiếng la hét vỡ vụn, hân bản tình một cách mạnh mẽ, từng dòng tinh dịch phun xối xả vào từ cung, mà Lâm Ngải Khải lại một lần nữa đạt đến cao trào.

Cặp vợ chồng trẻ giữ nguyên tư thế, tận hưởng dư vị khoái cảm cao trào qua đi trong chốc lát, Lâm Ngải Khải mới mở miệng nói: "Một mối quá a...Đội lạt nữa anh phải đổi khăn trải giường..."

Kỷ Lăng Giang quay người sang nằm nghiêng,bkéo cô vào lòng: "Trước nghỉ ngơi đã, nói với chồng muốn chồng làm gì hả?"

"Anh có thể đồng ý với em trước không..." Lâm Ngải Khải cười bỏ quần áo hân, ngược nhìn anh thì thầm nói.

Trong lồng ngực người phụ nữ xinh đẹp, đôi mắt sáng lấp lánh, khuôn mặt đầy mong chờ lấy lòng. Khuôn mặt sau khi hoan ái được nhuộm bằng một màu đỏ ửng, đáng yêu khiến hân muốn một ngụm nuốt vào bụng, làm gì có chuyện không đáp ứng, sợ là muốn hân làm gì hân đều sẽ đưa hai tay dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Điều trị của bác sĩ

Editor: Raining□□□

Lâm Khả Ngải ngồi ở trên ghế, mùi nước sát trùng cay nồng trong không khí khiến cô đứng ngồi không yên, mà điều khiến cô lo lắng nhất chính là người đàn ông trước mặt này.

Đây là người đàn ông thường xuyên xuất hiện trong những giấc mơ của cô suốt những năm tháng niên thiếu, là ánh sáng dẫn đường cho cô thoát khỏi những lúc mê mang khó khăn. Theo cách nói thời hiện đại...Người đàn ông này chính là...Nam thần của cô.

Tuy nhiên, đây chỉ là việc xảy ra rất lâu trước đây. Cô đã không còn liên lạc với anh từ cuối năm cấp ba...Cô nghe người khác nói anh đã ra nước ngoài, chắc hẳn là vẫn rất tốt. Chỉ là không nghĩ tới anh vậy mà trở thành bác sĩ chuyên về phụ khoa...

Kỷ Lăng Giang đẩy đẩy mắt kính nói: "Nói đi, có vấn đề gì."

Lời này lại đột ngột làm gián đoạn Lâm Khả Ngải hồi tưởng về quá khứ. Lâm Khả Ngải cong cong khóe miệng, có chút thất vọng nghĩ đến bản thân mình cũng không có thay đổi gì lớn đến mức anh không nhận ra mình.

Rõ ràng bọn họ đã từng có quan hệ như vậy, lại vẫn không nói lời nào lặng lẽ rời đi, trong nháy mắt đã làm tan vỡ hết những mong ước, kí ức cô đã từng sở hữu. Cô đã làm tất cả mọi thứ...

Lâm Khả Ngải sắc mặt âm đạm lắc lắc đầu, buộc mình không nghĩ về quá khứ nữa. Cô thành thật giải thích lý do: "Gần đây tôi cảm thấy bộ ngực đau... trường đau, kinh nguyệt không đều."

Cô đã sớm qua tuổi dậy thì, nhưng gần đây cô cảm thấy bộ ngực đau đớn và kinh nguyệt cũng chậm chạp chưa đến. Cô đã được thẩm nhuần rất nhiều vấn đề về các bệnh phụ khoa, dù cho rất sợ bệnh viện, cô vẫn phải đến vì sức khỏe của mình. Nhưng ai biết rằng cô sẽ gặp lại người quen cũ... Sớm biết như thế cô nhất định sẽ không tới.

Âm thầm thờ dài một hơi, đến thì cũng đã đến rồi, còn suy nghĩ này nọ thì có lợi ích gì.

"Được, trước hết cởi áo ra cho tôi kiểm tra một chút" Ngừ khí hoàn toàn mang dáng vẻ xử lí công việc.

Lâm Khả Ngải bắt đầu lo lắng, mặc dù cô đã chuẩn bị tinh thần cởi bỏ quần áo trước mặt người lạ, nhưng cô không ngờ mình sẽ cởi trước mặt một người đàn ông... Lại còn là nam thần cũ của cô, thậm chí hai người họ còn từng có... Mặc dù có một chút do dự, nhưng vẫn là run rẩy cởi bỏ từng chiếc cúc áo.

Kỷ Lăng Giang mặt không có biểu tình gì nhìn mọi biểu cảm cùng động tác của cô, đôi mắt màu xanh lam tỏa ra ánh sáng long lánh như một làn sóng ven biển, cho đến khi cô đã cởi hết chỉ còn mỗi áo ngực mới mở miệng nói: "Áo ngực cũng cởi ra."

Lâm Khả Ngải đã cời mảnh đồ lót cuối cùng ở phần trên cơ thể, cặp vú căng tròn từ trong áo lót bật ra ngoài, vừa mới tiếp xúc với không khí lạnh quảng vú lập tức run rẩy sung cứng dựng thẳng lên.

Ngực của cô rất đẹp, to tròn mà không rườ xướng, ngực hình quả đào đang đứng thẳng. Núm vú của cô gái có màu hồng nữ tính, quảng vú nhỏ nhỏ bao quanh một vòng.

Bác sĩ đứng dậy đi đến trước mặt cô, nửa ngồi xồm xuống, nhìn chăm chăm vào ngực cô không chớp mắt.

Duy trì một tư thế khóa thân phần trên với một người đàn ông như vậy mà người đàn ông này vẫn còn là người mà mình thích... Chỉ cần nghĩ về điều đó cô liền cảm thấy toàn bộ khuôn mặt mình như đang bị đốt cháy.

Bác sĩ đặt tay trái phủ lên trên ngực phải của cô, ngón trỏ xoa nhẹ sườn vú cô nói: "Ngực của em rất lớn, cỡ E ỉ?" Giọng khàn khàn có một chút mong muốn được khám phá.

Lâm Khả Ngải bị lời nói của anh làm cho mặt đỏ bừng, năm đó anh rất thích dùng lời nói thô tục làm cô vui vẻ, bây giờ vẫn là cái đáng về này...

Thật là đáng giận! Có phải anh ấy cũng làm vậy với những bệnh nhân khác không? Chỉ cần nghĩ anh đối với những người khác cũng như vậy, Lâm Khả Ngải cảm thấy ngực mình ghen muốn chết.

"Không phải...Mới chỉ có cúp D."

Kỷ Lăng Giang "Oh" một tiếng nói: "Tôi xin lỗi vì tôi không biết nhiều về kích cỡ. Nhưng đồ lót phải luôn được thay đổi phù hợp với kích thước của ngực, áo ngực của em quá nhỏ rồi."

Lâm Khả Ngải không biết nên nói gì cho tốt, nên chỉ có thể theo tiếng anh đáp lại.

Bác sĩ nắm chặt phần dưới ngực của cô, ngón cái, lòng bàn tay xoa xoa đầu vú, cảm giác kỳ lạ như dòng điện chạy khắp trên khắp cơ thể Lâm Khả Ngải.

Nếu không phải vì nơi này là bệnh viện, nếu không phải người đàn ông này biểu hiện quá nghiêm túc, cô đã thực sự nghĩ đây là anh đang tán tỉnh cô, cho đến tận bây giờ cô chưa bao giờ nghe thấy một phương pháp kiểm tra nào như thế này!

"Màu sắc của núm vú rất hồng, không có vấn đề gì. Nhưng... quảng vú của em thật ra rất nhỏ." Bác sĩ hơi mang ý cười nói.

Cô không biết đó có phải là ảo giác của cô hay không, cô luôn cảm thấy những ngón tay của anh khi rời khỏi bộ ngực còn nhéo một phát.

Lâm Khả Ngải mê mang chớp chớp mắt theo anh nói: "Vâng thưa bác sĩ, quảng vú của tôi hơi nhỏ, tôi vẫn không biết phải làm gì bây giờ."

"Điều này thật đơn giản, chỉ cần bị đàn ông liếm mút là tốt thôi." Nói xong Kỷ Lăng Giang liền ngậm lấy núm vú bên phải của cô.

Lâm Khả Ngải bị hành động đột ngột của anh làm cho sợ tới mức cả người ngay lập tức cứng đờ, nhưng loại cảm giác gọi là khoái cảm này so với lúc trước càng thêm mãnh liệt, khiến cô có chút muốn mở miệng rên rì.

Anh liếm mút mạnh đầu vú cô, giữ hai núm vú phải bằng hai tay, siết chặt lại, đầu lưỡi lướt qua, điên cuồng liếm quanh quảng vú. Sự sung sướng khoái cảm kích thích cô giống như một tia lửa trong nháy mắt thiêu đốt cả cơ thể, toàn bộ ngực phải trướng lên, phình to nặng nề.

Rất nhiều năm trước, trên sân thể dục của khuôn viên trường, cũng đã xảy ra điều tương tự này. Chàng trai, cô gái, cơ thể trẻ tuổi dây dưa quấn quýt vào nhau, hiện thực và ký ức chồng chéo, khiến người phụ nữ hét lên rên rì: "Ah... um... aha..."

Nghe thấy giọng nói của mình, cô nhanh chóng nhận ra mình thất thố, cắn chặt răng, chặn lại tiếng rên sung sướng đang muốn trào ra.

Bác sĩ phun núm vú ra, ngược mắt lên, nhỏ giọng mềm mại nói với cô: "Không phải cảm thấy xấu hổ, điều này có nghĩa là sức khỏe thể chất của em rất khỏe mạnh. Hãy coi tôi như một người đàn ông bình thường, có cảm giác có thể nói cho tôi, đừng quá áp lực tâm lý"

"Tôi sờ em như bây giờ còn có cảm thấy trướng đau không?" Mát xa khám phá bộ ngực đầy đặn của cô, xúc cảm thực sự rất tốt.

Lâm Khả Ngải cố tỏ ra vẻ trấn định buông đôi tay xuống, lắc đầu trả lời: "Không, ừm...Cũng không đau, nhưng có chút cảm giác trướng trướng ngực."Cô trầm nghĩ, không những không cảm thấy đau mà còn rất thoải mái rất sướng, thủ phát mát xa của bác sĩ này thực sự quá gây nghiện.

Bác sĩ nhìn chăm chăm vào cô nói: "Cảm giác trướng là vì tôi vuốt ve khiến em động tình. Điều này là bình thường. Không có khối u nào bên trong, nó rất mềm, xúc cảm sờ rất tốt, không có vấn đề nào khác. Được rồi, tôi phải kiểm tra lại một chút."

Cô đỏ mặt vì đôi mắt xanh dụ hoặc của anh, ngay lập tức quên đi nỗi sợ hãi và căng thẳng, cả người thư giãn trong lòng bàn tay anh. Ngay cả chính cô cũng không phát hiện khi nghe ấy ấy nói những lời này, đã chủ động đem vú tiến đến trước mặt anh.

Bác sĩ vùi đầu vào bầu ngực non mềm của cô hít một hơi thật sâu, sau đó cắn cô thật thô bạo, như là muốn phát tiết cái gì đó.

Con đầu nhói ở đầu núm vú đi kèm với cảm giác khoái cảm, Cảm giác này không có gì xa lạ. Nhiều năm trước, họ chính là đã chơi trái cấm kỳ theo cách này. Chỉ là đã rất nhiều năm rồi chưa có làm, Lâm Ngải Khải có chút không thể chống đỡ nổi, chỉ có thể thở dốc âm thầm chịu đựng anh trêu đùa.

Những lỗ chân lông nhỏ xíu trên trán anh thấm một chút mồ hôi nhỏ giọt chậm rãi trên khe ngực cô, anh cảm thấy mình toàn cơ thể lửa nóng cùng với mồ hôi đang chảy xuống, tất cả ủa vào bụng dưới căng chướng.

Đối với Lâm Khả Ngải, giống như một ngọn lửa đốt lại giống như là dòng suối mùa xuân, làm ẩm ướt đầm quần lót của cô.

Bắt lực ôm chặt lấy đầu bác sĩ vùi vào ngực mình vận vẹo cơ thể cọ cọ vú vào mặt anh. Trong lòng đang gào thét, thật thoải mái, lại tăng thêm chút lực nữa, loại cảm giác này thật tuyệt thật sướng.

Anh dường như nghe thấy tiếng lòng của cô, một tay tóm lấy đầu vú xoa nắn, một bên môi lưỡi mút lấy núm vú, thỏa mãn những mong muốn từ tận sâu đáy lòng của cô.

Lâm Khả Ngải nhắm mắt lại tận hưởng cảm giác mê mị từ sự vuốt ve của anh. Vô thức hừ hừ rên rì: "Ừ...ừm... ừm... thoải mái... Thật thoải mái... huh "

Ước chừng khoảng hai phút sau, khi Lâm Khả Ngải cảm thấy mình sắp bay lên, anh buông tay và đôi môi đang vuốt ve liếm mút bầu ngực cô ra.

Người phụ nữ nhỏ bối rối mê mang mờ to mắt, nhũ mảy dề lộ ra biểu cảm đáng thương, có chút không rõ vì sao ngay tại lúc này anh lại rời tay khỏi ngực cô, mong đợi anh tiếp tục chuyện đang dang dở.

Kỷ Lăng Giang mặc một chiếc áo khoác blouse trắng, đứng thẳng bên bệ cửa sổ. Mặt trời giữa trưa chiếu sáng tạo thành một vòng sáng che khuất anh, sườn mặt giống như đạo kiếm rất hiền ngang. Quần áo trắng tinh khiết khiến khí chất lạnh lùng càng tăng thêm chút mềm mại phiêu dật, làm cho Lâm Khả Ngải từ trước đến nay vẫn luôn sợ hãi bác sĩ giờ phút này lại cảm thấy màu áo blouse trắng không hề đáng sợ không hề chán ghét chút nào.

Lâm Khả Ngải si mê nhìn anh, khuôn mặt đẹp trai vẫn giống hệt như trong giấc mơ của cô, khuôn mặt trong ký ức giống nhau như đúc, như thể từ trước đến nay anh chưa bao giờ thay đổi.

Bác sĩ tháo kính mắt xuống đặt nó lên bàn, xoa xoa mũi, hít sâu mấy hơi, cường ngạnh nói: "Không có vấn đề gì. Có thể là áo ngực quá chật, vú bị đè ép mà cảm thấy trường đau, đổi áo lót đi, khi đi ngủ cởi áo lót ra, đừng đè ép chúng"

Chúa mới biết anh đã phải kim nén thế nào mới không có đề cô ra trực tiếp thao chết cô... "Đi đến giường kia nằm xuống, sau đó tôi sẽ kiểm tra..." Anh đột nhiên đến gần cô nhìn vào phần thân trên trần trụi của cô như thể cô là kẻ có tội, thì thầm hai chữ hạ lưu: "Tiểu chặt hẹp".

Lâm Khả Ngải bị lời nói của anh làm cho đỏ bừng mặt. Anh không đeo găng tay cũng không có lấy dụng cụ, kia hẳn là phải dùng... Nghĩ đến một lát nữa ngón tay anh sẽ chạm vào lỗ nhỏ chặt hẹp của cô, huyết nhỏ liền đã ướt đầm chảy ra ái dịch.

Kỷ Lăng Giang cảm thấy côn thịt của mình dường như sắp nổ tung rồi. Nếu không phải có lớp áo blouse trắng che chắn, anh nhất định sẽ phải rất chặt vật, xấu hổ.

Anh hít một hơi thật sâu gồi ghém lại những suy nghĩ của mình đi đến trước mặt cô nói, "Nằm xuống cởi quần ra." Nửa nheo mắt làm mọi người không thể nhìn thấy cảm xúc trong mắt anh, nhưng đôi bàn tay run rẩy đã bán đứng anh.

Lâm Khả Ngải then thùng cởi quần ra chỉ còn lại một chiếc quần lót. Cặp vú mượt mà cao ngất mang theo hai núm lớn đã hơi sưng cứng, quầng vú màu hồng nhạt so với lúc này đã lớn hơn một chút. Cả người không có chút thịt thừa nào nhưng nhìn qua lại vô cùng đầy đặn, trên người cô giờ chỉ còn sót lại một lớp vải ren trắng tinh khiết bao bọc lấy huyết non.

Đây chính là khung cảnh mà Kỷ Lăng Giang nhìn thấy, không đợi Lâm Khả Ngải mở miệng, anh trực tiếp cởi ra lớp vải mỏng manh che chắn cuối cùng kia, cảnh đẹp ngay lập tức hiện ra trước mắt. Anh lẩm bẩm nói: "Đều ướt đầm"

Giọng nói trầm thấp vang lên trên trọc lồng cô gọn sóng, hướng mắt lên nhìn anh. Bốn mắt hai người đứng lúc chạm nhau, đôi đồng tử xanh thăm thẳm dường như nhìn thẳng vào trái tim cô.

Lâm Khả Ngải ngoảnh đầu đi chỗ khác chỉ để lại cho anh sườn mặt hoàn mỹ xinh đẹp, hắng giọng nói: "Bác sĩ, xin hãy kiểm tra, tôi đã sẵn sàng rồi." Thành thật mà nói, cô thực sự mong chờ những gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Bác sĩ gấp chiếc quần lót dính ướt đầm dịch bỏ vào túi áo khoác trắng sau đó tách hai chân cô ra thành hình chữ đại 大.

Lỗ hoa màu hồng nhạt đóng chặt khe móng ở mép huyết lại. Vừa nhìn qua đã thấy đây là lỗ nhỏ mềm mại dẻo dai, bên ngoài mép hoa đã có một ít chất nhầy trong suốt.

Anh dùng ngón tay vuốt vuốt dọc mép huyết sau đó mở miệng đưa vào miệng liếm mút sạch sẽ. Sau khi mút xong, anh nói: "Có chút tanh, mùi không nặng, rất bình thường"

Lâm Khả Ngải hít một ngụm khí lạnh, nếu cô không có nhìn nhầm, anh vừa mới... Ăn dâm thủy cô chảy ra! Chẳng lẽ với các bệnh nhân khác anh cũng dùng phương pháp chuẩn đoán này sao?!

Lâm Khả Ngải nhìn anh lớn tiếng hỏi: "Bác sĩ Kỷ đối xử với mọi bệnh nhân đều như thế này sao?!" Lồng ngực phập phồng cho thấy sự tức giận của cô.

"Không, nó chỉ dành cho em thôi."

Cô ngẩn ngơ, anh tiếp tục nói tiếp: "Bởi vì đó là em, anh mới có thể ăn."

Nụ cười quyến rũ cùng những lời nói triu mến thâm tình khiến nhịp tim điên cuồng gào thét đập thịch thịch thịch từng chút từng chút một ở trong lồng ngực, Lâm Khả Ngải gần như không thể kiểm soát được trái tim sắp bay lên trời. Cứ như vậy nhìn vào khuôn mặt anh, không nhúc nhích tùy ý để anh vuốt ve mình.

"Thật đẹp, giống như một bông hoa, thật mềm mại..." Đôi mắt xanh thăm của Kỷ Lăng Giang giống như nước sông băng hà tan vỡ si mê nhìn chăm chăm tiểu huyết non mềm của cô.

Anh vuốt ve những nếp gấp phía trên, ngón tay cái nhẹ nhàng vạch ra môi âm hộ, ngón trỏ thâm nhập đâm vào cái lỗ nhỏ hẹp ở giữa.

Vết chại trên đầu ngón tay của bác sĩ đâm chọc vào lỗ nhỏ khiến cho cơ thể của Lâm Khả Ngải trở nên căng cứng, thịt non trong lỗ hoa không chịu được kích thích, không kiểm soát được mà xoắn chặt đầu ngón tay hút vào trong tiểu huyết, đốt ngón tay thô dài nơi căng ra hoa huyết đâm đâm khép kín đã lâu.

"U...A..."Lâm Ngã Khải tự mình chuyển động dong đưa móng ma sát ngón tay anh.

Tay kia của anh, ngón tay cái thô ráp ấn đề âm vật phía trên của huyết xoa bóp theo chiều kim đồng hồ, khoái cảm như là một tia sáng điện nhỏ, âm đạo sung sướng kích thích đến tận từ cung ở sâu bên trong phun ra một dòng dâm dịch, làm ngón tay anh ướt đầm, dâm dịch theo đầu ngón tay chảy xuống khăn trải giường, những đốm nước loang lổ như những bông hoa mai nở rộ, phối hợp cùng với dâm huyết non mềm tươi đẹp ướt át.

Bác sĩ rút ngón tay ra: "Độ hút rất tuyệt, điều này cho thấy là số lần em làm tình rất nhiều. Huyết nhỏ ẩm ướt rất nhanh, rất nhạy cảm, thật dâm đẳng..." Anh dừng lại. "Có phải vì bạn trai em thường xuyên vuốt ve nó không?"

Ăn sau những lời nói nghiêng răng nghiêng lợi này, có thể chắc chắn rằng nếu cô dám nói đúng, Kỷ Lăng Giang nhất định sẽ không lưu tình chút nào xông lên thao chết cô!

Lâm Khả Ngải đâu biết anh nghĩ gì. Cô lắc đầu, có chút khó mở miệng nói: "Tôi không có bạn trai. Có lẽ vì tôi thường... thủ dâm... nên..."

Anh thờ phào nhẹ nhõm một hơi, mỉm cười hài lòng, giọng điệu hiểu rõ nói: "Đó là chuyện bình thường, dâm một chút mới tốt, tôi thích."

Đầu Lâm Khả Ngải có chút muốn nổ tung, giọng nói nhỏ nhẹ giống như tiếng muỗi kêu "Ừm" một tiếng, nháy môi, ánh mắt ngập ngừng nhìn anh, trong lòng vô cùng rối rắm, thấp giọng hỏi: "Bác sĩ, lời nói vừa rồi của anh có ý gì?Cái gì... Bởi vì đó là tôi?" "

Trong lòng cô, vẫn luôn có một loại cảm giác khó tả triền miên kéo dài. Trong những năm này, cô cũng không dám nghĩ về điều đó. Cô chỉ có thể cố gắng nỗ lực kim nén tâm trí điên rồ của mình, nuôi dưỡng tâm tính tốt, dù sao cũng vì anh trước kia....Không từ mà biệt.

Người đàn ông nhìn cô im lặng không nói, trong mắt hiện lên cảm xúc mà cô không thể hiểu được.

Cô thất vọng nhắm mắt lại. Ngay lúc đó, giọng nói trầm thấp của anh vang lên bên tai cô: "Bởi vì đó là người anh yêu, cho nên anh có thể làm bất cứ điều gì, làm gì cũng đều nguyện ý."

Lâm Khả Ngải đột nhiên mở to đôi mắt, có chút không thể tin tưởng được nhìn anh...

Còn chưa kịp cảm thụ dư vị hiếm hoi được âu yếm làm cô cảm động đã bị anh ôm chặt, đè nặng ấn chặt cô chen chúc trên chiếc giường nhỏ này. Tay cầm lấy vú của cô, đầu rúc vào cổ cô liếm mút, dương vật dưới hạ thân sưng phồng to đặt lên trên bụng thon nhỏ của cô

"Anh...Anh..."

Lâm Khả Ngải không hề xa lạ gì với tư thế này. Anh bây giờ rất giống với anh thời niên thiếu. Anh vùi đầu vào cổ cô hôn mút, cầm lấy tay cô yêu cầu cô chạm vào dương vật giúp anh giải tỏa ham muốn. Điều này khiến Lâm Khả Ngải ở thời niên thiếu cho rằng sự tồn tại của cô và anh không hề giống nhau, mặc dù hai người đã ăn thử trái cấm, nhưng anh chưa từng thừa nhận cô là bạn gái của anh.

Dù có rất nhiều câu hỏi muốn hỏi anh, nhưng tại thời điểm này, cô lại không hề muốn hỏi những câu hỏi này.

Lắng nghe tiếng anh hứng tình thêm khát kích liệt thờ dốc nói: "Bộ ngực lớn của em đang lừng lừng trước mặt tôi, còn có lỗ nhỏ dâm đẳng ngập nước... Em có biết tôi đã phải dốc sức bao nhiêu để kìm nén nó không?"

Kéo tay cô đến dừng quần anh cởi ra.

Tiếp nhận động tác cùng lời nói dâm dục của anh, Lâm Khả Ngải theo thói quen muốn giúp anh kéo khóa quần ra, thuận thực móc cựa vật ra khỏi quần lót căng phồng, nắm lấy thân cây gây lớn vuốt ve trượt từ trên xuống dưới.

Trước yêu cầu của anh, cô căn bản là không thể từ chối, từ trước đến giờ vẫn luôn là vậy.

Lúc này, cô không còn muốn nói về những điều xảy ra lúc trước, theo trái tim muốn cùng anh hoan ái, chỉ cần là anh muốn, cô sẽ đều cho, ai bảo cô yêu anh nhiều như vậy, yêu đến không thể kiềm chế.

"Em yêu, U'..Sướng quá...Nơi đó, đứng... Xoa nắn quy đầu..."

Lâm Khả Ngải cầm côn thịt to lớn của anh bằng cả hai tay, khi thì trượt lên đỉnh xoa nắn quy đầu, khi thì trượt xuống phía dưới chơi niết lấy hai túi trứng của anh, ngón tay cái di chuyển linh hoạt nhanh chóng đảm bảo khoái cảm của người đàn ông tiếp tục tăng cao. Người đàn ông bị thủ pháp hầu hạ khéo léo của cô làm cho sướng run cả người. Nghĩ tới người con gái thuần thực dâm đẳng vuốt ve dương vật dưới thân mình là do một tay anh dạy dỗ mà ra, anh liền cao hứng vui vẻ không thể khép khốc miệng lại được.

Kỷ Lăng Giang mang theo tiếng rên rỉ thờ dốc kích lệ treu chọc Lâm Khả Ngải toàn thân dục hòa đốt người. Nói thật kỹ thuật thủ dâm của cô tốt như vậy hoàn toàn nhờ vào anh. Dù đã một thời gian dài không dùng tới còn có thể làm cho anh vừa lòng, Lâm Khả Ngải cũng rất tự hào.

Kỷ Lăng Giang hôn lên khuôn mặt đỏ ửng của cô, tay nắm lấy núm vú hồng đào của cô, dùng đủ mọi cách xoa niết nói: "Tiểu dâm phụ, vừa chạm vào đã ướt đầm, có phải rất muốn không?"

"A!"

Núm vú có thể được coi là nơi nhạy cảm nhất của Lâm Khả Ngải ngoại trừ hoa huyết cùng vành tai, chỉ cần nhẹ nhàng xoa nắn là cô đã phát ra tiếng rên rỉ.

Trước đây mỗi khi làm tình, anh rất thích gọi cô là tiểu dâm phụ, tiểu lăng lợ. Lâm Khả Ngải thừa nhận bản thân mình rất dâm đẳng, đối với những lời lẽ có chút dơ bẩn cùng nhục nhã của anh cô cũng tỏ vẻ cam chịu, ai bảo cô yêu anh như vậy, chỉ cần lời anh nói ra trong lòng cô đều trở thành biệt danh tình yêu

Kỷ Lăng Giang nhẹ nhàng hôn lông mày cô trượt xuống mũi cuối cùng chụp xuống môi cô. Cái miệng lớn ngậm lấy môi dưới của cô mút mút, đầu lưỡi chui vào trong khoang miệng của cô, liếm liếm hàm răng trắng, quấy rầy chiếc lưỡi nhỏ thanh tú.

Trong mắt anh không che giấu sự si mê của mình với cô, điều đó khiến Lâm Khả Ngải vô cùng tự tin.

Môi và răng gặp nhau, chất lỏng ngọt ngào lưu luyến chảy trong miệng hai người.

Người đàn ông sờ soạng huyết nhỏ dâm đẳng của cô rồi lại cúi đầu nhìn dương vật to lớn của mình. Mặc dù cô đã đủ ướt, nhưng lỗ của cô trời sinh đã nhỏ hẹp. Nếu mở rộng không đủ, dương vật anh tùy tiện đi vào chắc chắn sẽ làm tổn thương huyết nhỏ.

Anh đứng dậy xuống giường, đem người phụ nữ ôm lên mép giường, đặt cô vào tư thế nửa quỳ xuống dưới, đến gần mép ngoài lỗ nhỏ há miệng mút lấy.

Lâm Khả Ngải ngay lập tức bị kích thích hết lên, cơ quan sinh dục của cô đang được đưa vào miệng anh, điều này không thể không kích thích cô.

"Á...Đừng... không muốn... Làm sao anh có thể ăn...Ừm... Anh là bác sĩ sao có thể như vậy được!" Lâm Khả Ngải cứ vịn vẹo muốn tránh xa đầu lưỡi anh.

Kỷ Lăng Giang giữ chặt không cho cô lộn xộn: "Ngoan, anh ở đây để giúp em chữa bệnh. Đây là cách điều trị của bác sĩ. Mục đích là để mở rộng lỗ nhỏ của em ra một chút. Đừng có gây rối, bệnh nhân của anh."

Đầu lưỡi liếm láp mở hai cánh hoa béo mật ra, miệng anh ngậm chặt lấy âm để giống như ngọc trai mút rồi lại hút hút, còn đem nước suối chảy ra từ lỗ nhỏ liếm sạch không còn một giọt, yết hầu lặn lộn trượt lên trượt xuống nuốt xuống.

Còn chép chép miệng chưa đã con thêm nói: "Ngọt quá, bảo bối."

"Á...Đừng nói nữa...Anh... Lưỡi của anh thật lợi hại... Đừng hút nữa... ah ah...Sướng quá..."

Đầu lưỡi linh hoạt len lỏi đi liếm khắp lỗ thịt, hơi thở nhẹ nhàng ầm ập của Kỷ Lăng Giang phun vào huyết nhỏ của cô, dòng nước tràn đầy chảy ra từ từ cung anh đều nuốt sạch sẽ.

Người đàn ông treu đùa nói với cô: "Lúc thì nói thoải mái lúc lại kêu anh đừng liếm, em yêu, em thật đúng là khẩu thị tâm phi, được, anh bây giờ không liếm nữa."

Một người phụ nữ mê hoặc quấy rầy như vậy nằm trên giường của anh rên rỉ, thật đúng là số mệnh của anh mà.

Trong cơ thể anh dục vọng đang cuộn trào, cựa vật dữ tợn cứng rắn bùng bùng phản chấn, suy nghĩ muốn ngay lập tức thúc sâu vào nơi nhỏ chật hẹp của người phụ nữ.

Anh hôn hoa mỗi đang nở hoa của cô cùng một lúc đâm ba ngón tay vào trong huyết. Huyết nhỏ hẹp bị anh buộc phải mở rộng ra.

"Trưởng quá... Ah bên trong trưởng quá... Đừng mà.." Lỗ hoa nhỏ bị ngón tay nới căng ra khiến Lâm Khả Ngải cảm thấy có chút đau.

Anh rên rỉ: "Ngoan, nhẫn nại chút,vẫn đang trị liệu... Ah."

Tầng tầng lớp lớp thịt mềm đang hút hút cắn lấy tay anh, dòng nước mê hoặc dường như không cần tiền mua mà chảy thẳng ra ngoài. Anh khẽ cong ngón tay, móng tay đã được cắt tỉa sạch sẽ của anh cẩn thận mà sắc đục làm rung chuyển bức tường thịt, sợ không cẩn thận sẽ vô tình làm cô đau.

"A...a..."

Cái gì mà trị liệu, người đàn ông này rõ ràng muốn chiếm tiện nghi của cô! Nhiều năm không thấy anh thật đúng là càng ngày càng hạ lưu, lưu manh.

Quanh quẩn như thế, Lâm Khả Ngải vẫn dùng sức nâng thắt lưng gần về phía anh, cho phép ngón tay anh di chuyển sâu hơn. Dưới sự trêu chọc nhẹ nhàng của anh, cô dần cảm thấy không còn đau nữa, chỉ là có chút sưng trường lên. Càng nhiều hơn nữa là sự thoải mái khoái cảm sung sướng anh mang đến cho cô.

"Ah...Bác sĩ...Ngón tay anh...Trưởng trưởng...Ừm..." Lâm Khả Ngải ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt mê ly mơ màng không biết mình đang ở nơi nào.

Bác sĩ thường thức cơ thể tuyệt vời của cô, lắng nghe cô phóng dăng rên rỉ, những ngón tay có tiếp tấu đâm vào rút ra lỗ nhỏ của cô: "Đâm dăng... Lại đâm thêm chút nữa bệnh nhân của anh, anh rất thích em đâm dăng như thế, đâm đến sắp chết rồi."

"Sâu hơn một chút...Rất thích...Anh, anh...Chỗ đấy...Chỗ đấy không cần!..."

Bị chạm đến một điểm nào đó làm cho ái dịch tung tóe văng ra, một đợt sóng cao trào tới, khoái cảm giống như một làn sóng khổng lồ ào ạt cọ rửa khắp cơ thể cô.

Kỷ Lăng Giang hí hí mắt, tìm kiếm một điểm vừa nảy vô tình chạm phải. Anh nhanh chóng tìm được điểm nhỏ lên kia, nhẹ nhàng ấn vào điểm đó Lâm Khả Ngải ngay lập tức rên to.

Anh cười lớn: "Này, điểm G của em không phải có chút quá nóng đi?" Điểm G của cô rất nóng, còn thịt của hân còn chưa có tiến vào mà đã có thể chạm đến điểm G, không phải là quá nóng hay sao?

"Em đã bao giờ chạm vào nơi này khi tự an ủi chưa?" Anh xấu xa nhìn cô hỏi.

Lâm Khả Ngải ngại ngần quay đầu đi.

"Bệnh nhân phải trả lời trung thực các câu hỏi của bác sĩ để điều trị có hiệu quả." Kỷ Lăng Giang cười nói.

Lâm Khả Ngải tức giận liếc mắt trừng anh một cái, cứng rắn nói: "Không có!"

Cô thực sự không chạm vào chỗ đó. Cô phần lớn đều cọ xát qua lớp quần lót. Khi cô không thể chịu đựng được nữa, cô mới cởi quần lót ra đút ngón tay vào, nhưng chưa bao giờ nghiêm túc khám phá nó.

Anh ha hả cười không ngừng, Lâm Khả Ngải dè dặt đạp nhẹ lên bờ vai của anh, làm nũng hỏi. "Vậy điều trị hiệu quả của bác sĩ Kỷ là gì?"

Kỷ Lăng Giang ngưng lại nụ cười, nghiêm túc lại hạ lưu nói: "Đương nhiên đó là căn bệnh dâm dăng của em, chỉ có cự vật lớn của bác sĩ mới có thể chữa khỏi căn bệnh dâm dục của em"

Làm gì có loại bệnh nào như vậy...Lâm Khả Ngải cắn môi dưới, không thể chống đỡ được sự hạ lưu của anh, nhưng cũng là yêu đến chết bộ dáng lưu manh của anh.

Sau khi xác nhận rằng đâm vào sẽ không làm tổn thương cô, Lúc sau kỷ Lăng Giang để còn thịt lớn đặt vào miệng hoa huyết.

"Bệnh nhân bảo bối của anh, em muốn còn thịt lớn sao? Hửm? Nói đi."

Phần thân dưới của cô ướt sũng đến dấp dính. Nhưng với tình trạng này anh cũng không thể đi bất cứ đâu được, dương vật đã cứng đến phát đau, nếu không được đâm vào lỗ nhỏ anh sẽ phát điên mất nhưng anh vẫn muốn dùng lời nói dâm dục trêu chọc cô.

Lâm Khả Ngải vuốt ve anh, vẻ mặt ngập ngừng nói: "Muốn còn thịt lớn nhét vào huyết dâm dăng của Ngải Ngải...Huyết nhỏ ngứa quá...Muốn bác sĩ đâm vào chữa trị bệnh cho em..." Cô muốn anh, mặc kệ dù có vấn đề gì, chỉ là đơn thuần muốn anh.

"Tới đây, để bệnh nhân dâm dăng sốt ruột chờ rồi." Bác sĩ nâng eo đâm một phát húc thẳng vào huyết nhỏ.

Cho dù vừa mới dùng ngón tay nói rộng ra nhưng huyết nhỏ vẫn rất chặt, lớp thịt non mềm tầng tầng lớp lớp khóa chặt nút lấy đầu nầm. Anh hít một hơi thật sâu, làm cho tinh thần càng thêm hăng hái rồi cuộc cũng cầm thẳng vào trong.

"Á...Đâm vào rồi...Thô quá... Bác sĩ...Nhẹ một chút"

Miếng thịt dày nhồi toàn bộ vào trong huyết nhỏ của cô, cô thụ động sang trái sang phải, thừa nhận anh nhanh chóng va chạm, gần như khiến cô không thể nhắc người lên được.

Kỷ Lăng Giang thoải mái đến thờ dốc không ngừng: "Gặp được bệnh nhân cực phẩm, thoải mái quá a"

Hai mảnh mỡ đầy đặn béo ngậy đang dính chặt vào cự vật, hai túi trứng của anh đập vào huyết động của cô, bên trong càng làm cho anh sướng muốn lên tiên.

"Á...Lưng em, lưng đau quá... Ôi... A..."

Trong lúc vận động đong đưa, phần lưng cô cùng tấm ván giường cứng rắn với lớp khăn giường thô ráp cọ xát qua lại làm phần lưng của cô nhói đau.

Bác sĩ cũng nghe thấy chiếc giường nhỏ này không quá rắn chắc kéo kẹt rung động, vì thế duỗi tay ôm eo cô nâng lên, anh ngồi lên trên bàn làm việc, đặt cô ngồi lên trên đùi đối diện mặt với anh.

Anh vui đầu vào cái cổ xinh đẹp của cô: "Em có cảm thấy không, còn thịt lớn đang nằm trong huyết đạo lắng lơ của em, cung à, có thoải mái không?"

Thịt mềm non tươi trong hang động của cô chen chúc tràn ngập khắp còn thịt của Kỷ Lăng Giang. Khoái cảm mãnh liệt làm hân gần như muốn xuất tinh hoa, đành phải cố gắng dòi sự chú ý đi một chút.

Thả chậm lại nhịp điệu đâm vào rút ra, đôi môi mòng trượt xuống, trượt đến cặp vú mềm mại non mềm, ngửi ngửi hương vị quyến rũ của ngực cô, có một mùi hương mờ nhạt thoang thoảng bay thẳng vào trái tim anh.

Lâm Khả Ngải lấy chân vòng quanh eo anh, đôi tay quàng quanh cổ anh. Cái đầu nhỏ thanh tú hướng về phía sau, chính vì vậy mà bộ ngực lớn càng gần anh hơn. Đầu nhỏ của cô cuốn theo mái tóc dài biêng nhác lay chuyển ở bên hông.

"Ah... Thật thoải mái...Ngài Ngài..Thoải mái... Bác sĩ dùng sức...Thao Ngài Ngài"

Cô cảm thấy mình giống như thực sự mắc bệnh dâm dục, cô không thể chịu được chuyển động nhẹ nhàng của anh, nó quá chậm.

Lỗ hoa ướt nhẹp được anh xoa nhẹ mềm nhũn ngược lại càng ngứa hơn. Cô chủ động nâng mông ấn xuống, rất nhanh nhấc lên ngồi xuống bao chùm lấy que thịt. Hút hút bụng dưới để thất chặt lỗ hoa nhỏ hẹp, cô cần phải nuốt trọn cục vật không cho nó thoát ra ngoài.

"Ah...Thoải mái... Còn muốn gây thịt lớn... ừm ừm..."

Toàn bộ cơ thể Kỳ Lăng Giang bị cô làm đến sắp hồng mắt rồi: "Tiểu lăng lo, thích như vậy!! Dâm thật...Tiểu dâm phụ, vừa nãy kẹp anh suốt bắn ra có biết không hả? Dâm dăng, chặt muốn chết."

Những đường gân xanh như đang vỡ ra, mồ hôi dử dội cổ gồng kìm lại con hứng muốn được phun ra. Nâng eo của cô lên không cho phép cô di chuyển, hoãn lại một vài nhịp thở, chín nông một sâu thúc vào rút ra, lúc đâm sâu còn thoáng ma sát hoa tâm nắn cầm.Kỳ Lăng Giang liếm mút ngực bên trái cứng rắn sưng đỏ như anh đào, núm anh đào được bao phủ bởi lớp nước bọt trong suốt, rửa sạch sẽ sáng như một viên ngọc quý. Anh yêu thích nhất là nơi này mềm mại này, không chỉ xúc cảm tốt đến cực điểm mà ngay cả mùi hương cũng khiến anh bị mê hoặc, quyến luyến không thôi.

Người phụ nữ nhỏ bé không thuận theo vận vẹo cơ thể: "Á...Không biết...Anh hư... Làm gì có bác sĩ nào như thế này..Nhanh lên...Động nhanh lên..."

Mặc dù lúc này rất muốn cự vật cứng của anh phải thúc vào, vách tường bên trong ngứa ngáy làm cô bực bội khó nhịn, nhưng vẫn bị trảm mê bởi sự trêu chọc khiêu khích cao siêu tuyệt vời của anh, nắm chặt lấy móng vuốt sắc bén như mèo con lung tung để lại trên cổ anh những vết cào đỏ.

"Ồ ô...Chữa trị cho người ta...huhu... Càng trị càng ngứa hơn..Bác sĩ hư..."

Miệng hần vẫn ra sức lấy lòng cặp ngực lớn căng tròn đầy đặn trước ngực cô, tay phải vuốt qua điểm nhạy cảm ở phía sườn eo cô, còn tay trái trượt đến chỗ giao hợp của hai người vỗ về vuốt ve trêu chọc hai mép thịt.

Bác sĩ cười khê: "Là do em quá dâm bảo bối à... Bệnh dâm dăng của em quá nghiêm trọng, cần phải tăng thêm mức độ trị liệu."

Bộ ngực cùng với dâm huyết quyến rũ của Lâm Khả Ngài bị anh kích thích vô cùng sung sướng, ôm chặt cổ anh đem đầu nhũ càng đâm sâu vào trong miệng anh, lớn tiếng ngậm kêu: "...Núm hoa bị hút lớn lên... Cây gậy của bác sĩ to quá dài quá ah ah..."

Bác sĩ lắng nghe tiếng la hét rên rĩ quyến rũ của cô, đôi mắt đỏ hoe vì phấn khích: "Đứa bé dâm dăng, bảo bối ngoan, chặt quá, bảo bối dâm dăng, cái huyết nhỏ thật sự phun nước...Vừa ướt vừa tron." Cái gì mà bác sĩ y đức, từ lúc nhìn thấy cô, anh liền muốn đè cô ra dâm chết cô.

Lâm Khả Ngài có một đôi mắt tán tỉnh mị hoặc, đầu lưỡi hồng liên tục xoa liếm đôi môi khô khốc của mình: "Nhanh nữa... Nhanh hơn một chút...Thực sự muốn.. muốn bị anh thao chết... ah..."

Có lẽ cô thực sự có bệnh dâm dục, hơn nữa đó là loại bệnh nguy kịch. Cô muốn cao trào, muốn quan hệ tình dục mãnh liệt, muốn không ngừng bị đâm thủng, bị tinh dịch của anh bắn vào từ cung.

"Muốn... Vẫn còn muốn...Bác sĩ.. Ừm...đâm đầu nắm vào từ cung..."

"Ngay lập tức thao chết em, cái bệnh dâm dăng này!"

Đôi môi của bác sĩ rời khỏi núm hoa bị chơi cứng như đá cuội, một phen chụp lấy cái miệng nhỏ hờn hờn quấn lấy cái lưỡi. Ném cô ấy lên xuống trong không trung, nhanh chóng kéo dương vật ra mạnh mẽ đâm vào lỗ mật ong đâm chìm trong con khoái cảm cực lạc.

Lâm Khả Ngài phối hợp với động tác đưa đẩy của anh, vận vẹo thất lung đã được nói lỏng chuyển động theo nhịp điệu húc vào rút ra của anh, và chiếc lưỡi mềm mại quấn quýt quấn chặt lưỡi dày của anh.

"Oh ah... ah...ah...oh...oh..." Cặp ngực giống như bóng nước đung đưa tạo nên lớp sóng cuộn trào.

Kỳ Lăng Giang nhìn khung cảnh tuyệt đẹp trước mặt, giữ cặp mông trắng tròn của cô từ phía sau đâm dương vật dài vào phần sâu nhất của lỗ nhỏ, đột nhiên chọc đến từ cung, từ trên xuống dưới chà đạp mọi thứ trên cơ thể cô

"A... Nhẹ, nhẹ thôi... oh..." Nước bọt theo khóe môi đỏ mọng chảy dọc xuống hàm dưới nhỏ xinh.

Sau khi liếm hàm dưới của cô, hương vị cô đã tràn ngập trong miệng anh: "Vừa nãy còn nói dùng sức bây giờ lại nói nhẹ chút... ừm... bệnh nhân của anh thật khó phục vụ, em nói đúng không! Tiểu lăng lo tiểu lăng lo! "

Ngay sau hai lần tiểu lăng lo, quy đầu cũng theo đó đâm thẳng vào từ cung, đến mức lỗ nhỏ sưng lớn, dâm dịch trong huyết muốn phun ra văng xung quanh thân mình. Bác sĩ thấy cô đã đạt đến cao trào, sau đó đâm thẳng vào phần thịt mềm của bông hoa, tinh dịch dày đặc phun đầy từ cung của cô.

Lâm Khả Ngài ngã vào người anh thở hổn hển, nửa ngày mới hồi phục lại tinh thần, ngược khuôn mặt mềm mại hỏi bác sĩ: "Anh có xem bệnh dâm dục của em đã được chữa khỏi chưa? Em nên làm gì đây?"

Kỳ Lăng Giang hôn hôn cô nói: "Ngày mai lại quay lại kiểm tra."

Đây là muốn cùng cô tiếp tục tái hợp tình duyên nha. Lâm Khả Ngài mỉm cười, ngoan ngoãn nói, "Được."

Có vẻ như căn bệnh dâm dục của cô phải điều trị thật lâu dài.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Món khai vị ngọt

"Kể từ ngày hôm nay trở đi, tác phong và kỷ luật của hội sẽ được thắt chặt nhất là vấn đề giờ giấc và ăn mặc." Đây là buổi họp hội học sinh mà một tuần sẽ được tổ chức một lần, người nói là hội trưởng mới nhận chức Âu Dương Dương năm hai cao trung (lớp 11). "Trường không cho phép học sinh đeo bông tai và các đồ trang sức khác, từ chân váy tới đầu không cách quá 3cm, bất kể nam hay nữ trừ khi trời nóng đều phải cài kín cúc. "

Mặc cho hội trưởng Âu Dương phát biểu ở trên, phía đại đa số học sinh không kim lòng nổi mà than vãn, thấy bài phát biểu của mình bị mọi người coi thường. Âu Dương Tinh liền tức giận, đá cái bàn bên cạnh ngã lộn ra, hung dữ nói: "Tôi, Âu Dương Tinh, hội trưởng hội học sinh cấp cao mới nhận chức, được nhà trường ủy thác hoàn toàn về việc giám sát và chỉnh đốn học sinh. Mọi người, có ai có ý kiến sao?"

Có ai giám cùng người con gái bạo lực thành thực kiểm đạo và đứng đầu trong không thủ này tranh luận chứ.

Nhóm học sinh trường Thịnh Luân chảy nước mắt, người có khả năng chống lại mệnh lệnh của nữ vương Âu Dương thì cũng chỉ có một.

Trong phòng làm việc của hội học sinh.

"Nguy Hạo Đông, tôi cảnh cáo anh, anh buông tôi ra —— "

Không đợi Âu Dương Tinh nói xong, đột nhiên thân thể cô liền bị nhốt chặt, cặp chân dường như cách mặt đất, đợi đến lúc cô định thần lại được thì cả người đã bị áp lên cánh cửa rồi.

Nguy Hạo Đông 1 tay giữ chặt eo cô, 1 tay giữ cầm cô lại, ép cô ngừng đầu lên đối mặt với mình.

Loại tình huống này Âu Dương Tinh chưa từng trải qua, có chút sững sờ nhìn người nam sinh cao lớn trước mặt, có chút nói lắp nói: "A... Người muốn làm gì?" Đôi tay cô bị Nguy Hạo Đông giữ chặt, thân thể cô lại không thể nhúc nhích, liền khẩn trương.

"Bây giờ mới hỏi, cô không cảm thấy quá muộn sao?"

"Tôi..."

"Đừng quên, cô là người khiêu khích tôi trước! Hội trưởng Âu Dương!" Lời nói kiêu ngạo của Nguy Hạo Đông đã làm sát thương người phía dưới.

Cảm giác phía dưới của Nguy Hạo Đông khác thường, cuối cùng Âu Dương Tinh đã thấy được tính nghiêm trọng của việc này, lúc đầu là cô định chinh người con trai này một chút, sau đó ngẫu nhiên nghe được điểm yếu của anh nên mới ra tay, bây giờ thì hối hận không kịp nữa rồi!

Nguy Hạo Đông cũng không dụ dỗ, cúi đầu, cắn vành tai Âu Dương Tinh rồi mới nói: "Cô là người gây ra, đương nhiên người phụ trách phải là cô!" Nói xong, Nguy Hạo Đông nhìn khuôn mặt đỏ bừng của người phía dưới, so với Âu Dương Tinh ngày thường thì quyến rũ động lòng người hơn nhiều, bỗng nhiên sùng sốt, lập tức buột miệng nói: "Chẳng lẽ... Là lần đầu tiên?"

Vừa nghe được lời này, Âu Dương Tinh liền thẹn quá hóa giận, đúng là sự việc này là do cô gây ra, cô cũng không phải là người tùy tiện, nhưng... Nhưng nếu là người con trai đáng ghét này, dường như cô cũng không thấy bài xích (khó chịu), vì vậy bất cô phải cầu xin Nguy Hạo Đông tha thứ, đúng là mơ mộng hão huyền!

Vì vậy Âu Dương Tinh liền không khách sáo nhìn chăm chăm anh gào lên: "Ai cần anh lo! Anh muốn làm gì nhanh chút!"

"Không được ra lệnh cho tôi!" Tuy lời nói Nguy Hạo Đông là phản bác lại, nhưng hành động lại không hề phản đối lại lời Âu Dương Tinh nói, trực tiếp cúi đầu, hôn lên làn môi Âu Dương Tinh, lại thừa dịp Âu Dương Tinh còn chưa phản ứng kịp mà phản kháng, anh liền dùng sức ôm lấy thân thể cô, miệng lưỡi linh hoạt xông vào nơi mềm mại của cô, khám phá.

"Ưm..." Âu Dương Tinh bắt đầu giãy dụa, loại cảm giác xa lạ này khiến cô khiếp, lúc này cô đang bị Nguy Hạo Đông áp ở trên cửa, toàn bộ thân thể đều bị anh vây lấy, căn bản là không thể động đậy, chút phản kháng nhỏ này ngược lại lại khơi mào lên ham muốn chiếm hữu của Nguy Hạo Đông.

Thừa dịp thân thể Âu Dương Tinh hơi nhũn ra, Nguy Hạo Đông trực tiếp ôm cô lên, đi đến bàn làm việc lớn ở trong phòng.

Âu Dương Tinh có chút choáng váng, đôi tay bị giữ chặt, cả người nằm ở trên bàn, trở mắt nhìn Nguy Hạo Đông đi đến phía trên cô, rồi lại thô bạo hôn cô một cái, rồi sau đó không biết anh suy nghĩ cái gì, mà lại chậm rãi chuyển sang ôn nhu.

Âu Dương Tinh không còn ý thức, dưới sự khiêu khích của anh, không tự giác mà đáp lại.

Sự đáp lại ngây ngô này lại khiến cho Nguy Hạo Đông cuồng giả hơn, một lúc lâu mới buông ra đôi môi cô ra, Âu Dương Tinh lại không giãy dụa, anh liền thô lỗ mở áo cùng nịt y của cô, đôi tay thô bạo chụp lên cup A mới dậy thì của Âu Dương Tinh, khi nhẹ khi mạnh xoa nắn.

Âu Dương Tinh lắc đầu, cố gắng thoát khỏi, đáng tiếc Nguy Hạo Đông lại quyết định không cho cô cơ hội, ngay lập tức bàn tay còn lại của anh cũng gia nhập, xoa nắn, đùa giỡn đỉnh của điểm hồng trước ngực, thành thực khiêu khích.

"Anh...Đồ khốn!" Không biết làm sao mà cảm giác của Âu Dương Tinh vô cùng khó chịu, không biết phải nói thế nào, liền mắng một tiếng, điều này có thể chứng được cô đã không thể chống đỡ lại được sự dụ dỗ của anh.

Nguy Hạo Đông không có nói gì, cũng không phản ứng, mà hôn lên xương quai xanh và bờ vai yếu ớt của Âu Dương Tinh. Rất thoải mái, anh cũng không thể kiềm nén được nữa, vội vàng cởi bỏ quần áo của cả hai, cả hai đều trần trụi nhìn nhau.

Âu Dương Tinh phát hiện ra trên người mình không còn một mảnh vải, cảm thấy không được tự nhiên, cô biết rằng đến giờ phút này không còn biện pháp nào ngăn cản, nên để người con trai ở trên tùy ý làm bậy.

Cho đến lúc có một bàn tay lướt qua bụng Âu Dương Tinh, tách hai bắp đùi cô ra, Âu Dương Tinh mới có chút sợ hãi, nồn nóng nói:" Anh chờ một chút, tôi..."

Đáng tiếc mà vương Nguy Hạo Đông không quan tâm đến, bắt đầu đắm vào tìm tòi nghiên cứu, ngón tay đi vào bên trong người Âu Dương Tinh, nhẹ nhàng ma sát.

"Đừng!" Âu Dương Tinh cố gắng khép bắp đùi lại, Nguy Hạo Đông đứng ở giữa hai chân cô chặn lại, động tác này khiến anh lại càng thâm nhập sâu vào trong cơ thể cô.

"Nguy Hạo Đông, anh dừng lại cho tôi! A ——" Bất giác cô rên rỉ lên một tiếng, vô lực ra lệnh, ngón tay đang ma sát trong cơ thể Âu Dương Tinh làm dâng lên một cảm giác thoải mái và kích thích, có một chút khát vọng rồi lại sợ hãi.

"Tôi nói rồi, không được ra lệnh cho tôi!" Nguy Hạo Đông có chút cuồng bạo, co rút ngón tay chậm rãi nhanh dần, tăng tốc, lần đầu tiên rơi vào cảm giác này khiến tinh thần cô hoàn toàn mất tự chủ, nhắm chặt mắt, tự khuyên nhủ chính mình không sao cả, bất quá đây chỉ là nam nữ hoan ái, cũng có rất nhiều bạn học đã thử qua, cô cũng có thể thử xem sao.

Nguy Hạo Đông giống như bình thường kiêu ngạo bá đạo khiến cho gương mặt Âu Dương Tinh ửng đỏ, tuy rằng cô đã nói với mình rằng không được khẩn trương, nhưng trong người lại dâng lên một cổ dục vọng bức bách khó chịu, cùng với một người thường ngày vẫn không biết nhẫn nại là gì như anh không kiềm chế được, không chờ được đến Âu Dương Tinh hoàn toàn

thích ứng, liền khẩn cấp vội vả rút ngón tay ra, đem dục vọng của mình đút vào cơ thể cô.

Thân hình Âu Dương Tinh tương đối thấp bé, tính cách lại rất hung dữ, hung dữ đến mức ba người cũng chưa thể đấu lại cô, nhưng khi so với một người cao lớn như Ngụy Hạo Đông, thân hình hai người lại cách nhau quá nhiều.

Đã đoán trước được điều này sẽ xảy ra nên Âu Dương Tinh chỉ nhủ mày, áp ứng "Hừ" 1 tiếng, cố gắng thích ứng với dị vật bên trong cơ thể, cố gắng kìm nén không để mình bề mặt mà rên lên.

Ngụy Hạo Đông xoay Âu Dương Tinh lại, tiến vào từ phía sau, đem hai chân cô mở rộng ra, thuận tiện nghiêng người ôm lấy eo cô, cũng không có một câu an ủi, liền đâm mạnh vào trong Âu Dương Tinh, nhanh chóng đâm qua vật cản bên trong.

Âu Dương Tinh trừng lớn đôi mắt, đôi tay bị trói chặt nắm thành quyền, cắn chặt làn môi, cô không ngờ nó lại như vậy, ngày thường các bạn học học đều bàn luận "Hạnh phúc tình dục" tốt thế này đẹp thế kia, cư nhiên nó lại thống khổ như vậy.

Ngụy Hạo Đông không phải là người có tính kiên nhẫn, anh liền không đợi được nữa, không dừng lại để Âu Dương Tinh thích ứng một chút, mà cứ tiếp tục vận động, hưởng thụ cảm giác tốt đẹp này.

Âu Dương Tinh bị đau hừ 1 tiếng, nhưng động tác đâm vào rút ra không còn đau như lúc đầu nữa mà dần cảm thấy thoải mái, đem lại cho cô cảm giác kích thích lạ thường.

Ngụy Hạo Đông hoàn toàn không có ý dừng, cật lực tiến vào thân thể Âu Dương Tinh, một lần rồi lại một lần tốc độ ngày càng nhanh hơn.

Rồi Âu Dương Tinh không tự giác được mà vòng chân qua eo Ngụy Hạo Đông, không tự chủ được mà dong đưa theo, chỉ cần anh thâm nhập một cái, cô liền bản năng mà uốn thẳng lưng, được Âu Dương Tinh đáp lại, làm cho Ngụy Hạo Đông càng thêm mãnh liệt thâm nhập rút ra đâm vào.

Mãi cho đến khi không khống chế được nữa, Ngụy Hạo Đông thấp giọng gầm lên một tiếng, bắt lấy đầu gối Âu Dương Tinh, tách nó rộng ra hết cỡ, dùng lực giữ eo cô lại, hung hăng chôn sâu dục vọng của anh vào cơ thể cô.

Sau khi xong, Ngụy Hạo Đông ôm cơ thể mềm nhũn vô lực của Âu Dương Tinh lên, thuận tay lấy ra một cái khăn tay, lau sạch thân thể của cả hai, rồi mới cởi bỏ cravat đang trói tay Âu Dương Tinh, xoay người bắt đầu mặc đồ.

Âu Dương Tinh bước xuống bàn làm việc, hai chân mềm nhũn chỉ có thể dựa vào mép bàn, mặc đồng phục vào, cảm thấy cơ thể mệt mỏi đau nhức!

Sau khi Ngụy Đông Hạo thu dọn xong, giặt mình quay lại nhìn Âu Dương Tinh thì phát hiện cô đang đứng cạnh bàn, quần áo trên người không chỉnh tề, chạm rãi cái cúc áo. Khiến trong người anh dâng lên một cỗ dục vọng. Không suy nghĩ nhiều, anh cởi bỏ quần áo của chính mình, bước tới chỗ Âu Dương Tinh, ôm lấy cô, vén váy cô lên, kéo quần lót xuống, mạnh mẽ đâm vào bên trong.

"Anh." Hai chân Âu Dương Tinh lơ lửng, vừa mới trải qua một trận cao trào thân thể cô không đến nỗi khô khốc, nên có thể thích ứng được Ngụy Hạo Đông, một trận có rút ập đến, cô nắm chặt cánh tay Ngụy Hạo Đông, thấp giọng rên rỉ.

Bị tiếng rên rỉ đó làm kích thích, Ngụy Hạo Đông ôm lấy eo Âu Dương Tinh, đi đến bức tường, giam lấy thân thể cô, mạnh mẽ di chuyển.

"Ngụy Hạo Đông..." thân thể Âu Dương Tinh co rút một trận, mang đến cho cô bao thống khổ cùng vui mừng, làm cô vô thức gọi anh.

Ngụy Hạo Đông làm ngo, hưởng thụ thân thể Âu Dương Tinh, mãi cho đến khi phát tiết xong, mới gằm nhẹ 1 tiếng, ôm chặt thân thể Âu Dương Tinh.

Sau hai lần hoan ái liên tục, Âu Dương Tinh đã hoàn toàn kiệt sức, cơ thể mềm mại tựa vào Ngụy Hạo Đông, anh cũng lợi dụng bám chặt cô không rời, cô chỉ có thể vô lực mà chỉ trích.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Hồ Ly muốn làm người mẫu (np+BH)

Nàng tự đặt tên cho mình là Hồ Tuyết, Hồ trong hồ ly, Tuyết là nói về làn da trắng sáng của nàng.

Hồ Tuyết cảm nhận thấy có rất nhiều người đang dùng phép bay lại đây, vấn đề ở đây là pháp lực của họ thật yếu, nàng tuy cảm thấy không sợ nhưng cũng chẳng muốn đám người đó biết nàng là người làm nên các sấm sét đó để hóa người.

Ngay lập tức, Hồ Tuyết biến mất như không khí. Vài phút sau, ngay tại chỗ nàng vừa đi thì xuất hiện hơn trăm người đứng đó tìm tòi, họ tìm mãi không thấy gì nên đành đi.

- ----

Hôm nay là ngày chủ nhật cũng là một ngày lễ, nên từ sáng sớm 6h thì con đường khắp nơi trên phố đã có dòng người tấp nập.

Ở đây các nam thanh niên khi đi qua một cô gái đều phải quay nhìn lại vài lần, đến cả những người phụ nữ khi đi qua cũng thấy tự ti vì sắc đẹp rạng ngời của cô gái.

Cô gái đó chính là Hồ Tuyết, một bộ áo váy trắng làm phụ họa lên làn da trắng của nàng, mặt không son phấn nhưng vẫn trắng, môi vẫn hồng hào mĩm mỉm. Đặc biệt là hai cái vú căng tròn dán vào lớp áo, lòi ra hai cái hột bi tròn tròn như ra.

Hồ Tuyết vốn dĩ là một con hồ ly, tuy đã hóa thành người nhưng vẫn giữ một loại khí chất và mùi hương tạo cho người khác một cảm giác quyến rũ.

Hồ Tuyết từ khi dịch chuyển qua đây, đã đi vào ngân hàng, theo lời ba bà mà dùng mặt khẩu để lấy một cái va ly mà ba bà đã để lại cho nàng sẵn.

Trong đó có giấy tờ chứng minh, các loại thủ tục đều có sẵn, đến cả tên mà nàng đặt là Hồ Tuyết mà ba bà cũng đã đoán trước được nữa. Cùng với một số tiền khủng lồ, tuy không biết chi tiết nhưng số tiền đấy có thể mua hơn mười đất nước lớn.

Nàng lúc trước đã từng hấp thụ rất nhiều ký ức của nhiều người khác nhau, nên đối với các loại con đường, máy tính, kĩ thuật, tiền.... đều hiểu rõ cả.

Nàng còn hiểu rõ cực kỳ cái gì gọi là Hoa Hậu, Nữ Hoàng Sắc Đẹp gì đó,... họ có được những cái danh dự đó là vì hầu hết họ đều dùng sắc đẹp, thân thể để đổi lấy, không phải người

nào cũng làm như vậy nhưng hơn 80% người mẫu làm

Hồ Tuyết thì chắc chắn sẽ dùng thân thể để đổi lấy, nàng có thể dùng pháp thuật để đạt được mục tiêu nhưng nàng lại không thích như vậy.

Đang đi trên đường bỗng một chiếc siêu xe Ferrari đỏ chặn đường nàng, một thiếu niên tóc vàng dựng ngược lên, mặc một bộ đồ đắt tiền, tay đút vào túi, mở cửa đi ra cực kỳ phong cách.

Hắn chào theo phong cách của một quý tộc, cúi nhẹ người đưa một tay ra sau một tay vòng ra trước, nói "Chào tiểu thư xinh đẹp, xin tự giới thiệu tôi là Lý Thịnh 22 tuổi, em đẹp lấp lánh ở trong đám đông người, em đẹp như vì sao trên bóng đen, vậy nên nếu có thể thì trong một ngày đẹp trời thế này, tiểu thư có thể cùng tôi dạo một vòng quanh phố hay ăn một chút đồ ăn không?? "

Hồ Tuyết thật muốn ỏi ra, những lời này nghe thật ghê tởm. Nhưng mà từ điệu bộ của tên này thì có thể thấy hắn là người giàu có, tạm thời không biết hắn có thể giúp nàng hay không, nhưng cũng phải thử đã.

Ngay lập tức, nàng giả vờ rụt rè, khuôn mặt hồng hồng, vẻ mặt ngờ ngợ như đang suy nghĩ có nên hay không nên đi, sau đó lại giả vờ liếc liếc hắn, thẹn thùng gật đầu.

Lý Thịnh thấy nàng gật đầu, vui hơn hờ mà mở cửa xe cho nàng vào, nhìn thấy nàng khi di chuyển làm cho hai đầu vú sau lớp áo rung rung, ngay lập tức phía dưới đã đứng lên.

Lý Thịnh năm nay mới 22 tuổi nhưng chơi gái vô số lần, hắn cực thích làm tình với các cô gái ngây thơ trong trắng, lúc này khi đi qua thấy Hồ Tuyết, từ cái nhìn là biết nàng vẫn còn là xù nữ, lập tức chặn lấy mà tìm cách tiếp cận, ai ngờ đầu nàng lại dễ dãi như vậy.

Lý Thịnh chờ Hồ Tuyết đi tới một cái hẻm nhỏ. Hồ Tuyết lập tức biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, kỳ thật nàng cũng đang rất nứng, bởi vì lúc này khi dùng phép nhìn xuyên qua cái quần Lý Thịnh thấy cây dương vật là nàng đã nứng lên rồi.

Lúc trước trên núi nàng chính là hấp thu tinh dịch mà sống, bây giờ chờ đủ là người thì nàng vẫn thêm, hơn nữa âm hộ của con người khá là miễn cảm nên nàng lại thêm cảm giác thử được làm tình trên cơ thể con người.

Xe vừa dừng lại, Hồ Tuyết nhìn không nổi nữa, nghiêng người qua, một cái "roạt" kéo pa-tia hắn ra, ngay lập tức, một cây dương vật hùng khởi xuất hiện.

Lý Thịnh đang suy nghĩ như thế nào để lừa cô gái này cùng làm tình, thì bị Hồ Tuyết hành động làm cho giật mình, thì ra cô ta cũng không phải dạng vừa gì, tuy không hiểu vì sao cô ta dám dâng thể này mà vẫn còn trinh, nhưng mặc kệ, cứ làm đã rồi tính sau.

Hắn vùi tay vào trong lớp áo, sờ được ngay hai viên vú tròn to, cảm giác mềm mại nhún nhún làm Lý Thịnh hai bàn tay phê phê.

Hồ Tuyết khuôn mặt hồng hồng do sung sướng, hai tay thì vói vào trong quần của hắn, liên tục sục dương vật.

Hồ Tuyết bị Lý Thịnh mút đầu vú, xoa bóp, hôn liên tục các động tác làm dục vọng của nàng nổi lên.

Lý Thịnh một cái roạt, xé luôn cả cái áo váy của nàng, dục vọng nổi lên, Lý Thịnh cầm dương vật đút vào trong.

Lập tức cảm nhận được như là có các thứ bao quanh lấy dương vật hắn, cảm giác của âm đạo xử nữ thật là sướng.

Đâm lút cả cán dương vật, màn trinh bị phá mà máu chảy ra, Lý Thịnh biết xử nữ lần đầu là đau nên nhẹ nhàng ôm Hồ Tuyết hỏi

"Có đau lắm không? "

Nhưng, Hồ Tuyết lại là một con quái vật ngàn năm, đau là không có, chỉ còn lại là sự sung sướng khi giao phối của con người, nàng không thể ngờ được là khi con người giao phối lại sướng thế này. Hồ Tuyết rên rì, lắc mông nói

"Sướng quá, không đau, nhanh đi... nhanh chút đi"

Lý Thịnh bị Hồ Tuyết đâm đâm làm cho bất ngờ. Ôm nàng, mà eo nhấp tới liên tục. Đâm thủy của Hồ Tuyết chảy liên tục.

"AAA... Sướng quá... Anh ơi.. Nhanh chút nữa"

Nhìn bộ dáng đâm đâm của Hồ Tuyết mà Lý Thịnh rốt cuộc không nhịn được nữa mà liên tục thúc mông cực nhanh.

"Phụt"

Tinh dịch phun vào bên trong âm hộ nàng, Hồ Tuyết ôm Lý Thịnh thờ hồng hộc, nàng nhưng chưa lên đỉnh, mới chỉ sướng một chút là dừng rồi.

- ----

Nắng sáng sớm chiếu vào một căn khách sạn lớn, Hồ Tuyết nhẹ nhàng mở mắt ra, cái mền bị vứt qua bên làm lộ cả thân hình khỏa thân của nàng.

Tối hôm qua sau khi làm tình xong, Hồ Tuyết mới hỏi Lý Thịnh về việc làm người mẫu, mới biết được là nàng kiếm đúng người rồi, bởi vì hắn chính là con trai của chủ tịch tập đoàn giải trí lớn thứ 2 của đất nước này.

Lý Thịnh nói với nàng rằng tối nay qua phòng chủ tịch gặp ba hắn, nếu ba hắn thấy được thì hắn mới có thể giúp. Nhưng Hồ Tuyết thừa biết cái "thấy được" là cái gì, vậy nên nàng vui lòng mà nhận lời.

Việc đi gặp ba Lý Thịnh là việc lúc tối, việc đầu tiên sáng nay là phải đi mua đồ trang điểm cho đẹp cái đã, cho dù Hồ Tuyết biết nàng đã đẹp rồi nhưng bây giờ nàng dù sao cũng là phụ nữ, mà phụ nữ thì chỉ mong mình càng ngày càng đẹp thôi.

Mặc tạm bộ đồ mà Lý Thịnh hôm qua đưa cho nàng, vì trong lúc làm tình hôm qua đồ nàng đều bị Lý Thịnh xé cả rồi, mà hắn chỉ có bộ đồ thư ký mà hắn hay quan hệ nên đưa cho nàng.

Hồ Tuyết nhanh chóng mặc vào, một cái áo sơ mi trắng, chỉ có điều cúc áo như sắp bung ra bởi vì hai cái vú cực kỳ to lớn, vì không có áo lót nên hai đầu vú hồng hồng hiện rõ qua lớp áo trắng, một cái váy đen ngắn dài tới gần đùi, cái váy ôm chặt thân hình nàng làm hiện rõ lên vùng mông săn chắc gọi cảm.

Hồ Tuyết nhìn mình trong gương, vừa ý mà đi ra khách sạn.

Nàng nhanh chóng mà thu hút hầu hết ánh nhìn của đàn ông, đặc biệt là hai cái đầu ti hiện rõ lên qua lớp áo làm một đám không kiềm chế được mà căng cứng lên. Hồ Tuyết vì ăn mặc gọi cảm như vậy nên có rất nhiều người lên chào hỏi, nhưng nàng nói vài câu rồi làm lơ, bởi vì nàng dùng phép nhìn xuyên qua có thể thấy dương vật của họ không to chút nào cả, trải qua việc tình dục nàng đối với dương vật cũng yêu cầu khá cao.

Đến một cửa hàng đồ trang phục nữ lớn, nàng liền đi vào. Có thể nói bên trong đều là đồ chất lượng cao, xa hoa, nhưng đối với nàng thì cũng chẳng là gì, nàng vừa đi vào liền có một cô gái phục vụ lên tiếng chào hỏi

"Chào quý khách, xin hỏi tôi có thể giúp gì được không?"

Nàng là Thanh Nhã, năm nay vừa tròn 21 tuổi, khuôn mặt đặc biệt xinh đẹp nên nàng đang là người tình của một đại gia, đối với việc này nàng cảm thấy không có gì là xấu hổ nàng xinh đẹp nàng có quyền như vậy.

Hồ Tuyết vừa đi vào liền thấy được một tiếp viên xinh đẹp đang cũng nàng chào hỏi, đều là nữ nhân nên rất chú ý, nàng có thể nói rằng nếu cô gái này mà trang điểm lên thì chắc chắn sẽ xinh đẹp không thua kém nàng.

Hồ Tuyết khẽ cười "Tôi cần mua nội y, loại nào càng gợi cảm, hấp dẫn nam nhân một chút càng tốt,... À... Thêm một cái vớ đen càng tốt"

Thanh Nhã mỉm cười nhanh chóng đi lựa đồ phù hợp cho khách, nàng làm ở đây đã hơn hai năm, loại nào phụ nữ cũng từng gặp qua, kiểu như vị khách này thì có lẽ cũng giống nàng, là được một vị đại gia nào đó nuôi dưỡng, chắc có lẽ là tối nay đi phục vụ nên mới muốn mua đồ như vậy.

Nhanh chóng lựa ra hai bộ đồ lót gợi cảm, một bộ là áo quần lót đen thêm tất chân, một cái là áo quần lót đỏ, nàng đưa cho khách để cho khách xem thử.

Hồ Tuyết nhìn thử thì cảm thấy rất tốt, rất gợi cảm, nhanh chóng cầm hai bộ đồ vào mặc thử. Còn Thanh Nhã thì mỉm cười đứng chờ phía ngoài.

Đợi hơn 30 phút, Hồ Tuyết lại cầm hai bộ đồ ra một lần nữa, có thể biết nàng đã thử xong. Hồ Tuyết mỉm cười "Hai bộ đều lấy".Sau đó đi quanh nói "Lấy đây chuyên này, nhân này, vòng tay này, khuyên tai này,... Okê chừng đó thôi"

Thanh Nhã cười vui, nàng chắc chắn đã gặp đại hộ khách, mua toàn thứ quý nhất, tuy vui nhưng nàng vẫn nói

"Xin lỗi ngài, để tôi liên lạc một chút với giám đốc" Khách nhân mua nhiều đồ quý trong cửa hàng thường được lấy thẻ khách quý nên nàng phải liên lạc với giám đốc một chút.

"okie" Hồ Tuyết đi dạo quanh, thì thấy một bộ đồ lót màu tím, cực kỳ gợi cảm, đặc biệt là bộ đồ này nếu mặc vào thì chỉ có thể che được hai đầu ti cùng cái âm hộ. Hồ Tuyết nhanh chóng đi lấy, vào phòng mặc thử.

Coi hết đồ ra, phát hiện rằng nàng lại không cột được hai cái dây phía sau, Hồ Tuyết chỉ thò một đầu ra ngoài, thấy bên ngoài đứng một nam nhân Châu Âu ăn mặc nghiêm túc, có lẽ là giám đốc, nàng liền nhìn qua Thanh Nhã kêu giúp đỡ một chút.

Thanh Nhã đi vào, giúp nàng cột hai dây phía sau, cột lại vô tình đụng lấy hai cái vú của Hồ Tuyết, Thanh Nhã nhanh chóng xin lỗi đồng thời cảm khái khi thấy được độ co giãn của hai vú Hồ Tuyết.

Vì lúc này nàng tiến vào Hồ Tuyết là hình dạng khỏa thân, vì là phụ nữ nên không sao, nhưng vừa lúc này khi cúi đầu nàng liền thấy âm hộ của Hồ Tuyết chảy ra nước, cũng là phụ nữ, nên nàng biết rằng Hồ Tuyết có lẽ đang nứng.

Đúng vậy, cũng chỉ vì cái vô tình của nàng làm cho Hồ Tuyết khơi dậy dục vọng, Hồ Tuyết không cần biết nam hay nữ, bởi vì khi còn là hồ ly, nàng đều chơi cả nam lẫn nữ, vậy nên dục vọng lấn át.

Hồ Tuyết ôm lấy Thanh Nhã, miệng ấn xuống hôn lên. Tay nhanh chóng cởi đi bộ đồ tiếp viên của Thanh Nhã. Thanh Nhã định phản kháng nhưng sức lực của nàng lại không bằng, dần dần sự kích thích nổi lên trên người nàng.

Hai người nằm lẫn lộn nhau trong một căn phòng thay đồ nhỏ, tay của Hồ Tuyết thì liên tục vuốt vào âm hộ của Thanh Nhã mà ma xát, tay của Thanh Nhã thì liên tục xoa nắn hai vú cực to của Hồ Tuyết.

"AAA.... Phê quá... Phê quá.. Quý khách làm ơn mạnh lên một chút ạ"

Tiếng rên rỉ vang lên từ trong phòng ra

Hồ Tuyết bị Thanh Nhã bóp vú xoa nắn, cả người kích thích lên, lưỡi liên tục hút hút lưỡi của Thanh Nhã.

Đầu óc của Thanh Nhã bây giờ trống rỗng, nàng không hiểu vì sao mình lại đáp lại vị khách này, nàng lúc này chỉ cảm thấy cả người mềm nhũn, cả người nóng bừng vì nứng.

Có lẽ là do vị đại gia nuôi dưỡng nàng đi du lịch nước ngoài, mà nàng 2 tháng này vẫn chưa được làm tình nên mới như vậy.

Hồ Tuyết rút cuộc nhận không nổi nữa, nhả miệng Thanh Nhã ra, thở hồng hộc nói "Chúng ta làm thôi"

Thanh Nhã nghe vậy nghi hoặc, đều là con gái, lấy đầu ra cái cây dương vật để làm, nếu như có đem theo sex toy hay dưa leo, hai người vẫn có thể làm, nhưng hai người đều không có.

Hồ Tuyết bỗng nhiên nhắm mắt, miệng nói nhỏ cái gì đó, sau đó một cái đuôi hồ ly trắng muốt từ phía sau mông Hồ Tuyết mọc ra.

Thanh Nhã kinh ngạc che lại miệng, hai mắt mở to, chuyện gì thế này, bỗng dưng sao vị khách này lại mọc thêm cái đuôi hồ ly thế này, chuyện này thật thần kỳ.

Hồ Tuyết khẽ cười, dưới ánh mắt kinh ngạc của Thanh Nhã, cái đuôi lại tiếp tục biến đổi, từ cái đuôi trắng lông xù biến thành một cây gậy dài cong cong, cái đuôi lắc lư liên tục.

Thanh Nhã nhìn thấy cái đuôi, khuôn mặt bỗng kích động, bởi vì nó thật giống như dương vật, ngoại trừ việc cái đuôi màu trắng cùng với có lông bao quanh ra thì nó thật giống như dương vật.

Hồ Tuyết thấy Thanh Nhã kích động, mỉm cười, đè nàng xuống dưới thân, hỏi "Cái đít đã từng bị làm chưa"

Thanh Nhã nghe tới đó, khuôn mặt cười càng tươi, bởi vị đại gia nuôi dưỡng nàng là một nam nhân thích thông mông, cũng vì vậy mà nàng đối với việc làm ở mông đau thành thói quen. Nghe khách nhân hỏi nàng liền gật gật đầu.

Hồ Tuyết cùng không hề chậm trễ nữa, nằm sát người xuống với Thanh Nhã, hai cái vú cọ vào nhau, hai cái âm hộ ma xát với nhau, cái đuôi trắng dài ra mà đâm thẳng cào đít của Thanh Nhã.

Sướng, quá sướng, Thanh Nhã bị âm hộ ma xát mà sướng, đặc biệt là bên trong lỗ đít, cái đuôi kia vừa to mà vừa có lông vuốt vào làm cho Thanh Nhã sướng nói không nên lời.

"Aaa... Khách nhân... Làm ơn mạnh một chút"

Hai người không biết rằng do tiếng rên rĩ của hai người khá lớn đã thu hút lấy sự chú ý. Hôm nay là ngày hành chính nên hầu hết đều đi làm, buổi sáng rất ít khách, đặc biệt là khu thay đồ lại càng ít hơn.

Nhưng mà hiện tại ở bên ngoài phòng thay đồ của Hồ Tuyết đang đứng 3 người nam nhân.

Jack là người châu Âu, đầu tư qua đây để làm một chuỗi cửa hàng, lúc này hắn được nhân viên gọi có vị khách quý đến. Đáng lẽ bình thường hắn sẽ nhờ quản lý đến xem, nhưng người điện hắn lúc này lại là Thanh Nhã, Thanh Nhã là người mà hắn theo đuổi lâu nay, hắn biết cô ấy đã được một đại gia nuôi dưỡng, nhưng vậy thì sao, hắn mục đích chủ yếu là để Thanh Nhã xuống hàng mà đâm thẳng nhỏ vào trong âm hộ nàng.

Còn lại hai người nam đều là khách nhân, vốn dĩ họ muốn vào thử đồ, nhưng bị tiếng rên rĩ từ căn phòng này hấp dẫn tới.

3 người đứng đó mà nghe tiếng rên từ trong căn phòng, họ có thể nghe ra là tiếng của 2 người phụ nữ, tưởng tượng đến cảnh 2 cô gái trần như nhộng, chà xát âm hộ cho nhau, ba người nhìn nhau, cuối cùng Jack chịu không nổi mà bước tới.

Hồ Tuyết với Thanh Nhã liên tục chà xát âm hộ cho nhau, lúc sau, cả hai người rút cuộc đều lên tới đỉnh, mà bắn ra dâm thủy lẫn nước tè, đồng thời cái đuôi của Hồ Tuyết cũng biến mất đi.

Jack cùng 2 nam nhân kia đi tới, Jack dùng tay kéo cái rèm phòng thay đồ sang một bên, ngay lập tức một cảnh tượng xuất hiện trước mặt họ.

Hồ Tuyết với Thanh Nhã ngồi đối diện mà thờ hồng hộc, hai người khuôn mặt đều hồng hồng, đặc biệt là cả hai đang khỏa thân nên đều để lộ ra tất cả dáng người, dâm thủy lẫn nước tè đều tràn lan trên mặt đất.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Jack và hai nam nhân kia dương vật đều nổi dậy.

Jack chạy tới ôm chầm lấy Thanh Nhã, tuy nhìn thấy Hồ Tuyết làm hắn rất muốn đi qua, nhưng bao ngày đợi chờ thì hắn vẫn quyết định đi tới Thanh Nhã.

Nhìn thấy Thanh Nhã hai mắt mê ly, cả người hắn nứng lên, không chậm chạp nữa, nhanh chóng tụt quần xuống, cầm dương vật đút một cái "Phụt" vào.

Thanh Nhã vẫn còn phê sau khi bị Hồ Tuyết làm, thì cảm giác như lần này bị chân chính một cây dương vật đút vào, âm hộ một trận co rút lại, ngược lên liền nhìn thấy được thì ra là giám đốc Jack.

"AA... Giám... Giám đốc... Sao lại...Aaa... Lại vô đây ạ"

Jack vừa thúc hông mạnh tới, dùng tay vỗ cái "chát" vào mông nàng, nói

"Để *** con đi nguoi đó"

Bên kia, hai nam nhân khách hàng nhanh chóng ôm chầm lấy Hồ Tuyết, hai người thay nhau xoa nắn các vị trí trên thân thể nàng

Một nam nhân đem Hồ Tuyết xách lên, Hồ Tuyết nhanh chóng dùng hai chân khoanh lại để khỏi rớt xuống, nam nhân đó dùng dương vật mà đút thẳng vào bên trong âm hộ. Còn một nam nhân thì từ phía sau mà đút vào trong đít nàng.

Hai cây dương vật cọ xát ở bên trong, khoái cảm dâng lên làm Hồ Tuyết sướng cực Kỳ.

"AAA... Sướng quá... Mạnh lên chút nữa đi hai anh..."

"Đồ đi, bị hai người làm chắc sướng lắm chứ gì"

"AAA... Đứng... Đứng vậy..."

Bên trong căn phòng thay đồ này khá nhỏ nên cả năm người chui vào rất chật, hai nam nhân kia ôm lấy Hồ Tuyết đi qua một căn phòng thay đồ khác mà tiếp tục làm tình.

Hơn 30 phút sau hai nam nhân mới bắn vào bên trong nàng, hai người thờ hồng hộc mà nhanh chóng mặc đồ chạy ra. Họ cùng lắm chỉ là khách đi mua đồ, bỗng dưng lại đi vào làm chuyện này với một cô gái không quen không biết, làm xong rồi họ mới sợ, đó là những gì mà Hồ Tuyết dùng thuật đọc tâm mới biết được.

Hồ Tuyết chưa thỏa mãn, đút tay vào âm hộ, móc ra tinh dịch mà liếm. Nàng dùng phép để nhìn xuyên tường mà nhìn qua căn phòng bên cạnh, thì thấy hiện tại Thanh Nhã đang ngồi rũ cả người xuống một góc tường, cả người Thanh Nhã nhìn như một mồi vô lực.

Còn tên giám đốc kia thì cây dương vật vẫn dựng đứng lên, hiển nhiên là hắn vẫn chưa thỏa mãn, nhìn cây dương vật đen dài gần 15cm của người Châu Âu là dâm thủy của Hồ Tuyết lại chảy ra.

Hồ Tuyết kéo rèm, thò đầu ra, không thấy ai xung quanh mới đi ra, đi qua căn phòng bên cạnh, nàng kéo rèm ra.

Jack đang nứng, tuy đã *** Thanh Nhã nhưng hắn vẫn chưa thỏa mãn, bỗng nhiên có người kéo rèm ra làm hắn quay đầu qua, liền thấy một cô gái xinh xắn khỏa thân đứng bên ngoài, phía dưới âm hộ còn dính một chút tinh dịch.

Hồ Tuyết chui vào, kéo lại rèm, đi tới sờ sờ cây dương vật của hắn khiêu gọi nói

"Làm gì mà sưng sờ vậy... Có muốn làm không"

Jack nơi nào nhìn nữa, hai tay ôm lấy nàng, dùng cây gậy của hắn mà đút vào trong hang.

Jack xoa lấy hai cái vú to của Hồ Tuyết, dưới thân thì thúc tới, nói

"Quý khách lúc này là người mua nhiều loại đồ quý à"

Hồ Tuyết mặt hồng hồng, vừa rên vừa nói

"aaa... Đứng vậy... Aaa"

"Cảm ơn quý khách đã ghé thăm, quý khách sẽ được tặng thẻ, nếu có lần sau ghé thăm, quý khách có thể dùng thẻ giảm bớt tiền mua"

"AAA... Sướng... Cảm ơn..."

Jack cả người run lên, ngay lập tức tỉnh dịch bắn thẳng vào bên trong âm hộ nàng.

Hồ Tuyết đứng trên xe buýt mà hai chân khép lại. Lúc này khi *** với vị giám đốc kia xong cũng đã gần trưa, nàng liền mặc lại bộ đồ thư ký kia vào người, bỏ đồ lót vào túi mà chuẩn bị mang về. Nhưng mà khi nàng định đi, thì nàng mới phát hiện rằng ở đó có bán vài thứ sextoy, tò mò mà mua vài cái về luôn.

Trước khi đi lên xe buýt nàng có bỏ mấy rung vào bên trong âm hộ, Hồ Tuyết tưởng rằng nó cũng không làm được gì lắm, ai ngờ bây giờ nàng mới biết được cảm giác sướng khi bên trong âm đạo rung liên tục này.

Hồ Tuyết vốn tưởng ở trên xe buýt có thể được làm tình với ai đó, nhưng mà rốt cuộc trên xe người đồng, cùng lắm chỉ có vài nam nhân lâu lâu bóp mông nàng một chút.

Hồ Tuyết chịu đựng khoái cảm do cái máy rung phía dưới âm hộ gây nên, xách theo túi đựng đồ đi về nhà. Về nhà là vừa lúc 12h trưa, đóng cửa đó là Hồ Tuyết đã nhanh chóng cởi đồ, bắt đầu dùng tay để tự thỏa mãn.

Sau khi tự thủ dâm cho lên đỉnh, Hồ Tuyết tự nấu ăn mà ăn một bữa no nê, sau đó thay một bộ đồ ngủ đen sexy vào, ngủ một giấc.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Tử dục

Tác giả: Tử dục

"A... đau quá... nhẹ thôi... xin anh..." tiếng nức nở cầu xin đáng thương phát ra từ hai cánh môi run run.

"Chưa được, bảo bối dám đăng còn chưa thỏa mãn anh" thân hình trần trụi bên trên người cô không ngừng luật động, nam căn thô to liên tục chà lên hai cánh hóa ướt đầm, tra tấn.

"Tiểu dâm đăng, động tình rồi sao, để anh thỏa mãn em" nói rồi dâm ngập cựa long đang nhức trướng vào u cổ nhỏ bé, cô thét lên đau đớn" To quá.... rách mất.... xin anh..."

Bạch Mị hai cánh tay bị trói vào thành giường, cả người bị cố định thành một tư thế vô cùng xấu hổ. Hai chân bị kéo rộng lộ ra hoa viên sưng đỏ.

Nam nhân trên người như phát điên, tay tóm chặt tấm lưng, từng giọt mồ hôi trên trán chảy xuống cấn cổ đầy yêu mị. Hắn không ngừng hung hãn đâm vào tiểu huyết non mềm.

"Trương Nghiêu, biểu bảo bối bị anh hành hạ sắp mệt chết rồi, anh không nghĩ cho em sao" bên cạnh Trương Căn nhắc nhở anh, cậu rất khó chịu nha, anh trai ôm tiểu bảo bối lâu như vậy, muốn hành chết cậu sao?

Trương Nghiêu không đáp thân dưới càng điên cuồng luật động, mỗi lần tiến lên đều đem mình vùi vào sâu nhất trong cơ thể Bạch Mị. Thực đau, rất đau, hai hàng nước mắt lăn dài, hắn cúi xuống liếm đi nước mắt mặn chát của Mị, cuối cùng miễn cưỡng cũng chịu gặm nhẹ lên một tiếng đem tất cả dịch trắng bắn vào hoa viên.

Bạch Mị cả người đau đớn, mơ hồ cảm giác được màn tra tấn đã kết thúc. Hai mí mắt nặng nề cố gắng mở ra, chỉ là trước mắt thấy một thiên thần đang tiến đến. Cô vô cùng hoảng loạn, hắn không phải thiên thần hắn là ác quỷ, hai anh em hắn đều là ác quỷ.

"Đừng... đừng đến đây... van cầu anh... tha cho tôi... van cầu anh..." cơ thể trắng ngần bị tình dục nhuộm thành một màu hồng mê người, đôi mắt ầng ậc nước, cơ thể kinh hãi run rẩy, thực giống một tiểu bạch thỏ bị sa bẫy- tử dục-, yếu ớt vùng vẫy trong vô vọng.

"Xem kia Nhiều, anh dọa cho tiểu bảo bối sợ hãi rồi" Trương Căn rất hòa nhã nở nụ cười, một tay cậu nắm lấy bên ngực nhỏ bóp chúng thành đủ các hình dạng méo mó.

Mỗi cậu ngâm lấy hai cánh môi sưng tấy, thật ngọt ngào. Trương Căn đưa một ngón tay vào miệng cô mô phỏng hành động mờ ám nào đấy, bắt buộc Bạch Mị phải mở miệng. Hai ngón tay không ngừng ra vào trong miệng cô, nước bọt từ khe môi Bạch Mị tràn ra, thật muốn phản mề người.

"Khô..ng.. cả..n.." ngón tay trong miệng làm cô căn bản không thể nói ra một từ hoàn chỉnh.

"Thật sao?" Cậu rút ngón tay ra rồi cười cợt, bắt ngờ lại dùng ngón tay ấy đâm vào trong tiểu huyết của cô.

"A... xin anh..." hai mắt Bạch Mị mờ lớn, cả cơ thể khó chịu, vận vẹo một mồi, bất lực.

"Nói không cần mà đã ướt như vậy, còn nuốt hết cả ngón tay anh, cái miệng bên dưới này còn thành thực hơn cái miệng bên trên nhiều, bảo bối"

Nói rồi bất ngờ đem cựa long khổng lồ kia nhét vào hạ thân sưng tấy.

Bên trong Bạch Mị vẫn còn tinh dịch của Trương Nghiêu, cậu đi vào không quá khó khăn. Tiểu yêu tình mê người chặt như vậy, không phải muốn kẹp chết cậu sao.

Cậu vận động thân dưới, rất ôn nhu nhẹ nhàng nhưng khiến Bạch Mị sắp phát điên rồi- ợ: tử dục-, cô không chịu đựng nổi loại tra tấn này.

Khi sắp lên cao trào Trương Căn bất ngờ rút ra. Bạch Mị cả cơ thể đau khổ cực điểm, cảm giác hạ thân kêu gào đòi lấp đầy khiến cô nấc lên.

"Đã nhanh như vậy không chịu được sao bảo bối, anh còn chưa chơi chán"

Trương Căn cười như một thiên thần mờ nhạt kéo lấy ra một cái dương vật giả.

Bạch Mị kinh hãi, to quá, đáng sợ, thực đáng sợ, không muốn, cô không muốn. Hai chân hoảng loạn khép chặt lại nhưng không được, nó căn bản bị trói chặt sang hai bên.

"Bảo bối sợ sao, đừng lo nó sẽ làm em sung sướng, bảo bối..."

Cậu đem cả dương vật giả kia nhét vào tiểu huyết, trật vật cuối cùng cũng chỉ đưa vào được một khoảng.

Bạch Mị thét lên nhưng không còn hơi sức cầu xin, nước mắt đọng lại hai bên má, tóc tai lộn xộn rồi bởi xoa tung nổi bật trên tấm ga giường trắng tinh. Vừa thảm thương vừa quyến rũ, một loại mỹ hoặc.

"Cái miệng bên dưới của em trật kín rồi, tôi rất khó chịu em nói xem phải làm sao"

Bạch mị lờ mờ hiểu hần muốn gì, kinh hoàng lắc đầu không ngừng. -tự từ dục-

Cậu muốn cô dùng miệng cảm nhận dục vọng của cậu. Thở hổ bốp cái miệng nhỏ xinh kia hé ra, cậu đưa cự long vào gần miệng cô, từng đoạn gần nổi trên gáy thịt thật đáng sợ.

Bạch Mị ném nhục nhả miêng cường ngâm lấy nam căn thô to.

Trương Cẩn trong miệng cô chính là hung hăng tàn sát mỗi lần vào chính là đâm tới tận họng cô. Không biết qua bao lâu cuối cùng cũng chịu bắn tinh dịch.

Cậu thờ hần ra một hơi, đỡ lấy thân hình xụi lơ của cô.- từ dục- Bảo bối nhà cậu quả đáng yêu.

Trương Nghiêu đi ra khỏi nhà tắm dùng ánh mắt yêu chiều nhìn Bạch Mị.

"Cô ấy ngủ rồi sao?"

"Anh nói xem thân hình mằm đầu này phải chịu dục vọng của hai chúng ta liệu có mệt chết không"

Trương Nghiêu không trả lời chỉ là rút dương vật giả còn bên trong u cổc của cô ra, ngay lập tức một dòng sữa nóng từ trong người cô chảy ra hai bên đùi trắng nõn.

Cự long lại lập tức nhô cao. Hần cố gắng áp chế dục vọng, thô nhỏ không thể chịu nổi nữa.

Hần tắt đèn cũng leo lên giường kingzize. Trương Nghiêu cùng Trương Cẩn một trái một phải ôm lấy tiểu bảo bối thỏa mãn ngủ say.

Bạch Mị ngủ một mạch cho đến tận trưa hôm sau. Thức dậy chính là cả cơ thể đau đớn. Nhất là hạ thân, nơi ấy nhóp nhóp khó chịu nhưng vừa mới đứng dậy thân hình nhỏ bé khụy xuống.

Đã được cõng trời nhưng nhất thời vẫn không thể cử động được. Hai bên cổ tay trắng ngần nổi bật dấu tích của vết thừng. Cả cơ thể xanh xanh tím tím chùng chéo các dấu hôn.

Bạch Mị cắn môi, gần như là đang bò vào nhà tắm.

Bỗng nhiên cánh cửa gỗ bật mở, một thiên thần ấm áp ào tới bên cạnh cô, là Trương Cẩn.

"Bảo bối... " cậu nhìn cơ thể trần truồng thảm thương đang nhích từng bước trên sàn nhà lạnh lẽo mà rất đau lòng.

Trương Cẩn lao đến bế cô lên cánh tay. Bạch Mị cắn bản quá đau nhức không thể đẩy hần ra chỉ có thể dùng một loại ánh mắt hải hùng, sợ hãi đối với cậu.

Xem ra bị hai anh em cậu dọa đến sợ chết khiếp rồi.

Cậu ôn nhu đem cô vào tắm rửa. Thân hình bé nhỏ run rẩy, hần tốt nhất đừng giờ thú tính ra với cô đi.

Nghiêm Cẩn hoàn toàn trong sáng tắm cho cô. Lúc cậu đưa tay lướt qua tiểu huyết non mềm xum tấy, cô chính là kẻ run rẩy vì đau.

Bạch Mị tròn tròn mắt nhìn hành động tiếp theo của cậu. Nghiêm Cẩn đưa ngón tay vào trong hoa viên khẽ rửa đi những thứ tinh dịch còn dính nhóp nhóp.

Bạch Mị vì đau mà run rẩy, hai cánh hoa sưng tấy chỉ chạm nhẹ vào cũng đã rất đau rồi-tự từ dục-, cô phản kháng đẩy ngực người đàn ông ra.

"Ngoan ngoan nếu không anh sẽ không ngại cơ thể em đang bị thương mà muốn em" cậu chỉ đơn giản cố định hai cánh tay đang làm loạn kia lên thành bồn tắm.

Màn tra tấn cuối cùng cũng xong. Trương Cẩn bôi thuốc mỡ mát lạnh vào tiểu huyết đỏ hồng kia.

Cậu ôm nhu quấn cô vào trong tấm khăn tắm lớn.

Bạch Mị cắn môi xấu hổ cùng tức giận, hai anh em ác ma này mỗi khi ở bên cạnh cô đều không cho phép cô mặc quần áo, hôm nay quấn cô vào khăn tắm là đã đủ nhân từ rồi.

Cô nhất định, nhất định phải trốn khỏi đây.

Thân hình cao lớn nghiêm chỉnh một thân vest, hoàn toàn đối lập với cơ thể nhỏ bé đầy dấu hôn, tán loạn tóc tai của cô.

Một bàn ăn thơm ngon hiện ra trước mắt. Cô hiện tại quả thực rất đói.

Nhìn thô nhỏ trong lòng trung ra một ánh mắt ngờ ngạc đầy thèm khát, Trương Cẩn cười rất vui vẻ để cô ngồi trong lòng.

Cậu cho cô uống sữa. Tay của Bạch Mị cả đêm bị trời chất vô lực không thể tự cầm cốc sữa. Cậu chính là phải cầm cốc cho cô uống từng ngụm từng ngụm. Trong lòng chính là loại cảm giác thỏa mãn được nuôi sủng vật.

Lần này cửa chính mở ra. Ác ma đã về.

Trương Nghiêu hôm nay rất bận rộn công việc, làm tổng giám đốc thực không dễ. Hơn nữa trong lòng chỉ có mặc niệm muốn ôm ấp ai đó.

Hần cướp lấy cô từ tay em trai.

Trương Cẩn chu môi phản đối

"Của em!"

Hần lạnh lùng không đáp. Không khiêng dè hần cần thân vén khăn tắm trên người cô lên một tay xấu xa thăm dò vào tiểu huyết.

Bạch Mị nấc lên.

Hắn chỉ muốn kiểm tra xem cô còn sung không. Đêm nay lại phải làm hòa thượng rồi.

"Tiểu dân đảng, tôi rất đói rất muốn ăn em, phải làm sao bây giờ"

Bạch Mị si ngốc-tg: từ đục-, ba tháng roi vào tay hai ác ma này cô đã sớm bị khủng hoảng tâm lý đến có chút ngốc.

Sau mỗi lần bị điên cuồng chiếm đoạt cô lại có cảm giác hải hùng với nam nhân. Thực sự rất sợ hãi.

Cô rất muốn trốn chạy nhưng không có biện pháp, cô thậm chí còn không biết tại sao và từ khi nào bị giam lỏng ở đây, trong đầu non nớt chỉ toàn là những cảm giác thống khổ sau mỗi lần hoan ái.

Hai kẻ biến thái này có rất nhiều những công cụ tra tấn, còn có dây thừng còn có xích,-từ đục- hề mỗi lần cô muốn phản kháng đều trời cứa cô lại.

Cô được nuôi nấng như sủng vật, giống như được yêu chiều nhưng thực tế cô sắp bị hành chết rồi.

Trương Nghiêu tiếp nhận cốc sữa từ trong tay em trai, hắn không cho cô uống trực tiếp mà là bón cho cô.

Hắn từ miệng mình đẩy đưa quần quýt truyền sữa cho cô.

Bạch Mị cắn bản uống không kịp, sữa từ khóe miệng trào ra, chảy xuống bên xương quai xanh mê người.

Yết hầu Trương Nghiêu nâng lên hạ xuống, nam căn cương cứng. Tiểu dân đảng rất giỏi hành hạ anh.

"Anh trai, áp chế đục vọng, bảo bối không chịu nổi đâu" Trương Căn tốt bụng nhắc nhở.

"Hừ" cổ họng phát ra tiếng rên không vừa lòng, hắn cúi xuống liếm sữa từ bên miệng cô.

Bạch Mị vẫn bày ra gương mặt ngó nghê. Nếu còn tiếp tục bị giam cầm như thế này chắc cô sẽ phát bệnh tâm thần mất. Từ đục

Nhưng hai kẻ kia hoàn toàn không biết, trong lòng chỉ có duy nhất ý nghĩ độc chiếm. Cô chỉ là của riêng bọn hắn mà thôi.

Vấn đề đầu tiên, Bạch Mị không có y phục, đề phòng cô trốn đi họ đã vứt sạch quần áo của cô, kể cả tiết khổ cũng không cho cô dùng, ngày ngày trần truồng.

Có bác sĩ tâm lý tới, không thể không cho cô y phục.

Từ trong giấc ngủ triền miên Bạch Mị bị một lực đạo lay tỉnh.

Trương Căn ôn nhu mặc cho cô một thân váy tím nhân nhật, rất bảo thủ che kín hết tất cả những đường cong mê người.

Tuy nhiên vẫn là không cho cô mặc nội y, phần ngực bị một đoạn vải trắng bó lại coi như thay áo lót, cậu vẫn là không thích bảo bối mặc đồ lót đi, quá vương vãi.

Trương Nghiêu tiến tới lồng vào cổ chân trắng trẻo một chiếc vòng bạc có đính một cái chuông nhỏ đinh đinh đang đang nghe thực vui tai.

Có trời mới biết nó hắn không phải chỉ là một cái lắc chân bình thường đi.

Trên hành lang dài, Bạch Mị điềm đạm đáng yêu, dựa người vào vòng ôm rộng rãi của người đàn ông, cơ thể tan ra một loại cảm giác lười biếng tri độ.

Váy lớn che đi cảnh tượng sôi trào máu huyết.

Ngón tay Trương Nghiêu lạnh lùng đùa giỡn hạ thân xinh đẹp của người con gái.

"A..." Trần Bạch Mị là chảy xuống từng giọt mồ hôi, tiểu hạch non mềm bị dị vật khuấy đảo.

"Tiểu huyết của em mát chắt tôi như vậy, thực thích thú sao"

"Nghiêu, anh quá ích kỷ, đùa giỡn một mình như vậy, không phải nói đem bảo bối gặp bác sĩ tâm lý sao"

Trương Căn thực bất mãn, vì cái gì cậu không được ôm bảo bối chứ. Gương mặt thô nhô hồng hào kia làm cậu thật muốn đem cô để dưới hạ thân chà đạp một phen.

Đội dưới lầu biệt thự là một vốc đáng đàn ông, gương mặt mang theo tri thức, cùng một giọng kính nghiêm túc, tuy nhiên vẫn rất muốn phần dụ dàng tình tế.

"Cần, sao lại là đàn ông?" Trương Nghiêu cất tiếng hỏi mang theo ý tứ địch thù khó chịu.

"Là người tốt nhất rồi, em muốn nhanh chóng giải quyết mấy cái thứ tâm lý quái dị gì đó của bảo bối, tốt nhất là để bảo bối bình thường lại đi"

Phạm Cổ quan sát bóng dáng nhỏ bé xui xẻo không sức sống trong lòng Trương Nghiêu.

Cô thực sự rất đẹp, ngây ngô giống như một tiểu thiên sứ nhưng đôi mắt mang nét u mê giống như bị roi xuống địa ngục.

Phạm cổ mắt thấy hai anh em họ Trương không có ý định muốn đi liên hăng giọng mang ý tứ đuổi khách.

"Bệnh nhân cần không gian riêng tư"

Trương Nghiêu hừ lạnh, đang ra lệnh cho anh sao, đừng hồng, nhưng Trương Căn kéo tay anh ra khỏi phòng trên môi luôn là nụ cười hờ hững.

"Khắp phòng đều là camera cùng ghi âm, không cần lo lắng"

.....

Bạch Mị từ lúc được Trương Nghiêu đặt ngồi trên ghế gỗ vẫn luôn duy trì tư thế ôm lấy con búp bê vải, một mực trầm lặng.

"Xin chào tôi là Phàm Cố"

Cô chính là miễn cưỡng ngược mắt mờ mịt nhìn người đối diện. Hạ thân vừa bị Trương Nghiêu hành hạ còn đọng lại ái dịch, thứ ấy dính vào giữa hai chân cô nhor nhóp.

Bạch Mị thấy bản thân thật bẩn.

"Tôi biết... hai kẻ kia sai anh tới chữa bệnh cho tôi, nhưng tôi.. không có bệnh, tôi không bị... điên"

Trước mặt người lạ Bạch Mị lại có một cảm giác dịu dàng thoải mái không hề có phòng bị, cô còn nói rất nhiều.

"Tất nhiên cô không có bệnh, tôi chỉ đến cùng cô nói chuyện vui về thôi" Phàm Cố cũng đã gặp không ít bệnh nhân có tư tưởng cực đoan trốn tránh hiện thực.

Bạch Mị cúi thấp đầu, tay thêm ôm chặt búp bê vải, ừm, búp bê vải tốt nhất chưa từng làm cô chút nào bị đau đớn.

Phàm Cố chỉ đơn giản liếc mắt cũng biết được độ sùng nịnh, yêu chiều của hai anh em họ Trương với cô.

Bất quá chính là tại sao cô lại mang về biểu cảm thống khổ như vậy?

Phàm Cố bản thân rất am hiểu về tâm lý của những người như Bạch Mị, không mất nhiều công sức đã có thể cùng cô nói cười vui vẻ.

Nhưng hai anh em họ Trương nói cô là em gái họ.

Quả thực kỳ quái, cô không có nét gì giống hai anh em, hơn nữa mỗi khi anh có ý nhắc tới họ, Bạch Mị luôn thoáng qua trong mắt sự hốt hoảng chán ghét, tay nhỏ cũng vô thức ôm chặt lấy búp bê vải.

Hình như tất cả cũng không phải đơn giản như những gì anh biết.

.....

"Cô ấy thế nào" giọng Trương Nghiêu nâng cao cũng có chút bất mãn.

Vì cái gì tên tiểu tử thối này nhanh như vậy khiến cô vui vẻ, ở bên hần thì luôn trung ra biểu tình hoảng hốt, đồ dẫn?

"Tiểu Mị, cũng không phải là bệnh nặng, cô ấy hình như đã lâu không được ra ngoài trời, ít được tiếp xúc gây ra tâm lý quá ư sợ hãi. Còn nữa tôi cũng không biết cô ấy đã trải qua những việc gì khiến tự bản thân phong tỏa chính mình lại"

"Vậy như thế nào mới tốt" Trương Cần sốt ruột chen vào. Tên này đã dùng loại tên gọi thân mật như vậy để gọi bảo bối của hần ư? Tiểu Mị?

Đừng hòng đặt chủ ý dù là một chút lên bảo bối nhà hần.

"Cô ấy thiếu được ra ngoài trời thì nên đưa cô ấy ra ngoài, tiếp xúc mới mọi người, cũng không phải bệnh quá nặng nhưng để lâu không tốt, Tiểu Mị có xu hướng tự hại bản thân, thường rất hay tự cắn lấy chính tay mình, ngày mai tôi sẽ soạn một bệnh án cho Tiểu Mị chỉ cần làm theo thì cũng không có gì đáng ngại"

"Được, Cần tiền khách"

Chú ý đuổi người rất rõ ràng.

"Bác sĩ Phàm, rất cảm ơn" Trương Cố nhướng mi-tg: từ dục-, tuy là cảm ơn nhưng lại hàm chứa cao ngạo.

"Không có gì, tạm biệt" cũng không muốn tiếp xúc quá nhiều với những kẻ bí ẩn như hai anh em họ Trương, anh muốn rời đi.

"Còn nữa, Phàm tiên sinh, đối với em gái của chúng tôi thỉnh có cách gọi đúng mực" cậu nói xong ngạo nghễ đóng cánh cửa sầm thật lớn.

Phàm Cố cũng chỉ căn bản khó hiểu, mạnh mẽ chủ quyền như vậy, thực sự là anh em đi?

.....

Sáng sớm, nắng yếu ớt len lỏi vào trong căn phòng với màu sắc chủ thể là tông màu xám tro.

Trên chiếc giường lớn là hình ảnh đù đám mị.

Hai nam nhân dung mạo kinh người chỉ mặc quần dài, phía trên là nổi bật từng cơ thịt màu đồng, săn chắc.

Bốn cánh tay mạnh mẽ ôm chặt lấy thân hình trần trụi của một cô gái nhỏ nhắn, giống như đang tuyên hệ sở hữu.

Bạch Mị giống như đang khó khăn hít thở, đầu nhỏ không ngừng cọ cọ, cơ thể ma mị vận vẹo.

Lực đạo đè lên người cô quả không nhẹ đi.

Cũng chỉ là hành động nhẹ nhàng trong vô thức nhưng cũng đủ lay tỉnh hai nam nhân đang say giấc. - tg: từ dục-

Trương Cần mở đôi mắt ngái ngủ, cậu thom nhẹ nhàng vào gò má phần hông kia, vươn đầu lưỡi liếm mấy cái.

Trương Nghiêu căn bản không chơi cái -tg: từ dục- trò trẻ con ấy. Dục vọng của nam nhân rất yếu ớt, nhất là vào buổi sáng, lại càng khó khống chế.

Hần đang tận tâm nghiên cứu hai viên trân châu nhỏ trước ngực Tiểu Mị nhà hần nha.

Bạch Mị mơ mơ màng màng, chỉ là cảm thấy má ướt ướt nhột nhột, xúc cảm từ ngực truyền lên làm cho hạ thân kịch liệt co thắt.

"U..." Bạch thỏ ngây ngô phát ra tiếng rên mị hoặc, cô gây hại rồi, lại châm ngòi nổ rồi.

Hai anh em họ như phát cuồng, mỗi người hung bạo chiếm lấy một bên nhũ tiêm hồng ngọt ngào ra sức cắn mút, dùng tay nhào nặn méo mó đủ hình thù.

Cô bị nhục cảm làm cho choàng tỉnh.

Trương Cận từ phía sau lưng cô xâm nhập một đầu ngón tay vào hoa viên ướt át.

Bạch Mị rên lên khe khẽ.

"Bảo bối mẫn cảm, nhanh như vậy ướt sũng rồi"

Cô cố gắng mở hai mắt nhập nhèm. Cái gì đang diễn ra vậy, không phải đã hứa cho cô đi ra ngoài ư, không phải là đi công viên ư?

"Ân... "

Bạch thỏ chưa kịp mở miệng đòi quyền lợi đã bị một đôi môi khác mạnh bạo mà mút lấy, cô thật ủy khuất.

Trương Cận bắt buộc cô quỳ xuống, tư thế này khiến cho cơ thể bé xinh không tìm được giặt nhẹ, tiểu huyết anh đào ướt át trước con mắt hai anh em họ đang không ngừng run rẩy, giống như mời gọi chờ đáp.

"Ân... không muốn... công viên... công viên a.... ân... "

Bạch Mị khó khăn lấp bắp.

"Được, thỏa mãn chúng ta liền cho em đi " cũng không biết là ai nói.

Vốn dĩ muốn trên đầu vật nhỏ một lúc, không ngờ nhanh như vậy đã đòi hỏi đi chơi, đánh nhanh thắng nhanh.

Trương Cận đem thịt gây cương cứng nhét vào trong cơ thể Bạch Mị. Cô căn bản chỉ có thể thét lên một tiếng.

Nam căn trong tiểu huyết không ngừng luật động, kéo ra rồi lại đút vào. Bạch Mị vẫn một thân trật vật đang quỳ, tóc tai rối tung bay loạn xạ. Cũng không biết qua bao lâu Trương Cận cũng rên nhẹ lên rồi bắn dòng nước âm áp vào cơ thể xinh đẹp. Ai nói cô mê người như vậy, luôn luôn trật trối a.

"Mau rút ra, tới anh"

Trương Nghiêu căn bản không chịu đựng được rồi. Hai thỏ nhỏ trên ngực tiểu dâm đang không thể thỏa mãn anh, ngược lại còn bức anh điên lên.

Nam căn to lớn rút ra, cùng một tiếng nhóp nhép khiến người nghe đỏ mặt, theo đó là một dòng sữa từ hai cái hoa mềm mại chảy ra.

Trương Nghiêu nhanh chóng xâm nhập. Tốc độ của hắn từ chậm dần rồi mãnh liệt, dường như không thể thỏa mãn, hắn để cô nằm úp lên chính mình, cơ thể cô mềm mại, đầu phủ phục trước ngực hắn.

Trương Nghiêu nâng hai mông chổng chéo xanh tím của cô lên rồi bất ngờ buông tay, cơ thể cô rơi tự do xuống người hắn, tiểu huyết vừa đẹp bị nam căn khổng lồ bên dưới điên cuồng đâm ngập.

Mỗi một lần như vậy là một tiếng kêu thất thanh của Bạch Mị cùng xin cầu đáng thương, cầu mong cho hắn vì động dục mà chết sớm đi.

Qua mấy chục lần hưng hăng xô xuyên, hắn cũng gằm lên đem hết tinh dịch bắn vào u huyết Bạch Mị

Bạch Mị trong lòng hắn xụi lơ. Cô đau đớn cùng một chết đi được, làm sao còn có sức lực để đi công viên, căn bản bò cũng không nổi nữa rồi.

Trương Nghiêu thô bạo lau đi nước mắt bên má cô. -tự: từ dục-

"Ngoan, đợi em khôi phục sẽ ngay lập tức mang em đi chơi."

Bạch Mị không chịu được mỗi một mà nhắm mắt chìm dần vào đen tối, miệng xinh đẹp xung đó cũng không quên phun ra một câu.

"Lừa... người..."

Trương Cận bật cười, nhìn gương mặt hồng hào, đã mệt đến không mở nổi mắt vẫn còn bực bội biểu cảm ủy khuất.

"Anh xem đi, tiểu bảo bối bị chiều đến sinh hư rồi, đến chúng ta cũng dám mắng"

Trương Nghiêu cười, hắn nguyện đem cô sùng hết đời.

....

Giữa trưa Bạch Mị mới tri độ tỉnh dậy.

Cô cử động cơ thể rồi khẽ nhăn mặt. Nam căn của người đàn ông kia vẫn chưa chịu rút ra.

Khó khăn cử động thân dưới muốn đứng lên, lập tức bị một vòng ôm đè lại.

"Đi đâu" gương mặt Trương Nghiêu mang nét cợt nhả.

"... đau.."

Tiếng tổ cáo như đang làm nũng.

"Rút.... rút ra..."

"Không" hắn ác ý trêu chọc.

Bạch thỏ ủy khuất cắn cắn tay chính mình.

"Thả ra không được cần"

Bạch Mị liền càng ngang bướng tự cắn tay chính mình.

"Mau thả tay ra, tôi liền rút khỏi em"

Trương Nghiêu nâng cơ thể trần truồng của cô lên, tiểu hạch sung tấy không bị kìm nén, ngay lập tức tinh dịch ỏi nồng -tự từ đục- từ trong hoa mật ồ chảy ra dây đầy lên ga giường.

Tiểu đâm dâng càng ngày càng không nghe lời.

"Còn đủ sức đi công viên không hử"

Người đàn ông qua con động đục thực thỏa mãn, giọng nói mấy phần ôn nhu.

"... muốn..."

"Sửa soạn, tôi đưa em đi"

Trương Nghiêu cẩn trọng bế Tiểu Mị của hắn vào phòng tắm, tắm cho cô sạch sẽ, cuốn Bạch Mị vào chiếc khăn tắm, cô căn bản giống một oa nhi.

Vén lên vạt khăn tắm, hắn rất chăm chú thoa thuốc mỡ vào từng vết bầm lớn nhỏ, lúc bôi thuốc mỡ vào bên trong động huyết sung đỏ, ngón tay hư hồng còn cố ý chà sát hạt lựu nho nhỏ bên trong cánh hoa làm cô không khỏi run lên.

Cho đến khi Trương Nghiêu mặc xong y phục cho Bạch Mị, em trai hắn mới hùng hổ xông vào.

Con mẹ nó nha, trong khi anh trai hắn thỏa mãn nhu cầu sinh lý, lại còn được tùy tiện sờ soạn tiểu bảo bối của cậu, thì cậu phải vui đầu vào chửi mấy kẻ dẫn động trong công ty, một mình cậu phải đối phó với đám lão hồ ly thôi.

Con mẹ nó chứ công bằng ở đâu.

Hừ ít nhất bây giờ tới cậu được ôm bảo bối nhỏ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tình sắc chiếm hữu

EDIT & BETA: DUYÊN CHANH CHUA

Rạp chiếu phim ở cuối đường trong một cái hẻm nhỏ, rạp có quy mô khá nhỏ, nhiều lắm chỉ có thể chứa được trăm người.

“Này, nghe nói phiếu xem phim rất khó mua được, rất quý đó nha!”

Tường Thụ Thụ về mặt hưng phấn

“Bất quá cậu yên tâm, mỗi một học trường phụ trách trả tiền cho một người nữ sinh, chúng ta không cần tiền.”

Cố Tiểu Ngừ càng cảm thấy có vài phần bất an, nhưng vẫn bị Tường Thụ Thụ lôi kéo đi vào. Bên trong rạp chiếu phim rất u ám, chỉ có hai ngọn đèn mờ nhạt.

“Tại sao lại không đi rạp chiếu phim lớn một chút?”

Tuy rằng mấy rạp chiếu phim lớn phiếu xem có thể sẽ đắt một chút, nhưng cũng không đến mức quá tệ, tới cái rạp này, tại sao lại cảm giác không an tâm?

Tường Thụ Thụ mắt liếc trắng cô một cái: “Rạp chiếu phim lớn sao có thể sẽ phóng loại phim điện ảnh này? Cậu bị choáng vàng sao?”

“Phim điện ảnh gì?”

Tiểu Ngừ kỳ thật không hề biết mình bị lừa, mà sau đó đã bị Tường Thụ Thụ nhanh chóng kéo đi vào.

“Đương nhiên là..... Hìhì, cậu xem sẽ biết.”

Tường Thụ Thụ cười rất thần bí.

Mọi người ngồi xuống, các nam sinh cùng các nữ sinh thế nhưng lại phải ngồi kế nhau, Cố Tiểu Ngừ cùng Tường Thụ Thụ bị bắt tách ra, hai bên trái phải đều không quen biết ai, có chút xấu hổ nói không nên lời.

Bất quá cô cũng không nói lời nào, chỉ là xem phim điện ảnh thôi mà.

Phim bắt đầu chiếu, thể loại a phiến cổ đại. Trong phim có một nữ nhân đang chạy lao đầu về phía, đằng sau nữ nhân đang bị người truy đuổi. Mà người rượt nàng có ba nam nhân, rất nhanh liền đuổi theo nàng.

Làm Cố Tiểu Ngừ tròn mắt há hốc mồm chính là lúc sau nữ nhân bị ba nam nhân đuổi theo, thế nhưng bị bọn họ cởi hết quần áo, để ở trên một cục đá lớn!

Phía sau nam nhân giữ chặt tay cô, đang muốn đi đến trước ngực Cố Tiểu Ngừ, đột nhiên cô nghe thấy tiếng kêu rên của nam nhân vang lên. Có lẽ có ai đó lôi hai nam sinh ra khỏi người cô, thủ đoạn giống như là tức giận, chướng mắt. Mấy nam sinh kia dường như bị người quăng ra ngoài, do rạp chiếu phim quá mờ, hơn nữa màn hình chiếu phim vừa lúc tối sầm xuống, Cố Tiểu Ngừ căn bản không rõ nam sinh ấy xảy ra chuyện gì.

Đột nhiên, cô cảm nhận được một loại hơi thở quen thuộc, sau đó có một nam nhân cao lớn ở bên người cô ngồi xuống. Trong lòng cô tự nhiên có chút run rẩy, theo bản năng liền muốn chạy trốn, nhưng bàn tay sắt thép của nam nhân nhanh chóng chế trụ cổ tay cô, chỉ là nhẹ nhàng lôi kéo mà Cố Tiểu Ngừ lập tức bị kéo ngồi ở trên đùi hắn.

Cố Tiểu Ngừ bị kéo đến đưa lưng về phía nam nhân, ngồi ở trên đùi hắn cô liền cảm thấy hoảng sợ quay đầu lại nhìn mặt hắn, ngay lập tức khuôn mặt nhỏ bị nam nhân giữ lại, bẽ trở về làm cho cô bất buộc phải nhìn vào màn hình lớn.

Trên màn hình lớn, ba nam nhân đang thay phiên nhau thao nữ nhân, nữ nhân dâm dăng rên rỉ, đến nỗi thông qua bốn góc tường mà vẫn còn nghe thấy, chấn động bên tai mỗi người.

Chung quanh rõ ràng vang lên một chút tiếng của các cô gái, dường như là đang rên rỉ, thậm chí còn có tiếng thét chói tai, giống như..... Giống như có người đang làm tình!

Nhưng mà thanh âm phim thật sự là quá lớn, cơ hồ đều che đi các tiếng kêu ấy, ngay cả cái chỗ cô ngồi cách đó mặc dù không xa nhưng Tường Thụ Thụ cùng nam sinh bên người đang làm cái gì, Cố Tiểu Ngừ cũng không nghe rõ ràng lắm.

"A!"

Váy bị kéo lên, đầu ngón tay nam nhân thuần thực mà đẩy ra quần lót của cô, thế nhưng lại không hề cắm vào tiểu huyết cô dù chỉ một chút.

Cố Tiểu Ngừ nhịn không được khẽ rên lên một tiếng, giấy giữa điên cuồng, nam nhân lại gần sát bên tai cô, âm thanh khàn khàn nói:

"Tiểu huyết đã ướt như vậy rồi ư? Ân? Dâm dăng như vậy ư?"

"Tôi không phải....."

Cố Tiểu Ngừ cắn môi, vẫn là nhịn không được mà hơi hơi rên rỉ. Cô không phải bởi vì xem điện ảnh mà..... Mà hạ thể chảy nước, chỉ là đột nhiên không cẩn thận nhớ tới cơn thịnh của Mộ học trường.....

"Ân..... Không cần, không....."

Miệng phát ra âm thanh rên rỉ toái toái, ngón tay nam nhân thật sự rất dài, cắm vào tiểu huyết lúc sau cũng không có bất cứ động tĩnh gì, phảng phất chỉ là muốn nhìn tiểu huyết ướt của cô một chút, còn lại đều không có.

Nhưng cho dù hắn không hiểu, nhưng đầu ngón tay kia đang tồn tại tại một cảm giác mãnh liệt, hạ thể bị cắm vào một ngón tay, cả người Cố Tiểu Ngừ liền run rẩy, tiểu huyết đột nhiên co chặt, cô bị từ dưới hạ thể dâng lên một loại sóng nhiệt nóng nên liền nhịn không được ngẩng đầu, tình tứ rên rỉ.

Là nam nhân ở phòng thí nghiệm kia, mà tại sao hắn lại ở chỗ này? Hắn..... Tại sao hắn có thể ở chỗ nhiều người như vậy mà đùa bốn thân thể của cô?

Nhưng mà điều Cố Tiểu Ngừ hoảng hốt chính là thân thể của cô giống như đã thích được hắn đụng vào, dù chỉ bị hắn đem ngón tay cắm vào, thiếu chút nữa..... Thiếu chút nữa liền cao trào! Nhưng mà chẳng phải người cô thích không phải Mộ học trường sao? Sao có thể bị ngón tay nam nhân khác làm cho cao trào?

"Không cần..... Như vậy, ân....."

"Vậy em thích thế nào? Như vậy sao?"

Nam nhân đem ngón tay đưa vào tiểu huyết đâm vào chỗ sâu nhất, lập tức khiến cho Cố Tiểu Ngừ liền nhịn không được mà rên rỉ, hắn liền mỉm cười nhẹ, sau đó ngón tay cái của hắn bỗng nhiên hướng lên trên một chút ấn xuống.

"A....."

Hắn.....đầu ngón tay hắn đang ấn vào âm hạch của cô, thật là tàn nhẫn!! Đau quá! Nhưng sau đó một cỗ sóng nhiệt nổi lên do bị hắn ấn xuống, đột nhiên cháy ra!!! Cô thật đúng là một người dâm dăng! Bị một nam nhân xa lạ đem ngón tay cắm vào huyết, hoa huyết thể nhưng lại một lần nữa co chặt, một lượng lớn dâm thủy lập tức tràn ra.

Nam nhân cảm nhận được ngón tay ẩm ướt, ý cười trầm thấp khàn khàn ghé sát bên tai của Cố Tiểu Ngừ vang lên:

“A~ phía dưới chảy ra nhiều như vậy sao? Nước chảy ra cũng thật nhiều a~.”

Cố Tiểu Ngừ cảm thấy thẹn đến nỗi hận không thể tìm cái hàm ngâm chui vào, nhưng nam nhân cố tình điều khiển ngón tay ở tiểu huyết cô mà chậm rãi thọc vào rút ra.

“Ân a.....”

May mắn rạp chiếu phim âm thanh thật sự rất lớn, nên có thể che lấp đi âm thanh cô phát ra. Bằng không, tiếng cô rên rỉ nhất định sẽ bị người khác nghe thấy là xong đời luôn.

Mọi người hình như không có phát hiện nam học trưởng hồi nãy đã bị thay thế bởi một nam nhân xa lạ khác. Có lẽ, tất cả mọi người đang đắm chìm trong chuyện vui của chính mình, ai cũng không rảnh mà để ý tới ai.

“A..... Buông tôi ra!”

Ngón tay nam nhân đem môi âm hộ của Cố Tiểu Ngừ đẩy ra, không nhẹ không nặng mà ấn xuống âm hạch của cô. Cố Tiểu Ngừ sợ tới mức đôi tay bắt lấy cổ tay của hắn, nhưng mà không có cách nào đem tay hắn kéo ra.

Sức lực hắn quá lớn, cô đã dùng hết sức lực của mình nhưng vẫn không thể lay động hắn một chút nào. Nam nhân thậm chí thừa dịp lúc Cố Tiểu Ngừ đẩy chính mình ra mà lấy một cái tay khác xâm nhập vào cái áo cô, sau đó sờ đến nút thắt sau lưng ngực, "bang" một tiếng đem nịt ngực cô mở ra.

“Không..... Ân.....”

Đầu nhũ hoa bị ngón tay nam nhân捏 một cái, Cố Tiểu Ngừ liền không chịu nổi mà thấp thấp rên rỉ, cô cảm thấy đầu nhũ hoa có chút đau và như là có một dòng nhiệt điện chạy qua đánh sâu vào trong làm cô trở nên ngứa ngáy, thế nhưng lại nói không nên lời có chút thoải mái.

“Đừng.....”

Cô tưởng quay đầu lại có thể thấy rõ ràng mặt nam nhân, không ngờ môi mông của hắn dán ở bên tai cô, trầm giọng nói:

“Dám quay đầu lại, tin hay không tôi ở chỗ này thao em?”

Cô tin! Tuy rằng căn bản cô không quen biết nam nhân này, nhưng mà cô cảm thấy hắn là người rất bá đạo, điên cuồng cũng rất dã man, chỉ cần hắn muốn làm việc gì, liền nhất định sẽ làm cho bằng được!

“Không cần.”

Cố Tiểu Ngừ đáng thương mà khẩn cầu, nơi này ở đâu cũng có người, mà còn có không ít người ở đây làm tình, nhưng cô thật sự không giống họ! Cô sợ hãi!

“Ngoan, tôi chỉ là thử không thao em.”

Nam nhân không có kiên nhẫn mà hứa hẹn, nhanh chóng ờ vành tai cô mà gặm một ngụm, nghe âm thanh cô rên lên, hần cười nhạt:

“Nhắm mắt lại, miệng nhỏ lại đây, tôi muốn thân em.”

“Tôi không!”

Cố Tiểu Ngừ cố gắng đẩy hần ra, dù bất cứ giả nào cũng không muốn khuất phục. Nam nhân thấy cô điên cuồng cự tuyệt, cho nên hần điều khiển ngón tay trong tiểu huyết cô trong giây lát đẩy nhanh tốc độ mà thọc vào rút ra.

Cố Tiểu Ngừ thiếu chút nữa là hét lên, liền rên rỉ nói:

“Không..... A! Ân a..... Không cần..... Như vậy, a..... Không..... Ân ân.....”

Nam nhân không chỉ không có chậm lại, mà thậm chí càng cắm vào càng lúc càng nhanh, ngón tay ấn vào âm hạch cô càng tăng thêm lực, cảm giác tê dại làm cho Cố Tiểu Ngừ hoàn toàn xụi lơ trong lòng ngực hần.

“Không..... Ân.....”

Cô bỗng nhiên quay mặt đi, ngoan ngoãn nhắm mắt lại đem miệng nhỏ chính mình đưa lên.

“Ân, ân a a..... Ngó ngó ——”

Rốt cuộc, cái miệng nhỏ khản trương của cô không có cách nào kìm lại mà phát ra âm thanh rên rỉ thẹn thùng, lúc sau đã bị hần hoàn toàn ăn ở trong miệng. Nam nhân gặm môi cô một hồi, bỗng nhiên đầu lưỡi nóng bỏng mà đã man đây ra hàm răng của cô mà xông vào bên trong, câu lấy đầu lưỡi ngược ngừng dùng sức nút liếm.

Cố Tiểu Ngừ trước nay chưa thử qua hôn môi như vậy, cô thậm chí còn không có kinh nghiệm hôn môi. Bị nam nhân điên cuồng liên tiếp hôn nút lưỡi, nên vì thế mà sức lực phản kháng đều không có. Cả người cô bây giờ giống như búp bê bơm hơi mềm mại, mà tùy ý dễ đối phương muốn làm gì thì làm.

Nam nhân bỗng nhiên đem thân thể của cô nâng lên, sau đó cúi đầu mà dùng hàm răng cắn nút thắt mở ra, môi răng rốt cuộc tìm được đầu nhũ hoa đã ngan lên của cô, nhanh chóng mở miệng dùng sức mút vào bên trong.

"Ân a..... A a....."

Đầu nhũ hoa bị nam nhân ngậm ở trong miệng, không ngừng mút vào, tiểu huyết còn bị ngón tay nam nhân liên tục thọc vào rút ra, cả người Cố Tiểu Ngừ nóng lên, ý thức dần dần mờ mông, cảm thấy cả người chính mình như đang đi trên mây vậy.

"Ân, ân ân ha a....."

Quá kích thích, thật sự quá kích thích!

Nam nhân xa lạ này còn dùng đầu lưỡi của hần liếm ngón tay cô mà lấy lòng, âm hạch bị đầu ngón tay hần xoa nắn ở phía dưới, càng ngày càng sưng to, máu cũng chảy ra.... Quả thật rất ngứa, tiểu huyết thật sự rất ngứa, cô liền có suy nghĩ ước gì có thứ đồ vật nào mà to lớn căng thô dài đem tiểu huyết nhét đầy....

"Ân....."

Miệng nhỏ lại bị môi mòng của hần ngậm lấy, đầu lưỡi hần cực nóng mà xông vào, câu lấy đầu lưỡi cô không ngừng mút vào. Cố Tiểu Ngừ bị buộc ngừng đầu cùng hần hôn môi, dù vậy ngón tay bên trong tiểu huyết không hề dừng lại mà vẫn thọc vào rút ra, cô cảm thấy thân thể của mình dường như sắp nổ mạnh.

"Ngó ngó....."

Hai cái đùi hoàn toàn mở ra, cô ngồi ở trên đùi nam nhân, thế nhưng lại chủ động đem chân chính mình mở ra. Nếu mà Cố Tiểu Ngừ phát hiện động tác dâm đảng hiện giờ của chính mình, nhất định sẽ xấu hổ đến nổi khóc to. Nhưng cô hiện tại không thể suy nghĩ được cái gì cả, chỉ biết là nhục huyết rất ngứa, còn muốn cho ngón tay hần cắm vào càng sâu.

"Ân..... Ân ân a....."

Đầu nhũ hoa bị hần nắm lên, dùng sức xoa nắn, ngón tay cái ấn vào âm hạch càng tăng thêm lực, còn có ngón tay kia đang ở tiểu huyết đột nhiên tốc độ nhanh hơn.

"Không, không được....."

Cái miệng nhỏ mới vừa phát ra tiếng "không", Tiểu Ngừ liền nhịn không được mà hét lên:

"Không được, không được..... A..... A a a!"

Cô bỗng nhiên xoay người ôm chặt cổ nam nhân, thân thể run rẩy mãnh liệt. Lúc sau, hoa huyết đột nhiên co rút vô cùng mạnh, đem ngón tay nam nhân gât gao cắn chặt, dù thể lực hần to lớn, thế nhưng tay hần rút ra có chút khó khăn.

Một lượng lớn dâm thủy liên trào ra, dính ướt hết toàn bộ thân thể người nam nhân. Tại đây có rất nhiều người đang làm tình, có rất nhiều người.... Tại nơi này cô cũng bị một nam nhân xa lạ không ngừng dùng ngón tay thọc vào rút ra.....Thế mà cô lại đạt cao trào!

Cao trào kích thích qua đi làm cho cả người cô mềm nhũn vô lực, sức lực duy nhất là ở hoa huyết đang không ngừng cắn chặt ngón tay hần, phảng phất còn dùng sức muốn đem ngón tay hần, nuốt vào chôn sâu ở nhục huyết!

Không biết qua bao lâu, Cố Tiểu Ngừ ngã vào trong lòng ngực nam nhân, tay còn ôm cổ hần, cả người vô lực mà liên tục thờ dốc, dư vị cao trào xâm nhập ở mỗi tế bào trên người, bây giờ người cô mềm mại giống như là nước vậy.

"Mệt sao?"

Nam nhân cúi đầu, nhẹ nhàng hôn ở thái dương cô đang ướt đầm mồ hôi, thanh âm khàn khàn như cũ, nhưng lời nói ra lại không hề dễ nghe:

"Em ép chặt như thế, sao tôi có thể rút ngón tay ra đây?"

Cố Tiểu Ngừ cảm thấy rất ngượng ngùng, cuống quýt mở chân ra, giúp cho hắn rút ngón tay ra.

Không nghĩ lúc cô mở chân ra, nam nhân thế nhưng lại ghé sát ở bên tai cô mà nói:

"Chân mở rộng ra như vậy, có phải hay không muốn côn thịt tôi cắm vào?"

Côn thịt của hắn cắm vào trong ư? Hiện tại tiểu huyết của cô đang rất ngứa nếu côn thịt thô dài kia của hắn cắm vào bên trong, thì nhất định sẽ rất thỏa mãn và ấm áp bao nhiêu a!!

Mới nghĩ như vậy thôi, thiếu chút nữa Cố Tiểu Ngừ liền nhịn không được mà gât gât đầu. May mắn, lý trí vẫn còn! Cô cuống quýt lắc đầu:

"Không cần, ở đây....thật nhiều..... Thật nhiều người."

"Ý em là muốn tìm một nơi không có ai, vắng vẻ thì em sẽ nguyện ý cho tôi cắm huyết?"

Thanh âm nam nhân thanh âm thấp thấp trầm trầm, cổ tình ép giọng xuống trở nên khàn khàn, mặc kệ lời hắn nói có áp lực như thế nào thì đều vạn phần gọi cảm. "Có nghĩ là bị tôi cắm huyết....." Cố Tiểu Ngừ bỗng nhiên nhớ tới những lời này, cũng không biết vì cái gì, trong đêm đen rõ ràng không thấy rõ lắm mặt nam nhân. Nhưng mà cô cảm giác người nam nhân này lại rất giống Mộ học trường.

Nghĩ đến đó, tức khắc tâm cô liền động không thôi, hoa huyết bên trong mị thịt mấp máy, đem ngón tay chưa có rút ra lại mút vào bên trong.

"Xem ra, tiểu gia hóa em thật sự rất muốn bị tôi cắm huyết."

Nam nhân đem cô đè trước ngực của chính mình.

"Được, hôm nào tìm một cơ hội, tôi sẽ hung hăng thao em."

"Ba" một tiếng, đầu ngón tay kia rút cuộc từ tiểu huyết Cố Tiểu Ngừ rút ra, nhẹ nhàng mang theo rất nhiều chất lỏng trong suốt. Cố Tiểu Ngừ xấu hổ đến mức đem mặt vùi sâu vào ngực hắn, rõ ràng cô làm vậy quả thật không đúng. Nhưng mà, giờ khắc này dựa vào trong lòng ngực hắn, nghe tiếng tim đập cuồng hắn mà mạnh mẽ của hắn, trông hai người vô cùng thân mật....

Giống..... Một đôi đang yêu nhau.

Nam nhân sửa sang lại quần áo chỉnh tề cho cô, qua hành động của hắn cho thấy hắn sẽ đi. Cố Tiểu Ngừ theo bản năng nhéo góc áo hắn có điểm bất an.

Nhưng nam nhân vẫn kiên quyết đem tay nhỏ của cô kéo ra, rồi bước đi. Hắn tựa hồ cũng không có nguyện ý muốn cho cô nhìn khuôn mặt của hắn, vì cái gì lại không cho cô biết hắn là ai? Trên màn hình lớn bộ phim a phiến vẫn còn chiếu, tiểu huyết của nữ nhân sau khi bị hai nam nhân cắm vào cũng đã thay đổi sắc mặt trở nên dâm đãng, tiếng rên rỉ "ân ân a a" hết đợt này đến đợt khác vang lên. Sau khi nam nhân rời khỏi, Cố Tiểu Ngừ thế nhưng lại cảm thấy rất..... trống vắng.....

Nhưng mà tại sao lại như vậy? Cô không phải thích Mộ học trường sao? Như thế nào sau khi bị nam nhân này đùa bốn thân thể tận hai lần thế mà lại đối với người nam nhân này có một phản luyến tiếc? Đáng tiếc, chung quy nam nhân cũng đã đi xa. Hai học trường ngồi kế bên cô lúc coi phim hồi này cũng không có trở về. Những người khác còn đang tận hưởng trò chơi tình ái của chính mình, nên cũng không có người nào chú ý tới bộ dáng cô đơn, lạc lõng của Cố Tiểu Ngừ.

Khi bộ phim kết thúc, lúc mọi người chưa biết chuyện gì xảy thì bỗng nhiên "bang" một tiếng, toàn bộ đèn ở rạp chiếu phim được bật lên, toàn bộ rạp chiếu phim cả trai lẫn gái ở dưới ánh đèn có vẻ như đang rất chật vật. Có nhiều người còn đang vuốt ve nhau, có vài người mới bắt đầu làm, hay còn có vài người mới vừa kết thúc trận làm tình, nhưng điểm chung là trên người bọn họ không hề mặc quần áo, nói đúng hơn là không kịp mặc.

"Cảnh sát, đừng nhúc nhích!"

"A, a a a....."

"Không được nhúc nhích, nằm sấp xuống, toàn bộ nằm sấp xuống!"

"A....."

Tức khắc toàn bộ nơi đây lâm vào cảnh hoảng loạn, Cố Tiểu Ngừ hoàn toàn không biết làm sao, cứ như vậy, cùng hơn mười bạn học bị mang về cục cảnh sát.

Tại cục cảnh sát, một đồng người ở trai lẫn gái đang khóc sụt sùi, quần áo bọn họ trông rất lộn xộn, cả hai tay đều bị còng lại khóa ở sau người. Có một vài nữ sinh bởi vì vừa rồi chưa kịp mặc quần áo nên quần áo trên người có chút không chỉnh tề. Thậm chí có người còn không mặc quần áo chỉ lấy đại thứ gì đó có thể quấn ngang người rồi cùng ngồi kế bên nhau, khóc vô cùng thể thảm.

Áo của Tường Thư Thư cũng bị kéo ra, nịt ngực xiêu xiêu vẹo vẹo mà bị lộ ra ngoài. Chỉ cần một chút vô ý thôi thì liền sẽ nhìn thấy đầu nhũ hoa bên trong. Thảm nhất là mấy nữ sinh kia, trên người quần áo không có một mảnh, cùng ngồi xồm sát lại với nhau. Vì họ không hề mặc quần lót nên hạ thể của họ không hề được che dấu dù chỉ một chút.

Cả nhóm cảnh sát nam nhìn bọn họ chăm chăm trông có vẻ như đang nghiên cứu làm gì đó, điều quan trọng ánh mắt của các nam cảnh sát rất giễu cợt, gian xảo. Bên cạnh đó còn có không ít nam cảnh sát chuyên môn cùng những nữ sinh thân thể trần trụi trò chuyện, nhưng mà ánh mắt của họ vẫn luôn chăm chú nhìn đầu nhũ hoa rồi đảo quanh xuống hạ thể.

Trước kia thấy báo đưa tin, mấy cái vụ bán dâm, mại dâm gì đó về các cô gái, ít nhất họ có thể cầm quần áo mặc vào, nhưng hiện tại cô mới biết căn bản không phải như vậy. Tại căn phòng lớn này, có rất rất nhiều cô gái thân thể trần trụi, không được mặc quần áo!!!

Cố Tiểu Ngừ thật sự thực may mắn, nam nhân kia đùa bốn thân thể chính mình rồi đi đúng thời điểm, giúp cô mặc lại quần áo chỉnh tề, bằng không cô hiện tại chần chẫn sẽ giống đám người ở đây cũng rất chật vật. Bên cạnh đó còn bị nhiều nam cảnh sát nhìn chăm chăm vào thân thể của mình để nghiên cứu, cô không biết cô có còn dũng khí để sống sót hay không.

"Ngày đưa đám nữ đó tới một cái phòng khác, tiếp tục kiểm tra, thẩm vấn."

Một nam cảnh sát đi đến, ngồi xổm trên mặt đất liếc mắt các nữ sinh một cái. Vì thế, Tiểu Dao cùng Tường Thư Thư cùng nhau, còn cùng mấy người khác, bị mang vào một cái phòng khác. Phòng này rất nhỏ các nữ sinh bị tách ra, mỗi phòng chỉ sáu nữ sinh, khi bị mang vào. Lúc sau hai nam cảnh sát đã đi tới, trong đó có một nữ sinh bị giật mình nên ngực cũng bị giật lên một phen:

"Trên người có chứa chất cấm hay không?"

"A! Không, không có."

Nữ sinh kia sợ tới mức run bần bật, cuống quýt lắc đầu. Xem phim bị cấm bắt quả thì cũng có thể đóng chút tiền rồi bỏ qua. Còn chứa chất cấm kia là tội rất lớn ai dám thừa nhận?

"Không có?"

Hai nam cảnh sát đó nhìn nhau rồi cười lạnh:

"Mau qua điều tra cô ta thì mới biết được!"

Nữ sinh bị bọn họ kéo lên nên thét chói tai, bị ném lên trên bàn, bởi vì đôi tay bị khóa còng tay nên căn bản không có nửa điểm phản kháng. Hai nam cảnh sát đem hai cái đùi nữ sinh mở ra, trong đó một nam cảnh sát vươn ra một cái ngón tay rồi từng chút một mà thọc vào hạ thể nữ sinh:

"Nơi này có chứa chất cấm hay không? Ân?"

"A..... Không, không có, a....."

Hạ thể của nữ sinh khô khốc, bị ngón tay bọn họ thọc vào rút ra như vậy, đau đến mức sắc mặt đều trắng bệch.

"Không, không cần, đau quá..... A, a a..... Tôi còn là học sinh, đừng đối với tôi như vậy, đừng mà, a..... Đau a..... Ân a....."

Đầu ngón tay kia vẫn như cũ ở hạ thể cô không ngừng thọc vào rút ra, lúc đầu nữ sinh còn hô lên đau đớn, lúc sau lại dần dần vang lên tiếng rên rỉ. Còn năm nữ sinh còn lại sợ tới mức nước mắt lăn tròng. Bọn họ thể nhưng lại có thể dùng phương thức như vậy để điều tra nữ sinh cái này thật quá..... Thật quá đáng!

Bỗng nhiên, trong hai người cảnh sát đó có một cảnh sát nam cười lạnh lùng, đem ngón tay từ hạ thể nữ sinh rút ra, duỗi tay ra cời bỏ khóa kéo quần của mình.

"Xem ra, chúng ta cần phải động thủ với cô em rồi, nếu cô em nói thật ra có phải hay hơn không?"

Đem cón thịt bành trướng của mình rút ra, nam nhân nhắm ngay hạ thể đã ướt át của nữ sinh đó đột nhiên thọc đi vào. Bọn họ thể nhưng lại dám ở cục cảnh sát mà cưỡng gian nữ sinh! Trong phòng còn lại một số nữ sinh, sợ tới mức run bần bật, cả người có gắng co quắp lại dính sát vào người để có thể cảm giác chính mình như không tồn tại.

"A, a a..... Ân a a....."

Nói đến nữ sinh bên này, cái mông kiêu diễm bị nâng lên, nam nhân ở phía sau đỡ dương vật của chính mình dùng sức thọc vào. Lúc sau, nhanh chóng liên thọc vào rút ra.

Nữ sinh khóc đến nổi hoa cả mắt, lại lập tức hoảng lại. Cô chỉ là đi xem phim a phiền mà thôi, cô liền nghĩ là ở nơi đó có thể thực hiện hành vi không văn minh đó, nhưng dù sao cũng là cùng nam sinh mình thích cùng làm.

Ai có thể nghĩ đến, không chỉ bị mang về cục cảnh sát, còn phải bị người ta cưỡng gian! Tại sao lại phát sinh chuyện như vậy? Một nam nhân khác thấy nam cảnh sát đó cấm huyết nữ sinh đến tận mười giây, tức khắc làm cho hắn môi lưỡi khô khốc, dưới háng còn thịt ngạnh lên như muốn chết, lại không thể tìm thấy nữ sinh nào hạ hoả, hắn như muốn nổ mạnh. Nam nhân quay đầu, ánh mắt sắc xảo tà mị nhìn đảo quanh mấy nữ sinh. Một đám nữ sinh nước mắt tuôn trào, sợ mình không cẩn thận bị hắn nhìn trúng.

Ai mà nguyện ý bị cưỡng gian? Các cô đều là những học sinh còn đang học ở trường, mặc dù còn ham chơi nhưng cũng chỉ nguyện ý cùng nam sinh mình thích đi chơi, nhưng không nghĩ bị cưỡng gian! Ánh mắt nam nhân bỗng nhiên quét tới ai đó rồi nhanh đi tới, một tay đem Cổ Tiểu Ngừ từ trong đám người kéo ra:

"Ôi trời! Thế nhưng còn có người lớn lên lại đẹp như vậy"

Nghe vậy, nam nhân đang cấm huyết bên kia cũng quay đầu lại, nhìn Cổ Tiểu Ngừ một khắc, âm thanh hỏi hà nói:

"Thật đúng là cmn nó đẹp!"

Vừa rồi nha đầu này nhất định là có ý tránh ở trong đám người, làm cho bọn hắn không thấy mặt cô rõ lắm, không nghĩ tới sẽ có một tiểu thịt tươi xinh đẹp như vậy, thật sự là rất đẹp làm cho nam nhân muốn điên cuồng chiếm đoạt. Nam cảnh sát bên kia đẩy ra một tiếng "ba ", dương vật vì thế từ tiểu huyết nữ sinh kia rút ra, xoay người đi tới hướng bọn Cổ Tiểu Ngừ:

"Đẹp như vậy, cùng nhau chơi đi."

Lúc sau khi gặp qua nữ sinh, những người khác đều thành những bông hoa héo tàn không thể sánh nổi! Như thế nào bọn họ cảm thấy có chút không cảm thấy không thoải mái! Còn nam cảnh sát hồi này lúc không hề có lực hấp dẫn gì cả.

"Không cần! Đừng chạm vào tôi! Tôi không có phạm pháp, đừng chạm vào tôi!"

Cổ Tiểu Ngừ sợ tới mức thiếu chút nữa ngã xiu, dương vật nam nhân kia còn dính đầy tinh dịch của nữ sinh hồi này, mặc dù ướt đầm dề nhưng lại ngạnh bang bang(kiểu cương cứng á), mang đến cho cô một cảm giác rất ghê tởm.

"Đừng chạm vào tôi, các người không có tư cách làm như vậy, tôi muốn tố cáo các người, buông ra, buông ra!"

Nhưng mà, ai quản cô gọi là gì? Hai nam nhân đem cô ném trên bàn một cái, làm cho cô nằm trên bàn, vì thế cái mông nhỏ tròn trịa nhếch lên, tuy rằng cách một lớp váy, cũng đã làm cho hai nam nhân đó muốn khản trương thao cô.

"Mau đem váy cô ta cởi ra, thọc đi vào nhất định là rất thoải mái!"

"Buông ra! Các người không thể! Buông ra!"

Cổ Tiểu Ngừ dùng hết sức giãy giụa lên, nhưng cô càng giãy giụa càng làm cho thú tính của hai nam nhân đó kích thích. Một nam nhân đem đôi tay cô chế trụ dè ở bên cạnh người, một người khác đứng ở phía sau cô, tay dùng ở trên cái mông kiêu diễm mượt mà dùng sức bóp một phen. Tuy rằng quần áo không có cởi ra, nhưng lại phảng phất cảm giác được xúc cảm êm ái của nó, quả thật muốn làm người ta phạm tội! Nam nhân kia đã gấp không chờ nổi, đem dương vật chính mình đào ra tới, không hề thoát y phục, còn thịt đã vô cùng cương cứng như một cây gậy dài rồi.

"Có người báo cáo trong đám mấy người có người chứa chất cấm, tôi hiện tại chỉ là kiểm tra các người có hay không đem chất cấm giấu ở trong thân thể, nghe rõ chưa?"

Cô vẫn tiếp tục không ngừng vặn vẹo thân thể, làm cho tính kiên nhẫn của nam nhân càng lúc ít đi muốn thao cô ngay! Một tay đem váy cô vén lên, ngay cả quần lót không kịp cởi ra, nam nhân kia đã nhin không được để đỉnh đầu dương vật cách quần lót của cô cấm vào kẽ mông.

Thật là đáng chết! Còn chưa có cảm vào, thậm chí tiểu huyết còn chưa thấy, thế nhưng thiếu chút nữa đã bắn ra! Diên thật! Nữ sinh này là lần đầu hân gặp qua người có thân thể đẹp nhất mê người nhất hân biết!

"Chịu không nổi! Lão tử muốn thao hư nha đầu này, bức chết nó!"

Một bên nam nhân thở hổn hển, một bên đuổi tay ra cời quần lót Cổ Tiểu Ngừ Cổ Tiểu Ngừ sợ tới mức hét lên lên:

"Tôi không có chứa chất cấm, tôi không có, đừng đụng tôi, không cần..... A! Đừng chạm vào tôi!"

Nhưng tay nam nhân còn không kịp đụng tới quần lót của Cổ Tiểu Ngừ. Thì bỗng nhiên, bên ngoài phòng truyền đến âm thanh mở khóa, có người muốn vào tới! Hai nam nhân lập tức hoảng sợ, người bên ngoài dường như không có kiên nhẫn, cái khóa kia còn chưa mở ra, bỗng nhiên "phịch" một tiếng, cửa phòng bị đá văng ra!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Tình sắc chiếm hữu

EDIT & BETA: DUYÊN CHANH CHUA

Cổ Tiểu Ngừ đắm chìm bởi hơi thở mê người của Mộ Phong Diễn vì thế cái gì cũng không suy nghĩ được. Miệng nhỏ hơi hơi mở ra, lập tức bị hân dùng sức hôn lấy, đầu lưỡi nóng bỏng hân xông vào, câu lấy đầu lưỡi cô dùng sức mút vào.

"Ân....."

Mộ học trưởng tuy rằng không có kỹ xảo hôn nhưng mà bị đôi môi mềm mại hân hôn lên, cô cảm giác giống như có một dòng điện chạy khắp người. Thực đã, thực quyến rũ, thực mềm mại..... Cô thật sự rất muốn ôm hân, nhưng mà không dám, tay không tự giác được đặt trên cánh tay của hân, mới phát hiện áo tắm dài của hân đã cời. Tay cô chạm vào cánh tay học trưởng liền cảm thấy rồi rầm, thấy được đường cong rõ ràng thâm thúy của cơ bắp chi cần nhẹ nhàng vỗ về là có thể cảm giác được cả người hân phát ra một lực rất lớn.

Lúc Mộ học trưởng ăn mặc chỉnh tề nhìn rất soái khí cao ráo, không nghĩ tới khi không mặc quần áo, cả người học trưởng thế nhưng đều là cơ bắp, tòa ra một lực làm cho người ta cảm giác an toàn.

"Ân....."

Môi răng hân dùng ở trên cổ Cổ Tiểu Ngừ, không nhẹ không nặng mà gặm, Cổ Tiểu Ngừ nhịn không được ngẩng đầu, cảm thụ được sự nóng rất mà hân hôn, rồi từ cổ đến đầu vai, lúc sau chuyển sang ngực.

"Ân! A....."

Đầu vú đột nhiên bị ngậm lấy, hân dùng sức một hút, Cổ Tiểu Ngừ thân thể tức khắc run rẩy lên,

"A! Ân a..... Học trưởng, nhẹ, nhẹ một chút, ân....."

Đầu vú bị hút đến thật thoải mái! Cô nhất định là loại con gái hư hỏng, bằng không như thế nào sẽ dễ dàng như vậy hiến thân cho một người nam nhân? Tuy rằng trong lòng rất thích, nhưng mà bọn họ chỉ mới quen biết được một ngày.

"A! Học trưởng!"

Bởi vì đầu vú bị hút đến quá thoải mái mà đôi mắt nửa khép nửa nhắm, lúc sau đôi mắt Cổ Tiểu Ngừ đột nhiên mở to ra, nhìn nam nhân để ở trên người chính mình. Hân..... Tay hân dọc theo bụng nhỏ cô mà đi xuống, sờ qua âm hộ tron bóng, thế nhưng..... Thế nhưng sau đó lại ấn vào âm hạch cô.

"A! Không..... Như vậy không, không tốt, học trưởng....."

Cổ Tiểu Ngừ thân thể mềm nhũn giống như một bãi bùn, rõ ràng rất muốn hưởng thụ, nhưng lý trí vẫn luôn nhắc nhở cô, bọn họ hiện tại chỉ là người xa lạ. Hôm nay học trưởng vì cái gì lại đi đến cục cảnh sát mà chỉ dẫn theo cô ra ngoài, vì cái gì hân lại cho phép cô tắm rửa cho hân, thậm chí cảm cơn thịt hân, vì cái gì hiện tại hai người sẽ phải ngủ chung, phải làm ái.....

"Học, học trưởng."

Cổ Tiểu Ngừ tâm tình phức tạp, đôi tay cầm cổ tay của hân, rồi lại không dám đem hân đẩy ra:

"Học trưởng, anh.....Anh có phải hay không cảm thấy ta là loại nữ sinh này, là loại....."

"Loại nào?"

Mộ Phong Diễn thật ra cũng không có làm khó cô, chỉ là ngón giữa đè nặng âm hạch cô nhẹ nhàng xoa.

"Ân....."

Tiểu âm hạch bị ngón tay hân đè nặng, hạ thế như một trận lên men, thậm chí còn có một loại cảm giác mơ hồ ngứa ngáy, nhưng cô thật sự rất sợ chính mình sẽ bị học trưởng khinh thường.

"Em hôm nay..... Em chỉ cho rằng là xem điện ảnh bình thường, em không biết là loại phim..... Cái loại điện ảnh này."

Tường Thư Thư đi phía trước không có nói rõ ràng cho cô, cô thật sự không có nói rõ ràng cho cô, cô thật sự không biết.

"Em không phải cái loại này nữ sinh như vậy, em không phải..... Học trưởng, chúng ta mới quen biết, chúng ta không nên như vậy."

Cô mở to đôi mắt ngập nước, đón nhận ánh mắt thâm trầm của Mộ Phong Diễn làm cho người ta không thể nhìn thấu.

"Học trường, em không phải không thích anh, nhưng mà, quá, quá nhanh..... A!"

Cô bỗng nhiên hét lên, bình tĩnh nhìn hấn, cả người đều choáng váng. Ngón tay Học trường.....Ngón tay hấn đã cắm vào.

Ồ Tiểu Ngừ bỗng nhiên cảm thấy

thật ỳu khuất, cảm giác thật nhục nhã, cô đã cùng học trường nói chuyện rất rõ ràng, nhưng tại sao học trường vì cái gì còn muốn làm như vậy đối với cô? Ngón tay kia cắm vào, rồi lúc sau bắt đầu chậm rãi thọc vào rút ra lên. Rõ ràng hạ thể bị hấn cắm thật sự thoải mái, nhưng cô lại cảm thấy chính mình thật hạ tiện..... Một giọt nước mắt lăn xuống dưới má, Cổ Tiểu Ngừ cắn môi nhắm mắt lại, thân thể nằm sát, tay nắm chặt khăn trải giường.

"Xem ra, em không thích như vậy."

Mộ Phong Diễn thanh âm nhàn nhạt, cũng không biết có phải hay không hết cao hứng, mà đầu ngón tay kia của từ tiểu huyết cô rút ra.

Cổ Tiểu Ngừ một lần nữa mở mắt ra, hấn nằm xuống ở bên người cô, đem cô ôm vào trong lòng ngực:

"Đừng nghĩ nữa, ngủ đi."

Cô có chút không thể tin được, chỉ có thể nằm yên ở trong lòng ngực hấn, động một chút thì không dám lộn xộn nữa, cô thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhưng cô cảm thấy trong lòng mình giống như có chút mất mát.

Cô không thể nói rõ chính mình rốt cuộc có được gọi là cảm thụ hay không, chỉ có một đêm mà cô đã lo lắng hãi hùng rất nhiều. Hiện tại lại có thể ngủ ở trong lòng ngực Mộ học trường, nhưng rất nhanh cô không nghĩ ngơi nữa mà chìm vào giấc ngủ. Mơ mơ màng màng, cảm thấy cả thân thể của mình, nơi nào đó dâng lên một cảm giác mãnh liệt, dường như là dưới thân..... Tiểu huyết tại sao ngứa như vậy? Như vậy..... "A, a a, ân a....." Tiểu huyết hình như đang bị thứ gì đó chặn, thật ngứa, thật là khó chịu, tại sao lại như vậy? Cô không phải ngủ ở trong lòng ngực Mộ học trường sao?

Cổ Tiểu Ngừ mở choàng mắt, trước mắt lại là một mảnh hắc ám, cô rất nhanh liền ý thức được, hai mắt của chính mình đã bị thứ gì đó che lại.

Giật giật tứ chi, mới phát hiện đôi tay chính mình thế nhưng bị trói phía trên lên đỉnh đầu, hiện tại cô cảm thấy chính mình giống như nằm ở một nơi nào đó, nhưng chắc chắn không phải giường của Mộ học trường. Hai cái mắt cá chân cũng bị trói chặt, bị cột vào hai bên vì thế hai chân bị buộc phải mở ra một khoảng lớn, ở giữa hai cái đùi tiểu huyết.....

"A! Không, không cần như vậy, lấy ra ngoài, lấy ra ngoài mau..... A! Ân a....."

Cô rốt cuộc hoàn toàn thanh tỉnh lại, nhưng vẫn không biết tiểu huyết chính mình bị thứ gì chặn lại, chỉ biết là cái thứ đó động đậy, còn phát ra tiếng vang ong ong, giống như..... Giống như trong phim a phiền những cái đó của nam nhân nhét vào âm đạo nữ nhân mà rung liên tục, rất dâm dăng.

"Không, không..... A..... Ân a....."

Cô càng vận vẹo mông, cái thứ khơi lên dục vọng kia hịn như là càng bị tiểu huyết cô hút càng sâu, nhưng bởi vì màng trinh tồn tại [Edit: là hồi trước là Mộ Phong Diễn làm tình với Tiểu Ngừ ở phòng nghiệm nhưng vì "cái đó" "to quá"ên vào chỉ được một chút thôi chưa PHÁ HẾT nên chị ấy vẫn còn xử nữ =)))] nên chỉ có thể ở bên ngoài không thể vào được.

Nhưng, cái thứ đó vẫn luôn động đậy, làm toàn bộ hạ thể cô lại cảm thấy khó chịu, thật là khó chịu.....

"A! Cứu mạng, cứu..... A, a ha..... A a....."

"Lúc này kêu cứu mạng, là muốn cho rất nhiều người tiến vào nhìn đến bộ dáng dâm dăng của em?"

Âm thanh trầm thấp khàn khàn quen thuộc này thốt lên. Là... Là nam nhân kia, là nam nhân ở cái phòng thí nghiệm, ở rạp chiếu phim, là nam nhân hai lần đùa bốn thân thể cô!

"Anh..... Anh như thế nào lại..... A, ân a..... Lấy ra ngoài mau, lấy ra..... A, ân a....."

Cái thứ đó ở hạ thể cô không ngừng động đậy, làm cho lời nói cô đều không hoàn chỉnh. Nóng quá, lại rất ngứa, thật là khó chịu..... Tiểu huyết đột nhiên co rút mạnh lại, lập tức trào ra rất nhiều dâm dịch trong suốt!

"A, cầu xin anh, mau lấy ra ngoài, a, ân a ha....."

Đôi mắt lạnh lùng của nam nhân nhìn hai chân mở rộng đang chảy ra rất nhiều dâm thủy của cô, khoe môi nhếch lên chút cơ hồ có thể thấy được ý cười. Ngón tay dừng ở hạ thể cô, nhẹ nhàng kích thích hạ thể. Nhưng lại không thể cử động vì bị cột bởi dây thừng, tức khắc cô chịu không nổi mà hét lên lên:

“Không cần, a..... A a.....”

Hạ thể cô vô cùng dâm dăng tuy rằng không lớn nhưng mà mỗi lần cô đập hay giầy dũa thì huyết nhỏ không ngừng rung rung lên, huyết khẩu liên tục mở ra đóng lại giống như là có vật gì khi vào đều bị nó nút không ngừng, nói không nên lời bần rùn. Cô nỗ lực muốn khép lại hai chân, nhưng căn bản là là bất lực, không biết có phải hay không vì không lộng phá màng trinh cô nên bên trong hạ thể dâm dăng thật sự không có tắc, nhưng, chính là ở cửa huyết đạo không ngừng rung rẩy, làm người ta nhìn vào càng thêm không dễ chịu. Muốn đem nó bài trừ đi, rồi lại tựa hồ càng muốn làm nó và đi vào, Cổ Tiểu Ngừ hoàn toàn không biết chính mình đến tốt cùng nghĩ cái gì, chỉ biết là, thực oan, thật sự thực oan.

“Cầu xin anh, buông tha tôi, buông tha..... A! Ân ha..... A a a.....”

Không được! Cô thật sự không được! Miệng huyết đạo liên bần rùn, đại lượng dâm dịch tức khắc trào ra.

“A a..... A.....”

Một tiếng kích động thét chói tai, cái viên nho nhỏ khiêu đàn kia thế nhưng phụt một tiếng, theo dâm thủy bị phun ra ngoài. Bọt nước văng khắp nơi, quả thực là cảnh đẹp nhân gian! Kia là hoa huyết phản nộn nhỏ xinh đang run nhè nhẹ, vẫn như cũ đang phun ra dâm dịch.

Cô vô lực mà ngã vào chỗ tựa mềm mại sau lưng, cao trào làm thể lực cô cơ hồ hao hết, chỉ có thể tùy ý để hai chân mở to, đồng thời làm cho nam nhân nhìn rõ ràng thấy huyết nhỏ đang dần biến hóa. Âm đạo ướt dâm dề, dâm thủy dọc theo huyết khẩu chảy xuống, thậm chí lướt qua cúc huyết nhỏ xinh, cuối cùng dừng ở trên sô pha, nhiễm ướt một tầng lớn.

“Mộ học trường.....”

Cô vô lực, đôi môi nhẹ nhàng run rẩy, tràn ra một cái lâm ánh mắt càng thêm thâm trầm bởi lời cô gọi hồi nãy. Hấn hình như nghe thấy cô đang gọi tên chính mình, không nghĩ vì lúc Cổ Tiểu Ngừ ý thức đang mơ mơ màng màng, kêu gọi nam thần trong lòng:

“Mộ học trưởng, cứu em.....”

Đáy mắt nam nhân nhiễm một tia sung sướng, thì ra cô cũng thích hắn, nhưng vì cái gì lúc hắn đối đãi ôn nhu với cô, cô lại tránh né hắn? Vì thế một hai hắn phải dùng phương thức như vậy mới có thể đến gần cô được? Hắn Mộ Phong Diễn muốn, trước nay liền muốn cái gì thì phải có cái đó, cô cũng không ngoại lệ. Nếu không thích phương thức ôn nhu của hắn, vậy thì ném thử mùi vị hiện tại này.

Ngày đó đi vào phòng thí nghiệm bất quá chỉ là trùng hợp, lại nhìn thấy tiểu nha đầu mà chính mình đã sớm chú ý tới bị một đám nữ sinh cá biệt cột lấy, muốn tìm người luân gian, hắn đương nhiên muốn đem cô giải cứu ra rồi. Nghĩ lại, hắn vì cái gì đã sớm chú ý đến nha đầu này, thật ra là bởi vì năm đó có một sự kiện..... Một sự kiện, nhưng có lẽ cô đã sớm quên đi sự tình năm đó rồi. Mộ Phong Diễn thân hình thon dài đứng thẳng, vóc dáng đẹp của hắn tràn ra ý cười ưu nhã, lấy tay cời quần nhưng chỉ dừng ở dây kéo quần, đem khóa kéo, kéo ra.

Thanh âm này, đang lúc cô còn đắm chìm trong cao trào dư vị hồi nãy thì Cổ Tiểu Ngưu nháy mắt liền thanh tỉnh lại. Nam nhân đó cời quần! Cô liền sợ hãi! Hắn rốt cuộc muốn làm cái gì? Rất nhanh, một cái đồ vật vừa to vừa cứng đề ỡ lồi đi vào hạ thể cô, cái thứ đó rất nóng bỏng giống như là lửa đốt, làm cho cô không thể không ngừng run rẩy:

“Không, không cần như vậy!”

Cổ Tiểu Ngưu sợ tới mức thét chói tai, luôn liên tục giãy giụa, nhưng căn bản dù giãy giụa cỡ nào cũng không thể cời dây thừng ở hai tay và chân.

“Lần trước bởi vì tiểu huyết em quá nhỏ, chen vào không lọt, lần này mới vừa đạt cao trào, còn ướt đầm dề, chúng ta thử xem có thể cắm vào hay không đi?”

Mộ Phong Diễn môi mông gọi lên, đỡ cơn thịnh nộ của chính mình đè nặng vào miệng tiểu huyết của cô, dùng sức một chút rồi đưa vào một chút nữa, rồi lại đưa vào.....

“A, không cần, đau.....”

Quy đầu cơn thịnh nộ đem mị thị non nớt căng ra, sau đó bắt đầu xâm nhập một chút, đầu nầm còn không có hoàn toàn tiến vào, cũng đã làm cho Cổ Tiểu Ngưu đau đến nổi đỏ hết mặt mũi.

“Không cần, cầu anh, xin đừng vào nữa, không..... Ân! Ân a.....”

Thật sự đau quá! Cái đồ vật kia của hắn quá lớn! Tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy, nhưng mà, lớn như vậy, có thể không cần nhìn đều, đều sẽ cảm nhận được!

Quy đầu thật vất vả mới có thể chen vào, lập tức bị mị thị tiểu huyết gắt gao cắn, thế nhưng lại không hề có cảm giác rút lui. Mộ Phong Diễn trầm thấp thờ hồn hèn một tiếng, trước nay chưa bao giờ bị tiểu huyết nào bao vây cắn nuốt trực tiếp như vậy, huyết thịnh lại co rút không ngừng đè ép đầu nầm hắn, dù vậy trước mắt có thể nào khí huyết hắn vẫn luôn sôi trào.

Còn tưởng rằng cao trào lúc này hoa huyết cô sẽ ướt át, lúc sau đi vào hắn là có thể rất thuận lợi, không nghĩ tới cho dù có nhiều dâm thủy như vậy nhưng đi vào vẫn khó khăn như vậy.

“Đau.....”

Quy đầu lại đi vào một chút, Cổ Tiểu Ngưu cắn môi, thân thể căng thẳng, tiểu huyết tức khắc trở nên càng thêm khẩn trương, đem cái cơn thịnh nộ kia đang chôn sâu vào hạ thể cô co rút, cắn chặt đến nổi thiếu chút nữa hồng mắt. Mộ Phong Diễn thở dốc càng ngày càng nặng, hắn hít sâu một hơi, bắm vào người cô để sát vào bên tai cô, đầu lưỡi nóng bỏng ấm áp ở vành tai cô nhẹ nhàng đảo qua.

“Thả lỏng, nhẹ nhàng một chút, để tôi đi vào, ngoan một chút.”

Ngón tay hắn bóp chặt đầu nhũ hoa cô, nhẹ nhàng vuốt ve, môi mông dọc theo cổ cô đi xuống, dừng ở trước ngực cô, miệng ngậm vào một đầu nhũ hoa rồi nuốt vào.

“Ân.....”

Cổ Tiểu Ngưu do đồng thời hai đầu nhũ hoa bị đùa bỡn, thân thể tức khắc trở nên càng nóng, cô nâng lên thân mình, thấp thấp rên rỉ:

“Ân, không.....”

Đôi mắt bị miếng vải đen bịt kín, cô cái gì đều nhìn không thấy, nhưng lại phảng phất cảm thấy được một nam nhân cường tráng đang đè ở trên người, một bên nuốt vào nhũ hoa cô, một bên xoa nắn đầu nhũ hoa, sau đó, dưới thân cơn thịnh nộ còn cắn ở tiểu huyết cô. Hình ảnh tà ác ấy ở trong đầu làm cho thân thể cô run rẩy liên tục, chỉ là cảm giác thôi mà thân thể liền sinh ra biến hóa, đại lượng dâm thủy từ huyết khẩu nhỏ tràn ra, dọc theo cơn thịnh nộ chảy xuống, tích tấp dừng ở trên số phận, hình ảnh dâm đảng đến cực điểm.

Cổ Tiểu Ngưu xấu hổ đến thiếu chút nữa muốn khóc, người nam nhân này đã lần thứ ba đùa bỡn thân thể của mình, cô lại không hề biết hắn là ai. Càng làm cho cô nan giải là thân thể mỗi lần bị hắn đùa bỡn, đều như là rất sung sướng vậy, nước rất nhiều, quá thực giống như là dâm oa.

“Không, tôi không phải loại người như vậy..... Ân a.....”

Đầu nhũ hoa bị hút đến thật thoải mái, Cổ Tiểu Ngưu trong miệng liên tục phủ nhận, ngực lại theo bản năng nâng lên, phảng phất có ý đem nhũ hoa đưa đến bên môi hắn, càng làm cho hắn dễ dàng nuốt, cắn.

“Khẩu thị tâm phi, nha đầu, rõ ràng em muốn cho tôi chơi thế mà.”

Mộ Phong Diễn đáy mắt có vài phần ý cười có thể gây cho bất kì nữ nhân nào điên cuồng, hắn vẫn luôn dừng lại ở phía sau lưng cô, dần dần đi xuống, sờ đến cái mông phẫn nộ kiều đẹp của cô. Bỗng nhiên dùng mông cô áp lại gần chính mình!

“A!”

Cổ Tiểu Ngưu vừa rồi còn đắm chìm khoái cảm bị hắn nuốt vào, mông bỗng nhiên bị hắn hướng lên trên đẩy mạnh, hạ thể tức khắc chủ động hướng đến cơn thịnh nộ áp xuống.

“A, a..... Ân a a.....”

Đau! Cơn thịnh nộ thật sự đã cắm vào! Ít nhất, cũng đã cắm vào một nửa! Đau quá! Hạ thể giống như là bị xé rách ra vậy, thật sự đau quá! Toàn bộ, bộ phận sinh dục đều gặp công kích, đau đến nổi làm cho cô mồ hôi lạnh chảy ròng, nước mắt lưng tròng.

Mộ Phong Diễn cúi đầu nhìn hai người kết hợp, cơn thịnh nộ to của chính mình quả nhiên đã vào ít nhất cũng là một phần ba, hoa huyết nhỏ nhỏ bị hắn căng đến cực đại, không có một tia nhãn (kiểu như là nó phẳng á không một nếp nhăn). Cô gái đáng thương, hoa huyết tựa hồ đã bị cắn đến cực hạn, không thể nào thừa nhận thêm nữa! Nhưng mà, cơn thịnh nộ còn lại đến hai phần ba đang ở bên ngoài, như thế nào có thể liền ngừng ở nơi này?

“Nha đầu, lúc đau thì hãy thả lỏng cơ thể, cũng không cần xin tha, đêm nay tôi đã muốn em rồi.”

Thanh âm khàn khàn làm Cổ Tiểu Ngưu cắn chặt môi dưới, thật sự không hề xin tha, tuy rằng không biết người nam nhân này là ai, nhưng tiềm thức cô cảm thấy, hẳn nhất định là người nói

được thì sẽ làm được. Cô liên tục cắn chặt môi dưới, không nghĩ đến cái tính quật cường của cô lại ở trước mặt hấn ném hết tôn nghiêm, Mộ Phong Diễn cúi đầu ở đầu nhũ hoa cô mà liếm liếm, lại khiến cho cô run rẩy cả người.

"Tôi muốn đi vào."

Âm thanh khăn khăn vừa phát ra, hấn bỗng nhiên kéo eo cô một cái! Vừa nghe phụt một tiếng, côn thịt hoàn toàn đi vào!

"A!"

Tiếng kêu của cô mang theo âm thanh rung rẩy thút thít, nghe ra liền hiểu sự đau đớn mà cô trải qua, hạ thể giống như là bị xé rách, đau đến nỗi cô sắp chết lặng. Nguyên lai là đây là lần đầu tiên cô trải qua cảm giác đau như vậy, nhưng bên cạnh đó cô cảm thấy rõ ràng có cái gì đó âm áp chảy xuống, cùng dâm dịch tạo ra một cảm giác khác biệt. Mộ Phong Diễn cúi đầu nhìn côn thịt chính mình nhiem đầy máu tươi của xử nữ, đầy mắt hiện lên một tia thương tiếc, nhưng mà, nghĩ đến cô gái mình thích vẫn là xử nữ, thương tiếc rất nhiều trong lòng lại đột nhiên dâng lên một cỗ thú tính nhiệt huyết!

Hắn bây giờ giống như là muốn hung hăng đưa bốn thân thể yếu ớt này, hung hăng chà đạp cô, hung hăng thao cô, thao đến nỗi cho cô thét đến chói tai, thao đến nỗi làm cô rơi lệ, thao cho đến khi cô khóc lóc vang xin tha! Lúc sau côn thịt ngang ngược cắm vào, lập tức bị hấn rút ra, lúc sau, lại đột nhiên đâm vào! Cổ Tiểu Ngừ đau đến nỗi sắc mặt trắng bệch:

"Không..... A..... Ân a a..... Không cần....."

Thật sự cô biết không cần cầu hấn, cô biết rõ dù cầu hấn cỡ nào cũng không tránh khỏi vận mệnh bị hấn hung hăng thao huyết, nhưng mà, cô thật sự rất đau, không thể chịu nữa.

"Không..... A! A a..... Mộ học trưởng cứu em, Mộ học trưởng..... A a a....."

Mộ Phong Diễn tức khắc liền trở nên điên cuồng, nghe cô kêu gọi chính mình, cầu cứu chính mình, nhưng cô lại không hề biết người hiện tại hung hăng thao cô lại chính là người cô thích nhất Mộ học trưởng! Loại cảm giác này thật sự nói không nên lời là tự vị gì, chỉ biết là, sâu trong nội tâm hấn đã bị phong ấn tà đạo nào đó nhảy mất đánh thức! Hào kích thích! Càng nghĩ hấn càng dùng sức thao cô!

Hắn đem mông nhỏ của cô nâng lên, đem toàn bộ thân thể cô ra phía trước, còn mình thì đứng ở bên cạnh sô pha, nhắm ngay mông cô mà phịch vào, giò đây chỗ đó của cô đã không còn đỏ máu nữa mà là tràn ra đầy tinh dịch ướt dầm dề bộ phận sinh dục, hấn dùng côn thịt cứng rắn như thiết hung hăng va chạm.

Bang! Bang! Bang! Thanh âm tràn ngập toàn bộ căn phòng, trộn lẫn với tiếng thét chói tai của cô gái đang điên cuồng, thanh âm này tạo ra một bản nhạc có thể nói là hay nhất nhân gian. Mộ Phong Diễn hô hấp càng thêm hỗn loạn, khoái cảm đột nhiên lại truyền đến, dọc theo côn thịt đánh úp về phía xương cùng, lại đi qua xương cùng truyền khắp toàn thân. Quả nhiên thao cô như vậy tuyệt quá đi mất! Giờ đây côn thịt giống như là đang chết chìm ở trong tiểu huyết cô, nhưng hấn đều nguyện ý! Hắn muốn chết ở tiểu huyết của cô!

"Ân!"

Côn thịt cắm xuống, rốt cuộc Mộ Phong Diễn từ chỗ sâu nhất trong yết hầu phát ra tiếng trầm thấp rên rỉ.

"A....."

Cổ Tiểu Ngừ tròn to đôi mắt ngập nước, tuy rằng cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng mà..... Nhưng mà cô vừa rồi nghe được tiếng gì đó? Hình như là tiếng rên rỉ nhưng vì cái gì sao cô cảm thấy rất giống tiếng của Mộ học trưởng? Hồi nãy hấn cảm lòng không được lúc hừ ra tiếng rên rỉ, thanh âm kia không có bị áp xuống, thật sự..... Thật sự rất giống tiếng của Mộ học trưởng!

Cô ở trong phòng ngủ của Mộ học trưởng, bỗng nhiên đã bị người ta che mắt rồi cột vào nơi này, hiện tại còn bị một nam nhân xa lạ cưỡng gian! Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ cho tới nay, người ngấm ngấm đưa bốn thân thể cô đều là Mộ học trưởng? Nhưng mà, Mộ học trưởng là một nam nhân ưu tú, muốn nữ nhân nào thì có loại nữ nhân đó, hà tất tại sao phải làm vậy? Huống chi, đêm nay cô căn bản cũng không có phản kháng. Mộ học trưởng muốn cô lúc nào đều có thể muốn, thật sự không cần phải đem cô trở lại rồi đùa bỡn.

Vì cái gì.....

"A! A a! Chậm, chậm một chút..... A! Nhẹ một chút, nhẹ..... A! A a ân a....."

Quá nhanh, quá nặng! Côn thịt thô to của hấn liên tục thọc vào rút ra huyết không ngừng, vừa mới bắt đầu thì rất đau, nhưng mà dần dần thể nhưng lại sinh ra một loạt khoái cảm! Rốt cuộc có phải Mộ học trưởng hay không, có phải hay không?

"Mộ học trưởng, anh..... A! A a! Học trưởng, là anh..... Sao? Ân a....."

Mộ Phong Diễn môi mòng câu lên, ý cười bên môi đẹp đến kinh thiên động địa, nhưng nếu hấn đã lựa chọn loại phương thức trò chơi này, lại sao có thể làm cho cô nhanh như vậy đoán ra được?

"Em cho rằng thế nào?"

Âm thanh quen thuộc trầm thấp lại đã trở lại, cỗ tình dục ép xuống trở nên khăn khăn, làm cho Cổ Tiểu Ngừ đoán không ra được nguyên lai đến tới cùng là bộ dáng gì. Chẳng lẽ, là cô đã đoán sai, căn bản không phải Mộ học trưởng?

"Anh..... A! A không cần! A....."

N ngón tay hấn dừng ở âm đế cô dùng sức xoa nhẹ lên, thao đến nỗi làm cho lý trí cô bị mất hết, vì thế nhảy mất một cái tư duy đều bị chặt đứt. Giờ chỉ còn cảm giác, cô cảm giác được hấn đang cúi đầu cắn lúc sau không ngừng mứt vào đầu nhũ hoa, còn có ngón tay hấn ấn trụ âm đế không ngừng xoa nắn, cùng với chỗ sâu trong giảm rử ở huyết cô, có hết sức dùng côn thịt thật lớn cuồng sức thao.

A, ân a..... A ha..... A a a....."

Cô không được! Cô thật sự chịu không được! Lúc Cổ Tiểu Ngừ sắp cao trào, cố gắng dùng hết sức. Dường như không chịu thua, cô cắn răng dùng sức co rút lại âm đạo chính mình. Lúc bị thao đến nỗi cao trào, cô cũng muốn làm đối phương mất khống chế một hồi! Quyết không thể làm hấn vẫn luôn cao cao tại thượng!

"Ân a a a....."

Cô co rút lại, cũng không biết có hay không làm cho nam nhân mất khống chế, nhưng mà, Cổ Tiểu Ngừ lại bị chính kế hoạch của mình luân hãm. Kẹp chặt côn thịt, đồng thời hoa huyết mị thịt của cô cũng bị côn thịt điên cuồng đẩy ra, tăng tăng mị thịt đem cái thứ thô to của hấn gặt gao bao vây, ngay cả hình dáng côn thịt nổi gân xanh cô đều có thể cảm thụ rõ ràng. Thật lớn, thật sự rất lớn! Cô thật sự không được! Nam nhân đã thao cô ít nhất nửa giờ, cô chịu đựng đến bây giờ còn không có cao trào, sức chịu đựng của Cổ Tiểu Ngừ cũng đã tới cực hạn.

"A....."

Một tiếng thét chói tai, hoa huyết điên cuồng co rút lại, bắn khoăn một lúc, đột nhiên có một đạo tia chớp từ trong não hiện lên, làm cho trong đầu cô tức khắc trở nên trống rỗng. Tham âm nam nhân thấp suyền càng lúc càng lớn, lại hung hăng thọc vào rút ra mấy chục cái, hần rút cuộc nhin không được dùng sức áp xuống, cón thịt chống trước cửa tử cung cô, nhanh chóng tinh dịch cường thể nóng bóng bắn ra, đâm vào tử cung cô từng đợt mà co rút lại.

"A a....."

Năng lực thật tốt! Lần thứ nhất cô cố gắng chịu được nhưng lại không ngờ lại ập đến cao trào lần hai làm sao Cố Tiểu Ngữ có thể chịu đựng được? Ban đầu còn thanh tỉnh, thế nhưng ở cao trào lần thứ hai thì ngất đi rồi. Mộ Phong Diễn cời bỏ dây thừng ở tay chân cô ra, cúi đầu nhìn xuống chỗ tiểu huyết vẫn như cũ bị cón thịt hần cấm, chỉ là nhìn vài giây, cón thịt nửa mềm lại nganhl lên lần nữa. Nhưng mà, nha đầu này thế nhưng đã ngất xỉu! Hần hít sâu một hơi, bỗng nhiên đẩy ra, phát ra một tiếng "ba", cón thịt cùng tiểu huyết đã chia lìa, phát ra âm thanh đáng xấu hổ.

Tiểu huyết Cố Tiểu Ngữ căn bản bị căng đến cực đại, thế nhưng lúc cón thịt hần rút ra một chút, lập tức khép kín, hần bắn vào trong nhiều tinh dịch như thế mà lại không hề có một giọt nào chảy ra. Quả nhiên là trời sinh vu vật!

Bất quá, tiểu nha đầu này ngày mai tỉnh lại, có thể hay không còn dám ảo tưởng đêm nay người thao cô là hần?

A, việc này, tựa hồ càng ngày càng phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Lục Yên, Anh Yêu Em

Thấy anh vẫn còn đang cười, Lục Yên che mắt anh lại, "A, không nên nhắc lại." Xấu hổ chết đi được.

Tạ Đạo Niên lấy tay cô xuống, nắm tay cô, "Sáng sớm tới tìm anh có việc gì?"

Bị anh nhìn, Lục Yên xấu hổ quay mặt ra chỗ khác, anh cầm mặt cô xoay lại, "Không phải là gan của em rất to sao?"

"Em vì... em vì... nhớ anh." Giọng nói ngày càng nhỏ.

Tạ Đạo Niên chậm rãi nở nụ cười, bàn tay luồn vào trong quần áo của cô, "Nhớ bao nhiêu?"

Lục Yên run rẩy, "Rất... nhớ."

Anh hôn cô, "Anh cũng vậy."

Khi thấy cô len lén nhìn xung quanh cửa hàng thì anh đã không ngồi yên được nữa.

Anh nhẹ nhàng thổi khí vào tai cô, ngón tay cách lớp quần áo đè lại nộn huyết của cô, hỏi "Đề cho anh nhìn xem em nhớ anh bao nhiêu?"

Lục Yên cắn môi, gât đầu.

Tạ Đạo Niên đứng dậy, bình tĩnh cời cúc áo, bộ đường trang màu trắng thoạt nhìn rất có cảm giác cấm dục, Lục Yên dùng tay bắt đầu giúp anh cời quần, cời xuống đến đầu gối, bấp dùi của anh rắn chắc hữu lực, ở giữa quần lót đen phồng lên một cụm cao, cơ thể anh rất sạch sẽ, Lục Yên nuốt nước bọt, cách một lớp vải vuốt ve gầy thịt của anh, Tạ Đạo Niên dùng ngón tay nâng cầm của cô lên.

"Lấy nó ra đi."

Cô ngửa đầu nhìn anh, tay luồn vào trong lấy giấy thịt ra, nơi đó vừa được thả ra liền gấp không chờ nổi mà đứng lên, hùng dũng oai vệ mà thể hiện chủ quyền.

Cái giấy thịt này là của cô.

Tạ Đạo Niên đem tay luồn vào trong áo lót của cô, cầm lấy quả anh đào nhỏ mân mê, Lục Yên không nhin được rên ri lên tiếng, khuôn mặt cọ cọ vào bắt dùi của anh, huyết nhỏ bên dưới co thắt lại, mật dịch bên trong bắt đầu tiết ra.

Tạ Đạo Niên biết cô động tình, cúi người cời váy của cô ra, lúc này gầy thịt xẹt qua gò má cô, Lục Yên ngri thấy mùi hormone, cô ngã xuống giường, để mặc anh cời sạch đồ ở bên dưới xuống.

Tách hai bắp đùi trắng nõn ra, anh nhìn thấy mật dịch trong suốt ở giữa hai chân cô, lông mày nhướn lên, đưa ngón tay thăm dò vào đó, sau đó liên tục đâm vào rút ra.

Anh thành thạo hơn ngày xưa rất nhiều.

Lục Yên cố kiềm chế không hét lên, một tay nắm chặt ga trải giường, một tay di chuyển xuống dưới xoa nắn gầy thịt, cô muốn khép hai chân lại, anh liền đè chân lại không cho cô khép vào, ngón tay vẫn tiếp tục làm điều xấu trong tiểu huyết của cô.

Tạ Đạo Niên quá quen thuộc cơ thể của cô, nhanh chóng tìm ra được điểm nhạy cảm của cô, liên tục đâm mạnh rồi rút ra.

Chỉ một lúc sau, mật dịch bắt đầu chảy ra từ tiểu huyết, về sau, càng ngày càng nhiều, lúc đầu chỉ chảy ra vài giọt, về sau liên tục chảy ra không ngừng.

"Trường Canh, dừng... dừng mà... dừng nhanh quá ~."

Tạ Đạo Niên nhìn đáng vẻ điên cuồng vì tình (dục) của cô, đè chặt chân cô lại, động tác tay đâm vào rút ra cũng càng nhanh hơn.

Ngón tay anh cong lên, thấy hai ngón tay không đủ, lại bỏ vào một ngón nữa, Lục Yên rạng rộng hai chân ra, cảm thấy căng trương.

Anh đè eo cô lại không cho cô nhúc nhích, Lục Yên bị kích thích đến vui vẻ mà bật khóc, miệng cô liên tục xin tha, hồ điệp ở mu bàn chân dường như cũng đang gầy dựa, anh nhìn cô một

cái, nhẹ nhàng nở nụ cười, ngón tay không ngừng khuấy đảo.

Mật dịch chảy ra không ngừng, trong phòng xuất hiện một vũng nước, anh giống như đang đào kho báu.

Tiết tấu kịch liệt, tim đập rộn lên, các cơ thịt đều căng lên, bọt nước văng khắp nơi.

Lục Yên khóc, cô kẹp chặt bắp đùi lại, nhưng sau đó lại bị anh mạnh mẽ banh ra.

Không chịu nổi, cô muốn tiết ra.

Trong nháy mắt!

Anh quay về điểm nhạy cảm kia của cô đâm một cái cuối cùng vừa mạnh vừa sâu.

"A..." "Lục Yên hét lên.

Một lượng lớn mật dịch chảy ra, rơi xuống giường, cả người Lục Yên run rẩy, bắp đùi khép chặt lại, nước mắt chảy ra.

Cô khóc trong vui sướng.

Tạ Đạo Niên nở nụ cười, lắc ngón tay ướt át trước mặt cô, "Nhiều nước thật, anh cũng sắp chết chìm trong đó rồi."

Hai mắt Lục Yên thất thần, dư vị vẫn chưa tiêu tan.

Xế áo mưa, đeo vào, Tạ Đạo Niên phủ lên người cô, nâng hai bắp đùi cô lên, hướng về phía tiểu huyệt đâm mạnh một phát.

"A..."

Mới vừa cao trào xong mà đã bị đâm mạnh vào, cảm giác sung sướng như lên thiên đường.

"Có hài lòng không?... Hửm?" Tay anh đánh mạnh vào mông cô, hai viên ngọc phía dưới đánh vào da cô.

"Ai cho em nghĩ ngợi lung tung này." Căn mũi quả anh đào nhỏ đỏ mọng của cô, Lục Yên ôm chặt cổ anh, móng tay cào vào lưng anh, Tạ Đạo Niên cảm thấy tê tái cả người, anh hôn cô, "Muốn để anh về trường đi học bị bạn học nhìn thấy dấu vết của cuộc chiến kịch liệt hả?"

Lục Yên đánh anh, vùi vào cổ anh khóc.

"Trường Canh, đừng nhanh như vậy mà ~." Cảm giác nơi nào đó đều muốn hỏng.

Cả người hai người đều đỏ bừng, Tạ Đạo Niên đứng lên, đôi mắt đỏ bừng, sự ham muốn tình dục đều hiện trên khuôn mặt anh, ôm cô xuống giường, "Nào, tay để lên mặt bàn đi."

Lục Yên đặt hai tay lên mặt bàn học, Tạ Đạo Niên nâng mông cô lên và tiến vào.

"Ừm..."

Bộ ngực của Lục Yên nhảy lên nhảy xuống như hai giọt nước mưa, như một làn sóng sữa, Tạ Đạo Niên cắn nhẹ bả vai của cô.

Căn phòng này, chứng kiến anh từ nhỏ ngoan ngoãn nghe lời bố dạy, nghiêm túc đọc sách viết chữ, anh từng là một người có nề nếp và theo một khuôn phép như thế.

Sau khi gặp được cô, anh đã nhìn thấy một thế giới mới, giống như không nhìn rõ được hoàng hôn nơi cuối con đường tối, nhưng khi càng đến gần nó thì càng nhìn rõ càng chói mắt.

Nếu như trong cuộc sống của bạn có một việc ngoài ý muốn xảy ra, hơn nữa nó còn là việc vô cùng tốt đẹp, thì bạn sẽ tiếp nhận nó chứ?

Sẽ, anh sẽ.

Cô cầm lấy tay anh, giọng nói nức nở, "Trường Canh, không biết có bị người khác nghe thấy không?"

"Không đâu, căn phòng này cách âm rất tốt, cũng không có ai lên đây vào giờ này đâu." Anh thở hổn hển, kéo mặt cô lại gần rồi hôn, hơi thở hai người hòa quyện vào nhau, Lục Yên nhìn lên trần nhà, có một cái đèn thủy tinh, lúc này nó đang phản chiếu hình ảnh hai người nam nữ đang làm tình.

Cô dụ dỗ anh cùng nhau ăn trái cấm, kĩ năng của anh ngày càng điêu luyện, bây giờ, trong căn phòng chỉ có hai người, không có người khác, bọn họ quấn vào nhau mà nhấp nhô từng đợt, dường như bao nhiêu thời gian đối với bọn họ cũng không đủ.

Lục Yên đã suy nghĩ rất nhiều về thế giới, hôm nay trong thế giới này có tồn tại một Tạ Đạo Niên, anh như một dòng sông sạch sẽ chảy xuôi, chảy qua cô khiến lòng cô dao động.

Mồ hôi đan xen nhau, người con gái đáng vẻ xinh đẹp quỵến rũ, một ngày đẹp trời.

Bên ngoài, một cây thông cổ đang khom lưng, bóng cây chiếu xuống người cô, hạt thông rơi đầy đất.

Tạ Đạo Niên ôm chặt cô từ phía sau, dưới tốc độ ra vào càng lúc càng nhanh, mật dịch liên tục bị khuấy động, tạo thành bọt nước, một cảnh dâm mỹ.

Anh đâm càng lúc càng nhanh, cơ thể hai người như không có khoảng cách mà tiếp xúc ma sát nhau.

Dâm dịch của cô chảy xuống bám vào gầy thịt của anh, cô kẹp chân lại, nơi nào đó mềm mại đáng yêu như bánh bao, cho vào rồi liền không muốn nhả ra nữa.

"Thích như vậy, hửm? Để em hết..." Anh dấn sát vào tai cô nói chuyện, giọng nói nghe hết sức mê người.

Bộ đường trang trên bàn bị gạt xuống, rơi xuống sàn nhà, chủ nhân của nó đá nó sang một bên,

Liền cả bộ đường trang cũng dẫm nát.

"A~~~~~. " Nàng ngẩng cao đầu lên, nước mắt chảy ra, Tạ Đạo Niên ngậm vành tai của cô, đâm mạnh một cái.

Bắn!

Tiểu huyết của Lục Yên co rút lại, kẹp chặt hai chân, bụng co rúm lại, ngã vào ngực anh, hai mắt đỏ bừng, gương mặt ửng hồng.

Tạ Đạo Niên rút gật thịt ra, bỏ áo mưa xuống, ôm cô lên giường, bắt đầu thờ gấp, im lặng trong một lúc, chưa thấy cô hồi hồn lại, cười nhẹ lấy ngón tay đưa vào huyết non của cô mà trêu đùa, "Vẫn còn đang trên đỉnh?"

Lục Yên cảm nhận được ga trải giường phía dưới bị ướt, đó là mật dịch của cô, bị ngón tay của anh trêu đùa rồi moi ra ngoài.

Cô thờ gấp, "Trường Canh, anh học được trò này lúc nào vậy?"

Tạ Đạo Niên ôm cô vào trong ngực, "Em cứ coi như anh vô sự tự thông* đi" Anh hôn cô, "Thoái mái không?" (*Vô sự tự thông: không có ai dạy mà cũng biết)

Lục Yên gật đầu, "Em cảm thấy cô lẽ em không đi được nữa."

Anh bật cười, "Có muốn anh công về nhà không?"

Lục Yên đánh anh một cái, "Anh thật xấu xa."

Anh cười không nói gì, đem cô ôm vào ngực.

Tạ Đạo Niên nhìn đồng hồ đeo tay, "Làm lâu thế sao? Nào, mặc quần áo vào, anh đi giặt ga trải giường."

Lục Yên không muốn động, anh giúp cô xoa xoa hoa huyết, mặc quần áo, sau đó ôm cô lên ghế, rồi tự mặc quần áo, chỉ một lúc sau, Tạ Đạo Niên hào hoa phong nhã đã quay về.

Anh rất thích hợp với những bộ đường trang như này, có một loại quyến rũ độc đáo trong đó.

Lục Yên chống đầu nhìn anh bận rộn.

Tại sao nhĩ? Tại sao trước đây không nhìn ra anh là một người giáo hoạt như vậy nhĩ?

Đúng là không thể nhìn bề ngoài.

Chân của cô bây giờ vẫn đang run nhè nhẹ, người sáng suốt nhìn vào là biết vừa làm chuyện gì.

...

Trong một nhà nghỉ dành cho các đôi lứa, tầng 2, phòng giường lớn.

Một cái váy màu đỏ roi xuống cái ghế cạnh giường, và bên cạnh nó có một cái áo sơ mi trắng.

Cô gái Một tay nắm ga trải giường màu vàng, vặn vẹo cơ thể, thể hiện sự mong muốn của mình.

Đôi chân trắng nõn cọ cọ xuống ga trải giường, hình xăm hồ điệp trên mu bàn chân càng thêm sinh động. Tóc đen xỏa tung trên giường, giống như thác nước.

"Ưm~~~." Đôi môi đỏ mọng rên rì thành tiếng, lông mi của Lục Yên run rẩy, lông mày lá liễu của cô hơi nhíu lại.

Bàn tay giữ lấy cái đầu của người đàn ông đang ở giữa hai chân mình, nhẹ nhàng nắm chặt mái tóc đen của anh.

Trên trần nhà có một cái bóng đèn ánh vàng, vừa mập mờ vừa ám muội.

Hai người đã tắm, cả người tỏa ra hương thơm, chân của cô thỉnh thoảng cọ cọ lưng anh một cái, thất lưng của cô cong lên như nàng tiên cá.

Anh ngừng đầu lên chăm chú nhìn cô, cái miệng cô mở ra rồi lại khép lại, vẻ mặt vui sướng vì động tác của anh.

Đầu lưỡi thăm dò ở bên ngoài một lúc, sau đó mới tiến vào, mút mạnh quần lấy mật dịch trong suốt, giống như một người chèo thuyền, đầu lưỡi của anh chính là dụng cụ để chèo thuyền tốt nhất.

Mà cái thuyền nhỏ này, đã bị anh cầm lái mà đi càng ngày càng xa.

Cánh xuân tươi đẹp, những lời muốn nói vẫn chưa nói hết.

Đào hoa đàm thủy*, sâu bao nhiêu? (*Đào hoa đàm thủy: là một thuật ngữ trong tiếng Hán, nó có nghĩa là: tình bạn/tình hữu nghị/tình cảm rất thâm thiết, nồng nàn; Ở đây nam chính như muốn hỏi tình cảm của anh và cô rất sâu đậm rất thâm thiết, nhưng nó cụ thể là sâu đậm, thâm thiết bao nhiêu? Cũng có thể hiểu thêm một nghĩa nữa là "cô bé" của cô sâu bao nhiêu?)

"A ~ Trường Canh ~..." Cô nắm chặt ga trải giường, ngực phập phồng, cái cổ ngẩng cao lên, quả anh đào cương cứng đang run rẩy, và mật dịch của cô tràn ra.

Tạ Đạo Niên đứng dậy, lau miệng, ngón tay mân mê hạt châu nhỏ của cô, "Thâm bất khả trắc* a." (*Thâm bất khả trắc: Quá sâu không thể đo được... Nguồn: Baidu)

Cô cắn cánh tay, hai chân mở rộng ra, như muốn nói, cửa vào đã mở, mời ngài trở lại.

Anh xé áo mưa, đeo vào sau đó đưa gậy thịt đến miệng huyết, đẩy mạnh vào, anh ôm Lục Yên nghiêng người qua, kéo chân cô qua eo, xương mu* như muốn chạm vào nhau, huyết non của cô co rút lại, mồ hôi ướt đầm, gậy thịt cứng rắn của anh đi vào sâu trong cô, cô liên tục thờ dốc. (*xương mu: là xương dưới phía trước xương chậu và nằm giữa 2 bẹn của cơ thể người.)

"Ưm... Trường Canh ~ quá nhanh rồi." Cô xoay người muốn ngăn cản anh, Tạ Đạo Niên dè mông của cô lại, hạ thân vẫn từng đợt từng đợt đâm vừa sâu vừa nhanh.

Hai người dục hóa thiêu tâm*, bởi vì ở ngoài nên Lục Yên không dám hét lên, Tạ Đạo Niên hôn cô, hai người cùng dè nén tiếng kêu. (*dục hóa thiêu tâm dục - trong dục vọng.dục trong tình dục; thiêu tâm - đốt cháy trái tim=> dục hóa thiêu tâm: trái tim bị đốt cháy vì dục vọng của tình dục)

Nhưng mà, căn phòng sát vách lại không như vậy.

"A ~ Nhanh lên ~ Mạnh vào ~ làm chết em đi..."

Âm thanh nam nữ vang lên không hề kiềm chế, tiếng rên rỉ của người phụ nữ trầm bổng kéo dài, cùng với tiếng thờ đốc đầy mạnh mẽ của người đàn ông.

Tạ Đạo Niên và Lục Yên sững sốt, hai người lập tức cúi đầu bật cười, Lục Yên nắm tóc anh, vuốt ve gương mặt anh, khiến trái tim anh rung động.

"Có vẻ như những đôi khác cũng rất kịch liệt."

Tạ Đạo Niên ôm cô, "Nào, lại đây, cái mông ngẩng lên nào."

Lục Yên nghe theo anh mà chống mông lên, anh một chân quỳ xuống bên cạnh chân cô, dùng tư thế này tiến vào cô.

"Úm~ Úm~ A...~ " Nửa người trên của cô dần dần trùng xuống dưới, cho đến khi chạm đến giường.

Anh nhéo hạt châu của cô, "Màu hồng nhạt."

Phía trên nó dính một chất lỏng trong suốt.

Cầm lấy hai tay của cô, tốc độ của anh nhanh hơn, tiếng va chạm thân thể ngày càng vang to lên, thậm chí còn kịch liệt hơn so với phòng bên cạnh.

Lục Yên nhìn sàn nhà màu đỏ, trên đó có hai đôi giày được để lộn tung, còn trên bức tường có một tấm Poster cao bồi miền tây, trong Poster có một người phụ nữ trên ngực có xăm một đóa hồng, tay luôn vào trong quần của người đàn ông, trên đỉnh đầu có một cái gương, có thể nhìn rõ mọi cử chỉ của họ.

Không chịu được, anh đâm vào quá sâu.

Hai tay đều bị anh kéo, cái mông cong vênh lên, tạo thành gợn sóng, từng lớp, từng lớp, giống như sóng biển.

Lúc sau thay đổi mấy cái tư thế ở mấy nơi khác nhau, Lục Yên vẫn bị đâm vừa nhanh vừa sâu, cuối cùng cũng về lại giường, tay anh chạm vào tóc cô, hạ thân vẫn đang di chuyển mạnh như vũ bão, da thịt chạm vào nhau, âm thanh va chạm thân thể vang lên khắp phòng.

Đã bao lâu, cô không biết, kim đồng hồ vẫn quay tròn quay tròn, chân của cô bắt đầu run rẩy.

Cảm thấy tàn suất anh ra vào thật tuyệt vời, Lục Yên sờ lên mặt anh, răng cắn vào môi anh, "Úm~ Trường Canh~ A~... "

"Chuẩn bị xong chưa?" Anh ngâm tai cô, "Hửm?!"

Cô thở hổn hển không đều. "Rồi~."

Cầm lấy bắp đùi của cô, kéo cô lại gần anh hơn, cơ đùi Tạ Đạo Niên đang căng chặt lại, sau đó thả lỏng.

A!

Lục Yên ngã xuống giường, anh nằm lên người cô.

Kim giây quay mấy vòng...

Tạ Đạo Niên rút áo mưa xuống sau đó ném vào thùng rác, ôm cô vào lòng, thân thể hai người vẫn đang trần trụi, cái gương trên trần nhà phản chiếu hình ảnh hai người.

Ngón tay Tạ Đạo Niên lướt qua bộ ngực của cô, sau đó di chuyển quanh rốn cô, "Mệt không?"

Cô gật đầu, dùng chân cuốn lấy anh, "Sao lúc trước không nhìn ra được anh lợi hại như này nhỉ?"

Anh nhéo mũi cô, "Bây giờ nhìn ra rồi chứ?"

"Hử!" Cô ngồi lên người anh, muốn anh ôm cô, Lục Yên đặt tay lên cằm, lặng lẽ nhìn anh, ánh mắt lấp lánh.

Người đàn ông của cô, đã âu yếm* cô rất nhiều đêm, khiến cô vui sướng hạnh phúc. (*âu yếm: yêu thương, mon trón... Trong trường hợp này ý của Lục Yên là đêm nào cũng được anh "yêu" nên cô rất vui.)

Anh nghĩ đến cái gì đó, bật cười, "Mỗi lần em đến tìm anh, anh đều bị em kéo lên giường."

"Ai nói, là anh kéo em lên." Cô không nhìn anh, đặt mặt mình lên ngực anh.

Tạ Đạo Niên nở nụ cười, không phản bác cô. Lấy chân đắp cho cô, hai người cứ ôm nhau nằm như vậy, một đêm khó quên.

Một trận gió thổi bay những cánh hoa rơi rụng trên mặt đường, cả con đường như tỏa hương thơm...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Tinh khô và nồng nhiệt

Lục Từ Hiên bước nhanh đến, ôm Ninh Tiểu Thuần từ phía sau, hôn lên lưng cô. Ninh Tiểu Thuần bị động tác bất ngờ của anh làm cho hoảng sợ, tỉnh táo vài phần. Cô giả dục: "Anh làm gì vậy?"

Hiện giờ trong óc Lục Từ Hiên toàn là hình ảnh mê người, anh ôm chặt cô, không cho cô quay người lại. Hôn lên xương quai xanh, lên cổ cô, gây cho Ninh Tiểu Thuần cảm giác tê dại.

Anh vén tóc cô lên, hà hơi vào tai cô, hơi thở nóng rực làm lòng cô nhộn nhạo. Tiếp đó, anh ngâm vành tai cô rồi cắn mút.

Ninh Tiểu Thuần không biết vì sao trong lòng cứ thấy khó chịu, không muốn cùng anh thế này, cô bất an giãy dụa. Lốp vài cọ xát, nghe tiếng Lục Từ Hiên rên rỉ nhỏ, cô kinh hãi, cảm thấy vật đó đã cứng, chạm vào mông cô. Cho dù còn cách lớp vải quần, cô vẫn biết nó nóng rực.

Lục Từ Hiên không hài lòng với tình trạng này, xoay người cô lại, hôn lên môi cô. Tay phải ôm chặt eo cô, tay trái lần lên vùng ngực.

Bàn tay còn cách lớp áo ngực, véo mạnh, cảm thấy nơi này đặc biệt mềm mại. Môi anh rời khỏi môi cô, hôn xuống ngực. Đầu lưỡi đảo quanh áo ngực, sau đó rê lên khe ngực, cảm giác ướt át khiến tim Ninh Tiểu Thuần đập thình thịch.

Anh thừa lúc cô phân tâm, nhanh chóng cởi áo ngực, ném ra xa. Ninh Tiểu Thuần không kịp kêu lên đã bị anh xô ngã lên giường, rồi thân anh phủ lên, hôn lên ngực cô. Anh dùng đầu lưỡi sùng ướt liếm quanh vú, lại hôn thật mạnh, gây ra tiếng mút cảm dỗ.

Toàn thân Ninh Tiểu Thuần không còn sức nằm trên giường, để mặc anh làm. Lục Từ Hiên day nhẹ ngón tay, chạm vào đỉnh đầu nhẹ nhàng ép xuống, đỉnh đầu nhỏ bé ngay lập tức cứng lên, anh hưng phấn bú mút, cắn nhẹ, khiến cô không kìm được tiếng rên.

Tay Lục Từ Hiên lén chui vào váy, vuốt ve bắp đùi cô, cảm giác trơn mềm làm anh không ngừng được. Tay anh vuốt ve lên xuống trên đùi, dần dần tới gần khu vực thần bí. Anh vừa hôn ngực cô, vừa cách lớp quần lót chạm vào chỗ kín.

Môi anh rời đi, chuyển dần xuống bụng. Chiếc váy cản trở bị anh cởi ra, đem đèn ẩn hiện dưới chiếc quần ren, anh đưa miệng đến gần. Đầu lưỡi nghịch ngợm gạt chiếc quần sang, định chui vào liếm nơi ấy. Ninh Tiểu Thuần không chịu nổi vận vẹo thân hình, miệng khẽ nhếch thờ ra.

Anh nâng hai chân cô, kéo quần lót xuống, nhìn trọn hết vùng đất thần bí.

Lục Từ Hiên như thường thức vật báu nhìn chăm chăm nơi riêng tư của Ninh Tiểu Thuần, vùng đồi cỏ rậm rì, bao trùm nơi riêng tư, khiến người ta càng muốn tìm hiểu đến tận cùng. Lục Từ Hiên quỳ trên giường, cúi đầu, bắt đầu dùng lưỡi quét nhẹ lên đùi Ninh Tiểu Thuần, sau đó từ chỗ giao nhau liếm lên xương hông, lặp lại gần mười lần.

Ninh Tiểu Thuần cảm thấy rất tê ngứa, gãi lúi vào cổ cảm giác hơi căng. Cô nắm tóc anh, thấp giọng kêu. Anh quét lưỡi từ đùi xuống dưới đầu gối, hôn vài cái, sau đó lại hôn ngược lên bắp đùi, tiếp tục động tác như vừa nãy.

Ninh Tiểu Thuần bắt đầu uốn éo, chân bắt giác đơng đưa, phát ra tiếng rên rỉ. Cô nhay cảm, cử động đã uơn ướt.

Anh nâng chân cô lên, mở chúng ra, tấn công vào điểm yếu nhất. Lưỡi anh tách hai cánh hoa ra, ngậm lấy nhụy hoa, quét lưỡi ngậm nó vào miệng đảo vòng trong ngoài.

Sau đó anh đổi qua bên kia, lặp lại động tác cũ. Cuối cùng cơ thể anh nghiêng qua, để môi mình song song hai cánh hoa, nhẹ nhàng ép miệng lại, mút mạnh, đầu lưỡi len vào giữa quét qua quét lại.

Ninh Tiểu Thuần gần như cực khoái, cực kì thoải mái. Anh lại bắt đầu liếm từ dưới lên, chậm chậm, đầu lưỡi đưa đến cửa vào thì kích thích trái phải, vừa đẩy hai cánh hoa ra vừa liếm, từng chút hướng lên nhụy hoa.

Cô thoải mái kêu lên, trong lòng gào thét: "Mau lên, hôn em chỗ đó..." Nhưng Lục Từ Hiên không hôn nơi đó, làm cô như bị treo lơ lửng. Cô không muốn chỉ rõ cho anh, nhưng lòng thầm bảo: "Mau, mau hôn chỗ đó."

Lục Từ Hiên thấy Ninh Tiểu Thuần khốn khổ, mừng thầm trong lòng, nhưng vẫn không hôn chỗ cô cần. Ninh Tiểu Thuần không còn chịu nổi khiêu khích của anh, tiếng nói tràn ngập ham muốn vang lên: "Mau ngậm nó đi, xin anh..." Cô sốt ruột, càng tăng thêm kích thích.

Anh thấy đã đến lúc, cười khẽ, lướt lưỡi quét nhẹ lên nhụy hoa. Anh tập trung sức lực cướp lấy "trần châu".

Anh vừa liếm, vừa lấy tay cào lên đồi cỏ, làm cô càng thêm thoải mái. Anh để lưỡi lên nhụy hoa càn quét, tiếp đó kích thích hai bên. Thỉnh thoảng lưỡi anh áp lên nhụy, còn dùng đầu lưỡi trêu chọc khắp nơi. Ninh Tiểu Thuần vô cùng hưng phấn, anh cảm thấy dưới nhụy hoa cô dường như có mạch đập.

Chất dịch của Ninh Tiểu Thuần tràn ra, chảy xuống. Lục Từ Hiên liếm của cô, thoải mái gặm nhẹ một tiếng, sau đó nhịp điệu nhanh hơn, liếm một vòng bên trên. Ninh Tiểu Thuần rung mình dữ dội, thấy cô đã đến đỉnh điểm, Lục Từ Hiên mới nhẹ thả ra, rồi khỏi nơi ấy, lúc thấy cô sắp hết lên, lập tức ngậm lại, làm cô hét không thành tiếng. Anh thấy mình có thể không chế được cô, thoải mái lòng tự tôn đàn ông, cùng tự hào biết bao!

Anh vừa lúc lấp đầu đầu lưỡi vừa liếm thật nhanh, bắp đùi cô càng kẹp chặt, rồi một lần rung mình mạnh mẽ, cuối cùng toàn thân tĩnh lại.

Lục Từ Hiên biết Ninh Tiểu Thuần đã đạt cực khoái. Anh từng coi sách, biết phụ nữ sau khi cực khoái qua đi, vô cùng khao khát được vật đàn ông lấp đầy. Tuy đây là lần đầu của anh, nhưng không cần phải dạy, anh cũng biết dựa vào bản thân mình.

Lục Từ Hiên nói là làm, tay phải vuốt ve chỗ kín. Sau đó anh chậm rãi xoay tròn tiến vô lối vào, ngón giữa ướt đầm cong nhẹ lên, chạm trúng mục tiêu.

Anh cẩn thận, như bóc trái vải, khẽ nhẹ, làm cô thấy như có như không. Tất nhiên miệng và bàn tay còn lại không rảnh rỗi, hôn lên môi cô, và vuốt ve ngực cô.

Tiếp đến tay trái anh đỡ bụng cô, tay phải hoạt động, anh khép ngón trỏ và ngón giữa lại tiến vào từ phía sau cô, di chuyển rất nhanh, lúc này Ninh Tiểu Thuần lại lần nữa muốn lên đỉnh.

Anh vì muốn kéo dài mà ép chặt tay vào người mình, ra vào thật nhanh trong hai phút. Ninh Tiểu Thuần đạt cực sướng, chất dịch tiết ra liên tục, chảy xuống không ngừng, do vận tốc vào ra của anh mà phát ra âm thanh, khiến người đó mặt xấu hổ. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện FULL

Anh ngừng tay một thoáng, rồi tiếp tục ra vào chậm lại, kéo dài thời gian lên đỉnh của cô. Anh nói những lời tục tĩu bên tai cô: "Tiểu Thuần, của em thật là đẹp làm anh muốn ngừng mà không được. Đàn ông đều muốn làm em! Đây, để anh làm em chết luôn..."

Ninh Tiểu Thuần đang lúc mơ mơ tỉnh tỉnh, nghe anh nói mà nhũn mảy, anh ngày thường nhã nhặn ôn hoà cách anh bây giờ vạ dẫm. Chẳng lẽ, đàn ông đều là cảm thú, là động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới?!

Ngón tay anh ướt đầm, anh biết lúc này là lúc đi vào. Anh nhanh chóng rút ngón tay ra, đứng lên, cởi thắt lưng, cởi quần ngoài và quần lót, vật đó đã cương cứng.

Anh hăng hái đâm vào theo phương cách ba nông một sâu, rồi năm nông một sâu. Lối vào của cô thật chặt, cho của anh cảm giác bị siết lại, cực kì dễ chịu. Anh cố đẩy thật sâu vào trong. Anh vẫn luôn tìm kiếm tầm mông mông đó nhưng không cảm thấy nó, anh nghĩ ngờ, là anh làm không đúng nên tìm không ra?

Anh nâng hai chân cô lên, để tay vào nhượng, đẩy hai chân cô ra trước, lúc này chỗ kín của cô dường như phô bày ra hết, lúc đổi tư thế, anh cố không để vật đó của mình trượt ra, lại tiếp tục ra vào mạnh mẽ.

Ninh Tiểu Thuần rên rỉ "Ah... Thật dễ chịu... em không chịu được... Chậm... chậm lại..."

Lục Từ Hiên đẩy vào nơi sâu nhất, đâm mạnh ba phút. Hai chân cô kẹp chặt anh, để anh ép chặt người cô. Tầm dra bên dưới đã ướt sũng, trong phòng tràn ngập mùi vị tình dục.

Ninh Tiểu Thuần lại lần nữa lên đỉnh, tối nay cô ăn thức ăn dễ tiêu hoá, giờ mệt không còn hơi sức. Làm tình, quả thật là việc khổ cực tốn hao thể lực nhất.

Lục Từ Hiên nặng nề thở bên tai cô. Cô đột nhiên cảm thấy anh rung mình, sau đó một dòng âm ấm phun ra trong cô, hai người đạt cực khoái cùng lúc.

Anh ngã nhào lên người Ninh Tiểu Thuần, thoả mãn gằm nhẹ. Một ít tinh dịch từ trong cô chảy ra đến đùi, ẩm áp, dấp dính.

Lục Từ Hiên nằm trên người cô, vừa vuốt ngực cô, vừa trầm tư: Gần đây thái độ của Ninh Tiểu Thuần với anh như thay đổi, cảm giác xa lạ, không còn cảm giác thân thiết giữa hai người yêu nhau như trước đây. Anh muốn qua cách thức đặc biệt của tình yêu để tìm lại tình cảm trước kia. Huống hồ, anh vẫn không vượt rào, không chạm vào cô, anh không muốn ngày nào đó chia tay, vẫn không có được cô, vậy sẽ thật nuối tiếc. Thế nên, đêm nay anh ta ra tay trước...

Anh ta chợt nhớ một chuyện, vội vàng ngồi dậy, nhìn xuống dra giường, không thấy vết tích anh muốn. Anh ta nhú mày, sao lại thế này?

Anh ta biết phụ nữ dù chưa quan hệ, nhưng vì tai nạn ngoài ý muốn vẫn có thể bị rách màng trinh. Cũng có người khi rách lại rất ít máu, không nhất định phải chảy ra. Nhưng không thấy biểu trưng đó, lòng anh ta vẫn thấy vướng mắc.

Ninh Tiểu Thuần thấy anh ta nhú mày, biết anh ta đang nghĩ gì. Suy cho cùng đàn ông trưởng thành dưới ảnh hưởng của truyền thống Trung Quốc luôn muốn lấy một cô gái còn nguyên vẹn, vậy chẳng phải tấm màng đó quý giá hơn tình yêu hay sao?

Cô mệt mỏi, không muốn nghĩ đến, xoay người ngủ.

- ----

Màn đêm buông xuống, Ninh Tiểu Thuần thắng lợi trở về, nhìn chiến lợi phẩm trong tay, lòng cô tràn trề vui sướng. Ừm, phải cố gắng làm việc, kiếm lại mớ tiền đã tiêu này.

Cô bỏ đồ xuống chạy vào tắm rửa, rồi thoải mái ngồi trên giường, bóp chân, xoa vai, đi mua sắm cũng mệt người thật. Cô lấy đôi giày sandal hồ ngón gót nhọn bọc kim loại cao cả tấc mới mua ra, lần đầu tiên mang giày cao thể này, không biết đi dọc đường có bị lật ngã không đây.

Nói là làm, cô lập tức mang vào, đi một vòng quanh phòng. Cô khổ sở lao đảo xiêu vẹo ra đến phòng khách, phải vịn vào tường mới đứng vững. Tiêu rồi, không nên mua giày cao đến thế này, thật khó thân. Chợt chuông cửa vang lên, cô chậm rãi đi ra, nhìn qua mắt mèo xem người bên ngoài, khuôn mặt tuấn tú của Cung Triệt in rõ ràng vào mắt. Cô nhanh chóng mở cửa, mời gã vào nhà.

Cung Triệt vào nhà, thích thú nhìn đôi giày của cô, Ninh Tiểu Thuần lập tức cời giày ra, giải thích: "Mới mua nên mang thử."

Cung Triệt không nói tiếng nào, thấy cô mặc áo tắm, lập tức đi vào phòng tắm. Ninh Tiểu Thuần liền hiểu, lẳng lặng ngồi bên giường, chờ phục vụ cho gã.

Lúc này đi động chợt vang lên, là Lục Từ Hiên. Cô nhanh chóng bấm nghe, vô thức hạ giọng: "Từ Hiên, có chuyện gì không?"

"Em có ở nhà không? Anh muốn gặp em." Lục Từ Hiên nói, giọng có vẻ gấp gáp.

Ninh Tiểu Thuần nghĩ thật nhanh, cô không thể đuổi Cung Triệt về, mà cô cũng không dám, cách duy nhất chính là không để Lục Từ Hiên đến nhà trọ. Cô chợt dạ nói: "Xin lỗi, giờ em đang ở nhà người bạn, cô ấy thất tình, em muốn ở cùng cô ấy nên không thể gặp anh được."

"Không ở nhà? Thật không thể gặp anh được?" Lục Từ Hiên truy hỏi.

Ninh Tiểu Thuần cảm thấy anh ta thật khó hiểu, nên xuống nước: "Thật sự không thể bỏ cô ấy được, cô ấy cần người an ủi, mai em đến tìm anh, nhé?" Text được lấy tại Truyện FULL

"Tốt thôi." Anh ta không để Ninh Tiểu Thuần đáp lại đã cúp máy, Ninh Tiểu Thuần nghi hoặc nhìn điện thoại, anh ta làm sao vậy?

Cung Triệt đầu tóc ướt sũng từ phòng tắm đi ra, thân trên để trần lộ ra thân hình cường tráng, nửa thân dưới chỉ quấn một cái khăn lông lớn, làm cho người ta mơ tưởng.

Gã thấy Ninh Tiểu Thuần đã cởi giày liền bảo: "Mang nó vào." Ninh Tiểu Thuần khó hiểu nhìn gã, gã cười gian nói: "Chúng ta nghiên cứu trò gì khác đi."

Tìm Ninh Tiểu Thuần đột nhiên nảy lên đập thành thịch không biết là do hưng phấn hay do sợ hãi.

Cung Triệt đến cửa sổ kéo màn, sau đó ngồi lên giường, thấy Ninh Tiểu Thuần vẫn chưa mang giày vào, bắt mắt nhú mày: "Mang vào đi!"

Ninh Tiểu Thuần ngoan ngoãn cúi xuống mang giày vô, chợt thấy lạnh lưng, áo đã bị kéo ra tuột xuống đến lưng, để hở tấm lưng bóng loáng và cặp ngực mê người. Cô còn đang ở tư thế xoay người mang giày, đôi vú theo động tác của cô mà lắc lư, cánh tay gã ôm ngang eo cô, đôi môi mát lạnh in lên lưng cô.

Ninh Tiểu Thuần xấu hổ giữ nguyên tư thế, cảm nhận làn môi mát di chuyển trên làn da. Môi gã từ gáy hôn theo đường cong, vòng hết toàn bộ lưng cô. Sau đó tay gã siết lại, xoay Ninh Tiểu Thuần qua, vron lưỡi liếm láp, hôn xương quai xanh cô.

Cuối cùng Ninh Tiểu Thuần đã có thể thay đổi tư thế, cô ngước lên, thoải mái nhìn trần nhà, bộ ngực không biết là cố ý hay vô tình mà cọ xát lên vòm ngực Cung Triệt.

Môi Cung Triệt chuyển từ xương quai xanh xuống ngực, gã dùng đầu ngón tay day nhẹ đầu vú, sau đó đè nhẹ rồi mút. Đầu vú rất nhạy cảm, lập tức thẳng cứng. Gã vừa mút bên trái, vừa đưa tay vuốt ve bên phải. Ninh Tiểu Thuần gắng sức nén tiếng rên rỉ.

Gã thô bạo cởi áo cô đến tận eo, sau đó đẩy cô ngồi lên giường, nâng hai chân cô lên đặt trên vai mình, vùi đầu vào nơi thâm kín của cô.

Gã hà hơi vào cửa mình, hơi thở ẩm áp làm cô ngứa ngáy. Lưỡi gã đâm vào trong cô quấy nhiễu khiến cô nhũn người. Sau đó gã cuộn đầu lưỡi lại rồi đâm vào, tuy rằng vào không được sâu nhưng vẫn khiến cô cảm thấy phía dưới rất căng tức. Gã còn dùng đầu lưỡi khều nhẹ phía trong cánh hoa, làm cô run rẩy cả người, cảm thấy khoan khoái không thể diễn tả nổi.

Cung Triệt không trêu đùa phía dưới cô nữa, mà bảo cô nằm sấp cong người tạo thành hình vòm. Cô nghe lời nằm sấp lại, ánh mắt dờ dẩn, trong lòng rỗng không. Gã thấy cặp mông trắng mịn của cô vênh lên, cười cười đến gần, lưỡi đánh từ hậu môn liếm hướng lên trên, hậu môn, cửa mình, cánh hoa đều tận tình liếm láp, Ninh Tiểu Thuần bật rên rỉ, cảm giác mới lạ lan tràn khắp cơ thể.

Gã đưa mặt đến gần lõi vào liếm ngược lại, đầu lưỡi, môi ở lõi vào liếm ngược trên dưới, xâm nhập thăm dò, cọ xát kích thích. Lúc đầu lưỡi chạm đến nhụy hoa, gã cúi mặt để chớp mũi, miệng dán sát lên đó, đầu lưỡi chậm rãi vuốt ve trêu đùa, chậm rãi hút vào, còn phát ra tiếng bú mút, khiến người nghe thấy phải mặt đỏ tim đập, kích thích tăng lên.

Tay Ninh Tiểu Thuần siết dra giường, mồ hôi chảy từ trên mặt xuống, hơi thở ngày càng nặng nề, môi khẽ mở ra, phát ra tiếng thở dốc khe khẽ. Đồi ngực phập phồng lên xuống, đôi vú cũng đung đưa.

Cung Triệt nghiêng mặt sang một bên, mặt ở giữa hai chân vừa lắc vừa đảo từ nhụy hoa, cánh hoa, cửa mình đến hậu môn thật nhanh. Lúc gã lắc lư, đầu lưỡi cũng kích thích mãnh liệt toàn bộ phía dưới cổ.

Gã liếm hậu môn, ngón tay đánh vào nhụy hoa, ngón tay di chuyển, vỗ về nhụy hoa khơi lên khoái cảm. Còn thăm dò cả lối vào tràn ngập chất dịch, để ngón tay dính đầy chất dịch vuốt ve lên toàn bộ của cô.

Ninh Tiểu Thuần đã "nóng" khó dần nổi, thân thể uốn éo, mông vênh lên, để ngón tay gã càng thêm sát với lối vào, chất dịch tràn ra không ngừng, chảy ướt đùi cô.

Từ chỗ kín của cô Cung Triệt ngẩng đầu lên, thấy cô ửng hồng mặt, dăng về quyền rũ thì lộ vẻ tươi cười, vỗ vỗ mông cô nói: "Không thể chỉ có mình tôi làm cho em được, chúng ta đổi qua kiểu 69."

Ninh Tiểu Thuần nửa nằm sấp trên giường giữ tư thế cong người một lúc lâu, tay chân gần như tê cứng, lúc này không phải nằm như thế nữa, cô rất hài lòng. Cung Triệt nằm trên giường, mặt hướng lên, Ninh Tiểu Thuần bước ngang còn lợi dụng giày cao gót nghịch ngợm cọ vào vật đàn ông đã cứng của gã, tiện đà dùng mũi giày chọc nhẹ, Cung Triệt cảm thấy hơi đau, nhưng sau đó lại là cảm giác dễ chịu, thoải mái.

Gã cảm chân cô, kéo cô ngã lên giường, nhìn cô nói: "Nhanh lên, của tôi đang chờ em." Ninh Tiểu Thuần liếc mắt nhìn của gã, sau đó nghiêng người ép lên gã, còi khàn khàn, thả tự do cho vật đó.

Vật của gã đã nóng rực, sưng phồng. Cô vén lông, sau đó cảm nó, vuron lưỡi chậm rãi liếm láp, từ dưới gốc liếm lên đến đỉnh đầu. Cô nghe tiếng thờ dốc thoải mái từ miệng gã tràn ra, cô lắc lắc mông, ý bảo gã cũng phải làm việc. Khoé miệng Cung Triệt nhếch lên, sau đó hơi ngửa đầu, liếm láp cô.

Cô liếm xong, từ từ đưa gậy sát ngậm vào miệng, đầu xoay vòng, lúc xoay, vật đó đảo trong miệng cô, chạm đến nhiều nơi. Toàn thân gã khoan khoái, cảm thấy rất dễ chịu, bèn vuron tay xoa vuốt ngực cô, còn đầu lưỡi tăng nhanh tốc độ.

Ninh Tiểu Thuần kiểm không nổi gậy ra vài âm thanh ướt át, khiến Cung Triệt điên đảo hồn vía. Gã cố ý ngậm nhụy hoa của cô rồi để yên, chỉ ngậm đó, hút vào, đầu lưỡi không có động tác nào cũng không đụng đến dây. Lúc này nhụy hoa của Ninh Tiểu Thuần đã sưng đến đỏ bừng, cô "sung sướng" đến "đau nhức".

Đôi môi cô quay quanh đỉnh đầu hướng xuống phần thân, tay nắm chặt phần còn lại, xoa vuốt nhưng lưỡi vẫn che trên đỉnh đầu, đồng thời tay cô chà xát trên dưới, vật đó càn ngay cảng lớn, miệng cô bị lấp muốn nổ tung.

Cung Triệt muốn "trừng phạt" cô thật nặng, gã tiếp tục liếm nhụy hoa sưng đỏ, nhìn cô khẽ vận vẹo eo trốn tránh, mà cảm thấy vui thích.

Ninh Tiểu Thuần hơi run rẩy, cực kì yếu ớt, một cơn sóng ụp đến, cả người run lên trời nổi bông bênh, cô ngừng lại, nằm trên người Cung Triệt không nhúc nhích.

Cô biết, cô đã đến đỉnh. Trong đầu cô ngoại trừ cảm giác kích thích tột cùng ra thì không còn ý nghĩ nào khác.

Cung Triệt chờ một lúc, đoán rằng cô đã tỉnh táo, xoa ngực cô bảo: "Nào, xong món khai vị rồi, chúng ta bắt đầu "bữa chính" thôi!"

Ninh Tiểu Thuần nằm nghiêng trên giường không muốn động dậy, Cung Triệt nhìn xuống, kéo cô một cái chi xuống đất nói: "Bước xuống." Cô chớp chớp mắt, tự hỏi sao không phải là trên giường.

Cung Triệt đứng gần giường, hai tay giơ ra ôm cô đứng xuống đất, Ninh Tiểu Thuần mang giày cao gót, vừa tiếp đất lao đảo suýt té. Cung Triệt lộn ra nụ cười gian tà, ra lệnh: "Hai ta làm kiểu mới, để hưởng khoái cảm như trên thiên đường."

Gã kẻ sát tai Ninh Tiểu Thuần nói mấy câu, mặt cô hồng lên, tim đập dồn dập, khó khăn giữ thăng bằng, cúi người về trước, hai tay nắm hai gót giày của mình, mông đưa về sau. Giày cao gót khiến đùi Ninh Tiểu Thuần căng ra, kéo căng đường cong bắp chân cô, để Cung Triệt thấy cảnh trước mắt mà bùng bùng cảm xúc, gã không thể đợi được nữa.

Cách thức "bốn thế Phụng hoàng" giày cao gót, thế thứ nhất Phụng hoàng uống nước, bắt đầu — Cung Triệt đứng vững vàng phía sau Ninh Tiểu Thuần, vịn ngay hông cô, tiến mạnh vào từ phía sau. Ninh Tiểu Thuần bật thốt, lần đầu tiên họ thử tư thế này, rất mới lạ. May mà lối vào đã ướt át, vật cứng của gã đi vào dễ dàng nên cô không đau lắm.

Cung Triệt ôm chặt cô, tránh cho cô không bị ngã chúi về trước. Ninh Tiểu Thuần thật dẻo, cô dựa đầu lên đầu gối, hai tay ôm bắp chân. Cô uốn gập người, cảm giác bị kéo căng rất rõ ràng. Cung Triệt bắt đầu di chuyển, ra vào hết sức, âm thanh hoan ái vang lên phóng tung. Gã đi vào, đâm đến nơi sâu nhất của cô. Khi gã tiến vào, cơ thể cô phía dưới gã run rẩy co giật, cô có phát ra tiếng rên rỉ như con mèo nhỏ.

Phía dưới gã không ngừng chạm vào cô, nơi đó của cô nhỏ hẹp nghén chặt, vách tường bao chặt lấy gã, gã thoải mái ngửa cổ, yết hầu trượt lên xuống liên tục. Nơi đó của cô ướt đầm đìa, trong miệng toàn là tiếng rên rỉ.

Eo cô mỏi không chịu nổi, toàn thân mất hết sức lực. Cung Triệt liếc nhìn thấy, bắt đầu thế thứ hai Phụng hoàng giương cánh trong "bốn thế Phụng hoàng" — gã đỡ cô lên, nâng thất lưng nằm ngang mặt đất, hai tay cô đưa ra sau cho gã nắm lấy, gã uốn người dùng sức tiến vào. Người Ninh Tiểu Thuần nghiêng tới trước, cặp mông lắc lư. Cô tựa như một con phụng hoàng đang giương đôi cánh, người như muốn bay, cảm giác rất đẹp.

Người ta nói: "chín nông một sâu, phải ba trái ba, lượn như lượn bơi, vào như đĩa tiến." mười sáu từ này đủ để miêu tả sự thành thạo nên có của đàn ông lúc ân ái, Cung Triệt đều thực hiện rất nhuần nhuyễn. Đỉnh đầu tiến sâu trong lối vào, khiến cô rơi vào trạng thái hưng phấn cùng cực, lối vào liên tục co bóp thật mạnh vài lần. Ninh Tiểu Thuần thờ gập và rên rỉ sắp khàn cả giọng.

Cung Triệt thừa dịp, thực hiện thế thứ ba Phụng hoàng ngẩng đầu — eo cô càng mỏi, gã đỡ cô đứng thẳng, bao vây cô từ sau, ôm trọn hai bầu ngực cô. Ninh Tiểu Thuần ngửa đầu ra sau dựa vào ngực Cung Triệt, tay vuốt ve mông gã. Vì lúc này Ninh Tiểu Thuần được thăng bằng, nên có thể đóng đưa eo lên xuống, phối hợp nhịp ra vào của gã.

Từng dòng nước ấm cùng khoái cảm phủ chụp sâu trong lòng Ninh Tiểu Thuần, má cô đỏ rực, ham muốn vút cao, cơ thể co giật từng hồi, người đầy mồ hôi, thờ hồn hển. Trong phòng tràn ngập âm thanh giao hoan, vang mãi bên tai, đau nhức và ham muốn đan xen, tìm Ninh Tiểu Thuần này tình thích, đầu óc trống rỗng. Text được lấy tại Truyện FULL

Tiếp tục thực hiện thế thứ tư Đan Phụng hoàng Triều Dương — Ninh Tiểu Thuần nâng một bên chân lên giẫm lên giường, chỉ đứng một chân còn lại, hai tay giơ ngang. Cung Triệt ở đằng sau nâng hai tay cô, ngón tay hai người lồng vào nhau, gã đâm mạnh vào.

Vật cứng ra vào trong cô giống như đĩa, từng chút từng chút chui vào trong. Cô nắm chặt tay Cung Triệt, ngón tay cong siết cho Cung Triệt biết rõ cảm xúc của cô. Bức vách lối vào của cô có thể cảm nhận rõ ràng vật cứng cọ xát nhích vào, cô chao đảo thân trí.

Sau đó âm thanh giao hoan liên tiếp không ngừng vang lên rất lâu, về mặt Ninh Tiểu Thuần đầy mê mẩn, quyền rũ động lòng người, ánh mắt cảm dỗ, phối với tiếng thờ yêu kiều, thêm ham muốn hưng hực càng thêm xinh đẹp. Cô đột nhiên rít lên, chạm đến đỉnh điểm, một dòng ấm nóng bắn ra từ Cung Triệt. Cô bám chặt Cung Triệt, gã cũng phát ra tiếng gừ thoải mái, hai người cuồng nhiệt giao hoan cùng lên đến đỉnh.

Cả người Ninh Tiểu Thuần yếu ớt, mệt mỏi dựa hẳn lên người Cung Triệt. Cung Triệt cũng toàn thân đầy mồ hôi, thờ hồn hển, tóc ướt sũng dính trước trán. Cả người gã khoan khoái, kéo

cô cùng ngã lên giường, nhắm mắt lại.

Trong căn nhà trọ màu hồng phấn đang diễn ra cảnh mây mưa, thì một thân hình cao ngất lẳng lẳng đứng dưới lầu, nhìn lên bức rèm cửa che kín, nắm tay nắm chặt, nổi gân xanh.

"Có ấy gât mình." Trong đầu Lục Tử Hiên chỉ có duy nhất ý nghĩ, Ninh Tiểu Thuần đã cấm sừng anh ta!

Lục Tử Hiên vốn đến tìm Ninh Tiểu Thuần, khi anh ta vào nhà trọ thì thấy bóng dáng một người đàn ông xuất hiện trong phòng cô, anh ta lập tức nổi giận. Lấy điện thoại ra gọi cho cô, cô lại nói dối anh ta, bảo đang an ủi người bạn bị thất tình. Tai nghe là giả mắt thấy mới là thật, chính mắt anh ta nhìn thấy thì không phải giả.

Anh ta không biết mình đã mọc sừng bao lâu, anh ta thật quá thất bại. Lần trước cô và anh ta xảy ra chuyện đó, không thấy máu, lúc đó anh ta đã nghi ngờ sự trong trắng của cô, bây giờ, quả nhiên cô đã hiến dâng lần đầu cho người khác. Trong lòng anh ta khó chịu, thật khó nuốt trôi cơn tức này, danh dự đàn ông của anh ta để chỗ nào?

Anh ta giận run người, nổi giận đùng đùng chạy lên nhà trọ, lúc đứng trước cửa phòng Ninh Tiểu Thuần, anh ta lại không biết phải làm sao. Phải phá cửa vào, bắt gian tại giường, đánh cho một trận, hay là nên tỉnh táo, sau khi nói xa nói gần kéo cô về đường ngay nẻo thẳng?

Anh ta kê tai sát cánh cửa lắng nghe động tĩnh trong phòng. Loáng thoáng nghe tiếng phụ nữ rên rỉ phóng dăng khiến người khác nghe mà xấu hổ, đầu óc anh ta ong ong, tay nắm thành nắm, khớp xương kêu răng rắc.

Anh ta cười khổ lùi lại hai bước, đè nén lửa giận, hiện giờ anh ta không thể xúc động mà phải điều tra cho ra tên đàn ông đó là ai, anh ta sẽ không dễ yên cho bọn họ.

Lục Tử Hiên hung dữ liếc cánh cửa nhà Ninh Tiểu Thuần, rồi xoay người xuống lầu. Lúc này, tiếng bước chân dồn dập trên lầu vang đến, anh ta ngẩng đầu, thấy một cô gái trẻ mặc một bộ váy ngủ gần như trong suốt, trên tay cầm một túi đồ lớn đi xuống.

Váy ngủ màu trắng, chất vải hơi mỏng, hiện hết quang cảnh bên trong. Dáng người xinh đẹp, da thịt trắng ngần, áo ngực ren và quần lót ren màu đen ẩn hiện quyến rũ. Khe ngực cô gái rõ ràng, hai vú vụn cao, khiến mạch máu người xem căng đau. Lục Tử Hiên bỗng cảm thấy thân dưới sưng lên rõ rệt, anh ta hít sâu một hơi.

Thiên Khiết Nhi thấy Lục Tử Hiên, giật nảy người, có bốn cô gái ở trong căn hộ màu hồng này, cô cho rằng nơi này sẽ không có đàn ông xuất hiện nên mới dám ăn mặc thế này chạy xuống lầu. Cô liếc nhìn Lục Tử Hiên, mặt đỏ lên, kéo túi rác đi xuống thật nhanh. Lục Tử Hiên nhìn không chớp mắt bóng lưng cô, yết hầu lên xuống, nuốt nuốt nước miếng.

Thiên Khiết Nhi bỏ rác xong cẩn thận đi lên lại, nhìn ngó chung quanh, không thấy bóng dáng Lục Tử Hiên đâu. Cô cảm thấy lạ, cô không thấy hắn đi xuống, vậy chắc bây giờ hắn ở trong phòng nào đó rồi?

Vừa nghĩ thế, cô thoải mái không còn xấu hổ nữa. Cô bước nhanh về tầng mình thì thấy Lục Tử Hiên đứng trước cửa nhà cô, ngọn đèn vàng ngoài hành lang chiếu lên người anh ta, khuôn mặt anh ta mơ hồ không thấy rõ biểu cảm. Thiên Khiết Nhi tròn mắt há hốc miệng chết đứng tại chỗ.

Cô kinh hoàng, trong đầu hiện lên những câu nói rất kì lạ: đêm chết người trắng thanh gió mát, ngày lành tháng tốt, truy hoan hưởng lạc, cá nước thân mật, đèn đuốc sáng rực... Aaaaaaa, cô sao thế này? Theo bản năng cô gõ gõ đầu mình, coi Lục Tử Hiên như không tồn tại, mở cửa vào nhà.

Lúc cô mở khoá, nắm tay nắm cửa, bên cạnh có người đến gần cô, một bàn tay chụp lên tay cô, ngón tay vuốt ve mu bàn tay cô, còn thổi hơi vào tai cô, hơi thở ẩm áp khiến lỗ tai ngứa ngáy, toàn thân cô như có luồng điện xẹt qua, tê tê dại dại.

Thiên Khiết Nhi dừng cảm ngẩng đầu nhìn thẳng Lục Tử Hiên, nói đứt quãng: "Anh, anh là ai, anh muốn làm gì..." Lục Tử Hiên không nói, bàn tay bất ngờ bao lên người Thiên Khiết Nhi, vuốt theo đường cong đi xuống. Thiên Khiết Nhi run rẩy, đẩy anh ta ra, lách mình vào nhà. Cửa nhà cô chưa kịp đóng lại Lục Tử Hiên đã chen vào.

Trong phòng chỉ để ánh sáng yếu ớt, mắt Lục Tử Hiên đánh giá quanh phòng, xác định cô chỉ ở một mình mới dám ra tay. Anh ta ép cô lên tường, nhẹ nhàng vỗ về gương mặt cô, dùng giọng nói hấp dẫn: "Em đẹp thật, đẹp như tiên nữ giáng trần, làm người khác không kiềm được muốn thương yêu em."

Thiên Khiết Nhi kinh hoàng kêu to lại bị Lục Tử Hiên hôn, tiếng kêu sợ hãi bị nuốt mất. Cô nhìn vào đôi mắt sâu của anh ta, thì bị nỗi đau buồn trong đôi mắt đó làm hoảng sợ, người này mang đau buồn cùng phần nộ, hợp với khuôn mặt anh tuấn làm người khác không thể rời mắt, thật là giết cô gái trạch nữ là cô chết tươi. Cô bình tĩnh lại không phản kháng nữa, chỉ liều mạng theo dõi anh ta, nhìn vào mắt anh ta.

Lục Tử Hiên thấy cô yên lặng, khoe miệng nhếch lên. Đàn bà đều phóng dăng lẳng lơ như thế, Ninh Tiểu Thuần đã thế, cô gái trước mặt này cũng thế, không có một chút ý thức nguy hiểm nào, đã nổi lên cô ta cũng là người dễ dãi. Không hưởng thật phí, anh với cô ta sẽ chơi một đêm.

Nhìn dáng người cô ta cũng đã trưởng thành, lại không phản kháng, sẽ không bị ghép tội cưỡng dâm. Hắn cười gian manh, làm nộ hôn sâu thêm.

"Tôi muốn em!" Lục Tử Hiên dùng giọng nói tràn ngập tình dục.

Thiên Khiết Nhi chưa kịp hiểu lời Lục Tử Hiên nói, hắn đã ôm lấy cô, xoay tròn một vòng ấn cô vào ghế salon, đôi tay hắn chia nhau vurun vào trong váy ngủ cô, phân nhau hành động, một tay hướng lên trên, một tay xuống phía dưới, vuốt ve hai nơi mẫn cảm trên dưới. Hơi thở hắn nóng rực quanh quần gáy cô, đôi môi nóng như lửa gieo xuống cần cỏ mảnh mai của cô những vết đỏ đậm lợt không đều.

Ngực cô bị kéo lộ ra ngoài, hắn kéo mạnh áo lót cô, cặp vú đầy đặn bật ra ngay tức khắc, nảy lên theo động tác của hắn. Bàn tay hắn thoả sức vuốt ve, ngón tay dài dề lên đỉnh đầu tròn trịa, xoay vắn. Bàn tay ôm một bên ngực, cảm nhận sự mềm mại, và đoá hồng nhàn nhạt, khiến luồng khí nóng bắn xuống vật giữa chân hắn.

"Hai khối này có làm đàn ông tán gia bại sản cũng cam lòng!" Lục Tử Hiên cảm thán, hắn thô bạo cỡi áo ngủ trong suốt cô ra, cúi đầu cắn một bên đỉnh đầu, nhẹ mút vào, nụ hoa nhanh chóng chuyển sang màu hồng xinh đẹp, đầu lưỡi hắn đánh chuyển trêu đùa.

"Ừm..." Cô ngửa đầu, phát ra tiếng rên.

Nụ hôn của hắn đột nhiên trở nên cuồng bạo, răng cắn vào đầu vú, nhay kéo, thần kinh cô căng lên, khoái cảm càng dồn dập xông vào người.

Bàn tay mạnh mẽ siết gò mông đàn hồi phía dưới, sau đó ngón tay luồn vào viền quần lót, dùng sức kéo xuống, nơi bí mật màu hồng hiện ra trước mắt. Cửa mình trơn mềm vì kích thích mà hơi rung rung, chất dịch thấm ướt chung quanh, sáng óng ánh.

Bàn tay mạnh mẽ siết gò mông đàn hồi phía dưới, sau đó ngón tay luồn vào viền quần lót, dùng sức kéo xuống, nơi bí mật màu hồng hiện ra trước mắt. Cửa mình trơn mềm vì kích thích mà hơi rung rung, chất dịch thấm ướt chung quanh, sáng óng ánh.

Tay hắn phủ trọn khu vườn, bàn tay quấy phá, đẩy hai cánh hoa sang hai bên, nắm nụ hoa nhạy cảm, chà xát thật nhanh đầy ác ý. Truyện được copy tại Truyện FULL

"Đừng dừng... Uh..." Hai chân Thiên Khiết Nhi vì bị ngón tay quấy nhiễu mà căng ra, cổ họng cũng nghẹn thất. Mỗi cô thoát lời phản đối yếu ớt bất lực, cảm giác tê dại lan nhanh khắp thân làm hai chân cô mềm nhũn. Cô bất giác cúi người về trước, đôi môi đỏ mọng nhả ra từng làn hơi nóng.

Hắn cắn vành tai cô, nói: "Ngon, đừng có chống cự, tận tình hưởng thụ đi." Ngón cái và ngón trỏ hắn nắm nụ hoa nắn bóp, đến khi nó sưng đỏ to lên, truyền đến từng cơn khoái cảm mát hẳn. Ngón giữa hắn linh hoạt thăm dò lối vào, tận tình xoa vách tường mềm mại, làm chất dịch tràn ra càng nhiều, chảy dọc xuống đùi.

Thiện Khiết Nhi muốn đẩy hắn ra, gãi dằn ông xa lạ này sao có thể dễ dàng xâm phạm cô, nhưng không còn trêu đùa vỗ về của hắn, trong cô thấy trống rỗng, nửa người dưới lại ngứa ngáy khó chịu, máu thuần đàn xen, không biết làm sao. Lục Tử Hiên ngồi dậy, một tay ôm bắp đùi cô, để hai chân cô mở rộng thêm, đưa lưỡi liếm hương vị mới mẻ ngọt ngào. Bên trong đùi cô có ngón lừa di chuyển truyền từng cơn tê dại, đánh tan toàn bộ tức giận của cô.

Tay cô vịn lưng ghế salon, hai chân mềm nhũn rũ xuống, độ cao như thế càng dễ Lục Tử Hiên mặc tình mút mát, đầu lưỡi linh hoạt đưa vào xoay ra, đùa nghịch đẩy cô về phía đỉnh triều, âm thanh yêu kiều càng lúc càng không kiềm được, quanh quẩn vang to trong phòng khách.

"Em thật ngon." Lục Tử Hiên khen ngợi, hắn liếm láp liên tục cửa mình cô như nhấm nháp socola hảo hạng. Nằm trên salon, Thiện Khiết Nhi không ngừng lắc lư đầu, khó kiềm chế nổi. Cô cảm giác cô sẽ chết mất, sẽ tan chảy mất! Tuy không phải là lần đầu tiên nhưng cô vẫn còn rất non nớt, từng đợt tấn công khiến cô không chịu được. Các giác quan toàn thân cô nhanh chóng bị khoái cảm xâm chiếm, cô không còn cảm nhận được bất cứ gì, cũng không biết phải kháng cự lại hắn thế nào.

"Ah..." Đôi môi đỏ mọng phát ra tiếng rên yêu kiều liên hồi, cô không khống chế được vòng eo đang đưa, không cản được đôi mông luôn đưa đến sát mặt hắn.

"Đôi, đôi cái đó..." Đầu lưỡi đã không còn thoả mãn được cô.

"Sao nào?" Hắn biết rõ còn cố hỏi.

"Chỗ đó... Làm ơn... vào đi..."

"Nói tôi biết phải làm sao."

Cô cắn môi dưới, thờ gáp: "Là... chỗ đó, nhanh..."

Lục Tử Hiên cực kì hưng phấn, cô gái này đúng là ngon miệng, còn ngon hơn cả Ninh Tiểu Thuần. "Chỉ xem, cho tôi biết là chỗ nào." Hắn đứng lên.

Thiện Khiết Nhi mở to mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn trợn nhìn vật đó trong quần hắn. Việc đã đến nước này, cô không thay đổi được nữa. Cô ngồi dậy, chìa tay đụng vào vật đó của hắn.

"Làm vậy tôi không cảm nhận thấy, cầm nó đi!" Hắn ra lệnh.

Cô mạnh dạn cầm vật đó qua lớp quần, Lục Tử Hiên lòng tham không đáy, uy hiếp nói: "Có vật cản trở, tôi không cảm nhận rõ được!"

Thiện Khiết Nhi hung hăng nhìn hắn, vươn tay cời thắt lưng, cời quần hắn, sau đó nắm lấy, vật đó nóng rực khiến cô hoảng sợ.

Bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo chạm khê đến vật nóng của hắn, cảm giác lạnh lạnh làm hắn chấn động. "Di chuyển," hắn rên rỉ để chịu, "Cầm nó, di chuyển lên xuống." Cô lên xuống vài cái, vè mặt hắn lập tức say mê, há miệng rên.

Thiện Khiết Nhi thấy ngay đỉnh đầu hắn có vài giọt trong suốt, cô đưa tay chấm, ngạc nhiên khi thấy phân thân hắn vì thế mà run lên. Nếu dùng lưỡi, không chừng còn khiến hắn sung sướng. Vì thế lưỡi cô chậm rãi chìa ra khỏi môi, dùng ngay trước nó, từ từ đánh vòng quanh.

Hắn như bị chấn động thật mạnh, hai mắt đột nhiên mờ bùng, nhìn thấy có liếm vật nóng của hắn mà lập tức hưng phấn đến run rẩy: "Ngâm vào!!!" Để cho hắn sướng khoái hơn nữa.

"Ngâm hết vào, dùng miệng em thoả mãn tôi." Hắn giữ chặt đầu cô, nhét trọn vật đó vào miệng cô. Ninh Tiểu Thuần chưa hề làm vậy với hắn, vậy thì cứ hưởng thụ chỗ Thiện Khiết Nhi vậy.

Thiện Khiết Nhi cực kì tức giận, rõ ràng là muốn hắn đi vào, giải quyết cho cô, giờ lại biến thành cô phải phục vụ hắn, cô bực tức!

Lục Tử Hiên nhồi vật to cứng chiếm hết miệng Thiện Khiết Nhi, mũi nhọn dể sâu trong cổ họng cô làm cô có cảm giác muốn nôn, giọt nước mắt trong suốt khê ánh nơi khoé mắt. Tay Lục Tử Hiên ghì đầu cô, đóng đưa mông trước sau. Lưỡi cô đưa đẩy cây gậy của hắn, cảm xúc ảm áp đổ về trước, hắn cảm thấy thoải mái sung sướng, yết hầu nhấp nhô, tiếng rên nặng nề.

Cái đó của hắn quá lớn, cô ngậm rất mệt, cô ngược hẳn muốn bảo hắn dừng lại thì thấy vè mặt say mê của hắn. Mây hắn cau chặt, hai mắt nhắm kín, môi nhếch nhẹ tràn tiếng rên rỉ. Thấy đáng vè hắn say sưa, nhớ đến mình chưa được thoả mãn, cả người cô nóng lên, ngay cả bàn chân cũng nóng, gợn dừ bùng phát. Cô cụp mắt xuống, tay cầm ở gốc xoay nhẹ, đầu lưỡi tí m liếm đỉnh đầu, hắn rên ngày càng nặng, động tác đè đầu cô càng lúc càng nhanh.

Ngay lúc hắn sắp bùng nổ, bỗng Thiện Khiết Nhi đẩy hắn ra, hắn kinh ngạc nhìn cô. Thân hình Thiện Khiết Nhi nhích nhẹ nằm ngang, tìm chỗ thoải mái, "Anh xấu quá, chỉ biết lo cho bản thân."

"Ồ, giận à? Cô gái ngon lành này..." Lục Tử Hiên kéo chân cô lên, không nương tình đẩy eo một cái, nháy mắt đâm vào cô, khi thì hắn đâm cạn, khi lại đâm sâu cạ hai bên, salon mềm mại khiến hai người càng gấn chặt, phần thân của hắn cũng đi vào chỗ sâu nhất.

"A, a, a..." Cô lắc đầu, ưỡn eo lên, cặp mông tròn trịa cũng di động theo tần suất của hắn. "Giờ sướng rồi chứ?" Hắn vỗ mạnh lên mông cô mấy cái.

"Nhanh lên... Mạnh một chút..." Cô thờ gáp, Lục Tử Hiên liếc cô một cái, nâng mông vọt mạnh.

Ah... Lục Tử Hiên làm rất kịch liệt, lực rất mạnh mẽ, cô sắp không chịu nổi, thân hình run rẩy, tê liệt ngã xuống ghế, mặc hắn đốt lửa trong cơ thể cô. Hai tay hắn chộp vú cô, xoa bóp thật mạnh, vết tay màu hồng chồng chéo nhau trên ngực, làm nổi thêm nụ hoa đỏ tươi bất mất.

"Đến đi!" Hắn quát, tốc độ nhanh hơn, nhiều đốm lửa nháy mắt ngưng tụ, trở thành một đám cháy hùng hực thiêu hủy ý thức cô.

"Á..." Cô hét lên, nháy mắt bị ném lên thiên đường, đạt đến cảnh giới thần tiên. Vách tường co thắt nhanh mạnh cho hắn biết cô gái đã lên đỉnh, hắn lập tức ung dung rút ra, bắn lên đùi Thiện Khiết Nhi, cùng bay lên thiên đường.

Lục Tử Hiên cả người khoan khoái, ôm ngực Thiện Khiết Nhi, dâm ô nói: "Em thật ngon lành, làm tôi muốn ngừng mà không ngừng được." Thiện Khiết Nhi nhướng mắt nhìn thẳng hắn: "Anh không sợ tôi tố cáo anh tội cưỡng dâm sao?"

Hắn nhếch mép, nâng cằm cô nói: "Tiểu hồ ly, không phải em rất hưởng thụ, rất phối hợp sao?"

Thiện Khiết Nhi bị trả một đòn, xấu hổ đỏ mặt, ậm ừ: "Là anh ra tay trước, anh, anh dụ dỗ tôi..."

"Ha ha, thích không?" Hắn hỏi.

Thiện Khiết Nhi nhìn khuôn mặt đẹp trai của hắn, trong lòng nhộn nhạo tình yêu nam nữ, cặp mắt không nói câu nào. Cô là trạch nữ tiêu chuẩn, đã mười tám tuổi vẫn chưa yêu đương, rất ít tiếp xúc với đàn ông. Dù đêm đầu không phải dành cho người mình thích, cứ mơ mơ màng màng cho đi. Đây là lần đầu được trai đẹp khen ngợi thế này, cô thẹn thùng mãi, nhưng lòng vẫn rất vui vẻ.

Lục Tử Hiên nhìn cơ thể xinh đẹp của cô, cười cười. Hắn vuốt ve đường cong cô không muốn rời tay. Thiện Khiết Nhi chợt hỏi: "Anh là ai? Sao lại xuất hiện ở nhà trọ màu hồng?"

Lục Tử Hiên đột nhiên nhớ tới chuyện "đội nón xanh", hắn không đáp mà hỏi ngược lại: "Bình thường nhà trọ có đàn ông ra vào không?" Thiện Khiết Nhi nghi hoặc nhìn hắn, dè dặt hỏi: "Anh hỏi làm gì?"

Đầu óc hắn linh hoạt, nói dối: "Thật ra tôi là thám tử tư, nhận ủy thác của người ta đến điều tra. Em nhớ đừng nói ai biết đấy."

Cô nói thật nhỏ: "Chẳng lẽ nhà trọ chúng tôi có người làm kẻ thứ ba? Hay là tội phạm ư?"

Lục Tử Hiên buồn cười bĩu môi, dùng giọng điệu nghiêm túc nói: "Xin lỗi, tôi không thể tiết lộ nhiệm vụ, đây là tính chất nghề nghiệp."

Thiện Khiết Nhi bật ngón cái, "Ừ, thái độ làm người của anh rất chính trực, rất tốt."

"Vậy em cho tôi biết được không?" Hắn truy hỏi.

Cô nghĩ ngợi nghiêm túc, nói: "Hình như không có, bình thường tôi ít ra khỏi nhà, không rõ lắm. Dù có đi nữa cũng là bí mật ra vào." Cô đột nhiên nhớ tới cô diễn viên trên tầng trên, chẳng lẽ hắn điều tra cô ta?

Lục Tử Hiên cảm thấy không hỏi được cô chuyện gì, hắn buồn bực, buông cô ra, đứng lên nói: "Muộn rồi, ngày mai còn phải đi làm, tôi về trước."

Thiện Khiết Nhi thấy hắn mặc quần áo, trong lòng bỗng thấy chát chát. Đây là tình một đêm đó sao? Chỉ vì mục đích thoả mãn sinh lý mà tiến hành giao cấu, đến gần sáng là chia tay, chỉ làm người tình một đêm. Nhưng hiện giờ đêm vẫn còn đen, cô thậm chí còn không biết tên với số điện thoại của hắn.

Lục Tử Hiên mặc đồ xong, quay đầu hôn lên môi cô, khoát tay nói: "Đêm nay thật vui vẻ, tôi đi đây." Lúc Thiện Khiết Nhi thấy hắn ra cửa, không nén được lên tiếng: "Anh tên gì? Làm sao liên lạc với anh?"

Hắn nghĩ thầm trong bụng, bèn thuận miệng nói: "Tôi tên Can Hiên. Tạm biệt."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Mật ngọt ướm ắt

"Anh không thể như vậy! Đây là cưỡng gian! Đây là phạm pháp!" Mộ Sở Văn uốn éo người muốn đẩy bàn tay to của hắn ra khỏi phần eo của mình, Nghiêm Giản Kiệt thuận thế dờn tay về phía trên xương mu của cô, thậm chí còn cố ý cầm một đúm long rồi nhẹ nhàng lôi kéo.

"Tôi biết, nhưng là nếu cả hai bên đều hưởng thụ thì sẽ không thể tính là cưỡng gian, mà là chuyện tình tốt đẹp!" một bàn tay của hắn đưa bốn bộ lông đen rậm của cô, một bàn tay cảm thụ trên vùng bụng bằng phẳng bóng loáng và da thịt mềm mại mẫn cảm của cô, vẫn còn không quên nói bên tai cô những câu nói làm người khác mặt đỏ tím đập: "Em biết không? Phụ nữ có bộ lông ở chỗ này rậm thì có tính khát vọng mãnh liệt hơn những người bình thường đấy!"

"Tôi không có! Chúng ta trước kia chưa từng gặp mặt, đối với anh một chút cảm giác tôi cũng không có! dù cho anh bắt buộc tôi phát sinh quan hệ với anh cũng vô dụng!" Cô quật cường phủ định mẽ hoặc của hắn, bởi vì cô sợ linh hồn của chính mình bị hắn khơi mào khoái cảm xa lạ.

"Vậy chúng ta xem xem liệu em có cảm giác hay không nhé!" Nghiêm Giản Kiệt không chút hoang mang cử động hai tay, bao phủ hai bên ngực cô, cách áo ngực viền ren mong mỏng mà xoa bóp, mỗi cũng không nhàn rồi, cắn mút ở trên gáy cô, nhẹ nhàng ngậm chặt da thịt non mịn của cô, đầu lưỡi phàng phất có tia điện xẹt qua khiến cho mỗi một tắc da thịt của cô đều tràn ngập khoái cảm.

"Àn... A!" Mộ Sở Văn sớm đã nhìn không được ngân nga ra tiếng, cô cảm nhận được dục hóa của hắn cực nóng, cô lại cực lực muốn che giấu dục vọng bị khơi mào của bản thân nên đành phải dùng sức cắn môi dưới không để cho tự mình phát ra thanh âm dâm dăng.

Nghiêm Giản Kiệt rất nhanh liền phát hiện cô có ý kiềm chế, ngón tay dài của hắn vạch ra đem nội y của cô hờ ra vị trí xương quai xanh, lộ ra đỉnh ngực mềm mại, đỉnh đầu nụ hoa cao nhọn làm hắn cười đắc ý: "Thân thể của em đã bắt đầu có phản ứng rồi, không cần để nên cảm giác này đâu, cứ việc rên thành tiếng đi!"

"Nằm mơ! Tôi tuyệt sẽ không thỏa mãn nhục dục của anh!" Miệng cô cứng rắn cự tuyệt đối lấy một luồng mãnh liệt kích thích khác, tay trái của hắn dờn xuống đùi cô, đưa bàn tay dán sát vào chỗ tuột cảm thụ sự ấm nóng của cô, ngón trỏ tay phải dè dặt nụ hoa trên ngực, ngón giữa dè dặt cô ngực trái nụ hoa, hai ngón tay chuyển động giữa hai nụ hoa, xoa bóp bộ ngực biến thành đủ hình dạng.

"Ngoan, nếu sướng thì cứ rên lên đi!" Hắn nhẹ giọng mê hoặc, đột nhiên dùng sức một cái, dè hai nụ hoa xuống, sau đó lại ve nắn một viên rồi nhẹ nhàng kéo ra để cảm nhận sự đàn hồi.

"A..." Mộ Sở Văn rốt cuộc kiềm chế không mà run run rên thành tiếng. "Đây mới là thiếu nữ thành thật mà tôi thích!" Nghiêm Giản Kiệt cười ngậm chặt lỗ tai của cô, hai tay tiếp tục trên bộ ngực của cô, cho đến toàn thân cô ngày ngổ run rẩy không thôi.

"Dừng tay! Van cầu anh mau dừng tay! Tôi... Tôi không được! Cầu... Cầu xin anh đừng như vậy..." Mộ Sở Văn vô lực cầu xin, toàn thân tê dại, dục vọng xa lạ chậm rãi ăn mòn ý chí của cô.

"Lại không thành thật rồi, tôi nên sao vậy trừng phạt em như thế nào đây?" Nghiêm Giản Kiệt đẩy cô đến trên cửa, mở rộng cổ áo soni của cô, dương cương nam tính ngăn chặn từ phía sau lưng cô, khiến cho hai luồng mềm mại của cô biến hình ở trên ván cửa, hắn lại hơi chút kéo cô ra cách cánh cửa một chút, cúi đầu xem hai hạt đậu đỏ mẫn cảm trước ngực cô đang ma sát bên trên cánh cửa lạnh lạnh, khuôn mặt hồng hào càng trở nên mê mẩn.

"a...um!" Cô cắn chặt môi nhưng vẫn tràn ra rên rỉ, cô thật sự hi vọng bản thân có thể không cam chịu khổng chế của hắn, nhưng là thân thể đã bắt đầu phản bội cô rồi.

Nghiêm Giản Kiệt nhanh chóng cởi quần dài của mình ra, dùng đầu gối xâm nhập giữa hai đùi cô từ phía sau lưng, cơ bắp rắn chắc dán sát vào bắp đùi cô, cảm nhận được sự trơn nhớt ẩm nóng tràn ra, hắn cong lên khoe miệng: "Cô gái ngoan, thân thể của em đã chuẩn bị sẵn sàng cho tôi rồi!"

Yến Sờ từng điên cuồng mà vuốt ve mông thịt của cô, Yến Triết từng thô bạo xé rách đôi môi đỏ mọng của cô, Lý Hạc cời sạch quần áo của cô để kiểm tra xem cô có còn là xử nữ hay không, bọn họ đều khiến cho cô sợ hãi xấu hổ, mà bây giờ người đàn ông này, hẳn tự xưng là anh trai của bạn cô, chỉ là để cô ở trên cửa liền dễ dàng làm cho cô run run mất đi bản thân.

Bây giờ thân thể cô nóng đến khó chịu, một loại cảm giác trống rỗng không rõ tên khiến cho cô cảm thấy thật xa lạ.

"Thả lỏng để tôi đưa cho em đi đến sáng khoái đi!" Nghiêm Giản Kiệt đem cô từ trên cửa kéo xuống đến, đặt nửa thân trên cô nằm sấp lên trên và li hành lý, một bên trấn an cô gái ngây thơ vẫn đang run rẩy: "tư thế này sẽ làm em càng dễ dàng tiếp nhận tôi."

Mộ Sờ Văn phảng phất bị mê hoặc, thân thể hư không chờ đợi hứa hẹn của hắn, cặp mông kêu gọi nhẹ nhàng vận vẹo, giống như triệu hồi xâm phạm của hắn.

Nghiêm Giản Kiệt sớm nóng lòng không kịp đợi cời ra quần lót, loi ra nam căn thô dài, hắn đột nhiên nhếch miệng, khom người phủ trên phía sau lưng bóng loáng của cô, để cho thứ thô to vĩ đại của mình đặt ở giữa hai đùi cô.

"Ân..." Cô thật là khó chịu, lại không thể xấu hổ mở miệng rên rĩ, chỉ có thể vận vẹo cái mông ma sát hắn, tại sao hắn còn không cho cô?

"Muốn sao?" Hắn nhịn xuống dục vọng bùng nổ, nói ở bên tai cô, một bên vòng qua cô vòng eo mảnh khảnh đâm tà đưa gion ngay trước hoa hạc cô.

Một động tác kia nháy mắt gọi lên ký ức của cô, Yến Sờ cũng từng tùy ý nhu lộng thân thể của cô như vậy! Đọc truyện tại wattpad của Huyền Namida để ủng hộ edit.

"Không cần! Buông ra tôi! Tôi nói không cần!" Cô luồn qua chân hắn, kéo xa khoảng cách, cô suýt chút nữa liền mất đi lý trí cầu xin người đàn ông này muốn cô!

Nghiêm Giản Kiệt nhìn thấy sự chuyển biến đột ngột của cô có chút bất ngờ, nhưng lập tức lại hướng cô dùng ánh mắt tán thưởng: "Dưới loại tình huống này cư nhiên còn có thể giữ vững lý trí, trách không được em gái tôi suốt ngày nhắc đến tên của em! Bất quá, tôi đếm tới ba nếu em lại không đi tới đây thì cũng đừng trách tôi dùng SM đối với em!"

"Anh cư nhiên lại biến thái như thế, tôi... A!" Cô hét lên một tiếng, thân thể vẫn còn trong trạng thái tê dại, cổ đã bị hắn nắm chặt. "Tôi quyết định không đếm nữa!" Hắn nhìn chằm chặp đôi môi hồng của cô, cúi đầu nhanh chóng ngậm chặt này hai mảnh mềm mại.

Mộ Sờ Văn đã không có cơ hội nói chuyện, kỹ thuật hôn của hắn còn cao siêu hơn cả phim thần tượng mà cô hay xem nữa.

"Ân...Á!" Cô không hề phòng bị, phía dưới bị hắn nâng lên một chân hung hăng tiến vào, hai mắt nhất thời mờ lớn, con đầu dử dội làm nước mắt cô nháy mắt tràn ngập hốc mắt.

Nghiêm Giản Kiệt cũng không có vì thấy nước mắt mà buông tha cho cô, ần đầu nhìn thấy cô nằm ở trên ghế sofa ngủ hắn liền đẩy lên dục hóa không chế không được.

Nam căn cực lớn của hắn thật vất vả đâm phá phía dưới cô cuối cùng một đường tiến vào bên trong thân thể nóng bỏng, bị sự khít khao của cô kẹp chặt, dục hóa của hắn càng như mũi lửa phun trào, thiêu hủy lý trí của hắn, hoàn toàn không chế được thân thể của mình.

"A! A! A..."

mỗi lần tiến vào hắn đều đâm sâu tận gốc rồi lại rút ra, nội bích cô co dãn mười phần, mỗi một lần ma sát đều khiến hắn phát cuồng, hắn gầm nhẹ lần lượt mãnh liệt va chạm thân thể của cô, "Bốp bốp" tiếng vang cùng tiếng kêu đau của cô tràn tới từng góc ngách trong căn biệt thự.

"Tôi muốn hung hăng đâm vào em. Tôi muốn đâm chết em! Để cho thân thể của em vĩnh viễn nhớ kỹ rằng tôi là người mang khoái cảm cho em!" Nghiêm Giản Kiệt kích động gào thét, một lần một lần ngừng lại là một lần chôn sâu vào bên trong thân thể của cô.

Mộ Sờ Văn dùng chân yếu đuối chống đỡ thân mình đang vô lực, không thể không ôm lấy cổ của hắn để không bị ngã xuống, hành động này càng làm cho nam căn cực đại của hắn tiến sâu hơn vào thân thể cô.

thất lưng của hắn tựa như một chiếc motor không biết ngừng nghỉ, cái mông rắn chắc hoàn mỹ mỗi một lần tiến công đều không ngừng phong phú cô, lấp đầy cô, thẳng đến lúc chất dịch trắng nóng bỏng rót đầy đường đạo của cô thì hắn mới đưa phần thân trần ngập ái dịch rút ra.

Trong thân thể phảng phất đột nhiên trống rỗng, khoái cảm kích thích biến mất, hạ thân cô mới dần dần cảm nhận được sự ma sát đau đớn, nóng rất giống như bị hỏa thiêu, Mộ Sờ Văn bị loại đàn ày kéo về hiện thực, mới ý thức đến việc vừa mới phát sinh.

"Buông ra tôi! Anh như thế này là cưỡng gian! Tôi sẽ tố cáo anh!" Cô đẩy hắn ra không nổi, chỉ có thể lấy đôi bàn tay trắng như phấn đánh vào hắn, phần eo bị tay hắn * gắt gao chế trụ, chân trái vẫn đang dơ lên ở giữa không trung, bởi vì cái chân đứng thẳng vừa rồi đã đứng quá lâu nên trở nên vô lực, cho nên lúc làm cho nghiêm Giản Kiệt nói tay khỏi chân trái của cô thì dưới chân cô mềm nhũn lập tức ngồi sững trên đất.

"Đàn bà đúng là trời sinh tuyệt tình! Vừa mới rồi còn hưởng thụ diễn đại tiệc tình ái mà tôi ra sức trình diễn, bây giờ đã trở mặt ngay được!" Nghiêm Giản Kiệt bày ra một bộ dáng vô tội, lúc ánh mắt theo giọt nước mắt của cô chuyển dời đến giữa đùi cô thì nháy mắt trở nên thâm thúy.

Vừa rồi hoan ái bản vào bên trong cô, giờ phút này tinh hoa dịch của hắn trộn lẫn với ít tơ máu của cô theo bắp đùi chảy ra, rơi trên sàn có vẻ hết sức bất mắt. "Anh..." Mộ Sờ Văn lười phản bác, chịu đựng hạ thân đau đớn mà đứng lên lại lao vào vài bước ở trước mặt hắn chặt vật ngã xuống.

Nghiêm Giản Kiệt bước lên một bước, bàn tay to luồn ra phía sau nâng eo nhỏ của cô, hai thân thể trần truồng lửa nóng lại dính sát vào nhau, phân thân của hắn giống xúc điện nhanh chóng bành trướng, mà cô cũng bởi vì phản ứng của hắn không tự giác co rụt cửa huyệt một chút, lần co rụt này lại cảm thấy một luồng nhiệt lưu theo cửa huyệt li chảy xuống.

"Buông... tôi ra!" Cô vô lực đẩy hắn, cửa huyệt lại chảy ra một cỗ đàm dịch khiến cho cô xấu hổ cúi thấp mặt.

"Tôi sao có thể nhìn em ngã lần thứ hai được?" Nghiêm Giản Kiệt hiển nhiên không định sẽ lại buông cô ra, bàn tay to của hắn hơi vịn vào động môn tròn cô đôi mông căng tròn, lúc nhẹ lúc nặng vuốt ve cặp khít khao non mịn, cuối cùng rốt cục không thể che đậy được ham muốn mà trực tiếp công kích bắp đùi của cô.

"Á..."

biệt thự To như vậy liên tục tràn ngập tiếng kêu ngâm của Mộ Sờ Văn, cô vừa mới nếm thử tình ái ngây ngô bằng dương vật thô dài đâm vào bên trong mình, cô bị hắn hành hạ đê loại tư thể, bức cô đến điên cuồng, chưa bao giờ bị miệng từ cung miễn cảm bị lần lượt xâm nhập như thế, cuối cùng cô không chịu nổi mà ngất lịm

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Vợ quốc dân (np)

Tác giả: Rubicubic

Ngay lúc này đây, Triệu Lộ Giai đang bần thần với bộ trang phục học quân sự dành cho sinh viên đầu khóa, nếu biết trước sẽ học quân sự mất 1 tuần trước khi vào học chính thức, cô đã không đi làm tóc. Mái tóc đẹp mới làm xong bị cưỡng chế búi cao lên, lộ rõ gương mặt xinh xắn thuần khiết đang có chút bức bối. Cô liếc nhìn sang cô bạn đang thay đồ bên cạnh, cũng rất dễ thương, quả không hổ danh là Học viện kinh tế trung ương, toàn là mỹ nam mỹ nữ chung sống với nhau. Cô nghe đồn đã lâu nay mới được chứng kiến tận mắt, thật là toàn nhan sắc cực phẩm. Cô cao 1m64 mà còn phát ngái khi đứng chung với các bạn nữ khác, còn với đàn ông trường này thì toàn trên 1m9, trông cô cứ như người lùn tí hon vậy.

Mới khởi động có vài vòng mà Triệu Lộ Giai đã gần như sắp ngất. Mẹ ơi, dù có là thời tiết mùa thu cũng không nên bắt ép sinh viên khổ sở như vậy chứ. Mặt cô hoa lên, chân muốn khuỵu xuống ngay lập tức.

"A" Lộ Giai bị vấp ngã kèm theo đó là tiếng vải rách vô tình, "Roẹt "

Cô bị rách đúng quần rồi, mất mặt quá! Cô nhìn trước ngó sau, may quá không có ai, cô là người chạy cuối hàng. Bất chấp đau đớn, Lộ Giai vội đứng lên ngay lập tức, khúm núm chạy tiếp, còn chưa kịp kiểm tra xem vết rách to hay nhỏ, cô sợ bị ông Đại tá hỏi nửa đầu kia nhìn thấy sẽ phải chống đỡ 200 cái mắt.

Cô chạy chậm chạp về hàng cuối cùng, bộ dáng vô cùng thảm, tóc tai bết lại vì mồ hôi, cô có cảm giác cô bị bong gân mắt rồi, đau quá mà không dám khóc. Lại còn vết rách toạc đúng quần, nếu không cẩn thận sẽ bị người khác nhìn thấy mất. Dù cô ở trên giường có bộ dáng dâm loạn đến đâu cũng không thể không quan tâm tới thể diện trước nhiều người được.

"Cộp", hóa ra còn có người về hàng muộn hơn cô, hần ta đang đứng sau lưng cô, một luồng khí nóng phả vào đỉnh đầu cô. Triệu Lộ Giai bất giác khép hai chân chặt hơn.

Khoảng 5 phút sau khi Đại tá bắt đầu giảng dạy sơ bộ về lịch sử quân ngũ, cô có cảm giác có tiếng cười nhẹ sau lưng. Sau đó một bàn tay to lớn bắt trọn một bên hông cô, sờ nắn rất nhiệt tình. Lộ Giai rất muốn ngăn anh ta lại nhưng thân thể cô lại đang vô cùng hưởng thụ sự sàm sỡ này, có lẽ đã lâu rồi cô không tiếp xúc với đàn ông nên cơ thể mới khát khao đến vậy. Hạ thân nhanh chóng tiết ra ái dịch ẩm ướt, cô khẽ cọ xát hai chân vào nhau, không dám có biểu hiện gì quá trớn vì sợ bị phát hiện.

Ấy, đúng quần của bị rách lúc này chẳng phải quá hời cho tên kia rồi hay sao? Quả nhiên, một lát sau hần đã mò tới nơi thần bí giữa hai chân cô, kéo mạnh sợi dây mỏng manh của chiếc quần lót, giọng nói khàn khàn vang lên bên tai cô, Thật dâm, mặc quần lót khoét đáy đi học là muốn dụ dỗ đàn ông tới xuyên đúng không? Ngay lập tức 1 ngón tay thon dài đã đâm vào u huyết chật hẹp, hạ thân cô lập tức phản ứng bất đầu co rút căng chặt ngón tay đó.

Cô ngoảnh đầu lại, bàn tay vội túm chặt cánh tay hần, gương mặt hần hoàn mỹ đến khó tin, đôi mắt nhuộm đầy dục vọng đang nhìn cô như ăn tươi nuốt sống. Hần cười cười, Dâm nữ, ngoan nào, tôi biết em rất thích.

Cô đỏ ửng mặt thôi không nhìn gương mặt dễ tiền kia nữa, huyết đạo càng mát ngón tay hần chặt hơn. Ngón tay ra ra vào vào trong tiểu huyết ẩm nóng làm cô phải thờ gập rên nhẹ, ưm, giữa chốn đông người, cô lại thêm khát dục vọng tới mức kiễng chân để một người đàn ông trêu đùa hoa huyết. Nhưng quả thực, bị hần đâm vào một cách lên lút làm cô thấy rất kích thích rất sung sướng, nhanh chóng tiết ra mặt dịch thấm đẫm cả bàn tay hần. Triệu Lộ Giai chìm đắm trong cảm giác bị quấy nhiễu này, rất nhanh đã đạt tới khoái cảm.

Hần rút ngón tay ra, đưa lên miệng mút chộp chộp rồi cúi xuống thì thầm vào vành tai mẫn cảm của Lộ Giai, Thật không ngờ em lại ngọt đến vậy. Tiểu dâm đảng, tôi thích em rồi đấy! Triệu Lộ Giai run người, không rõ là vì con gió lạnh thổi qua giữa hai chân hay là vì lời trêu ghẹo của hần, tiểu huyết của cô vì được hần an ủi này giờ mà trở nên ướt át, cô cất tiếng nhỏ như mèo kêu, "Tiểu ca ca, anh thật bạo, lỡ có ai nhìn thấy chúng ta như vừa này thì sao?"

"Em đừng sợ, không có ai nhìn thấy cả. Bảo bối, sau ngày hôm nay chúng ta sẽ còn gặp lại nhau chứ?"

"Anh muốn như vậy à?" Triệu Lộ Giai cười đắc ý, cô biết hần đã bị cô mê hoặc.

Cũng phải, trước kia Hoắc Tư Dung và Lâu Vũ Phàm đã mê luyện tiểu huyết của cô đến mức tranh nhau để còn thịt bên trong ngay cả lúc ngủ. Bọn họ nói tiểu huyết này sinh ra là để thu phục tất cả đàn ông trên thế gian. Triệu Lộ Giai cũng coi đó là một ưu điểm trời ban cho nữ nhân là cô đây, thật tốt!

"Vưu vật trời cho là em đây, ông đây không thương thức thì có lỗi với tạo hóa quá." Hần nhét vào tay cô chiếc điện thoại mới tinh, "Chờ tôi!"

Tiểu Lộ nắm chặt cái điện thoại xịn xò kia, không cần nghĩ cũng đoán được gia cảnh người đàn ông này vô cùng tốt. Ấy, tháng ngày tiếp theo ở đại học, cô không cần lo nghĩ nữa rồi.

Rất nhanh, 1 tuần học quân sự đã trôi qua, Triệu Lộ Giai chính thức bước vào cuộc sống của 1 sinh viên. Cô không ở kí túc xá mà lựa chọn thuê nhà với 1 cô gái khác. Đó là 1 chung cư nhỏ, có 2 phòng ngủ, 1 phòng khách, 1 phòng bếp, sinh hoạt cũng rất ổn. Cô gái đó tên là Lương Bách Nghi, cao ráo xinh đẹp nhưng cô mới chỉ gặp cô ấy có 1 lần duy nhất hồi mới chuyển đồ vào đây. Lương Bách Nghi đã có bạn trai, thường xuyên không về nhà nên hầu như chỉ có mình cô bá chủ căn nhà này. Cô và Nghi Nghi số lần nói chuyện đếm trên đầu ngón tay, chỉ khi nào có vấn đề liên quan đến chuyện tiền bạc của thuê nhà thì mới chủ động bắt chuyện.

Triệu Lộ Giai thần thờ nhìn chiếc điện thoại kia, đã kết thúc học quân sự khá lâu rồi mà nó vẫn chưa đổ chuông, mắt công cô chờ đợi, lại còn cả sạc pin cho nó nữa chứ. Cô bức bối đang định vứt đi thì nó đổ chuông. Ôi má ơi, nó đổ chuông thật này, không phải là mơ!

"Ào" Tiểu Lộ rất tự tin bắt máy.

"Tiểu dâm đảng, còn nhớ tôi không?"

Cô hần học, "Ai dâm đảng? Nhầm số rồi!"

"Này tiểu dâm đảng, em giận tôi đấy à?"

"Không giận!"

"Vậy tối nay tới High Bar nhé, tôi đón em, nói địa chỉ nhà em đi"

Tiểu Lộ vẫn vẻ gấu áo, mắt ngập tràn ý cười, "Được!"

Tiểu Lộ tắm rửa sạch sẽ thơm tho, mặc một chiếc váy quây màu đen, cô không mặc áo ngực, cứ để đôi gò bồng đảo phơi phới như vậy, xương quai xanh hoàn hảo, mái tóc đen mượt xõa xuống 1 bên vai yếu kiều. Quan trọng nhất là con dâm của tiểu Lộ lại tới rồi, cô không thêm mặc quần lót mặc dù váy bó sát chỉ vừa đủ che kín bờ mông cong vút của cô, chỉ cần hơi cử động mạnh là sẽ bị lộ hết. Nhưng Lộ Giai vẫn rất hài lòng với outfit này, trông cô sexy thật sự.

8h tối, hần đi Ferrari tới đón cô.

Hần đẹp trai thực sự, dáng người cao lớn, phảng phất mùi bad boy chính hiệu. Hần xuống xe thoát cái đã quần lấy eo cô, hôn phớt nhẹ lên bờ môi hồng, Tiểu dâm đảng, tôi nhớ em

Cô muốn gạt tay hắn ra vì đang ở giữa đường nhưng không được vì sức lực của hắn rất mạnh, Không tin, bỏ tôi ra, lên xe rồi nói chuyện.

Hắn cười lớn buông cô ra rồi nhìn cô gái nhỏ tự động mở cửa chui vào trong xe. Bảo bối này trông vẫn xinh đẹp như lần đầu mới gặp.

Hắn lái xe, tiểu Lộ len lén nhìn, càng nhìn càng thấy đẹp trai, nhưng mà không biết kỹ thuật ra sao. Đang ngơ ngẩn thì hắn lên tiếng, Không muốn biết tên tôi sao?

"Ồ ờ.., anh tên gì?" Cô mê trai quá mức cho phép rồi, không biết giấu mặt đi đâu.

"Tần Khải Kỳ". Hắn ung dung đáp

"Triệu Lộ Giai".Cô vuốt tóc, giọng đầy dịu dàng đáp lại.

"Tên rất đẹp"

"Đa tạ Tần huynh"

"Nhưng không đẹp bằng bộ ngực của em"

Cô nghiêng răng, "Vô si"

High Bar rất hỗn loạn, Tần Khải Kỳ vốn đã đặt phòng VIP nhưng theo ý muốn của Lộ Giai nên đổi thành ngồi ở lầu 3, rất dễ quan sát nam thanh nữ tú thác loạn ở dưới kia.

Cô phát hiện ngoài Tần Khải Kỳ ra còn có cả đám bạn của hắn, ai ai cũng dung mạo tuấn tú ôm nữ nhân bên mình vuốt ve sờ soạng. Hắn đã uống 3 ly rượu, liền ghé môi vào cổ cô cắn mút, bàn tay không an phận quăn quanh vòng eo nhỏ nhắn. Cô cố giữ vẻ mặt tươi cười bình tĩnh, nhìn sang ghế đối diện thì bất gặp một ánh mắt nhìn cô như muốn nuốt chửng. Anh ta là Bành Vân Tĩnh-bạn thân của Tần Khải Kỳ, anh ta ngồi rất im lặng, chăm chú quan sát cô từ đầu đến gò, bên người không có lấy một mỹ nhân.

Khải Kỳ ôm cô chặt tới mức không thở được, dần dần hôn lên đôi môi cô, mút mát dây dưa không rời. Triệu Lộ Giai hơi đỏ mặt, nói nhỏ với hắn, "Em muốn nhảy!"

Ánh mắt Tần Khải Kỳ ánh lên đầy vẻ thích thú, ngay lập tức ôm cô đi xuống sàn nhảy.

Ánh đèn mờ ảo, Lộ Giai cười ngọt ngào choàng tay lên cổ hắn, thân hình nóng bỏng lắc lư theo nhạc.

Bộ ngực căng tròn cọ xát vào người Khải Kỳ làm thân thể hắn nóng rực, "Tiểu yêu tinh này..." Hắn bóp móng cô bằng hai tay, sự đàn hồi săn chắc nhanh chóng khơi lên dục vọng của hắn.

Triệu Lộ Giai cảm nhận được hạ bộ của người đàn ông đang cương cứng lên chọc vào bụng cô, đột nhiên cô rất muốn làm tình ngay tại đây, giữa nơi đang có nhiều người quay cuồng như thế này. Cô mạnh dạn kéo khóa quần hắn xuống, cách một lớp vải mỏng vuốt ve cự long đang lớn dần. Khải Kỳ gầm nhẹ, gương mặt hiện rõ sự kiềm chế lên đến đỉnh điểm, hắn luồn ngay bàn tay vào giữa đôi chân thon gọn, thì phát hiện bí mật làm hắn thích thú vô cùng. "Tiểu đằm đằm, em còn to gan hơn lần trước, dám không mặc quần lót." Ngón tay chạm vào khe huyết nhạy cảm đã r rỉ nước ướt đầm, hắn dễ dàng dứt hai ngón tay vào, bắt đầu khơi gợi dục vọng trong cô.

"A...um!" Tiểu Lộ dựa cả cơ thể vào người Khải Kỳ, chân hơi kiễ lên để tay hắn ra vào dễ dàng trong cơ thể cô. Ngón tay hắn cong gập, chạm đúng điểm G trong tiểu huyết làm cô tuôn ra nước ngọt lành lành, chạy dọc theo 2 bắp đùi. Tay cô cũng không nghỉ ngơi, luồn sâu trong quần hắn, nắn bóp gốc côn thịt rồi sờ nắn 2 viên ngọc to tròn của hắn. Tốc độ ra vào bên dưới càng nhanh, cô kiễ chân đón nhận tay hắn vào sâu hơn, mắt lăm lăm tận hưởng khoái cảm, hắn làm cô ra nhiều nước quá, càng lúc càng khao khát được cắn thịt mạnh mẽ thao.

Tần Khải Kỳ cảm thấy tay hắn đã hứng đầy ái dịch liền rút ra đột ngột, đưa lên miệng mút hết chỗ dịch đó, "Em vẫn ngọt như thế, đúng là đằm nữ." Cô bị khơi dậy dục vọng lại chưa được thỏa mãn, uốn éo trong lòng hắn, "Mau mau đâm vào tiểu huyết của em đi em ngứa lắm!"

Bộ dáng mỹ nhân trong lòng thế này hắn không phát điên mới lạ, xoay người cô lại, hắn rút gậy thịt sưng to trong quần ra, bất chấp xung quanh đang có đông người liền nắm eo cô hung hăng đâm vào.

"Ôi...um..a" Tiểu Lộ bị xâm nhập, vách thịt tiểu huyết căng ra ma sát chặt chẽ với côn thịt hưng dữ kia. Hắn thúc vào rất mạnh, mỗi lần đâm vào đều lút cán, tưởng như muốn xuyên thủng tử cung cô. Đã lâu không được tận hưởng khoái cảm từ nhục dục, Tiểu Lộ chỉ biết đóng đưa cơ thể theo nhịp ra vào của người đàn ông phía sau.

Cô biết xung quanh có nhiều người nhưng họ không để ý lắm, bất quá cũng chỉ nhìn ra một đôi tình nhân đang ôm ấp mà thôi, có ai nghĩ đến hai người đang đắm chìm trong dục vọng giữa sàn nhảy chật chội.

"Tiểu Lộ, chúng ta cũng nên nhảy như họ mới đúng." Tần Khải Kỳ mặt dày nói thầm, hạ thân vẫn đang mạnh mẽ công phá huyết đạo ấm áp. A hắn chưa từng được cái âm đạo ấm áp chặt chẽ bao bọc như thế, mọi thế bảo xúc cảm trên cơ thể hắn đều tập trung vào cái huyết nhỏ nhắn đang phát ra tiếng nhóp nhép này. Hắn ôm eo cô, giúp cô chỉnh lại tư thế một chút, hai tay cẩn thận vòng qua eo cô, hai người nhún theo nhạc, mỗi một lần nhún là một lần côn thịt cắm sâu vào tử cung của cô.

Cô thờ dốc, người đàn ông phía sau vẫn điên cuồng cắm vào, cô bị kích thích đến tột độ khi làm tình kiểu lén lút như thế này nên rất nhanh đã đạt cao trào, tưới đầm côn thịt hắn bằng thứ dâm dịch của mình.

Bất chợt cô ngược lên, thức cô chạm phải là ánh mắt sắc như muốn ghim chặt vào người cô của Bành Vân Tĩnh. Cô giật mình co rút dữ dội làm Tần Khải Kỳ phải kêu lên, "Em muốn bóp tôi chết ghen đúng không?" Bành Vân Tĩnh vẫn không rời ánh mắt khỏi cô, cô chợt thấy hơi xấu hổ, chắc toàn bộ hành động của cô và Tần Khải Kỳ đã bị anh ta nhìn thấy hết. Càng nghĩ cô càng thấy mặt mặt, ngược lên lần nữa thì anh ta đang nhếch mép với cô, cô vội nhìn đi chỗ khác.

Tần Khải Kỳ luồn tay vào trong áo, bóp ngực cô thô bạo, "Em nhảy cảm quá, ra nước ướt hết cả quần tôi rồi."

Cô dù đã lên đỉnh nhưng côn thịt vẫn cắm sâu bên trong nên vẫn có cảm giác vô cùng thỏa mãn, phải công nhận rằng kỹ thuật của hắn thật tốt, cô rất thích a. Hắn đột ngột tăng tốc độ, gập rút ra vào bên trong cơ thể cô rồi phun mồm mống nóng bỏng vào sâu bên trong. A hắn bắn quá nhiều.

Tần Khải Kỳ thực thỏa mãn, rút côn thịt ra cho vào trong quần cẩn thận, sau đó kéo lại váy che kín mông cô rồi hôn cô say đắm, "Em hài lòng không?"

"Có, vừa to vừa dài như vậy có thể không thích hay sao?" Triệu Lộ Giai biết sau khi cô nói ra những lời này thì sẽ khiến đàn ông thất phần đắc ý nhưng với Tần Khải Kỳ thì đó là sự thật, côn thịt rất to lại còn hung mãnh, thật hợp với cô.

"Em rất ngọt, rất chặt, chặt tới mức làm tôi phát điên tiểu Lộ thật muốn nghiền nát cái miệng nhỏ của em ra." Bên tai cô toàn là những lời dâm dăng của hắn cho tới khi trở lại bàn rượu. Hắn rất vui vẻ ôm cô trong lòng, uống một ngụm rượu rồi mớm vào miệng cô, ép cô phải nuốt xuống rồi lợi dụng làm loạn trong miệng cô một hồi mới chịu buông.

Toàn bộ hành động đó, Bành Vân Tĩnh đều không bỏ sót, cô gái kia là kiểu anh thích, đúng với khẩu vị của anh.

Triệu Lộ Giai biết Vân Tĩnh đang ngắm mình, có thêm chút men say trong người, cô không kiềm chế tính dâm của mình nữa, ngồi trong lòng Tần Khải Kỳ nhưng cô cố tình dặng hai chân ra, kéo váy lên cao một chút, ha ha, người đàn ông ngồi đối diện cô có đủ tinh mắt để nhìn rõ đóa hoa xinh đẹp dưới lớp váy kia. Để tự nhiên hơn, cô chủ động kéo Tần Khải Kỳ xuống

hôn sâu, trong khi đó khéo léo gác 2 chân mình sang 2 bên đùi Tần Khải Kỳ, váy bị kéo lên cao nữa, cô muốn cho Bành Vân Tĩnh nhìn rõ thứ anh ta muốn nhìn.

Mật dịch trộn cùng với tinh dịch rỉ ra từ miệng huyết còn đang hé mở do vừa ân ái xong cứ thế chảy xuống. Hoa huyết màu hồng lún phún vài sợi lông mỏng, còn có thể nhìn thấy 1 phần cục huyết đều đặn bên dưới.

Bành Vân Tĩnh nhìn không chớp mắt, anh chưa từng thấy một đóa hoa nào xinh đẹp như thế, bất giác nuốt nước bọt liên tục, cảm giác đũng quần đang căng lên. Miệng anh khô khốc, chỉ muốn lao vào thưởng thức dòng nước đang chảy ra từ tiểu huyết kia.

Biết Vân Tĩnh đã nhìn đến thềm thường, Tiểu Lộ khép 2 chân lại, kết thúc nụ hôn nồng cháy với Tần Khải Kỳ, cô sờ ngực hần, "Lúc này anh xuất trong người em nhiều quá, bây giờ có chút không thoải mái."

"Thật sao?" Hần không ngần ngại đưa luôn hai ngón tay vào tiểu huyết của cô móc, bất chấp việc có người khác đang nhìn. "Đúng là nhiều thật!" Hần rút tay ra, giờ lên cho cô xem.

"Anh... có người mà..."Cô như con mèo chui vào lòng hần làm hần cười lớn. Tần Khải Kỳ chợt nhớ ra bạn thân của hần cũng đang có mặt tại đây nên thôi không trêu đùa cô nữa.

"Vân Tĩnh, hôm nay không chơi bởi sao?"

"Hôm nay không có hứng"

"Chắc, cậu ngày càng kén chọn rồi đấy, nói đi muốn đáng người như nào, tôi nhất định sẽ kiểm cho cậu."

"Không cần!"

Cô liếc nhìn về mặt Bành Vân Tĩnh rồi nói muốn đi vệ sinh với Tần Khải Kỳ, hần vui về nói cô đi nhanh rồi về. Tiểu Lộ thông thả đi tới WC nữ.

Cô lấy vòi rửa vệ sinh sạch sẽ toàn bộ những gì còn sót lại trong lúc hoan ái vừa này, sau đó sửa sang lại bộ váy 1 chút, gương mặt xinh đẹp hiện lên trong gương đầy vẻ phong tình.

Cửa nhà vệ sinh mở ra, không ngoài dự đoán của cô, Bành Vân Tĩnh đang đứng trước mặt cô. Anh ta ôm lấy cô, hôn ngấu ngiến không để cho cô kháng cự, kéo vào trong buồng vệ sinh nữ rồi chốt cửa. Triệu Lộ Giai cũng không ngần ngại đáp trả anh, ôm anh hôn cuồng nhiệt. Được sự nhiệt liệt hưởng ứng của cô, anh tốc váy cô lên tận eo, bàn tay thô bạo tìm đến hoa huyết sờ soạng. Triệu Lộ Giai ôm đầu anh trước ngực, để anh thỏa thích bú mút bầu ngực mình, cô ngồi lên bồn cầu, đầu ngửa ra sau, đáng vẻ thác loạn đến đỉnh điểm.

Bành Vân Tĩnh gác 1 chân cô lên vai anh, liếm dọc khắp bắp đùi trắng trẻo của cô rồi tiến vào hoa huyết hồng hào. Anh đưa đầu lưỡi tách môi nhỏ ra, dùng lưỡi đâm vào tiểu huyết đang phập phồng gọi mời. Aem chết mất cô bị người ta liếm, bề mặt lưỡi sần sùi ra sức cọ vào từng thớ thịt non mềm bên trong tiểu huyết, huyết đạo ra sức mở chặt giữ cái lưỡi hư hỏng bên trong đang càn quấy. Bị bú mút một cách chuyên nghiệp, tiểu Lộ ra nước dâm lênh láng.

Cô ra đến đầu Vân Tĩnh uống cạn đến đó, "Con mẹ nó, ngon quá ra nhiều nước nữa đi anh uống chưa đã ".Cô không ngờ sâu bên trong vẻ ngoài đẹp như hoa của anh ta lại là con người hoang dã tới mức này. Anh quệt lưỡi dọc khe huyết rồi mút chặt viền trần châu nhỏ trong miệng không chịu nhả ra làm cô hết lên, vì quá sung sướng nên đã phun một dòng ái dịch trong suốt vào thẳng mặt Bành Vân Tĩnh. Cô thở hổn hển, lo sợ anh ta sẽ tức giận vì gương mặt đẹp trai kia đã bị ướt đầm bởi đám dịch của cô.

Anh liếm môi, Tần Khải Kỳ kiểm đầu được một đám nữ tuyệt vời như thế này chứ anh ta coi quần lấy báu vật ra. Triệu Lộ Giai giật mình bởi vì nó cũng phải to ngang ngửa côn thịt của Tần Khải Kỳ thậm chí còn to hơn.

"Mỹ nhân, lại đây với anh."

Côn thịt xâm nhập hoa huyết, hạ thân cô bắt đầu căng cứng, có chút đau nhưng khoái cảm vẫn là nhiều hơn. Hai chân cô quăn quanh thắt lưng anh để mặc anh tùy ý thao mình.

“A a a... là chỗ đó... mạnh nữa đi... em ngửa...”

“Đâm nữ, chà nhẽ lúc này Khải Kỳ không cho em ăn no sao?” Thắt lưng người đàn ông vẫn cấp tốc ra vào, một bàn tay cảm thụ sự đẩy dạn trước ngực cô.

“Ừm... muốn được thao...chẳng phải anh là bạn tốt của Tần Khải Kỳ ư? Tại sao còn tới đây làm loại chuyện này với em?” Triệu Lộ Giai uốn éo, không để ý đến đây là nhà vệ sinh nơi công cộng, có thể bị người ta bắt gặp bất cứ lúc nào.

“Là em dụ dỗ anh... không mặc quần lót... chính là muốn đàn ông đến điên rồi đúng không? Tôi đâm chết em” Bành Vân Tĩnh ra sức đâm vào gờ nhỏ nhô lên bên trong, đó là điểm G của cô làm cô sướng điên đại.

Cô hạn chế rên rỉ lại trong khi anh ta ngày càng hành hạ cô mãnh liệt hơn. Anh xoay lưng cô đối diện với mình, để cô chống tay vào tường trong khi côn thịt vẫn cắm nguyên trong huyết động, vách thịt xoay tròn 1 vòng ma sát côn thịt làm cô syút chút nữa đã bắn ra. Tiếp tục đâm sâu vào trong, Vân Tĩnh như bị tiểu huyết của cô hút hồn, khoái cảm dâng trào làm anh không còn nghĩ được gì chỉ biết gầy vò cô theo cách nguyên thủy nhất.

Anh quệt nhẹ 1 ít dâm thủy chảy ra từ chỗ 2 người giao hợp rồi bôi lên miệng cục huyết. Cục huyết đã lâu không được khai phá trở nên mẫn cảm hơn bình thường, cứ thế co rúm lại. Lộ Giai khẽ kêu lên, "Chỗ đó a... um... "

"Rất muốn được làm ở chỗ này đúng không?" Anh cố tình đút một ngón tay vào hậu huyết, xoay tròn bên trong huyết nhỏ bé, tầng tầng lớp lớp săn chắc khít khao ôm chặt lấy ngón tay thon dài. Lộ Giai cảm nhận anh đang trêu đùa lỗ nhị liên uốn éo mong, làm cho côn thịt ở tiểu huyết phía trước càng trượt vào sâu hơn.

"Rất chặt, có muốn không?" Bành Vân Tĩnh rút ngón tay ra, luồn ra phía trước nhào nặn ngực cô, hạ thân điên cuồng thúc vào tìm kiếm điểm nhạy cảm trong huyết đạo chật hẹp, dâm thủy bắn tung tóe, côn thịt của anh đang vùng vẫy trong dòng suối ấm nóng không biết đâu là điểm dừng. Lộ Giai thều thào trong cơn dâm loạn, "Có, đâm đi đâm chết em..a thoải mái quá"

Bành Vân Tĩnh vội rút côn thịt ra, để quy đầu trước miệng hậu huyết, xoa xoa vài cái rồi bắt đầu thúc vào, anh tận mắt ngắm nhìn từng nếp nhăn dần rộng ra, nuốt chứng gây thọt to dài của mình, hình ảnh dâm mỹ tác động cực mạnh làm anh không kiểm soát được, cứ như vậy trực tiếp xuyên thẳng vào, cục huyết xoắn lấy côn thịt tham lam mút chặt không buông, Tiểu Lộ vừa mới thấy tiểu huyết phía trước trống rỗng thì cái lỗ nhỏ phía sau đã được ăn no. Cô nín thở run lên vì sung sướng, "A...to quá..."cô đắm chìm vào khoái cảm giao hợp. Đã lâu lỗ nhị của cô chưa được hưng hăng chà đạp, hôm nay thật thỏa mãn.

Âm đạo phập phồng, sâu bên trong ngứa ngáy vô cùng, cô không nhịn được làm nũng. Ngửa phía trước rất ngứa Cô kéo bàn tay anh đang gầy vò ngực mình xuống để lên hoa tâm ẩm ướt. "Gãi cho em, bên trong sâu bên trong rất ngứa..."

Anh không từ chối yêu cầu của cô, lập tức đút ba ngón tay vào tiểu huyết ướt sũng thô bạo ấn xuống rồi móc lên. Anh cắn tai cô. Côn thịt vẫn vùi sâu trong hậu huyết chặt chẽ, "Đâm nữ, hóa ra là muốn được thao cả 2 lỗ...yêu tình"

"Mạnh nữa lên chỗ đó a...a...a thích... em sướng." Trong buồng vệ sinh chật hẹp trần ngập mùi dâm dục, cô gái phóng túng liên tục cầu xin người đàn ông, cảm xúc tê dại hoàn toàn thống lĩnh não bộ. Không quan tâm đến rốt cuộc đã bao lâu trôi qua, người đàn ông phát điên lên vì hàng thịt chặt chẽ, chạy nước rút trong cơ thể cô rồi bắn ào ạt một lượng lớn tinh dịch vào sâu trong lỗ nhị. Tiểu huyết cũng tiết ra ái dịch chảy ròng ròng, thấm đẫm cả nền nhà bên dưới chỗ họ đứng. Lộ Giai thở hổn hển gục vào ngực anh, anh lưu luyến mút mát cổ cô, "Bảo bối

dâm dăng, không ngờ em có 2 cái huyết nhô tuyệt vời đến vậy, đã chặt lại còn thơm ngọt. Tần Khai Kỳ đã làm được bao nhiêu chuyện tốt đẹp mới có thể tìm ra em đây?"

"Nói vậy, anh cũng đã làm không ít chuyện tốt mới có thể gặp em ngày hôm nay đúng không?" Cô cười mê hoặc, gò má đỏ ửng, đôi mắt mơ màng vì dục vọng như phù thêm 1 lớp sương mỏng làm Bành Vân Tinh chỉ muốn hung hăng chà đạp cô lần nữa.

"Tại sao lại đồng ý làm chuyện này với tôi?"

"Vì qua một ánh mắt có thể đoán ra anh cũng có ý định với em, và quan trọng hơn cả là anh có kỹ thuật rất tốt." Cô thành thật tới mức không thể thành thật hơn làm anh ta phải bật cười, "Rất tốt, tôi thích phụ nữ dâm dăng, lại càng ưa thích kiểu quan hệ lén lút. Sau này chúng ta sẽ còn gặp nhau rất nhiều, tiểu Lộ, em cũng muốn như thế đúng không?"

Triệu Lộ Giai rời khỏi lòng anh, kéo lại váy cho từ từ rồi thản nhiên đáp, "Không cần lén lút, em trước nay lên giường với đàn ông đều là quang minh chính đại. Hơn nữa, em và Tần Khai Kỳ còn chẳng có mối quan hệ nào ràng buộc lẫn nhau thì từ "lén lút" vẫn là không nên dùng."

Vân Tinh đã thực sự có hứng thú với cô gái này rồi, chưa từng gặp qua nữ nhân nào mặt lại dày như vậy. Giấy trước vẫn còn quấn lấy người đàn ông khác đòi hỏi, giấy sau đã nằm dưới thân anh rên rì. Thật thú vị, đây chính là kiểu con gái anh thích, không bao giờ trối buộc anh, cũng sẽ không những nhéo đòi anh phải 24/7 luôn ở bên.

"Đi thôi." Thấy anh nhìn mình không chớp mắt, cô lay mạnh cánh tay anh, nếu còn không mau ra thì sẽ bị phát hiện mất. Lộ Giai không muốn bị bắt gặp gian dâm trong nhà vệ sinh công cộng đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thiên sứ trầm luân

Tác giả: Jinri01

- Tiểu Lan!

Giọng nói lạnh lạnh quen thuộc phía sau làm Mục Tiểu Lan giật mình quay lại. Cô ngây ngốc nhìn ông Phùng đã đến phía sau mình mà bản thân không hay biết.

Đang định nói với hắn thì Phùng Mặc Ngôn lấy thế sét đánh không kịp bịt tai dùng còng số tám còng một tay của Mục Tiểu Lan lên cửa sổ phòng bếp đối diện nơi hai người đứng.

Khi Mục Tiểu Lan định thần lại thì cái tay còn lại đã cùng chung số phận với cái tay kia. Cô vừa ngạc nhiên, kinh hãi, khó hiểu ngược mắt lên muốn hỏi rõ hắn. Nhưng khi nhìn lại thì chỉ thấy đôi mắt lạnh lùng thường ngày nay tràn ngập tình dục. Mục Tiểu Lan kinh hãi kêu lên:

- Ba ba!! Ba thả con ra ba đang làm gì thế này!

Hắn nhếch miệng nở nụ cười giọng nói trầm thấp từ tính như rượu ủ lâu năm khiến người mê hoặc nói ra lời khiến Mục Tiểu Lan kinh hãi.

- Ô! Con không biết ta định làm gì với con ư?! Ta nghĩ con biết chứ!

Nói xong hắn đem miệng kề bên tai cô thổi khí, rồi cắn nhẹ vành tai Tiểu Lan khiến cô kinh hãi sắc mặt trắng nhợt.

Oành một tiếng óc Mục Tiểu Lan đặc sệt. Cô không hiểu làm sao ba chồng cô lại có ý nghĩ này với cô. Cô thực sự sợ hãi, vội vàng dẩy giữa dai tay để cố rút ra khỏi hai chiếc còng số tám.

Cô kinh hoàng nhìn người đàn ông phía sau cô đưa tay ôm lấy eo cô, ép cô dán sát người vào hắn, cô rùng mình cảm nhận được vật cực nóng dính sát ở sau lưng mình. Mục Tiểu Lan cố gắng dẩy ra nhưng sức lực chênh lệch quá lớn cô không thể.

Cô kêu lên "Ba ba làm gì thế thả con ra. Ba con là con dâu ba mà làm thế không được, ba!!" Tiểu Lan hét lên khi cảm nhận được tay trái hắn đã tháo tạp dề của cô ra rồi luồn vào bên trong áo, cách lớp áo lót đang xoa nắn một bên vú trái của cô. Tay phải còn lại không an phận ơ ơ, lần đi xuống, kéo xuống khóa váy để chiếc váy tự do rơi xuống! Bàn tay phải to lớn cách lớp vải mỏng của chiếc quần lót khi nặng khi nhẹ vuốt ve đều trên vùng kín của cô.

Tiểu Lan vừa khóc, vừa cầu xin hắn buông tha mình khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng toàn nước mắt, cặp mắt ngập nước lung linh xinh đẹp. Cô thật sự rất sợ, vừa xấu hổ vừa tủi nhục, giọng điệu cầu xin yếu ớt vô vọng.

Hắn cúi xuống bên tai cô khàn khàn nói "Em có thể hét thì cứ hét to lên a. Gọi tiểu Mặc vào đây coi mẹ và ông nội nó diễn đồng cung sống a ha hả!"

Cùng lúc đó giọng nói non nớt của tiểu Mặc vang lên ngoài phòng khách.

- Mami, mami có sao không?! Con có phải vào giúp mami không?

Lời vừa dứt mặt cô trắng bệch, cả người cứng ngắc không dám kêu nữa mặc người đàn ông muốn làm gì thì làm, nước mắt càng rơi nhiều hơn.

"Sao em không kêu nữa đi?" Hắn vừa hỏi vừa lấy thân thể chen vào giữa hai chân Mục Tiểu Lan.

- Mami?! - giọng tiểu Mặc lại vang lên cùng tiếng vang bước chân nhỏ làm Mục Tiểu Lan kinh hoàng, cô sợ hãi run rẩy nói với hắn "Xin, xin ông! Đừng, đừng đừng lại đi! Đừng để tiểu Mặc thấy" tiếng bước chân càng gần tim cô như treo trên cổ họng.

Phùng Mặc Ngôn thấy cô như con thú nhỏ yếu ớt cầu xin cũng mặc kệ vừa nói "Em không nói tiểu Mặc đừng vào sao? Hay muốn tiểu Mặc thấy mami yêu dấu của nó dâm dăng thế nào dưới thân tôi đây! Ha hả"

Hai bàn bàn tay vừa hoạt động trên thân thể cô. Bàn tay phải thuần thục mon trón đùi trong vừa như có như không cách lớp quần lót gãi gãi ở khe giữa nơi bí ẩn của cô. Bàn tay trái thì cách lớp áo lót nắn bóp hết vú trái rồi sang vú phải của Mục Tiểu Lan làm nó biến đủ loại hình dạng.

Kích thích khiến Tiểu Lan khiến cô theo phản xạ muốn khép hai chân lại nhưng không được. Cô cố gắng làm giọng mình thật bình tĩnh nói với tiểu Mặc "Mẹ không sao. Tiểu Mặc con cứ ở ngoài phòng khách chơi đi lát mẹ nấu cơm rồi vào ăn".

Đáp lại cô là tiếng "ân" của tiểu Mặc làm cô thả lỏng cùng thờ phào nhẹ nhõm. Cũng đồng thời người lại căng lên khi phía dưới cảm nhận được dị vật chen vào cơ thể mình.

Trong lúc Tiểu Lan nói với con trai, Phùng Mặc Ngón kéo xuống quần lót cô, vạch bụi rậm để tìm đường đi vào tiểu hoa huyết của cô. Ngón tay hần tìm được đường vào, vắn về viên châu mẫn cảm của cô.

"A!" Mục Tiểu Lan cả người run lên, bụng dưới không thể khống chế co rút một trận, một luồng khí nóng quen thuộc mạnh mẽ chảy ra khiến Mục Tiểu Lan vừa xấu hổ vừa quần bách, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng.

Tiểu Lan nhỏ giọng cầu xin " Không! Đừng chạm vào chỗ đó. Cầu xin ba! Đừng...ngừng lại!" cô không dám kêu to.

Hần hồn hên thờ! Giọng khàn khàn nói "Đừng có ngừng sao!"

Hai ngón tay thô lỗ chen vào hoa huyết khuấy động vách tường thịt bên trong "Tiểu dâm đảng, A! Em kẹp tôi thật chặt, thật nhanh, A! Thật muốn giết chết em!"

Hai ngón tay hần khi tách ra, khi lại xoay tròn banh ra, lúc lại gãi lên vách tường thịt. Ma sát khiến hoa huyết cô càng ngày càng chảy nhiều dâm thủy.

"Đừng là tiểu dâm đảng mà! Ra nhiều nước như thế mà còn mạnh miệng a! Còn không chịu nhận mình là tiểu dâm đảng sao?!"

"Không, không tôi không phải....a!"

Đột nhiên hần dâm mạnh ngón tay, chạm vào một điểm nào đó khiến Mục Tiểu Lan bần rùn cả người, dâm thủy chảy ra càng ngày càng mạnh mẽ. "A! Điểm này sao" vừa nói một ngón tay nữa lại chen vào bên trong hoa huyết, mạnh mẽ ra vào trong cơ thể Mục Tiểu Lan "ân...ân..." tiếng rên rỉ ngọt ngào phát ra từ miệng cô khiến cô xấu hổ cắn chặt răng không dám phát ra tiếng kêu.

Bàn tay phải bên dưới đang mạnh mẽ va chạm, bàn tay còn lại bên trên cũng chăm chỉ tháo ra nút áo ngực giải phóng hai bầu ngực cup F của Mục Tiểu Lan.

Xoa nắn bầu ngực nhẹ nhàng, đột nhiên bóp thật mạnh, "A!" cô xấu hổ kêu lên, " Ha, có sữa thật này" một dòng sữa nóng từ bầu vú qua sức bóp của tay Phùng Mặc Ngón chảy ra qua từ núm vú bắn ra ngoài cửa sổ.

"Ha hâ! Thật đúng là trời sinh ra đã dâm đảng mà. Còn không chịu thừa nhận sao "Hửm!" "Không,...không phải" cô nức nở phản bác.

"Còn mạnh miệng sao!" dường như trừng phạt cô, hần liền lấy tay ngắt núm vú của Mục Tiểu Lan vắn về thật mạnh rồi kéo ra, đồng thời bên dưới ngón tay ra vào trong hoa huyết càng nhanh hơn thô lỗ hơn. "Ân... ư..." cùng lúc trùng kích khiến Mục Tiểu Lan rên rỉ ra tiếng lý trí dần dần bị bào mòn nhường chỗ cho dục vọng. Cơ thể tự động đóng đưa đón ý hùa theo từng đợt trùng kích của Phùng Mặc Ngón.

Môi Phùng Mặc Ngón in từng dấu ô mai lên cần cổ trắng nõn xinh đẹp của tiểu lan thì thoảng liếm duyên vành tai cô. Ánh mắt cô dần dần tan rã mất đi lý trí rơi vào dục vọng của bản thân.

Đột nhiên cơ thể Mục Tiểu Lan căng ra, hần biết cô sắp lên đỉnh, những ngón tay thon dài đột nhiên rút ra khỏi hoa huyết ẩm ướt khiến cho nước càng ồ ạt chảy ra. Mục Tiểu Lan đang trong cơn dục vọng muốn lên đỉnh thì bị ngắt giữa chừng khiến cơ thể khó chịu. "ân...ân..." cô nhủ mảy thân dưới cảm thấy trống rỗng muốn được lấp đầy, nhưng người đằng sau không cho. Mục Tiểu Lan khó hiểu quay đầu mong lưng nhìn Phùng Mặc Ngón ý muốn hần tiếp tục. Trong đôi mắt đẹp giờ chỉ còn dục vọng nguyên thủy, còn đâu lý trí nhớ rằng bản thân đang bị cha chồng cưỡng hiếp.

Phùng Mặc Ngón rút tay ra khỏi người cô, kéo khóa quần thả ra dục vọng đã sớm cương cứng của bản thân. Hần cảm cự long to lớn đặt ở miệng hoa huyết cọt cọt nhưng không đi vào, Mục Tiểu Lan kháng nghị lấy móng cọt cọt hần. Phùng Mặc Ngón cười cười, tay luồn vào trong áo cô ngắt nhéo hai núm vú đã bị làm cho đứng thẳng sưng to tròn như hạt đậu nhưng bên dưới vẫn không thỏa mãn cô.

"Muốn sao?! Thế nói Mục Tiểu Lan là tiểu dâm đảng, sinh ra đã dâm đảng luôn muốn người thao". Lý trí Mục Tiểu Lan quay về một chút, "Không, không đúng tôi không phải....ư..." "còn không đúng sao" hần vừa nói vừa dùng quy đầu cọt hoa huyết rồi đẩy vào trong một ít nhưng không vào hết.

Mục Tiểu Lan cảm thấy thân thể trống rỗng khó chịu, dâm thủy chảy ra ướt đầm cự long Phùng Mặc Ngón, tạo thành vũng nước nhỏ bên dưới chân hai người.

Lý trí khó có được của Mục Tiểu Lan bị động tác này đánh bay, dục vọng lại lần ạt cô, cô nức nở nói " tôi... Mục..Tiểu..Tiểu Lan, là...là tiểu dâm...ân...dâm phụ, sinh ra...ra... đã dâm đảng... luôn... luôn... muốn người... thao ân... ngô..."

Phùng Mặc Ngón thấy cô nói theo bèn cười khê hai tay bóp vú tăng mạnh lực, bên dưới cự long rà soát bên ngoài vắn rà soát bên ngoài, giọng khàn khàn nói "Nói Tiểu Lan là dâm phụ thích quyền rũ đàn ông! Quyền rũ ba chồng mình! Muốn cự long của ba chồng tới thao tiểu huyết dâm đảng của Tiểu Lan".

Lý trí đã không còn, chỉ còn lại dục vọng muốn thân thể thỏa mãn, Mục Tiểu Lan lặp lại không chút ngần ngại " Tiểu Lan là...ân... dâm phụ...thích...thích quyền.... rũ đàn ông. Ân...tiểu lan...quyền rũ ba chồng....muốn...muốn cự long....long của...của ba chồng.... thao...thao tiểu tiểu...huyết dâm đảng ân..."

" Muốn sao?!"

"Ân...ân...muốn... muốn...cho con...baba...cho...cho con".

Hần nhếch miệng cười "Vay ba thỏa mãn mong muốn của con dẫu ba a". "A!" lời vừa dứt Phùng Mặc Ngón động thất lưng đẩy cự long nhấn sâu vào dâm huyết, cả hai đều thờ ra thỏa mãn.

"Ân...â...ân...nga...a...ah..." Tiếng rên rỉ đứt quãng, tiếng thờ dốc ồ ồ, cùng tiếng va chạm "phốc xuy phốc xuy", "ốp ốp" ở nơi kết hợp ẩm ướt đầy sũng nước văng ra mỗi lần cự long đâm vào, sàn nhà đầy nước dâm thủy chảy ra trong phòng bếp tràn ngập đầy hương vị dâm mỹ cảnh tượng kích tình khiến nhiệt độ tăng cao.

Hai tay Phùng Mặc Ngón nắm chặt vòng eo Mục Tiểu Lan, sử dụng phương pháp ba nông một sâu mạnh mẽ ra vào hoa huyết, khi cọt xát, khi xoay vòng ma sát kịch liệt, kéo căng chèn ép tường thịt của cô khiến Mục Tiểu Lan trầm luân. Hai khóa tinh của hần vì cử động mạnh mẽ của hạ thân mà đập mạnh vào hai cánh mỏng trắng nõn tạo lên một vùng đỏ ửng, lông mu cứng rần cọt qua cọt lại cánh mỏng làm Mục Tiểu Lan ngứa ngáy.

Hai tay cô nắm chặt khung cửa sổ bếp, đón ý hòa theo từng động tác của Phùng Mặc Ngón, hai bầu vú to lớn vì cử động của thân thể mà lên xuống phập phồng với tốc độ cực nhanh.

"A! Chặt quá! Tiểu dâm đảng! Định kẹp chết ta sao! Ba thao chết người -tiểu dâm phụ! A aa!". Vừa nói Phùng Mặc Ngón vừa dùng một tay tát mạnh vào cánh mỏng Mục Tiểu Lan.

"Baba". Đau đớn khiến Mục Tiểu Lan tự động co rút hoa huyết, mút chặt lấy cự long không cho đi ra. Phùng Mặc Ngón cảm thấy có hàng trăm cái miệng nhỏ mút chặt lấy dương vật của hần, khiến hần ra vào càng khó hơn, làm dục vọng càng lên cao mãnh liệt.

Một tay Phùng Mặc Ngón đưa xuống nơi hai người kết hợp dùng ngón tay vắn về xoa nắn, kéo căng hạt tiểu châu mẫn cảm, một tay nắm bóp bầu vú đang lên xuống để xoa nắn.

"Ân....a....a.....đừng...đừng...chậm...chậm lại.....ba....ba....a....â....ân....sâu....sâu....quá....a....aha..con chịu không được ba ba.....a....a" theo bản năng dục vọng hét lên.

"A a a.....!" Mục Tiểu Lan hét lên, cơ thể căng cứng, giật giật, trước mắt thấy một mảng trắng xóa rồi vỡ òa pháo hoa nở rộ! Hoa huyết căng chặt, từ cung tiết ra dâm dịch chảy ồ ồ không ngừng.

Phùng Mặc Ngôn bị cô mút chặt, cũng sắp lên đỉnh, va chạm càng lúc càng mạnh càng nhanh càng sâu. Sau một lần thúc mạnh vào tận sâu từ cung liền tiết ra dòng tinh dịch nóng bỏng vào sâu từ cung Mục Tiểu Lan.

Trên sàn nhà được trải thảm mềm mại, Mục Tiểu Lan hai tay chống quỳ dưới sàn, đầu chúc xuống đất, bị bắt tạo thành dáng chữ N, phía sau cô hoa huyết bị xô xuyên bằng cây gậy thịt cực to lớn rất nóng sung đỏ tím thẫm, với tốc độ ra vào lúc nhanh lúc chậm

"Ân... dâm huyết trời sinh có khác, càng thao càng chặt a, đứng không hứm?!" Vừa nói vừa lấy hai ngón tay vân vê kéo ra hạt châu đã bị hấn chà đập đến sung đỏ.

"Ư....a....không con không, Tiểu Lan....không a....nga....ân..." vừa khó vừa nhỏ giọng phản bác, lý trí Mục Tiểu Lan không muốn thừa nhận điều này, đạo đức và quan điểm của hai tư tưởng không chấp nhận thừa nhận nhưng cơ thể cô không nghe theo lý trí, thừa nhận, sung sướng rên rĩ theo bản năng.

"Lại chối sao, dâm phụ! Ba cho người chối này, chối này, chối này" cùng với từng tiếng "chối này" là từng cái thúc mạnh, đẩy dương cụ đã to hơn trước một vòng vào sâu từ cung và kéo căng hạt châu làm hoa huyết phản ứng theo bản năng hút chặt hơn, dâm dịch tiết càng ngày càng nhiều thấm sàn ướt sũng một mảng.

"A!" Mục Tiểu Lan hét lên, trùng kích liên tiếp làm hai chân cô run rẩy, cơ thể bị đẩy mạnh về phía trước, suýt ngã sấp.

"Cái miệng phía dưới thành thật hơn a! Ở còn có cái miệng phía sau nữa này, hứm". Lấy hai tay banh ra cánh mông đã sẫm bịt vội cho đồ ừng, Phùng Mặc Ngôn lấy tay quẹt dâm dịch đang ồ ồ chảy ra tại nơi đang kết hợp, rồi bôi lên miệng tiêu cục huyết.

"A... đừng...đừng chậm..chậm...vào đây a... ân....ba....xin...xin ba". Mục Tiểu Lan kinh hãi cầu xin, bên trên Phùng Mặc Ngôn mặc kệ lời xầu xin của cô, hai ngón tay đã đi vào cục huyết, chặt nóng, nếp uốn bị căng ra, mút chặt lấy ngón tay.

Mục Tiểu Lan cảm nhận dị vật ra vào cục huyết của mình, cơ thể run lên dâm huyết phía trước đã chặt nay càng chặt hơn, làm Phùng Mặc Ngôn ra vào khó khăn hơn.

"A! Dâm phụ, định ép khô ba sao! Dâm đảng! Hai cái miệng trước sau đều cắn chặt ta a!!". Vừa nói vừa dâm mạnh ngón tay vào sâu hơn trong cục huyết. Như chạm phải điểm nào đó trong cục huyết làm Mục Tiểu Lan giật mạnh thân người, hoa huyết lại chặt thêm một vòng, dâm dịch đua nhau tiết ra, Phùng Mặc Ngôn biết cô sắp lên đỉnh, ra vào càng nhanh, tay rút ra giữ chặt lấy eo cô, va chạm mãnh liệt.

"Ân... sâu...sâu...a....nga....nhanh quá...chậm...chậm chút....b....a con....chịu....không a....nổi...!". Nói dứt, Mục Tiểu Lan đã bị lực thúc mạnh mẽ từ phía sau đẩy ngã xuống mặt vùi vào thảm, eo bị hai cánh tay mạnh mẽ giữ chặt, mông vênh lên cao thừa nhận từng đợt va chạm.

Mục Tiểu Lan cảm giác cơ thể bị xô xuyên đến tận cùng, lý trí bay dần theo từng cái va chạm, cuối cùng là pháo hoa rực rỡ đưa cô lên đỉnh. Phía sau vẫn thô lỗ vào chạm được một lúc thì bắn tóe dịch vào cơ thể cô. Hoa huyết của cô không chịu thua kém ra sức mút chặt, hấp thu hết từng đợt bạch tặc nóng hôi hổi đang phun vào từ cung mặc dù trước đó đã có rất nhiều.

"A! Tiểu dâm huyết! Vẫn dối đến thế sao! Ba cho tiểu dâm phụ thỏa mãn!! A!". Phùng Mặc Ngôn thấy dương cụ bị mút chặt, hàng trăm cái miệng nhỏ điên cuồng mút lấy bạch dịch của hắn, như muốn ép khô hắn! Nhưng với người thân kinh bách chiến như hắn thì điều này chỉ làm tăng kích thích tình dục. Hắn khá ngạc nhiên là con dấu hắn lại là vưu vật trời sinh thể này, hắn đã chơi rất nhiều phụ nữ: có xử nữ, có phụ nữ đã có chồng, để con nhưng hoa huyết bị chơi nhiều lần như vậy lại dễ qua mà vẫn chặt như xử nữ thì là lần đầu tiên. Điều này khiến hắn hưng phấn, cực long không vì lên đỉnh qua ba lần mà giảm xuống mà lại có xu hướng to lên gấp ba nữa.

Sau cao trào, hai người xích lõa, mồ hôi đầm đìa, trong không khí phảng phất mùi tinh dịch và mùi dâm dịch gay mũi làm cảnh tượng càng thêm dâm đảng. Phùng Mặc Ngôn sau tận hưởng cao trào trong dâm huyết của Mục Tiểu Lan liền rút ra khỏi hoa huyết tạo ra tiếng "phốc xuy" thật lớn trong không gian tĩnh mịch.

Hắn đứng lên, đi đến chỗ vứt quần áo của mình lấy ra chiếc camera dùng để quay trong nhà bếp, mở ra đi đến giữa hai chân Mục Tiểu Lan. Cầm camera quay dâm huyết của cô. Dâm huyết sau mấy lần được hắn yêu thương sung đỏ, hai cánh hoa mấp máy như mời gọi người tới nghiền nát nó, dâm dịch và bạch tặc không chảy ra ồ ạt ngay khi hắn rút ra cực long như mấy người hắn chơi bình thường. Phùng Mặc Ngôn thú vị nhìn hình ảnh mỹ lệ: dâm huyết sau một lúc thất chặt, hoa huyết mấp máy hai cánh hoa, chất lỏng trắng đục đó mới từ từ róc rách rỉ ra theo mỗi lần cánh hoa mở ra đóng vào. Hình ảnh dâm mỹ làm người ta xem mà đỏ mặt xấu hổ đến tận cùng được quay lại.

Phía trên Mục Tiểu Lan một môi há miệng nhỏ ra thò như con cá thiếu không khí, sau vận động kịch liệt cả người cô mệt mỏi bần rần, khuôn mặt xinh đẹp còn đọng khô vết nước mắt, đôi mắt đẹp sung đỏ vì khóc, ánh mắt không còn tiêu cự. Tiếng cười ma quỷ lại vang lên làm cô sợ hãi run rẩy. Vì sự run rẩy này phía dưới hai cánh hoa mấp máy nhanh hơn làm ánh mắt Phùng Mặc Ngôn càng lúc càng ám trầm sâu sắc hơn.

"Sao hà, tôi chưa ư cái miệng nhỏ của tiểu dâm đảng em ăn no sao? Vẫn còn muốn nữa hứm!"

"Không! Không phải tôi... không muốn! A!"

"Lại nói dối nữa hứm" Vừa nói vừa thô lỗ chọc một ngón tay vào hoa huyết sung đỏ.

"Mút chặt thế này cơ mà! Đói khát thế ah! Tiểu dâm đảng, cái miệng không thành thật rồi! Tôi nên phạt em thế nào đây hứm!.". Nói xong, hắn lật ngược cô lại, nâng hai đùi cô lên, ép chúng sát vào hai bầu vú rồi banh ra. Tư thế này khiến Mục Tiểu Lan nhìn thấy một cách rõ ràng tiểu huyết sung đỏ bị quy đầu chèn ép mở bung ra, từ từ đưa cực long cực lớn, nóng bỏng như thép nung tiến vào cơ thể mình. Mà hoa huyết của cô lại không chịu kém ra từng chút một ra sức nuốt vào nam căn thô to của người phía trên, sâu đến tận gốc, lỏng lẻo của hắn dính sát vào cửa huyết cọ cọ hai cánh hoa sung đỏ mẫn cảm của cô. Bên trong cơ thể, cô cảm nhận được quy đầu dâm xuyên qua cửa từ cung đi sâu vào trong, tưởng thịt bị kéo ra căng chặt ép phải thừa nhận sự thô to dài của nam căn.

Cảnh tượng dâm mỹ kích thích khiến dâm dịch đã chảy mạnh nay càng chảy mạnh hơn ướt đầm lông mu của cả cô và hắn. Mục Tiểu Lan còn cảm nhận được mạch đập mãnh liệt của mạch máu của cực long "bịch bịch bịch" từng tiếng một vang lên trong óc cô, làm mặt cô đỏ bừng vì xấu hổ, dâm huyết mấp máy co bóp kẹp chặt dương cụ.

"Thế nào! Thấy được dâm huyết của mình dâm đảng, thêm muốn được thao thế nào chưa hứm!". Nói xong Phùng Mặc Ngôn chậm rãi ra vào hoa huyết, cử động thất lung theo tiết tấu chín nồng một sâu gầy vò cô, ép Mục Tiểu Lan nhìn cảnh tượng dâm mỹ cực đỉnh này.

"Ân....a....â....n....nga....a...". Âm thanh rên rĩ lại thoát ra từ miệng nhỏ, giọng khàn khàn vang lên: "A...nga....nhanh...nhanh....ch...út...a....b....a".

Phùng Mặc Ngôn nắm cầm cô ép cô đối diện hắn "Sao, muốn nhanh cái gì nói đi tôi cấp em dâm phụ. Hứm!". Mục Tiểu Lan gầy dựa thân thể, thuận theo dục vọng bản thân gian nan mở miệng nhỏ nói "A... ân...ba... b....a...cầu...cầu ba...đầy...đ...ây nhanh c...ực long thao...thao đ....âm huyết tiêu...t...iểu....dâm...đ...ăng con a....a....ân...nga..ha....".

Đẩy mạnh thất lung tăng tốc độ ra vào "Thế này sao, tiểu dâm đảng, hứm" vừa nói vừa nhìn người dưới thân trầm luân vào dục vọng nguyên thủy. "A a a.... sâu...sâu....quá....đừng...đừng...lại đi! Con...con không...ch...ịu nói...ân....a....nữa!". Tiếng hét chói tai vang lên, cơ thể co giật cực mạnh, tiểu huyết co rút mạnh mẽ giữ chặt nam căn thô to, trong cơ thể một cỗ chất lỏng nóng bỏng bắn ra, Phùng Mặc Ngôn không nghĩ cô mạnh mẽ như thế, cũng chạy nước rút vài cái rồi bắn vào trong cô. Mục Tiểu Lan cùng lúc nhận hai sự trùng kích mãnh liệt liên tiếp, hét lên rồi ngất đi.

Chương 37: AV Quay Chụp Chỉ Nam

Edit: Khánh Thy

Đây là nhà của Tổng đạo diễn sao?

"Ngồi đi" Tổng Từ Kỳ mở cửa sau đó tiện tay đem áo khoác ngoài cời ra rồi treo lên giá. Anh một bên cời cà vạt một bên bảo Kiều Kiều ngồi xuống sofa "Com hộp một lúc nữa mới tới, em đợi một chút"

Lực chú ý của Kiều Kiều đã bị những vật dụng trang trí nhà anh thu hút, căn nhà của Tổng Kỳ Ngôn không lạnh lẽo như trong dự đoán của Kiều Kiều, căn nhà rất đơn giản và sạch sẽ, tuy rằng màu sắc có chút lạnh nhưng bên trong bày biện cả cảnh cùng các vật dụng làm cho căn nhà có thêm không khí ấm áp

"Hà?" Kiều Kiều ngẩng đầu lên, cô không nghe rõ Tổng Kỳ Ngôn nói gì

Tổng Kỳ Ngôn đã đem cà vạt cời xuống, hiện tại anh đang cời ra chiếc áo sơ mi kiểu Pháp

"Em cời quần áo ra đi" Anh đem chiếc áo ném lên mặt bàn, lời ít ý nhiều nói với cô

!!!

Cứ như vậy mà triển khai sao? Kiều Kiều cảm thấy từ thái dương mình có giọt mồ hôi chảy xuống, chẳng lẽ mình vẫn luôn chờ mong loại quy tắc ngầm này

"Thất thần làm cái gì?" Tổng Kỳ Ngôn ngừng tay "Không cời ra thì làm sao anh có thể đánh giá cơ thể em?"

Kiều Kiều xấu hổ từ trên sofa đứng lên, cảm giác bản thân mình rất xấu xa

Tuy rằng đã trần truồng từ trên xuống dưới không biết bao nhiêu lần, nhưng ở trước mặt Tổng Kỳ Ngôn thì cô vẫn cảm thấy thẹn thùng, cho tới khi cô đem chiếc quần lót cuối cùng cời ra, Tổng Kỳ Ngôn đã ngồi trên ghế sofa đơn từ bao giờ, không biết anh ta nhìn không chớp mắt đã bao lâu

Anh trở về phòng thay một bộ quần áo ở nhà, cũng là một bộ quần áo bình thường nhưng khi anh mặc lên người lại đầy khí chất, đặc biệt là đáng ngồi một chân gác lên một chân, làm lãn da Kiều Kiều bại lộ hoàn toàn ở trong không khí có chút ửng hồng, cô xấu hổ đem cánh tay che lại hai đầu vú trước ngực

"Bỏ tay xuống dưới, đi tới bên này" Anh ta bình tĩnh ra lệnh

Kiều Kiều đành phải buông hai tay xuống, chậm rãi đi qua, trong lòng tự phi nhỏ chính mình, tất cả Tổng Kỳ Ngôn đều đã nhìn qua, tự mình còn ở chỗ này thẹn thùng cái gì?

Trên sàn nhà có bày một cái thảm lông trắng mịn, Kiều Kiều chân trần dẫm lên thảm, hơi ấm theo gan bàn chân bò hướng lên trên.

"Eo rất nhỏ" Tổng Kỳ Ngôn chậm rãi sờ lên eo Kiều Kiều. Bàn tay anh ta vì dùng bút nhiều năm mà ở đốt ngón tay có một tầng vết chai mỏng, chỉ khi tay anh dùng sức thì mới cảm nhận được rõ ràng

"Cái mỏng cũng thật to" Tay của Tổng Kỳ Ngôn chậm rãi đi xuống, theo đường thắt lưng sờ đến mông Kiều Kiều, Kiều Kiều không tự chủ được mà đứng thẳng thân mình, bị Tổng Kỳ Ngôn sờ qua một khu vực nhỏ, thế nhưng da thịt lại nóng bừng như bốc cháy

Trời ạ, chỉ là, chỉ là sờ soạng một phen thôi mà

"Ân... Chính là ngực hơi nhỏ một chút" Một tay vẫn luôn gác ở trên sofa rút cuộc cũng nhấc lên chạm vào tiểu bánh bao của Kiều Kiều. Cả người cô đều run lên, chân dường như đã mềm nhũn không đứng được, Tổng Kỳ Ngôn nhẹ nhàng đưa tay bắt lấy, không tốn sức lực nào đem Kiều Kiều kéo vào trong lòng. Cô ngã ngồi lên đùi anh ta, bộ ngực bị Tổng Kỳ Ngôn hôn hít hăng hăng dùng tay bóp nhẹ

"Ngô" Kiều Kiều cắn môi rên nhẹ

Thật muốn làm a a a

"Độ mềm mại rất tốt" Tổng Kỳ Ngôn vuốt ve xong thì tự lẩm bầm "Cũng không biết hương vị thế nào"

Kiều Kiều hơi động, nhưng mà không đợi cô giãy giụa phản kháng, Tổng Kỳ Ngôn tự nhiên cúi đầu ngậm một bên núm vú đang run rẩy trong không khí của Kiều Kiều vào trong miệng

"Tổng, Tổng đạo diễn" Âm thanh của Kiều Kiều thay đổi, cô cúi đầu, nhìn xuống một đầu tóc đen đang ở trên ngực mình quết tới quết lui. Anh ta đầu tiên là hung hăng mút vào miệng, sau đó lại nhẹ nhàng liếm láp mà đùa bỡn, nước bọt dính ở núm vú, trong không khí lạnh đến run người, đầu lưỡi người đàn ông có chút thô ráp, cọ qua cọ lại. "Râm" một tiếng, phía dưới tiểu hoa huyết của Kiều Kiều phun một chút dâm thủy ra ngoài

Kiều Kiều cắn môi, kẹp chặt chân lại, cố gắng che dấu để Tổng Kỳ Ngôn không phát hiện ra

"Dư vị thật tốt" Tổng Kỳ Ngôn rút cuộc cũng buông tha núm vú đang thuôn của Kiều Kiều. Anh ta thông thả một bên xoa vú trái, một bên xoa vú phải "Bắt quả ngực có chút nhỏ, xem ra không thể phát dục lần thứ 2, phong cách gợi cảm này, em không thể đi theo được"

Đừng, đừng phân tích qua loa như vậy, chúng ta không thể liến tới một phát sao?

Tuy rằng trong đầu Kiều Kiều đã có suy nghĩ là cùng Tổng Kỳ Ngôn giao nấu thành cơm, nhưng sự thật Tổng Kỳ Ngôn mới là người lãnh đạo trực tiếp và phụ trách, Kiều Kiều cũng không phải chưa từng thấy anh ta một cước đá văng nữ diễn viên ra khỏi công ty, cho nên Kiều Kiều vẫn phải nhún nhường, không dám hành động lỗ mãng

"Kiều Kiều, mở chân ra, anh muốn nhìn bên trong" Tổng Kỳ Ngôn vỗ vào hai chân đang kẹp chặt của cô, ý bảo cô mở chân để anh nhìn cho rõ

Nhưng nếu mở chân ra thì làm sao mà giấu được anh?

Kiều Kiều khóc không ra nước mắt, đây là lần đầu tiên cô cảm thấy thấy hổ thẹn khi khoả thân, lại nói Kiều Kiều cũng không kẻo chân được nữa, dâm thủy bốc phát như nước lũ tràn đê

Quả nhiên, chân vừa mở ra một góc 30 độ, trước ánh mắt của Tống Kỳ Ngôn, một dòng dịch nhầy đặc sệt không coi ai ra gì "lạch tạch" chảy xuống tằm thâm lông

Kiều Kiều khần trương, thân người run lên, dâm thủy không ngừng nhỏ giọt rơi xuống sàn

Ánh mắt Tống Kỳ Ngôn sáng quắc nhìn chăm chăm vào tiểu huyết Kiều Kiều, chất lỏng dính lại một chút vào những sợi lông tơ như hạt sương sáng sớm

Anh ta bỗng dừng ngừng đầu nhìn Kiều Kiều cười cười "Kiểm tra đến đây là kết thúc, AV cũng chỉ là nhìn bằng con mắt"

Tống Kỳ Ngôn từ trên sofa đơn đứng lên, anh ta tỉ mỉ vén cổ tay áo, kiên nhẫn đem trang phục kéo lên. Kiều Kiều không nhìn được thân dưới của anh, nhưng bản năng cảm giác có chút nguy hiểm

Anh ta một lần nữa đem ánh mắt chuyển lên người cô, Kiều Kiều cảm nhận được tín hiệu nguy hiểm, cô bắt chấp tất cả xoay người muốn chạy

"Hừ....." Tống Kỳ Ngôn chuẩn xác nắm được cổ chân Kiều Kiều, ngay sau đó đem cô kéo vào trong lồng ngực, so với lúc trước dường như lần này anh ta ôn nhu hơn. Tiểu hoa huyết đáng thương vẫn còn đang tiết ra chất dịch, bị Tống Kỳ Ngôn lôi kéo, cô để lại một vệt nước trên quần pha lê để bàn

"Tổng đạo diễn" Kiều Kiều hét lên một tiếng, dường như vật anh ta hoàn toàn cứng đờ, cách một lớp quần áo ở nhà gấu gao để bên cạnh tiểu huyết của Kiều Kiều khiến hoa huyết nhỏ hưng phấn không thôi, liên tục phun ra nuốt vào mặt định làm ướt một phần vải quần của Tống Kỳ Ngôn

"Thật xin lỗi" Tống Kỳ Ngôn cúi đầu nhẹ nhàng hôn một cái ở cổ Kiều Kiều, thành tâm thành ý mà giải thích "hôm nay ta muốn tự trải nghiệm"

Kiều Kiều chưa từng gặp qua bộ dáng động tình của Tống Kỳ Ngôn

Đáng lẽ ra trước khi quay AV mọi người ở bên ngoài cùng nhau ăn uống, tất cả mọi người đều xem đây là việc đứng đắn không có gì phải hổ thẹn. Trong thời gian quay, đại diện nói gì thì phải làm cái đó, con người cũng không phải là đồ vật, cũng bày ra bộ dáng hưng phấn, có ai chưa từng thấy qua?

Cho nên lúc quay chụp AV ở trong lòng Kiều Kiều không cảm thấy có gì bất thường, dù sao thì mọi người đều coi sạch, lỡ thể không phải chỉ 1 người lỗ thối. Trước kia ở phân bộ, Tần Thụy Thành luôn nói gọn anh làm cô, nhiều lần bị Kiều Kiều nói lại "Rõ ràng là em làm anh" ghen đến không nói nên lời

Nhưng lần này với Tống Kỳ Ngôn, tính chất hoàn toàn không giống nhau

Tống Kỳ Ngôn không phải diễn viên cũng không phải nhiếp ảnh gia, anh là lãnh đạo quản lý nhân viên, đừng nói là nhìn thấy anh trần truồng, ngay cả lồng ngực cũng bị áo sơ mi che khuất, hạ bộ cũng chưa từng được thấy quá, nhưng Tống Kỳ Ngôn lại đem Kiều Kiều từ sợi tóc đến đầu ngón chân nhìn không biết bao lần, những bộ phim cần chỉnh sửa, cắt xén vẫn là Tống Kỳ Ngôn một tay chỉ đạo

Kiều Kiều nhìn nửa trên Tống Kỳ Ngôn áo mũ chỉnh tề. Trong lòng rất muốn làm anh nhưng lại cảm thấy bản thân mình thua thiệt

Tống Kỳ Ngôn nhéo mắt cá chân Kiều Kiều đưa qua đưa lại nhìn ngắm. Khi một người đàn ông ở một độ tuổi nhất định sẽ cảm thấy hứng thú, ham mê với một số chỗ của phụ nữ, bọn họ có thể kiên trì nhẫn nại chứ không găm gào coi quần áo đòi đi thẳng vào làm tình

Tống Kỳ Ngôn còn rất trẻ nhưng đã vượt qua chuyện đó

"Tôi đếm đến 3..." Tống Kỳ Ngôn bực bội để côn thịt cách một lớp vải cọ xát với hoa huyết Kiều Kiều. Ai ngờ lại nhìn thấy đũng quần lại bị ướt một mảng lớn, quy đầu của Tống Kỳ Ngôn như muốn chọc thẳng vào trong người Kiều Kiều "Tôi đếm đến 3 em không kêu ngừng thì sẽ không có cơ hội nữa"

"1"

Trong lòng Kiều Kiều đang đấu tranh, cô nhìn ra được Tống Kỳ Ngôn thực sự muốn được cùng cô lên giường, thứ được gọi là kiểm tra chỉ là cái cớ, kế hoạch đưa đến tận cửa coi đồ cô đã sớm suy nghĩ trong đầu rất lâu rồi nha

Tuy Kiều Kiều cũng thích Tống Kỳ Ngôn nhưng cô vẫn có chút suy tư, cô không đoán ra được suy nghĩ của anh. Vài phút trước khi cởi quần áo cô và anh chỉ đơn giản là quan hệ cấp trên và cấp dưới, hai người đã làm việc với anh được 2 năm, lúc làm việc cho dù Tống Kỳ Ngôn có động tay động chân thì anh vẫn giữ khoảng cách nhất định với cô

Vì vậy Kiều Kiều rất sợ Tống Kỳ Ngôn chỉ có hứng thú nhất thời với cô, anh vẫn luôn cùng các nữ diễn viên khác cũng như vậy sao? Có phải..... là cô không có gì đặc biệt?

Tương tự đến đây Kiều Kiều lập tức chán nản, tâm cô thay đổi, liền quyết định thôi đi. Chính mình thích anh, nhìn từ xa xa cũng đủ rồi, đừng làm mình rơi vào không thoát ra được

Vì thế Kiều Kiều há miệng thở dốc, tính toán ở nhịp đếm cuối cùng kêu ngừng, nhưng không ngờ Kiều Kiều còn chưa kịp nói thì Tống Kỳ Ngôn duỗi tay bịt kín miệng Kiều Kiều

Bàn tay Tống Kỳ Ngôn có chút lạnh, không giống như tay Tần Thụy Thành to dày ấm áp. Bàn tay che miệng khiêm âm thanh của cô không thoát ra ngoài được, anh ung dung thoải mái đem nhịp đếm cuối cùng nói ra

"3" Tống Kỳ Ngôn cười đến vô cùng vui vẻ "Đã đến giờ, em nói chậm"

Kiều Kiều phẫn nộ mà phát ra hai tiếng "ô, ô" thế nào mà cô lại không biết lãnh đạo của mình lại có một mặt vô lại như vậy, anh không nói lí nha

Dường như Tống Kỳ Ngôn quyết định đem 2 năm duy trì hình ảnh lão đạo tốt đập vỡ. Tống Kỳ Ngôn giữ lấy vai trái của cô đem dương vật áp lên người Kiều Kiều. Kiều Kiều đã quên phải chỉ trích Tống Kỳ Ngôn, cô hoảng loạn dùng tay chống lên ngực anh, không cho anh được như ý

"Ô.... Ô..... Dừng lại"

Làm ơn, Tống Kỳ Ngôn anh còn chưa cởi quần áo đâu, không phải anh muốn cách một tầng lớp vải quần áo cứ thế đi vào chứ?

"Nhìn em sợ hãi kia, quy đầu đi vào cũng sẽ không làm sao" Tống Kỳ Ngôn cảm thấy bộ dạng hoảng lên của Kiều Kiều vui cùng buồn cười, nhưng anh cũng không ngừng tay, bàn tay không kiên nhẫn đem quần mình cởi xuống một ít, dường như từ trong quần lập tức bắn ra ngoài, phản quy đầu chống ở cửa hoa huyết ướt ướt của Kiều Kiều cọ xát, không lập tức đi vào

Kiều Kiều bị hành động trêu chọc này của anh ta so với điện giật không khác nhau là bao, Tống Kỳ Ngôn tuy chưa tiến vào nhưng cô đã cảm thấy mình đã đạt đến cao trào

Kiều Kiều cảm thấy ngại ngùng nhưng chính mình lại không nhận được, đành phải dùng hoa huyết đáng thương cố ý mà vô tình mút lấy quy đầu của người đàn ông. Tống Kỳ Ngôn đã khiến

Kiều Kiều phải vứt hết những suy nghĩ trong đầu sang một bên, cái gì mà anh chỉ nhất thời hứng thú, đã từng ngủ với bao nhiêu nghệ sĩ. Tổng Kỳ Ngôn đẹp trai như vậy, không ngủ cùng anh ta thì thật là lãng phí

"Sao lại không gãy giữa? Chẳng phải lúc này còn kêu anh dừng lại sao?" Tổng Kỳ Ngôn cười cười hôn lên gương mặt Kiều Kiều một cái. Sau đó ở thời điểm Kiều Kiều vừa mới thả lỏng người, anh dùng tay đỡ lấy cơ thể cô, không hề do dự mà chính thẳng dương vật một chút rồi mạnh mẽ xông vào cơ thể cô.

Kỹ xảo của Tổng Kỳ Ngôn vô cùng tốt, thế nhưng lại không hề làm sự đau đớn tích tụ ở trong đầu Kiều Kiều, còn chưa kịp kêu đau, cô đã được khoái cảm trực tiếp thay thế. Tổng Kỳ Ngôn hiển nhiên là ghi hận Kiều Kiều kêu dừng ở tư thế kia. Động tác đâm vào rút ra không chút cầu thả nào, còn thật hung hăng cọ xát qua lại trong cơ thể khiến Kiều Kiều nghẹn ngào mà không nói nên lời

Tuy rằng đây là lần đầu cùng Kiều Kiều làm tình, nhưng mỗi ngày anh đều chỉnh sửa phim Kiều Kiều đóng, quan sát động tác làm việc của cô. 2 năm qua anh thậm chí còn hiểu rõ cơ thể Kiều Kiều hơn cả chính bản thân cô

Vài lần rút ra thọc vào của anh khiến Kiều Kiều sung sướng, sáng khoái đến ngón chân cô cũng không có sức lực chống đỡ

"Tổng..... Tổng đạo diễn..... Chậm..... Chậm một chút" Kiều Kiều sung sướng đến đỏ hồng cả mặt, cô không tự chủ được vòng tay ôm lấy bả vai Tổng Kỳ Ngôn. Gân xanh trên cánh tay anh nổi lên, một tay anh đỡ Kiều Kiều, một tay xoa bên vú cô, cũng không biết anh dùng cách gì mà mỗi chỗ anh chạm vào cô đều thấy khoan khoái, Tổng Kỳ Ngôn tràn đầy ác ý cắn vào vành tai Kiều Kiều " Gọi tên tôi "

Kỹ xảo của người này..... Quả thực rất giống ma quỷ

Trong đầu Kiều Kiều vừa hiện lên một suy nghĩ thì khoái cảm áp đến khiến cô không thể phân biệt được đông, tây, nam, bắc. Cô bị Tổng Kỳ Ngôn trực tiếp từ trên bàn bế xuống, ở tư thế giao hợp đi tới hướng phòng ngủ, Tổng Kỳ Ngôn đi một bước, dương vật bên trong cơ thể lại một nhát đâm sâu vào trong, đi một bước anh lại đâm một cái, cứ như vậy liên tục Kiều Kiều đến rơi nước mắt, thật vất vả mới đến đích, cô bị anh đè ngã xuống giường lớn, Kiều Kiều cảm tưởng mình trực tiếp quý xuống đất cầu xin tha thứ

Cô không thể so sánh lúc quay chụp AV so với hiện tại lúc nào sung sướng hơn

Tổng Kỳ Ngôn uống đầu gối quý trên giường, anh không rời khỏi cơ thể Kiều Kiều, dương vật còn cắm một nửa bên trong hoa huyết, anh cứ như vậy thoải mái cỡi bộ quần áo mặc ở nhà vương vãi. Vạt trước bộ quần áo có một sợi dây thắt, Tổng Kỳ Ngôn một tay ấn Kiều Kiều không để cho cô vùng vẫy, một tay tháo sợi dây thắt nhưng không tháo được, anh trực tiếp vứt bỏ áo xuống đất

Hai vú Kiều Kiều bị Tổng Kỳ Ngôn gần như tàn bạo xoa nắn, vốn dĩ tròn tròn như bánh bao nhỏ bây giờ biến thành nhiều hình dạng khác nhau. Kiều Kiều không có động tác gì khác, chỉ cảm thấy còn thật to lớn từng chút một hướng sâu vào bên trong bắt đầu động, chui vào rút ra và chạm mọi nơi, dương vật của anh vừa trưởng vừa căng. Tổng Kỳ Ngôn ôm vòng eo của cô chặt chẽ, lực cánh tay chống ở mạn sườn, anh nhàn nhã và chạm bên trong. Kiều Kiều tập trung cao độ, các dây thần kinh đều kêu gào

"Hừm....." Tổng Kỳ Ngôn sáng khoái đến không nhìn được mà phát ra âm thanh, hoa huyết Kiều Kiều khẩn trương co lại, anh như dự đoán được từ trước, hận không thể chết ở bên trong

Tổng Kỳ Ngôn khẽ thấp tiếng nói, ép Kiều Kiều đi vào khuôn khổ "Gọi tên tôi"

Kiều Kiều không hề có cốt khí, lập tứ ngoan ngoan mở miệng "Kỳ..... Kỳ Ngôn, anh chậm một chút"

Cô bị động tác mạnh mẽ của Tổng Kỳ Ngôn dính chặt lên giường, dâm thủy tràn ra ướt một mảng lớn, lực ở eo Tổng Kỳ Ngôn mạnh kinh người, dương vật liên tục cọ xát qua lại điểm nắn cảm của Kiều Kiều, thậm chí bụng Kiều Kiều còn có ảo giác bị côn thịt của anh xuyên thủng.

"Nếu biết sung sướng như thế này, anh đã sớm cùng em làm tình"

Anh cười khê, thật ra anh vẫn còn thanh tỉnh, không hoàn toàn mất đi sự tỉnh táo, Tổng Kỳ Ngôn một bên vẫn có tiết tấu rong ruổi trong cơ thể Kiều Kiều, một bên cắn lấy cảm của cô "Em thật biết cách câu dẫn đàn ông"

"A..... Đau...." Kiều Kiều lắc đầu tránh đi nhưng lại bị anh trực tiếp cắn lên môi

Tổng Kỳ Ngôn hôn cô

Môi của anh so với tượng tượng còn mềm mại hơn nhưng hơi lạnh, không có một chút ấm áp

Cùng lúc đó Tổng Kỳ Ngôn tàn nhẫn dùng sức đâm thật mạnh quy đầu vào tử cung Kiều Kiều, còn thật hung hãn xé mở tầng tầng lớp lớp, quy đầu mạnh mẽ chạm sâu vào bên trong khe nhỏ hẹp đang co rúm lại. Cái loại cảm giác thống khổ đan xen sự sung sướng này, Kiều Kiều lập tức trọn tròn độ mất

"Dừng, Kỳ Ngôn" Kiều Kiều luống cuống, anh không có mang bao cao su đâu

"Suyt....." Tổng Kỳ Ngôn dùng ngón trỏ đè lên môi Kiều Kiều "Không bắn vào bên trong, anh muốn cùng tiểu Kiều Kiều chào hỏi nhau"

Từ cung bị khai phá, Kiều Kiều cảm tưởng mình như một mũi tên ở trên dây cung, càng kéo càng chặt, bất luận động tác nào của Tổng Kỳ Ngôn đều đem đến sung sướng cho cô, khiến Kiều Kiều có cảm giác sợ hãi cùng khoái ý ở bên trong

Tổng Kỳ Ngôn tựa như bị Kiều Kiều ép đến sáng khoái, không ngừng thờ hồn hên xua tan ý định dòi non lấp biển mà xúc động bản tính. Anh rút ra thọc vào, quy đầu trước sau ra sức cạy mở tử cung nhỏ hẹp. Kiều Kiều xúc động đem thân mình uốn thành hình vòng cung, run rẩy khóc nức nở không ngừng

Cực, cực hạn

Kiều Kiều một phen ôm cổ Tổng Kỳ Ngôn, nửa người trên không nhìn được mà cong người trốn tránh côn thịt của anh, hàm răng va chạm phát ra tiếng vang nặng nề, huyết khí của hai người nổ tung. Tổng Kỳ Ngôn đột nhiên rút ra ngoài, ở một bên chặt vật mà bắn ra ngoài, ở trong không khí phun ra một chất dịch đặc sệt dính dính

"Shit"

Khuôn ngực Tổng Kỳ Ngôn kịch liệt phập phồng, mồ hôi ròng ròng chảy xuống, khép hờ mắt lại đắm chìm vào dư vị bản tính, nhỏ giọng chửi thề một câu

Tổng Kỳ Ngôn trước nay chưa bao giờ chửi thề, đây đúng là một cảnh tượng hiếm gặp

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Ý xuân hòa hợp

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Mạnh Khinh Khinh không ngờ Hứa Nghiễn nhìn như lạnh nhạt không ham muốn sẽ biến thái tới mức này.

Anh dùng cả hai tay xoa nắn, chà đạp không hề thương tiếc bầu vú mềm mại, xúc cảm dưới tay mềm dẻo và ẩm áp không cách nào tả hết, lại siêu co dãn, căng đầy cả lòng bàn tay anh.

"Rất tốt."

Anh nói hai chữ như thế, Mạnh Khinh Khinh còn chưa phản ứng kịp, một cái bóng lướt qua mắt, khi nhìn lại, toàn bộ cơ thể Hứa Nghiễn đã dõn lên vị trí bên trên, gây thật lớn nóng rực dưới hông đối diện với bộ ngực của cô, đồng thời phản chiếu lại trong mắt cô.

Thật dài, thật to.

Gây thật màu đỏ tím có hình dáng dừ tợn, đặc biệt quy đầu (*) có kích cỡ như trứng ngỗng còn sống động hơi nảy lên, nhìn qua cũng khiến người ta sợ hãi đến kinh hoàng.

(*) Đầu dương vật.

"Hứa Nghiễn, mau lấy cái đồ của anh ra, lấy ra đi, xấu quá." Hàm răng đều đặn như được sắp xếp tỉ mỉ cắn mỗi dưới, gò má ửng hồng như thoa phấn cherry.

Hứa Nghiễn lạnh lùng hừ một tiếng, giúp gây thật xâm nhập vào trong rãnh sâu giữa hai bầu vú mềm, tay chiếm giữ một bên, sau đó ép vào trong thật mạnh.

"Hứa Nghiễn... Anh... Anh... Biến thái..." Cô không tài nào tin được, anh ta, anh ta thế mà lấy ngực cô làm loại chuyện như thế, quá biến thái!

Anh vốn chẳng thêm đề ý tới Mạnh Khinh Khinh không sức phản kháng, cảm nhận kĩ càng nhũ thịt nhần nhụi như tơ, mới bả đầu rút ra cắm vào giữa kẽ hở.

Ngực Mạnh Khinh Khinh vô cùng nở nang, nhưng vẫn không thể bao trùm hoàn toàn gây thật của anh, đỉnh đầu gây thật không ngừng thúc vào cằm dưới của cô, làn da trắng bóc chẳng mấy mà bị nhuộm thành màu hồng nhạt.

Chà, thế mà còn nhần nhụi hơn cả nhung và tơ lụa, giống như có hai bàn tay nhỏ đang mát xa thân gây, Hứa Nghiễn khép hờ mắt, dư quang quét lên cánh môi anh đào của cô, đôi mắt thâm sâu được quét một lớp son đen như mực.

Gây thật nóng rực khô khốc cấp tốc ma sát nhũ thịt mềm mại, từng con tê dại rất nhỏ rất nhỏ tràn từ bầu vú lan ra khắp người, xương cốt cũng yếu đi, tứ chi hoàn toàn mềm oặt.

Đây còn chưa tính là hồng việc, mọi chuyện càng tệ hơn là huyết hoa nhỏ dưới thân dường như bị nung lên, nhiệt độ cao dần, càng ngày càng nóng, nước mật thom ngọt liên tục chảy ra không ngừng.

Biết phía dưới đã ướt đầm, hai gò má của Mạnh Khinh Khinh càng đỏ như bị hun trong hơi nóng, xấu hổ không biết làm gì cho phải. Cô gắng sức nhịn phản ứng sinh lý, nhưng khi đỉnh gây thật lại thúc vào cằm dưới lần nữa, môi đỏ mọng lại hé ra, bật thốt một tiếng rên rỉ yếu đuối.

Động tác của Hứa Nghiễn đột nhiên dừng lại, gây thật được bọc trong khe vú lại trường gấp hai lần. Anh thở ra một hơi, động tác bất ngờ nhanh hơn, gây thật chẳng chặt gân xanh thúc mạnh vào thịt non, luồng nhiệt do ma sát sinh ra đi cùng với kích thích khiến cho Mạnh Khinh Khinh khó lòng không chế lại rên rỉ thành tiếng, "A....A..."

Tiếng rên rỉ say mê không chỉ lọt vào tai Hứa Nghiễn mà còn truyền vào tai mình. Cô trừng lớn mắt hạnh, song, không để cô đắm chìm trong cảm xúc e lệ ấy quá lâu, đôi tay thô của Hứa Nghiễn dùng trên eo cô, cánh tay mang sức lực mạnh mẽ trực tiếp lật người cô lại, ghé nửa người trên lên đệm lưng của sofa.

"Anh làm...A..."Thắt lưng bị trọng lực đè thấp xuống, cặp mông no đủ dĩ nhiên nâng cao hẳn lên.

Vén làn váy mềm mại lên, ánh sáng từ ngọn đèn đủ để anh nhìn không sót gì, mông thịt nồn nà xinh xắn chen lách sít sao, lại thêm vài dẹt tím nhạt phác họa, càng đẹp đẽ, mê người hơn.

"Dây buộc quần chữ T? Mặc đi làm như thế, còn dám nói không muốn nằm dưới tôi?"

Mạnh Khinh Khinh dĩ nhiên phản bác lại, "Không phải... Anh nói bậy..."

"Lại bảo tôi nói bậy sao?" Tháo nút thắt nơ con bướm, quần chữ T trượt xuống trên ghế sofa, huyết hoa nhỏ tươi đẹp tựa hoa hồng đầm sương sớm tỉnh mơ đập vào mắt Hứa Nghiễn, "Nước đã chảy nhiều như thế mà vẫn cho rằng tôi nói bậy hử?"

Cô đã động tình như thế, anh cũng chẳng định khách khí thêm gì, tách ra hai cánh hoa non mềm, gây thật nhắm ngay cửa huyết tinh tế nhỏ xinh, mạnh mẽ thúc vào.

"Hứa... Hứa Nghiễn... Đau quá...Đừng vào nữa..." Đau đớn như bị xé rách đến bất ngờ khiến cô suýt cắn môi bật cả máu, trông mắt nhanh chóng đọng nước, "Đau quá... Hứa Nghiễn... Hức hức.... Đây là lần đầu tiên của tôi... Nhẹ một chút.... Nhẹ một chút... Đau quá..."

Hứa Nghiễn lại cười kì dị, "Tuy rằng tôi bất lực, nhưng vẫn có thể phá thân cho cô ha."

Dứt lời, thắt lưng âm thầm vận lực, thúc toàn bộ gây thật khảm vào trong mật huyết chặt chẽ trúc trắc.

Thật ra cũng bởi vì chưa biết mùi dãi, mật huyết lại khép quá chặt, Hứa Nghiễn vừa đẩy vật của mình vào, không còn cách nào để vào sâu thêm nữa. Cửa huyết túm chặt lấy gây thật của anh, không cho nhúc nhích, giống như đang chậm rãi nuốt nó vào.

Gân xanh trên trán nảy lên vài cái, Hứa Nghiễn thở ra một hơi, sửa góc độ giữa hai đùi Mạnh Khinh Khinh, đẩy một bên hông lên phía trước. Hoa huyết mềm mại, thịt thà nhuộm hết cả đi, cho dù lui lại thật nhanh cũng không thể ngăn cản vật cứng đang xâm nhập vào với cường độ quá mạnh.

Đau quá! Rất đau! Mạnh Khinh Khinh chớp đôi hàng mi, nước mắt lăn dài. Cô nhịn không được, cầu xin tha thứ, “Hu hu... Nhẹ một chút... Đau quá... Hứa Nghiễn... Hứa Nghiễn...”

Thân dưới giống như bị một nhát kiếm bổ ra, cô đau tới mức đỏ mồ hôi. Làn da thấm đẫm từng giọt mồ hôi lạnh, không còn một chút sức lực nào nữa, hai tay cô bị trói chặt, chỉ đành bám lấy ghế sofa, cả người cố gắng bò về phía trước, nóng lòng muốn thoát khỏi hung khí khủng bố của người đàn ông này.

"Đừng... đừng mà... Hứa Nghiễn..."

Nhưng cho dù cô chuẩn bị thế nào, xoay người ra sao, gậy thịt của anh vẫn cứ chậm chậm xông vào cửa huyết non mịn. Cuối cùng, ngực cô ghi chặt vào sau tấm đệm sofa, tiến không thể tiến, ngay sau đó, gậy thịt chọc sâu vào bên trong hoa huyết non mềm, mịn màng.

Cô cắn môi, khóc nức nở, tóc bị ẩm ướt bởi mồ hôi, ướt nhẹp, bết vào trán, gò má, cổ, phía sau lưng.

Hứa Nghiễn vỗ cái mông nhỏ của cô, “Chưa có đi vào hoàn toàn đâu.”

Lúc này, anh lại không chậm chậm, ngược lại còn đâm mạnh vào một phát, đỉnh đầu gậy thịt mờ được miệng của hoa huyết chật hẹp, tiến vào chỗ sâu nhất trong tử cung.

"A... Đau quá... Hu hu..." Mạnh Khinh Khinh rớt cuộc khóc òa, "Oa... Hu hu hu... Hứa Nghiễn... Tôi... Tôi muốn tố cáo anh cường hiếp tôi... Tố cáo anh cường hiếp tôi... Hu hu..."

"A!" Hứa Nghiễn nghiêng người về phía trước, vùng ngực cứng rắn đè lên sống lưng mềm mại của cô, hai tay anh chống đỡ trên đệm ghế, đồng thời, gậy thịt chậm chậm rời khỏi mật huyết. Cho đến khi chỉ còn lại một chút là rút ra, anh lại dùng lực đâm mạnh vào lần nữa. Thân thể mềm mại của Mạnh Khinh Khinh vọt tới ghế sofa thật nhanh, bầu ngực bị ép tới mức muốn bẹp.

"Hu hu... Đau quá... Mau dừng lại... Dừng lại... Hứa Nghiễn... Hu hu... Đồ khốn kiếp... Tôi muốn tố cáo anh..." Gậy thịt hết rút ra lại cắm vào, rút ra lại cắm vào, Hứa Nghiễn dần thích ứng được tư vị tuy hẹp nhưng lại khiến người khác mất hồn, tốc độ của anh cũng trở nên nhanh hơn, hết như gió táp mưa sa, tùy ý tàn phá đóa hoa nhỏ.

"Hu hu... Hứa Nghiễn..." Mạnh Khinh Khinh mạnh mẽ xoay cổ lại, đôi mắt đầm nước nhìn người đàn ông đang mài mê rong ruổi, "Hứa Nghiễn... Nhẹ một chút... Chậm lại... Tôi van xin anh... Đau quá..."

Động tác của anh trở nên thông thả lạ thường, mái đầu hạ thấp xuống, nhìn khuôn mặt đáng thương tội nghiệp của cô, đôi mắt xẹt qua một tia sáng lạnh lẽo. Ngay sau đó, anh ngậm chặt lấy môi cô, dùng lực thật mạnh mà đưa lưỡi vào, động tác dưới thân cũng càng thêm mạnh.

Hàm răng khép chặt bị cạy mở, đầu lưỡi thô bạo của người đàn ông tràn vào khoang miệng, càn quét khắp nơi, cái lưỡi thom tho của cô cũng chạy không thoát khỏi vận mệnh dây dưa.

Hu hu, đầu lưỡi bị hút tới mức run lên, tiểu huyết bị đâm tới mức đau nhức, thân thể mềm mại tựa như đóa hoa lung lay trong bão táp. Mạnh Khinh Khinh cảm thấy bản thân mình sắp chết vì sự phóng đảng của Hứa Nghiễn.

Hứa Nghiễn càng lúc càng mạnh hơn. Đào phá hơn mười lần, tiểu huyết cứng rắn đã dần mềm lại, rỉ ra dịch ẩm ướt, khiến gậy thịt ướt sũng cả đi.

Gậy thịt không ngừng ra vào liên tục, gạt bỏ tầng tầng lớp lớp thịt, chen vào hoa tâm, xâm nhập đến tử cung thần bí. Hứa Nghiễn không biết phải hình dung khoái cảm này ra sao, chỉ có thể nói hoa huyết nhỏ của nó giống như động tiêu hồn, khiến tinh thần anh đều bị hấp dẫn, hoàn toàn không khống chế nổi bản thân, trong lòng anh chỉ nghĩ đến việc xoay chuyển, đâm nát tiểu huyết này.

Trên thực tế, Hứa Nghiễn quả thực đã làm như vậy.

Anh không hề lo lắng, cho dù đây là lần đầu tiên của mình hay Mạnh Khinh Khinh không tiếp nhận từng đợt khoái cảm kịch liệt. Gậy thịt vẫn cứ không chút lưu tình, xuyên suốt vào hoa huyết của cô, lúc ra lúc vào, nhiều lần len lỏi, chen chúc vào trong hoa huyết chật hẹp.

"Hu hu..." Mạnh Khinh Khinh khóc nức nở, đôi môi vừa tê vừa ngứa, huyết nhỏ bị đâm tới mức đau đớn, "Hu hu... Tôi muốn tố cáo anh... Tố cáo anh... để anh phải ngồi tù..."

Hứa Nghiễn giữ chặt vòng eo của cô, nâng nó lên cao, đặt bờ mông nhỏ nhỏ nhưng có độ co giãn tốt lên cái bụng rắn chắc của mình.

"Tố cáo tôi?" Rốt cuộc thì anh cũng mở miệng đáp lại, hơi thở phả vào vành tai cô, "Chê tôi chưa khiến cô sáng khoái à? Không được đâu."

Anh rút gậy thịt ra, rút mạnh một cái trong khe chật hẹp. Tiếng động "ò ồ" vang lên, "Nước nhiều như vậy, có khó chịu không?"

*Tiếng nước chảy

Trong văn phòng trống trải chỉ có tiếng nước dịch sau một trận mây mưa, Mạnh Khinh Khinh nghe thấy rất rõ ràng. Cô hổ thẹn, mím chặt đôi môi, ngừng cất tiếng khóc, bởi vì đau đớn mà gương mặt trở nên tái nhợt, lúc này đã hồng hào dần trở lại.

Hoa huyết non mềm càng phù hợp với gậy thịt to lớn. Mỗi khi anh tiến vào, thân thể cô cứ quẩn lấy anh, khi anh rời khỏi liền co rút lại, hấp dẫn anh, khiến anh không nỡ ra ngoài, liên tục tiến vào rồi lại rút ra. Cho dù là động tác nào đi nữa, hoa huyết nhỏ đều khiến anh hưởng thụ cảm giác sáng khoái đến cùng cực.

Tình huống của Mạnh Khinh Khinh rốt cuộc cũng chuyển biến sang chiều hướng tốt đẹp. Trải qua một hồi thống khổ, đau đớn, cô miễn cưỡng thừa nhận Hứa Nghiễn hết như một con dã thú, bất cứ lúc nào cũng có thể dùng gậy thịt mà xâm nhập thật mạnh vào hoa huyết của cô, cánh môi phát ra tiếng rên rỉ, mê hoặc người khác.

Dần dần, vòng eo mềm mại bắt đầu lắc lư, nghênh đón động tác cắm ra rút vào của anh, "A... sâu lắm..." Người cô mảnh mai như vậy, gậy thịt càng đi vào, cửa huyết càng co lại, hấp dẫn anh vô cùng.

Thấy cô đã hoàn toàn thần phục ở dưới thân mình, thậm chí còn có thể đón ý hùa theo, Hứa Nghiễn liền cởi dây trói cho cô, để đôi tay được tự do, ngã xuống một cách yếu ớt trên ghế sofa.

"Ừm... A... Ừm..." Khoái cảm tích lũy càng nhiều, nhiều đến mức có thể ăn mòn lý trí của cô. Cô bắt đầu mơ màng, kêu lên những tiếng rên vô nghĩa, hoa huyết càng lúc càng khép chặt, cửa huyết cũng vậy, cơ thể cô bộc phát ý thức, quẩn lấy gậy thịt kia một phen.

"Lên đỉnh rồi à?" Hứa Nghiễn nhận thấy hoa huyết khác thường, anh liền dừng động tác, kẻ sát khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, gần từng chữ một, giống như đang tuyên bố một chuyện quan trọng. "Tôi đã làm cô lên đỉnh được rồi." Mạnh Khinh Khinh cảm nhận được mùi vị đó, trên mặt đỏ đầy mồ hôi sau cơn hoan ái, khuôn miệng nhẹ nhàng thờ dờ.

Hứa Nghiễn rút gậy thịt ra, lật người cô lại, úp mặt cô xuống ghế sofa, tách hai chân cô thành góc lớn nhất, cắm gậy thịt vào tiểu huyết vừa mới trải qua một cơn cao trào.

"A... Hứa Nghiễn...!!!"

"Hứa Nghiễn... Dừng! Tôi chịu không nổi đâu..."

Tiến vào đi ra vài lần, anh càng cảm thấy tư thế này không tiện, do đó mới lấy một cái đệm ra rồi lót ở dưới mông cô, khiến thân dưới của cô hiện rõ.

"Hứa Nghiễn... Dừng... Tôi không cần... Chịu không nổi đâu..." Sau cơn lên đỉnh, cả người cô mềm hết cả đi, tiểu huyết vẫn cảm tới mức không chịu được, nhưng anh cứ đánh phá không ngừng, kéo dài cơn khoái cảm của cô, khiến cô chìm nổi giữa sóng to gió lớn, chỉ cần không chú ý sẽ bị sóng cuốn trôi.

Bàn tay to nắm lấy bầu ngực cô, ngón tay nắm chặt lấy nhũ hoa, thân dưới càng va chạm mạnh, "Chịu không nổi cũng phải chịu cho tôi. Hôm nay, tôi phải khiến cô không xuống giường

được!”

Khuôn mặt trầm tĩnh của Hứa Nghiễn lộ vẻ kích động, đáy mắt tựa như có sóng trào, mưa rền gió dữ, thân thể cường tráng cứ bức bách người dưới thân, khiến Mạnh Khánh Khánh ngoại trừ dang rộng hai chân để mờ hoa huyết, tiếp nhận gậy thịt của anh thì không còn cách nào khác.

Anh cúi đầu, cắn lấy quả hồng anh trên đỉnh núi tuyết, răng nanh chà nhẹ lên làn da mềm mại. Hứa Nghiễn coi thường sự yếu ớt của Mạnh Khánh Khánh, bởi vì anh cần nhẹ một cái mà cô cũng ứa nước mắt. Đôi tay cô không còn sức lực, chỉ biết bám víu vào mái đầu anh, không ngừng khóc nức nở, cầu xin tha thứ, “Nhẹ một chút... Nhẹ một chút... Hứa Nghiễn... Đau... Hu hu...”

"Tôi muốn tố cáo anh... tố cáo anh... muốn... bắt anh... ngồi tù... ngồi... tới chết... Hu hu..."

Lời nói uy hiếp của cô chẳng hề có tác dụng, ngược lại còn đôi lần hành động điên cuồng của Hứa Nghiễn. Gậy thịt của anh liên tục chống đỡ trong hoa huyết chật hẹp, khiến bụng cô không ngừng nâng lên hạ xuống, bầu ngực mềm mại nằm trong tay anh, để mặc anh ra sức xoa nắn. Trước đợt tiến công mạnh mẽ như vậy, Mạnh Khánh Khánh rốt cuộc mất đi năng lực mở miệng, mái đầu ngoan ngoãn tựa vào ghế sofa, cúi xuống thở gấp, nước mắt trong suốt liên tục trào ra, thấm ướt cả một mảng tóc.

Ngón tay thon dài của Hứa Nghiễn nâng cằm cô lên, buộc cô phải mở mắt nhìn. Trông thấy ánh sáng lạnh lùng trong mắt anh, cô bắt gặp sợ hãi, co rụt cả người lại.

"Tố cáo tôi? Ngồi tù cho tới chết? Ái chà, vậy thì tôi sẽ cưỡng gian cô tới chết trước."

Gậy thịt đâm mạnh vào một cái, mắc kẹt ngay trước tử cung, chọn một chỗ non mềm, chà đạp ngay chỗ mà cơ thể mềm mại của cô hoàn toàn không chịu nổi. Tiểu huyết liên tục co rút, định giữ chặt lấy gậy thịt của anh, không để anh tiến thêm vào. Sao mà được chứ? Sao mà được? Gậy thịt giống như một cây sắt nóng bỏng, đánh phá tầng tầng lớp lớp thịt thà bao quanh để xuyên vào bên trong, vừa nặng lại vừa sâu.

Bóp bóp bóp bóp...

Hoa huyết mềm mại bị gậy thịt cứng rắn làm cho đỏ bừng, ngay cả gậy thịt cũng sưng lên. Khoái cảm dần dần bớt đi, Mạnh Khánh Khánh cảm nhận rõ nỗi đau sâu sắc, “Hu hu...” Cô khóc nức nở, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cô sẽ bị cưỡng gian tới chết. Cô vươn tay, dùng sức kéo tóc của Hứa Nghiễn, “Anh... tránh ra... tránh ra... Tôi không cần!...”

Hứa Nghiễn bắt lấy tay cô, đẩy mạnh xuống dưới, về mặt lạnh lẽo, “Muốn tôi cưỡng gian cô tới chết phải không? Được, tôi cho cô hài lòng.”

Lúc này, Mạnh Khánh Khánh mới ý thức được họa lớn mình gây ra, cô cực kỳ sợ tiết mục kế tiếp của Hứa Nghiễn, nước mắt giàn dụa, “Tôi... Tôi sai rồi... Tôi sai rồi... Hứa Nghiễn... anh tha cho tôi đi... Van xin anh... Tôi sai rồi... Tha cho tôi đi... Hu hu...”

Khóe miệng kẻ sát vào mặt, hơi thở triền miên gần như gang tấc, “Còn muốn tố cáo tôi không?”

"Không tố cáo... Không tố cáo...." "Sau này có nghe theo tôi không?"

"Hu hu..." Cô gạt đầu, "Nghe... Sau này tùy ý anh hết..."

Hôn lên đôi môi cô, thân dưới của Hứa Nghiễn cũng nhẹ nhàng hơn một chút, gậy thịt đi ra lại đi vào, nghiền nát hoa huyết, dần dần khơi gợi khoái cảm của cô một lần nữa. Sự thống khổ, nước nớc đã trở thành âm thanh nũng nịu. Đôi tay trắng ôm lấy cổ anh, hai người kích tình trong hân hoan, đồng thời lên đỉnh.

"Hứa Nghiễn... Hứa Nghiễn... Đừng bắn vào trong... Sẽ mang thai mất..."

Thế nhưng, anh lại càng khiến gậy thịt xâm nhập vào sâu hơn, chạm vào thành tử cung, tinh lực tồn trữ 28 năm qua rót dần vào đó. Chất dịch quá nhiều, khiến Mạnh Khánh Khánh cực kỳ khó chịu, cô cảm thấy thân dưới muốn nứt ra rồi. Thấy bụng cứ phập phồng, cô sợ hãi tột độ, nhưng không dám lên tiếng than thở, lo sợ lại chọc giận Hứa Nghiễn.

"Kẹp chặt vào, không được để chảy ra, chảy ra một giọt, tôi sẽ đổ thêm lần nữa." Hứa Nghiễn rút gậy thịt ra, đưa tay nhìn đồng hồ, lúc này đã 7 giờ 30 phút, “Đừng có lộn xộn, đợi tôi thu dọn xong sẽ giúp cô mặc quần áo.”

"Dạ." Mạnh Khánh Khánh cố gắng ép chặt tiểu huyết, không để chất dịch bên trong chảy ra.

Mất thấy Hứa Nghiễn bước vào phòng tắm, hàng mi cong như cánh bướm chớp động mấy lần, con ngươi đảo qua đảo lại, lại nghĩ thêm, cuối cùng vẫn xé cái váy vốn nát vụn làm đệm lót dưới thân, thả lỏng cửa huyết, chất lỏng trắng tuôn ào ào, song cô cũng không dám tiết toàn bộ, chờ cảm giác như muốn nứt ra vì căng tràn tiêu tan, cô liên rụt bụng, khóa chặt lỏng còn thừa trong tử cung lại.

Không chớp mắt ném cái váy đã ướt nhẹp vào một góc khuất, vừa mới ra về như chưa có gì xảy ra, ngẩng đầu nhìn về phía cửa phòng tắm khác hoa được làm từ thủy tinh, đã thấy Hứa Nghiễn mặt không cảm xúc nhìn cô.

"A!" Mạnh Khánh Khánh hoảng sợ đến mức hô thành tiếng, anh ta... sao anh ta nhanh như thế? "Anh... Anh tắm xong rồi hả?"

Anh không đáp lại, chỉ bước từng bước về phía cô.

Ánh mắt cô trốn tránh, cơ thể không tự giác co lại vì sợ hãi, ngón tay núm chặt lớp vỏ sofa, đôi mắt đen có hồn chớp chớp nhưng vẫn không nhìn thẳng mặt anh, giọng nói du dương đến lạ: "Hứa... Hứa Nghiễn..."

"Muốn tôi bắn cô mấy lần?" Anh vừa giữ chặt cánh tay cô vừa nói.

Mạnh Khánh Khánh gục trong lòng anh, run rẩy, "Hứa Nghiễn... Tôi không muốn..."

Giọng điệu anh bình tĩnh mà cố chấp, "Nói, muốn tôi bắn cô mấy lần?"

Mạnh Khánh Khánh biết chạy không thoát, bèn kéo vạt áo sơ mi của anh, nũng nịu nói, "Một lần."

Hứa Nghiễn bế bồng cô lên, đặt lên bàn làm việc, kéo hai chân cô quấn lên eo mình, chen gậy thịt cứng rắn vào huyết mật ử máu sưng đỏ.

Huyết hoa nhỏ được khai phá lâu như thế vẫn còn chặt chẽ khít khao, thịt mềm gắt gao bao trùm gậy thịt, dùng dao ăm nóng mót vào giống như cái miệng nhỏ xinh. Hứa Nghiễn khó nén gầm lên một tiếng, hầu kết chuyển động, nuốt nước miếng xuống, anh vận lực rút ra một đoạn gậy thịt rồi nhanh chóng thúc vào.

"A!! Đau quá!!" Tay nhỏ bé cào xé áo sơ mi nhàu nát, cổ căng môi thật mạnh.

Hứa Nghiễn khẽ hôn lên đuôi lông mày của cô, đôi môi hơi ẩm ướt có tính trấn an tương đối lớn, dưới thân vẫn ra vào cuồng dã như trước, nhưng lại mang theo một chút dịu dàng, an ủi cô trong sự gầy vò của ham muốn, khiến cô cảm thấy không quá khó để tiếp nhận như lúc mới bắt đầu. Gậy thịt to khỏe ẩm ướt ra vào liên tục trong huyết hoa nhỏ, bầu không khí đắm trong

kích tình, Hứa Nghiễn kích động đến tột bậc, mỗi lần thăng lưng, anh đều hít thở nặng nề hơn một phần, nhiệt độ cũng theo đó mà tăng lên, trán cũng lâm lâm mồ hôi, trượt xuống má rồi tụ hội ở cằm, "tí tách" dừng trên bầu vú trắng như tuyết của cô.

Ánh mắt động tình dò theo tiếng nước rơi, da thịt trắng nõn như ngọc làm nổi bật hạt thù du màu hồng phấn, Hứa Nghiễn khép mắt lại, khi mở ra lại mang vẻ thèm khát như sói đói, há miệng, ngậm chặt thịt nhũ, dưới thân kết hợp đánh phá hoa tâm, xâm nhập tử cung, cũng quên bồng đi thế nào là dịu dàng.

Văn phòng trống trải lại vang lên tiếng phụ nữ cầu xin tha thứ, khi có khi không, lúc to lúc nhỏ.

Nắng chiều rạng rỡ dần dần âm đạm, hoàng hôn hắt lên gương mặt xinh đẹp như hoa hồng của Mạnh Kinh Kinh, phác họa đường cong sắc sảo, lung linh.

Trán Hứa Nghiễn chạm vào trán cô, gây thịt lớn ra vào mảnh liệt, huyết thịt co rút hết sức do quá nhiều lần cao trào, miệng huyết cắn hút, khiến cho mỗi lần thúc vào càng ma sát mạnh hơn, sung sướng anh cảm nhận được cũng tăng gấp bội.

Huyết hoa quyết rũ tuyệt đẹp như thế, Hứa Nghiễn hận không thể ở trong đó cả đời, vĩnh viễn không rút ra, nhưng cô gái nhỏ yếu ớt lại ghé đầu vào vai anh, ní non "Chịu không nổi."

Anh không nhẫn nại nữa, dùng sức thúc vào mấy chục cái, cuối cùng rút tinh dịch nóng bỏng vào tử cung hẹp nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Ý xuân hòa hợp (2)

Hứa Nghiễn dừng xe trước cửa chung cư có ở. Mở cửa xe ra, anh phát hiện cô ngủ ngon lành, nhịp thở hơi nặng nề, cô áo sơ mi mở rộng, để lộ nhiều dấu vết đỏ bầm. Ánh mắt anh lại nhìn xuống, đôi chân lộ ra ngoài của cô vừa tròn vừa trắng, vừa thẳng vừa đẹp, cả người cô là một đường cong hoàn mỹ. Gót sen trắng như tuyết, đầu ngón chân tựa những viên ngọc, sạch sẽ không tý vết, móng tay màu hồng phấn càng trông có vẻ đáng yêu hơn hẳn.

Hơi thở của Hứa Nghiễn trở nên dồn dập hơn so với cô mất rồi.

Đợi đến khi anh phản ứng kịp, tay anh đã nắm lấy bàn chân nhỏ của cô mà bóp nhẹ, gây thịt trong quần cương cao lên, vừa tê vừa đau.

Chân nhỏ là nơi mẫn cảm biết nhường nào, nhất là ở chỗ bàn chân. Mạnh Kinh Kinh thấy người không khỏe, cô định rút chân về nhưng không được. Buồn ngủ quá, cô chỉ có thể phiền chán mà đạp chân mấy cái, đạp vài cái chẳng khiến chuyện gì xảy ra đâu, ít nhất đừng để cô phải mở mắt là được.

Đúng lúc ấy, đôi con ngươi như sói như hổ, ánh lên màu đỏ tươi vừa kịp rơi vào tầm mắt cô.

Nắng hè chói chang, ánh mặt trời như muốn thiêu đốt vạn vật. Trong văn phòng Tổng giám đốc của công ty Văn Đình, máy điều hòa lại chạy vù vù, tỏa ra không khí mát lạnh.

Nơi phòng nghỉ chật hẹp, Mạnh Kinh Kinh mặt đỏ mặt, ngồi trên đùi Hứa Nghiễn, ôm lấy cổ anh, bốn chiếc nút trên áo sơ mi cô sớm đã rơi đầy mặt đất, dây áo ngực bị mở ra. Nút cài màu đen bung ra, động tác của người nào đó không thể ngừng được ngay trước ngực cô. Cô cau mày, vừa cúi đầu liền nhìn thấy bầu ngực trắng mềm đã in đầy dấu vết màu hồng, màu tím, dấu răng đủ cả, thật nhìn còn lớn hơn so với bình thường.

Thảo nào cô cứ cảm thấy bầu ngực nặng nề, vừa đau vừa tê tái, hóa ra là bị "người ta" mút tới mức sưng lên, ngay cả nhũ hoa cũng giống như to nhỏ bất thường, bị "ai đó" cắn tới mức mất đi tri giác.

Nhưng cho dù đáng thương như vậy, Hứa Nghiễn cũng không buông tha cho bầu ngực đẹp dễ này. Miệng anh ngậm chặt nhũ hoa, đầu ngón tay cứ liên tục nắm chặt, vuốt ve hai ngọn đồi trắng mềm của cô.

Rốt cuộc vẫn là yếu ớt, Mạnh Kinh Kinh nhịn không được, lên tiếng xin tha, "Hứa Nghiễn... Anh dừng tay... Em đau quá... Đừng chơi nữa được không?"

Bầu ngực vừa thom vừa mềm như vậy, lại rất linh động, giống hệt như thạch trái cây biết co biết giãn, bảo anh ngậm cả đời anh cũng chịu, sao có thể dừng lại được? Nhưng mà ngậm một hồi, thân dưới cũng anh lại cương lên, dục vọng nóng rực không thể bỏ qua, anh cắn nhũ hoa của cô, "Nửa tháng rồi, phía dưới còn chưa khỏe sao?"

Mạnh Kinh Kinh không hề do dự, đáp lại, "Không có, vẫn còn đau lắm."

Đêm đó, Hứa Nghiễn chẳng thèm để ý, cho dù ở cửa chung cư có biết bao nhiêu người qua lại, anh vẫn cứ cứng rắn mà ấn cô vào trong xe, mây mưa hơn một giờ, không kiêng nể gì, tiến vào rồi lại đi ra không biết bao nhiêu lần. Ngoại trừ đau, cô không còn cảm giác được gì nữa.

Sau khi anh về rồi, lúc vệ sinh thân thể, Mạnh Kinh Kinh mới phát hiện cửa huyết của mình bị rách một ít, da bên trong bị xướt, rướm máu ra ngoài. Cô ngượng ngùng tới mức không dám đi mua thuốc trị thương, mãi đến khi đau quá, cô mới mặt dày đi bệnh viện. May mà cô còn trẻ, bôi thuốc ba bốn ngày liền hồi phục.

Nhưng chỉ cần nghĩ tới sự nhẫn tâm của Hứa Nghiễn khi anh "làm" cô đau đớn, trong lòng cô liền sợ hãi. Trải qua việc vừa rồi, trong lòng đã có nỗi sợ, cô không dám dễ dàng nhận lời mây mưa với anh nữa.

Hứa Nghiễn lưu luyến, ngậm chặt bầu ngực căng đầy, sau đó mới ngẩng đầu nhìn Mạnh Kinh Kinh. Cô gái nhỏ yếu ớt đang nhăn mày, đôi mắt sáng long lanh như nước, cánh môi tựa một đóa hoa đào nở rộ rực rỡ. Bàn tay anh đặt lên gáy cô, chiếm lấy đôi môi anh đào của cô, liếm láp cánh môi mềm mại, mút chặt miệng cô đến khi nó vừa tê vừa ngứa, anh mới hài lòng mà buông ra.

Khuôn mặt Hứa Nghiễn rất trầm tĩnh, tựa như không màng đến khối lửa trần thế. Chiếc áo sơ mi màu tuyết trắng của Mạnh Kinh Kinh được ủi phẳng phiu, chỉ có nút trên cổ vẫn còn gài chặt, tựa như một đóa hoa cách xa tâm với, không thể ngắt được. Ánh mắt của người đàn ông bên cạnh cô tuy âm trầm nhưng bên trong lại chứa đầy dục vọng ẩn sâu lẫn khát vọng cầu hoan, hình thành xung đột mãnh liệt.

Hứa Nghiễn khàn giọng, hà hơi vào tai cô, "Để anh nhìn xem chỗ đó sao rồi, được không?"

Đột nhiên bị anh yêu cầu như vậy, Mạnh Kinh Kinh nhanh chóng trốn tránh, "Có gì đẹp đâu, nhìn cũng không hay."

Hứa Nghiễn nhìn rõ cảm xúc của cô, lập tức nghỉ ngơi. Anh cúi xuống, đột ngột ôm lấy cô, đặt lên trên tấm đệm. Không kịp để cô phản ứng, anh đã nằm đè lên người cô, thân thể kẹp vào giữa hai chân cô, xóc chiếc váy ngắn của cô lên.

"Hứa Nghiễn... Đừng nhìn... Còn chưa được đâu... Đau lắm..." Mạnh Khanh Khanh gấp đến mức đập mạnh vào không trung, da thịt trắng nõn thấm đẫm một lớp mồ hôi.

Chiếc quần chip màu vàng nhạt bị cởi ra. Mạnh Khanh Khanh cảm thấy ánh mắt của Hứa Nghiễn đang nhìn chăm chăm vào hoa huyết của mình. Ánh mắt anh nhìn không ra cảm xúc. Cô cắn môi, có hơi sợ hãi.

Hồi lâu sau, cô mới nghe được tiếng cười nhạo của đối phương, "Em dám gạt anh?"

Ngón tay dài của anh đút vào khe hở để chống đỡ, nào ngờ lại khiến chất dịch âm ướt tiết ra. Anh kéo khóa quần, phóng thích dục vọng đã kiềm nén khá lâu của mình, gây thịt đâm vào cửa huyết, "Nói dối phải không? Anh sẽ khiến em chết vì tội nói dối."

Đôi mắt đen láy của Mạnh Khanh Khanh sợ hãi, nhìn chăm chăm vào gây thịt khủng bố, dử tợn đang từng bước xâm nhập vào hoa huyết của mình.

Chất dịch bên trong không nhiều lắm, huyết nhỏ cũng chẳng thả lỏng, vật thô kia chống đỡ cửa huyết, khuếch trương sức mạch cường bạo. Mạnh Khanh Khanh đau tới mức mồ hôi chảy ròng ròng, miệng không phát ra hơi nổi. Đợi đến khi gây thịt đã vào hoàn toàn, cả người cô đã ướt đẫm mồ hôi, ướt đến mức ngưng ngừng, ánh mắt dại cả ra, không còn chút thần thái.

Đau quá! Rất đau! Cô không muốn làm nữa! Làm ơn dừng mà! "Hứa... Hứa Nghiễn... Em đau lắm... Anh đâm chết em..."Hứa Nghiễn rút gây thịt ra, sau đó lại hùng hổ xông vào, "Anh vốn muốn đâm chết em mà, dám gạt anh hả?"

"Nhẹ một chút... Nhẹ một chút được không... Em thật sự... Đau quá..."

Hứa Nghiễn dừng động tác, ngón tay mon trôn cánh môi trắng bệch của cô. Anh lau nước mắt cho cô. Biết mình quá đáng, anh chỉ còn biết hôn lên mí mắt của Mạnh Khanh Khanh, "Anh xin lỗi."

Sự dịu dàng xen lẫn ác liệt này tựa như một liều thuốc mê, khiến cho tất cả đau đớn trong cô tan biến đi trong khoảnh khắc. Mạnh Khanh Khanh kinh ngạc, "Hứa... Hứa Nghiễn..."

"Thả lỏng một chút, em sẽ thoải mái hơn." Anh bắt lấy vai cô, thân dưới động đậy rất nhẹ, gây thịt nóng hổi vẫn cứ tiến vào nơi chật hẹp, ma sát vào lớp thịt mỏng cảm, khiến cô sung sướng cực kỳ. Đường nhiên, tầng tầng lớp lớp thịt mềm ở cửa huyết cấp chặt vào vật ấy, từ cung hút chặt, bao vây. Mất hồn như vậy, giống như được rót cho một ly rượu với nồng độ cực cao, anh càng lúc càng say sưa, ý loạn tình mê.

Trong lúc kích tình, không biết từ lúc nào, anh đã cởi bỏ áo sơ mi, bộ ngực rắn chắc, trần trụi va chạm với bầu ngực cao ngất, mềm mại của cô, không hề có khoảng cách. Đôi chân trắng mịn quắp lấy eo anh, lay động kịch liệt. Anh mơ hồ nhìn thấy trên móng tay cô có nhiều chỗ màu đỏ.

Nước trong cửa huyết trào ra, nhưng nơi ấy vẫn không ngừng siết chặt, từng lớp thịt tựa như tơ mạng quăn lấy gây thịt, vừa quăn chặt vừa khiến nó lồi hết cả gân xanh. Từ cung tham ăn không hết, mút chặt lấy chiếc gây. Anh rút một nửa ra, thất lưng khẽ hạ xuống, sau đó lại xuyên thẳng vào từ cung.

Thật thoải mái! Thật sáng khoái!

Hơi thở của Hứa Nghiễn mỗi lúc một dồn dập, yết hầu tựa như có hạt châu lăn lăn xuống, thân thể cường tráng của anh căng quá đỗi, da dẻ thấm đẫm mồ hôi.

"Vù vù - - "

"Vù vù - - "

Anh nắm chặt lấy bả vai non mềm của Mạnh Khanh Khanh, việc dùng sức quá nhiều đã khiến đốt ngón tay anh gồ lên, da thịt căng tới mức không còn giọt máu. Thân dưới bị đâm khá mạnh, bầu ngực đầy đặn của Mạnh Khanh Khanh khẽ lay động, hấp dẫn mê hoặc người khác, đầu nhũ hoa màu hồng phấn run nhẹ, hoạt bát đáng yêu. Hứa Nghiễn ác độc, dùng lồng ngực rắn chắc của mình đè lên nó.

Nặng quá ~ Ngực bị ép gần như xẹp, thở không nổi nữa, "Đừng... đừng đè em... Khó chịu quá... A..."

Gây thịt đâm càng sâu càng tiếp xúc với nơi riêng tư nhiều hơn. Nó hoàn toàn tiến vào, chấn hết các lối đi, dùng đầu để cọ xát với thành từ cung.

Mạnh Khanh Khanh dùng tay đẩy ngực Hứa Nghiễn, "Quá sâu rồi... Em chịu không nổi nữa... Hứa Nghiễn... Hứa Nghiễn..."

Dường như Hứa Nghiễn không muốn nghe theo cô, cô nói sâu quá, chịu không nổi, anh cố tình luồn hai tay ra sau eo cô, dùng sức để nâng nửa người trên của cô lên. Đây mới gọi là hoàn toàn chặt chẽ, gây thịt đâm sâu thêm một đoạn, bụng cô nổi lên một vòng.

"A... Không được... Quá sâu rồi..." Cô có cảm giác như cả người mình bị nâng lên tới đỉnh, huyết nhỏ bị vật lạ nhét kín, không còn một khe hở.

"Không được... Hứa Nghiễn... Hứa Nghiễn... Anh... Anh không thể khi dễ em như vậy..."

Sắc mặt Hứa Nghiễn âm trầm như một mặt nước lặng yên, hơi thở của anh trở nên hỗn hển, nghe rất nặng nề. Anh liếc mắt nhìn cô một cái, động tác của phần thân dưới thất lưng đột nhiên nhanh hơn. Gây thịt xuyên qua từng lớp thịt vây kín trùng trùng điệp điệp để đi vào, trông rất nhẫn tâm, giống như thật sự muốn phá hư người cô.

Ánh mắt Mạnh Khanh Khanh để lộ một tia sợ hãi, nước mắt vòng quanh. Cô dùng cánh tay nhỏ bé đâm thùm thụp vào ngực anh, vịn vào thân thể mềm mại của anh, hai chân bắt đầu đập lung tung. "Em... em không cần... Sẽ bị hư mất... Đừng... Đừng... Hu hu... Huyết nhỏ của em bị hư mất..."

Thân thể mềm mại dưới thân Hứa Nghiễn không còn sức để vịn vịn. Tóc tai Mạnh Khanh Khanh rối bời hết cả, da thịt trắng như tuyết đầy những vết hồng vết đỏ loang lổ, đáng vẻ chịu đủ mọi sự chà đạp, thậm chí cô còn dùng đôi mắt rung rung tuyệt đẹp để nhìn anh.

Hứa Nghiễn gầm nhẹ một tiếng, ôm lấy eo cô chặt hơn, kế tiếp là một trận bão xông vào bước ra. "A... Hứa Nghiễn... Tha cho em đi... Em chịu không nổi..."

Hứa Nghiễn chưa bao giờ biết trong máu của mình lại có gen điên cuồng như vậy, anh nhìn không được trước việc kích tình cô gái nhỏ này. Cô khóc càng thảm, càng lớn, anh càng hưng phấn, càng muốn tiến vào với vẻ hung hãn hơn hẳn.

"Tha cho em... Thật sự dừng mà... Hư mất..."

Thân thể mềm mại gây dựa càng khiến gây thịt đâm vào hoa huyết nhanh hơn, từng lớp thịt bên trong như những đợt sóng cuộn, cuốn lấy cuốn để lên hời. Hai cánh tay mềm yếu của Mạnh Khanh Khanh không dùng đánh vào lồng ngực Hứa Nghiễn. Thế nhưng, chẳng những anh không đau mà ngược lại còn ngứa ngáy, đôi mắt đen như mực lẫn rõ những tia máu hưng phấn.

"Giết chết em." Giọng nói khàn khàn cất lên, động tác của anh càng điên cuồng.

Anh sớm đã muốn "làm" cô từ lâu rồi. Đi làm mà ăn mặc lẫn trang điểm xinh đẹp như vậy, áo trễ ngực, quần soóc ngắn, hai bầu ngực trắng nõn, đôi chân dài tron lẳng, cả ngày cứ đi qua đi lại trước mắt, hỏi người đàn ông nào chịu cho được? Từ khi tới chỗ làm cho đến khi tan sở, nơi ấy của anh chưa từng mềm xuống một lần, có lúc còn sung rất lợi hại, ngay cả cửa vẫn

phòng anh cũng không dám bước ra.

Nhưng những ngày tháng nhẩn nại kia đều đã qua rồi.

Bây giờ, cô nằm ở dưới thân thể anh, anh muốn xông vào thể nào thì tùy, muốn lăn lộn kiểu gì cũng chẳng sao.

Mạnh Khinh Khinh đang ở thể mâu thuẫn với vật thô to trong cơ thể mình. Khuôn mặt gọi tình của Hứa Nghiễn và hơi thở trầm thấp, hỗn hển của anh tựa như quán lấy cô, quyến rũ cô cùng anh trầm luân. Tiểu huyết bị vật thô to xâm chiếm, thân thể anh va vào rất mạnh, tưởng như nơi ấy của cô sắp vỡ vụn rồi, khiến cô cảm thấy khủng hoảng vô cùng. Trong tình thế giằng dụa, lôi kéo như thế này, cô không biết phải làm sao cả, chỉ có thể nức nở không ngừng.

Nước mắt vòng quanh mi, mờ hết cả đôi mắt. Cánh tay mềm yếu của cô chắn ngang trước mặt anh để giảm bớt sự va chạm kịch liệt của người đàn ông, “Không... Đừng đập mạnh vào em...”

Hứa Nghiễn quả thật là đang cố ý.

Anh cố ý để lồng ngực rắn chắc va chạm vào cô, mon trón lớp da thịt mềm mại của cô. Động chạm vào người cô, anh thoai mái không biết bao nhiêu lần, nhưng chẳng qua bao lâu sau, cô kiên trì không nổi nữa. Lồng bàn tay cô vỗ vào người anh tới mức đỏ bừng, hai tay run rẩy, rốt cuộc cũng phải thu tay về. Thế nhưng, khi cô vừa thu tay lại, lồng ngực cường tráng kia lại “bộp bộp bộp” lên ngực cô, khiến nó sung hết cả lên. Dấu vết trải dài trên bầu sữa đã chứng tỏ sự chịu đựng của cô khi bị anh khi dễ, hóa ra sức mạnh của anh lớn tới mức như vậy.

Mạnh Khinh Khinh bất lực, chỉ biết lắc đầu, tóc đen rối bời, xõa ra trên giường. Tiếng khóc của cô càng lúc càng lớn, miệng kêu lên, “Hu hu... Đừng.. Tha cho em đi... Hứa Nghiễn... Tha cho em đi... Đừng làm vậy mà...”

Hứa Nghiễn đang hưng phấn, giống như muốn đòi mạng. Mạnh Khinh Khinh nức nở, cả bụng chấn động, tiểu huyết giữa hai chân cũng bắt đầu run rẩy, lớp thịt lẫn chất dịch tựa sóng triều bắt đầu sôi sục, tựa như có ngàn vạn bàn tay nhỏ mắt xa cho gây thối. Cửa huyết ẩm ướt co rút liên tục, ăn gặm thịt từng chút một. Lúc gây thối rồi khỏi, có thể thấy rõ những gân máu nổi rõ trên đó. Hứa Nghiễn hạ thất lưng xuống, cẩn thận xâm nhập vào con đường giữa các lớp thịt.

"Á!!!" Lần này anh đâm quá mạnh, gân xanh ma sát vào bên trong dẫn đến sự mất cảm khác thường. Mạnh Khinh Khinh vừa khóc vừa rên rỉ.

Tiếng khóc của cô vừa thốn thức vừa nũng nịu, trong con hoan ái lại càng giống một chú mèo con xinh đẹp. Hứa Nghiễn cảm thấy tê rần cả lưng, cảm giác ấy nhanh chóng biến mất, ngay cả đầu ngón tay của anh cũng run rẩy. Cô hấp dẫn anh như vậy, anh lại thấy thú vị làm sao. Hứa Nghiễn giữ chặt eo của Mạnh Khinh Khinh một lần nữa, đâm vào bên trong từng chút một, động tác vừa khó chịu vừa thâm sâu, đánh phá cửa huyết tới mức khiến cô kêu khóc không ngừng, trông rất đáng thương.

Hu hu! Thật sự quá khó để tiếp nhận, ngay cả cầu xin tha thứ cũng vô dụng, cô sắp bị “lâm” tới chết rồi!

Nhìn xuyên qua những giọt nước mắt còn đọng lại quanh mi, che lấp con ngươi như một lớp sương mù, cô nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng, ẩn nhẫn và đôi mắt màu đỏ của Hứa Nghiễn, cảm thấy sợ hãi làm sao. “Oa ~” Tiếng khóc càng lúc càng lớn, nửa người trên của Mạnh Khinh Khinh bị rung lắc đến mức nhào như bùn, nửa người dưới bị người ta giữ chặt trong tay, hoa huyết chỉ có thể để mặc cây gậy thô to kia xuyên vào từng đợt một.

Động tác ở phần thân dưới của Hứa Nghiễn quả thực rất hung ác, gây thối thô to không hề lưu tình chút nào, mặc sức chinh phạt hoa huyết nhỏ bé. Bàn tay anh nói lỏng eo cô, khuôn mặt để lộ nụ cười hiểm trá, “Khóc thảm như vậy à? Thật sự khó chịu sao?” Mạnh Khinh Khinh gật đầu, "Khó chịu... Khó chịu..."

"Là sao?" Anh đỡ cô dậy, mặt đối mặt, ngồi sát mép giường. Hai bắp chân cô vòng ra sau eo anh, cửa huyết vẫn bị gây thối lấp đầy. Bởi vì đáng ngồi như thế, nơi ấy còn đâm vào rất sâu, vật trắng kiện bị mắc kẹt ở hoa huyết, nhồi vào từ cung mềm mại.

Quá sâu, hình như xuyên tới cả bụng. Mạnh Khinh Khinh nhăn mày, lo lắng mà nhìn bụng mình. Cô nhìn anh bằng ánh mắt cầu xin, đôi môi run rẩy, “Hứa Nghiễn... Sâu quá, em khó chịu...”

Hứa Nghiễn không nói chuyện, chỉ ôm chặt eo cô, thân dưới khẽ động, gây thối lại bắt đầu đánh phá ở trong huyết.

Anh cúi đầu, nhìn xuống nơi ấy. Hình ảnh này đúng là mê hoặc lòng người, tiểu huyết xinh đẹp như một bông hồng nở rộ, gây thối lại giống một chiếc gậy sắt không hiểu phong tình, vô tình tàn phá đóa hoa nhỏ. Cửa huyết và vùng xung quanh bị đánh phá tới mức tiết ra nước, lớp thịt bên trong đè nén, cả người Mạnh Khinh Khinh run rẩy hết cả lên. Hứa Nghiễn có ý xấu, dùng ngón tay véo vào nơi ấy một cái.

Chỉ nghe một tiếng “Á” cất lên, gây thối thô to nằm trong thân thể mềm mại đang run rẩy, nơi cửa huyết dòi sông lấp bễ, dòng nước dịch ầm ập chảy ra khỏi hoa huyết.

Sau đợt cao trào, cả người Mạnh Khinh Khinh mềm ra như một vũng nước, nhũn như con chi chi. Cô tựa vào vai Hứa Nghiễn, mái tóc đen phủ xuống sau gáy, bầu ngực đầy đặn không ngừng phập phồng trong lòng anh.

Lúc này là lúc tiểu huyết mất cảm nhất, từng lớp thịt đều cảm nhận được từng sợi gân xanh trên gây thối, gây thối hưng phấn càng tăng thêm sự khoái cảm.

Cô đã đạt đến cực hạn, động tác của anh khiến cô chịu không nổi nữa, nhưng bàn tay anh lại đột nhiên giữ chặt lấy hông cô, thân hình cô bị nâng về phía trước, gây thối rút khỏi người cô một ít.

"A... Không... Đừng... Hứa Nghiễn... Chết em..." Tựa như có một dòng điện với cường độ mạnh được tạo ra do sự ma sát từ bên trong, từng ngón chân trắng nõn của Mạnh Khinh Khinh vội kẹp chặt lại, móng tay cô cào khắp đầu vai anh, “Đừng làm... Để em nghỉ ngơi... đừng...”

Hứa Nghiễn cố ý ép buộc cô, hạ người xuống dần từ thất lưng cô, một tắc tiến một tắc, một điểm tiến một điểm, khiến cô cảm nhận được tiểu huyết của mình đang bị gây thối chống đỡ, thẳng tắp. Cô nhìn rõ cả quá trình.

Nước mắt rơi tí tách trên vai anh. Cô không cần, cô chỉ lên cao trào được ngần ấy thôi, làm sao có thể chịu đựng thêm được?

"Á!!!"

Hứa Nghiễn đợi gây thối tiến vào hai phần ba mới đâm mạnh vào, khiến nó mắc kẹt ngoài miệng tử cung, lớp thịt chật hẹp bắt đầu cắn mứt lấy nơi ấy của anh. Da đầu anh run lên, cả bụng giống như có lửa thiêu đốt lan tới toàn thân, anh vừa mới đứng vững, hơi thở lại bắt đầu kích động. Đồng thời, thân dưới của anh xông mạnh vào, lần này rốt cuộc cũng thuận lợi uy hiếp từ cung.

Đột nhiên, hoa huyết mềm mại chấn động mãnh liệt, cửa huyết giống như đang tham lam, muốn cắn nuốt gây thối, lúc này chợt phun ra từng dòng nước dịch.

"Mới đó mà đã mau lên đỉnh rồi à?" Hứa Nghiễn vừa hỏi vừa nghỉ ngơi.

Mạnh Khinh Khinh thẹn đến mức muốn chui xuống đất. Cằm cô tựa vào xương vai anh, cái mũi đỏ rục nức nở, “Đừng.. Đừng động nữa...”

"Xâm nhập vào em liên tục như vậy, em sẽ liên tục tới cao trào à?"

Một câu nói nhẹ hẫng của anh lại khiến cô không tự chủ được mà run lên.

Thân thể tuyết trắng mềm mại bị người đàn ông kia nắm chặt trong tay, cho dù là tứ chi câu cô cũng không giãy dụa được, tiểu huyết cứ lên lên xuống xuống, dần dần nuốt lấy gầy thịt to lớn. Động tác của Hứa Nghiễn cực kỳ cuồng dã. Anh tiến vào từng đợt tàn khốc, thân dưới câu cô không ngừng run rẩy, do đó càng khiến anh tăng thêm khoái cảm, điên cuồng xâm chiếm. Vật thể cứng rắn như sắt kia nở to trong lõi vào tiểu huyết, tiểu huyết vừa mới vừa đau, nhưng trong cái thống khổ lại cảm nhận được khoái cảm giữa đất trời. Khoái cảm lẫn thống khổ gắng xé Mạnh Khinh Khinh, cô không biết mình nên tiếp nhận hay tránh thoát.

Lên cao trào hai lần, thân thể mềm mại càng nắn cảm hơn mức bình thường. Chỉ trong vòng 20 phút ngắn ngủi mà cô đã lên cao trào hai lần. Bây giờ, tiểu huyết giống như chưa được mở ra, đông đông mở mở, từng lớp thịt chấn động, trạng thái chẳng hề khác lúc lên cao trào.

Nơi ấy mất hồn như vậy, cho dù Hứa Nghiễn nhả nạt tới đâu cũng không nhận được. Thắt lưng anh tê dại, trong thân thể giống như có cái gì sắp sửa thoát ra.

Anh đổi tư thế, đè Mạnh Khinh Khinh xuống giường, đẩy đùi cô lên cao, cao tới ngang ngực mới dừng lại, gầy thịt lại dùng góc 90 độ để xâm nhập vào nơi sâu nhất.

Cô gái nhỏ yếu ớt tiếp tục kêu khóc, “Đừng... Sâu quá... Chịu không nổi...”

Hứa Nghiễn hạ người xuống thân thể mềm mại, gầy thịt cắm vào cửa huyết non mềm như một bông hoa hồng hé nở, cửa huyết đỏ đỏ mềm mại, cực kỳ đáng yêu, khiến dục vọng tàn phá của anh sục sôi. Ngón tay tách hai cánh hoa ra, nắm lấy chỗ ở giữa, kéo mấy cái liên tục.

Về mặt của Mạnh Khinh Khinh trở nên hoảng sợ, “Đừng... Đừng mà... Đừng động vào nơi đó... Sắp tè ra quần... Tè ra quần rồi... Hu hu... Mau tránh ra...”

"Hu hu... Hu hu... Hu hu... Hu hu." Mạnh Khinh Khinh cuộn người trên ghế sofa, giống hệt như một con mèo lười. Suối tóc dài trải ra trên lưng, thân thể trần trụi màu tuyết trắng thoát ẩn thoát hiện sau lớp tóc. Cô khóc nức nở, ngay cả xương bả vai, lưng và thắt lưng đều run rẩy.

Hứa Nghiễn tắm sạch sẽ, quấn chiếc khăn ngang hông rồi bước ra ghế sofa, ngồi xuống, buộc gọn mái tóc đang rối cô, dùng khăn lông ướt lau mồ hôi loang lổ trên lưng, cánh tay, chân trần của cô. Anh rửa sạch mười đầu ngón chân giúp Mạnh Khinh Khinh, sau đó lại xoay người, bước vào phòng tắm.

Lúc anh trở ra, cô vẫn còn khóc. Biết cô không kiềm chế nổi vì không tiếp nhận được, Hứa Nghiễn cũng không ép cô nữa. Anh kéo cô lại gần mình, mờ đi cô ra, thay cô rửa sạch thân dưới. Tiểu huyết của Mạnh Khinh Khinh bị đâm đỏ bưng, còn có vết sưng, nơi nào cũng bị anh phá vỡ, ngay cửa huyết còn có nước dịch đang chảy. Hứa Nghiễn không nghĩ tới cái gì khác, chỉ đơn giản là thay cô lau sạch sẽ những vết dơ. Phần bụng dưới của anh nóng lên, gầy thịt cương lên một cách khó coi sau lớp khăn tắm, ngay cả anh cũng không khống chế được.

Anh ném khăn lông xuống, bàn tay vỗ nhẹ vai cô, “Khinh Khinh.”

Ánh mắt long lanh của cô nhìn anh, chỉ thấy khăn tắm trên người anh trượt xuống, để lộ chiếc gậy ngang cao đầu, tràn đầy dục vọng, có màu đỏ tím đáng sợ, rung lắc đặc ý trước mắt cô.

Cô không thể tin, đôi mắt liền tròn to, tiếng khóc cũng nghẹn ngào hơn, “Hứa Nghiễn, anh là cảm thú sao?”

Cô khóc đáng thương như vậy mà anh không hề có một chút đồng tình, chỉ biết lo cho dục vọng của chính mình. Càng nghĩ càng giận, cô đưa chân lên, đá thẳng vào gầy thịt nóng hổi kia.

"U... U..." Hứa Nghiễn rên lên, sau đó thở phào một hơi.

Mạnh Khinh Khinh cho rằng anh đang khó chịu, cô liên tục đá vào chỗ của anh thêm vài cái, mãi đến khi tiếng thờ dốc gọi tình của anh ngày càng nặng nề, cô mới nghi hoặc, ngừng đầu lên, đôi mắt anh đã nhuộm đầy tơ máu, hầu kết để lộ rất rõ, nuốt từng ngụm nước bọt ừng ực.

Sức lực của cô rất yếu, đá mãi cũng không đau, chân nhỏ mà còn có thịt, mềm mại vô cùng, đá lên gầy thịt khiến anh thoải mái biết bao nhiêu. (chọc phải tổ ong rồi =_ =)

Cô hiển nhiên bị anh dọa sợ, nước mắt bắt đầu tuôn ra như suối, “Hứa Nghiễn, anh biến thái, biến thái!”

Đôi chân trần vội vã lui lại, nhưng Hứa Nghiễn đã từng bước vọt tới, nắm chặt cổ chân cô.

Anh quỳ dưới ghế sofa, đẩy chân cô co lại, bàn chân đối diện với cửa huyết, tạo thành một nơi có khe hở cong cong, mê hoặc người khác. Gầy thịt vừa mới thu lại đã cương cứng như cũ.

"Oa ~ Hu hu... Hu hu... Anh biến thái... Biến thái... Hu hu..."

"Vù vù - - "

Gầy thịt càng lúc càng căng, nóng hổi hổi, dục vọng kêu gào muốn phát tiết. Anh dùng sức ở phần dưới thắt lưng, rút ra đâm vào mãnh liệt, khiến gót sen trắng nõn bị tê tới mức đỏ bưng. Vẫn chưa đủ, anh chưa thỏa mãn. Đường như từ lúc bắt đầu gặp cô, anh đã luôn bị vấy trong cơn dục vọng không đủ, trạng thái đói khát. Một năm qua, không biết đã bao nhiêu lần dục vọng trong anh phát tiết mạnh mẽ, bao nhiêu lần anh không nhận được. Lúc thì ở sau bàn làm việc, lúc thì ở trong toilet, nghĩ đến dáng người xinh đẹp của cô, giọng nói ngọt ngào mềm mại của cô, cả người anh căng tức tới mức phải tự mình giải quyết. Mọi ngày, khi anh vừa giải quyết xong, cô liền lắc lắc cái eo nhỏ trước mắt anh, gầy thịt bên trong anh lại không chịu nổi không chế. Mỗi lần như thế, anh chỉ muốn liêu mình xông tới, đè cô xuống, xé váy cô ra, cưỡng bức cô, khiến tiểu huyết của cô sưng vù, làm cô không thể xuống giường nổi.

Nhưng anh hầu như đều nhận được.

Nhớ tới những lúc tự tra tấn bản thân như mình, anh liền không khống chế nổi mà muốn khi dễ cô. Thấy cô khóc thảm thương, nỗi đỏ hết cả lên, anh điên cuồng tới mức muốn dùng gầy thịt để xuyên tạc cửa huyết non mềm.

Anh thích những lúc cô khóc vì bị anh khi dễ như vậy!

"Không... Hu hu... Anh là đồ biến thái... Biến thái... Đừng mà... Đau... Hu hu..."

Bàn chân mềm mại tê rần, nóng rát, đau đớn, cô tưởng như chân mình bị thiêu cháy, “Hu hu... Đừng... Anh là đồ biến thái... Anh đi chết đi...”

Hứa Nghiễn thờ hồn hển, nhìn thẳng vào cửa huyết non mềm giữa hai đùi cô, “Anh muốn chết... cũng phải cưỡng bức em tới chết trước!”

"Thay vì đẩy chân em lên, em nói anh biến thái, anh vẫn nên xông vào tiểu huyết của em thì tốt hơn.”

Mạnh Khinh Khinh lại bị lật người, nằm sấp trên ghế sofa, dưới bụng kê gối ôm, nửa người dưới bị nâng lên, cái mông tròn vênh cao hết như mặt đào chín mọng, mông thịt trắng phau, hồng hồng như thoa phấn, bàn tay vỗ lên phát ra tiếng vang "bốp bốp bốp" lanh lảnh, xúc cảm cũng vô cùng tốt, Hứa Nghiễn xoa nắn đến nỗi ghìen, không muốn buông tay, lại chen vào trong khe huyết mà sát trước sau, huyết hoa nhỏ thịt mềm, ẩm ướt, bọc gầy thịt rất thoải mái.

Anh ta thư thái, nhưng Mạnh Khinh Khinh lại khó chịu, lúc trước âm môn vẫn hơi sưng, anh ta còn mà sát như thế, hai búi thịt nhỏ nóng lên như có lửa thiêu, cô vịn vịn, "Đừng thế mà...”

Em không thoải mái... Anh đừng..."

Hứa Nghiễn hừ lạnh, "Em có bao giờ nói thoải mái chưa? Dù thế nào em cũng chỉ biết nói không cần, khó chịu..."

Cô mạnh miệng, khụt khịt khụt khịt, "Khó chịu thật mà."

Tiếng nói nũng nịu trong trẻo tấn công trái tim anh một cách bất ngờ, ánh mắt anh lóe lên, hừ một tiếng, không thêm nói tiếp với cô nữa. Rút gậy thịt đang cắm trong khe hở ra, đẩy hai mảnh môi hoa lộ ra huyết hoa nhỏ hồng nõn ướt át, cửa huyết dính đầy mật hoa còn mấp máy đóng đóng mở mở, cái miệng nhỏ này hiển nhiên đáng yêu hơn cái miệng xinh ở trên, đỡ gậy thịt nhắm ngay miệng nhỏ, tận mắt nhìn quy đầu vĩ đại chống lên huyết nhỏ, nhìn cửa huyết nhỏ nhún xính xấn bị khuếch trương thành vòng tròn có thể ôm trọn bốn ngón tay.

"A... Quá to rồi... Trưởng lắm... Đừng..." Trong dự liệu, Mạnh Khinh Khinh lại bắt đầu oán giận, lắc lắc người hồng trớn thoát.

Thịt đã dâng đến tận miệng sao có thể mặc nó bay mất? Hứa Nghiễn áp chế cô nàng, chậm rãi đẩy gậy thịt vào, từng tắc từng tắc, càn quét huyết thịt non mịn, chạm vào hoa tâm, gắng sức tiến vào.

Lúc này trên trán anh thấm một tầng mồ hôi, thật sự là quá chặt, bởi vì nằm sấp, bụng đè lên gối ôm, hoa huyết nhỏ bị chen lách, gậy thịt hung bạo khai phá âm đạo, mị thịt trong huyết không còn mềm mại như trong quá khứ nữa, thay vào đó là sự dẻo dai, có lực bao bọc, mát xa. Hai tay chống hai bên nách cô nàng, anh thẳng tay, nhắc người lên, đồng thời rút phần nửa gậy thịt ra ngoài, tay hơi cong, gậy thịt lại nhét vào trong huyết hoa ẩm áp mềm mại.

Sofa có tính đàn hồi tốt phóng đại mức độ hoạt động của anh, cơ thể hai người nhấp nhô xao động đặc biệt, gậy thịt lớn càn quấy không quy luật trong huyết nhỏ, quy đầu đập loạn, chẳng bao lâu sau, cô gái nhỏ lại bắt đầu kêu khóc, "Đừng... Đừng thế mà... Em không chịu nổi... Nhanh quá... Chậm một chút..."

Phạch phạch.

Thoải mái thật, huyết nhỏ rất chặt chẽ, thịt huyết xoắn gậy thịt bất động, mỗi lần rút ra dường như còn kéo theo mị thịt. Vật nhỏ này luôn miệng hô không cần, nhưng thực tế thì sao, nhìn huyết hoa nhỏ của cô nàng xem, miệng huyết hồng hào mịn màng ăn gậy thịt ngon như thế, còn ăn với tốc độ nhanh là đáng khác.Đảm chết vật nhỏ mỏng manh, miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo, gậy thịt ra vào nhanh hơn, xương mu cấp tốc va chạm mông thịt trắng bóng.

Thật ra tư thế này rất tốn thể lực, cơ bắp ở cánh tay, bụng, lưng kéo căng quá đỗi, trên người mồ hôi đầm đìa, từng giọt mồ hôi lăn xuống, vui sướng cực hạn thúc giục anh không ngừng tiến lên, không ngừng hoạt động, cả thân thể, thậm chí cả tâm trí của anh đều bị hãm trong huyết mềm này không thoát được, đây là tình cảnh anh khát vọng đã lâu, hơn nữa còn ảo tưởng vô số lần.

Giữ dùi cô chuyển thành tư thế quý nằm sấp, anh cũng quý sau lưng cô, bàn tay lớn giữ eo, thẳng lưng "phạch phạch phạch" thúc vào, càng tiến càng sâu, quy đầu lấp đầy từ cung nhỏ, khiến cái bụng bằng phẳng phình lên, nhìn qua vừa mang vẻ đẹp phóng túng, vừa khiến người ta sợ hãi.

Ham muốn của người đàn ông dường như vĩnh viễn không hết, gậy thịt luôn luôn cứng rắn, mãnh liệt thúc vào, chẳng biết mệt mỏi hay biết "mềm", mà từ khi cô đã sớm bần rùn, ôm tay khóc không thành tiếng, sung sướng tràn ngập, lí trí biến mất, huyết nhỏ điên cuồng phun nước xuân, cô thét chói tai, "Cao trào... Sắp cao trào rồi... Đừng làm nữa mà... Cầu xin anh... Hu hu... Không chịu nổi đâu."

"Em có bao giờ chịu được đâu, ăn ở hai lòng." Hứa Nghiễn lại xâm nhập, gậy thịt đánh thẳng vào hoa tâm

"A!!"

"A..... A..... A....."

Mỗi lần anh đâm sâu vào, cô đều phát ra tiếng rên rỉ mềm nhũn như mèo kêu, đôi lông mi dài đậm không ngừng chớp, mí mắt càng ngày càng nặng, ý nghĩ càng ngày càng choáng váng mơ hồ, mệt mỏi quá, buồn ngủ quá.

Đôi mắt đẹp chuẩn bị khép lại, cây gậy lớn một trận điên cuồng ra vào, ma sát vùng thịt mẫn cảm non mềm quá độ, quy đầu ngấm chuẩn hoa tâm, một cái, hai cái, ba cái, mạnh mẽ tiến vào từ cung, lại rút ra, lại tiến vào, lại rút ra, hoa tâm mềm mại làm sao có thể chịu đựng thao tác làm đi làm lại như vậy, thân thể mềm mại của cô lần nữa căng thẳng, tiểu huyết run rẩy co rút, mật dịch phun ra, lại đạt tới cao trào.

"A....."

Rốt cuộc cô cao trào bao nhiêu lần? Tại sao anh còn không bắn?

Sau khi cao trào anh cũng không để cho cô nghỉ ngơi, vẫn kẹp chặt hông của cô, đưa côn thịt cứng rắn như trước vào trong hoa huyết, quá mệt mỏi, cô muốn nghỉ ngơi.

"Không cần được không..... em mệt quá..... Hứa Nghiễn..... Em quá mệt mỏi....."

Hứa Nghiễn đè thấp hông của cô, làm cho mông nhỏ của cô đưa lên rất cao, cây gậy lớn có thể thẳng tắp xâm nhập, miệng huyết nhỏ nhún sung đỏ chứa đựng vật thể to lớn, âm đạo cũng co rút lại, co rút làm cho thân thể của anh không ngừng run rẩy, tiếng khóc run rẩy cũng từ từ vang lên: "Ồ ô..... Ô ô..... Không cần..... Oa ô ô..... Tha cho em đi..... Hứa Nghiễn....."

Biết là cô đã đến cực hạn, Hứa Nghiễn hung hăng cắm vào mấy chục cái, quy đầu ở trong huyết nhỏ: "Phốc phốc phốc" phun ra tinh dịch, trực tiếp phun lên bụng nhỏ của cô.

Cô mềm nhũn gục xuống, nhắm mắt lại, nhẹ nhàng thở phì phò.

Hứa Nghiễn lập tức chôn côn thịt ở trong cơ thể cô, cơ thể đè ở trên người cô, thân hình cao lớn che kín thân hình nhỏ nhắn của cô, bàn tay to lớn nhẹ nhàng nắm lấy bả vai của cô, ngón tay từng chút từng chút vỗ về chơi đùa.

Vốn tưởng rằng có thể nghỉ ngơi thật tốt, cô gái nhỏ khuôn mặt nhỏ nhắn đau khổ: "Anh đừng đè nặng em, đừng đè nặng em, nặng quá."

Vừa nói xong, trên người lại nặng thêm một chút, thân thể mềm mại rơi vào trên sô pha mềm mại, côn thịt còn tràn đầy chất lỏng bên trong tiểu huyết nhảy lên vài cái, cô khó chịu lắm lắm: "Hứa Nghiễn, anh đứng lên đi."

Anh nằm ở bên gáy cô, môi mòng như chuồn chuồn lướt nước lướt nhẹ qua vành tai, cổ của cô, nhiệt độ của hơi thở tăng lên.

Cô rụt bả vai lại, làn da mẫn cảm nổi lên những chấm nhỏ, đôi môi hình cánh hoa khẽ nhếch, hai má không thể ức chế nổi lên hai luồng đỏ ửng, nhưng rất nhanh đỏ ửng rút đi, lại là vẻ mặt trắng bệch.

Cô nghe được Hứa Nghiễn nói: "Anh lại muốn rồi." Anh thẳng lưng dùng quy đầu ma sát bên trong vách tường hoa huyết: "Lại đến một lần."

"Oa." Cú thúc mạnh mẽ nhẹ nhàng trực tiếp dọa cho cô khóc: "Không, ô ô, em không cần, Hứa Nghiễn, không cần, anh đi chết đi, anh đi chết đi, anh đi chết đi."Cô khóc khóc, Hứa

Nghiễn cười khẽ một tiếng, từ xưa tới nay anh yên lặng nhưng lạnh lùng, trên mặt ít biểu cảm, tươi cười lại khó có được, cái này thật sự làm cho anh cảm thấy cô thư ký nhỏ là đại đột muốn chết, nhưng là cái chết đáng yêu.

Cô nghiêng đầu sang chỗ khác, trên đôi mắt còn vương giọt nước mắt, cô quát anh: "Hứa Nghiễn, thật sự anh là cảm thú sao hả? Đã nói không cần, anh đi chết đi."

Thật ngốc.

Nếu như không phải còn có công việc cần làm, nghe cô nói chuyện như vậy, thật sự anh sẽ ấn cô lại hung hăng làm cô một chút, làm đến mức cô muốn khóc cũng khóc không được.

Rút ra cón thịt, anh ôm cô đi vào phòng tắm, tắm rửa đơn giản cho cô một chút, ban đầu cô không thể mặc quần áo được, vẫn là cho cô mặc áo somi của anh.

Cô thật sự là một muốn chết rồi, ôm cô tiến vào phòng nghỉ thì cô đã ngủ rồi, cái mũi nhỏ khẽ nhần lại, đôi môi hồng phấn nửa hé mở, ngày thơ khá ái, anh nhìn không được ngậm đôi môi nhỏ non mềm hút hút.

Cẩn thận thả người trong lòng quay về trên giường, kéo chăn đắp lên, anh thu hồi tâm trí, xoay người ra phòng nghỉ. Ngồi trên ghế dựa làm việc, mở máy tính ra, anh theo thói quen nhìn thoáng qua bàn làm việc, vị trí trống rỗng, đôi môi anh mân thành một đường thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Ý xuân hòa hợp (3)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Thời tiết ngày đông có vẻ tĩnh lặng và lạnh thấu xương. Trời cao lồng lộng, tuyết trắng như lông ngỗng rơi bành bồng, phiêu lãng bên ngoài song cửa kẻ sắt Đường Tô Nhã. Tuyết rơi mỗi lúc một nặng, càng ngày càng dày, mỗi đó mà đã phủ màu trắng xóa trước mắt cô.

Cô đứng ở một hành lang hẹp, đôi tay trắng nõn che lấy miệng và thổi phù phù, chân mang boots da đen không ngừng giẫm từng bước nhỏ ngay tại chỗ để tránh khi lạnh xâm nhập vào thân thể. Đường Tô Nhã nhìn những ngôi sao đang ở đỉnh vịnh quang chói lọi, những nữ minh tinh vừa đẹp vừa giỏi đi ngang qua mà ao ước, cuối cùng cũng có một người đàn ông mặc vest đen, tay cầm tập hồ sơ bước đến. Cô lập tức khoắc túi lên vai, chạy chậm chậm lên phía trước: "Anh Vương, anh Vương!"

Anh Vương vừa quay đầu qua liền thấy cô, sắc mặt anh ta hơi thay đổi: "Ngài ấy còn ở đây, cô mau tới nhanh đi, có được hay không thì còn phải xem phúc của cô đến đâu."

"Cảm ơn anh Vương, em sẽ ghi nhớ đại ân đại đức của anh suốt đời!"

Anh Vương lắc đầu, không nói gì cả, tiếp tục đi về phía trước.

Đường Tô Nhã ngẩng đầu nhìn lên. Cuối hành lang có ánh sáng mỏng manh chiếu vào một cánh cửa lớn làm từ gỗ thò.

Bởi vì rét lạnh nên tim cô càng đập mạnh mẽ, ngay cả tai cũng lùng bùng khó chịu. Đường Tô Nhã cố trấn an cõi lòng, nhanh chóng bước về phía trước. Khoảnh khắc khi cô dừng lại ngay trước cửa, đất trời bỗng dưng tĩnh lặng, tim cô lại đập bình thường. Cô hít một hơi thật sâu, bình tĩnh, phải bình tĩnh, có lẽ đây là cơ hội cuối cùng của mình rồi.

Đường Tô Nhã đẩy cửa vào rất nhẹ nhàng, bước chân chuyển động và đi vào bên trong.

Tiếng gió tuyết bên ngoài đã che lấp tiếng bước chân của cô, người đàn ông bên cạnh cửa sổ cũng không phát hiện trong phòng có thêm một người.

Đường Tô Nhã lại hít một hơi thật sâu: "Chào ngài, đạo diễn Cố, tôi là Đường Tô Nhã."

Năm năm trước, GU đột nhiên trở thành đạo diễn mới xuất sắc qua bộ phim điện ảnh "Lời hứa" khiến doanh thu phòng bán vé tăng cao gấp bội, ba bộ phim điện ảnh trong hai năm kế tiếp đó đều là tác phẩm xuất sắc đã giúp cho danh tiếng của anh lan khắp xa gần, thậm chí địa vị của anh trong giới cũng đã tăng cao nhờ bộ phim "Trăm bảy yêu" được trao tặng vô số giải thưởng điện ảnh, không chỉ có nam nữ chính đột nhiên vụt sáng một khoảng trời mà ngay cả vai phụ cũng nước lên thuyền lên. Thế nhưng, đạo diễn GU lại giữ về thần bí trước sau như một, hiếm khi lộ diện trước giới truyền thông. Người ngoài không biết tên đầy đủ của anh, họ gọi anh là "GU" hoặc đạo diễn Cố.

Lần này, GU cần quay một bộ phim điện ảnh tên là "Đỗ Nhược" nhưng vẫn chưa tìm được người thích hợp cho vai chính Đỗ Nhược và một vai nữ phụ rất quan trọng là Tô Hoài Hương. Anh sớm đã mời những diễn viên đàn chị có danh tiếng trong công ty của Đường Tô Nhã đến casting, dĩ nhiên là cô không được liệt vào sổ đó, cơ hội lần này cũng nhờ vào trợ lý của GU mà tranh thủ được. "Chào ngài, đạo diễn Cố." Đường Tô Nhã thấy người đàn ông trước mặt vẫn chưa phản ứng. Cô nghĩ anh không nghe thấy nên mới gọi một lần nữa.

Lúc này, thân mình của anh khẽ động, xoay người chậm chậm. Anh vốn đã cao hơn 1 mét 85, bây giờ lại đang khoắc áo ngoài màu đen, mặc áo dệt kim cổ chữ V màu lam ở bên trong. Vừa cài vạt áo bành tô lại, anh vừa nhấp đôi môi mỏng: "Cố Đường."

Cô cúi chào anh: "Đạo diễn Cố, tôi tới casting cho vai Đỗ Nhược."

Cố Từ Châu (GU) bước vài bước về phía cô, dừng lại khi còn cách cô năm bước chân. Anh hơi che giấu ánh mắt, động tác nhỏ này khiến mắt anh nhỏ đi nhưng vẫn có thể nhìn thấy mọi thứ rõ ràng. (ông đang híp mắt đó bà con)

Người con gái trước mặt anh khoắc áo bành tô màu trắng gạo của nữ ở bên ngoài để chắn gió, khăn quàng cổ dệt kim màu cà phê được choàng lên hai vai và cổ, mái tóc nâu xõa xuống, gò má cực kỳ xinh đẹp, làn da còn trắng hơn cây tùng trong tuyết, da thịt trắng nõn càng tôn lên hàng mi cong dày màu đen đậm, đôi môi đỏ mọng căng đầy như quả anh đào chín tới, tựa như chạm vào một cái là nó chảy thành một dòng nước ngọt mát.

Cô đẹp như một mỹ nhân trong tranh.

Cố Từ Châu dõi vòng quanh Đường Tô Nhã, chẳng rõ vô tình hay cố ý mà lồng ngực cứng rần của anh va vào vai cô, chạm nhẹ vào đầu như chim nhỏ mổ thóc từng chút một.

"Xin lỗi cô nhé."

Đường như cảm nhận được hơi thở nam tính của anh đang lượn lờ quanh mình, Đường Tô Nhã bỗng nắm chặt lấy túi xách: "Không có gì."

Cố Từ Châu ngồi xuống chiếc ghế dựa ở phía sau bàn làm việc, chân trái gác lên đùi phải, vạt áo bành tô thả xuống hai bên tay dựa của ghế một cách tự nhiên, khiến cho đôi chân anh có

về thon dài hơn.

"Cô Đường muốn thử vai Đỗ Nhược?"

"Dạ đúng ạ, đạo diễn Cố, anh có cần diễn thử một đoạn không?"

Cố Tử Châu không lên tiếng. Anh lấy hộp thuốc lá từ trong túi áo ra, bật lửa, dùng ngón cái đẩy nắp hộp, động tác rút điều thuốc và đặt vào miệng hút cực kỳ thành thạo; mấy ngón tay trái khép lại để chắn gió, mấy ngón tay phải đẩy bánh răng của chiếc bật lửa. Ngọn lửa nhỏ xuất hiện, anh hơi cúi đầu, hít nhẹ một cái, thò ra một hơi bằng mũi, sau đó lại có ánh lửa hiện lên, lúc mờ lúc rõ, lúc sáng lúc tối.

Cố Tử Châu hút vài lần rồi ném bật lửa và hộp thuốc lá lên mặt bàn trơn nhẵn, còn điều thuốc thì anh kẹp nó xen vào ngón trỏ và ngón giữa. Bụi bay tứ tán, cánh môi mỏng ửng đỏ, mấy làn khói nhẹ lượn lơ bay quanh.

Một người đàn ông đã hai mươi tám, hai mươi chín tuổi, nơi khỏe mắt có những nếp nhăn li ti, giữa hàng mày lại ẩn chứa vẻ sương gió phong trần, nhìn sơ qua có thể thấy anh trưởng thành và chừng chạc hơn tuổi thật. Đáng vẻ hip mát, tay cầm điều thuốc của anh đẹp như một bức họa cuộn tròn (tranh có dạng thanh cuộn ở hai đầu).

"Cô Đường, cô không thích hợp với kiểu người như Đỗ Nhược đâu." Giọng nói của anh rất trầm nhưng lại không hề có vẻ dỗi ý, ngược lại còn vừa thẳng vừa có lực xuyên thấu rất mạnh, mỗi câu mỗi chữ đều khiến đáy lòng của Đường Tô Nhã run lên, tay chân lay bầy.

Cô hơi lờ mờ.

Chẳng phải anh Vương đã nói đạo diễn Cố sẽ cho cô một cơ hội ư?

Tại sao còn chưa diễn thử mà người ta đã trực tiếp từ chối?

"Đạo diễn Cố, tôi tin mình có thể đảm nhiệm được kiểu người như Đỗ Nhược, xin anh cho tôi cơ hội diễn thử." Cô hạ thấp lưng, cúi đầu một cái rõ sâu (dẫn đến lộ... hàng).

Cố Tử Châu nhìn đỉnh đầu đáng yêu của cô, ngón tay anh giật giật, điều thuốc bị kẹp chặt giữa hai ngón tay đến mức biến dạng. Anh cười nhẹ: "Cô Đường, phim điện ảnh của tôi chưa từng dùng mấy người vô danh một cách tùy tiện để diễn nữ chính và nam chính, đóng phim không chỉ cần ước mơ và tình cảm ôm ấp thôi mà còn cần có chỗ ngồi danh dự và cả sức hút phòng vé nữa phải không nào?"

Anh nói rất thẳng thắn, thẳng đến mức khiến cô vô cùng khó xử. Đương nhiên là với địa vị và thân phận đối lập của hai người như hiện tại, anh hoàn toàn không cần thiết phải mềm dẻo hay tế nhị với cô. "Đạo diễn Cố, tôi rất muốn thử, anh cho tôi cơ hội được không?" Đường Tô Nhã lần lộn trong giới giải trí đã nhiều năm, một chút khó xử ấy còn chưa đến mức khiến cô đổi sắc mặt, cô lại đứng thẳng lên và cầu xin, đôi mắt đen nhánh quật cường nhìn thẳng vào Cố Tử Châu.

Cố Tử Châu nhíu mày một cái: "Thử thì đã sao? Đây không chỉ là vấn đề về kỹ thuật diễn mà là tổng hợp tất cả thực lực, bao gồm kỹ thuật diễn, kinh nghiệm, lượng fan trụ cột, sức hút phòng bán vé, dựa vào thực lực hiện tại của cô Đường đây..."

"Tóm lại, nếu muốn đảm nhiệm kiểu người như Đỗ Nhược, hoặc đúng hơn là nữ chính của phim điện ảnh, cô Đường còn một đoạn đường rất rất dài để đi đấy."

Anh nói chuyện kiểu một mắt một mồn như vậy, ánh mắt thâm thúy tối đen tựa như muốn chiếm lấy gò má yêu kiều đẹp đẽ của cô. Thấy cảm xúc của cô đã hạ xuống dần, anh lại đặt điều thuốc vào miệng và hút vài hơi, sau đó nghiêng người về phía trước, đập tắt một nửa điều thuốc còn lại vào trong gạt tàn bằng thủy tinh.

Anh thả hai chân xuống, rướn đôi hàng mi, giọng điệu hờ hững: "Có điều, tuy rằng đường còn rất dài nhưng cũng không phải không có lối tắt."

Đường Tô Nhã nghe anh nói mà chẳng hiểu rõ chân tướng, cô không phản ứng kịp, ánh mắt miên man từng con sóng gợn như nước hồ xuân khiến lòng người dao động: "Ý của đạo diễn Cố là gì ạ?"

"Cô lại đây." Anh cất giọng khàn, vẫy tay báo cô tự bước tới.

Tuy rằng thấy lạ nhưng cô vẫn đi đến và đứng ở bên cạnh ghế làm việc của anh: "Đạo diễn Cố."

Cố Tử Châu ngử ngử gió tuyết giá rét lẫn mùi hương lạnh giá bí mật trên người cô, ánh mắt anh dừng ở phía trước của nơi nào đó, không hề nhìn cô. Bàn tay to của anh thăm dò vào trong vạt áo bành tô của cô một cách chuẩn xác, sờ lên bắp đùi để trần rồi lại xâm nhập vào sâu trong bắp đùi, ngón tay thon dài có chút ý vị sâu xa, thông thả vuốt phẳng chỗ da thịt trơn nhẵn và non mềm nhất.

Đường Tô Nhã giống như bị miệng độc cắn cho một cái, cô đột ngột lùi ra sau mấy bước, cách Cố Tử Châu một khoảng. gương mặt đẹp đẽ trắng bệch hắt đi, gần như trong suốt càng làm nổi bật đôi môi màu hồng anh đào, sắc đẹp mê người. Mất hạnh trần đầy sức sống bỗng trợn to, đồng tử tròn xoe nhìn anh với vẻ không thể tin được. Thế nhưng, cô lại thấy anh quay đầu lại từ từ, thu bàn tay đang cứng đờ lại, phui phui vạt áo chẳng hề dính một tí bụi nào, lông mi dày tựa cánh chim rù xuống, đồng tử từ đen lại vừa thâm sâu. Đuôi mắt anh rất dài, hơi xếch về phía thái dương, tạo thành một nét cong trào phúng.

"Vậy cô có thể đi rồi, cô Đường." Anh lại lấy một điều thuốc ra, bỏ vào miệng rồi châm lửa.

Cô đứng tại chỗ, không động đậy cũng chẳng nhúc nhích, ngón tay vừa nhỏ vừa dài nắm chặt và kéo kéo áo khoác của mình. Thật ra nếu bản thân đã ở trong giới nghệ thuật thì mấy chuyện kia cũng không hiếm thấy, cô gặp không ít. Lần này, trước đó cô lại chưa thỏa hiệp một cách không có ngoại lệ như vậy, cứ hồn nhiên cho rằng dựa vào khuôn mặt, đáng người và kỹ thuật diễn của mình, muốn bạo hồng* chỉ là sớm hay muộn; nhưng hiện thực lại và cho cô hai bạt tai, không, là ba bạt tai mới đúng. Bây giờ cô muốn rời khỏi trò chơi này, nhưng nếu cứ ở vị trí nhỏ nhất thì phải cúi đầu.

*Bạo hồng: Từ được dùng trong showbiz. Một diễn viên vô danh, không nổi tiếng bất chợt nổi tiếng và được nhiều người biết đến, được nhiều lời mời gọi, ấy gọi là bạo hồng.

Phải cúi đầu ư?

"Cô Đường." Cố Tử Châu lên tiếng nhắc nhở.

Cô vẫn không động đậy, chẳng nhúc nhích, giống như bức tượng người đẹp được điêu khắc từ tuyết, duyên dáng yêu kiều. Anh không thúc giục nữa mà chỉ yên lặng hút thuốc. Hút được một điều, anh thò ra một luồng khói, đúng lúc đang định mở miệng thì một đôi mắt da màu đen với vẻ do dự, chưa kiên quyết đã xuất hiện bên cạnh ghế dựa ở bàn làm việc của anh.

Bỏ tàn thuốc đi, Cố Tử Châu cười nhạo một tiếng.

Dù đã âm thầm chuẩn bị thật tốt, nhưng tiếng cười nhạo kia vẫn khiến Đường Tô Nhã cực kỳ xấu hổ. Màu hồng đào nhàn nhạt và màu trắng như tuyết của hoa lê lan dần đến vành tai trắng nõn, xinh xẻo của cô. Lúc phát hiện có thêm một bàn tay to lạnh lạnh giữa hai chân mình, thân thể cô khẽ run lên, mấy chiếc răng tựa như loài thân mềm (sò, ốc, trai...) lao tới cắn lấy đôi môi anh đào mọng nước của cô, lần này càng khiến cho người ta không nhịn được mà lo lắng liệu môi cô có bị cắn đến mức rỉ ra chất nước thơm ngọt hay không.

Hầu kết của Cố Từ Châu lồi lên, không ngừng chuyển động. Đồng tử trong mắt anh thâm sâu, trên mặt lại không có cảm xúc, ngón tay anh đung đưa qua lại ở chỗ non mịn giữa hai chân cô.

Bên trong áo khoác của Đường Tô Nhã là áo lông cừu ôm sát người và váy ngắn kiểu chữ A gấp nếp khá dày, phối hợp với vớ dài đến gối màu đen. Do đó, từ đầu gối trở lên đến dưới váy ngắn có thể để anh mặc sức thăm dò phong cảnh tuyệt vời bên trong. Mỗi một tác đa tác thị của cô mềm như lụa, láng như ngọc Dương Chi, ẩm áp mà lại trơn rẩy, giống hệt mây vàng mây, mây khối bông vải, mềm đến mức khắc sâu vào lòng anh. Hơn nữa, anh phát hiện cô cực kỳ mẫn cảm, bàn tay anh mới vãn về ở đùi mà cả người cô đã run rẩy, nếu như --

Ngón tay cách quần lót mỏng manh chọt để xuống chỗ hưng phấn của cô, càng lúc càng ấn sâu xuống. Quả nhiên, anh nghe thấy tiếng kêu quyến rũ của cô. "A." Anh ngày càng bạo gan hơn, ngón tay lần theo mép quần lót rồi tiến vào đụng chạm, búng búng hai cánh hoa đang che kín cửa hoa mềm mại.

Đường Tô Nhã cố gắng kìm nén cơn xúc động, hai chân cô run rẩy giống như điện giật. Đầu ngón tay anh linh hoạt như mang theo ngọn lửa nhỏ khiến từng tế bào của cô bị cháy đến mức sôi trào, hoa huyết nhỏ giống bơ sữa bị hơi nóng mà từ từ tan ra, chảy từng giọt chất dịch nhỏ nhỏ.

"Cô Đường là dân địa phương ở thành phố H sao?"

"Phải." Cánh môi đỏ hồng của cô khẽ nhếch lên, tiếng nói phát ra tựa như mây viền trên châu rai rác: "A... A... Không..."

Anh tìm được lớp thịt đẹp để đang căng thẳng, bắt đầu vận vẹo, đè ép nó, đùa giỡn nó hết mức có thể. Cô hoàn toàn không chịu được kích thích như vậy, sóng xuân trong mắt lao ra thật mạnh mẽ (nước mắt) giống như một chuỗi hạt châu bị cắt đứt, từng hạt rơi tán loạn. Hoa huyết khép kín càng giống đóa hoa ngày xuân ngưng ngừng, cánh hoa không ngừng giãn ra, để lộ cái miệng nhỏ đóng mở mở, bên trong chứa đầy nước. Cố Từ Châu lại hỏi: "Cô học Đại học ở đâu luôn à?" Vừa nói, anh vừa dùng ngón tay tách hai mảnh thịt ra, để đặt và cẩn thận rồi tiến vào miệng nhỏ thần bí kia.

Đường Tô Nhã không nhịn nổi, cô rướn cần cổ trắng nõn đẹp để lên. Phía dưới đầy quá, căng quá, ngoại trừ có chút khó thích ứng thì phần nhiều là chưa khuấy khỏa, chưa đủ thỏa mãn.

"Phải... A... Là học ở đây... A..."

Ngón trỏ của Cố Từ Châu lập tức rút ra đâm vào chỗ non mịn kia rất nhiệt tình, dịch chảy ra khắp bốn phía, nước nhiều mà thịt cũng rút lại nhanh. Anh vừa tùy ý xâm chiếm nơi đẹp để của cô, vừa nói bóng gió: "Cô đẹp như vậy, hẳn là hồi Đại học có rất nhiều người theo đuổi cô nhỉ?"

Khoái cảm như thủy triều chọt tăng vọt, nửa sạch tâm tư và ý nghĩ mờ ám, đầu óc của Đường Tô Nhã trở nên trống rỗng chẳng còn gì, dây thần kinh lại như bị xoắn thành một cụm, làm sao cô còn nhớ được mấy chuyện nhỏ trong ký ức chứ? "Không có... A... Không có..."

"Thật sao?"

Anh chọt nở nụ cười, ngón tay cũng rút ra khỏi huyết non mềm, ánh sáng trong mắt anh chuyển động rất nhanh, đuôi mắt lại lạnh lẽo như băng, vừa giá rét vừa lợi hại.

"Được rồi, nằm sấp trên bàn đi."

Đôi chân mảnh khảnh mềm mại tựa như cành liễu yếu điệu, lung lay kịch liệt trong gió xuân, bất cứ lúc nào cũng có thể uốn cong. Bấy giờ mà để cô nằm sấp xuống thì không khác gì mò ra lối thoát cả. Cô bỏ đi sự ngưng ngừng và dè dặt, bàn tay mềm thử chống lên mặt bàn bằng kính lạnh như băng, khí lạnh giá rét ngày đông xâm nhập từ đầu ngón tay vào thẳng tâm trí, cái miệng nhỏ của cô không ngừng phát ra tiếng kêu be bé. Một bàn tay bỗng đặt lên bên hông cô, dùng lực sinh ra từ cánh tay để lật người cô lại.

Trong thoáng chốc, sóng mắt đẹp để như hoa đào bay tán loạn chọt dừng lại trên khuôn mặt đang cố gắng kìm chế, ra vẻ chẳng hề bận tâm của Cố Từ Châu. Kế tiếp, chẳng rõ có phải vì lửa dục bốc lên không mà huyết nhỏ không ngừng tỏa ra hơi nóng và dịch mật, cảm giác trống rỗng cuồng dại tựa như cơn ác thú miệng rộng đang cắn nuốt lấy cô, không cho phép tránh thoát. Cơn động tình khiến khóe mắt hàng mi của cô càng đẹp, giống hệt hoa đào bay khắp trời, gò má trắng màu tuyết như có sắc hồng lượn lờ, tựa viên minh châu sáng chói mắt.

Ánh mắt Cố Từ Châu càng sâu hơn trước. Bàn tay to của anh vừa vung lên, khăn quàng cổ, túi xách, áo khoác, kẹp tóc đôi bướm bị bẻ nát, dây chun rơi ào ào xuống đất. Một đám bụi rất nhỏ bắn tung tóe khắp không khí, trôi nổi bồng bồng.

Cô lại bị lật người xuống một lần nữa, đưa lưng về phía anh, bàn tay nhỏ bé chống lên mặt bàn. Anh cup mắt xuống, nhìn gương mặt đẹp như tranh vẽ của cô hiện lên nhàn nhạt trong kính, tình dục bỗng chốc mờ nhạt, mỏng lung.

Cố Từ Châu cảm thấy sợi tóc mềm mại sau lưng của cô, quấn mấy vòng trên đầu ngón tay mình rồi lại nói ra, để mặc sợi tóc mềm mại buông lơi.

"Cô Đường không thành thật, cô xinh đẹp như vậy, sao lại không có ai theo chứ?"

Anh đè chiếc eo nhỏ chưa đầy bằng nắm tay của cô, đè xuống dưới, cái mông tròn tự nhiên chọt vênh lên, tạo thành một đường vòng cung đẹp để mê người. Vừa vén váy lên, hai cánh hoa trắng như tuyết hiện ra, bờ mông chắc thịt, bàn tay to của anh không hề do dự mà phủ lên đó, véo véo, xoa xoa bóp bóp, sau đó lại linh hoạt mò xuống hoa huyết ướt sũng, tháo chiếc quần lót mỏng viền ren đã ướt đầm rồi bỏ sang một bên. Nụ hoa hồng nhỏ ngưng ngừng đã tràn khắp đầy mắt sâu thẳm của anh, chứa đầy dịch xuân, tỏa ra mùi hương ngọt ngào, lớp da thịt phần hồng bên trong lộ ra nhờ huyết nhỏ liên tục đóng mở.

Cổ họng của Cố Từ Châu cực kỳ khô cháy, loạn từng tắc một, hơi thở vừa kéo dài vừa thô lỗ, bụng dưới đầy lửa thiêu đốt, đầy và căng tới mức sắp tràn ra rồi... "Vù vù..." Hơi thở nóng rực vừa ra khỏi miệng đã hóa thành sương trắng. Cố Từ Châu nhắm mắt, mê người quá, anh nhận không được, ngón tay run run bắt ổn sờ vào đùi quần.

Chút

Đường Tô Nhã nghe được tiếng khóa kéo. Cô biết điều đó có nghĩa là gì, đôi chân bỗng cứng đờ vì hồi hộp, phần eo và bụng cực kỳ khẩn trương, nhưng hoa huyết nhỏ lại rất thành thật, nóng lòng không kịp đợi mà co rúm, phun ra từng đợt dịch mật, vì cánh nóng sắp lộ ra mà tìm cô đập thỉnh thịch. "Cô Đường suy nghĩ cẩn thận, năm nhất năm hai của cô... thật sự không có ai theo đuổi à?"

Một vật vừa thô vừa to bằng thịt, đầy gân xanh gây quanh được phóng ra ngoài, sưng tấy và lớn cỡ cổ tay cô. Cố Từ Châu vẫn cố gắng kìm chế về mặt mình. Gậy thịt nóng hổi, đỉnh đầu còn chảy ra chất lỏng trong suốt, rung lắc đặc ý. Anh nắm hai miếng bảo vệ cánh hoa ra hai bên, đỉnh đầu gây tựa hồ hình mỗi cử lưỡng lự quanh cái miệng nhỏ hồng đỏ: "Thật sự nghĩ không ra sao?"

Mặt của Đường Tô Nhã đỏ bừng hết cả lên, cô càng không ngừng thờ dốc, huyết nhỏ đóng mở rất đói khát, kêu gào được lấp đầy và tràn ngập, dục vọng mê man suy nghĩ và lý trí của cô. Cô không muốn nghĩ nữa, chỉ nói: "Không có... Không có... A...!"

"Là sao?"

Cố Từ Châu lại cười nhé, bàn tay kéo mở cánh hoa, phần eo đẩy lên trước một chút, đỉnh đầu vói kích cỡ trướng nở đã đâm thật sâu vào cửa huyết bé bỏng.

"Đừng mà... Đừng mà... Đau quá... Mau rút ra..." Mấy giọt nước mắt to như hạt đậu lăn xuống hai bên gò má, rơi xuống mặt bàn tạo thành những bọt nước trong suốt. Đau quá, rất đau, thân thể cô giống như bị kiếm chém thành hai nửa.

Huyệt nhỏ mềm mại bị gây thịt bành trướng cường bạo, làm nó to đến mức tận cùng; trong nháy mắt, miệng nhỏ màu phớt hồng bị căng tới mức trắng bệch, tựa như dùng sức thêm một chút nữa là nó sẽ vỡ toác ra.

Thấy nhiều nước trơn tru, phóng túng nhiệt tình, thực tế vào bên trong rồi mới biết huyệt mềm sâu rộng tác nghiền và khó vào cỡ vào. Đầu gây bị tầng tầng lớp lớp thịt thom cần chặt, run rẩy nút lấy từng ngum từng ngum, không cho tiến cũng chẳng cho lùi. Da lưng của Cổ Tử Châu căng ra để cố gắng chịu đựng sự vui sướng ngập đầu mà anh chưa từng trải qua này. Đôi mắt đen chớp chớp, khóa chặt cái nhìn vào miệng huyệt nhỏ nhỏ run rẩy, đáng thương tội nghiệp. Anh hít sâu một hơi, giữ chặt eo nhỏ của cô, tiếp tục kiên trì tiến vào bên trong.

"Không... Mau dừng lại... Thật sự đau quá..."

Hang động nhỏ tinh tế chứa đầy thịt thom non mềm, nhuyễn mịn. Gây thịt thăm dò trong đó, đục khoét từng tác thịt non, sau đó chiếm lấy toàn bộ hang động mê hồn này. Đường vào của cô rất mỏng, mới vào hai phần ba mà đã chạm đáy rồi, đỉnh đầu gây dừng lại ở nhị hoa mềm mại, cảm nhận huyệt nhỏ đẹp đẽ non mềm, mẫn cảm một chút, sau đó đụng mạnh vào chỗ sâu nhất, đâm tới mức khiến cơ thể co giật. "Tôi đây đang giúp cô Đường nhớ lại một chút. Cuối kỳ năm nhất, mùa hè, hồ sen ở khu Nam"

"A... A... Dừng và vào mà... Dừng..." Cô vẫn chưa thể thích ứng với vật thể to lớn trong người mình, huyệt nhỏ tự ý thức co rút lại, lớp thịt mềm giống thủy triều dôi sông lấp bể, không ngừng đẩy gây thịt ra ngoài, nhưng cây gây đó đã nhét đầy huyệt nhỏ rồi, cho dù có làm động tác kiểu gì cũng không đẩy ra được. Không còn cách nào, miệng nhỏ đành run rẩy trong sự bất lực, vừa nút vừa co, ngậm chặt lấy gây.

Cổ Tử Châu vẫn như cũ, không hề gián đoạn việc dùng đầu gây để ức hiếp đóa hoa nhỏ, vừa âm vừa nhanh, vừa mềm lại mịn. Động tác ấy khiến người anh tiết đầy mồ hôi, anh nhìn không nổi, yết hầu phát ra tiếng thờ gập nặng nề mà kêu gọi. Giữ chặt phần eo, anh cử động phần mông và rút ra một đoạn rồi lại đâm vào thật cường bạo, rút ra, không hề thương tiếc, tiếp tục đâm vào rút ra dứt khoát mãnh liệt.

"Không... Dừng động... Chờ một chút..." Đã chọn cách thỏa hiệp rồi, Đường Tô Nhã không định già mồm cãi láo, thật ra cô chưa chuẩn bị gì cả, huyệt nhỏ ngây ngô chưa trải sự đòi thì làm sao có thể chịu đựng thể công mà rèn giũa đủ? Cả thân thể cô lay động kịch liệt, huyệt nhỏ khép khép mở mở quá nhanh, nuốt ăn không kịp, đành phải để gây thịt đâm vào làm cho nước bắn bốn phía, cánh hoa bị lật ra lật vào, không có sức chống đỡ.

Cổ Tử Châu tùy ý cắm vào rút ra một cách xuyên suốt, hạ thấp phần eo mạnh mẽ. Đôi môi mỏng của anh khẽ sát vành tai nhỏ của cô, tiếp tục nhắc nhở: "Tôi sẽ giúp cô nhớ lại một chút. Cây bạch dương, bánh ốc quế, viện nghiên cứu sinh, khoa Máy tính, học trường*."

*Học trường: Đàn anh lớp trên

Mắt hạnh phủ đầy hơi nước mờ mịt của Đường Tô Nhã chợt lóe lên tia sáng. Ký ức chợt quay về mùa hè mấy năm trước, cô đang cầm bánh ốc quế chứa kem sữa chua dâu tây, đứng ở dưới cây bạch dương bên hồ sen cho mát, đột nhiên có một anh chàng đi tới làm cô giật mình, rơi vãi vụn bánh đầy vấy. Anh chàng đó để tóc mái phía trước rất dày, đeo mắt kính bán to, không thấy rõ một nửa mặt. Cô chỉ nhớ làn da anh rất trắng, đường cong của cằm tuyệt đẹp, đôi môi hồng thắm, nói chuyện áp ứng, bảo rằng mình thích cô.

Lần đầu gặp mặt, hoàn toàn xa lạ, đương nhiên là cô từ chối. Sau này lại có nam thần yêu thích, tỏ tình với cô hai lần, cô càng không giữ người ta lại. Ngón tay non mịn nắm thành nắm đấm, con run rẩy mà Đường Tô Nhã cố gắng ổn định đã biến thành từng tiếng không rõ, cô giống như con mèo nhỏ gọi tên anh: "Cố... Cổ Tử Châu..."

Anh cắn chặt răng, rút ra đâm vào càng thêm mãnh liệt. Gây thịt vòng vo húc mạnh vào hoa nhỏ, va chạm, nghiền nát, muốn khai phát chỗ non mềm. Dần dần, tâm hoa cảm thấy thú vị, nó giống như cái miệng nhỏ nở ra để ngậm chặt đầu gây tròn, vừa nút vừa hít lỗ nhỏ trên bề mặt.

Anh sắp bay cao rồi, da đầu tê dại hết cả đi, nhưng như thế này còn chưa đủ, mãi vẫn chưa đủ. Anh muốn chiếm lấy cô hoàn toàn, khiến cho huyệt nhỏ của cô ăn sạch gây thịt của anh.

Đầu gây cẩn thận xoay tròn và nghiền nát tâm hoa, bất thành linh, nó đánh bất ngờ làm cho vật cứng xông vào tâm hoa non mịn với thể như chẻ tre, dứt toàn bộ gây thịt cho từ cung mềm mại ăn sạch.

"Là anh đây mà, học muội!"*

*Em gái lớp dưới

Tựa như có khối lửa nổi tung lớp bớp ở trong đầu làm cho cô hoa mắt mê man, thân dưới lại bị va chạm mạnh một hồi, khiến cho toàn bộ lớp thịt non mềm bị đâm quyết liệt phải nghe lời, phần mẫn cảm đẹp đẽ bên trong cảm thụ được vật cứng nóng rực vừa rút vừa đẩy, ma sát làm cho người ta vừa kinh hãi vừa khuấy khỏa. Giờ phút này, những suy nghĩ phức tạp rồi rầm của cô đang càng xé lấy nhau,

"Cố... Cố... Tử Châu... Chậm một chút... A... Nhẹ chút... Không... Dừng nhanh quá..." Không cần mau nữa rồi..." Cô lắc đầu kịch liệt, chẳng biết phải làm sao cả, mái tóc dài màu hạt dẻ quét loạn xa trên lưng, cuối cùng rơi xuống gây cô như đám tơ vò.

Anh chẳng những không như cô mong muốn mà phần eo hẹp còn đóng đưa đêm, gia tăng tốc độ rút ra cắm vào, gây thịt trắng kiện liên tục vào ra ở phần mông non mềm như đậu hũ mới xuất lò, miệng hoa huyệt phấn hồng bên dưới nút lấy một cách khó khăn, rốt cuộc vẫn không theo kịp tiết tấu quá nhanh của anh.

Không được đâu! Cô không chịu nổi đâu! Nhanh quá! Sâu quá!

Đường Tô Nhã muốn gây dựa thân thể để giảm bớt thể công của Cổ Tử Châu. Bàn tay to ở bên hông bỗng chốc bóp chặt lấy cô, không cho nhúc nhích. Gây thịt càng vào sâu càng đánh phá huyệt nhỏ dữ dội, đỉnh đầu gây hung hăng nạo vét vô số nếp nhăn trong tầng tầng lớp lớp thịt mềm, vòng vo quanh co rồi đi thẳng về phía tử cung, giãn nở kịch liệt, căng tràn chỗ ấy của người phụ nữ.

"Không... Dừng... Tôi chịu không nổi nữa... Thật sự chịu không nổi..."

Giọng nói của cô mềm mại tinh tế, xen lẫn với tiếng khóc khản đặc. Cổ Tử Châu không cần nhìn cũng có thể tưởng tượng được vẻ mặt hoa lệ đầm mưa của cô, nước mắt trong suốt trào quanh mắt hạnh rồi tràn ra như tuyết tan trên gò má, hàm răng nhỏ cắn môi anh đào mọng nước, khúc khúc nở tội nghiệp.

Bị sự tưởng tượng của bản thân câu mắt hờn, không kìm chế được nữa, anh thờ dốc một hồi, thân dưới càng động càng hăng say. "Bụp, bụp, bụp", cơ bụng hung hăng đánh vào phần mông nhỏ co giãn, dứt gây vào cái miệng bé bỏng kia, không chút gián đoạn.

"A... Dừng... Dừng..." Cô hét lên chói tai, cho dù thế nào cũng không thoát khỏi việc bị ai đó đâm sâu giữ chặt. Khoái cảm ngập đầu tựa như dòng điện chạy qua, tay chân mềm yếu và phần eo lẫn phần bụng của cô bị kích thích, huyệt nhỏ vốn thật chặt chặt hẹp liều mạng co rút, nhưng vì có vật cứng chôn sâu ở trong nên không thể khép, ngược lại còn ngậm lấy gây thịt càng đẩy, miệng nhỏ nút một cách dỗi khắt. Hành động này càng kích thích thú tính tận trong xương tủy của người đàn ông. Gây thịt đâm vào rút ra, đánh thẳng về phía trước... Sự nhiệt tình của anh đúng là muốn đâm cô đến chết mà!

Niềm vui sướng sâu sắc giống như tia sét trong bão đánh xuống. Cô sợ run, lay động cả người, linh hồn bị chấn động. Lực mạnh khiến cô giàn dựa nước mắt, cảm giác đau từ huyệt nhỏ lan khắp người, lại để cho khoái cảm mê man sinh sôi, cần lấy gây thịt từng vòng thật chặt, tựa như không cần dứt đầu gây đâu sợ kia thì sẽ không bỏ qua.

"Chật quá, đừng nút chặt quá." Bị cắn lấy như vậy, Cổ Tử Châu không tránh khỏi phiêu lãng bỗng bênh. Huyệt nhỏ càng cắn nhanh, gây thịt càng đâm mạnh, lực ma sát rút ra đâm vào

thêm phần mạnh mẽ, khiến cho từng nếp nhăn, từng thớ hoa mềm mại non mịn, từng lớp thịt, từ cung hoa bé bỏng, không có nơi nào không bị gây lớn xâm phạm cả.

"Quyết liệt quá... Đùng... Có... Có Từ Châu... Tôi không được... không chịu nổi nữa..."

Hoa huyết nhỏ chịu đủ mọi sự chà đạp, cửa nhỏ bị đâm đỏ rực, phần chấn hóa thành đỏ tươi, đã thế còn bị cây gậy lớn chèn ép, đáng về thật sự quá dễ thương đáng yêu, khiến cho người ta càng muốn chà đạp thêm nữa.

Có Từ Châu tiếp tục cử động phần eo, gậy xuyên qua tầng tầng lớp lớp thịt mềm, hoàn toàn tiến vào tâm hoa, chiếm lấy từ cung. Đầu gậy nghiền nát từng thớ thịt trong ấy.

"A!!!"

Vị trí này dữ dội và mất cảm như vậy, anh lại nghiền nát muốn đòi mạng. Tay chân cô run lẩy bẩy, sợ không kiên trì nổi nữa, huyết nhỏ co rút kịch liệt rồi phun ra từng đợt nước: "Mau dừng lại... dừng lại... Không chịu nổi nữa... Sắp lên rồi..."

Có Từ Châu đúng là có ý định dùng mọi góc độ để nghiền nát lớp thịt thơm mềm cảm của cô, chà xát đến khi huyết nhỏ run rẩy, dịch mật bắn tung tóe, khiến cô gào khóc vì đã đạt tới giới hạn cao nhất.

"Tới rồi... Tới rồi... Hu hu..."

Trong một khắc lên đỉnh ấy, Có Từ Châu rút gậy thịt ra khỏi huyết nhỏ, giữ chặt eo cô, quay ngược cô lại, mặt đối mặt với anh. Vì dùng sức quá mạnh, đầu nhũ hoa của cô giống như bị gió thổi bay lên nảy xuống, gò má và bả vai mịn màng mềm mại cũng dòn dập theo. Ngón tay anh lướt qua đôi chỗ mềm nhũn ấy, khi lướt đến bờ vai, lòng bàn tay hơi co lại như một chiếc tổ, vừa đủ để áp vào gò má trắng màu tuyết của cô. Đồng thời, gậy thịt giữa hai chân thăm dò cơ thể cô một chút, đầu gậy tìm được cửa huyết rồi chẳng hề do dự bước vào, không phải chờ đợi, không cần giám xác, anh trực tiếp khởi động thân thể cường tráng, cổ sống cổ chết để đâm xuyên huyết nhỏ non mềm sâu rộng kia.

"Ừm... Đùng mà... Đợi chút đã..."

Huyết nhỏ đã lên đỉnh còn phải chịu đựng vật lớn nên bị sưng to lên. Chân mày của Đường Tô Nhã nhăn lại vì đau đớn, đáy mắt cô rom róm nước, roi từng giọt và men theo thân thể mềm mại, qua trái qua phải. Mấy giọt nước mắt chuyển động một cách kỳ lạ, tựa như muốn tạo thành một chuỗi bọt nước. Có Từ Châu nhìn thấy tất cả, còi lòng bỗng mềm hẳn đi. Anh chỉ cảm thấy cô đẹp rung động lòng người, bất chợt không thể khống chế nổi biết bao cảm xúc bao la hùng vĩ nữa. Có Từ Châu cúi đầu hôn lên mắt cô, sợ tới mức nhắm mắt lại theo phản xạ, vì thế cánh môi dịu dàng của anh chỉ chạm phải hàng mi rậm mà thôi.

"Hờ -- Hờ --"

Anh vừa chớp mắt vừa thờ dài, động tác chợt trở nên thô bạo, đẩy cô nằm lên bàn, bắt hai chân cô kẹp chặt eo mình, rút ra đâm vào một cách cuồng loạn, đâm với sức lực cực lớn. Hai chân cô không kẹp căng được, đồng thời thả xuống, ngồi cũng không ngồi vững, đành phải vờn những ngón tay như ngọc để bầu chặt lấy bả vai khỏe mạnh của người đàn ông.

Dục vọng chưa từng bành trướng như thế, gậy thịt căng khoảng cổ tay cô, tỏa ra hơi nóng ghé người, đánh phá vào bên trong huyết, đánh cho hoa tâm nở ra, độ nóng đủ để nướng chín lớp thịt thơm mềm bên trong, càng làm tăng sự mất cảm của cô lên.

Lúc này, dây thần kinh của cô đặc biệt nhạy, huyết nhỏ thật sự đã chứa toàn bộ hình dạng của gậy thịt, thịt non thịt mềm đã bị gợn xanh trên mặt gậy vậy kìa, cổ tử cung ngâm chặt đầu gậy giống như ăn phải một que kẹo ngon, thậm chí còn phát ra mấy tiếng động cực kỳ phóng túng.

Đường Tô Nhã đỏ hết cả mặt, đôi mắt ngượng ngùng không biết phải trông vào đâu. Ngón tay mảnh khảnh của cô trượt xuống khỏi đầu vai anh, trượt tới lồng ngực cứng rắn, cô cất giọng yếu ớt cầu anh tha thứ: "Đùng... Đùng... Chậm một chút... Không cần..."

Có Từ Châu nở nụ cười, giọng điệu lại cất cao: "Có Đường!" Lời nói của anh tràn đầy ý vị, trầm xoay ngàn chuyển, giống hệt như con người của anh, không ai nhìn thấu được, không ai có thể chạm tới.

Ngón tay thô lỗ đặt lên môi cô tựa như chuẩn chuẩn đậu vội lên hạt châu. Anh khàn cả giọng, từ từ nói: "Ngoại trừ mấy chữ 'Không, không cần, nhẹ chút, chậm một chút', đôi môi mềm người của cô có thể cho tôi nghe mấy từ khác được không? Theo như nhu cầu của cô thì trong việc này không cần phải trở nên giống cường gian thế đâu."

"Nếu cô Đường không để ý quá nhiều, tôi hy vọng cô phối hợp một chút, cứ như vậy làm cho dục vọng và hứng thú của tôi không được cao."

Anh coi thường Đường Tô Nhã không có kinh nghiệm trong chuyện giường chiếu. Lúc nói chuyện, anh cũng không trì hoãn giây phút nào, gậy thịt hết ra lại vào, hung hung hăng hăng ở trong huyết nhỏ non mềm của cô, nếu nói kiểu như anh là sắc quỷ cũng không ngoa, vậy mà còn dám mở miệng nói "dục vọng và hứng thú không cao".

Đường Tô Nhã trầm nghĩ, thân thể cô bị anh chiếm lấy rồi, tóm lại không thể mất nhiều hơn được, anh muốn thế nào thì cô sẽ phối hợp thế này.

Cô vội hỏi: "Anh... anh muốn tôi... phối hợp ra sao..."

Có Từ Châu rút ra cắm vào hơn mười lần, gậy thịt lớn bị hai cánh hoa mềm mại mịn màng quấn lấy chặt chẽ, đầu gậy cũng sa vào hương thơm mát dịu, bị hoa nhỏ bao trùm sát sao, để ép mát xa.

Anh thoải mái hít mát lại, ánh mắt tựa như ngưng tụ lại, khóe mắt dài ra như tơ tằm kéo xa. Nhìn chăm chăm khuôn mặt đẹp tựa hồng đào của cô, khóe môi anh cong lên: "Trước tiên cứ nói vài câu để nghe xem."

"Hả? Cái gì?" Không phải nghe không hiểu, mà là yêu cầu của anh khiến cô ngỡ ngàng chẳng biết làm sao, mấy ngón tay cứng đờ cứ nói lòng rồi lại nắm lấy anh, cuối cùng níu chặt lấy chiếc áo bành tô lẫn áo dệt kim hồ sơ trên người anh.

Thế nhưng, Có Từ Châu vẫn giữ vẻ bình thản, không thúc giục cũng không nói chuyện, lẳng lặng nhìn cô đang gồng lên chịu đựng, gậy thịt giảm tốc độ trong giây lát nhưng không hề bớt dùng mánh một chút nào, cứ tiếp tục thăm dò huyết mềm non mịn ngập nước.

Hai người đều không nói chuyện, mọi thứ trở lại vẻ yên tĩnh, tiếng động "rút ra đâm vào" cất lên rõ to. Đường Tô Nhã chẳng có cách nào để khiến bản thân mình miễn nhiễm với bầu không khí phóng túng này, mỗi một tác da tác thịt, mỗi một tế bào của cô đều bắt đầu nóng lên. Làn da trắng trẻo bị lửa dục đốt cháy thành những mảng phấn hồng mê người, nhất là gậy thịt kia không ngừng xuyên suốt huyết nhỏ, độ nóng ngày một tăng cao, hơi nóng bốc lên, dịch mật chảy liên tục, tràn ra theo động tác rút ra cắm vào. Nơi ân ái riêng tư vốn chặt chẽ bỗng trở nên ướt sũng.

Cô ngượng ngùng nhìn Có Từ Châu, độ cong trên môi anh đã giảm bớt, cũng coi như là người biết ý tứ. Hơn nữa, anh còn bắt kịp khoảnh khắc cô liếc trộm mình, ánh mắt tối đi mấy phần: "Có Đường, nếu như dùng lời để nói, cô có thể nói một chút để tăng tình dục và hứng thú của tôi không?"

Cô lắc đầu, nói nhỏ: "Tôi... Tôi không... thật sự không..."

Cổ họng cô cực kỳ khô khan, cô nuốt vài ngụm khô khốc, động tác nuốt rất nhỏ cũng khiến cơ bụng co lại, ngay cả huyết nhỏ cũng co rút một chút rồi cắn một phát thật mạnh vào gậy thịt

lớn.

Da mặt Cổ Tử Châu căng ra, bên trong anh càng nóng bức, ẩm ướt, chặt chẽ lẫn thoải mái muốn chết. Anh nheo mắt, một tay mò từ từ đến cổ cô, kéo tung áo sơ mi ra: "Cô có thể ca ngợi tôi về kích cỡ, độ cứng, độ dài, kỹ thuật. Mặt nào cũng được."

Anh nói không nhanh không chậm, mặt của Đường Tô Nhã đỏ hết cả lên, ngón tay cô suýt kéo nút thắt trên áo anh xuống, đôi môi anh đào run lấy bầy, không tài nào thốt nổi một lời ra khỏi miệng, ngược lại còn rom rớm nước mắt muốn khóc.

"Cô Đường?"

"Không được đâu... Tôi không..."

"Tài nữ nổi tiếng của khoa Biên đạo (biên kịch và đạo diễn) ới, ngay cả hệ thống ngôn ngữ của cô cũng không có năng lực sao?" Anh đột ngột dựng thẳng lên làm cho đầu gây chen vào từ cung bé bỏng, va chạm các vách, từ từ dựng thẳng bụng của cô lên. Bàn tay to của Cổ Tử Châu mò từ eo cô mò lên phía trên, vừa giữ chặt gáy, anh vừa áp sát vào khuôn mặt nhỏ nhắn: "Dài hay không?"

"Dài... Dài... Á..."

Bàn tay anh để ép, buộc cô phải cúi đầu xuống. Hình ảnh gây thị trấn kiện, to khủng bố cứ tới lui, xâm chiếm huyết nhỏ mềm mại đẹp để đập vào mắt cô, thứ đó to cỡ cổ tay cô, gân xanh chẳng chịt, bề mặt sáng bóng. "To hay không?"

Cô lắp bắp: "To... To..."

Cổ Tử Châu cười kín đáo, ngậm chặt lấy cánh môi cô, mút vào dịu dàng: "Huyết nhỏ của cô vừa mau vừa nhỏ, nước cũng nhiều, lực hút cực mạnh khiến tôi rất thoải mái."

Anh bổ sung thêm: "Cố qua có lại."

Huyết nhỏ mẫn cảm của cô co rút lại thật chặt, miệng nhỏ không ngừng cắn gặm. Đường Tô Nhã không dám tin, anh đã hoàn toàn bị những lời tự nói một cách bình thản ban nãy khiến khích đến mức lửa dục đốt người. Cô không thể nào xoay trở thân thể mềm mại được, người đàn ông này giống hiểu hết khát vọng của cô, tốc độ đang trở nên nhanh hơn.

Lúc này, huyết nhỏ trải qua sự đâm xuyên từ này tới giờ đã hoàn toàn thích ứng với dục vọng của đàn ông, cho dù nhanh hay chậm, sâu hay cạn, tóm lại là phối hợp một cách không thể chê vào đâu được. Gây thị vừa rút vừa đẩy, huyết nhỏ vừa thu vừa thả.

Gò má phấn màu đào, nét kiều diễm không ngừng sinh sôi, mồ hôi trong suốt chảy ra liên tục. Thấy cô nóng như vậy, anh lập tức cởi hết quần áo còn thừa ở nửa thân trên của cô, để lộ thân thể mềm mại như ngọc, trắng trẻo như tuyết.

Làn da của cô rất đẹp, vừa non mềm vừa mon mơn, hoàn toàn như một khối ngọc Dương Chi cực phẩm, không thể tìm ra một khuyết điểm nào. Bầu ngực cao ngất tạo thành đường cong tuyệt đẹp có thể sánh với nhật nguyệt.

Chắc chắn bầu ngực này xứng với hai chữ "đầy đặn", bàn tay to của Cổ Tử Châu chẳng thể nắm giữ hết được. Năm ngón tay anh bắt lấy, thịt và sữa trào ra giữa những kẽ tay, phải nói là không khác gì "ôn hương nhuyễn ngọc" (hương dịu ngọc mềm); còn nữa, hai đầu nhũ hoa non mềm mịn màng, sớm đã sưng to cứ dựng thẳng lên, tựa như nụ hoa run rẩy trong gió xuân phơi phới, đáng yêu đến mức không thể thốt thành lời.

Cổ Tử Châu cảm thấy mình say đắm mất rồi. Thân thể cô vừa thơm vừa mềm mại, huyết nhỏ chặt chẽ non mịn. Chân mày của cô, mắt của cô, hàng mi của cô, mỗi một chỗ trên người cô, từng biểu cảm của cô, từng cử chỉ, phải nói là làm anh yêu mãi cũng không đủ. Sự kích động và tình ý trong anh đều hóa thành lửa dục bốc cao, tất nhiên đã đúc lại toàn bộ máu thịt vốn bị đốt cháy của anh. Anh không còn cách nào, chỉ đành kéo cô triển miên với mình, rơi vào vực sâu của dục vọng.

Anh cố gắng hết sức để đè nén hơi thở ồ ồ và dây thần kinh vận vẹo trên mặt, cố sức để bản thân mình trông có vẻ bình tĩnh một chút, giống như không rành để ngắm nhìn vẻ đẹp của cô. Gây thị to dài nhanh chóng co rúm lại trong huyết nhỏ tròn âm, để mắc kẹt. Anh chẳng cần phải dùng động tác mạnh trên phạm vi lớn, chỉ cần làm cho đầu gây cực to rút ra khỏi tâm hoa chật hẹp từng chút một, sau đó lại đẩy vào, lặp đi lặp lại bài học này với miệng nhỏ mềm mại. Đáng thương cho từ cung, cái miệng nhỏ bị vật to căng ra chèn vào, không ngừng khấp khểnh mở, khó khăn lắm mới có thể từ từ chứa được gây thị vĩ đại.

Đường Tô Nhã đã mất đi quyền khống chế thân thể mình, tùy ý để người đàn ông kia sắp xếp việc "đâm đâm rút rút". Cả người cô run rẩy kịch liệt, huyết nhỏ cũng vậy, không chỉ lớp thịt nhẵn nhụi co rút ở bên trong mà của huyết cũng vừa kéo vừa ngậm chặt gây thị, dịch mật không ngừng bắn ra phía ngoài.

Đường Tô Nhã giống như đang ngậm mình trong một hồ nước sâu, ba chìm bảy nổi, miệng và mũi ngập trong nước. Cô mở đôi môi anh đào, nhìn không được mà thở gấp, ngay cả tiếng cũng cất không nổi. Chân mày cô nhíu lại thành một đường, không thể phân rõ rốt cuộc là khoái cảm hay đau khổ nhưng thân thể vẫn cứ hòa theo dục vọng của anh, huyết nhỏ mềm mại và gây thị to lớn phối hợp cực kỳ hoàn mỹ.

Dù gì đồ bằng kính cũng rất cứng, thân thể đẹp đẽ của cô lại non mềm, Cổ Tử Châu sợ cô ngồi nhiều sẽ nhức mỏi, anh trực tiếp bế cô dậy, nhấc bổng lên. Cô lập tức ôm lấy cổ anh như một phản xạ, mái đầu không còn sức tựa vào bả vai anh, mí mắt hạ xuống vì buồn ngủ.

Sói đói còn chưa ăn no, sao có thể bỏ qua cho cô được?

Bàn tay to đỡ bờ mông đầy đặn như hai cánh hoa của cô lên, nhấc nhẹ. Trong thoáng chốc, gây thị lớn gạt ra lớp thịt mềm triển miên hai bên, kẹt vào từ cung. Nơi riêng tư được kết hợp ấy không có một khe hở, hai cánh hoa mềm mại ngoài cửa dính sát vào nhau, dường như cũng muốn chen vào huyết nhỏ non mềm tựa tơ lụa để hưởng thụ. "A... Quá sâu rồi..." Khoái cảm sắc bén kéo cô từ màn sương trở lại, cô cảm nhận được huyết nhỏ bị đâm rất mạnh, từ cung bị lấp đầy, cái gì đó còn muốn chui vào bên trong.

"Thật sự quá sâu rồi..."

Cổ Tử Châu không để ý tới sự gầy dựa và chống chọi của cô, anh giữ chặt phần mông nhỏ co giãn, dùng huyết nhỏ xinh đẹp để tha hồ khuấy vọng dục vọng bành trướng của mình. Hơn thế nữa, anh còn "đi đi lại lại trong không gian trống rỗng" của cô, lúc nhanh lúc chậm, dùng mọi góc độ và tốc độ khác nhau để ma sát lớp thịt mẫn cảm, đâm vào thịt thơm mềm yếu, làm cho cô vui thích đến mức không kiềm chế được.

Không ít sợi tóc ở phía sau lưng bị hất ra trước bầu ngực cao ngất trắng nõn, từng lọn tóc xoắn được uốn dầy cứ này lên này xuống trên da thịt đẹp đẽ, vừa nghịch ngợm vừa mê người, làm cho cánh tay đang căng thẳng của anh buông khỏi thân thể cô, lúc anh hạ tay xuống chụp lấy cổ thì gây thị đã hưng hăng xuyên suốt huyết nhỏ rồi.

"A a a... Không... Không cần..." Đường Tô Nhã tròn to mắt, hoảng hốt, vừa sợ anh buông tay thì mình sẽ ngã xuống nên cô vội bầu chặt cổ anh, vừa sợ lần bị đâm xuyên quá kích thích này nên muốn chạy trốn. Sự mâu thuẫn to lớn xé rách thân thể lẫn linh hồn, cô gào khóc, nước mắt lăn xuống gò má và tóc. Cuối cùng, thân thể cô chột run lên, hai chân đá đập lung tung trong không khí, nước dịch trong huyết nhỏ bắn tung tóe, cô và Cổ Tử Châu đã đạt tới đỉnh điểm cùng một lúc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 41: Hoa gian dân sự

Editor: Chanh Xanh Xanh.

Sau khi nhập học được một tháng, Hoa Ly dần dần nhận thấy có chút không thích hợp, bất kỳ nơi nào cô đi đến, tựa hồ đều có một tầm mắt như có như không sau lưng, lảng lảng nhìn cô... Khi thì nóng bỏng như lửa, khi thì lại lạnh như băng.

Khi cô gia nhập vào Hội học sinh của trường, tầm mắt ấy càng ngày càng rõ ràng hơn, mọi chuyện cứ tiếp diễn như vậy, thẳng cho đến một ngày -- "Học muội, đây là bài phát biểu về hoạt động của Hội học sinh, có thể phiền em đưa đến nhà của hội trưởng một chuyến không? Cậu ta mấy ngày nay không tới trường, mà chúng ta lại không có thời gian qua đó, chỉ còn một mình em thôi."

Làm một tiểu học muội năm nhất, Hoa Ly hiển nhiên sẽ không cự tuyệt, ngoan ngoãn nhận lấy túi tư liệu, nhu thuận để phó hội trưởng xoa mái tóc dài, sau đó mới xuất phát đến nhà hội trưởng.

Nhìn căn biệt thự tư nhân được thiết kế theo phong cách kiến trúc Âu thức*, vừa xa hoa vừa nghệ thuật ở trước mắt, Hoa Ly nhìn lại địa chỉ nhiều lần mới xác định mình không đi nhầm, ngón tay run rẩy mãi mới bấm được số điện thoại của hội trưởng, tiếng điện thoại chỉ mới vang lên ngắn ngủi, bên kia trực tiếp cúp điện thoại của cô.

*Kiến trúc Âu thức: Mô phỏng phong cách Âu châu, kiểu Tây.

Sau khi Hoa Ly tiến vào Hội học sinh không bao lâu, tuy rằng đã được nghe nhiều tin vĩa vè về hội trưởng Bạc Đình, nào là gia thế rất có tiền, nhưng khi cô tự mình nhìn thấy, có tiền ư, hình như đã vượt xa ngoài trí tưởng tượng của cô rồi.

Cảnh quan bên hồ, vườn hoa, bể bơi ngoài trời, sân bóng...

Vì để che dấu nội tâm khẩn trương của mình, Hoa Ly nắm thật chặt chén trà xinh đẹp trong tay, từ đầu đến cuối cũng không buông tay ra, thẳng đến khi ly hồng trà thơm ngọt đã thấy đáy, cô không dám đợi thấy hội trưởng nữa, đứng dậy định rời đi.

Mới vừa đứng dậy, sóng lưng Hoa Ly bỗng nhiên cứng đờ.

Cái loại cảm giác này lại tới nữa!

Cô bỗng nhìn xoay người sang chỗ khác, lại nhìn thấy một người thiếu niên lặng yên không một tiếng động xuất hiện sau lưng cô, Hoa Ly bị dọa kinh hô một tiếng, che lại đôi môi đang khẽ run, kinh hồn nhìn vào đôi mắt lãnh lệ của Bạc Đình.

Đây là lần đầu tiên Hoa Ly nhìn thấy hội trưởng của mình, trước đây cô chỉ xem qua ảnh chụp của anh, ngũ quan tuấn dật rõ ràng, nếu so với ảnh chụp cười lạnh của anh, thì bên ngoài này trông anh còn âm trầm hơn nhiều.

"Học, học trưởng, a, không đúng không đúng, là, hội trưởng, em là tới để đưa..."

Hoa Ly lắp bắp nói chuyện, đem túi tư liệu cô đang ôm trong ngực đưa đến trước mặt anh, trong lòng còn thầm than một câu, một mét tám chín lặn đây, anh ấy thật sự cao quá rồi, lại còn có khuôn mặt soái khí như vậy, không hổ là đại giáo thảo* của trường B mà, nhưng mà ánh mắt sao lại dọa người như vậy.

*Giáo thảo: Hotboy của trường.

Hoa Ly vẫn luôn cúi đầu, khuôn mặt nhỏ hơi hơi ửng đỏ, bị kinh hách đến nỗi khiếp sợ không thôi, trong tay bỗng thấy nhẹ đi một chút, túi tư liệu bị anh lấy đi rồi.

Tê!

Túi tư liệu hơi mỏng tính cả mấy xấp giấy A4 bên trong, khoảnh khắc ấy, toàn bộ rơi xuống mặt đất, Hoa Ly đột nhiên không kịp phản ứng ngăn đầu, hoài nghi muốn hỏi anh.

Lạ đột nhiên phát hiện ra tứ chi trong nháy mắt đều vô lực, đồ vật được trang trí vô cùng xa hoa trước mắt càng ngày càng mơ hồ, dần dần ngay cả ý thức cũng bắt đầu không rõ ràng, cô cực lực muốn mở miệng kêu cứu, đáng tiếc ngay cả một chút âm thanh cũng không nói được!

"Rốt cuộc cũng lừa được em đến đây."

Trước khi mất đi ý thức hoàn toàn, cô rốt cuộc cũng nghe thấy giọng nói của hội trưởng, giọng nói của anh trầm thấp từ tính vô cùng dễ nghe, sau đó là một loạt tiếng cười hỗn loạn quỷ dị...

Chờ đến khi ý thức Hoa Ly khôi phục, thì đã quá muộn...

Hoa Ly không biết cô đang ở đâu, chung quanh chỉ có một màu đen nhánh, nhưng cô rõ ràng có thể cảm nhận được hai cổ tay bị một vật trảo ra đằng sau, hai chân cũng thế. Tư thế ngồi quỷ vờ cùng gian nan, Hoa Ly hơi hơi giãy giụa vài cái, bên tai liền truyền đến tiếng xích sắt va vào nhau, một khắc đó dọa cô rơi nước mắt.

Trong miệng bị vài dẹt tắc lại, làm cô không thể phát ra âm thanh, Hoa Ly kinh sợ tiếp tục giãy giụa mạnh mẽ, lại chỉ có tiếng xiết xích va chạm vào nhau truyền đến bên tai.

Hoa Ly không biết rốt cuộc Bạc Đình muốn làm cái gì!

Bất quá, thật mau thôi, cô sẽ biết.

Tiếng cửa bị đẩy ra đột nhiên vang lên, tiếp theo "Bang" một tiếng, ánh đèn sáng lên. Đôi mắt Hoa Ly mơ màng, thời gian ngắn ngủi, cô liền nhìn thấy Bạc Đình bung một chén nước, đi chân trần bước đến bên cô.

Ngồi quỳ ở trên thảm làm cô có chút kinh hoàng muốn xê dịch, tuy rằng cô rất tức giận. Nhưng khi nhìn thấy cặp mắt không hề có một chút cảm tình của Bạc Đình, hết thảy đều biến thành sợ hãi.

"Biết không, anh đã chờ giờ khắc này, rất lâu."

Anh ta bước đến gần Hoa Ly, đột nhiên nở nụ cười, tăng hằm trống trải hoàn toàn không có một đồ vật dư thừa nào, tiếng cười của anh ta lại tự nhiên thấm vào lòng người. Bạc Đình chậm rãi ngồi xổm xuống, đem chén nước thủy tinh đặt xuống đất, vươn tay về phía cô.

Mái tóc từ trước đến nay đều được cột cao lên đỉnh đầu, không biết khi nào lại bị xả ra, tóc đẹp vừa dài vừa đen nhánh hỗn độn rơi rụng xung quanh cô. Hắn duỗi tay cầm lấy một lọn tóc, để sát đến chóp mũi, nhắm hai mắt lại, hít vào thật sâu, sau khi hắn mở đôi mắt ra, đáy mắt đã là một mảnh điện cuồng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Hoa Ly, hắn vươn đầu lưỡi, liếm lấy ngọn tóc đang cầm trong tay.

"Thơm quá..."

Ánh mắt cùng động tác biến thái của Bạc Đình, làm chuông cảnh báo trong người Hoa Ly vang lên, người trước mặt này, tuyệt đối không bình thường!

Miệng bị bịt chặt, nước mắt lại đang rơi xuống, Hoa Ly vĩnh viễn không thể nào biết được, vào giờ khắc này cô có biết bao nhiêu là mê người, thế cho nên Bạc Đình lấy vải dẹt trong miệng Hoa Ly ra, sau đó gấp không chờ nổi thế môi của mình vào.

Hắn dùng môi cùng đầu lưỡi của mình.

Lần đầu tiên bị đụng chạm như vậy, cô hoàn toàn không biết nên phản ứng như thế nào, chỉ biết là rất khó chịu muốn tránh thoát, đầu lưỡi lại bị hắn cắn cho một cái.

Hắn cưỡng bách cô nuốt xuống nước miếng của hắn.

"Em quả nhiên rất ngọt."

Hắn hôn lên gương mặt xinh đẹp trắng bạch của Hoa Ly, hơi thở gấp gấp mà ái muội nói, lại không chế không được hôn lên đuôi mắt cô, liếm lấy lông mi thật dài, cùng nước mắt nơi hốc mắt.

"Anh... anh vì sao lại làm như vậy..."

Hoa Ly run rẩy khóc không thành tiếng, ngay cả khi vừa mới mất đi nụ hôn đầu cô cũng không kịp để ý, nếu có thể, cô chỉ nghĩ muốn phun hết ra.

Nương theo ánh đèn không sáng lắm, Hoa Ly mới có thể thấy rõ nơi này, căn phòng hoa lệ như vậy lại trống không đến đáng sợ, mà cô đột nhiên phát hiện ra, hiện tại mình đang ngồi quỳ trên một cái thảm nhung theo kiểu phương Tây màu đỏ đậm, phía sau là một tường đính cương đỉnh, cùng với xích sắt đang khoá chặt lấy tứ chi cô.

Bạc Đình cười cười, từ trong góc tường kéo qua một cái rương bằng da tinh xảo, "cùm cùm" một tiếng, rương bằng da bị mở ra, hắn từ bên trong lấy ra một cái đồ vật.

Xôn xao...

Hàng ngàn hàng trăm bức ảnh chụp rơi xuống trước mặt cô, những bức ảnh chụp đó lấy góc độ chụp không giống nhau, hiển nhiên đều là chụp lên, duy nhất chỉ có một điểm giống nhau, trên đó đều là hình ảnh của cô!

Hoa Ly hoảng sợ trừng lớn đôi mắt, nỗ lực thờ dốt.

Khi cô vừa mới bước vào Hội học sinh, khi cô dùng com, khi cô đi dạo phố, thế nhưng còn có mấy bức ảnh chụp cô khi ở nhà!

Mà bức ảnh chụp có thời gian sớm nhất, hẳn chính là bốn tháng trước đi!

"Anh..."

Người thanh niên anh tuấn cao gầy, rất sung sướng sờ sờ lên khuôn mặt dính đầy nước mắt của Hoa Ly, cười nói: "Anh đã chờ giờ khắc này rất lâu."

Bạc Đình không có một tia tạm dừng, từng lời nói của hắn rơi vào trong tai Hoa Ly, cô trực giác được nguy hiểm, cả người không rét mà run, liền khóc thút thít, cô nhìn ra được trong lời nói của hắn không hề có tia đùa giỡn, cô liền biết chính mình xong rồi, ảnh chụp đầy đất kia làm cô cảm thấy thật kinh khủng.

"A! Buông tôi ra! Buông ra!"

Khó trách một tháng nay, cô luôn cảm thấy không thích hợp, ra là thật sự bị người ta rình coi!

Người thanh niên nhìn dáng người thanh lãnh nhưng sức lực vô cùng lớn, mở khoá, sau đó hắn liền đem Hoa Ly đang giãy giụa mạnh mẽ ôm vào trong ngực, dùng dáng người cao lớn gắt gao ôm lấy cô, mắt nhắm lại nhắm mắt cho người kia vẫn luôn ghen ngào kêu to, sau đó còn đem người ôm vào trong phòng tắm.

Ánh đèn vàng rực rỡ của phòng tắm chiếu lên từng thiết kế Âu thức tinh xảo, ở giữa phòng tắm là một bể tắm cực kỳ lớn, hoa lệ vô cùng.

Hoa Ly còn đang giãy giụa liền bị ném vào, cô chưa bao giờ học một khoá bơi lội nào, chặt vật bị sặc, liên tục uống mấy ngụm nước, miệng mũi đều như thở khó chịu, thẳng đến khi bị Bạc Đình cười cười vớt lên, Hoa Ly sớm đã đầu váng mắt hoa.

Hoa Ly chỉ cảm thấy đã có một đôi bàn tay to vụng về đem cô túm gắt gao, sau đó đưa cô đến bên cạnh bể, ngay sau đó liền nghe thấy tiếng khoá, chờ đến khi Hoa Ly mơ mơ màng màng nhìn đến, mới phát hiện tay phải đã bị còng tay sáng lạnh khoá lại.

"Thà tôi ra... Ô ô..."

Bị nước thấm ướt, đồng phục ngày hè dán lên cơ thể mềm mại là lướt lồi lõm của Hoa Ly, chói lọi làm người thích mắt cực kỳ, Bạc Đình sớm luôn mong chờ đến ngày này tự nhiên không muốn chờ, bàn tay to trực tiếp chạm lên bộ ngực cao cao kia, dùng sức捏.

"A! Đau!"

Thiếu nữ cắn lên đôi môi đỏ mọng, khóc hoa lệ ai vù, mềm mềm mại mại đáng thương cực kỳ, kích thích Bạc Đình thầm nếm một tiếng, hắn liền gấp không chờ nổi lột chiếc áo đơn bạc ra, tăng lớn cơ bắp mỹ mạo hiện ra dưới ánh sáng, mà đối với chiếc áo ngực màu trắng đang bọc lấy hai khoả mềm mại, chúng tựa hồ cảm nhận được nguy hiểm, run rẩy nhẹ nhẹ.

"Cũng thật là đẹp, anh nhất định phải hảo hảo dạy dỗ, làm em trở thành tiểu tính nô* của anh."

*Nô lệ.

Thẳng đến khi toàn bộ quần áo của Hoa Ly rơi xuống, nút thắt áo ngực bị cởi bỏ từng chút một, cô chỉ có thể nhỏ giọng khóc lóc cầu xin, nhưng cũng không thể cản trở được ác ma đang

lộng hành trên người cô.

Tính nỏ? Không! Cô không muốn trở thành tính nỏ!

Rốt cuộc áo ngực cũng bị cởi ra, hai khóa trắng nõn trước ngực so với những cô gái cùng tuổi còn muốn to hơn, sau khi được giải thoát, nó nhảy lên vài cái trong không khí, ngay sau đó đại bị một bàn tay của người thanh niên bắt được, hần vừa xoa vừa niết, mềm mại không thể tưởng tượng được.

"Ngô, hảo chơi, đến lúc đó còn có thể thử chơi nhũ giao, thảo ở nơi này hần là rất thoải mái nhì."

Hoa Ly không biết các nam sinh có sở khanh như vậy không, mặt ngoài thì nhả nhặn, văn nhả, bên trong thì ghê tởm muốn chết, cô đỏ mặt, nức nở nói: "Không, đừng có nói nữa, tôi không muốn..."

Khóe môi Bạc Đình câu lên một nụ cười lạnh nói: "Nói cái gì? Thảo sao? Ngoan, vú của em thật sự có thể thảo mà, bắt quá trước tiên, anh còn muốn chơi phía dưới của em trước... Nộn bức nhì."

Hần phun ra hơi nóng, nói ra từ cuối cùng, nhìn bộ dáng muốn chết nhiều lần của Hoa Ly, rốt cuộc cũng vừa lòng cần lên bộ ngực tuyết trắng của cô, mùi vị thơm ngọt ngào, thịt mềm mại cực kỳ, nếu không phải bên tai hần luôn truyền đến tiếng kêu đau, Bạc Đình xém chút nữa muốn cắt rớt thịt trên người Hoa Ly.

"Thịt trên người em a, cũng thật là mềm, còn thơm như vậy, thật muốn cắn từng khối, từng khối thịt trên người em mà, bảo bối, em có từng ý không."

Mà bảo bối của hần sớm đã bị nước thấm ướt trở nên trơn bóng cực kỳ, nhưng khi vậy bị hần kéo xuống, Hoa Ly vẫn không nhịn được mà thét chói tai, bắt quá cô không muốn cũng không thể ngăn cản chàng thiếu niên tiến thêm một bước, hần nếm cánh tay trái đang ngăn trở mình ra, mạnh theo quần lót có nơ bướm nhỏ kéo xuống.

"A!"

Tuy rằng, hai chân Hoa Ly sớm đã bị nước thấm ướt trở nên trơn bóng cực kỳ, nhưng khi vậy bị hần kéo xuống, Hoa Ly vẫn không nhịn được mà thét chói tai, bắt quá cô không muốn cũng không thể ngăn cản chàng thiếu niên tiến thêm một bước, hần nếm cánh tay trái đang ngăn trở mình ra, mạnh theo quần lót có nơ bướm nhỏ kéo xuống.

"A, thật đẹp! Nhìn xem nơi này đi, tựa như nước mật đào vậy."

Cơ thể không có bất luận thứ gì che đậy lại, chàng thanh niên như lang tức hổ, bàn tay du lãng trên eo nhỏ xinh của cô gái, sau đó dừng lại ở trên âm hộ, đầu ngón tay kéo ra mấy sợi âm mao thừa thốt, sau đó nhìn thấy môi âm hộ rùng mình một cái.

"Không cần! Anh là cái tên biến thái! Kê điên! Buông tôi ra!"

Hoa Ly sớm đã bị từng hành động của Bạc Đình dọa sợ, chỉ có thể chui âm lên, nhưng chỉ đổi lại một ý cười trầm thấp của hần, trong ánh mắt đại nộ của cô, ngón giữa thon dài của hần liền hung hăng cắm vào âm đạo của cô.

"A!"

"A!"

Nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Hoa Ly, hần lại không hề nương tay lại, ở bên trong tiểu huyết mạnh mẽ thọc vài cái, mới đình chỉ lại. Đôi môi hần ghé lên khóe miệng trắng bệch vì mất máu của Hoa Ly, mạnh mẽ hôn mấy cái.

"Bảo bảo phải ngoan, em hiện tại là của tôi, bắt quá nếu em đã đến đây rồi nhất định sẽ bị tôi thảo chết, ha ha!"

Hần chậm rãi ở bên tai cô nói vui vẻ, đã không còn là bộ dáng âm lãnh lúc ban đầu, ngón tay hần từ bên trong nộn huyết rút ra, sau đó để ở trước mặt Hoa Ly quơ quơ.

"Tiểu tao hóa, em đã khiến anh phải suy nghĩ đến em mấy tháng nay, đợi chút, anh sẽ dùng đại gia hỏa từ nơi đó cắm vào, hung hăng làm em, thảo em, nhập chết em."

Nói xong, hần liền híp lại đôi mắt nho nhả, đem ngón tay vừa mới từ bên trong huyết nhí rút ra, bỏ vào trong miệng mình, lặng lặng liếm, ở trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc của Hoa Ly, lại đem ngón tay dính đầy nước miếng nhét vào trong miệng cô.

Ngón giữa của hần câu lấy đầu lưỡi nhỏ mềm mại của cô, lại xẹt qua từng chiếc răng trắng như sứ, bắt chước động tác giao hoan thọc vào rút ra, sau đó hần lại bỏ thêm một ngón tay vào, trực tiếp cạy miệng Hoa Ly ra, nước miếng không kịp nuốt xuống theo hai ngón tay chảy ra ngoài.

Dâm dấm cực kỳ.

"Chỉ cần ngón tay vào trong miệng, đã có thể chảy nhiều nước miếng như vậy ư, vừa thấy chính là đồ dâm hòa, nhất định em sẽ trở thành nô lệ nhất đẳng, mau đem chân mờ ra, để anh nhìn tiểu huyết của em đi."

Bạc Đình một tay đem eo Hoa Ly kéo lên, có thể mơ hồ nhìn thấy âm mao thừa thốt trôi nổi trong nước, hần thật sự không thể nhịn được nữa, cởi ra thất lưng, giải phóng cho huynh đệ của mình.

"Từ lần đó nhìn thấy em, mỗi đêm anh đều sẽ nằm mơ, mơ thấy chính mình thảo em, thảo em khóc lóc kêu gào, cầu anh dùng tinh dịch rót đầy từ cung em, đáng về kia thật sự rất dâm đẳng."

Hoa Ly sắc mặt trắng bệch, cô thật sự nhớ không nổi lúc đó của hần chính là khi nào, đồ vật nam tính to lớn đỉnh ở chân tằm của cô, hoàn toàn không cho cô cơ hội khẩn cầu, quy đầu to lớn liền nhét vào cửa huyết.

"A! Không, không cần! Ô ô! Anh, anh đây chính là cường gian, tôi sẽ đi cáo anh!"

Đôi tay trắng như ngó sen của Hoa Ly bị khóa chặt, căn bản không thể chống cự được cơn thịnh nộ tiến quân thần tốc, về mặt Bạc Đình tràn đầy ý cười, bóp lấy eo thon nhỏ của cô, đem một bộ phận trên cơ thể hần, cường ngạnh cắm vào trong cơ thể cô.

"Cường gian? Cái này là một từ anh rất thích, chờ sau khi anh gian suồng em rồi, sẽ đưa em đến cực cảnh sát, làm trò trước mặt mọi người, kéo ra chân của Hoa Ly, đem toàn bộ tinh dịch anh bắn vào đều mớ ra để bọn họ làm giám định, bắt quá... Chỉ sợ không ai dám bắt anh đâu."

Hần đắc ý, miệng lưỡi nhẹ nhàng làm Hoa Ly chìm trong tuyệt vọng, cô biết hần không có nói giỡn.

"Tiểu huyết của em cũng thật chặt, cùng trong mộng thật giống nhau, hút cơn thịnh nộ anh rất thoải mái, động cái gì mà động, vú hoàng như vậy sao, lúc trước chính là dùng phương thức này câu dẫn anh, làm anh đối với em nhớ mãi không quên."

"Ngô ~ Anh cái đồ bệnh tâm thần! Không cần vào được không, a! Hào tướng, thật là khó chịu!"

Âm đạo nhanh chóng bị đồ vật to lớn nhét đầy, cơn thịnh nộ còn đang không ngừng căm vào, cơ hồ muốn đỉnh đến nơi sâu nhất, kích cỡ đáng sợ như vậy, Hoa Ly cắn bản ăn không tiêu, bị hấn làm nước mắt chảy ròng.

Quy đầu căm vào chỗ thịt non trên nhụy hoa, sau đó bị nó xoắn chặt lấy, Bạc Đình nhìn địa phương giao nhau của hai người, chỉ cảm thấy cơn thịnh nộ của hấn căm vào chỗ trắng nõn nà của cô gái, chỉ còn lại một chút thịt còn dư ra bên ngoài, hấn muốn đi vào hết nhưng không vào được.

"Âm hộ Hoa Ly vừa nhỏ vừa chặt, làm cơn thịnh nộ của anh cũng không thể vào hết, xem ra chỉ có thể dứt cho em từ từ thôi."

Bạc Đình bị dục vọng xâm nhập hoàn toàn hóa thân thành mãnh thú, trong miệng tất cả đều là ngôn ngữ dã man, vòng eo tình trạng đình động, căm cơn thịnh nộ vào tao huyết, sau đó liền bắt đầu ra ra vào vào, Hoa Ly thống khổ nhăn mày liễu, tùy ý hấn thao căm đi vào.

"Cơn thịnh nộ anh rất lớn đúng không, sáng sao? Mau kêu ra tiếng cho anh! Tao bức, hút chặt như vậy sao, thích bị đại cơn thịnh nộ thao, đúng hay không?"

Hấn đột nhiên tăng tốc độ thao huyết, đối với một người có kinh nghiệm tình dục vô cùng ít như Hoa Ly, nháy mắt đã bị đâm thủng thanh khóc lớn: "A a! Không cần, không cần thao nữa, khó chịu... Ô ô!"

"Hút chặt như vậy, còn không cho thao, tiểu tao hóa, cảm giác khi bị đỉnh đến tởm, có phải rất sướng không?"

Hơn phân nửa cơ thể Hoa Ly đã được nâng ra khỏi mặt nước, tay nhỏ bị khóa lại cũng đã được thả ra, cả cơ thể nằm bên cạnh bể tắm lạnh lẽo, bị cơn thịnh nộ lớn của Bạc Đình, đâm chọc không thành tiếng.

"Ô ô! Bụng, bụng đau quá, không cần căm, ô ~ quá lớn!"

Âm đạo xưa nay chưa từng bị xâm nhập, khoái cảm chặt ních phía dưới làm Hoa Ly khó chịu cực điểm, đại khái là do hằng năm được rèn luyện, sau khi Bạc Đình cởi áo sơ mi ra, liền nhìn thấy cơ thể rắn chắc gợi cảm của hấn, lực hông cũng thật đáng sợ, Hoa Ly không thể không dùng chân của mình vòng lấy vòng eo của Bạc Đình, để hấn có thể giảm tốc độ một chút.

"Nhìn em xem lưng bức muốn chết, tất cả đều là nước, bất quá anh rất thích em tao như vậy, khi làm tình mới đạt được thống khoái."

Do Hoa Ly bị ngâm vào trong nước, nên tiểu huyết của cô ướt đến kỳ lạ, thế cho nên dù nhục bích có xoắn chặt như thế nào, thì cũng không thể càn cơn thịnh nộ kia ra ra vào vào.

"A ~ a ~"

Hơi thở Hoa Ly dồn dập, hết chói tai, mắt đẹp phẫn đỏ, nước mắt cũng bắt tri bất giác mà chảy ra, rất nhiều lần khi Bạc Đình thao tới điểm G mãn cảm, cả người cô đều run rẩy, cảm giác thống khổ khi bị cưỡng gian, cũng dần dần bị dục vọng đè lấp.

"Nữ nhân dâm đảng, âm hộ rất mau sẽ bị cơn thịnh nộ anh đầy xé nát, còn sướng như vậy sao, nghe một chút thanh âm dâm dã của em xem, bên trong vang vang đều đều đấy."

Lời nói của hấn thô bỉ vô cùng, một lần lại một lần phá hủy tự tôn của Hoa Ly, cơn thịnh nộ bắt đầu biến hóa, tiết tấu thao nhập cũng nhanh hơn, ở trong tiếng khóc động lòng người của Hoa Ly, Bạc Đình cười lạnh lưng dùng bàn tay của mình đánh lên hai khóa tuyết trắng.

"A! Không cần đánh, cầu xin anh, ngô!"

"bạch, bạch" mấy phát tay, thanh âm rất lớn lẫn át cả tiếng nước chảy, Hoa Ly bị đau kêu khóc từng tiếng, hai vú trắng bị hấn đánh đỏ ửng, hấn không có chút thương tiếc nào, xoa mạnh mẽ vuốt ve hai vú.

"Hai vú lớn như vậy, ngày thường hấn hay xoa bóp lắm, dễ tiện, núm vú tự nhiên vẫn còn là màu hồng nhạt, đây chính là nhan sắc dễ khiến đàn ông xúc động nhất đấy."

Hấn còn chưa có nói xong, liền nhéo lên hai viên núm vú màu anh đào, đồng thời lúc đó ngón tay dùng sức, mạnh mẽ niết chặt núm vú lại.

Hoa Ly bị đau liền thất thanh kêu lên, hoảng sợ rùng mình, ngũ quan tỉnh táo trắng bệch, hít lấy một ngụm khí lạnh, đau như vậy đủ khiến cô co chặt âm đạo lại, cảm xúc to lớn khiến cho Bạc Đình khoái chí muốn chết.

"Ngà! Dâm huyết thể nhưng có thể chặt như vậy."

Bạc Đình gặm nhẹ bắt đầu mạnh mẽ thao nhập, ngón tay niết lấy núm vú cũng dùng lực hơn, kích thích cực độ như vậy, làm hấn hưởng thụ sự co thắt của âm đạo một cách tốt nhất, mấy lần nuốt làm Hoa Ly ngất đi, quy đầu to lớn đột nhiên đâm vào tử cung.

"A! Rốt cuộc cũng vào được, tao bức, anh đều bị em hút chặt muốn bắn rồi, nâng chân lên đi, lập tức đều bắn cho em."

Nháy mắt đại sóng tình dịch đặc sệt phun ra, yết hầu Hoa Ly nghẹn ngào thét chói tai, sau đó nâng vòng eo lên, khoanh khắc ấy lập tức xụi lơ bên cạnh bể tắm, cơ thể mỹ mạo trần trụi ở dưới hánh Bạc Đình run rẩy kịch liệt, tình dịch càng bắn càng nhiều, cô vô thức mấy mấp môi sớm không còn chút máu.

"Đều bắn cho em rồi, nghe thấy không? Âm thanh tình dịch của anh ở trong bụng em ấy!"

Bạc Đình hưởng thụ khoái cảm khi bắn tinh, nhìn Hoa Ly nửa tỉnh nửa mê, liền dùng bàn tay nhỏ vỗ lên bụng nhỏ cô, mới chỉ chạm nhẹ vài cái, cơn thịnh nộ lại bị tiểu huyết hút một cái, khiến cơn thịnh nộ vừa mới mềm xuống lại trở nên căng cứng trở lại.

Thế cho nên mặc cho tình dịch còn chưa bắn ra hết, hấn liền tự mình nếm thử mùi vị của tử cung, mỗi một lần tiến vào, xâm phạm vào tử cung, quy đầu đều có thể cảm nhận được sự nóng bỏng của tình dịch, chúng muốn trào ra bên ngoài, nhưng lại bị quy đầu chặn lại. Cửa tử cung ép chặt lấy quy đầu, căn bản không cho hấn cơ hội đi chuyên.

Cường độ cưỡng gian cao như thế, Hoa Ly căn bản không thể chịu đựng được, che lại bụng nhỏ bị tình dịch lấp đầy, liền hôn mê bất tỉnh.. "Còn chưa có trải qua hết đâu."

Trong căn phòng vắng lặng, Hoa Ly bị ấn ở trên mặt đất, tùy ý để cơn thịnh nộ của hấn thọc vào rút ra, gây mát xa chân trái tìm âm ấm vang lên, một đợt dâm thủy bắn ra bên ngoài.

"A ~ a ~"

Bạc Đình ngồi ở trên người Hoa Ly, nắm lấy hai khỏa tuyết trắng, đem tao thủy trong suốt cùng nước bọt thoa lên hai vú, hai vú mềm mại thao rất sướng, hấn đã sớm muốn làm như vậy với cô, một bên làm vú của cô, một bên nhìn cô bị gây mát xa cảm đến cao trào.

"Đôi vú này chơi cũng không tồi chút nào, tuy rằng không chặt lắm không lãnh, nhưng vừa mềm vừa non, ma xát cơn thịnh nộ, rất thích ~"

Tuyết nhũ trắng nõn bị côn thịt dừ tợn cắm sừng đỏ một mảnh, quy đầu to lớn mỗi một lần đầu chọc lún cắm Hoa Ly, tiết ra tinh dịch làm cần cổ xinh đẹp của cô ướt át một mảnh, kích thích ánh mắt hắn.

Kích cỡ dương cụ cắm ở tiểu huyết phá lệ rất lớn, chấn động hiển nhiên đạt đến mức cao nhất, hắn dùng dây lưng cố định dương cụ ở giữa hai chân Hoa Ly, tùy ý cô gãy gục, đồ vật đáng sợ kia chỉ có thể càng gãy thì càng sâu.

"Không được, tôi không được, cầu xin anh, mau đem cái đồ vật kia lấy ra đi ~ a a! Ô ô ~"

Cô đã không còn nhớ rõ rằng thứ kia đã cắm ở nơi đó bao lâu rồi, mỗi lần chỉ cần Bạc Đình bắn xong sẽ dùng giấy mát xoa dăm vào, tắc lại cửa huyết, không cho tinh dịch chảy ra, tinh dịch bị lấp kín càng ngày càng nhiều, hơn nữa khi dâm thủy chảy ra, Hoa Ly chỉ cảm thấy bụng nhỏ rất khó chịu.

Nhưng cho dù cô có khó chịu cực hạn như thế nào, thì cô vẫn không thể nhịn được mà cao trào, một lần rồi lại một lần tiết ra, nghe từ trong bụng phát ra tiếng nước, âm thanh đó xấu hổ muốn chết.

Bạc Đình thì lại rất hưởng thụ quá trình đó, côn thịt to của hắn bị xoa rất sướng, liền mặc kệ đủ loại tư thế, niết lấy nụ hoa của cô, đem côn thịt đã mềm xuống nhét vào miệng cô, nhìn hai cánh môi bị hắn cắn sưng nay lại đang ngậm lấy "huyết đế" của mình, hắn đắc ý cực kỳ.

Một cổ tinh dịch trắng đục bắn vào trong yết hầu của Hoa Ly.

"Ăn nhiều một chút, dâm dăng tao hóa nên cần có tinh dịch của nam nhân để tồn tại, ha ha."

Hoa Ly bị sắc thống khổ muốn chết, mười ngón tay mềm mại nhỏ nhắn bắt lực bầu lên bập đui của hắn, đôi chân nhỏ trắng nõn ở trên mặt đất loạn đá, lại tác động rất lớn đến dương cụ trong tiểu huyết, nó càng thêm đi sâu vào trong âm đạo, liền đỉnh đến khi cả người Hoa Ly run rẩy không thôi.

"Sao vậy, âm hộ dâm tiện lại bị thao đến cao trào sao, nhìn bụng của em xem, đều xem nó trở thành cái dạng gì rồi, còn dâm dăng như vậy."

Bạc Đình bước chân dài, từ trên người cô gài ngồi dậy, không có côn thịt lớn chặn lại, Hoa Ly đã có thể hô hấp bình thường lại, khoe miệng cùng trong miệng tất cả đều là tinh dịch trắng đục của hắn.

"Hào, chỉ mãi lo thao vú của em, tiểu tao huyết ăn đồ già lâu như vậy, bây giờ anh đổi thành đồ thật cho em ăn nhé."

Cởi bỏ dây lưng, đem dương cụ già chậm rãi kéo ra, nhìn cự căn bị nước thấm ướt, cùng thịt non đang tiết ra dâm thủy, Bạc Đình liền nuốt nuốt nước miếng.

"Ba!" Một tiếng, cuối cùng thì dương cụ già cũng đã rời khỏi cơ thể của cô gái, một cổ dâm thủy theo đó mà chảy xuống dưới sàn nhà, ngưng tụ thành một vũng nước.

Bạc Đình cúi môi, lật Hoa Ly lại, từ phía sau đem côn thịt cắm vào, tinh dịch không kịp chảy ra lại bị hắn đẩy vào chỗ sâu nhất bên trong âm đạo, quy đầu đỉnh đến cửa tử cung, tiếng khóc Hoa Ly theo đó cũng vang lên.

"Ô ô ~ không thể, không thể cấm nữa, bụng thật là khó chịu, a ~"

Bạch bạch bạch!

Hắn dùng lực tay đánh lên kiều mông trắng nõn của Hoa Ly, sau đó lại đem mông Hoa Ly nâng lên, côn thịt cũng nhanh chóng đỉnh đến nơi sâu nhất, một bên hắn hưởng thụ cảm giác bị huyết thịt bao vây, một bên thở hổn hển.

"Bị dương cụ già tác lâu như vậy, cư nhiên còn không thể đem tiểu huyết em nói lòng ra! Còn kẹp chặt như vậy, a ~ thật là thoải mái, toàn bộ đều là nước sao, vừa nóng vừa ướt, thao thật sướng!"

Mông Hoa Ly bị nâng lên từ phía sau, hai cái tay nhỏ pháo trước muốn bỏ đi, đã bị Bạc Đình dùng thủ đoạn làm cơ thể cô như nhũn ra, ghé mạnh lên mặt đất, nước nở khóc.

"Cầu xin anh, đừng có cấm nữa mà ~"

Tiết tấu thao động càng ngày càng tăng, chỗ giữa hai chân cô sớm đã sưng đỏ, một cổ mùi vị từ nơi hai người giao hợp liên tiếp chảy ra, mơ hồ còn có thanh âm rơi vào trong không khí.

"Kêu thật hay, em có nghe thấy không, tiếng tiểu huyết bị thao ấy, tiếp tục bò lên phía trước đi a!"

Dâm thủy chảy ra từ tiểu huyết bắn lên bụng hắn, Bạc Đình hoãn tốc độ lại, mỗi lần chỉ dâm Hoa Ly một chút, dùng tay đánh Hoa Ly, khiến cô hút lấy côn thịt thật chặt.

"Tao hóa, thật giống một cái tiểu mẫu cầu, bò nhanh như vậy, còn hút côn thịt anh không buông."

Hoa Ly tay chân nhũn ra, biên độ bò đi không lớn, khó khăn lắm mới tách côn thịt thô to ấy ra khỏi tiểu huyết một chút, nhưng mà hành động ấy sao có thể qua mắt được Bạc Đình, hắn liền từ phía sau đỉnh eo về phía trước, trong nháy mắt côn thịt liền trở vào tiểu huyết.

Hai người cứ như thế hoạt động không ngừng nghỉ, Hoa Ly bị lẫn lộn đến không còn sức lực, chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất, tùy ý hắn mạnh mẽ thao đi vào, Hoa Ly bị hắn đỉnh, đông đưa không ngừng.

Nhục huyết nhỏ hẹp bị côn thịt ma sát, sườn đến mức Bạc Đình càng thao càng nghiện, đến sau lại đem hai đùi của Hoa Ly nâng lên, làm nửa người dưới của cô vẫn quỳ rạp trên mặt đất như cũ, hắn bẻ hai chân cô ra, ở giữa hai chân điên cuồng đỉnh nhập.

Tư thế yêu cầu cao độ như vậy, càng có lợi cho việc côn thịt xâm nhập vào chỗ sâu nhất bên trong tử cung, mới chỉ đỉnh có vài cái, bụng nhỏ Hoa Ly liền xoắn chặt lại, thống khổ cắn môi đến bật máu, huyết thịt càng thêm chặt ních hơn người.

"Tiện âm hộ, thích bị thao như vậy đúng không, tiểu tính nó ~ thao xuyên em!"

Tính ở phương diện này, Bạc Đình cùng với vẻ ngoài nho nhã tuấn đạt của hắn cực kỳ bất đồng, căn bản là cuồng vọng cùng thô bỉ. Đặc biệt là khi hắn cùng Hoa Ly làm tình, dường như hắn đã biến thành một người khác, mỗi một lần hắn tiến vào, đều hận không thể đem cô gài dưới thân thao chết mới thôi.

Buông tha hai cẳng chân của Hoa Ly, hắn dùng tay bóp lấy eo thon của cô, một tay khác đẩy ra địa phương giao hợp của hai người mà nhìn, chỉ thấy một cây côn thịt dừ tợn đang không ngừng chọc vào tiểu huyết sung huyết ướt át, cái mông nhỏ ấy mở ra thật lớn.

"Thật đáng thương, âm hộ phía dưới rất nhanh sẽ bị anh thao nứt rồi, muốn đổi một cái động khác không?"

"Không muốn không muốn!"

Phát hiện ngón tay hắc di chuyển đến cục huyết, Hoa Ly bị dọa vội vàng hét lớn, đáng tiếc cô không còn sức để phản kháng lại, giây tiếp theo, cục huyết chưa từng bị khai phá, bị ngón tay của hắc đàm vào.

"Chật, thật mẹ nó chặt, so với tao huyết phía trước còn lợi hại hơn."

Bạc Đình đem toàn bộ ngón trở nhét vào cục huyết, tiểu lỗ dính nhào nhào như một đóa hoa bị ngón tay hắc khai thông, hắc thủ thăm dò cảm vài cái, dần dần lại dùng dịch bôi trơn bôi lên.

"Phía trước của em rất chặt, tất cả đều là tao thủy, cái động phía sau này cũng chặt như vậy sao, đợi lát nữa anh liền dùng côn thịt lớn nhét vào một chút, đem nơi này căng ra, rốt tinh dịch vào mông em được không?"

"Cầu, cầu xin anh! Không cần, không thể ~ anh muốn thao như thổ nào đều được hết, không cần cắm vào mặt sau, ô ô ~ cầu xin anh, tôi rất sợ!"

Hoa Ly thật sự rất sợ hãi, bị cưỡng gian như vậy, đã đem tâm sinh lý của cô đánh tan, cô thậm chí còn nghĩ chỉ cần Bạc Đình không cắm vào cục huyết phía sau, thì làm tính nô của Bạc Đình sao, cô có thể đồng ý.

"Tôi nguyện ý làm tính nô của anh, để anh mỗi ngày đầu chơi tôi, làm tôi, chỉ cầu anh, cầu anh không cắm vào nơi đó là được ~ ngô!"

"Phải không?" Bạc Đình cười, huyết thịt phần nộn dần dần quấn chặt lấy côn thịt hắc, ngón tay ở lỗ đít lại xâm nhập sâu vào trong, nghe được lời cầu xin của Hoa Ly, hắc lạnh lùng hỏi: "Có phải chỉ cần không thao ở nơi này, em từ nay về sau, mỗi ngày đều sẽ ngoan ngoãn ăn côn thịt của anh, uống tinh dịch của anh?"

Ngón trở của hắc ác liệt ấn lên thành ruột của Hoa Ly, Hoa Ly ăn đau không dám chần chờ, thanh âm run rẩy: "Đúng, đúng, mỗi ngày đều ăn..."

"Rất tốt, nhớ kỹ lời nói hôm nay của em"

Bạc Đình rút ngón tay ra, mạnh mẽ bóp lấy phần eo thon nhỏ của Hoa Ly, thẳng thắt lưng bán tỉnh, mới rút côn thịt ra khỏi tiểu huyết phần nộn của cô, vung về thả Hoa Ly xuống đất.

"Tiểu tính nô của anh, ha ha ~ "

Tinh dịch nóng bỏng vẫn chưa bắn vào tử cung, ở bên trong âm đạo chậm rãi chảy ra bên ngoài, Hoa Ly mông manh thờ hồn hên, nằm ở trên mặt đất thất thần nhìn hoa văn phức tạp trên trần nhà, đại não trống rỗng...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Cháu gái và người chú

Tháng bảy nắng gắt, là thời điểm nghỉ hè của các trường đại học, nhóm sinh viên gọi bạn rủ bè lập kế hoạch đi du lịch.

Thế nhưng, giờ phút này Trần Hiểu Nhu lại lẻ loi một mình, lẳng lặng đứng chờ trên một con đường hoang tàn, vắng vẻ, đầy sỏi đá.

Vốn dĩ cô cũng là một thành viên của kỳ nghỉ cuồng hoan kia, nhưng một tháng trước khi nghỉ hè, cô phát hiện ra bạn trai mình ngoại tình với một sinh viên nữ khoa thiết kế bên cạnh, trong con giận dữ cô đã để nghị chia tay. Bạn trai cũ không đồng ý, còn dùng đủ loại phương thức quấy rầy cô cả một tháng.

Trần Hiểu Nhu không chịu nổi sự quấy nhiễu ấy, rốt cuộc cũng tới kỳ nghỉ hè, cô lập tức thay đổi số điện thoại, cũng không ngồi ngốc ở trong nhà mà xách hành lý lên đi tới chỗ của chú mình ở nông thôn ở nhờ.

Bố mẹ Trần Hiểu Nhu đi công tác quanh năm, nhất là từ sau khi cô đỗ đại học thì nuôi thả tự do, Hiểu Nhu có ở nhà thì cũng chỉ có một mình buồn chán. Huống chi bạn thân của cô còn nghe được chuyện thẳng khốn kia đã biết địa chỉ nhà cô, đang chuẩn bị "đánh chiếm" nhà cô trong kỳ nghỉ, Trần Hiểu Nhu lại càng sợ hãi.

Trong đầu cô hiện lên vô số các tin tức hình sự, cái gì mà "Nam thanh niên níu kéo không được nên đâm chết bạn gái" các thứ, lại càng sợ chết khiếp. Năm nay cô mới có 19 tuổi, vừa mới bước vào cuộc sống đại học tươi đẹp, thật sự không muốn đánh mất trong tay một tên con trai khốn kiếp như thế đâu!

Vị thế Trần Hiểu Nhu nghĩ ra một cách. Cô là sinh viên khoa mỹ thuật, nghỉ hè mỗi năm khoa mỹ thuật đều có thông lệ cho sinh viên đi sưu tầm tự do, Trần Hiểu Nhu nói với bố mẹ muốn về nông thôn vẽ, dù sao chú của cô cũng ở nông thôn, nhân tiện đi thăm chú luôn.

Nơi chú của Hiểu Nhu sống có thể nói là khi ho cò gáy, không những ở vị trí hẻo lánh khiến tên khốn kia tuyệt đối không tìm được, mà hơn nữa phong cảnh cũng tuyệt đẹp, là một nơi tránh nóng hoàn hảo.

Nhưng mà đối mặt với con đường đá sỏi gồ ghề, lồi lõm này, Trần Hiểu Nhu bắt đầu thấy có chút hối hận.

Đường núi gấp ghe khó đi nên xe bus chỉ chạy đến giữa sườn núi, trời sắp tối rồi mà chú cô vẫn chưa đến đón, dù chỉ là tiếng lá cây bị gió thổi cũng khiến cô sồn tóc gáy.

Mười lăm phút nữa trôi qua, rốt cuộc Trần Hiểu Nhu cũng trông thấy một chiếc xe tải quen thuộc từ xa đi tới.

"Lên đi." Người đàn ông trung niên hơn bốn mươi tuổi mở cửa xe, đứng tránh sang bên cho cô gái nhỏ lên xe. Trần Hiểu Nhu trèo lên xe nhỏ giọng gọi "chú", người đàn ông trầm mặc gật gật đầu.

Chú của Trần Hiểu Nhu tên là Trần Ngụy Nga, người cũng như tên, là một người đàn ông khỏe mạnh, cao lớn, toàn thân đều là cơ bắp, nhìn qua như có thể một quyền đánh chết hổ.

Đây cũng là nguyên nhân đầu tiên Trần Hiểu Nhu muốn về nông thôn, nhờ đâu tên khốn kia theo được tới nơi này, có chú cô ở đây thì bạn trai cũ kia cũng chỉ là một con gà bệnh, một ngón tay của chú cô cũng có thể bóp chết anh ta.

Rõ ràng là Trần Ngụy Nga vừa mới làm đồng xong, lúc này toàn thân trên đang để trần, hàng năm lao động phơi nắng ngoài trời đã khiến cho làn da của chú cô biến thành màu nâu khỏe mạnh, mồ hôi chảy thành dòng, trượt qua những khối cơ bắp rắn chắc, làm cho làn da bánh mật của hắc như phủ một tầng ánh sáng, trong khoang xe nhỏ hẹp tràn ngập hơi thở của giống đực, Trần Hiểu Nhu hơi đỏ mặt mà cúi đầu.

Thật ra làm gì có chuyện Trần Hiểu Nhu chưa từng thấy con trai cởi trần, chỉ là cơ thể của mấy thanh niên đó làm sao có thể so sánh với chú cô. Lúc Trần Hiểu Nhu lên lút đánh giá chú mình thì người chú của cô cũng đang đánh giá cô.

Hôm nay cô gái nhỏ mặc một cái váy hai dây trắng thuần, bộ váy ôm lấy cơ thể vể ra cái eo thon nhỏ có thể ôm gọn bằng một tay, nhưng trước ngực thì lại căng phồng đầy đặn, lúc này cô đang cúi đầu, nhìn từ cằm cô xuống có thể thấp thoáng thấy một cái khe sâu, làm Trần Ngụy Nga không nhìn được mà nuốt nước bọt.

Vợ hần chết hần thô lỗ, đã ly hôn và mang theo con đi từ nhiều năm trước. Ngăn ấy năm tuy vẫn luôn độc thân nhưng cũng không có chuyện hần thù thân như ngọc.

Hần có đi chơi gái, người thân và bạn bè cũng có giới thiệu cho hần một vài đối tượng, ở trong thôn lại càng có không ít những người đàn bà lăng lơ thông đồng với hần.

Hần có "tiền vốn" nên không phải cái *** nào cũng có thể xứng đôi với hần. Vợ trước của hần luôn ghét bỏ hần vì hần quá lớn, không muốn cho hần *** lần nào cũng chỉ mới vào đã kêu đau ầm ĩ khiến cho hứng thú của cả hai bay sạch. Mà những người đàn bà chịu nuốt cái dương vật lớn của hần không phải là đi điểm thì cũng là đàn bà đã có con, lỗ *** rộng đến mức có thể nhét vừa quả bóng nên những lần hần có thể chơi đã chẳng được mấy lần. Nhất là nửa năm nay hần bận công việc chưa được chạm vào đàn bà lần nào, giờ chợt thấy một cô gái nhỏ non nớt, Trần Ngụy Nga khó tránh được mà ngửa ngáy trong lòng, phía dưới đang rục rịch ngẩng đầu.

Chỉ là dù sao cô gái nhỏ này cũng là cháu gái của mình, Trần Ngụy Nga ý dâm trong lòng một lúc rồi thôi, vội vàng dời mắt đi chỗ khác, không dám nghĩ nhiều, chuyển tâm lái xe.

Xe tài xóc nảy trên đường núi nửa tiếng, lúc về đến nhà trời đã tối hần.

"Cháu tới đột ngột quá nên điều hòa trong phòng khách chưa kịp sửa, giường cũng chưa dọn. Đêm nay cháu cứ ngủ ở phòng chú, cháu ngủ trên giường, chú ngủ dưới sàn." Trần Ngụy Nga mang hành lý của cô gái nhỏ vào phòng mình, thuận miệng giải thích.

Hai người đều đã mệt mỏi cả ngày nên cơm tối ăn qua loa một chút là xong.

"Ăn xong thì đi tắm rửa đi, chú đi rửa bát." Trần Ngụy Nga nhanh nhẹn dọn dẹp bát đĩa, giục cô bé đi tẩy rửa tro bụi và mồ hôi đi đường cả ngày.

Trần Hiểu Nhu vâng dạ rồi chạy về phòng lấy quần áo đi tắm.

Đợi đến khi Trần Ngụy Nga rửa xong bát đĩa thì trong phòng vệ sinh đã vang lên tiếng nước. Đột nhiên hần nhớ ra mình quên nhắc cháu gái là khóa cửa nhà vệ sinh đã hong từ tháng trước, bên trong có tầng đã dùng để chặn cửa.

Trần Ngụy Nga đang định gõ cửa nhắc nhở cô thì trong đầu đột nhiên hiện lên hình ảnh khe ngực sâu thẳm lúc ở trên xe hôm nay, ngay lập tức hần nóng bừng cả người, bàn tay vốn định gõ cửa lại ma xui quỷ khiến mà di chuyển về phía khóa cửa, nhẹ nhàng đẩy ra.

Quả nhiên cửa phòng vệ sinh không khóa, Trần Ngụy Nga đẩy ra một khe nhỏ, ngừng thờ ghé mắt vào tìm kiếm.

Dưới ánh đèn mờ ảo, thân thể trắng nõn kia đặc biệt tỏa sáng. Trần Hiểu Nhu đứng quay lưng về phía Trần Ngụy Nga, dòng nước như dòng suối nhỏ trượt một đường qua vai ra sau lưng, chảy qua cặp mông vênh đầy thịt của cô.

Trần Ngụy Nga nuốt nước bọt cái ực, dương vật bắt đầu căng cứng sung to, đâm cho cái quần mỏng mùa hè gồ lên rõ ràng.

Xoay người, xoay người. Trần Ngụy Nga thâm kêu trong lòng. Tựa như nghe được khát vọng của hần, Trần Hiểu Nhu thật sự xoay người lại, một đôi vú non mềm rung rinh cùng với mu *** căng phồng đập thẳng vào mắt hần. Cảnh đẹp trước mắt tác động mạnh tới Trần Ngụy Nga, ngay lập tức hô hấp của hần trở nên nặng nề, hần không nhìn được cỏi dây quần, vừa nhìn chăm chăm Trần Hiểu Nhu vừa xoa nắn dương vật cương cứng của mình.

Trần Hiểu Nhu nhắm mắt ngửa đầu để cho dòng nước ấm từ vòi hoa sen xối xuống, bàn tay trắng mịn mon trón cắn cổ thon dài, xương quai xanh tinh xảo, bầu vú mềm mại, cuối cùng đi tới khe thịt khép chặt của mình.

Có hơi tách hai chân ra, ngón tay vói vào trong nhẹ nhàng chuyển động.

Tính ra thì đã hai tháng cô không làm tình cùng bạn trai.

Nhớ tới bạn trai cũ, cô lại vừa oán vừa hận. Tấm thân trong trắng của cô đã bị tên khốn kia chiếm đoạt trong một lần say rượu.

Lúc ấy trong cơn say cô chỉ cảm thấy phía bụng dưới có cái gì đó ẩm ướt, có một cây gậy nóng hổi cứ chọc tới chọc lui, quấy rầy làm cô thấy phiền. Đột nhiên cây gậy đó tìm được một chỗ hồng đỏ xâm lấn, nó chuyển động một chút nơi cửa vào rồi chọc thẳng vào trong.

"A!!!" Trần Hiểu Nhu đau đớn mở to hai mắt, phát hiện có một người con trai đang thờ nặng nhọc đè trên người mình, phía dưới của cả hai đã gắn chặt lại với nhau.

"Rút ra ngoài đi!!" Hai tay Hiểu Nhu đẩy người con trai đó ra nhưng lại bị người con trai nắm lấy dễ dàng, đè chặt sang hai bên.

Cái lưỡi trơn trượt của người con trai chui vào lỗ tai của Hiểu Nhu liếm láp, dương vật thô to đâm chọc cái lỗ *** nhỏ bé chưa trải sự đòi một cách không thương tiếc. "Hiểu Nhu, *** của em chặt quá, anh sướng muốn chết."

Trần Hiểu Nhu chỉ cảm thấy âm hộ của mình nóng rất đau đớn, nước mắt chảy đầy mặt, cô quơ chân lung tung, khóc lớn. "Súc sinh! Anh mua rút ra!"

"Suyt suyt..." Người con trai lấp kín miệng cô lại, "Lần đầu tiên của con gái bao giờ cũng đau, nhìn một lát là được. Chúng ta đã yêu nhau ba tháng rồi, đây là lúc phát triển thêm một bước nữa. Em xem bạn gái người ta yêu nhau một tháng đã đồng ý lên giường, anh nhìn lâu lắm rồi." Người con trai thúc hông, đè dương vật của mình đâm sâu thêm một chút nữa, "Ha... Em xem *** em mít anh chặt như vậy, anh làm sao mà rút ra được... Ha ha... *** chết em, *** chết em, lát nữa sẽ khiến em sướng đến chết luôn."

Trần Hiểu Nhu say rượu bị người con trai đè chặt dưới thân, đầu còn sức lực để phản kháng, dần dần cũng không giãy giụa nữa, mặc kệ cho người con trai đâm thọc dương vật vào trong cơ thể mình.

Đau đớn ban đầu dần dần biến mất, Trần Hiểu Nhu cảm thấy sâu bên trong mình bắt đầu ngứa ngáy, cô muốn gãi nhưng gãi không đến, chỉ có khi người con trai kia thọc vào mới có thể giảm bớt.

"Ôp... Ôp..." Rót cuộc lỗ *** bị căng rộng của Trần Hiểu Nhu cũng phát ra tiếng nước, mỗi lần dương vật thọc vào rút ra đều mang theo tiếng vang dâm dật, người con trai đắc ý mà thúc hông, tăng nhanh tốc độ đâm sâu vào phòng tuyến của cô.

"Ha ha, chảy nước rồi hả? Bắt đầu sướng rồi đúng không, ha ha."

"Hum... Uim..." Nghe thấy những lời nói thô tục Trần Hiểu Nhu mặt đỏ tai hồng, không muốn trả lời, chỉ hừ hừ từng tiếng nhỏ nhỏ theo động tác của người con trai, cái eo nhỏ nhắn cũng không nhìn được từ đong đưa.

"Hô... Hô..." Người con trai thờ nặng nề, rút dương vật ra tới cửa *** rồi đập mạnh trở lại, thọc vào vừa sâu vừa thô bạo, làm Trần Hiểu Nhu bùn rùn cả người, tiếng rên rỉ cũng lớn hơn không ít.

"Ném được mùi vị của dương vật rồi phải không... Có sướng không! A... Ha... Ha..." Người con trai biết Hiểu Nhu sẽ không phản kháng nữa nên buông tay của cô ra, di chuyển hai tay lên bầu vú mà hắn đã thêm nhỏ dài từ lâu. Bầu vú non mềm nằm trong tay hắn bị biến thành đủ hình đủ dạng, núm vú nhỏ xinh nhỏ lên theo động tác đăm chọc của người con trai, giống như đỉnh hoa hồng trên núi tuyết.

"Mẹ nó, vú sờ sướng thật. Lần đầu tiên nhìn thấy em anh đã muốn sờ vú của em rồi, vừa tròn vừa to. Lúc trước không cho anh sờ, không phải bây giờ cũng bị anh chơi sạch sao." Người con trai bóp hai bên vú của Hiểu Nhu, cười trên người cô như cười ngửa, dương vật lớn ra ra vào vào lỗ *** cho hai mép thịt đỏ hồng, run run phun nước.

"A, ha, nhanh quá!" Trần Hiểu Nhu kinh hoàng kêu lên.

"Nhanh thì em mới sướng nha!" Người con trai không thêm đề ý mà tiếp tục tăng tốc, "Ha ha... Cái *** nhỏ này chơi sướng thật, vừa bót vừa ẩm, lại còn nhiều nước... Nếu sớm biết ngon như vậy thì ba tháng ông đây cũng không nhịn nổi, lần đầu tiên thấy cung sẽ *** chết cung luôn."

"Không chịu được nữa. Dừng lại." Trần Hiểu Nhu cảm thấy mình như sắp tiểu đến nơi, sợ tới mức phải kêu dừng lại.

"Không chịu được nữa?" Không chịu được nữa mà hút anh chặt như vậy! Dâm phụ! A, ha, còn cần! Mẹ nó, *** chết cung, *** chết cung! *** nát cái *** dâm dật của cung."

Người con trai phát điên tăng nhanh tốc độ chuyển động, Trần Hiểu Nhu vốn sắp đạt cao trào làm sao chịu nổi loại kích thích này, hai mắt cô trợn ngược, hét to lên một tiếng, một lượng lớn nước dâm xối thẳng vào quy đầu, người con trai không chịu nổi mà siết chặt mông Trần Hiểu Nhu rồi thúc tới.

"A... A... A... Quá sướng! Quá sướng! Anh muốn *** chết em, *** cho em không xuống được giường, mỗi ngày đều phải ngâm dương vật của anh... Ha, ha hút sướng lắm... A... A... Anh tội!" Theo tiếng rên của người con trai, một dòng chất lỏng nóng bỏng bắn thẳng vào từ cung của Hiểu Nhu, kích thích đến mức làm Hiểu Nhu chảy nước mắt.

Xong việc rồi thì người con trai lại dùng lời ngon tiếng ngọt xin lỗi Hiểu Nhu, anh ta quỳ gối trước mặt Hiểu Nhu tự tát mình rồi nói, "Là do anh quá yêu em mà! Anh nhớ em đến phát điên! Anh nhớ em đến phát điên! Anh biết anh khôn nạn, em đánh anh hay mắng anh cũng được, tùy em xử trí."

Trần Hiểu Nhu vừa đánh vừa đá tên con trai khốn kiếp kia nhưng cuối cùng lại bị anh ta vừa dỗ dành vừa làm thêm một lần nữa, từ đó bước đi trên con đường tình dục không lối về. Từ sau ngày hôm ấy, thỉnh thoảng bạn trai cũ của cô lại kéo cô lên giường, khai phá từng chỗ từng chỗ trong thân thể cô. Ban đầu Trần Hiểu Nhu còn hơi kháng cự một chút nhưng sau khi nếm được tư vị rồi thì cũng ồm ồm để mặc cho anh ta muốn gì được nấy.

Nhưng không ngờ vì ôn thi cuối kỳ nên một tháng không lên giường với anh ta mà tên khốn kiếp ấy lại đi tìm một cô gái khác! Trần Hiểu Nhu tức đến mức không bao giờ muốn nhìn thấy tên khốn ấy nữa.

Nhưng vốn dĩ một tháng kia đã khiến Trần Hiểu Nhu cảm thấy không thoải mái rồi, lại thêm một tháng lang nhằng chuyện chia tay với tên khốn kia, đã hai tháng Hiểu Nhu không được làm tình.

Nghĩ đến những lần trước đây cùng với tên khốn kia, Hiểu Nhu lại vừa tức vừa xấu hổ, âm hộ cũng bắt gác trở nên ẩm ướt. Cô đưa tay vào trong đám lông mu tìm kiếm âm vật rồi nhẹ nhàng vuốt ve, một tay khác thì xoa bóp bầu vú đang căng trướng.

Cô muốn ngực có ngực, cần chân có chân, chẳng thua kém ai, tên khốn kia đúng là mất mủ mới đi ngoại tình! Hiểu Nhu vừa tự an ủi mình vừa oán hận nghĩ.

Trần Ngụy Nga không thể nào ngờ được mình sẽ nhìn thấy cháu gái thủ dâm trong lúc tắm, chân hắn giống như đeo chì không có cách nào dời bước được, đôi mắt tham lam trở nên đỏ ngầu nhìn chằm chằm cảnh đẹp, dương vật được thả ra ngoài nắm trong tay vuốt ve.

Hồ hấp của Trần Hiểu Nhu dần dần trở nên hỗn hển, dâm dịch dính nhớp cùng với dòng nước chảy xuống đùi cô, cô không nhịn được mà cầm ngón tay vào trong huyệt thịt.

Khi Trần Hiểu Nhu không kìm chế được tiếng rên rỉ để nó thoát ra khỏi miệng, Trần Ngụy Nga cũng không thể nhẫn nhịn được nữa mà xông vào phòng. Lừa dục đã thiêu hủy nốt tia lý trí cuối cùng của hắn, đầu còn hơi sức mà lo nghĩ đến cái gì mà luân lý đạo đức, hắn chỉ biết trước mặt là một người con gái, một người con gái trẻ trung non nớt!

"Chú!" Nghe thấy tiếng động Trần Hiểu Nhu mở bừng mắt, trong giây lát đã sợ đến tái mặt. Tại sao chú cô lại vào đây?!

"Chú mau ra ngoài đi!" Trần Hiểu Nhu vừa khấn trương vừa xấu hổ, một tay của cô còn đang cắm trong âm hộ của chính mình nên chỉ có thể dùng một tay vất ngang che ngực, mong che được cảnh xuân đang bị phơi bày.

Nhưng cô lại không biết rằng, động tác của cô giống như vẽ rắn thêm chân, hai bầu ngực nồn nà bị đè ép lại trông như muốn bật tung ra, nói là che đi không bằng nói là đang mời gọi.

Quả nhiên Trần Ngụy Nga càng bị kích thích khiến cho máu nóng trong người sôi sục. Hắn đè chặt cháu gái lên trên vách tường gạch men, đôi môi nóng ẩm hôn lên cần cổ thon dài của cô, đầu lưỡi thô ráp liếm láp lên làn da non mềm, có chút đau nhức. Bàn tay của hắn xồng thảng tới thành dạ mà hắn thêm muốn, hắn gạt tay Hiểu Nhu ra rồi ngay lập tức dùng ngón tay mình thay thế.

"Dừng mà!" Trần Hiểu Nhu ra sức đẩy chú mình ra nhưng đã chẳng còn gì có thể cứu vãn. Ngón giữa thô to của chú cô đã cắm ngập vào trong âm hộ của cô, hơn nữa còn không màng tát cả mà bắt đầu chuyển động. Ngón tay do lao động quanh năm mà mang đầy vết chai quết tới quết lui lên vách thịt non mềm, cảm giác mang lại so với ngón tay của chính mình không giống nhau. Trong đầu Trần Hiểu Nhu lúc này đã trở nên trống rỗng, cô đang bị chú của mình chi gian! Cô cố gắng vận vẹo, mong muốn thoát khỏi ngón tay của chú mình nhưng chú cô nhanh chóng triển khai thế tiến công khiến cô mềm nhũn cả người.

Được một lúc thì bụng dưới của Hiểu Nhu bắt đầu bốc lên một ngọn lửa, cô biết rõ đây là hành vi vượt qua luân lý đạo đức nhưng âm hộ vẫn vì động tác của chú cô mà ướt nhẹp nước, khiến cô vừa xấu hổ vừa tức giận. Nhưng loại xấu hổ và giận dữ này còn tiếp tục gia tăng khi ngón tay cắm trong âm hộ của cô lại nhiều thêm một cái.

Trần Ngụy Nga biết hiện tại mình đã cười trên lưng hổ khó mà leo xuống, hai ngón tay vừa cắm vào liền hợp sức ra ra vào vào cái *** non mềm của cháu gái. Đây đúng là lỗ *** của gái trẻ mà, mới hai ngón tay thôi mà đã hút chặt khiến hắn khó di chuyển, nếu dương vật của hắn mà thọc vào thì sướng đến mức nào chứ.

Hôm nay cái *** nhỏ này sẽ là lễ vật của hắn!

Trần Hiểu Nhu bị hai ngón tay cắm cho hai mắt mê mang, trong mơ hồ còn lưu lại một tia lý trí phản kháng, cô đâm đánh lên lưng Trần Ngụy Nga, khóc kêu "Chú, đủ rồi! Chú mau rút ra đi mà!"

Làm gì có chuyện Trần Ngụy Nga thấy đủ, thấy Hiểu Nhu vẫn còn muốn phản kháng, hắn ngồi xổm xuống, nhấc hai chân Hiểu Nhu đặt lên trên vai mình, há miệng ngậm lấy cái *** bị chơi đùa đến đỏ hồng của cô mà liếm láp.

"A ~ ~ ~" Thanh âm của Trần Hiểu Nhu có phần thay đổi, cô đẩy cái đầu của chú cô đang chôn ở giữa hai chân mình kia ra nhưng không thay đổi được gì.

Đôi với tư thế này cô có vài phần quen thuộc.

Khi còn nhỏ, cô cũng giống như vậy, ngồi ở trên vai chú, lớn giọng hô "Cưỡi ngựa nào!"

Hiện tại cô đang ngồi trên vai của chú, còn chú thì đang bú mót âm hộ của cô một cách ngon lành.

Trần Ngụy Nga vội vàng hôn lên cái mũi *** đầy đặn, mùi hương thơm ngát của một cơ thể tươi trẻ đập vào mặt hắn. Cái lưỡi ẩm áp, dày rộng của hắn lướt qua khu rừng rậm, liếm ướt toàn bộ chỗ lông mu. Đầu lưỡi linh hoạt quét trái quét phải, thành công chui vào trong lỗ nhỏ, cắm vào trong *** của Hiểu Nhu.

"A... A..." Chiêu này đối với Hiểu Nhu đặc biệt có tác dụng, cô trở nên vô lực dựa vào tường, đôi tay phải cố gắng chống ngược ở trên tường mới có thể giữ vững không để mình ngã xuống. Cho dù lúc trước thường xuyên làm tình với bạn trai cũ, cũng ít khi bạn trai cũ khẩu giao cho cô, chiêu này quả thực đã chọc đúng tử huyệt của Hiểu Nhu. Hiện tại cô chỉ có thể vô lực ngồi trên vai của chú mình, hồn hên thờ đốc, không còn chút sức lực chống trả.

Trần Ngụy Nga bóp chặt hai cánh mông đầy đặn thịt, mở rộng miệng uống toàn bộ nước dâm từ trong *** cháu gái chảy ra, đầu mũi của hắn thỉnh thoảng lại chọc vào âm vật đã sưng cứng lên, còn đầu lưỡi thì ngoay ngoay như con rắn chui ra chui vào lỗ *** của cô.

Dương vật của hắn còn chưa cắm vào mà Hiểu Nhu đã lên đỉnh.

Uống đủ dâm thủy của cháu gái rồi, rút cuộc Trần Ngụy Nga cũng rút lưỡi ra khỏi âm hộ của cô, mất đi vật ngăn chặn, trong nháy mắt một dòng nước ồ ạt tràn ra từ huyệt thịt, chảy xuống mặt đất.

Quần của Trần Ngụy Nga đã cởi ra vứt xuống đất, hắn nâng người Hiểu Nhu lên cao, cầm dương vật đã cương cứng sắp phát nổ của mình đặt trượt cửa *** ướt át.

Quy đầu to như quả trứng gà cọ lên cửa *** của cô, đùa giỡn khiến cho lỗ nhỏ chảy nước. Xúc cảm quen thuộc ngay tức khắc làm thần trí của Trần Hiểu Nhu trở về đôi chút, cô đông đưa hai chân kêu lên, "Chú, không được! Không thể, chúng ta làm vậy là loạn luân!"

Trần Ngụy Nga làm sao có thể nghe vào, toàn bộ trong đầu hắn đều là cảm giác chặt khít kia, hắn giữ chặt vòng eo thon nhỏ của Hiểu Nhu, quy đầu cũng đã dính đủ dâm dịch, "Hiểu Nhu, chú không thể nhịn được nữa rồi! Lâu rồi chú không được *** đàn bà, cháu thương chú đi!"

Nghe chú mình cầu xin, trong chớp mắt Trần Hiểu Nhu trở nên ngập ngừng. Chú và dì ly hôn cũng đã gần tám năm, cô tưởng là bởi vì chú cô phải ghen nhiều năm nên đêm nay mới mất không chế như vậy.

Thừa dịp Hiểu Nhu ngây người, Trần Ngụy Nga nhắc mông Hiểu Nhu lên, dương vật bôi đầy dâm thủy lập tức thọc vào, kết hợp hai bộ phận sinh dục với nhau.

"A!!!"

"A!!!"

Hai người đồng thời kêu lên.

Trần Ngụy Nga sướng đến run rẩy, lực hút của gái trẻ quả nhiên không giống bình thường, nhiều năm qua đã bao giờ hắn được chơi cái lỗ nào chặt như vậy đâu, đêm nay không chơi sạch con bé thì đúng là lãng phí cơ hội.

Hiểu Nhu thì bị sự căng trướng của âm hộ mà trọn trắng mắt, dương vật của chú cô so bạn trai cũ còn thô to hơn một vòng, cửa *** chặt khít của cô bị nong rộng đến phát đau, cô đành phải cầu xin nói "Chú, to quá, cháu bị căng chết mất..."

"Bé con, đây là dương vật tốt đấy! Đêm nay chú sẽ cho cháu hiểu được cái tốt của dương vật lớn." Nói rồi, Trần Ngụy Nga lại bóp eo Hiểu Nhu, từ từ nhấn dương vật ngập sâu vào trong *** cô.

"A... A... Đâm tới rồi, đâm tới rồi... Đừng vào nữa... Bị chú đâm thủng mất..." Dương vật của chú cô không chỉ to hơn so với bạn trai cũ mà chiều dài cũng dài hơn một đoạn. Hiểu Nhu cảm thấy bụng mình sắp bị thọc xuyên, dương vật đâm tới chỗ sâu mà chưa từng có ai vào tới. Trần Ngụy Nga cũng sướng đến mức phải hít sâu một hơi, được thịt *** non mềm của cháu gái bao chặt, ra sức hút lấy dương vật của chính mình, hắn thiếu chút nữa đã bắn ra rồi.

Trần Ngụy Nga lại hít sâu hai cái, từ từ rút hẳn dương vật dính đầy dâm dịch ra tới cửa *** rồi thọc mạnh trở lại, chọc thẳng vào điểm G, tình hoàn to tròn cũng nặng nề đập lên thịt mông trắng nõn của cô khiến Hiểu Nhu hét chói tai.

"A, a, chú... Không được... Mau rút ra đi mà!"

"Cho chú... Cho chú... Ha ha... Ha ha..." Trần Ngụy Nga chuyển động cái hông cường tráng của mình, giống như một con trâu đang cày ruộng mà ra sức xâm lấn huyệt thịt đầy nước, "Mẹ nó, cái *** này ngon thật, mút cmn chặt, hôn của ông đây cũng sắp bị hút theo cmnr... ***... ***... Xem ông đây sẽ *** cùng cả đêm như thế nào!"

Trần Ngụy Nga vừa phun ra lời nói thô tục vừa tăng nhanh tốc độ cắm rút huyệt thịt. Hắn vốn là gã đàn ông nhà quê, ở trên giường nói lời thô tục có thể kích phát tính dục của hắn. "Đáng tiếc là không còn trinh, còn nhỏ như vậy mà đã lăng lơ dâm dăng, có phải là đi quyền rũ đàn ông *** mình đúng không!" Trần Ngụy Nga đánh một cái lên mông Trần Hiểu Nhu, làm Trần Hiểu Nhu đau đến chảy nước mắt.

"Chú, đừng mà! Đau quá!"

"Đừng cái gì mà đừng! Nước dâm chảy đầy cả chân ông đây mà còn nói không muốn! Sao nào, người ngoài thì chơi được còn chú ruột thì không được hả?"

Vốn dĩ phải nên che dấu đi quan hệ cầm kỳ này nhưng hiện giờ nó lại mang đến cho Trần Ngụy Nga một sự kích thích khác.

Đây chính là lỗ *** của cháu gái ruột nha! Có mấy người đàn ông có thể cắm dương vật vào trong *** của cháu gái mình đâu chứ!

Nghĩ vậy, dương vật vốn đã cương cứng lại phình thêm một vòng.

Trần Ngụy Nga đập hông không thương tiếc, thọc cho lỗ *** của Trần Hiểu Nhu văng nước khắp nơi, trong phòng tấp nập ngập đầy tiếng vang da thịt va chạm.

"Ha... A... Cái *** nhỏ này lại phun nước rồi... Ướt quá đó... Mút dương vật của ông đây chặt thêm chút nữa nào... Đứng rồi, kẹp lấy... Hừ, hừ... Dương vật lớn này sẽ *** chết cùng, chơi nát cái *** dâm dật này của cùng."

"Nếu sớm biết cháu gái mình là dâm phụ... Ha ha... Chú đã phá trinh cháu sớm hơn rồi... Hô... Sẽ nhét dương vật lớn này của chú vào trong cái *** nhỏ non nớt của cháu, để cho cháu ngâm nó mỗi ngày, *** cho nước dâm của cháu chảy ròng ròng, không thể nào rời xa dương vật đàn ông được nữa..."

Nghĩ tới chuyện một cái *** ngon lành như thế này mà mình lại không phải là người đầu tiên cắm vào, Trần Ngụy Nga nổi lên cơn giận, ra sức thúc hông đập mấy trăm cái một cách tàn nhẫn, vốn hai mép *** còn khép chặt thì giờ đây đã bị banh rộng sang hai bên, mấp mấp ngậm lấy căn dương vật thô đen, "Mẹ nó, bị thằng nào chơi hả?"

Trần Hiểu Nhu bị *** cho cả người mềm nhũn, chỉ có thể hé miệng rên rì, nước bọt tràn ra từ khóe miệng.

Trần Ngụy Nga thấy cô không trả lời, không nóng vội mà thọc vào rút ra như trước nữa, hẳn thay đổi sách lược.

Hắn rút dần dương vật thô đen ra khỏi huyết thịt từng chút từng chút, khi chỉ còn phần quy đầu thì lại đưa dần trở về trong cơ thể Hiểu Nhu, mỗi lần rút ra rồi lại đưa vào mất hết mấy giây. Vẫn luôn bị cắm rút mạnh mẽ nên lúc này Hiểu Nhu càng chịu không nổi, quả nhiên càng chậm rãi càng khiến người ta bứt rứt.

"Nói! Thằng ắt ở đây đã *** cung như thế nào!" Trần Ngụy Nga đưa hông chậm rì rì ra vào lỗ *** của cô cháu gái, cái kiểu giao cấu với tốc độ chậm rãi này cũng có một loại khoái cảm khác.

Ắt ở cái gì chứ! Trần Hiểu Nhu chửi thầm, tuy tên khốn kia khốn nạn nhưng cũng có thân phận bạn trai của mình đằng hoàng. Nhưng Trần Hiểu Nhu lại không dám đem lời trong lòng nói ra, chỉ râm rì nói "Cháu... Cháu uống say rồi bị anh ta..."

Vừa nghe thấy cháu gái bị cưỡng hiếp, Trần Ngụy Nga không những không tức giận mà còn sinh ra một loại hưng phấn.

Đột nhiên hắn đâm lút cán dương vật vào, quy đầu to tròn chọc thẳng vào điểm G, hông hắn xoay tròn, nghiền vào điểm G khiến cho Hiểu Nhu tê dại, một dòng dâm dịch phụt thẳng ra. "Dâm phụ! Dâm phụ! Đi uống rượu cùng người ta còn bị người ta chơi! Mẹ nó, dâm phụ, *** chết cung, ha ha..."

"Dương vật của nó to không?" Trần Ngụy Nga hỏi.

Trần Hiểu Nhu ngượng ngùng không trả lời.

Trần Ngụy Nga ra sức nghiền ép cọ sát lên điểm G của cô, Trần Hiểu Nhu chỉ có thể bùn rùn thân thể, khóc lóc trả lời, "To ạ..."

Những lời này của Trần Hiểu Nhu là lời nói thật. Bạn trai cũ của Trần Hiểu Nhu là sinh viên trường thể thao, dương vật tuy rằng không thể so với chú của cô nhưng cũng có thể được coi là đáng tự hào, nếu không thì vào đêm Trần Hiểu Nhu phá thân ấy cũng sẽ không bị anh ta cắm đến chết đi sống lại.

Mẹ nó! Tiện nhân! Trần Ngụy Nga mắng ở trong lòng, ấn chặt Trần Hiểu Nhu lên trên tường phòng tắm, nảy sinh lòng ác độc mà đập tới tấp, tựa như coi chính mình là cái kẻ đã từng xâm phạm cô cháu gái.

"Dương vật của chú có to không?"

"To... To ạ..."

"Dương vật của chú có hay là dương vật của thằng chó kia to?"

Lúc này Trần Hiểu Nhu thật sự khó có thể mở miệng, chỉ có thể cắn cánh môi dưới đỏ tươi của chính mình, phồng nưừ bản thân rên rì ra tiếng.

Không trả lời? Tất nhiên Trần Ngụy Nga có rất nhiều biện pháp trừng trị cô. Hắn tăng nhanh tốc độ và sức lực, dương vật nhanh chóng phá mở cửa tử cung đồng thời còn ma xát hai ba cái, cọ cho Hiểu Nhu chỉ có thể vươn tay bám lên cổ của chú mình, nếu không cơ thể mềm oặt của cô sẽ ngã xuống đất mất.

"Nói! Dương vật của chú có hay là dương vật của thằng chó kia to?"

"Của chú to hơn... A, a!"

"Chú *** cháu có sướng không?"

"Sướng ạ... Chú *** cháu sướng lắm..."

"Sau này có muốn để chú *** chết cháu không?"

Trần Hiểu Nhu trầm ngâm trong chốc lát, Trần Ngụy Nga lập tức liền thọc cho cô mấy trăm cái, Trần Hiểu Nhu ôm chặt lưng chú của mình, hét chói tai, "Muốn! Muốn! Chú *** chết cháu đi!"

Âm hộ của Trần Hiểu Nhu co rút lại, vốn đã là âm hộ non nớt chật hẹp giờ phút này lại càng siết chặt không ngừng mút lấy căn dương vật, Trần Ngụy Nga cảm thấy mình sắp sướng lên mây. Hắn nâng hai đùi trắng nõn của cháu gái lên quần quanh hông mình, hai bàn tay bóp lấy cặp mông tròn mịn của cô, liên tục nắc từng cú vào *** của cô như mấy đống cọc, hai viên tinh hoàn cũng vỗ vào mông cô vang lên từng tiếng "Phạch phạch phạch..."

"Chú... Chú... Nhanh quá... Cháu chịu không được!" Trần Hiểu Nhu đã tới cao trào, làm sao chịu được từng cái đâm chọc tàn nhẫn của chú mình, cô ôm chặt lấy chú, run run xin tha.

"Không nhanh thì làm sao mà cháu sướng được... Ha... A... Đúng là cái *** ngon mà... Sau này mỗi ngày chú sẽ cắm cho cháu, cho cháu ăn dương vật lớn... Ha, lại cắn hà... Hừ... ***! ***! Sẽ làm cho cháu cả đời cũng không thể rời khỏi chú..." Trần Ngụy Nga cũng cảm thấy bản thân sắp đến cực hạn, nắm ngón tay hắn tóm chặt lấy mông của cháu gái, ép cho mông của Hiểu Nhu dán chặt vào mình, hông hắn chuyển động điên cuồng khó có thể nhìn rõ, thịt *** non mềm đáng thương của Hiểu Nhu cứ như vậy mà bị chà đập thô bạo.

"Ha... A... Dâm phụ... Có phải dương vật của chú rất lớn đúng không... *** cho cháu rất sướng đúng không... Ha, sướng quá... Cái *** nhỏ này đúng là bót mà... Sướng muốn chết... A, a... Hiểu Nhu, chú bắn đây... Bắn hết cho cháu được không... Ha..."

"Đừng mà! Đừng mà! Chú mau rút ra đi mà! Chỉ có chuyện này là tuyệt đối không thể!" Để dương vật của chú ruột cắm vào âm hộ của mình đã là sai trái, làm sao có thể để chú bắn tinh vào trong cơ thể mình, Trần Hiểu Nhu sợ tới mức vịn vào lưng tung.

Nhưng mà căn dương vật vẫn chôn sâu ở trong lỗ *** nhoe nhoét nước, Trần Ngụy Nga đè chặt cháu gái mình lên trên tường rồi thúc một cú cuối cùng, "A... A... Dâm phụ... Chú bắn đây, sẽ bắn hết vào trong cái *** dâm của cháu... Ha, a, a... Bắn đây!"

"A!!!" Trần Hiểu Nhu hét chói tai, móng tay cào ra một vết máu sau lưng của chú cô. Cú đập mạnh cuối cùng phá mở cửa tử cung của cô, một dòng tinh dịch nóng hôi phun trào lấp đầy tử cung của cô, Hiểu Nhu bắt lợc bị bắt nuốt vào từng ngụm từng ngụm.

Dư vị sau khi lên đỉnh vẫn còn, Trần Ngụy Nga vừa bắn vừa tiếp tục thọc vào rút ra, lượng tinh dịch tích trữ nửa năm toàn bộ đều đưa vào trong cơ thể của cô cháu gái không thừa một giọt. Trần Ngụy Nga bắn tinh ước chừng một phút đồng hồ, chất nhầy trắng đục đặc sệt trào ra từ hai bên mép *** có thể thấy tinh dịch của Trần Ngụy Nga nhiều đến mức nào.

Trần Ngụy Nga sung sướng sau khi được thỏa mãn ôm lấy cháu gái thờ nặng nề, hai người từ từ trượt xuống, ngồi trên mặt đất trong phòng tắm. Trần Hiểu Nhu nghe tiếng thờ của chú mình bên tai, hai mắt trống rỗng, không có tiêu cự mà nhìn trần nhà, cảm giác bụng dưới phồng lên nhắc nhở cô rằng mình thật sự đã bị chú ruột bắn tinh vào trong cơ thể, Hiểu Nhu nhắm mắt lại, một giọt nước mắt từ khóe mắt chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Nhót yêu

Cả bàn cơm quây quần bên nhau, ai cũng vui vẻ cười nói, nhất là tia má Cúc, ông bà xem như không nhìn lầm người khi Lâm Sang lại yêu thương cô con gái một của họ.

Vừa bước lên Sài Gòn ông bà cũng đầy tâm trạng lo âu cho cô con gái rượu của mình. Vì đã mấy năm trời mà đôi vợ chồng trẻ vẫn bật bóng tín hồng, chỉ có duy nhất liên lạc qua thư từ, điện thoại và số tiền cung cấp mỗi tháng. Ông bà là cha mẹ nào thế không lo cho cô con gái?

Nhất là mẹ Cúc, lúc đầu già cô cho Lâm Sang cũng vì lấy số tiền cưới, mà bây giờ bật tin, không biết lên trên Sài Gòn rồi đưa con gái yêu của bà có bị bạo hành hay gì không mà lại mất tâm? Mỗi lần điện thoại về đều là Lâm Sang càng làm lòng dạ ông bà bồi hồi không yên. ... Đã mấy lần đòi lên thăm vợ chồng hẳn nhưng Lâm Sang đều khéo léo nói là bận đi làm việc, còn Cúc thì cũng bận đi làm nên không ai rước ông bà từ bến xe được! Đến lúc ông già nói điện lên mấy bận thì Lâm Sang cũng chỉ đành để máy mà im lặng nghe chửi chứ không hề có ý chuyển máy sang cho Cúc. ... Điều đó càng làm ông bà lo lắng. ...

Nhưng may sao hôm nay bỗng dưng buổi chiều tối hẳn báo là muốn mời ông bà lên sum họp cùng vợ chồng trẻ, ông bà vui mừng lên ngay! Và trước mắt là cảnh tình đẹp lòng mát dạ này đây. Lâm Sang không ngừng gấp thức ăn cho cô: Chỉ một lát là một miếng thịt vịt, một lát là một miếng thịt kho tàu, một lát là bóc vỏ tôm ra cho cô. Nói chung có thể nói là yêu thương, săn sóc không khác gì ngày ra đi làm lòng ông bà cũng nhẹ nhõm lo. Đôi mắt hai người già không khỏi ánh lên niềm vui hân hoan đến nỗi lộ cả những dấu vết của thời gian theo nụ cười hiền hòa!

Nhưng đó chỉ là cảnh phía trên bàn ăn, còn bên dưới thì bàn chân ai đó cũng không ngừng vuốt ve đôi chân nhỏ mịn bên dưới, lâu lâu nhịn không được còn dùng ngón cái khảy khảy khắp nơi. Có lúc còn lớn mật đến mức leo lên đến nơi mềm mại của cô mà vui đùa làm Cúc không khỏi trợn tròn mắt, nhưng một miếng nhét đầy thức ăn thì trông có vẻ hơi buồn cười. ...

Điều đáng nói là tên ác ma này đã đặt những dị vật vào bên trong thân thể cô đang không ngừng rung chuyển khuấy đảo. ... Trước khi ra khỏi phòng hẳn nói phải trừng phạt cô nên đã dùng thứ có hình dáng tròn tròn có sợi dây dài nhét vào âm hộ của cô. Như vậy dường như chưa đủ ác liệt, hẳn còn dùng một bản điều khiển nhỏ làm nó không ngừng rung rung khuấy đảo bên trong huyết nhỏ của cô, làm cho cô cảm giác kỳ lạ, cảm giác như có ngón tay ai đang khuấy đảo bên trong cửa mình, làm cho cô mấy lần đỏ mặt tía tai bởi cảm giác sung sướng lan tận đến tận eo quắp các ngón chân. Cúc cố gắng mới không rên rỉ lên từng đoạn. ... Làm các dòng nước trong suốt chảy dài trên bắp chân non mềm. ...

Lâm Sang khẽ liếc mắt sang mà nhếch đôi môi mỉm cười. ...

Cúc sợ đến mức ăn xong cũng không dám đứng lên dọn dẹp đồ đạc vì sợ không biết có chấy dài những dòng dịch xuống không? Chắc chắn tia má sẽ thấy. ... Lúc đó cô không biết mặt mũi sẽ đặt ở đâu nữa?

Mẹ Cúc cũng thấy điều bất thường sau bữa cơm nhưng chỉ nghĩ Lâm Sang chiều vợ quá sinh hư mà nói cô mấy câu:

- Con nhỏ này, giờ ăn cơm xong còn không biết dọn dẹp nữa bây? Đúng là thằng Sang chiều hư bây rồi mà. ... Chắc chắc. ...

Tuy miệng trách mắng là thế nhưng bà không khỏi nhìn Lâm Sang với ánh mắt tốt đẹp hơn. Có một đứa con rể như vậy thật sự ông bà về quê cũng bớt lo lắng.

Buổi cơm kết thúc ông bà cũng nhanh chóng thu dọn về quê luôn, vì có số tiền tháng nào cũng gửi cho ông bà nên hai người cũng mua được mấy con bò và một đàn lợn nhỏ. Ông bà bỏ lên Thành phố chỉ vì quá nhớ con thôi, bây giờ cũng phải quay về trông coi nhà cửa – vì đó là vốn liếng hai ông bà giữ giúp vợ chồng cô con gái mà! Khi nào chúng nó muốn về quê ông bà sẽ trả lại cho chúng nó miễn ăn!

Tiền ông bà đến cửa, Lâm Sang luyến tiếc lễ phép nói:

- Tía má đi đường cẩn thận, khi nào về tới nơi báo cho hai đứa con một tiếng, mắc công vợ con lại không an tâm ạ. Tết năm nay con và Cúc sẽ về thăm hai người ạ!

Miệng nói thì nhẹ nhàng nhưng bàn tay phía sau lưng lại không nói không rằng đang xoa nắn mạnh bạo cái mông nhỏ của ai thể hiện sự thèm khát của chủ nhân. ...

Nói xong hẳn còn nhìn về phía Cúc, chờ mong câu trả lời của cô.

Thật sự là tên khốn nạn này càng ngày càng giỏi đóng kịch! Lại càng giỏi đóng vai người chồng tốt! Còn hứa hẹn Tết sẽ về thăm. ... Thật đúng là lời đầy thâm ý.

Nhìn thấy ánh mắt hai người lớn tuổi càng ngày càng lo lắng, Cúc không khỏi cười xòa rồi tiếp lời:

- Dạ, tía má cứ yên tâm, con và anh. ... ông xã nhất định sẽ về ạ!

Vừa dứt lời bàn tay kia càng lớn mật xen vào khe giữa hai chân cô mà chơi đùa lỗ nhỏ làm cho Cúc hoảng hồn ôm chặt cánh tay hẳn lại! Lâm Sang tươi cười vẫy tay với hay người lớn tuổi.

Một viên. ... Phốc. ... Lại thêm một viên nữa. ... Phốc. ... Lại thêm một viên. ...

Những viên cầu rung được bỏ vào cơ thể Cúc được rút ra mạnh mẽ kèm theo một dịch lan tràn thành một bãi trên ga giường trắng toát, trông càng đậm nực!

- Ừm. ... Ah. ... Nhẹ. ... Nhẹ chút. ...

Một đôi mắt sắc bén không thể nào bỏ qua cảnh tượng diễm lệ trước mắt này: Từng thớ thịt non mềm hồng phấn đang được bao bọc bởi lớp dịch trơn bóng đang nuốt trọn từng viên cầu rung rung làm cho hẳn không khỏi nuốt nước bọt. Không biết nghĩ gì Lâm Sang chợt đẩy các viên cầu vào lại âm đạo của Cúc làm cô phải rướn người lên không biết vì sung sướng hay đau khổ!!!

- Ah. ... Ah. ... Anh. ... Anh làm. ... làm. ... làm cái. ...

Cúc sợ hãi vì thấy người đàn ông này đang từ tốn lột bỏ từng thứ trên cơ thể mình để lộ ra con quái thú đáng sợ đó. Cô còn thấy hắn đang dùng tay phải cầm con quái thú đó đi đâu... Hắn đang nhắm thẳng ngay huyết nhũ của cô... Hắn định cho nó vào người cô. Nhưng đáng sợ là trong người cô bây giờ còn mấy viên cầu rung đang khuấy đảo!

Không biết vì sợ hãi hay sao mà Cúc có sức lực để đạp vào lồng ngực của hắn một phát rồi lập tức quay đầu bỏ chạy!

Lâm Sang cũng không phải không nhìn ra, nhưng hắn cười nham hiểm nhanh chóng nắm lấy cổ chân thon nhỏ của cô, chỉ ló một phát là Cúc đã không thể chạy chỗ nào rồi! Nhìn từ đằng sau thì càng thấy huyết nhũ của cô đang mấp máy càng rõ, nhúm lông đen tuyền được phủ lớp nước trong suốt đang nhều nhão thành từng giọt dài xuống cúc huyết trông càng kích thích thị giác hơn nữa. Lâm hắn không suy nghĩ nhiều mà nhanh chóng đưa vật to lớn vào cơ thể cô!

- Không! Không... Á... Á...

Lâm Sang ra vào chỉ được có hơn phân nửa vì cũng thực sự sợ cô bị thương, do ở phía dưới còn đến tận ba viên trứng rung, nếu hắn đâm hết vào chỉ sợ không biết từ cung cô có thể chịu nổi hay không?!

Đang lúc còn đang nghiền cứu di chuyển nhẹ nhàng thì nghe tiếng ai như xé cả trái tim của hắn!

- Đồ khốn! Đồ biến thái!!! Tôi... Tôi đã không còn... Á... Là vợ của anh nữa. Anh đang phạm pháp!

Không còn là vợ? Không còn là vợ? Phải rồi! Cô ta đâu còn là vợ của hắn, mắc gì hắn phải lo cô tổn thương cơ chứ? Không phải bây giờ chỉ là đồ chơi hắn nhốt lại để thỏa mãn thôi sao? Nghĩ vậy ánh mắt Lâm Sang càng đỏ ngầu...

Lâm Sang cười lạnh đậm mạnh một phát, tuy chỉ vào một nửa đã làm cho các viên trứng rung như muốn xuyên thủng từ cung của Cúc! Cô đau đớn khóc thét lên: “Đau... Rách... Rách... Rách mắt! Đồ... Khốn nạn... Ah... Á..!”

- Mới có chút mà kêu đau? Sao cô chịu nổi nếu tôi cho vào hết đây. Hừm?

...

Cuối cùng Cúc đã hiểu sự tra tấn ba năm trước cô biết không là gì cả so với Lâm Sang của hiện tại. Hắn của hiện giờ không những đáng sợ hơn trước mà còn biến thái hơn xưa gấp vạn lần! Khi xưa hắn cũng lắm chiêu là thô bạo, nhưng bây giờ hắn không chỉ biết tra tấn mà còn có nhiều trò chơi tình thú biến thái... Đến mức cô sắp chịu không nổi rồi...

Lúc này người con gái trên giường hai tay đã bị giữ chặt, đôi chân có vùng vẫy cách mấy thì cũng không làm gì được gã đàn ông to lớn đang kẹp chặt ngang ngực cô, hắn tàn nhẫn ra vào trong cái miệng nhỏ xinh của cô. Vật thô to tanh nồng xông ra chọc vào đến tận cổ họng cô rồi mới rút ra đâm vào lâu đến mức Cúc tưởng đâu cổ họng mình sắp rách ra mới thấy hắn “thả thứ” cho nó mà rút vật đàn ông nhảy nhua ra!

Khục! Khục! Cúc lúc này thật sự sợ hãi vô cùng. Chưa bao giờ cảm thấy bản thân bị tui nhục như vậy, nước bọt không thể theo khòe môi khép lại của cô mà ngưng chảy ra được, nước mắt cũng cứ thế thấm lạnh cả khuôn mặt...

Khuôn mặt xinh đẹp không biết vì khóc quá nhiều hay bị đám cỏ xanh phía dưới của Lâm Sang “tàn sát” mà đỏ hồng trông rất tội nghiệp... Lâm Lâm Sang cũng chạnh lòng mà cúi người xuống thủ thi bên tai cô:

- Ngoan... Nghe lời anh, rút hết những chiêu trò của em lại. Anh sẽ xem chuyện năm xưa như là chuyện đã qua, anh sẽ tha thứ hết. Chúng ta sẽ sống hòa thuận nhé...

Nhỏ! Cúc thật sự rất muốn nhỏ nước bọt vào mặt gã! Đã hành hạ cô suốt mấy ngày trời như vậy mà bây giờ còn nói giọng tình thánh! Và thật sự Cúc đã làm như vậy!

Lâm Sang cười khê, bàn tay từ vuốt ve cái cảm thon đỏ hồng của cô chuyển sang bóp chặt quai hàm của cô, đau đến mức Cúc không khép môi lại được. Hắn lại gần từng tiếng:

- Nói! Nói! Nói em là của tôi. Tôi sẽ bỏ qua cho em! Nói!

Câu cuối gần như là gầm lên vang cả căn phòng! Cúc chỉ khê xoay đầu chặn dòng nước mắt qua. Cô cũng khê rít kê rằng:

- Tôi phun trả đồng tình dịch bản thú đó lại cho anh!!!

Ánh mắt quật cường của cô thật sự làm cho Lâm Sang tối sầm cả gương mặt. Những vết sẹo dài trên khắp cơ thể hắn càng âm u.

- Tôi sẽ làm cho em ăn đủ những thứ dơ bẩn!

Vừa dứt câu hắn kéo cả người cô dậy, Cúc mệt là người làm sao chống đỡ được với sức mạnh lực lưỡng của người đàn ông trước mặt. Hắn lôi kéo cô vào nhà vệ sinh? Lại muốn giờ trò đề tiện biến thái gì đây?!! Ánh mắt Cúc khiếp đảm khi thấy hắn nhìn về phía bồn cầu... Từng giọt mồ hôi sợ hãi thật sự chảy dài trên khuôn mặt cô. Đôi môi khô rát còn dính chút tinh dịch không khô và với nhau...

- Chế tinh dịch tôi hửm?!! Lần này tôi cho em thử thứ khác... Ah... Ah...

Tiếng rên dài của đàn ông kèm theo Cúc cảm nhận một dòng dịch ấm trong cơ thể thì hai mắt cô trợn lên, vội xua tay đẩy mạnh người đàn ông trên người cô ra. Hắn... Hắn cư nhiên... đi tiểu vào cơ thể cô! Sĩ nhục mà! Khốn nạn! Khốn nạn...

Nhưng chút lực của Cúc lúc này chỉ như gãi ngứa so với người đàn ông đang mê đắm trong tình dục này! Lúc này hắn chỉ biết phải trừng phạt cô. Phải cho cô biết ai là người đàn ông của đời cô! Xem sau này cô còn dám chạy không?!! Ah... Ah...

Cúc khóc thét lên khi ổ bụng của cô càng ngày càng căng tức khó chịu nhưng ai kia vẫn không ngừng châm thứ nước thải đó vào người cô. Cúc cảm thấy khó chịu quá, sau một hồi vùng vẫy cô cũng đã cảm thấy cơ thể mình rũ rượi:

- Thả... Thả tôi ra... Khó chịu quá! Tức bụng quá... Đau...

Lâm Sang lúc này nào quan tâm đến cảm xúc của cô. Người đàn ông lúc này chỉ là một kẻ thô lỗ đã man đang trút hết nỗi giận dữ sau bao nhiêu năm bị bỏ rơi, nào có quan tâm cô khó chịu hay dễ chịu? Ai bảo miệng cô luôn cứng như thế chứ! Hắn đã mở lối nhưng cô nào có thêm đi?!!

Hắn rút thủ côn thật ra thì dòng nước vàng vàng cùng đồng dịch trắng đục thay phiên nhau tưới dài trên tấm kính đối diện. Cúc tưởng hắn đã buông tha cô. Chưa kịp thở hắt ra thì sau đó hắn lại đâm mạnh mẽ vào chặn ngang tất cả. Sau đó Lâm Sang nắm cảm nhỏ của cô cười đậm đắng:

- Sao hả? Cảm giác ăn tinh dịch hay ăn nước tiểu tốt hơn hờ, bà xã?!

Đường như cảm thấy chưa đủ ác liệt hẳn còn tàn nhẫn ấn mạnh tay lên bụng cô gái trẻ, làm cô không khỏi cầu xin tha thứ... Quá khó chịu! Cảm giác căng tức làm cô thật sự muốn nổ tung:

- Khó chịu... Năn nỉ anh... Tha cho tôi đi... Ừm... Ah...

Rồi đâm mạnh vào khiến bụng Cúc căng đầy lên, sau đó xấu xa lấy tay xoa nắn hai đôi gò bồng trắng nõn, nhìn không nổi mà cúi người xuống gặm cắn dần dần chúng. Bình thường chỉ cần Lâm Sang liếm láp vài cái thì đôi gò bồng cao vút đã tự đứng thẳng trong không khí chọc người, nay kích thích quá độ thật sự Cúc càng ngày càng chịu không nổi, dòng nước ấm nóng kia đang cuộn cuộn nơi ổ bụng cô kích thích cô phóng thích chúng ra... Quá khó chịu!!! Khó chịu đến mức Cúc nghĩ nếu cứ như vậy cô sẽ chết đi cho xong!

- Tôi... Tôi... Tôi là của anh!!! Van xin anh tha cho tôi đi!!! TÔI LÀ CỦA ANH!!!

Đường như là Cúc hét lên muốn vỡ cả cổ họng thì người nào đó mới mỉm cười xấu xa khẽ đè ép bụng cô, Cúc ngán lệ cũng không muốn cầu xin nữa, hay nói đúng hơn là cô hết hơi để cầu xin rồi thì bỗng dưng cơ thể cô trống rỗng... để mặc cho hỗn hợp dịch yêu, tinh dịch, nước vàng trong kia ào ào tuôn chảy. Tạo thành tiếng “xi... xi...” gọi tình thập phần.

Lâm Sang khẽ khàng đẩy nhẹ hạt đậu trước cửa huyết làm dòng nước bắn ra không đều, văng lung tung trên nền gạch men sáng loáng.

Tiếng nước vừa dứt Cúc cũng ngắt lịm.

- -----

Chỉ chưa đầy hai tiếng sau một bữa cơm gia đình thịnh soạn theo kiểu miền Tây đã được dọn lên bàn tròn nhỏ giữa nhà: một đĩa gỏi gà, một nồi cháo nóng, một đĩa cá kho tiêu kèm với cơm trắng. Cả nhà bốn người quây quanh dùng cơm, trò chuyện đến tận bảy tám giờ tối. Cha Cúc vui đến mức ông còn sai cô đi mua một ít rượu để về để cùng “chén tạc chén thù” với Lâm Sang. Nào ngờ thẳng con rể này xót vợ nên chủ động đòi đi. Cuối cùng không hiểu từ lượng thấp hay gì mà Lâm Sang mặt đỏ phừng phừng, mỗi mồm cứ cười suốt, đôi khi còn quay sang không kiêng nể mà quàng vai bá cổ bà vợ.

Đang vui, mẹ Cúc cũng lắc đầu, thật sự hai người đàn ông này to đầu rồi mà còn như trẻ con. Bà đi ba cô đi về phòng, cũng bảo hai vợ chồng Cúc ở lại phòng cô sáng mai rồi đi, bảo cô điu Lâm Sang đi vào phòng.

Cả thân hình Lâm Sang như chú gấu to, Cúc nghĩ sao cũng thấy mình điu không nổi, lạnh nhạt đứng dậy dọn bát đĩa, rồi xoay người đi tắm, bỏ mặc hắn nằm gục trên đi văng nhà. Nếu ba mẹ cô bảo cô cũng tiện thể nói không điu nổi hắn!

Cửa nhà tắm ở dưới quê cô đơn giản chỉ là dùng lại bốn vách bằng ván, không kiêng chắc, bên trên phủ một lớp bạc, nên cũng có những kẻ ưa giờ trò, nhưng vì gia cảnh cũng khó khăn, nên Cúc cũng đành thờ dài chấp nhận. Dội lên người một ca nước mưa, cảm giác tê công phủ kín cả người Cúc. Bỗng cửa nhà tắm bị người ta mở ra, Cúc hoảng hồn. Cô vừa định hét lên thì một bàn tay to đã kịp bịt miệng cô.

- Là anh. Đừng la!

Lâm Sang!!! Hắn chen nửa người vào không gian nhà tắm chật hẹp sau nhà Cúc, làm cô một phen hoảng vía! Cô định nói gì đó nhưng do bị hắn bịt chặt miệng nên chỉ có thể “a... ừm...” không rõ ràng!

- Em không la thì anh thả ra, chịu không?!! _ Lâm Sang thổi khí vào tai Cúc, bàn tay to còn lại bắt đầu không yên phận chạy xuống bộ ngực tròn của cô xoa nắn, hắn thỏa mãn thờ dài!

Cúc vừa gật đầu, Lâm Sang thật sự buông tay.

- Cứu... Ừm...

Hắn thuận tay dùng sợi xích đem theo lòn vào khe cửa, chốt lại. Miệng hờn trách:

- Em không ngoan, vợ à! Phải phạt mới được.

Cúc lắc đầu, mái tóc vừa được dội nước cũng vì vậy mà lung lay, gió qua khe cửa lòn vào làm cô lạnh phát run. Nhưng người đàn ông vô sỉ giả say ban nãy lại một bộ dáng tỉnh táo, ép sát cô vào khay nước mà xoa nắn cả người cô. Ngón tay đẩy vết chai lướt qua hai nụ hoa dựng thẳng đứng trong không khí, say mê đến mức buông tay đang bịt miệng cô. Hắn biết cô gái nhỏ này sẽ sợ thẹn mà không dám kêu lên đâu!

- Ừm...

Lâm Sang cúi người xuống bú mút bầu vú tròn ướt nước, tiếng “chần chặc” của nước bọt vang lên. Hắn hôn đôi gò bồng cao bên trái thì bên phải bàn tay lại xoa nắn, cảm nhận từng thớ thịt mềm nằm gọn trong bàn tay mặc hắn chà đạp sung sướng đến mức cậu nhóc phía dưới chiếc quần đùi cũng đội quần cao lên.

Hắn lấy tay dùng nắp đầy khay nước lại, bế Cúc đặt lên trên. Kéo hai chân của cô ra, nhìn vào khu rừng tam giác được cạo sạch sẽ, khu vườn chỉ còn lại là một hình tam giác nhỏ đầy đặn. Hắn nhớ phía dưới khu rừng rậm ấy là khu vườn đào nguyên màu hồng phấn mộng nước, chỉ cần để một ngón tay vào là như có vô số miệng nhỏ hút chặt lấy hắn, nước nhòn trong suốt có mùi thuộc về riêng cô chảy ra. Nhớ lại cảnh tượng cái động nhỏ này thế mà lại có thể chứa được cậu nhỏ to lớn của hắn, Lâm Sang không khỏi nuốt nước bọt.

Hắn đưa chiếc lưỡi dài ra quét lên trên khe thịt hồng phấn, làm Cúc rướn người, cái lạnh của thân trên không đáng sợ bằng cái lưỡi nhám hạt vị giác của hắn đang dày xéo trên âm vật của cô. Cúc bất giác phải rên lên: “A... Ah... Ừm... Đừng... Đừng mà!”

Lâm Sang bỏ mặc tiếng kêu “Ừm” của Cúc mà tiếp tục dùng lưỡi càn quét bên trong động thịt hồng phấn. Chỉ khoảng hai phút sau quả nhiên nước nhòn đã chảy ra, Lâm Sang cười đều hút vào nghe thật kích tình. Cúc thẹn thùng kẹp chân lại. Cô đã lấy nhầm quỹ đối ngàn năm hay sao mà đụng nơi nào hắn cũng có thể ép buộc cô thế này?!

Cảm giác xấu hổ làm cho tâm tư nữ giới càng nhạy cảm hơn nữa, Lâm Sang rít hơi dài để có thể hút hết mật dịch nơi động đào nguyên làm Cúc run rẩy cả người. Bàn tay của hắn còn chưa yên phận mà một tay vén rừng rậm ra, đôi khi còn ác ý giật giật nhúm lông đen trên đó, làm Cúc phát hoảng. Thấy cô giấy dựa muốn thoát xuống dưới bàn tay đang giầy vò đám cỏ hoang bỗng chuyển sang bóp chặt cặp mông trắng mịn. Một tay như con rắn nước trườn lên đùa giỡn đôi nhũ hoa, xoa bóp chúng thành đủ mọi hình dạng, một tay thì kéo hạt đậu ra, làm cô suýt xoa kêu đau hắn mới thỏa mãn buông ra.

Đùa giỡn xong thân thể của Cúc, hắn tiến lên hôn lên môi Cúc, cảm nhận từ khóe mắt cô đang ép ra hai giọt lệ, miệng ưm a, hai tay run run ôm ngực mình. Lâm Sang khẽ lung lay, có phải hắn có phần hơi quá đáng không?!

Cúc sợ sệt nhìn con quái vật to đen nổi đầy gân xanh, màu tím than đang chuẩn bị chọc vào lỗ nhỏ của mình. Cúc khóc lớn hơn, bạo gan ôm cổ hắn, thờ hờn hờn van xin:

- Đừng mà... Anh đừng làm ở đây... Em lạnh quá... Đừng... mà... Đừng mà...

Lâm Sang cười đều! So với việc thỏa mãn thăng em nhỏ của mình thì hắn phát giác ra bản thân mình biến thái hơn khi nghe cô vợ nhỏ này van xin mình. Hắn thật sự “động lòng trắc ẩn”, tay bóp mạnh ngực trắng của cô đến hiện ra năm dấu ngón tay, nghe cô phát thét lên, hơi thở dồn dập mà thỏa mãn!

- Kêu tôi là gì?! _ Hấn vuốt ve hai quả đào lung lay, bàn tay còn lại lòn ra sau chụp lên mông cô ép sát cái bụng phẳng của Cúc lên trên con quái thú của hấn. Để cô vợ nhỏ này biết hấn cơ khát cơ thể cô thế nào... Ah... Chỉ là đám lông mao mềm mại của cô mà cậu em của hấn đã rì ra dịch trắng rồi...

- Lâm Sang...

Nghe cô gọi cả họ tên mình, hấn nướn mảy, đẩy cậu em thô to vào hơn phân nữa nghe một tiếng “phọt”; đồng thời Cúc cũng muốn thét lên chói tai, hơi thở gấp gấp không thôi:

- Đứng... đứng mà... Ông xã... Uhm... _ Cô lấy tay bịt miệng mình lại để tránh kêu ra những tiếng kêu xấu hổ. Nếu không ở quê thì mọi người sẽ kéo đến xem, chắc cô không còn mặt mũi đi đâu!

Tiếng “Ông xã” vừa buông ra, Lâm Sang rút cậu em thô to nhà mình ra vài phần, chỉ đề đầu nắm ẩm ướt ngay tại cửa huyết thịt của cô chờ đợi. Tay với lấy cục xà phòng gần đó xoa lên người Cúc, tranh thủ đùa giỡn cả thân hình của cô. Cúc biết thể lực mình làm không lại hấn. Năm đó, ở làng Tân An này dù là hai ba người đàn ông cũng khó bì với sức cậu nhóc Lâm Sang. Huống hồ gì bây giờ hấn dường như được thổi phồng lên, cơ bắp cuộn cuộn, nhìn vào ai cũng phải vài phần e dè.

Bàn tay to lấy xà phòng tắm thoa đều lên chiếc cổ mịn màng, nhỏ xinh chưa bằng một lòng bàn tay của hấn, sau đó thoa xuống hai bờ vai gầy đang run run lên không biết vì lạnh hay vì sợ hấn nữa. Tiếp tục lần xuống là đôi gò bồng cao vút, nổi bật bởi hai hạt đậu hồng phấn dễ thương đang dựng thẳng lên, hấn lấy tay như có như không chà xát cục xà phòng lên xuống quanh quần kích thích chúng tung lên tung xuống. Hơi thở của hấn cũng dồn dập theo nhịp điệu của bản thân. Dưới ánh đèn lờ mờ toàn thân Cúc bóng loáng, đôi chân dài được người đàn ông mon trón qua lại. Khe hẹp giữa chân thì hấn dùng hai ngón tay kéo banh mép thịt ra, đưa miệng xuống liếm một vòng, sau đó ngược lên nhìn cô, cười tà tứ:

- Nó thêm anh tới chảy nước rồi này.

Cúc đẩy đầu hấn ra, miệng run run cắn chặt môi vào nhau đến tuơng máu để tránh những tiếng kêu xấu hổ! Lâm Sang không vừa lòng, dùng môi lưỡi đã kích thêm hạt châu nơi ngoài cửa động làm dòng nước nhờn vui sướng từ cơ thể phụ nữ không ngừng chảy ra làm cô bật rên lên. Lâm Sang nghe cô rên rí mới thỏa mãn tiếp tục thoa xà phòng cho cô. Cúc thẹn thùng ngồi trên khạp nước, để hấn thay cô tắm rửa sẵn tiện vuốt ve, mon trón khắp da thịt.

Chưa bao giờ người con gái ưa sạch sẽ như cô lại cảm thấy việc tắm táp đáng sợ đến như vậy! Gần mười lăm phút trôi qua cùng người đàn ông cao to trong không gian ẩm thấp, xoay qua xoay lại là cô lại đụng vào hấn. Mà ngại ngần nhất vẫn là đụng vào cậu em ngang cao đầu sau lớp lông mao cứng cứng đâm đau cổ.

Chà sát xong toàn thân Cúc, Lâm Sang quay sang đề tiện hỏi:

- Còn em chưa tắm cho anh?!

Cúc gằn run cả người. Là ai ép cô trong không gian khó chịu như vậy, bây giờ còn đề tiện kêu cô tắm cho hấn! Cô không làm được!!! Cúc né tránh cục xà phòng, lách người qua thì Lâm Sang kéo cô lại, ôm trong vòng tay to lớn của mình, môi mòng gặm cắn vành tai nhỏ:

- Ông xã say rồi... Em mà không tắm cho anh thì đừng trách anh làm loạn chộc đến ba mẹ vợ nha.... Ah... Ah... Mông em sao mềm quá vậy, nếu không tắm cho anh thì cho anh đâm vào nhề... Uhm...

Nói rồi ai đó còn vô si dùng vật cứng chắc thô to cạ lên cạ xuống mông mềm của Cúc.

- Em... Em... tắm... Đừng đâm mà... U... Uhm

Cúc bắt chước Lâm Sang thoa xà phòng lên người hấn, khối cơ ngực rắn chắc đen bóng được cô xoa nắn như kích thích mà nổi rõ hai hạt đậu đen nhỏ lên. Lâm Sang rên dài thỏa mãn. Hấn lấy tay cô đè lên hai hạt đậu nhỏ, xoa tới xoa lui, sau đó dẫn bàn tay cô xuống cơ bụng của mình, lúc này Cúc nói nhỏ:

- Cho em... tự làm... được không?

Lâm Sang nghe thế cười tà:

- Được, mà em lấy cái này thoa lên chỗ này đi.

Hấn xoa bóp bầu ngực sữa bại lộ trong không khí của cô, rồi tay còn lại cầm vuốt ve lên xuống thẳng nhóc to mập gần hai mươi căng ti mét của mình. Cúc đứng người, Lâm Sang lại ác ý vuốt ve môi cô:

- Hay em muốn lấy cái này hầu hạ ông xã, hửm?!

Chữ “hầu hạ” hấn có ý kéo dài, còn dùng tay bấm nhẹ vào cuống họng cô, gọi lại cho Cúc ký ức không mấy tốt đẹp về nơi đàn ông của Lâm Sang. Mùi vị tanh tươi nồng đượm hơi thở phái nam, lại thô to khủng khiếp, lại nhớ nơi đó hấn dùng để đi ngoài, để đi vào cơ thể cô, Cúc lập tức muốn nôn mửa. Mắt thấy người đàn ông trước mắt sắp chịu không nổi cô mới lấy tay cọ sát vật đàn ông này!

Lâm Sang lìm đim đôi mắt hẹp lại hưởng thụ cảm giác đôi tay nhỏ của cô mềm mại lại ẩm áp xoa nắn dương vật của mình. Cảm giác thật khoái hoạt, nhưng tốc độ của cô cứ chậm rì rì, thật sự muốn bức chết hấn sao?! Vừa định kéo tay cô lên xuống mau lẹ cho mình bắn ra thỏa mãn thì hấn nghe thấy Cúc liên tục hắt hơi. Hấn mới hoảng hồn, nhớ ra mình dầy vò cô nơi ẩm thấp này cũng gần nửa giờ rồi. Thể lực Cúc vốn không tốt, thêm nữa trưa nay bị hấn ép làm trên sàn nhà, hoa tâm sung đỏ không thôi ban nãy chính hấn cũng thấy. Bây giờ lại còn bị hấn đùa giỡn đủ kiểu, cả người còn toàn là xà phòng chưa được xả nước, lại thêm gió lạnh thổi từ bên ngoài vào. Lúc này Cúc nghe tiếng mẹ kêu cô vọng từ nhà vào:

- Bây làm gì mà tắm lâu vậy?! Trời tối rồi lệ lên đi. Thăng Sang say rượu đi đâu nữa rồi! Vô kiểm nó tiếp má này! Hai cái đứa này... Haizz...

Cô trợn mắt bỏ câu nhìn hấn, hấn đúng là đang say, mà là say dục vọng! Say đến muốn làm cô ở trong này!

Thấy Cúc nhìn mình với ánh mắt oán hận, Lâm Sang cười cười, lấy tay mở khạp nước ra, xối nhanh lên người cả hai. Sau đó rồi mới lấy khăn ti mi lau người cho cô, rồi bảo cô mặc quần áo vào đi!

Thật ra, từ lúc hấn sờ soạng khắp người cô thì cô đã nường chín mặt rồi, bây giờ chút tôn nghiêm cuối cùng của cô hấn cũng định lột xuống luôn sao?! Cúc khế kháng xoay người qua, e lệ nói với Lâm Sang:

- Lâm Sang. Anh ra ngoài cho em thay đồ đi, được không anh?!

Đôi mắt cô còn cổ tình chớp chớp vài cái, môi mòng khế chu lên nhìn hấn như hồi xưa mỗi lần đi học cổ tình nhờ hấn chờ về. Quả nhiên Lâm Sang nghe theo không một lời phản bác. Hấn nhanh chóng mặc ngay quần đùi vào rồi ra ngoài trước cho mẹ Cúc yên tâm. Trước khi đi còn hôn lên môi cô một nụ hôn chuẩn chuẩn lướt nước, sau đó dặn cô sớm ra ngoài, sợ cô bị cảm lạnh thì hấn cũng chẳng vui nổi!

Hấn đi rồi, Cúc ngồi bệt xuống ghế nhựa, bụng mặt khóc nức lên. Người đàn ông có lấy phải là Lâm Sang nhưng là ác ma! Là ác quỷ quay về đòi nợ mà! Hấn luôn như sói đói rình rập cơ thể cô, trò biến thái gì cũng dám làm. Không biết đến khi lên Sài Gòn chỉ còn cô với hấn thì hấn sẽ còn làm gì cô nữa... Bây giờ cô chỉ biết tên đàn ông thô bạo đó ưa mềm ghét cứng, nên

cô đành thuận theo để bảo vệ an toàn và chút tôn nghiêm còn sót lại của mình thôi!

Thoát khỏi hần thì gia đình cô phải hoàn lại cả trăm triệu, tiền đầu mà hoàn? Mà thêm vào đó hần bây giờ thuộc dạng lưu manh, ác bá biết hần có nhẫn tâm ra tay với thân sinh của cô không. Người đàn ông này đặc biệt đáng sợ... Trên giường, Nhìn xuống nơi sưng đau ê ẩm của mình cô lại nhớ đến sự thô bạo của hần mà thoáng rung người...

Gần mười phút trôi qua Cúc vội lau khô mắt sưng đỏ mà đi vào kéo mẹ trông!

Sáng sớm trời tờ mờ sáng bốn giờ sáng thì Lâm Sang đã tỉnh giấc. Hần dạo này đặc biệt thức sớm hơn xưa, nhìn xuống bên cạnh thấy gương mặt hồng nhuận đáng yêu của ai đã nằm sát bên, trái tim cũng đập rộn ràng! Lấy tay vuốt ve lên má cô nàng say ngủ, hần yêu thương đặt lên trán cô một nụ hôn. Rồi từ từ vén mùng lên mà đi ra ngoài hít thở tít không khí buổi sớm, sẵn làm vệ sinh cá nhân. Nhưng bước đi của ai cũng nhẹ nhàng như sợ đánh thức những người ngủ phía trong!

Sau đó, hần lại khẽ khàng vén mùng nằm lại vị trí cũ. Lưu luyến vuốt ve mái tóc cô, chờ gần mười phút thấy cô gái nhỏ vẫn không lăn vào mình tìm hơi ấm như mọi khi, Lâm Sang khẽ chau mày!

Lâm Sang liếc sang thấy bờ mông tròn của cô nghiêng về phía mình, bàn tay định với tới nắm lấy chúng, trong đầu nhớ về cảnh tượng chúng là hai bờ mông no tròn vung cao lên, mỗi lần hần đánh xuống càng mạnh thì lại càng nảy lên trông săn chắc vô cùng được bao phủ bởi làn da trắng mịn từ từ đỏ hồng kích thích, sờ vào thật tuyệt, rồi phía trên nữa là đám cỏ xanh mượt – nơi hàm chứa hần ra vào, vừa ẩm áp lại vừa trơn trượt... “Ừc!Ừc!” _ Lâm Sang dường như không kiềm nổi khát vọng làm tình với người phụ nữ ngây ngô nằm trước mặt!

Bỗng Cúc xoay người làm bàn tay thô to của Lâm Sang dừng lại trong không khí. Chiếc bụng bằng phẳng sau lớp áo bà ba trắng hiện lên vòng eo thanh mảnh. Phía dưới là chiếc quần đen thuần túy trái ngược với vẻ trắng hồng của là da Cúc. Lâm Sang nhìn không nổi mà với tay thuận tiện tuột luôn cả chiếc quần đen, nhưng cô nàng nào vẫn còn say ngủ nên chỉ a ưm rồi trở người! Chiếc quần lót ren màu da bao phủ không hết mảnh đất màu mỡ. Lâm Sang cúi người xuống liếm nhẹ lên lớp quần lót mảnh để lại một vùng ướt át làm Cúc thoáng lạnh người cong chân lên.

Lâm Sang không tuột hết chiếc quần của cô mà chỉ tuột nó tới đầu gối, sau đó chừa lại khoảng trống bản thân tự chui vào khoảng không nhỏ nhoi đó trông thật kích thích! Hần to gan vạch cả chiếc quần lót ra, lấy ngón tay vuốt ve lên xuống, vuốt cả hạt đậu nhỏ của cô làm cô choáng khó chịu! Tinh dậy đã thấy đầu Lâm Sang đang lên xuống khoảng trống giữa chân và chiếc quần đen của mình, hai chân cô còn được hần gác trên vai hần. Ở giữa chân cảm giác mát lạnh do không có quần áo che đậy còn thêm lạnh lạnh ướt át bởi chiếc lưới dài của hần, nó nhịp nhàng khuấy đảo trên đám lông măng rồi tự nhiên tìm xuống khe huyết, bắt chuyển động tác của dương vật mà ra ra vào vào. Cảm giác ghê tởm chạy dọc sống lưng Cúc, cô đỏ bừng mặt, tay chân liên theo phản xạ bắt đầu gẩy dụa! Nhưng dưới thân nữ tính như phản bội cô mà đánh vào cảm giác sung sướng nơi đại não làm cho nước nhón rí ra, làm âm vật ướt át không biết là do nước bọt của Lâm Sang hay dòng sữa của đám thủy...

Cúc đẩy đầu Lâm Sang ra, nào ngờ người đàn ông đó nhanh chóng bắt được tay cô đưa vào trong miệng ngậm chặt mút lấy, đến khi chúng ướt át cả lên mới tham lam ngược lên nhìn Cúc với ánh mắt say đắm đầy yêu thương.

Cúc còn đang bị nhấn chìm trong đôi mắt dào dạt sóng tình của ai mà quên cả phòng bị, để mặc lưỡi dài của hần càn quét khắp bắp đùi, dọc lên tới vùng bụng bằng phẳng. Giật mình thì thấy Lâm Sang đã nằm trên người cô, nhưng không nặng như cô nghĩ vì hai tay của hần đã chống lên, chỉ phả vào mặt Cúc hơi thở nồng đậm mùi mồ hôi phả mạnh.

Lâm Sang khẽ khàng vuốt ve đôi môi Cúc, giọng nói trầm khàn đặc trưng của phái nam như lời mê hoặc đáng sợ nhất:

- Cho anh làm đi. Chúng ta nhẹ nhàng đừng cho ba mẹ nghe, nhé!

Hần cúi người xuống, lấy ngón tay giữa thô to đẩy nhanh vào lỗ nhỏ, tiếng nước phát ra một tiếng “ộp” đầy kích thích! Rồi hần rút ra liếm nhẹ ngón tay ướt át, sau đó đưa lên môi Cúc nhưng bị cô ghét bỏ:

- Thấy chưa?! Sáng sớm em cũng thêm khát anh đứt vào đấy! Nước nhiều thế kia mà!!!

Chưa đợi cô vợ nhỏ trả lời hần đã áp môi lên môi cô, nhẹ nhàng cắn mút, bờ môi chỉ có hơi thở thơm mùi đồng lúa của riêng con gái miền Tây thuộc về cô làm hần lưu luyến mãi không quên! Không ngần ngại mà đưa cả lưỡi vào cùng cô quấn quýt! Cúc ngạt thở dùng tay đẩy hần ra nhưng dường như chỉ là vô dụng! Người đàn ông này quá khỏe!

Lúc này hần chỉ mặc chiếc áo ba lỗ trắng lộ rõ thân hình khỏe mạnh màu đồng rắn chắc, từng thớ thịt cơ bắp nổi lên cuộn cuộn theo động tác tay của hần. Nhìn thấy rõ trong mắt Cúc sự e sợ khi nhìn thấy cơ thể đồ sộ của mình, hần neho mắt lại! Khẽ đưa tay cô lên vuốt ve hai viên đậu nhỏ. Cả hai hồi tưởng lại một mà nóng bỏng hôm qua trong không gian nhà tắm nhỏ chật hẹp gần bờ ruộng kia mà tâm trạng khác xa nhau! Cúc sợ đến run người, còn Lâm Sang thoải mái đến cậu nhỏ cũng thức tỉnh!

Hần cười gian, kéo tay còn lại của Cúc xuống dưới đùi quần short của mình. Bất ngờ lấy tay cô nắm chặt lại, rồi khẽ rên lên thỏa mãn!!! Cúc đành bất lực xoay đầu ngang, kiềm nén hơi thở dồn dập của mình vì bị hần đùa giỡn đến phát giận, nhưng độ sức cô lại không làm nên trò trống gì so với hần!

Cúc dường như cũng quên lúc này chiếc quần đen của mình cũng chỉ còn đến đầu gối lộ ra vùng đùi to trắng mịn như mảnh đất màu mỡ cho người đàn ông trước mắt. Hần nhanh chóng kéo khóa quần, lấy ra vật cương cứng cọ sát quanh quần lót của cô, kích thích nước nhờn cứ từng lớp rồi lại từng lớp ra như mạch dê bị vỡ giữa đồng! Cúc luyến quỳnh định bò dậy thì bị Lâm Sang cố định hai tay lên đầu, dùng một tay còn lại đẩy cậu nhỏ thông qua lớp quần lót vào trong cơ thể ẩm áp của cô một ít!

Quần lót tuy mịn màng nhưng cũng là dị thể, Cúc không khỏi chau mày khó chịu, tiếng kêu thẹn thùng bất giác cũng tuột ra khỏi môi:

- Ah... Ah... ĐỪng... Rát... Rát...

Nghe cô kêu rất hần từ tốn rút vật thô to ra, kích thích cô bằng cách dùng vật thô to đập nhẹ vào âm vật của cô, cho cô nghe rõ trong không gian im lặng tiếng nước nhờn rỉ ra từ thân thể cô rõ ràng cỡ nào! Cho Cúc biết cơ thể cô cũng thêm khát hần đến độ nào.

Lâm Sang cúi xuống gặm cắn vành tai của Cúc, lưỡi xoay vòng trên đôi tai nóng hực của cô mà nói:

- Ngoan... VỢ... ĐỪng giẫy dụa nữa, cho anh vào đi! Anh tận hưởng tự sẽ thả em ra... Nhé!

Hần tận hưởng có khi nào cô cũng đã héo khô không?! Chỉ cần nhớ lại mấy lần bị giẫy vò thừa sống thiếu chết thì Cúc có can đảm đến mấy mồ hôi cũng đổ đầy trên trán! Cô không muốn! Cuộc sống vợ chồng của cô không lẽ sẽ chỉ trải qua trên giường thôi sao?! Cô chỉ có thể phục tùng mặc hần chơi đùa hay thôi sao?! Cô không muốn... Cô muốn chồng mình có thể yêu thương, chăm sóc và quan tâm cô, có thể cùng cô chia sẻ những vui buồn cay đắng trong cuộc sống, như ba mẹ cô chẳng hạn! Chứ không phải là như thế này...

Nghĩ tới sắp phải theo hần xa cha mẹ mà còn bị ức hiếp đến mức này khóe mắt Cúc lại ửng đỏ muốn khóc chộc cho Lâm Sang thật sự nổi giận!

Cái gì chứ?! Chẳng phải thô lỗ thì cô kêu đau cũng khóc! Bây giờ hần dịu dàng nắn ni cô cho hần thì cô cũng khóc! Mà hần đau lòng nhất là mỗi lần thấy cô khóc! Hần chịu không nổi mà gầm nhẹ, cắn mạnh lên má non mềm của cô một cái:

- Em còn khóc, tin tôi làm chết em không?!

Lâm Sang như nghiền răng hai chữ “làm chết” làm cho Cúc sợ hãi đến mức co cả rúm cả người lại, trông thật đáng thương!

Cúc lẳng lẳng giấu những giọt nước mắt sắp chảy ra lại, nghe hai chữ “làm chết” là da gà cô lại nổi lên thành từng mảng! Đại nảo cô lại chạy về những động tác như điên của người đàn ông này! Hắn là kẻ biến thái, thích đánh mạnh lên mông cô, dùng gậy thịt giày vò ra vào đến khi bên dưới cô sung lên thiếu điều muốn hồng mới thôi! Cô ầm ừc nhưng không dám nói...

Lâm Sang buông thông hai tay cô ra, quả nhiên Cúc thu lại ôm chặt lấy bản thân mình! Đúng lúc này thì tiếng kêu của mẹ Cúc vang vào căn phòng nhỏ vách lá thô sơ:

- Cúc à! Sáng rồi con dậy ăn sáng rồi hai bây còn lên thành phố đi làm với người ta nữa! Cúc à! Cúc à!

Trong đầu Lâm Sang lúc này bỗng nảy ra ý định xấu. Hắn kéo chân cô ra, đưa cậu em nhỏ đi vào, quả nhiên cả cơ thể Cúc như thắt chặt lại ép đến mức cậu nhỏ của hắn muốn phun trào! Cái lỗ nhỏ vừa ẩm vừa trơn tuột nhưng lại nhỏ vô cùng, làm cho hắn nghĩ chỉ cần cậu em của mình vào một tý không biết có xé toạc nó ra không! Nhưng âm vật lại co dẫn hàm chứa hắn, chỉ là không gian nhỏ hẹp, ẩm áp và trơn mịn, còn như có vô số lỗ nhỏ bên trong hút lấy hắn, làm hắn thật sự rất muốn bắn!!! Hai chân cô do sợ hãi mà co quắp lại ép chặt vào mông hắn mà làm Lâm Sang đầu tiên là kinh ngạc, sau đó là hàng loạt động tác đập vào động nhỏ của cô như điên cuồng mạnh mẽ đến nỗi chiếc giường gỗ của cô bắt đầu phát ra tiếng “Cọt kẹt! Cọt kẹt!”!!!

Hơi thở của Cúc thật sự dồn dập theo từng động tác của hắn, cô nhìn không nổi khẽ rên lên: “Úm... Nhẹ... Úm... Ah... Ah... N...he!... Úm!”

Lâm Sang thấy cô ngai ngừng bèn dừng lại, làm chất lỏng giữa hai chân cô dọc theo côn thịt chảy ra ngoài, cảm giác trống vắng ập đến, nhưng cô không dám mở miệng cầu xin hắn tiếp tục vì mẹ đang ở ngoài, cô đành đỏ mặt quay sang một bên, hai tay yếu ớt đẩy hắn ra! Người đàn ông nào xấu xa ngất vào hai quả cherry đỏ mọng đang đứng thẳng trên không khí, rồi đưa cậu em nhỏ vào sát huyết, cảm nhận được động nhỏ như cái miệng nhỏ đang mở ra hút liên tục, hút được đầu nầm của hắn bèn cố gắng hút vào như mong ước hắn đem cả chày thịt thô to vào tiếp tục nhịp nắc!

Lâm Sang lấy bàn tay to bịt miệng cô lại để không chế tiếng rên của cô rồi đẩy mạnh vào động thịt! Tiếng nước nhòm nhẹp nơi giao hoan cùng với tiếng bành bịch do hai viên bi căng cứng của hắn đập liên tục vào giữa hai chân Cúc làm cho không gian bên trong vách nhà lá thật sự rất kích thích!

Gian nhà nhỏ của Cúc được chia bằng ván ra hai phòng nhỏ! Một là phòng của cha mẹ cô! Hai là phòng của cô, bây giờ trở thành phòng của hai vợ cô! Làm cho đến khi Cúc tưởng hắn sắp ra thì tiếng của mẹ cô nảy giờ lại vang lên:

- Cúc à! Cúc... thiệt là cái con nhỏ này! Có chồng rồi mà như con nít! Tía nó ơi... Tía nó ơi! Vô kêu hai vợ chồng con Cúc phụ tôi với!

Nghe giọng nói của mẹ vọng đi ra xa, mặt Cúc dưới bàn tay thô to bịt miệng mình mà nghe người mẹ cô đang gọi là “chồng” cô kia, cắn mạnh dãi tai của cô:

- Vợ à... Anh muốn cưới ngựa... Ah... Cười ngựa... Ah... Cười cho ba má vào xem... Ah... Xem anh chơi em sướng cỡ nào... Ah...

Ngựa ở đây hắn chỉ là muốn cười cô!!!!

Lời hăm dọa vừa dứt thì chiếc áo bà ba che thân cô cũng bị vứt ra ngoài, hắn nhanh chóng đặt cô nằm xoay lưng lại với mình, côn thịt chưa một phút rời ra... Tiếng rên càng ngày càng không đều đặn theo nhịp ra vào tùy hứng của hắn. Bỗng dưng Lâm Sang rút toàn bộ côn thịt ra, nhìn vào bờ mông căng mọng to tròn của cô, rồi nhìn động huyết đầy thịt của cô, nổi hứng mà đưa mặt vào thảo nguyên đỏ nhả ít nước bọt.

- Tron nữa thì làm mới sướng... Nằm im cho anh liếm coi!

Hắn đè mông cô lại, đẩy mũi lên cục huyết của cô, đôi môi mòng thì tập trung “công tác thủy lợi” tiếp tục cho ướt đầm, khi hắn rút lưỡi ra còn một ít chất lỏng sánh trong chày từ động thịt của cô chảy xuống chiếc giường hoa văn hồng.

Bốp!

Hắn không nhìn nổi khi thấy bờ mông Cúc cứ đơng đưa qua lại mà tát vào một phát làm cô nằm oài cả người ra trước, bắt đầu thút thít, không biết là rên ri hay khóc...

Lâm Sang không quan tâm nữa, bây giờ cái hắn muốn chính là làm cô!!! Bên ngoài còn có cha mẹ Cúc, cảm giác kích thích không thôi!!! Bên trong căn phòng này lại chính là nơi cô lớn lên, cảnh vật nơi đây sẽ nhìn thấy hắn – người đàn ông của cuộc đời cô đang làm tình cùng cô ở mọi tư thế! Đang sở hữu thân thể của cô, có thể tùy ý chơi đùa... Ah

Nghĩ bao nhiêu đó thôi là thẳng nhóc của hắn lại dậy nữa rồi!

Lâm Sang lấy tay vén hết mái tóc của Cúc vào trong tay, chuẩn bị tiến hành lượt động thì bỗng nhiên nghe cô thỏ thẻ:

- Dừng... Ba má em sắp vô rồi... Dừng mà được không anh?! Lên Thành phố rồi Ông xã... Ông xã muốn gì... Em cũng... cũng...

“Ông xã muốn gì em cũng...” là câu nói có sự kích thích kèm hứa hẹn quá lớn đối với Lâm Sang lúc này! Hắn thật sự biết lúc này mình có làm cô cũng sẽ không thể tận hưởng được! Chỉ có đầu là kích thích quá độ mà thôi! Còn bây giờ cô đang nói là lên Thành phố cô sẽ chiều hắn! Chiều đây nghĩa là...

Hắn vội buông mái tóc cô ra, bỏ mặc cơ thể trần truồng mà nằm đè lên thân mình gầy gò của Cúc như để uy hiếp cô, hắn cắn vành tai cô hỏi nhỏ:

- Em nói cái gì?! Ông xã không nghe rõ à?!

Nói rồi còn dùng vật to lớn đẩy đẩy vào huyết thịt đang đầy nước của cô, chiếc bụng bằng phẳng bị cọ sát với ga giường tương đối mạnh làm cô hơi đau, mắt ần ần nước xin tha thứ:

- Em nói... Lên Thành phố rồi anh muốn gì em cũng chịu... Hức... Bây giờ đừng làm vậy được không?!

- Lên Thành phố anh muốn cỡi ngựa, nhưng chày thịt hơi to, em chịu cho anh cưỡi không? Hửm?! _ Lâm Sang nhắm mắt lại vô si tiếp tục lòn tay xuống xoa nắn bầu ngực sữa bị chèn ép.

- Chịu... _ Cúc ầm ừc trả lời, dù nhớ lại tư thế đằng sau hôm bữa đêm sâu cỡ nào cô rất sợ, nhưng cô còn sợ là làm tư thế đó ngay bây giờ! Vì bên ngoài là cha mẹ cô mà!

- Lúc đó ông xã không chỉ muốn cưỡi ngựa khắp nhà, ông xã còn muốn chơi nhiều thứ nữa, ông xã muốn lỗ thịt này của em chảy nhiều nước ra cho anh uống, còn muốn em nằm dạng chân ra cho ông xã làm, còn muốn em ướp trà cho anh nữa?! Chịu không?!

Nghe đến mấy chữ “ướp trà” cô cảm thấy không ổn nhưng ngoài kia nghe tiếng chân ba má cô đã đến cửa, tiếng gõ cửa cũng nặng nề vang lên mà gạt đầu đồng ý đại!

Lâm Sang được hứng còn muốn cô tiếp tục hứa, hắn cắn dãi tai nóng hổi của cô, dùng tay bóp mạnh đùi cô tiếp tục đòi hỏi:

- Nhớ lời em nói đó, lấy lỗ này của em ướp trà cho anh, nghe chưa?!

- Úm... Á...! Dừng! Anh hứa rồi mà! _ Cúc hoảng sợ đẩy hai tay định gãy mình nhưng nào ngờ dưới bắp đùi lại cảm nhận ran rát do bàn tay thô to của hắn:

- Anh muốn nghe em lặp lại! Nói là “Lên Thành phố rồi em sẽ cho ông xã cưỡi ngựa, cho ông xã chơi hết tình thì thôi, còn lấy lỗ nhỏ ướp trà cho ông xã nữa!” Mau lên! Không thì bây giờ

anh muốn cời em cho bá má xem... Ah...

Hắn cố tình kéo dài chữ “cho ba má” xem.

Ngoài cửa thì tiếng đập cửa càng dồn dập. Cúc hoảng sợ lập lại hết tất cả những từ vô si của hắn:

- Lên Thành phố cho ông xã cười, cho ông xã chơi cho tận hứng, còn còn... Còn dùng lỗ nhỏ của em ướp trà cho ông xã... Hức... Hức..

- Hai đứa thức dậy chưa?! Thức dậy rồi ăn sáng đặng lên Thành phố này! Cúc ơi! Lâm Sang ơi!

Thấy vẫn không tiếng trả lời, ba Cúc nói với mẹ cô để ông đi ra ngoài hè rồi vòng vào cửa sổ kêu hai vợ chồng nó! Chắc thằng Sang nó đi làm trên Campuchia về mệt quá nên ngủ say!

Cúc nghe thấy thế càng lúng lúng hơn, nào ngờ Lâm Sang còn vô si kéo tay cô hỏi:

- Em ướp trà cho ông xã bằng lỗ nhỏ nào? Hửm?!

Cúc đỏ bừng mặt lấy tay chỉ hắn cũng không chịu, hắn đòi cô phải vạch lỗ nhỏ ra cho hắn nhìn. Cúc sợ hãi đến mức mặt lúc đỏ lúc xanh nhưng sợ ba vào nên đành nhắm mắt lấy hai tay kéo hai mép thịt đầy cỏ cho hắn vừa lòng. Bên trên là lớp lông đen tuyền mềm mại, phía dưới là huyết thịt màu hồng phấn mấp máy không thôi đẩy nước nhờn trong suốt ra, sâu nữa là lỗ đen nhỏ cho hắn ra vào. Tường tượng bắt cô lấy từng lá trà chen vào lỗ huyết ướp cho mình mà Lâm Sang thật sự sung máu huyết! Hắn muốn đè cô ra mà làm bất chấp thể sự nhưng biết cô vợ này nhất định lúc đó sẽ sống chết cho hắn xem nên đành thôi! Hắn chỉ vuốt nhanh mấy cái cho bản thân thoải mái rồi nhìn Cúc sợ hãi rúc vào góc mà không ngại ngừng vô si nói thêm "Không cho anh thoải mái sao?! Muốn anh ép em ngâm nó sao? Hửm?". Còn cầm con quai vật đang yên ngủ kia lắc qua lắc lại, thấy Cúc nhắm mắt hắn không vui kéo cô vào lòng ôm hôn vài cái cho hả giận!

Biết ba Cúc sắp đến hắn lấy tấm chăn hoa hồng lớn trùm kín vai cô vào, rồi lúi đống quần áo nhét vào trong, bản thân mặc nhanh lại quần rồi ôm cô giả vờ ngủ...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chuyện xưa ở thành nhỏ

Tác giả:Thượng Phiến Nhục Thủy

Người dịch: Khuyết Lâm

Vệ Hy ôm lấy Mục Hâm Kỳ, chỉ lên xuống vài cái đã bay ra khỏi Lưu phủ, rồi chọt lách vào sâu trong một ngõ cụt.

Mục Hâm Kỳ còn chưa phản ứng lại trước sự thay đổi bất ngờ khi này, vừa mới đáp đất, còn chưa kịp hỏi Vệ Hy phát điên cái gì, thì đã bị đẩy lui về phía vách tường, môi lưỡi nóng hôi tràn ngập hơi thở nam tính, hết như đuôi giao long, khuấy đảo đầy dục trong vòm miệng, cướp đoạt nước bọt ngọt ngào.

Mục Hâm Kỳ bị một loạt những động tác này làm cho chấn động bối rối, đôi mắt trong veo mở thật to, không biết phải làm sao, mãi đến khi đầu lưỡi bị quán mứt cảm thấy hơi đau đón mới giật mình tỉnh táo lại, vội vàng vươn tay đẩy thân hình cường tráng đang đè trên người mình ra.

Chẳng biết thế nào mà Vệ Hy đem người vây lấy ở góc tường, hai cánh tay như lồng giam sắt siết chặt vòng eo thon nhỏ trong lòng, không hề lay động chút nào.

"A... Ừm..."

Tận đến lúc Mục Hâm Kỳ sắp không thở nổi nữa, Vệ Hy mới hơi hơi thả mẫn mà thoảng buông lỏng, nhưng chỉ cho nàng thời gian thở dốc trong chốc lát, thì lại lập tức phủ lên, môi lưỡi đuổi theo bám dính không rời, bắt mẫn sự trốn tránh của người trong lòng. Một bàn tay dọc theo đường cong xinh đẹp, chậm rãi lướt qua chỗ lồi lên trước ngực, cảm nhận được một nơi mềm mại phập phồng lên xuống, nắm ngón tay theo bản năng co lại, nhét tất cả vào trong lòng bàn tay, dịu dàng lại mang theo chút cấp thiết mà xoa nắn.

"Ừm... Đừng mà..." Mục Hâm Kỳ nghiêng đầu, trong con ngươi che phủ một tầng hơi nước, tình triều ồ ập trong cơ thể xôn xao cuộn cuộn, khiến nàng vừa sợ hãi, lại mơ hồ có chút chờ mong.

Vệ Hy không quan tâm giấy dựa nho nhỏ của nàng, nhìn xem xuân cung sống hơn nửa ngày trời trong gian phòng ngập tràn thời tình hương, hắn có thể nhìn đến tận bây giờ đã là cực hạn rồi, huống hồ hương thơm của người trong lòng không lúc nào không vương vít lấy tâm tư hắn, tản ra một loại ma lực chí mạng. Đôi con ngươi trong vắt, phản chiếu một cách rõ ràng hình ảnh bản thân gần như phát cuồng, Vệ Hy ôm lấy Mục Hâm Kỳ, vùi đầu vào căn cổ non mẫn, cố hết sức bình phục hơi thở dần trở nên nặng nề.

"Ngoan nào... Thả lỏng, ta sẽ không làm tổn thương nàng." Vừa nói vừa tiếp tục hôn mướt khuôn mặt xinh đẹp trước mắt, từ vàng trán đầy đặn, đến chiếc mũi nhỏ nhắn thẳng tắp, cánh môi anh đào mềm mại căng mịn, cái cảm khéo léo, cho đến căn cổ duyên dáng, dừng ở trước ngực no đủ.

Mục Hâm Kỳ nghe vậy, run lấy bảy liếc mắt nhìn bàn tay to lớn vẫn đang nắm lấy ngực mình, căn bản không dám tin tưởng lời nói của hắn, nhất là ngay lúc hắn cúi đầu, hôn lên phần đầy đặn của mình.

"Ừm..." Mục Hâm Kỳ cắn môi, cơ thể được bao bọc trong y phục dạ hành không khỏi dâng lên từng trận run rẩy, rụt bả vai lại không cho cái đầu trước ngực tiếp tục trêu chọc nàng.

Vệ Hy nhìn chăm chăm vào rãnh ngực lộ ra dưới cổ áo, đầy mắt đen kịt dần trở nên đỏ ngầu.

Mục Hâm Kỳ run rẩy cả người, hết như con mồi bị nhấn chặt dưới lòng bàn tay báo săn vậy, trốn cũng không trốn được, trong ngõ nhỏ tối tăm mờ mịt, bỗng nhiên vang lên tiếng vài bị xé rách, Mục Hâm Kỳ giật mình nhìn nhúm vài vóc trong tay Vệ Hy, bầu ngực trắng nõn run run trong gió đêm lạnh lẽo, giống như một đóa mai đỏ nở rộ trên nền tuyết trắng, làm người ta thương yêu.

Không một chút do dự, Vệ Hy há miệng ngậm lấy nhụy mai bên phải, không ngừng nhào nặn hôn mướt, tiếng nước chắc chắc trong ngõ nhỏ yên tĩnh trống trải càng có vẻ rõ ràng hơn hẳn.

"A! Đừng..." Cả người Mục Hâm Kỳ bị Vệ Hy siết chặt, mặc dù hai tay được tự do, nhưng hai bầu vú lại bị bàn tay nóng bỏng của nam nhân chộp lấy, cứ như trời sinh đã dính cùng một chỗ vậy, đẩy không ra mà tránh cũng không xong, chỉ có thể luống cuống níu lấy y phục bên vai nam nhân, khó chịu mà ngậm nga, vịn vẹo.

Trong lòng thương tiếc sự trúc trắc của Mục Hâm Kỳ, Vệ Hy dùng chút thần trí tinh táo ít ỏi còn sót lại, kiên nhẫn dẫn dắt, thôi thúc lửa nóng tình dục của nàng, đem nhụy mai bên phải ngậm mướt đến nóng hổi cứng rắn, rồi lại đổi sang một bên khác, dùng phương thương thông thả hết như vậy để thương yêu, cho đến khi trên mềm mại trắng nõn dính đầy nước bọt, những

vết đỏ chồng chất xen kẽ, trông vô cùng dâm mỹ, dụ dỗ người ta điên cuồng.

Mon trốn dọc theo cổ áo nát vụn, ánh mắt mê muội của Vệ Hy dõi theo phong cảnh mà tự mình chế tạo nên, hô hấp mới vừa bình phục lại dần nặng nề hơn, chợt đem y phục rách nát của Mục Hâm Kỳ hết thấy tuột đến tận hông, lại vươn tay lôi kéo đai lưng.

Mắt thấy bàn thân sắp bị lột sạch đến nơi, mà người nam nhân trước mắt vẫn giữ bộ dáng quần áo chỉnh tề, ngoại trừ đôi mắt đỏ sậm cùng vài sợi tóc rối loạn, so với dáng vẻ đạo mạo trang nghiêm thường ngày chẳng khác chút nào, Mục Hâm Kỳ có chút cảm hận mà thầm nghĩ nam nhân một trận, cái gì mà nguy hiểm từ, sắc lang, cảm thú tất cả đều đem ra hết, trong khi chính mình vẫn bị giam cầm trong lồng ngực rộng lớn, không may mắn động đậy được chút nào, Mục Hâm Kỳ không cam lòng, chỉ có thể giận dữ mà lôi kéo cổ áo của nam nhân, không hề có quy tắc hay cách thức nào mà chỉ tháo gỡ loạn xạ, lưu lại vài dấu ngón tay trên lồng ngực màu lúa mạch.

Loại trò đùa trẻ con này, đối với Vệ Hy mà nói không đau nhưng lại ngứa, một trận tê dại từ xương cột xuyên thẳng lên, khiến hắn không nhịn được thờ dài một cái.

"Ừm... Gấp gáp như vậy đối với nàng không tốt đâu."

Nghe thấy âm thanh trầm thấp từ tính của Vệ Hy, trong nháy mắt gương mặt của Mục Hâm Kỳ đỏ bừng lên, giống như bị ném vào trong chảo dầu vậy, hơi nóng phụt một cái xông thẳng lên trên.

"Người, người không biết xấu hổ!"

Động tác dưới tay của Vệ Hy không ngừng lại, đem vật che đây ít ỏi cuối cùng kéo khỏi người Mục Hâm Kỳ, vuốt ve cơ thể xinh đẹp mềm nhũn thom nức, thấp giọng cười khê: "Sắc đẹp trước mắt, khó lòng kiềm nổi, cần một mũi làm gì chứ." Mục Hâm Kỳ đỏ mặt, lấy hết dũng khí chống lại đôi mắt đen láy sâu hút dụ hoặc người khác của Vệ Hy, cố ý làm hắn khó xử: "Huynh lệnh đại nhân, ngài đây được xem là sử dụng tư hình đây!"

"A, tiểu phi tặc, bây giờ nàng vẫn mang tội trong người, không bằng cứ như vậy mà lấy công chuộc tội đi." Vệ Hy dứt lời, nghiêng người về trước, ngậm cánh môi đỏ còn đang vênh lên kia vào trong miệng, môi lưỡi mặc sức càn quét tựa như một trận cuồng phong bão táp, trực tiếp cướp đi toàn bộ hơi thở của Mục Hâm Kỳ, đầu óc choáng váng, mặc hắn hành động.

Bàn tay với những khớp xương rõ ràng mon trốn cặp móng non mềm tron nện, chạm đến nhụy hoa giấu mình trong bụi cỏ thơm, đang cuộn cuộn chảy ra mật dịch, lý trí căng chặt của Vệ Hy suyt chút nữa thì thiêu đốt, muốn cứ như vậy mà đè Mục Hâm Kỳ dưới thân mình, điên cuồng cắm vào trong hoa huyết mềm mại của nàng, nặng nề đâm vào, rồi lại hung hăng rút ra, khiến nàng phải khóc lóc cầu xin trong sự chinh phạt của mình.

Nhưng không thể... Không thể dọa hồng bé con non nót trong lòng được, tuy rằng không phải trước hoa dưới trăng[1] gì cho cam, nhưng cũng nên có ngày lành cảnh đẹp.

[1]花前月下: chỉ những nơi lãng mạn, nam nữ thường đến để tỏ tình hay tâm sự.

Vệ Hy đặt người chống trên vách tường, một tay nâng lên đùi ngọc trắng nõn thon dài, bất thành linh ngồi xồm xuống.

Mục Hâm Kỳ vẫn còn lạc trong sương mù mộng lung, chợt thấy hạ thân bị thứ gì đó quét qua, nóng nóng, mềm mại, khiến bụng nhỏ nhất thời sinh ra sự tê ngứa khó mà nhịn nổi, đợi đến khi kịp phản ứng đó là cái gì, Mục Hâm Kỳ duyên dáng hô to, vội vã muốn thu chân về, hai tay cũng hoảng loạn mà đẩy cái đầu đang vùi vào giữa đùi kia ra.

"A... Đừng mà đừng mà! Đi ra!"

Vệ Hy ôm khư khư lấy bắp đùi của nàng, vừa thấp giọng dỗ dành, vừa cường thế không cho nàng chạy trốn, hô hấp ấm nóng thổi ra trong lúc nói chuyện, không ngừng phả vào trong hoa huyết của nàng, khiến Mục Hâm Kỳ xấu hổ đến mức hận không thể tìm một khe nứt dưới đất rồi chui tọt vào đó.

"Tiểu phi tặc phải ngoan ngoãn một chút, ta sắp chịu không nổi nữa rồi, hường thủ thật tốt khoải cảm không gì có thể sánh kịp này đi, một lúc nữa là phải nếm chút khổ sở rồi."

Mục Hâm Kỳ vừa nghe xong, lại càng vùng vẫy dữ dội hơn, mặc dù nàng chưa trải qua việc đời, nhưng cũng hiểu được chuyện nam nữ rốt cuộc là như thế nào, huống hồ khi này còn chính mắt xem xong một màn xuân cung sống, tiếng rên rỉ khàn khàn như kiệt sức kia của Xảo Doanh vẫn còn quanh quẩn bên tai, đúng thật là khiến người ta phải khiếp sợ mà.

"Không ngoan." Đôi lông mày dài của Vệ Hy nhíu lại, vươn tay vỗ một cái lên cặp móng trắng bóng của Mục Hâm Kỳ.

Mục Hâm Kỳ sùng sốt, ngược lại vừa then thùng vừa ủy khuất, mặc kệ sắc mặt Vệ Hy như thế nào, bởi vì chỉ có một cái chân đứng trên mặt đất, một cái chân khác bị Vệ Hy gác trên vai, bèn dùng sức nâng gót chân nện xuống lưng của hắn.

"Người cái tên mặt người dạ thú này! Người thả ta ra!"

"Mặt người dạ thú?" Vệ Hy hí hí mắt, suy nghĩ cụm từ này một lúc, còn khá là thỏa mãn, "Từ này dùng cũng rất đúng, chẳng qua cũng nên để ta mặt người dạ thú trước rồi hãy xác thực chứ nhì." Vừa mới nói xong, Vệ Hy đã nhắm chuẩn mặt huyết đã lung lay nửa ngày trước mắt, bỗng nhiên phủ lên, đầu lưỡi hơi hơi đẩy vào vách trong non mềm, cảm nhận được cơ thể người phía trên run rẩy một trận, mật dịch thơm ngọt men theo lối đi tuần ra ngoài cuộn cuộn không dứt, dường như Vệ Hy vừa tìm được một nguồn nước ngọt ngào, không ngừng bú mút, liếm láp, thực tùy từ vị[1].

[1]食髓知味: đã ăn được một lần rồi thì cứ muốn ăn mãi, nói chung là nghiện đó.

Mục Hâm Kỳ đã không thể quan tâm nhiều như thế nữa, trong đầu như có ngàn vạn pháo hoa đang nổ tung, cơ thể cũng không còn là của mình, sức lực giống như bị hút đi vậy, cứ thế dần dần nhũn ra. Một tay khó nhọc cầm lấy bên môi, một tay hoảng loạn đan vào tóc Vệ Hy, bả vai chống trên vách tường, một đôi chân ngọc bị Vệ Hy vác trên vai, eo thon nâng lên tạo thành đường vòng cung xinh đẹp đến mê người.

Vệ Hy dọc theo cánh móng cong vênh, chậm rãi vuốt dần lên trên, siết chặt eo nhỏ không đầy một nắm tay, đưa miệng huyết đầy hương thơm càng đến gần môi mình hơn, hầu kết không ngừng nhấp nhô chuyển động, như muốn hút khô người ta vậy.

"Ừm... A... Xin người... Đừng... đừng mà... A!"

Hơi thở dồn dập gấp gáp, Mục Hâm Kỳ chỉ cảm thấy cơ thể mình không chịu nổi chế mà cứ run rẩy mãi, bụng nhỏ co rút một trận, qua nửa ngày vẫn chưa tỉnh táo lại.

Vệ Hy đứng thẳng người lên, bên môi vẫn lưu lại mật dịch sáng bóng, đến cả chiếc cảm tuấn mỹ cũng dính đầy vệt nước dâm mỹ.

Mục Hâm Kỳ thất thần nhìn hắn nuốt trôi, liếm sạch sẽ mật dịch bên môi, đôi mắt nhìn mình chăm chăm kia, giống như đẩy lên ngọn lửa hừng hực.

"Thật là thom..." Vệ Hy dùng ngón tay cái lướt qua môi dưới dính đầy mật dịch của mình, đôi mắt như sao trời lấp lánh, đưa đến bên môi Mục Hâm Kỳ, dùng giọng nói trầm thấp dụ hoặc nàng, "Mùi vị này thật khiến người ta khó quên, bảo bối có muốn tự mình nếm thử một chút hay không?". Đốt ngón tay thon dài vươn về phía miệng nhỏ vẫn đang thờ hồn hên, trực tiếp đưa vào, khuấy đảo lưỡi nhỏ thom mềm.

Mục Hâm Kỳ dần dần tỉnh táo, hàm răng khép lại cắn xuống ngón tay đang làm loạn trong miệng, đôi mắt long lanh nước còn trợn lên giận dữ nhìn kẻ đầu sỏ trước mặt.

Cảm nhận được đầu ngón tay hơi hơi đau đớn, đến cả lồng ngực Vệ Hy cũng không nhúu lại chút nào, cứ như là bị trúng tà vậy, màu sắc con ngươi lại càng sâu thêm một phần.

Mục Hâm Kỳ bị ánh mắt như chim ưng khóa chặt, mặc dù tận đáy lòng vẫn còn một âm thanh đang kêu gào "đẩy hẳn ra", nhưng tứ chi lại hết như bị đóng đinh, đầu ngón tay run rẩy níu chặt lấy y phục dạ hành của Vệ Hy.

Vệ Hy bắt lấy một bàn tay nhỏ nhỏ trắng mềm, đặt ở chóp mũi hít người nhẹ nhàng, sau đó dắt nó từ giữa phần hông của mình trượt xuống dưới, nhấn xuống nơi dừng quần đã trở nên căng trương, âm thanh rên rĩ trầm thấp phát ra từ trong cổ họng, mang theo lửa tình cuộn cuộn, như muốn thiêu cháy người ta.

Cảm nhận được vật đang nhảy lên trong lòng bàn tay, Mục Hâm Kỳ giật mình hoảng sợ, ngay lập tức muốn rút tay về, lại bị Vệ Hy chộp lấy mu bàn tay, chậm rãi vuốt ve chuyển trượt lên xuống cơn thịt gân mạch sôi sục.

Mục Hâm Kỳ thẹn đến mức đỏ bừng mặt, hơn nữa còn âm thầm kinh sợ, chỉ vì cây côn thịt kia bị ma sát vài cái, mà đã trương to thêm một vòng, mơ hồ nảy lên, dường như chỉ một khắc sau thôi sẽ phá vỡ vỏ bọc mà chui ra vậy.

"Um..." Vệ Hy rên rĩ một tiếng, dẫn dắt cổ tay non mịn lại khuấy động thêm vài cái, rút bỏ đai lưng rồi cởi quần của mình xuống, giữa bắp đùi rắn chắc hữu lực, một cây đại nhục bông màu đỏ tím đang thẳng tắp vênh lên giữa khu rừng rậm màu đen, bị bàn tay nhỏ bé của Mục Hâm Kỳ chạm vào, giật bắn xuống dưới rồi lại bùng bùng khi thể hướng lên trên.

Không có vật liệu may mặc ngăn cách, lòng bàn tay trực tiếp chạm đến cơn thịt nóng hổi gân xanh uốn quanh bao bọc, tay Mục Hâm Kỳ run rẩy càng dữ dội hơn, quyền chủ động bị tước đoạt, trong hốc mắt không khỏi ảm ướt long lanh.

Vệ Hy cúi đầu, vô cùng dịu dàng hôn lên đôi mắt ướt sũng, động tác trong tay cũng không dừng lại chút nào, bá đạo lại cường thế, cầm lấy cây gậy thịt thô to cứng rắn, dán vào âm hộ vẫn còn dính dính thông thả di động trước sau, khiến xương cụt Vệ Hy tê rần, suýt nữa là bắn tinh[2] luôn.

[2]一泄千里: trong trường hợp này thì mang nghĩa xuất tinh sớm=))))

Tiếng kinh hô mà Mục Hâm Kỳ phát ra theo bản năng mơ hồ pha lẫn âm rung, đầu mút căng tròn của cơn thịt thỉnh thoảng lại đâm vào miệng huyết của nàng, chỉ thiếu một chút nữa thôi thì sẽ chọc thủng lá chắn, một phát xông thẳng vào chỗ sâu.

Vệ Hy cắn răng, cọ xát đâm chọc nhẹ nhàng ở bên ngoài, tận đến khi dòng mật dịch ấm nóng tươi mới lại bắt đầu mở khóa nguồn, hai cánh tay đang ôm lấy Mục Hâm Kỳ bỗng nhiên siết chặt.

"Ai da!" Mục Hâm Kỳ đang bị trêu chọc đến tình triều khó nhịn, nửa người dưới đau xót, chỉ thấy Vệ Hy đã kiềm nén đến nỗi đứt mất sợi dây cương cuối cùng, đỡ lấy cơn thịt giữa háng mình cắm vào trong hoa huyết nhựa nước dồi dào.

Lối vào non nớt bị cây gậy lớn thiên phú dị bẩm của nam nhân căng ra, dọc theo vách trong trơn mềm càng chui càng sâu, mặc dù có mật dịch bôi trơn, nhưng vẫn không thể tránh khỏi nỗi đau phá thân, một chút lạc hồng nhỏ xuống, hơi thở ngọt ngào thêm sâu.

"Đau quá... Um..."

Mục Hâm Kỳ nhúu đôi mày mảnh, hàm răng cắn chặt cánh môi đã trở nên trắng bệch, lộ vẻ yếu đuối không giống thường ngày, Vệ Hy trông thấy, ngọn lửa tà ác trong lòng lần lửa không giảm, đôi mắt cường tráng thỉnh linh húc thẳng về trước, khiến cơn thịt cắm sâu vào trong thêm vài phần.

"A! Đau mà... Ô ô ô..."

Vệ Hy ôm lấy cơ thể thơm mềm ướt đầm mồ hôi, không ngừng hôn nhẹ an ủi bảo bối nhỏ đang khóc thút thít, chậm rãi mở rộng hoa huyết, khiến nàng quen dần với luật động vừa sâu vừa nặng này, nghênh đón vui sướng tột cùng không lâu sau đó.

Dưới sự dẫn dắt mạnh mẽ mà nhẫn nại của Vệ Hy, sự thoải mái của cao trào dần dần lấn át đau đớn khổ sở, vách trong chặt khít bị cơn thịt xoạc mở trở nên co rút thu hẹp, đem thân gầy thô to kia càng hút càng chặt, sâu trong huyết thịt dường như cảm nhận được sự thô to rắn chắc của thứ vật này, không thể đè nén cảm giác ngứa ngáy không ngừng dâng lên, theo bản năng lại mút vào, âm thanh rên rĩ trầm thấp từ trong vòm miệng phát ra.

Vệ Hy cảm nhận được sự thay đổi trong thân thể nàng, sức lực cắn rút của cơn thịt nặng thêm từng chút một, giống hệt như mãnh thú vừa được tháo mở gông xiềng, tốc độ cũng ngày một nhanh hơn.

"Ba ba ba... Phốc phốc phốc... Ba ba..."

Âm thanh dâm mỹ giữa sự va chạm da thịt vang lên trong ngõ hẻm chật hẹp, đến ánh trăng cũng lây nhiễm sự mập mờ ám muội. "A a... Ô... Chậm chút... Um..."

Cho dù có bị dục vọng hun đúc đến nỗi toàn thân phát nóng, Mục Hâm Kỳ cũng không dám kêu ra tiếng, chỉ có thể cắn chặt mu bàn tay dần xuống âm thanh, lại bị nam nhân liên tiếp cầm đứt đến điên cuồng làm cho rung lắc không thôi, chỉ có thể vươn tay ôm lấy bả vai của nam nhân, cắn chặt môi khẽ ngậm nga.

Vệ Hy hôn mút môi thơm, vuốt lười liếm láp môi dưới trắng bệch, thờ hờn hờn ép nàng mở miệng.

"Kêu ra đi, kêu cho ta nghe."

"Um... Không muốn!" Mục Hâm Kỳ lúc lắc đầu, sống chết không theo.

Vệ Hy không nói, khỏe môi chậm rãi cong lên, cúi đầu nhìn xuống eo nhỏ bị mình siết chặt, mạnh mẽ đưa hông, ba một cái đem cả cây côn thịt vừa mới rút ra cắm thẳng vào tận bên trong.

"A!" Cả người Mục Hâm Kỳ run bắn bật, sợ hãi thét lên, thấy ý cười xấu xa của Vệ Hy, liền vươn tay cào hấn, nhưng Vệ Hy lại húc một cái thật sâu, trực tiếp đâm nàng đến nhũn cả ra.

"A! A! Dừng lại... A.. Dừng mà... Sâu quá..."

Đến cả tiếng rên rĩ khóe kêu nũng nịu cũng giống hệt như xuân dược chí mạng, khiến dục hỏa trong người Vệ Hy bốc lên ngùn ngụt, tuân theo bản năng sáng khoái của mình, một cái lại một cái, cả cây côn thịt rút ra, rồi lại cắm ngập vào, chống đỡ trên thịt mềm bên trong nghiền nát từng vòng một, sau lại rút ra, cứ thế hết lần này đến lần khác, khiến Mục Hâm Kỳ bị đâm đến nghẹn ngào hô khóc, miệng huyết non nớt bị hấn ma sát đến mức sưng đỏ cả lên, nhụy hoa căng trương vẫn đang chặt chẽ bao bọc cơn thịt màu tím sẫm, trông vừa đáng thương vừa khiến người ta muốn dùng mà không được.

Giờ khắc này nếu như có người bước ngang đầu ngõ, nhất định sẽ nhìn thấy nam nhân cao lớn mạnh mẽ đang ôm lấy ý trung nhân xinh đẹp ướt át trong lòng, ép sát vách tường hung hăng đâm chọc, trong khuỷu tay rắn chắc là một đôi chân ngọc bị cầm đến độ không ngừng lay động, tiếng ngậm nga nغم mại không thể chịu nổi thỉnh thoảng lại phát ra, trêu người bốc hỏa.

Đáng tiếc sẽ không có người xuất hiện trong đêm khuya yên ắng này, may mắn nhìn thấy một màn vô cùng xuân sắc như vậy, cũng ý vào điều đó, nên Vệ Hy mới không kiêng nể gì cả,

nặng nề cấm dứt chốc lát, lại không biết đủ là gì đứng thẳng dậy, ngậm lấy cánh môi anh đào mút hôn một trận, tiếng nước chặc chặc trộn lẫn vào trong âm thanh va chạm ba ba của da thịt, khiến bầu không khí nóng bỏng như càng bị đốt cháy thêm.

Vệ Hy liếm mút chiếc cằm dính đầy nước bọt của người trong lòng, rốt cuộc cũng chịu thả người trong khuỷu tay xuống, không ngừng chuyển động eo thân nhẹ nhàng đâm vào vài cái, mới đem cự lực đang ần như gió cuốn kia từ trong hoa huyết rút ra ngoài.

Hai chân Mục Hâm Kỳ run rẩy, giữa đùi ề ảm như muốn nhũn ra, căn bản là đứng không vững, trong lòng có cái gì chẳng nữa thì cũng không còn hơi sức đâu mà đi đánh tên nam nhân ra về đạo mạo trước mặt này đây!

Vệ Hy ôm lấy thân thể trơn mịn, thuận thế lật ngược người ta một cái, để nàng chống hai tay trên vách tường, nhếch cao mông nhỏ mượt mà trơn bóng, nắm lấy gáy thịt to lớn vẫn cứng rắn như cũ, cọ xát tìm kiếm lỗi vào.

Mục Hâm Kỳ vừa tỉnh táo lại, cảm giác được động tác của người phía sau, cuống quýt muốn nâng người lên, lại bị hai tay nam nhân kéo một cái, chột thẳng eo húc về trước, hung ác chui ngập vào trong.

"A... Ừm..." Suýt chút nữa thì Mục Hâm Kỳ không thể thở nổi, nước mắt động tình tràn mi, khoái cảm từ trong chưa xốt dâng lên, chỉ một lát đã vút mũ đầu hàng, không còn quan tâm thứ khác nữa.

"Ừm... Xuýt, thả lỏng chút! Muốn kẹp chết ta sao!"

Bất mãn vì đại bảo bối của mình ra vào khó nhọc, Vệ Hy nhú mày, vỗ nhẹ một cái lên cặp mông trắng bóng trước quần, hông eo đóng đưa căng mở huyết nhỏ chặt khít.

"Ừm..." Cái tên cầm thú không biết xấu hổ này!

So với chút đau đớn còn con con bị đánh này, Mục Hâm Kỳ lại càng cảm thấy nhục nhã nhiều hơn, bĩu môi không phục đáng về đã chiếm được tiện nghi mà còn khoe mẽ của hân, bèn không muốn cho hân được như ý. Trong lúc bị khai phá khi này, hoa huyết cũng đã tỉnh hội được tình túy, trúc trắc co rút huyết thịt, không ngừng xoắn chặt cón thịt đang xâm nhập, khiến nó nửa bước cũng khó đi.

"Xuýt..." Bên trong huyết nhỏ vừa được khai phá vốn đã siết chặt rồi, bị Mục Hâm Kỳ rấp tâm kẹp một cái, truyền đến một trận căng đau, cảm nhận được ý xấu của Mục Hâm Kỳ, Vệ Hy giận quá hóa cười, "Đây là nàng tự tìm đấy nhé."

Vừa dứt lời, Mục Hâm Kỳ còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, Vệ Hy đã giữ chặt lấy eo nàng, cái mông rung động, giống như cuồng phong bão táp mà cấm dứt không ngừng, cón thịt thô to kia ra ra vào vào, gần như không thể nhìn rõ đáng về ban đầu của nó. Mật dịch trong suốt bị tốc độ đâm chọc nện thành bọt trắng, bắn tung tóe khắp nơi, vẩy dính trên phần lông đang quấn vào nhau của hai người, vô cùng dâm mỹ.

"A a a a!" Ngoại trừ tiếng rên rỉ dồn dập, căn bản là Mục Hâm Kỳ không thể nói được một chữ nào để cầu xin Vệ Hy chậm lại. Hai tay chống trên vách tường, bộ ngực trắng nõn va vào nền gạch lạnh băng, theo bản năng lùi người, nhưng phía sau lại là sự tiến công điên cuồng của nam nhân, nếu không phải bàn tay to lớn trên eo gắng sức giữ lấy nàng, có lẽ sớm đã mềm nhũn ngã xuống đất.

"A... Vệ Hy... Ô ô... Ta sai rồi ta sai rồi... Nhẹ... A... Nhẹ một chút... Chậm lại... A a a!"

Mục Hâm Kỳ chính là dạng người ần mềm sợ cứng.

Vệ Hy nhìn rõ điểm này, không đếm xỉa đến sự cầu xin của nàng, một tay cố định eo thon hung hăng thúc về phía trước, một tay vuron lên, nắn bóp hai vú không ngừng rung lắc.

"Ừ... Biết sai là đũa bé ngoan, chẳng qua biết sai thì phải sửa sai, có đúng hay không?" Vệ Hy nói đến thân nhiên, nhưng động tác thẳng tiến hung ác dưới hông lại vạch trần nội tâm không mấy bình tĩnh vào giờ khắc này của hân, dục vọng mãnh liệt thiếu đốt trong đôi mắt đen kịt, lộ ra cảm giác đặc biệt yêu mị.

"Ồ... Ta sửa... ta sửa mà... A ừm..."

Mục Hâm Kỳ không dám giờ trò khôn vặt nữa, Vệ Hy nói cái gì thì chính là cái đó, cũng không nghe rõ trong lời nói của hân rốt cuộc mang ý nghĩa gì, đã cuống cuồng thừa nhận. Sự rút cấm bắt quy tắc trong cơ thể, kéo theo khoái cảm gần như là chìm ngập, khiến nàng không tránh khỏi sợ hãi.

"Ng Sloan~" Vệ Hy tạm dừng động tác, cúi người tiến gần đến bên tai Mục Hâm Kỳ, lồng ngực khỏe mạnh dính sát sống lưng mịn màng của Mục Hâm Kỳ, trên mặt là nụ cười nhàn nhạt như kiểu trẻ nhỏ dễ dạy, "Biết sai mà sửa là tốt rồi, tiếp đến... là ban thường."

"A--!! A a a a..."

Mục Hâm Kỳ mở trừng mắt, cả cơ thể ngã nhào về phía trước, bên trong hoa huyết nháy mắt bị căng đầy, quy đầu cứ thế mà húc thẳng vào hoa tâm, một trận run rẩy từ lòng bàn chân truyền lên, hoa dịch giống như không bị khống chế nên dốc sức tuôn ra, tí ta tí tách nhỏ xuống tạo thành một vùng nhỏ bên chân, Mục Hâm Kỳ co người, mặt áp vào gạch đá, đôi mắt tròn trất thần mở to.

Vệ Hy căng chặt đôi mông, giữ vững tinh quan, đợi đợt co rút cao trào bên trong vách thịt qua đi, lại thừa thắng xông lên.

"Phốc thử phốc thử... Ba ba ba... Thử... Thử..."

"Ồ ô ô... A a a... Dừng lại... A a... Ôi, trời ạ... Ừm... Không... không muốn nữa..." Cao trào của Mục Hâm Kỳ còn chưa kịp lắng xuống, đã bị đâm rút mãnh liệt, không chịu đựng nổi mà cất tiếng ngậm nga mềm mại.

Vệ Hy nghe thấy, không hề mềm lòng chút nào, càng thấy nàng gầy dụa, hân càng hưng phấn, phần dưới háng dán chặt lấy miệng huyết ướt át, một khác cũng không muốn rời xa, hơi hơi rút ra rồi lại nhanh chóng cắm vào trong, ba ba ba đánh vào mông thịt, khiến màu da trắng nõn bị đâm đến mức sưng đỏ cả lên.

"A... A ha... Ừm... A a a..." Ngón tay chống trên vách tường của Mục Hâm Kỳ không khỏi cuộn tròn, như muốn tìm được một nơi có thể bám víu, đưa nàng thoát khỏi sự cấm rút điên cuồng ở phía sau.

"Ách... Hô..." Hô hấp của Vệ Hy trở nên hỗn loạn, đầy mắt giãn đầy tơ máu đỏ sẫm, tinh dịch nóng hôi dưới háng đến tận bây giờ vẫn chưa bắn gần như sắp phá thùng miệng mà ra.

Nhưng vẫn không đủ... Vĩnh viễn không đủ, huyết thịt non mềm gắng gượng bám vào gáy thịt, hết như hoa thò tỉ[1] vậy, quấn quanh xương cốt, khiến người ta thực tùy tri vị.

[1]菟丝花: là một giống tầm gửi, sống nhờ cây khác.

"Ba! Ba! Ba!"

"A! A! A!"

Vệ Hy không biết mệt mỏi mà vũ động thanh kiếm thô to dưới háng, hai cái túi màu nâu cũng theo đó mà va đập vào bờ móng trắng nõn, dịch nước đầm đìa, dường như chỉ hơi dùng sức một chút thôi thì sẽ có thể nhét hết tất cả vào trong.

"Ách a... Ô ô ô... A a a" Âm thanh Mục Hâm Kỳ khàn khàn, muốn mở miệng cầu xin nam nhân dừng lại, nhưng lại sợ khiến hắn càng thao làm mãnh liệt hơn, bèn thăm dò xoay đầu nhìn nam nhân bằng đôi mắt ngắn lệ úy khuất mỏng lung, trông mong vào lòng từ bi của hắn.

"Yêu tình..." Vệ Hy nhìn thấy ánh mắt sáng trong của nàng, đáng vẻ rụt rè khiếp sợ, chỉ chốc lát cây gậy thịt thô to đang rong ruổi trong huyết nhỏ lại trướng thêm vài phần, không khỏi mắng thầm một tiếng, căn rằng nghiêng lợi siết chặt eo thon, liều mạng thúc vào trong, gậy thịt trái xoay phải chuyển trong mặt huyết, một lần lại một lần lật xoáy khuấy đảo.

Hắn vốn đã hít phải thôi tình hương rất lâu ở chỗ Lưu Nghĩa, nhịn đến vừa rồi mới giải được chút khát, nhưng vẫn còn chưa bản tính, được tính còn lâu mới giải hết, chẳng may tiểu nữ nhân không biết sống chết này, câu dẫn hắn khắp mọi nơi, bây giờ cả thân tà hòa như muốn đốt người, dù cho có lòng thương tiếc đi nữa cũng không cách nào dừng lại được.

Mục Hâm Kỳ không biết rõ thật hư ra làm sao, không hiểu tại sao thỉnh linh hắn lại phát điên, bị cách cấm chọc không muốn sống này dọa đến bật khóc thút thít.

"Ô ô ô... Cứu mạng... Úm a a a... Cứu với..."

Vệ Hy một tay túm lấy thân thể bị dịch về trước của nàng, khom lưng phốc thử phốc thử chỉ mặc sức cảm rút, môi lưỡi ẩm nóng liếm mát dọc theo sống lưng xinh đẹp, lưu lại từng đốm từng đốm ấn ký ái muội. Hai cơ thể ướt đầm mồ hôi quấn siết dây dưa một chỗ, không ngừng rung động, lắc lư, xóc nảy, hiện lên một tầng ánh nước mập mờ dưới trăng.

"A a a... Không được rồi... Úm a... Không... A a a..." Mục Hâm Kỳ kêu khóc liên miên, chỉ cảm thấy eo lưng đau đớn như sắp đứt rồi, nơi giữa hai đùi lại càng chua xót không thôi, hai chân run rẩy, sự co rút vừa quen thuộc vừa xa lạ từ trong dừng đọng lại một lần nữa đánh úp toàn thân.

"A -- A a a!"

"Ách..." Sống lưng Vệ Hy đè xuống, bắt lấy cặp móng trắng mịn bởi vì cao trào mà lay động của Mục Hâm Kỳ, hung hăng đâm vào chùng một trăm cái, một lần cuối cùng nặng nề húc thẳng vào sâu trong hoa huyết, chống đỡ thân thể rung rung của nàng, bắn một luồng tinh dịch nóng bỏng vào tận bên trong.

Mục Hâm Kỳ ngẩng lên khuôn mặt xinh đẹp, run rẩy thờ dốc, đôi mắt to tròn long lanh như vừa được nước mắt gội rửa, càng thêm trong vắt mê người. Suy nghĩ sâu xa cũng đã bị vui đập đến tan thành mảnh nhỏ, không biết người ở phương nào, không biết đêm nay đêm gì.

"Hô... hô..."

Vệ Hy ôm lấy thân thể mềm mại xụi lơ dựa vào vách tường, bàn tay to dọc theo sống lưng ẩm ướt mồ hôi của người trong lòng, vỗ về an ủi.

Ánh trăng lên lút giấu mình vào trong đám mây, để lại ngõ hẻm mờ tối, cùng với tình nồng hồi lâu chưa dứt.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoảng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thế thân cảnh nóng

Edit+ Beta: Kỳ Vân

Lâm Tiêu Tiêu không phải là lần đầu tiên làm thế thân giường diễn như vậy, trước màn ảnh, chuyện làm trò cời quần áo trước mặt nhân viên công tác này, cô đã sớm như là ngựa quen đường cũ.

"A Uyển, em thật sự nghĩ kỹ rồi sao?" Thẩm Thư Lạc dùng ánh mắt nhu hòa nhìn cô, hắn mặc một thân tây trang màu đen, hiện ra dáng vẻ một thư sinh nho nhã cầm đũa.

Đóng loa thể, nên Lâm Tiêu Tiêu không có lời kịch. Cô đưa lưng về phía màn ảnh, đối mặt với Thẩm Thư Lạc trên sofa, cời bỏ nút áo sườn xám, cầm quần áo bỏ xuống. Cô chậm rãi đi lên phía trước, cả người trần trụi ngồi trên đùi Thẩm Thư Lạc.

Dựa theo kịch bản, Lâm Tiêu Tiêu nắm lấy tay hắn, ấn ở trên bộ ngực trần trụi của cô. Máy quay sẽ cường điệu quay chụp thân thể của cô, nhưng sẽ không quay đến mặt cô, bởi vậy chỉ có Thẩm Thư Lạc mới thấy được gương mặt phỉ hỉ của cô.

"Khán trương sao?" Thẩm Thư Lạc dùng giọng nói thấp đến mức chỉ có hai người bọn họ mới có thể nghe thấy, nhẹ nhàng hỏi.

Lâm Tiêu Tiêu ngoài ý muốn, hắn thể nhưng nói chuyện với cô, rốt cuộc thì đối phương là anh để nổi tiếng từ thời thiếu niên, mà cô cũng không phải là một diễn viên nhỏ tuyến mười tám[1] —— chẳng qua là chỉ là một thể thân nhỏ bé không đáng kể mà thôi. Cô sững sốt trong chốc lát, mới thấp giọng nói: "Không phải."

[1] Diễn viên nhỏ tuyến mười tám: đại khái là diễn viên quần chúng, diễn viên phụ.

"Yên tâm, kỹ thuật của tôi rất tốt." Thẩm Thư Lạc cười cười. Kỹ thuật? Lâm Tiêu Tiêu còn chưa kịp phản ứng lại, đối phương đã lập tức cúi xuống ngậm lấy đầu vú của cô, tức khắc, một trận tê dại chạy dọc theo sống lưng.

Phái diễn giống như là có tình cảm mãnh liệt, trừ phi đạo diễn có ý yêu cầu, thì bình thường cũng chỉ là diễn sơ sơ thôi, giống như hôn môi cũng chỉ là môi chạm vào một chút, mà không thật sự hôn lưỡi. Nhưng Thẩm Thư Lạc không phải đơn thuần ngậm lấy, hắn không dùng kỹ xảo mà là dùng đầu lưỡi liếm láp trên ngực cô, dẫn tới cô sượt chút nữa kêu ra tiếng.

"A Uyển, nếu hiện tại em hối hận thì cũng đã chậm." Thẩm Thư Lạc ngẩng đầu lên, trong miệng nói ra lời kịch, nhưng ánh mắt lại thâm trầm đến đáng sợ.

Hắn đem cô bế lên, ném vào trên giường lớn. Phía dưới giường có đệm lò xo và chấn rất dày, mặt Lâm Tiêu Tiêu bị quăng ngã ở bên trên, như là lạc vào chín tầng mây.

Cô không phải là diễn viên chuyên nghiệp, nên không biết diễn kịch, cũng không học được cách quản lý cảm xúc trên mặt. Cô có chút xuất thần nhìn Thẩm Thư Lạc kéo cà vạt, cời áo sơ mi và tây trang ra, cuối cùng lộ ra cơ bụng rắn chắc. Trách không được có người nói Thẩm Thư Lạc đóng phim thường nhập vai rất tốt, lúc trước vì phải diễn vai người bị bệnh trầm cảm mà hắn liền làm người gầy đi ba mươi cân, hiện giờ vì diễn vai sát thủ dân quốc nên lại luyện ra cơ bụng tám múi, Lâm Tiêu Tiêu đang miên man suy nghĩ, đột nhiên cảm giác có cái gì đó cứng rắn ở dưới hạ thân của cô. Nghĩ đến cô đang cùng với anh để đang nổi tiếng tiếp xúc thân mật như vậy, cô một nửa là hưng phấn, một nửa là e lệ đỏ mặt. Lúc cô còn đang phát ngốc, cả người Thẩm Thư Lạc liền đè ép lên người cô. Hắn nắm lấy cổ tay cô, đem đôi tay cô giam cầm trên đỉnh đầu, sau đó bắt buộc động tác đang giao hợp, từng cái dục vào cô.

Lâm Tiêu Tiêu làm bộ như nhìn trần nhà, nhưng kỳ thật là dùng dư quang trộm liếc nhìn Thẩm Thu Lạc, hình dáng hần rõ ràng, mặt mày đặc biệt sạch sẽ, có một loại khí chất đặc thù nói không nên lời.

Thẩm Thu Lạc một bên làm động tác liên tục, một bên cúi xuống gần bên tai cô, nhẹ nhàng thổi một hơi: “Hay là làm thật thử xem?”

Lâm Tiêu Tiêu sững sốt, theo bản năng quay đầu lại nhìn hần, lại bất ngờ trực tiếp hôn trúng môi hần. Thẩm Thu Lạc tựa hồ cười cười, không đợi cô phản ứng, đã trực tiếp hôn đáp trả lại cô. Một tay hần phủ lên ngực cô, một tay hướng về phía giữa hai chân cô thăm dò.

“Ngô.” Bởi vì miệng cô bị hần ngăn chặn, Lâm Tiêu Tiêu chỉ biết trừng lớn đôi mắt tỏ vẻ kháng nghị.

Thẩm Thu Lạc ngoảnh mặt làm ngơ tăng thêm lực đạo, rất nhanh khoái cảm ở đầu vú cô đã đến cực hạn. Một cổ khoái cảm theo xương sống men lên đầu Lâm Tiêu Tiêu, cô tâm viên ý mã nhìn mặt Thẩm Thu Lạc gần trong gang tấc, nỗ lực ảm nhận tiếng rên rỉ vọt tới bên miệng.

Nơi tư mật giữa hai chân dần dần chảy ra dâm thủy, Thẩm Thu Lạc dùng ngón tay dính dính, sau đó thử đem ngón giữa vói vào trong tiểu huyết cô.

“Ừm...”

“Rên nhỏ một chút, tuy rằng mọi người đã đi ra hết, nhưng đạo diễn vẫn còn ở đây, đừng lớn tiếng.” Thẩm Thu Lạc thấp giọng nói.

Lâm Tiêu Tiêu cắn chặt môi dưới, nhắm mắt lại nỗ lực chịu đựng. Nhưng giống như là khi đôi mắt cô nhắm lại, thì các giác quan khác sẽ càng rõ ràng thêm. Cô cảm thấy một cái gì đó xa lạ ở bên trong cơ thể cô ra vào vào, ngẫu nhiên xẹt qua điểm mẫn cảm, dẫn tới một trận run rẩy. Dâm thủy dưới thân càng lúc càng nhiều, giống như là nói thay chủ nhân nó đang dục cầu bất mãn.

Cô nghe thấy Thẩm Thu Lạc nhẹ nhàng cười, sau đó liền cảm thấy có một đồ vật nóng bỏng để ở trước miệng hoa huyết. Bỗng nhiên, cô lập tức tỉnh táo lại, vội vàng ra tiếng ngăn cản: “Từ từ!”

“Làm sao vậy?” Đạo diễn ở phía sau máy quay nhô đầu ra dò hỏi.

“Không có việc gì.” Thẩm Thu Lạc trả lời.

Vừa dứt lời, hần liền động thân một cái, đem dương vật đâm vào trong thân thể của cô.

“A...” Lâm Tiêu Tiêu cuống quýt gượng tay bưng kín miệng mình.

Thẩm Thu Lạc một chút cũng không cho cô cơ hội thở dốc, từng cái đụng vào cô, một chút lại sâu hơn một chút. Mọi người đã đi ra khỏi phim trường, nên lúc này rất an tĩnh, đến tiếng cây chầm rơi xuống cũng nghe thấy được rõ ràng, huống chi cái này là tiếng bạch bạch bạch làm người khác phải mặt đỏ tim đập.

Thiết giả giường ở dưới thân Lâm Tiêu Tiêu, theo động tác của Thẩm Thu Lạc, mà phát ra tiếng “kéo kẹt kéo kẹt” ầm ĩ.

Kích cỡ của hần lớn kinh người, mỗi lần tiến vào đều hung hăng đụng vào bên vách trong của cô, mỗi khi đỉnh ở chỗ sâu nhất, đều làm cô nhịn không được muốn kêu ra, nhưng cổ tình đây là ở phim trường, làm sao dám thật sự kêu ra tiếng. Thẩm Thu Lạc bề ngoài nhìn nho nhã, nhưng ở trên giường lại không có một chút văn nhã nào. Khi tần suất thọc vào rút ra càng ngày càng cao, cô bị khoái cảm đánh sâu vào đến chân cũng mềm nhũn, về mặt có chút tan rã đuôi tay xoa ngực hần.

Thẩm Thu Lạc thuận thế đem người cô kéo lên, để cô ngồi ở trên người mình, còn hần thì nằm lại trên giường.

Lâm Tiêu Tiêu cảm thấy cô giống như sắp khóc rồi, cả người cô giống như là ngồi trên một cái mô-tô cường lực. Dương vật thô dài của Thẩm Thu Lạc không ngừng đỉnh ở trên tiểu huyết của cô, tăng cường độ thọc vào rút ra làm cô một thân sáng khoái, nhưng cái này so ra lại kém với hoa huyết đang chảy ra ái dịch của cô. Tư thế của bọn họ mang theo chất lỏng trong suốt lại hơi sền sệt, theo dương vật hần nhắm thẳng chảy xuống, ở trên khăn trải giường lưu lại một ấn ký rất rõ ràng.

Người cô ngồi trên người hần, bởi vậy tiểu huyết của cô lần lượt bị khai phá như thế nào, cặp ngực trắng nõn bị đóng đưa trên dưới như thế nào, hần đều có thể nhìn thấy rất rõ ràng.

“Không... tôi từ bỏ.” Lâm Tiêu Tiêu bị hần đâm tới mức chỉ có thể nói ra những từ nhỏ nhặt.

Thẩm Thu Lạc hai tay đỡ lấy hông cô, bắt đầu dĩ nói: “Nếu không tiếp được nữa vậy thì để tôi đi.” Hần đỡ hông cô, đem dương vật thô dài chậm rãi rút ra, ma sát ở miệng huyết tràn đầy ái dịch, sau đó hung hăng đỉnh vào.

“A...” Đột nhiên không kịp phòng ngừa bị xâm nhập, làm Lâm Tiêu Tiêu thất thanh kêu lên, “Tôi thật sự không được, mau đi ra.” Cô duỗi tay đẩy hần, cùng lúc đó tiểu huyết cũng đi theo mà co rút lại một chút, dương vật đột nhiên bị xoắn lấy gắt gao, bức Thẩm Thu Lạc đến mức hần hiếm thấy mà nhăn mi lại.

“Thật sự từ bỏ sao?”

“Ừm... từ bỏ.”

Lâm Tiêu Tiêu mỗi lần muốn kết thúc, tiểu huyết đều sẽ theo bản năng mà co chặt lại, chặt đến mức làm Thẩm Thu Lạc nhăn nạy vô cùng vất vả. Hần duỗi tay nhéo xuống âm để đang sưng to của cô, cười nói, “Vậy cô đếm tới 100, chúng ta liền kết thúc.”

Tiểu huyết bị một cây quai khổng lồ cấm vào, âm để đang đứng thẳng lại bị tùy ý vuốt ve khiêu khích, hiện tại Lâm Tiêu Tiêu sớm đã bị khoái cảm tàn sát bừa bãi đến quân lính tan rã, chỉ có thể ngoan ngoãn đếm: “1... 2... 3...”

Lúc Lâm Tiêu Tiêu đếm tới một trăm, Thẩm Thu Lạc đột nhiên rút dương vật ra, bắn ở trên khăn trải giường dưới thân.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tình sắc dụ hoặc (np)

Chứng minh xứ nữ là có ý tứ gì?

Tần Mặc nhíu nhíu mày: “Vì sao muốn làm loại chứng minh này?”

Mặt Tiểu Dao lại đỏ, nói một câu không liên quan: “Bác sĩ Trương, giọng anh thật dễ nghe.”

Sắc mặt Tần Mặc lập tức trầm xuống, cho rằng cô chính là tới câu dẫn mình, không nghĩ tới Tiểu Dao lại nói: “Em phải mang thai hộ, đối phương yêu cầu nhất thiết là xử nữ, cho nên... Bác sĩ Trương, anh sẽ khinh thường em sao?”

Tần Mặc không nói chuyện, hóa ra là muốn mang thai hộ, nhưng không biết vì sao, sau khi biết cô không phải tới câu dẫn mình, trong lòng vậy mà có vài phần hụt hẫng.

Hắn đi qua, liền đứng ở mép giường, Tiểu Dao hít sâu một hơi, khép lại hai chân, buông tay ở trước ngực ra.

Tần Mặc còn chưa kịp thưởng thức âm hộ tuyệt mỹ không có nửa sợi lông, tầm mắt đã bị đầu vú cô hấp dẫn qua.

Quả nhiên, chờ cô buông ra tay xong, người đàn ông nhìn hai viên đầu vú hồng nhạt, liền hận không thể lập tức mút một cái.

Tần Mặc chỉ cảm thấy lập tức miệng đắng lưỡi khô, không nghĩ tới mình thế nhưng cũng sẽ có dục vọng như vậy, nhìn đầu vú phàn hồng run nhè nhẹ, còn thịt lại lớn hơn vài phần.

“Anh là bác sĩ, không cần thiết khinh thường bất kỳ ai.” Nhưng ánh mắt hắn nhìn cô, lại rõ ràng mang theo một tia không vui, cô gái trẻ tuổi như vậy, thân thể đẹp đẽ như vậy, thế nhưng muốn mang thai hộ!

Tiểu Dao cắn môi dưới, cúi mặt, nâng lên hai vú: “Bác sĩ Trương, anh kiểm tra đi, em... vú không có bị đàn ông sờ qua, em không có nói dối.”

Cô đang mời hắn kiểm tra vú!

Tay Tần Mặc ma xui quỷ khiến dừng trên nhũ hoa, chỉ là nhẹ nhàng nắm chặt, Tiểu Dao liền nhịn không được kêu sườn một tiếng.

Còn thịt Tần Mặc dưới háng trong nháy mắt liền trướng, trướng phát đau, muốn nâng chân cô gái này lên, dùng sức cắm vào. Thù tính của hắn, cũng vì một tiếng kêu sườn của cô gái, hoàn toàn dâng lên.

Nhưng hắn là đàn ông có lý trí, kể cả còn thịt sắp đem quần nứt vỡ, mặt ngoài thoát nhìn vẫn không có một chút biểu tình, đáng về thực lạnh lùng.

Đôi mắt Tiểu Dao đương nhiên có thể thấy được, chỉ là không dám cho hắn biết mình đang lừa hắn: “Trương, bác sĩ Trương, có... Có vấn đề sao?”

“Không biết.” Ngờ khi Tần Mặc có chút lạnh, đôi tay đặt trên vú cô, dùng sức xoa xoa. Hắn giống như mang theo một chút thái độ trừng phạt, một cô gái đương tuổi thanh xuân lại muốn mang thai hộ cho đàn ông, có phải hắn tức giận vì cô không có tự trọng hay không? “A...” Tiểu Dao khẽ kêu một tiếng, lập tức cắn môi mòng, không cho chính mình lại kêu ra.

Tần Mặc lại như là có ý muốn tra tấn như vậy, đôi tay tăng thêm lực đạo, thậm chí, đầu ngón tay bóp chặt đầu vú, dùng chà đập một phen.

“A! Bác sĩ Trương!” Tiểu Dao sợ tới mức muốn đứng dậy, lại bị Tần Mặc một phen ấn trở về, cô sợ hãi, thân thể không ngừng đang run rẩy: “Bác sĩ Trương, em... em đau.”

“Không phải muốn kiểm tra à? Kiểm tra còn bao gồm phân tích độ nắn cảm” Tần Mặc lạnh lùng nói cũng thấy chính mình thật vô si.

Tiểu Dao lại giống như tin, cắn môi chấp nhận tất cả rồi, chỉ là một khuôn mặt càng thêm đỏ bừng.

Bỗng nhiên, người đàn ông cúi đầu, cắn đầu vú, hung hăng hút một ngụm.

“A...” Tiểu Dao nhịn không được lại kêu ra tiếng, có điểm nước mắt lưng tròng: “Bác sĩ Trương...”

“Muốn thông qua kiểm tra thì đừng nói gì cả!” Âm thanh Tần Mặc có điểm mơ hồ không rõ, bởi vì miệng đang ngậm nhũ hoa, một bên hút, một bên lạnh giọng nói: “Anh kiểm tra, sẽ ảnh hưởng kết quả em có thể mang thai hộ hay không.”

Có lẽ ngay cả Tần Mặc cũng không biết, tại sao hắn muốn làm như vậy, chỉ là có điểm khó chịu muốn biết, cô gái này đi mang thai hộ, sẽ như thế nào.

Tiểu Dao bị hắn hút theo bản năng nâng người lên, hoa huyết giữa hai cặp đùi, vì thoải mái mà trào ra một cổ nhiệt nhiệt dâm thủy, dính ướt đùi.

“A... A bác sĩ Trương, không cần mút, em... em rất khó chịu.” Tiểu Dao vận vẹo hai cái đùi, gương mặt đỏ bừng, tay đặt trên cầu vai Tần Mặc, không dám dùng sức đem hắn đẩy ra.

“Bác sĩ Trương, Trương... A! A a... Bác sĩ Trương, đừng như vậy, không cần mút, đau quá...” Ông trời, không phải nói Tần Mặc là đàn ông cấm dục cao lãnh sao? Như thế nào bỗng nhiên cứ thế điên cuồng?

Tần Mặc rút cuộc ngừng lại, đầu lưỡi liếm một chút nhũ hoa run rẩy ướt át, lập tức lại khiến cho Tiểu Dao một trận run rẩy.

“Không phải muốn kiểm tra à? Không hảo hảo kiểm tra một chút, bản báo cáo của anh không biết viết như thế nào.” Giọng hắn có chút khàn khàn, trầm thấp từ tính mị lực mười phần dễ nghe.

Đáy lòng Tiểu Dao nhảy lên, nhiệt độ thân thể lại tăng thêm vài phần, âm hộ nhỏ giữa hai chân càng nóng lên, hoa huyết càng ngày càng trở nên hồng, liền tưởng bị còn thịt lớn của hắn dùng sức nhét đầy.

Nhưng mặt ngoài cô thoát nhìn còn bộ dáng như là kinh hoàng thất thố, muốn phản kháng, rồi lại không dám: “Bác sĩ Trương, vậy, anh kiểm tra xong rồi sao?”

“Phía dưới chưa kiểm tra.” Tần Mặc cảm thấy chính mình có chút cảm thú, ngày thường hắn chưa bao giờ như vậy, hôm nay không biết như thế nào, có lẽ cô gái này thật sự quá tuyệt, có lẽ là... bản thân hắn chính là cảm thú như vậy!

Còn thịt vẫn luôn trướng đến phát đau, cơ hồ muốn đem quần hắn căng bạo! Tuy rằng hắn vẫn làm mặt vô cảm bộ dáng lạnh nhạt, nhưng trên trán đã rịn ra một tầng mồ hôi mòng.

Nghe nói muốn kiểm tra phía dưới, khuôn mặt Tiểu Dao tức khắc nóng bừng bừng, nhưng cô vẫn rất phối hợp, chậm rãi tách hai cái đùi ra: “Bác sĩ Trương, anh... nhanh lên.”

Cô nói hắn kiểm tra nhanh lên, nhưng lời này lại làm người cảm thấy là hắn nhanh cắm vào đi!

Tần Mặc nhắm mắt, thiếu chút nữa nhịn không được cỡi quần đem còn thịt hướng bên trong tiểu nhục động cảm xuống thật sâu!

Nhục huyết này quá đẹp! Từ trước đến nay hắn chưa thấy cảnh sắc đẹp như vậy! Ở giữa miệng âm hộ hồng nhạt nộn nộn, giống như là cánh hoa, kiều diễm ướt át.

Càng làm hần thêm thú huyết sôi trào, là trên miệng âm hộ, lại dính dâm thủy trong suốt! Hần vươn ngón tay, chạm dưới cửa miệng nhục huyết.

Thân thể Tiểu Dao lập tức run lên, cửa nhục huyết cũng ro rút lại: “Bác sĩ Trương...” Dáng vẻ cô giống như thực khản trương, hoàn toàn không biết kế tiếp phải tiếp nhận cái gì. “Chảy nhiều nước như vậy, em đang nghĩ cái gì?” Ngực khi Tần Mặc mang theo khinh thường, nhưng ánh mắt lại chưa từng dời cửa nhục huyết nửa phần.

Thật sự rất đẹp, nhỏ như vậy, không biết làm thế nào nuốt dương vật thô to của đàn ông, cô nói cô là xử nữ, Tần Mặc thật muốn dùng dương vật to lớn của mình thử xem xem, cắm vào liệu có chảy máu hay không.

“Em... Em không nghĩ cái gì, là bác sĩ Trương anh, mút núm vú người ta, phía dưới bỗng nhiên liền rất nóng, rất ướt.” Tiểu Dao cắn môi, hạ thể trần trụi bị một người đàn ông nhìn, thật sự rất thẹn thùng.

Cô thật là xử nữ, Tần Mặc là nhiệm vụ đầu tiên của cô, một xử nữ còi hết để đàn ông xem, có thể không xấu hổ sao?

“Bác sĩ Trương, anh... Khi nào mới có thể kiểm tra xong?”

“Bây giờ bắt đầu.” Tần Mặc cúi đầu, tiến đến giữa hai đùi, hai ngón tay cái dùng trên cửa âm đạo cô, khiến cho Tiểu Dao lại một trận run rẩy.

Tần Mặc có chút khó chịu, côn thịt nhện thật sự đau! Hần nhìn chăm chăm nhục huyết, bỗng nhiên dùng hai ngón cái đem nhục huyết tách ra.

“A!” Tiểu Dao khó chịu rên rỉ lên, theo bản năng muốn khép lại hai chân: “A, không... A, không cần tách ra, muốn... muốn xé rách rồi, a...”

Hoa huyết bị tách lớn, Tiểu Dao thật sự có chút đau, thế nhưng, lực đạo Tần Mặc xem như có chừng mực, sau khi thấy rõ ràng màng trinh bên trong, liền buông ra.

Tiểu Dao thờ dốt, vừa rồi xác thật có chút hoảng, Tần Mặc cũng thờ dốt, xác thật bởi vì chịu đựng côn thịt đau, nhện đến thật sự khó chịu.

“Bác sĩ Trương, vậy, có thể sao?” Tiểu Dao giãy giụa ngồi dậy, muốn từ trên giường nhỏ đi xuống, lại bỗng nhiên bị Tần Mặc ấn bụng xuống, “Bác sĩ Trương?”

Tần Mặc không nói gì, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cửa âm đạo cô hơi hơi rộng mở, lý trí lẫn nửa hồng mắt. Đột nhiên, hần đem Tiểu Dao một phen ôm lấy, để hai chân cô vòng vào eo mình.

“Bác sĩ Trương, anh muốn làm gì?” Tiểu Dao hoảng sợ, dường như nghe được tiếng khóa kéo bị kéo ra, lúc sau, cô cảm giác được đỉnh côn thịt lớn cứng rắn lại nóng bỏng trước cửa huyết.

Tiểu Dao tròn to đôi mắt, thế nào cũng chưa nghĩ đến là gan Tần Mặc lớn như vậy, cũng dám ở chỗ này thao cô! Tuy rằng câu dẫn hần là mục đích của cô, nhưng, không nghĩ tới nhanh như vậy nha!

Tần Mặc cũng không biết chính mình có tâm ma gì, chỉ biết là, nếu không cắm vào, biển lửa sẽ đem hần thiêu chết! Chẳng sợ biết rõ sau khi thanh tỉnh sẽ giận mình không có lý trí, nhưng hiện tại, hần không có biện pháp lý trí.

“A...” Một tiếng kêu này của Tiểu Dao, không phải kinh hoàng, mà là, nhục huyết bị dương vật to lớn của hần chạm vào, làm cô thoải mái cả người đều tê dại.

Nếu hần nhện không được, vậy ở chỗ này bị hần thao đi, cũng coi như là hoàn thành một phần nhiệm vụ. Tuy rằng sự tình thuận lợi hơn trong tưởng tượng, nhưng, dù sao vẫn phải bị hần thao.

“Bác sĩ Trương, ân... Đừng như vậy, a... Thật lớn... Ân ân...” Cô khép nửa con mắt, hoa huyết bị côn thịt hần một chút một chút căng ra, có chút đau, còn nữa, thật thoải mái.

“Thật sự không cần? Nhưng tiểu huyết em chảy rất nhiều nước!” Mặt Tần Mặc đầy mồ hôi nóng, đỡ đỉnh côn thịt lớn của mình, dùng sức đem quy đầu thô to cắm vào.

“A...” Tiểu Dao chủ động ôm cổ hần, ở bên tai hần kêu rên: “A, thật lớn... A! Em... Em cần mang thai hộ, làm sao bây giờ? Bác sĩ Trương, a... Em muốn cho nó cắm vào, a a...”

Nếu câu phía trước cho Tần Mặc một chút lý trí, như vậy, sau khi Tiểu Dao nói câu “Muốn cho nó cắm vào”, hần thật sự hoàn toàn mất khống chế. Cái gì cũng nhớ không nổi, chỉ muốn đem côn thịt dùng sức cắm vào, đem cô gái thoát nhin thanh thuần thực chất phóng đảng cắm đến kêu sung sướng!

“A... Nó vào được, a a... Đau...” Thật sự đau, tuy rằng còn chưa hoàn toàn cắm vào, chính là, quy đầu thật lớn a! Giữ ở cửa âm đạo cô, tắc làm cô choáng váng, thực khản trương, thực kích thích, thực muốn hần dùng sức cắm vào.

“A, a... Thực to, đau quá, a... Thật lớn, nó thật lớn, a a...”

“Tiểu tao hóa!” Tần Mặc kêu rên, giữ vòng eo mảnh khảnh của cô, đang muốn dùng sức cắm vào trong.

Ngay lúc này, chuông cửa phòng khám bệnh bị ấn vang, một tiếng một tiếng, một chút cũng không có ý dừng lại.

Phòng khám bệnh là công nghệ cao, cửa đóng xong, bên ngoài mở không ra, trừ phi có người đưa thuốc đến, hoặc là người bệnh bên trong xem bệnh xong đi ra.

Xem ra là người bệnh phía sau chờ lâu quá không kiên nhẫn, bắt đầu ấn chuông cửa.

Tiếng chuông cửa làm Tần Mặc mất khống chế tức khắc tỉnh táo lại, cúi đầu vừa thấy, côn thịt thật lớn xanh tím có một phần ba còn cắm ở âm đạo cô gái! Hần thế mà ở phòng khám bệnh, thiếu chút nữa thao một bệnh nhân nữ!

Tần Mặc hoàn toàn bình tĩnh, lui ra sau nửa bước, côn thịt bị một tiếng rời khỏi cửa huyết Tiểu Dao, chưa đâm thủng màng trinh cô, cho nên không có đổ máu.

Tiểu Dao thờ phỉ phò, từ trên giường bò dậy, sờ soạng quần áo của mình, luống cuống tay chân mặc vào.

Mà Tần Mặc, lại chỉ đứng ở một bên, bình tĩnh nhìn hành động của cô.

Tiểu Dao từ đầu tới đuôi đều đỏ mặt, lúc mặc tốt quần áo rồi xuống giường nhỏ, còn cúi đầu: “Vậy, có thể chưa?”

“Có thể.” Âm thanh Tần Mặc thanh lãnh xa cách, làm Tiểu Dao ở trong lòng thờ một hơi dài, lần này không thành, lần sau không biết khi nào mới có cơ hội, khả năng hần đã có phòng bị.

Nhưng mà, thiếu chút nữa liền thành, không chừng, trong lòng hần cũng chờ mong, chỉ là mặt Tần Mặc hiện tại không cảm xúc, mặc cho ai xem cũng không hiểu hần suy nghĩ cái gì.

Cũng không biết rốt cuộc hần có hài lòng với thân thể cô hay không, nhưng mà, vừa rồi thiếu chút nữa liền mất khống chế, hần là vừa lòng rồi.

Tiểu Dao đêm nay hẳn thật sự khó chịu, không nghĩ tới quay đầu lại nhìn thấy bộ dạng Tần Nhất Phi đỏ mặt, đột nhiên, liền nhớ tới Tần Mặc kia khuôn mặt lạnh như băng.

Tương tượng hẳn, tiểu động huyết giữa hai đùi lập tức ngưng, rất khó chịu: “Nhất Phi, cả tôi tôi đều suy nghĩ đến chuyện ấy, làm sao bây giờ?”

“Chuyện gì?” Tần Nhất Phi ho nhẹ, làm chính mình biểu hiện bình tĩnh, kỳ thật hẳn cùng Tiểu Dao quen biết rất nhiều năm, nhưng vì biết bọn họ được bồi dưỡng ra đều có mục đích nhiệm vụ, cho nên, những chuyện nam nữ, trước nay Tần Nhất Phi đều sẽ không nghĩ.

Nhưng hiện tại, nghe được Tiểu Dao nói cô và Tần Mặc thiếu chút nữa làm chuyện đó, lại nhìn bộ dáng Tiểu Dao ghé vào giường áo ngủ đơn bạc đùi lộ ra ngoài, thân thể không biết sao nóng lên.

Cùng Tiểu Dao ở bên nhau nhiều năm như vậy, Tần Nhất Phi chưa từng xem qua thân thể Tiểu Dao...

“Nhất Phi, bây giờ tôi rất khó chịu.” Tiểu Dao cũng là lần đầu tiên làm nhiệm vụ, lần đầu tiên liền đụng vào đàn ông mê người như vậy, thân thể của cô chưa bị khai phá, tư vị này thật sự không không chế được.

“Khó chịu ở đâu?” Nhất Phi ngồi ở mép giường xuống, duỗi tay xem trán cô.

“Nhất Phi, tôi... nghĩ đến Tần Mặc, sinh cảm giác kì quái.” Tiểu Dao đỏ mặt, nhìn tay Tần Nhất Phi, hô hấp càng ngày càng thô nặng.

Tiểu Dao lập tức minh bạch, tốt xấu đã hai mươi lăm tuổi, liên tính chưa làm qua loại sự tình này, nhưng đều hiểu: “Cô không phải nghĩ Tần Mặc, cô đang nghĩ đến đàn ông.”

Tiểu Dao chớp mắt thấy hẳn, mặt càng ngày càng hồng: “Hắn hôm nay... mút đầu vú tôi, còn... còn tách tiểu huyết phía dưới, còn thịt hẳn cắm vào một phần ba, sau đó có người ấn chuông cửa, hẳn liền lui ra.”

“Tiểu Dao, cậu đang câu dẫn tôi sao? Tôi và cậu cùng nhau làm nhiệm vụ, không thể lộng phá màng trinh.” Nhưng còn thịt Tần Nhất Phi, vì lời cô nói mà trưởng lên, ở chung nhiều năm như vậy, chuyện này chưa từng có.

Tiểu Dao nhìn hẳn, khó khăn cắn cắn môi, kỳ thật Tần Nhất Phi là đàn ông rất soái khí, nhưng vì ở chung nhiều năm, chưa từng chính thức xem hẳn là đàn ông mà đối đãi.

Trên thực tế Tiểu Dao biết, hồi Tần Nhất Phi đi học chính là giáo thảo, rất nhiều nữ sinh thích hẳn, hẳn hiện tại đi làm, ở công ty nháy mắt đã hạ gục rất nhiều cô gái. Bây giờ nhìn gương mặt anh tuấn của Tần Nhất Phi, thân thể không hiểu sao bắt đầu khó chịu: “Nhất Phi, hình như tôi có điểm không quá thích hợp.”

Tần Nhất Phi không nói chuyện, biết cô lần đầu tiên trải qua loại chuyện này, dục vọng chôn sâu trong cơ thể bị đào ra, chính mình lập tức không khống chế được.

Hắn buông đồ mát xa, cúi người tới gần, nửa đè trên người cô, duỗi tay cời nút thắt váy ngủ của cô.

“Nhất Phi, cậu làm cái gì?” Hô hấp Tiểu Dao thực loạn, đầu vú vì hô hấp nhanh, kịch liệt phập phồng, tạo nên khung cảnh mỹ lệ phóng dăng.

Tần Nhất Phi không nói chuyện, cời bỏ nút thắt xong, đem váy ngủ cô kéo xuống, đôi nhũ hoa lớn trắng nõn lập tức bật ra, có thể thấy rõ ràng đầu vú hồng nhật, tô điểm cô gái thêm nổi bật.

“A ~...” Tiểu Dao bỗng nhiên cảm thấy chính mình quá dâm dăng, vú bại lộ trong tầm mắt đàn ông, cô trước tiên không phải ngăn cản, đổi lại thân thể một trận nóng lên, thậm chí theo bản năng nâng người, làm vú thêm tới gần Tần Nhất Phi.

Tần Nhất Phi cúi đầu, ngậm lấy đầu vú Tiểu Dao, nhẹ nhàng hút một ngụm...

“A, a...” Tiểu Dao dâm kêu thực càn, chính cô cũng biết thực phóng túng, nhưng đầu vú bị Tần Nhất Phi hút như vậy, cô rất muốn kêu.

Chung cư chỉ có hai người cô cùng Tần Nhất Phi, cô lớn tiếng kêu cũng không có người nghe được. Cho nên một chút đều không có ngần ngại, lúc đầu lưỡi Tần Nhất Phi liếm đầu vú cô, lại phóng dăng mà kêu.

“A... Nhất Phi, như vậy... Như vậy thực thoải mái, a, Nhất Phi, a... A... Dùng sức hút, a...”

Tần Nhất Phi dùng sức hút một ngụm, thậm chí há mồm dùng hàm răng gặm vài cái, Tiểu Dao lại đau lại kích thích, dâm thủy lập tức chảy ra thật nhiều.

“Nhất Phi... Ân, cậu đối với tôi như vậy, a... Bọn họ biết sẽ tức giận, a a... A, tôi nóng quá... A, đầu vú thật thoải mái, a a...”

Tần Nhất Phi thờ phỉ phò, thật vất vả ngẩng đầu rời nhũ hoa, cúi đầu nhìn đầu vú bị mình làm dính ướt, dương vật dưới háng lại trưởng lên vài phần.

“Cậu cứng rồi.” Tiểu Dao giỡn đùa bò dậy, đỏ mặt duỗi tay cảm cơn thịt hẳn, cách quần, cơn thịt hình dáng thật rõ ràng, thật lớn vô cùng, “Nhất Phi, cậu lại lớn như vậy.”

“Tôi cũng không nghĩ tới, vú cậu cũng lớn như vậy.” Tần Nhất Phi nhợt nhạt cười, này soái khí tươi cười quả thực mê chết người không đến mạng. Thì ra bọn họ đều phóng báo bối bên người mình, trước nay không biết đi hưởng dụng.

Tiểu Dao cắn môi, chưa từng nghe qua Tần Nhất Phi nói ra lời dâm mỹ như vậy, chỉ là, bị hẳn nói vú mình lớn, thân thể cô lại bắt đầu nóng.

Tiểu Dao cách quần cảm cơn thịt Tần Nhất Phi, nhẹ nhàng dùng sức chà xát, Tần Nhất Phi hô hấp hoàn toàn rối loạn, liếc mắt một cái: “Đừng câu dẫn tôi.”

“Là cậu đang câu dẫn tôi.” Cô ngồi quỳ ở trước mặt hẳn, váy ngủ trượt đến bên hông, đôi nhũ hoa ở trước mặt hẳn nhẹ nhàng quơ quơ. Người ngượng ngùng, vú cũng ngượng ngùng mà run rẩy.

“Nhất Phi, tôi muốn nhìn cơn thịt cậu một chút.” Hôm nay gặp qua Tần Mặc, bỗng nhiên cũng muốn xem Nhất Phi, không biết cơn thịt ai đẹp mắt hơn.

“Không được.” Tần Nhất Phi cầm tay cô, đem cô một lần nữa đẩy trở lại trên giường nằm, cúi đầu trên đầu vú gặm cắn, lại chọc Tiểu Dao một trận rên rĩ.

“Nhất Phi, cậu có muốn làm với tôi?” Mặt cô thật sự rất đỏ, hai người là bạn tốt, vốn dĩ không nên như vậy, nhưng, hiện tại cô cảm thấy rất trống rỗng, nhục huyết luôn tưởng bị cơn thịt thật lớn cắm vào, tắc đến tràn đầy. “Muốn.” Tần Nhất Phi chút nào không che dấu chính mình hứng thú thân thể cô. “Rất muốn đem cơn thịt cắm vào, dùng sức thao cậu!”

“Ân...” Chỉ là nghe hẳn sắc tình nói, Tiểu Dao liền nhẹn không được cả người run rẩy, dâm thủy lại một lần trào ra, dính ướt háng: “Nhất Phi, nếu không... Nếu không cậu cắm vào đây đi.”

“Không được!” Tần Nhất Phi lập tức cự tuyệt, nhìn Tiểu Dao chu miệng ủy khuất, hần giữ đầu vú, nhẹ nhàng xoa nắn: “Đừng như vậy, Dao Dao, chúng ta là bạn bè.”

“Có ai làm bạn bè giống cậu sẽ mút vú, sờ vú tôi?” Tiểu Dao vẫn cảm thấy ủy khuất.

Ở trước mặt Tần Nhất Phi, trước nay cô đều không có nửa điểm cố kỵ, tựa như đứa trẻ, cũng chưa bao giờ sẽ dối trá mà che giấu mong muốn của mình: “Tôi hiện tại thật là khó chịu, muốn được cậu cảm vào.”

Tần Nhất Phi thiếu chút nữa đã bị tiểu yêu tinh làm cho mất khống chế, thử hỏi đàn ông nào có thể kháng cự những lời này: muốn được cảm vào!

Cô gái ngọc này! Không biết hần nhin thật sự vất vả sao?

Hần bỗng nhiên dùng sức, đem vẩy ngu trên người cô hoàn toàn rơi ra...

Tiểu Dao biết, nhiều khi Tần Nhất Phi, chính là phóng túng như vậy, Nhất Phi sẽ đau vì cô, xem cô như đứa trẻ mà đau.

Cho nên, hiện tại cô muốn, cô cũng phóng túng giống thế, trách nhiệm nhần nhin ném cho Tần Nhất Phi, một chút cô cũng không nghĩ nhin.

“Nhất Phi, cảm vào được không?” Váy ngủ bị Tần Nhất Phi cởi xong, Tiểu Dao càng thêm không muốn nhin, mở ra chân mình, làm âm hộ không có một sợi lông nào hoàn toàn bại lộ trước mặt Tần Nhất Phi.

“Rất đẹp.” Tần Nhất Phi lần đầu tiên nhìn đến hạ thể Tiểu Dao, thể nhưng có thể đẹp đến mức này! Thực thuần khiết, thực sạch sẽ, thực dụ hoặc!

Cửa tiểu huyết hiện tại hơi rộng mở trước mặt hần, cửa động liền lớn hơn một chút, vẫn không bằng đầu ngón út hần, nhục huyết như vậy, làm sao để còn thịt lớn của đàn ông chen vào? Đến lúc đó làm Tần Mặc cảm vào, nhất định sẽ rất đau đi?

“Hần hôm nay lúc cảm cậu, có đau hay không?” Tần Nhất Phi có điểm đau lòng, lại không biết chính mình đã cúi đầu, mặt đỏ sẫm vào tiểu huyết cô.

Hơi thở cực nóng từng cái phác dừng ở cửa động, làm Tiểu Dao một trận run run, cô gât gât đầu: “Hần cảm vào một phần ba, quy đầu rất lớn, thật sự tắc, giống như vào không được, rất đau.”

Nói chuyện đồng thời, tiểu huyết hơi hơi đóng mở, một cổ thanh triệt đâm thủy trào ra, liễm điểm mê người đến nỗi nói không nên lời.

“Nghe nói lần đầu tiên khá đau, về sau cũng chỉ biết thoải mái.” Tần Nhất Phi nhàn nhạt nói.

“Nhưng mà, Nhất Phi, tôi hiện tại thật là khó chịu.” Mặt hần cách tiểu huyết không đến nửa phần, Tiểu Dao cử động thân thể của mình ngồi ở trên giường, cúi đầu nhìn người đàn ông đang nhìn chăm chăm tiểu huyết mình.

Sắc tình như vậy, dâm dăng như vậy, nhưng không hiểu sao làm thân thể của cô thật thoải mái, cô còn muốn càng dâm dăng, chỉ là không biết thế nào mới có thể càng thêm phóng dăng hưởng thụ.

“Tôi biết cậu khó chịu.” Tần Nhất Phi bỗng nhiên cúi đầu, đầu lưỡi dò ra, quét qua cửa âm đạo.

“A...” Bỗng nhiên một tia điện đánh trúng hạ thể, Tiểu Dao thiếu chút nữa không ngồi ổn ngã xuống, nhưng cô miễn cưỡng chống được, cúi đầu nhìn Tần Nhất Phi liếm tiểu huyết. Ông trời, bạn tốt Tần Nhất Phi thể nhưng đang liếm hạ thể cô, này... quá dâm dăng vô sỉ! Nhưng mà, đầu lưỡi của hần nóng quá, liếm cô thật thoải mái.

“A, Nhất Phi, cậu muốn làm gì? A... Không, không... A! Muốn cảm vào đi.” Hần bỗng nhiên dịch phía trước, đem đầu lưỡi mình dùng sức thọc vào âm đạo, lúc sau, thể mà ở âm đạo cô liếm láp.

“A... Không, không được, a a...” Tiểu Dao ngẩng đầu hét lên lên, nói không được, chân tự banh rộng ra, tạo thành hình chữ M lớn, giúp Tần Nhất Phi tiếp tục liếm tiểu huyết.

“A, Nhất Phi, a...” Vì sao có thể thoải mái vậy? Toàn bộ hạ thể đều như bị điện lưu đánh trúng, tiểu huyết dùng sức co rút lại, thiếu chút nữa đầu hàng ở đầu lưỡi của hần, dâm thủy không ngừng chảy ra bên ngoài, làm cho trên mặt Tần Nhất Phi nơi nơi đều dính.

“A...” Trời ơi! Thật thoải mái, thật sự thật thoải mái! “Nhất Phi, tôi muốn còn thịt cậu cảm vào, Nhất Phi, a... Tôi, tôi... A a a... Nhất Phi, tôi chịu không nổi!”

Tiểu Dao lung tung lôi kéo quần Tần Nhất Phi, thành công đem quần Tần Nhất Phi kéo xuống dưới, còn thịt thật lớn lập tức bắn ra, lớn như vậy, nóng như vậy, cứng như vậy! Giống như bàn ủi!

Bị hần cảm nhất định sẽ thực thoải mái! Cô muốn thử hưởng thụ vị làm tình!

“Nhất Phi, cảm vào đi, Nhất Phi, a...” Tiểu Dao lôi kéo còn thịt Tần Nhất Phi, nhét vào âm đạo mình...

Tần Nhất Phi bị hành động của cô làm cho thiếu chút nữa hồng mắt, cô thể nhưng nắm còn thịt hần, muốn nhét vào tiểu huyết cô.

"Dao Dao." Tần Nhất Phi cầm tay cô, cùng nhau nắm còn thịt thô to, hần thờ phỉ phò, rõ ràng muốn đến chết, vẫn kiên định cự tuyệt.

"Dao Dao, chúng ta không thể làm, cậu đã quên nhiệm vụ của chúng ta sao? Dao Dao, chúng ta là bạn bè, cậu là bạn mà tôi thương tiếc nhất, tôi giúp cậu, không phải sợ, để tôi giúp cậu, ngoan, buông tay ra đi."

Cô nắm chặt mệnh căn của hần, không biết nắm như thế hần thật sự rất khó chịu, có một loại cảm giác sinh mệnh đều bị cô nắm giữ ở trong tay.

Tần Nhất Phi không dám cậy mạnh, chỉ có thể thật cẩn thận hồng: "Dao Dao, ngoan một chút, buông ra, tôi sẽ làm cậu thoải mái."

"Nhưng Nhất Phi, tôi khó chịu..." giọng Tiểu Dao như mất tiếng, mang theo một chút khốc thú thít và rên rỉ, cô thật sự khó chịu, nước nhiều như vậy, tiểu huyết hiện tại giống như hồng rồi.

"Tôi biết cậu khó chịu, ngoan, tôi sẽ làm cậu thoải mái, buông ra, nằm xuống đi." Tần Nhất Phi hồng cổ, rốt cuộc làm tay cô buông còn thịt mình ra, để cô nằm ở trên giường.

Tần Nhất Phi túm hai cái đùi, đem cô kéo đến mép giường, hần đứng ở giữa hai chân cô, đỡ còn thịt lớn của mình, quy đầu hướng cửa âm đạo cô đi vào.

"A..." Tiểu Dao thoải mái rên rỉ một tiếng, cho rằng Tần Nhất Phi muốn cảm vào, nhưng không nghĩ tới, hần chỉ đem quy đầu cảm vào, lúc sau liền ở cửa nhục huyết ra ra vào vào, phảng phất giống làm tình với cô.

"A... Nhất Phi, a a..." Tuy rằng không có hoàn toàn cảm vào, nhưng, thần kinh cửa hoa huyết cũng cực độ khẩn cảm, quy đầu thật lớn của hần ra ra vào vào cọ xát, dâm thủy Tiểu Dao

dưới háng chảy xuống khăn trải giường, nhiễm ướt một mảnh.

Dương vật Tần Nhất Phi thật sự rất lớn, quy đầu tựa như nắm tay trẻ con, Tiểu Dao đã bị hấn hoàn toàn nhét đầy, mỗi lần nhét vào đều có điểm đau, nhưng đặc biệt thoải mái.

Mỗi lần đi ra, hoa huyết cô đều sẽ dùng sức co rút lại, muốn đem nó hút trở về, không cho phép nó rời đi.

Tiểu huyết Tiểu Dao phảng phất trời sinh liền sẽ hút đàn ông. Tần Nhất Phi bị cô hút rất nhiều lần thiếu chút nữa bất tỉnh, không nghĩ tới không cần cảm vào, thế nhưng vẫn có thể sáng đến nồng nức này. Nhưng hấn chỉ có thể chịu đựng, tiếp tục ở cửa tiểu huyết qua lại thọc vào rút ra, thật sự muốn không màng tất cả dùng sức cảm vào đi, còn thật hoàn toàn đi vào! Nhưng lý trí đáng chết của hấn, mỗi lần đều vào lúc hấn sắp mất không chế dùng sức chen vào, đúng lúc đem hấn kéo lại.

"A, a a... Ân a a..." Tiểu Dao trước nay chưa hưởng thụ tư vị tình ái, đây là lần đầu tiên, trừ bỏ phóng dăng mà thét chói tai, cái gì cô cũng nhớ không nổi.

Hóa ra tiểu huyết bị còn thật lớn thọc vào rút ra chính là tư vị này, choáng váng, cả người mềm mại, giống như có điện lưu từ cửa âm đạo, vẫn luôn truyền khắp toàn thân.

Cuối cùng, cô co rút run rẩy, cuồng loạn thét một trận chói tai, lượng lớn dịch thủy từ nhục huyết phun ra, khoái cảm thật lớn đem cô hoàn toàn bao phủ.

Cô cao trào, vui sướng đến nỗi muốn đem Tần Nhất Phi nuốt vào trong bụng mình, cô thật sự thực thoải mái, rất sung sướng.

Tần Nhất Phi lại ghen đến mức muốn nổ mạnh, ở một khác Tiểu Dao cao trào, còn thật hấn bị cửa tiểu huyết gắt gao cắn, điên cuồng mút vào.

Quy đầu điện lưu chảy qua, đánh trúng hấn thiếu chút nữa giữ không được, đem tinh dịch bắn vào tiểu huyết Tiểu Dao. Nhưng tiểu huyết cô còn điên cuồng co rút lại, điên cuồng mút vào, một hai phút đem tinh dịch của hấn hút ra....

Không biết qua bao lâu, Tiểu Dao rốt cuộc bình phục lại, thể xác và tinh thần thoải mái qua đi, cảm giác vô cùng tốt.

Nhưng mà, tiểu huyết giống như còn cảm cái thứ gì... Tiểu Dao khởi động thân thể của mình, ánh mắt đầu tiên liền nhìn gương mặt gắng chịu của Tần Nhất Phi.

Hấn đang ở cú đầu nhìn nơi hai người giao hợp, Tiểu Dao cũng nhìn không được cú đầu nhìn, chỉ là liếc mắt một cái, cả người tức khắc liền không tốt.

Ông trời! Cô vậy mà cùng Tần Nhất Phi làm ra loại chuyện này! Còn thật Tần Nhất Phi thô to vượt qua tường tượng của cô, lúc này có hơn một nửa cảm ở tiểu huyết.

"A!" Tiểu Dao lập tức hoảng sợ, cuống quýt lui về phía sau, một lui này, quy đầu còn thật Tần Nhất Phi từ tiểu huyết cô rút ra, phát ra tiếng nước đáng xấu hổ.

"Ân..." Tiểu huyết hiện tại vẫn cảm muốn chết, chỉ là còn thật từ bên trong rút ra, cũng làm Tiểu Dao thiếu chút nữa cả người vô lực.

Trên người một mảnh quần áo đều không có, một đôi vú trắng bóng bại lộ trong tầm mắt Tần Nhất Phi, Tiểu Dao xấu hổ đến khuôn mặt đỏ bừng, chạy nhanh cầm cái chăn che chắn người mình.

Tần Nhất Phi cũng sững sờ một lát, liền xoay người đi vào phòng tắm, thực mau, trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy, hấn... tắm nước lạnh sao?

- - - - -

Hiện tại, Tần Mặc thật sự tức giận, nhưng mà, lửa giận này, Tiểu Dao hoài nghi mình có thể tiếp nhận hay không.

"Có ý tiếp cận tôi, có mục đích?" Tần Mặc bỗng nhiên vươn tay, nâng cằm cô, đôi mắt thâm thúy, hơi thở nguy hiểm như thế làm người sợ hãi.

Tiểu Dao nhìn không được trộm hít một hơi khí lạnh, lại cố gắng bình tĩnh: "Đương nhiên là vì thích anh."

"Đúng không?" Tần Mặc đem cô kéo lại đây, ném ở trên đùi mình, "Vậy làm tôi nhìn xem, em rốt cuộc có bao nhiêu thích tôi. Cởi!"

Đây vốn dĩ là việc Tiểu Dao muốn làm, nhưng, vì sao hiện tại ở trước mặt Tần Mặc, luôn cảm thấy rất nguy hiểm?

Cô hơi do dự, rốt cuộc hạ quyết tâm, môi mòng gọi lên một mặt ý cười, cởi váy xuống, lập tức, một đôi vú trắng nõn cứ như vậy bắn ra.

Đầu vú phồng nộn giống như nụ hoa, chỉ còn chờ nam nhân hái, màu sắc nổi bật, đầu vú vẫn luôn muốn câu dẫn đàn ông.

Tần Mặc tuy rằng mặt không đổi sắc, hầu kết lại nhìn không được nhấp nhô, trong nháy mắt, có chút miệng đắng lưỡi khô, nhưng ánh mắt hấn trước sau đều lạnh lẽo, làm người hoàn toàn không cảm giác được một tia ấm áp.

"Cứ như vậy, cũng muốn câu dẫn tôi?" Ngón tay dài dừng trên đầu vú Tiểu Dao, hấn bỗng nhiên dùng sức捏. "A!" Tiểu Dao khẽ gọi, lập tức duỗi tay vòng lấy cổ hấn: "Tần gia, vậy anh còn muốn em thế nào? Anh nói đi, em đều làm theo được không?"

Ngón tay nhỏ từ người hấn trượt xuống, chạm rài hướng dừng quần hấn, thời điểm sắp đụng tới còn thật, bị hấn kéo lại: "Bảo bối gia cô em có thể chạm vào sao?"

"Vì sao không thể đụng vào?" Tiểu Dao đã bình tĩnh, nếu muốn câu dẫn, vậy thì câu dẫn đi: "Em không chỉ muốn chạm vào, còn muốn nuốt nó, Tần gia, anh không nghĩ muốn cảm vào, để em nuốt nó sao?"

Cô nâng ngực, đầu vú hồng nhạt hơi hơi rung động, đáng tiếc Tần Mặc quá cao, cô không với đến miệng hấn, chỉ có thể ngồi quỳ ở ghế trên, miễn cưỡng đủ độ cao.

Nhưng, đương lúc môi Tiểu Dao sắp đụng tới môi mòng hấn, Tần Mặc nghiêng mặt né tránh: "Đừng dùng miệng đã ngậm dương vật thằng khác hôn tôi."

"Nếu em nói, miệng em chưa ngậm bất cứ thứ gì của đàn ông. Tần gia có tin không?" Hô hấp Tiểu Dao có chút loạn, hai người ôm nhau, hấn mặc chỉnh tề, mình lại lả lợ.

Đầu vú ở trên quần áo hấn cọ xát, tức khắc đưa tới một trận tê dại đại, thân thể thực mau liền nóng, âm hộ giữa hai đùi đã ướt.

Hấn không muốn hôn môi, Tiểu Dao bỗng nhiên nâng lên thân thể của mình, đem đầu vú đưa đến bên môi hấn: "Tần gia, muốn ăn không?"

Lá gan con bé này đúng là đủ lớn, cũng dám làm càn như vậy!

"Em..." âm thanh Tần Mặc tức khắc biến mất, bởi vì môi miệng trong một cái chớp mắt, Tiểu Dao thế nhưng đem vú nhét vào miệng của hấn.

Hàm Tần Mặc hàm chứa đầu vú cô, nguyên bản môi mòng lạnh như băng lập tức nóng bỏng lên, hầu kết hấn lại một lần nhấp nhô, tay to dừng bên hông cô, hàm chứa đầu vú cô lại bắt động.

Hắn chưa bao giờ là một thằng đàn ông dễ người kéo cảm xúc, thậm chí, hắn chán ghét cảm xúc bị người khống chế, nhưng cô gái này, một khắc cô đem đầu vú nhét vào, côn thịt dưới háng thể mà cứng lên.

“Tần gia, thử xem” một tay Tiểu Dao đẩy gáy hắn, một tay đẩy vú mình, tiếp tục lấp đầy miệng hắn.

Ánh mắt Tần Mặc trầm xuống, bỗng nhiên hàm chứa đầu vú phẫn nộ dùng sức một hút, hồ hấp Tiểu Dao đông lại, rên rì: “A... Tần gia, mút người ta thật thoải mái, ân... A!”

Thực mau sắc mặt cô liền thay đổi, tròng mắt Tần Mặc, thiếu chút nữa liền bại lộ tính tình. Hắn thể nhưng cắn cô một ngụm, đau quá!

Tiểu Dao theo bản năng muốn đem vú bị cắn đau rời khỏi miệng hắn, không nghĩ Tần Mặc bỗng nhiên chế trụ eo cô đè người xuống, há mồm đem non nửa nhũ hoa ngậm trong miệng, dùng sức gặm cắn.

“A! Tần gia, anh... Anh nhẹ chút, a... Ân...”

Rõ ràng rất đau, nhưng, vú thật sự rất thoải mái, có một loại khoái cảm bị làm nhục! Tiểu Dao nhìn không được ngẩng đầu, nửa nheo lại đôi mắt rên rì, nhục huyết đã sớm ướt đầm, đầm thùy ào ạt mà ra, dính ướt quần Tần Mặc.

“Ân, ân a, a...” Hắn vẫn luôn tay ôm eo không cho cô lùi bước, một tay khác nắm vú bên kia, đem vú trắng nõn nhào thành vô số hình dạng.

Môi răng gặm đầu vú một hơi mút vào, làm đầu vú phẫn nộ dần dần cứng lên, hắn thậm chí há mồm, dùng đầu lưỡi ở trên đầu vú cô miêu tả, lại hút lại gặm lại liếm, phát ra tiếng nước, âm mũi cực độ.

“A, a a...” Tiểu Dao nửa khép con mắt rên rì, vừa mới bắt đầu thật sự rất thoải mái, thực mau, hoa huyết càng ngày càng trống rỗng, người cũng càng ngày càng khó chịu.

Luôn muốn có gì đó nhét đầy âm đạo mình, giống như đêm qua cùng Tần Nhất Phi, dùng côn thịt cắm vào âm đạo, hiện tại hạ thể cô rất ngứa, rất trống vắng.

“Tần gia...” Tay Tiểu Dao nhìn không được lại lần nữa sờ soạng hạ thân Tần Mặc hạ thân, lần này, rốt cuộc sờ đến côn thịt cách quần hắn.

“Thật lớn...” Cô nhìn không được thờ dãi, kể cả không tiếp xúc thân mật, nhưng cách quần cũng có thể cảm giác được côn thịt thật lớn, lớn như vậy nếu nhét vào hạ thể... “A...”

Tưởng tượng, đầm thùy tức khắc chảy xuống.

“Muốn?” Môi mòng Tần Mặc dán bên tai cô, giọng nói khàn khàn, gọi cảm đến rồi tỉnh rồi mê.

Tiểu Dao trong phương diện này rất non nớt, nơi nào chịu được dụ hoặc như vậy? Theo bản năng liền gật gật đầu: “Em muốn... A ~!”

Người bỗng nhiên bị hắn ném ra, thân thể cũng bị hắn đẩy, Tiểu Dao bất buộc ghé vào ghế, âm hộ kiêu lên trước mặt Tần Mặc.

“Em...” Không hề chú ý ngại mà nhìn đến khe hở, Tần Mặc trầm mặt xuống: “Tao hóa! Thế mà không mặc quần lót, tùy thời chờ bị đàn ông cảm?”

Tiểu Dao cắn môi, có khổ nói không nên lời, đây không phải Tần Nhất Phi bắt cô mặc sao? Chính cô cũng không muốn!

“Tần gia, em... A!”

Cô bỗng nhiên tròn to đôi mắt tròn xoe ngập nước, ngón giữa Tần Mặc, dùng sức thọc vào.

Tiểu Dao giống con chó mậ, dựa vào ghế xe, mông phẫn nộ đối diện Tần Mặc, nhục huyết rộng mở trong tầm mắt hắn.

Hiện tại, nhục huyết cô còn cầm một đầu ngón tay, ngón tay Tần Mặc. Sắc tình như vậy, dâm đảng như vậy, nhục nhã như vậy!

Tần Mặc dùng sức thọc ngón tay vào, Tiểu Dao rên rì hừ hừ, đau! Màng trinh hình như chưa bị đâm thủng, ngón tay hắn tới màng trinh, liền ngừng lại.

“Vá?” Môi mòng Tần Mặc mấp máy, đôi mắt đen lăm người nhìn không ra mừng hay giận, một cô gái tới hộp đêm mà không mặc quần lót, hắn có thể tin cô thật sự là xử nữ?

“Có phải vá hay không, Tần gia dùng côn thịt thử chẳng phải sẽ biết?” Tiểu Dao thật đúng là không sợ chết, thế nhưng còn dám dùng ngôn ngữ khiêu khích.

Tần Mặc nheo đôi mắt, gân xanh thái dương ần ần hiện lên, côn thịt đáng chết dưới háng dưới ngón từ khiêu khích của cô điên cuồng trương lớn, lại trương lại đau!

“Cô cho rằng tôi sẽ làm với phụ nữ đã bị chơi đùa qua?” Hắn hừ lạnh, ngón tay bỗng nhiên ở nhục động đưa bốn, móng tay lướt qua nhục bích, làm Tiểu Dao lại đau lại thoải mái.

Cô biết, Tần Mặc có thói ở sạch, chỉ sợ phương diện này cũng sẽ yêu cầu rất cao, cho nên Tần Nhất Phi không dám đụng vào cô, muốn đem thân xử nữ để lại cho Tần Mặc, nếu không, Tần Mặc không nhất định muốn cô.

Tư liệu Tần Mặc biểu thị những năm gần đây một phụ nữ đều không có, chẳng lẽ, vẫn là xử nam?

“Tần gia không dám thử hả? Hay là... Ân... Hay là nói, Tần gia căn bản còn non, bản thân không am hiểu chuyện này?”

“Cô em, muốn chọc tôi tức giận?” Ngón tay hắn đột nhiên cắm vào.

Tiểu Dao đau ần đường nhú lại, màng trinh có tính dai, không có bị hắn lộng phá! Như thế, cửa màng trinh nhất định bị tạo ra, bằng không sẽ không đau như vậy.

“Gia... Em không dám chọc anh tức giận, em chỉ... A! Anh nhẹ chút... A a... Em chỉ... Em chỉ muốn côn thịt anh, a...”

Ngón tay Tần Mặc bắt đầu ở tiểu huyết ra ra vào vào, rất nhanh, liền thêm một ngón tay!

Tiểu Dao bị ngón tay thọc vào rút ra lớn tiếng rên rì, vẫn không ngừng khiêu khích: “Gia, không cần... Không cần dùng ngón tay lộng phá màng của người ta, trừ phi côn thịt anh không dậy được, như nghe đồn không thể dùng!” Tần Mặc nheo đôi mắt, con bé này thể nhưng còn dám tiếp tục khiêu khích! Hắn không cầm phá màng trinh, ngón tay cái lại đè ở môi âm hộ dùng sức xoa xoa, bỗng nhiên lại cắm vào ngón tay thứ ba, ba ngón tay của nhục huyết không ngừng cọ xát.

“A!” Tiểu Dao thiếu chút nữa bị hắn tra tấn đến cao trào, nhưng hiện tại sắp cao trào, cảm giác lại không lên được, làm người khó chịu đến thiếu chút nữa hồng mắt.

Cô thật sự rất khó chịu, nhưng, Tần Mặc rất thô bạo, cô cũng sợ làm tình với hắn, sợ hắn sẽ trực tiếp làm chết mình!

Bỗng nhiên rất hoài niệm Tần Nhất Phi ôn nhu, tại sao cô phải chọc người đàn ông này?

“Tần gia, a... Gia...”

“Muốn à?” Tần Mặc cúi người đè trên lưng cô, môi mỏng gần sát bên tai, ba ngón tay còn ở nhục huyết thọc vào rút ra, ngón tay cái vân vê âm hạch cô, lực đạo càng ngày càng lớn.

“Rõ ràng em sợ tôi, lại vẫn muốn tới gần tôi, nói, rốt cuộc có mục đích gì?”

Nếu là cường ngạnh chất vấn, Tiểu Dao nhất định sẽ không trả lời, nhưng hiện tại giọng hân nhu hòa, mang theo tất cả từ tính, dễ dàng làm phụ nữ mất đi lý trí. “Em... Em là vì... Vì... A, a a...”

Tiểu Dao cao trào, lúc thiếu chút nữa buột miệng nói mục đích, thêm một lần cao trào, làm cô hoàn toàn mất khả năng nói chuyện.

“A...” cô ngẩng đầu, lượng lớn dâm thủy trào ra, làm quần Tần Mặc dính ướt một mảng lớn.

Tiếng kích động thét chói tai mang theo một chút khàn khàn khốc thút thút, bởi vì biết rõ mình bị làm nhục mà vẫn cao trào, trong lòng cảm thấy thẹn khó chịu.

“A a...” Tiếng cô gái thét chói tai, làm thái dương Tần Mặc tức khắc tràn đầy mồ hôi nóng vì nhẫn nhẹn, tay hấn dừng trên vú cô, dùng sức xoa xoa, một cái tay khác, ba ngón tay y nguyên ở tiểu huyết thọc vào rút ra.

“A a, a...” Đầu Tiểu Dao trống rỗng, cả người vô lực, nếu không phải bị Tần Mặc ôm từ phía sau, cô nhất định sẽ ngã xuống.

Bỗng nhiên, phía sau truyền đến tiếng động cơ xe, Tần Nhất Phi tới, lại bị vệ sĩ Tần Mặc ngăn ở bên ngoài.

“Dao Dao!” Tần Nhất Phi gọi một tiếng, Tiểu Dao đang chìm đắm trong dư vị cao trào đột nhiên bùng tỉnh.

“Đàn ông của em?” Tần Mặc lạnh lùng hừ hừ, ngón tay còn ở tiểu huyết, lại nhàn nhạt nói: “Mặc quần áo vào.”

Tiểu Dao chịu đựng khoái cảm tiểu huyết bị thọc vào rút ra, tay chân vô lực mặc quần áo vào người, Tần Mặc lại vào lúc này mở cửa sổ xe ra.

Vệ sĩ thấy cửa sổ xe mở, cũng không ngăn cản, lui sang một bên, Tần Nhất Phi lập tức đi tới, vẻ mặt lo lắng: “Dao Dao?”

“Nhất... Nhất Phi a...” Tiểu Dao ngẩng đầu, từ cửa sổ xe nhìn hấn, đột nhiên cảm nhận được ba ngón tay cắm ở tiểu huyết mình lập tức tăng thêm lực đạo, cô rên rỉ một tiếng, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng.

Tần Nhất Phi mở cửa xe ra, Tần Mặc nhàn nhạt nhìn cô, tốc độ ngón tay thọc vào rút ra nhanh hơn, Tiểu Dao ghé vào ghế, ngẩng đầu bắt gặp ánh mắt Tần Nhất Phi, rồi lại nhẹn không được rên rỉ lên.

“A, ân a...”

Tình huống này xấu hổ không nói nên lời, có thể nhưng trước mắt Nhất Phi, bị người đàn ông khác đùa bỡn tiểu huyết! Tần Mặc là cố ý, hấn căn bản không để bụng cô khó xử hay không.

“Đừng quá đáng!” sắc mặt Tần Nhất Phi trầm xuống, bắt lấy hai tay Tiểu Dao, đột nhiên ôm cô ra khỏi xe.

Ban đêm an tĩnh, chỉ nghe được “ba” một tiếng, là tiếng nước ngón tay Tần Mặc rời tiểu huyết Tiểu Dao vọng lại, có bao nhiêu dâm mĩ! Tần Nhất Phi kéo váy che chắn Tiểu Dao, trực tiếp ôm vào xe mình.

“Tần gia, muốn ngăn cản hay không?” vệ sĩ lập tức cung kính hỏi.

“Anh không phải đối thủ của cậu ta, lấy cái gì để cản?” Tần Mặc ngồi trở lại ghế, ánh mắt lại dừng trên quần mình, bên trên, bị dâm thủy con bé đó lộng ướt một mảng lớn, mà còn thịt hấn, đến bây giờ cứng ngắc như củ không thể mềm xuống.

Một lúc lâu sau, hấn mới nhàn nhạt nói: “Lái xe.”

Vệ sĩ lên xe, xe lập tức khởi động, đảo mắt không thấy tăm hơi.

Tiểu Dao bị Tần Nhất Phi ôm trở lại trên xe, nhìn chiếc xe đang trước đi xa, tự nhiên cảm thấy chua xót.

“Đừng khổ sở, chúng ta về nhà.” Tần Nhất Phi khởi động xe, rất nhanh, ngay cả xe bọn họ cũng biến mất ở một phương.

Đến nỗi ai xa mà nữ nam ngồi trên chiếc xe bị ấn, nhìn chằm chằm bóng xe Tần Nhất Phi, đôi mắt màu đen thâm thúy mị lên, đáy mắt, xẹt qua một tia nghiền ngẫm.

Tần Mặc rốt cuộc cũng học được cách chơi phụ nữ, cô gái này đối với Tần Mặc mà nói, có phải ý nghĩa không giống nhau hay không?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Tình sắc dụ hoặc (tiếp)

Váy Tiểu Dao bị kéo lên, lần này có mặc quần lót, nhưng, hấn khi nơi đấy mắt Tần Mặc vẫn không tan đi.

"Cho rằng lớn lên giống mẹ Dạ Huyền, liền có thể câu dẫn cậu ta? Tôi có nên nói cô em quá ngây thơ hay không đây? Chẳng lẽ em không biết, có không ít á đàn bà vì tiếp cận, cố ý chinh cho gồng mẹ cậu ta?"

Một bàn tay to của hấn cầm vú trái Tiểu Dao, dùng lực thô bạo nắn bóp thành nhiều hình dạng.

Trách không được Quân Dạ Huyền nhìn khuôn mặt mình không chỉ không có thương tiếc, thậm chí còn chán ghét, Tần Nhất Phi xấu xa kia hỏi thăm tin tức kiểu gì nghe một nửa lại không

nghe một nửa, thiếu chút nữa hại chết cô rồi!

Nhưng hiện tại Tiểu Dao đã không sức lực đi tự hỏi vấn đề, bị Tần Mặc nắm vú, cô cũng không biết là sướng hay là đau, tóm lại, nhịn không được rầu rĩ rên rĩ lên: "Anh... Ân... Nhẹ một chút."

Hỗn đản này một chút cũng không hiểu thương hương tiếc ngọc, vú bị hấn vuốt ve ra vô số hình dạng, nhũ thịt trắng nõn ở khe hở ngón tay hấn giãn ra, nói không nên lời dâm uế ái muội.

"A! Nhẹ một chút..."

"Tôi không hiểu cái gì gọi là nhẹ." Tần Mặc đột nhiên đùng sang phải, Tiểu Dao bị hấn đè trên vách tường, ngoài ý muốn phát hiện có đồ cứng ngắc chống trên bụng nhỏ của mình.

Đáy mắt cô hiện lên một trận kinh ngạc, rất mau liền khôi phục bình tĩnh, môi mòng phẩn nộn câu lên: "A... Tần tiên sinh dường như rất hứng thú với thân thể em nha, chỉ lộ một đôi vú, lại làm anh cứng thành như vậy?"

Cô duỗi tay muốn sờ cón thịt phồng lên của Tần Mặc, lại bị hấn chế trụ đôi tay, đè trên đỉnh đầu trên vách tường: "Muốn chọc tôi?"

"Không được sao? Chẳng lẽ, anh không muốn làm em?" Tiểu Dao tự cong chân vòng qua hấn đẩy đẩy, bụng nhỏ chủ động cọ xát ở đỉnh cón thịt hấn.

Cón thịt bị cọ xát vài cái, chẳng sợ cách quần áo, đều có thể cảm nhận được nó lại biến cứng ngắc.

Tiểu Dao có chút lo lắng, tuy rằng chính cô chủ động khơi mào, nhưng vẫn sợ. Lớn như vậy cứng như vậy, hơn nữa đàn ông này tàn nhẫn, nếu thật sự tới, cô có thể tiếp nhận hay không đây?

"Muốn làm với tôi?" Tần Mặc nheo lại đôi mắt, bị cô gái này phát hiện mình lưu luyến thân thể cô, ngược lại không tức giận, chẳng qua đáy mắt lạnh lẽo, thật sự khiến người sợ hãi.

"Xin lỗi, tôi sẽ không làm, tôi chỉ biết tàn nhẫn thao!" "Anh... A!" Tiểu Dao đột nhiên bị hấn ôm lên, trong nháy mắt, người đã bị ép ghé vào bồn rửa tay phòng tắm.

Ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương, vú bại lộ, vòng trên cổ bị hấn đùng cho lắc qua lắc lại, mà phía sau người đàn ông đang dùng sức xé nát váy áo cô, thậm chí cả quần lót!

Tiểu Dao nhắm mắt, biết kết tiếp tất nhiên là khổ hình, nhưng, vì bạn bè cùng nhau lớn lên ở cô nhi viện, vì Tần Nhất Phi tùy thời đều có thể nguy hiểm tính mạng, cho dù là pháp trường cũng phải cang da đầu mà đối mặt.

Vòng cổ chính là đạo cụ đặc thù do tổ chức cung cấp, bên trong có một không gian bảo quản đồ, chỉ cần lấy được tinh dịch Tần Mặc, bảo quản ở ống tiêm, có thể bảo quản suốt mấy giờ.

Đêm nay hoàn thành nhiệm vụ Tần Mặc xong, vĩnh viễn không cần gặp lại người đàn ông đáng sợ này nữa!

Tiểu Dao rõ ràng đã làm tốt chuẩn bị, nhưng, lúc cón thịt nóng như bàn ủi của Tần Mặc đặt ở cửa tiểu huyết cô, cô vẫn sợ tới mức một đôi mắt to ngập nước.

"Chờ, chờ một chút, hiện tại nên, nên làm..." cô thật sự sợ hãi, thô lớn như vậy, dưới tình huống cô hoàn toàn chưa chuẩn bị tốt mà tiến vào, nhất định sẽ lấy mạng cô!

"Tần Mặc, chờ một chút, em tự mình làm ướt, chờ... A! Tần Mặc, không cần, xin anh, a..."

"Đau quá..."

Tiểu Dao cắn môi, thiếu chút nữa liền khóc, hạ thể cần làm thêm một chút, nhưng Tần Mặc không quan tâm, cứ vậy nhét toàn bộ quy đầu thô cứng đi vào.

Đau quá, đau quá... Hấn lớn như vậy, quá lớn! Ngay cả trước đó có chuẩn bị bôi trơn cho tốt, lần đầu tiên vẫn làm cô đau muốn chết muốn sống, huống chi là hiện tại?

"Tần Mặc, xin anh, chờ một chút, xin anh..."

Giọng cô gái kẹp một chút khóc thút thít khàn khàn, vừa rồi có tâm tình muốn câu dẫn hấn, lúc này một chút cũng không còn.

Thật sự rất đau!

Tiểu Dao vận vẹo mông, theo bản năng muốn đem quy đầu của hấn rời khỏi hạ thể, nhưng, cô mới vừa động, Tần Mặc bỗng nhiên đẩy một cái về phía trước, Tiểu Dao nhịn không được lại kêu thảm thiết: "A..."

Điều may mắn nhất chính là, phòng này có cách âm đặc biệt tốt, hơn nữa bọn họ ở trong phòng tắm, kể cả cửa phòng tắm cũng đóng rồi, cho nên tiếng kêu này của Tiểu Dao, chỉ cần không phải cố ý nghe lén, trong tình huống bình thường sẽ không bị nghe được.

Nhưng cô hiện tại thật sự rất đau! Mồ hôi mòng trên trán không ngừng ở chảy xuống, đau đến âm thanh cũng run rẩy, người đàn ông phía sau còn cố tình dùng sức cắm vào trong, cón thịt thật lớn ít nhất đã cắm vào một phần ba.

Cô càng vận vẹo mông, cón thịt dường như cắm càng sâu, đến cuối cùng, Tiểu Dao chỉ thờ phì phò, không dám lộn xộn.

Đồng dạng thờ dốc còn có người đàn ông phía sau, hấn cúi đầu nhìn cón thịt mình đã cắm vào một phần ba, thái dương cũng bịt kín một tầng mồ hôi mòng: "Fuck! Chặt quá!"

Còn tưởng rằng phá màng là làm được, nhưng hiện tại xem ra, cô gái này chặt giống như xử nữ! Sau khi quy đầu cắm vào, lập tức bị tiểu huyết cô gắt gao hút lấy, hiện tại sợ rằng Tần Mặc muốn lui ra ngoài cũng thực gian nan.

Cắn chặt đến vậy, thiếu chút nữa làm hấn hồng mắt muốn bắn tinh! Tần Mặc có chút nổi giận, nha đầu này là cố ý sao? Muốn cho hấn sớm bắn!

Hấn đứng thẳng thân hình, nhìn chăm chăm bộ dáng cô trong gương, nhìn cô suy yếu dựa trên bồn rửa tay, ở trước gương khóc thút thút.

"Không muốn đau, thì tự làm ướt đi." Giọng điệu lạnh nhạt phảng phất không mang theo nửa điểm cảm xúc, làm người hoài nghi hấn rốt cuộc có đang tham gia trong đó hay không.

Tiểu Dao cắn môi tái nhợt, thật vất vả nâng lên thân thể, lúc ngẩng đầu, không cẩn thận chạm phải tầm mắt hấn ở trong gương, chỉ liếc mắt một cái, thể nhưng thân thể nóng lên, hạ thể ướt. "Thật là tao hóa thiếu thao!" chỉ liếc hấn một cái là có thể ướt, dâm dăng như vậy, không phải trời sinh thiếu thao thì là cái gì?

Tiểu Dao hung hăng trừng mắt nhìn hấn! Anh mới là tao hóa thiếu thao! Cả nhà anh đều là tao hóa thiếu thao! Chờ cô hoàn thành nhiệm vụ xong, không bao giờ cho người đàn ông này nửa ánh mắt nào hết!

Kể cả hấn thật sự rất tuần tú, kể cả hấn soái đến mức để phụ nữ điên cuồng, cô cũng tuyệt đối không động chút tâm nào với hấn! Bởi vì, hấn không phải người! Hấn là cảm thụ!

“Ánh mắt gì đấy?” Đôi mắt Tần Mặc nhắm lại, đáy mắt một tia hơi thờ nguy hiểm xẹt qua, bỗng nhiên nâng eo một cái, côn thịt nương theo dâm thủy Tiểu Dao mới vừa chảy ra, cứ vậy phụt một tiếng, thô bạo cắm vào, rớt cuộc cũng cắm đây.

“A...” Tiểu Dao kêu thảm thiết, đầu nâng lên, đầu thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh.

Háng nóng rát, có thứ gì dọc theo đùi cô trượt xuống dưới, trên đùi trắng nõn, tức khắc bị nhiễm một mảnh đỏ.

Tần Mặc cúi đầu nhìn chân cô đang run rẩy, nhìn đến địa phương đỏ trắng đan xen, nhìn không được hít một hơi khí lạnh.

Côn thịt thô to màu tím nguyên cây cắm vào tiểu huyết phần nộn của cô, tiểu huyết bị căng đến rộng, một chút nếp uốn cũng chưa có, giống như căng muốn rách ra.

Hình ảnh dâm loạn đến cực điểm, thể mà làm hấn mắt không chế, lưng cốt một trận sáng khoái, thiếu chút nữa liền bất tỉnh.

Cô gái ghé trên bồn rửa tay, mông bị đôi tay người đàn ông nâng lên, cường cao, người đàn ông đứng sau cô, côn thịt sau khi cắm vào, chậm rãi rút ra, lộ ra quái vật khổng lồ nhiễm máu tươi đỏ thắm.

Lúc Tiểu Dao thở dài nhẹ nhõm một hơi, Tần Mặc bỗng nhiên thúc về trước, Tiểu Dao hét lên một tiếng, côn thịt vừa lui ra ngoài một chút, toàn thân lại tức khắc đi vào.

“Sâu quá, a...”

Đôi tay mảnh khảnh chống trên bồn rửa tay, cả người mềm như bông, sắp chịu đựng không nổi.

“Tự nhắc mông cao lên.” Giọng Tần Mặc cực độ khàn khàn, nhưng, cho dù khàn đến nông nổi này, cả người hấn vẫn lạnh nhạt, dường như chỉ có côn thịt chôn trong hạ thể cô nóng đến khiến người phát cuồng.

“Tôi nói lại lần nữa, nhắc mông lên, tôi muốn thao em.” Hấn trầm giọng nói, ngữ khí lạnh như băng, Tiểu Dao sợ tới mức theo bản năng tự nhắc mông cao lên.

Đôi tay Tần Mặc ôm vòng eo nhỏ tí tẹo của Tiểu Dao, nhìn chăm chăm cô trong gương, bỗng nhiên tăng tốc thọc vào rút ra.

“A, ân a, a...” Sức Tần Mặc hoàn toàn không phải thứ Tiểu Dao có thể thừa nhận, cô không có cách nào tưởng tượng, thể nhưng tồn tại người có tốc độ nhanh như vậy, sức lực lớn như vậy!

“A a, ân a a...”

Trừ bỏ thét chói tai, cô giống như cái gì cũng làm không được, Tần Mặc mỗi một lần va chạm, thân thể của cô giống như bị đâm bay, nếu không phải eo còn trong tay Tần Mặc, cô nhất định sẽ trực tiếp bay rồi đụng phải gương, đâm cho đầu rơi máu chảy.

“A ân a, Tần Mặc, nhẹ chút, nhẹ chút, a...”

Nhục huyết nguyên bản chỉ có đau đớn, cũng không biết bắt đầu từ khi nào, một loại cảm giác khác dần dần dâng lên, dường như lấy hoa huyết làm trung tâm, từ từ lan tràn đến toàn thân.

Nhưng, chỉ cần nghĩ đến mình bị Tần Mặc cưỡng gian, khoái cảm có được đều sẽ biến thành hận ý! Chỉ là, hiện tại bị Tần Mặc thao đến sức để nói chuyện cũng không có, hận hấn thì có ích gì?

“Ân...” Bỗng nhiên, phụt một tiếng, côn thịt lớn Tần Mặc cứ vậy từ tiểu huyết Tiểu Dao rút ra hoàn toàn, phát ra một loại âm thanh lưu luyến không rời nơi tiểu huyết.

Vì thao lâu như vậy, một khúc côn thịt kia rời khỏi tiểu huyết Tiểu Dao, lập tức lại co giật, Tần Mặc lật cơ thể của cô lên, để cô ngồi trên bồn rửa tay, hấn cúi đầu nhìn chăm chăm nhục huyết cô đang dần dần khép lại.

Thật đúng là rất nhỏ, không nghĩ tới nhục huyết nhỏ như vậy, thể nhưng thật sự có thể nuốt côn thịt của mình vào!

Đôi tay Tiểu Dao đặt trên tay hấn, thật vất vả nâng người lên, mới thấy rõ ràng dương vật vừa rời cường gian mình thật lâu lại vô cùng lớn!

Thật sự rất lớn! Cơ hồ lớn hơn cánh tay của cô rồi! Hàng lớn như vậy mà nhét vào, thảo nào rất đau! Sau khi thấy rõ ràng hàng của Tần Mặc không tầm thường, Tiểu Dao chỉ cảm thấy trong lòng một trận sợ hãi, theo bản năng liền muốn chạy trốn.

Tần Mặc dùng tay giữ chặt cô, cúi đầu cắn đầu vú cô, dùng sức mút một cái.

“A...” Tiểu Dao bị mút đến thân thể run rẩy một trận, nhìn không được ngẩng đầu, rên rỉ lên: “Đừng, đừng chạm vào em, ân a... Đừng mút, không cần mút, a a...”

Một tay Tần Mặc ôm eo cô, để phòng cô chạy trốn, một tay khác nắm vú cô, răng môi ở trên đầu vú vừa gặm vừa mút, phát ra tiếng vang chặc chặc.

“Ân...” Tiểu Dao cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, chỉ cần tưởng tượng đến côn thịt thô to của Tần Mặc cả người liền mềm nhũn, cả người giống như ăn phải xuân dược, mềm thành một đồng nước.

Tiểu huyết nơi hạ thể bỗng nhiên bị căng ra, Tiểu Dao tròn to đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm người đàn ông đang đứng trước mặt mình, côn thịt hấn lại để trên tiểu huyết cô, phụt một tiếng thọc vào.

“A...”

Tiểu Dao bị đụng sắp ngã đi rồi, Tần Mặc chính là một con sói, còn là sói hoang cường hấn nhất trong loài sói. Mà hiện tại Tiểu Dao, rõ ràng chính là con mồi trong miệng sói hoang, mặc hấn ăn, mặc hấn chơi đùa!

Tần Mặc cúi đầu cắn đầu vú Tiểu Dao, côn thịt dưới háng giống như máy đóng cọc, điên cuồng ở trong tiểu huyết nhỏ hẹp chật chội của Tiểu Dao thọc vào rút ra, trong phòng chỉ có tiếng cô gái hét chói tai, cùng tiếng người đàn ông, còn có tiếng bạch bạch do thân thể va chạm.

Cô cảm thấy mình thật sự phải bị hấn chơi hỏng, côn thịt bên trong tiểu huyết cứng như sắt thép, còn nóng như lửa, kể cả không cầm hỏng cô, cũng sẽ nóng hỏng cô!

Tần Mặc lại chỉ nhìn chỗ hai người giao hợp, tiểu huyết kiêu nộn chật hẹp đang bị côn thịt lớn màu tím của hấn làm căng ra, âm đạo nhỏ hẹp rõ ràng chưa từng bị đàn ông cắm vào, mỗi lần côn thịt hấn đẩy, là có thể nghe được tiếng thịt non bị hấn thao.

Tuy rằng Tiểu Dao ban đầu rất đau, đau đến nổi ngay cả Tần Mặc cũng có thể cảm giác được, nhưng này cô gái này trời sinh thích hợp bị đàn ông thao, nước đặc biệt nhiều, cảm nhiều

hiệp rồi, dầm thùy liền dọc theo miệng âm hộ tràn ra, vẫn luôn chảy ra khỏi háng.

Hắn bỗng nhiên đặt tay trên âm hộ cô, đẩy ra môi âm hộ kiểu nộn, ngón tay dài dề âm hạch cô bỗng nhiên dùng sức xoa xoa.

“Ân a...” Tiểu Dao sắp điên rồi, bị một người đàn ông cường gian, thế nhưng tràn ra khoái cảm, cô không phải phạm tội (*) thì là cái gì? Chỉ là, cảm giác của thân thể không lừa được người, tuy rằng Tần Mặc thật sự rất xấu xa, nhưng, thân thể của cô thích bị người xấu xa hù hóng như vậy đùa bỡn...

(*) Phạm tội: (ý chữ mắng) cam tâm chịu bị làm nhục

Ai bảo hắn là Tần Mặc, là Tần Mặc mà phụ nữ nào thấy đều liền mơ tưởng dạng chân cho hắn thao! Tuy rằng Tiểu Dao còn chưa đến mức phạm tội ra nông nổi đó, nhưng, mỗi lần cô nhìn Tần Mặc, vẫn vì khí thế cường hãn cùng bề ngoài soái làm người loá mắt của hắn mê hoặc một hồi.

“Ồ dưới thân tôi còn nghĩ đến chuyện khác?” Giọng nam mang theo bất mãn, Tiểu Dao còn chưa kịp giải thích, lại thêm một trận điên cuồng thọc vào rút ra đến điên đảo trời đất.

Trong nháy mắt cô hoài nghi có phải mình ngất rồi hay không, nhưng cô là chưa kịp nói cho hắn, vừa rồi là nghĩ đến hắn. Không, bất luận thế nào cô cũng không nói cho hắn, chết cũng sẽ không.

“A, a a, nhẹ chút, ân a...” Cô gái bị đâm đến chết đi sống lại thực thâm, trừ bỏ thét chói tai, dư lại chút cảm giác, chỉ còn tiếng bộ phận sinh dục va chạm thật mạnh, âm đạo bị cơn thịnh nộ thật lớn cắm đến thịt non tung bay... Bỗng nhiên, thân thể Tần Mặc một trận cứng đờ, tay cầm vú cô cũng mạnh hơn, cô mơ mơ màng màng mờ to mắt, thấy Tần Mặc hơi đỏ mặt, cùng với lồng ngực hắn dồn dập phập phồng.

Tần Mặc muốn bắn tinh! Cô cho rằng mình sẽ bị hắn thao chết ở dưới háng, may mắn, hắn cũng có lúc mất khống chế.

Tiểu Dao gắt gao bám lấy đầu vai hắn, đang chuẩn bị thừa nhận một trận điên cuồng thọc vào rút ra cuối cùng, nhưng lúc này bên ngoài, lại truyền đến tiếng gõ cửa.

“Chú nhỏ, chú ở trong đó à?” Âm thanh tuy rằng không lớn, nhưng thính giác Tần Mặc huấn luyện nhiều năm, không có khả năng nghe không được.

Là Nam Cung Tích! Hắn đã đẩy cửa vào được, tiếng bước chân có điểm hỗn độn, nhìn ra được hắn say rượu vẫn chưa tỉnh: “Chú nhỏ, không thấy Dao Dao đâu, chú có gặp cô ấy hay không?”

Tiểu Dao bị tiếng Nam Cung Tích làm bừng tỉnh, bởi vì sợ hãi, tiểu huyết một trận co thắt, Tần Mặc bên cạnh vừa rồi thiếu chút nữa đã hồng mắt liền cứng đờ, bị lực đạo co rút lại kẹp chặt, cứ vậy không cần nhìn, tình dịch nóng bỏng mang theo sức lực, bắn thật mạnh vào cửa tử cung Tiểu Dao...

“A... Ô ——” Tiểu Dao ngẩng đầu, miệng bị tay nhỏ chính mình gắt gao che lại, cô không biết vì sao, lúc này thật sự thực không muốn để Nam Cung Tích nhìn thấy bộ dáng dâm dăng của cô.

Hạ thể cô còn bị dương vật lớn của Tần Mặc cắm, cắm ở chỗ sâu nhất! Nhục huyết bị căng rất lớn, toàn bộ tình dịch Tần Mặc chấn ở cửa tử cung, một giọt đều không có lưu lại.

Bộ dáng dâm dăng như vậy nếu như bị Nam Cung Tích nhìn thấy, sẽ làm bản đôi mắt hắn, hắn là chàng trai thuần khiết như vậy, sạch sẽ như vậy!

Khoái cảm mơ hồ vẫn chưa tan đi, đang mơ mơ màng màng, tựa hồ nhìn đến Tần Mặc luôn luôn bình tĩnh làm người hoài nghi có phải không dính thất tình lục dục hay không, thế nhưng cũng có hồ hấp dẫn đập, thậm chí rầu rĩ mà rên rỉ.

Hóa ra, Tần Mặc cũng có lúc mất khống chế, hóa ra lúc hắn bắn tinh, tiếng rên rỉ cũng có thể gọi cảm để nghe như vậy, Tiểu Dao còn tưởng rằng, người đàn ông này không có tình cảm!

Cô gắt gao trừng mắt với gương mặt ửng đỏ tuần dật của hắn, biết hắn cũng không muốn cho Nam Cung Tích nhìn thấy bộ dáng hiện tại của bọn họ, hóa ra Tần Mặc để ý Nam Cung Tích như vậy, nhưng hắn để ý Nam Cung Tích, cứ vậy cường gian bạn gái Nam Cung Tích!

Cô có chút giận dữ, bỗng nhiên dùng sức co thắt âm đạo, sức kẹp kia, làm dương vật Tần Mặc mới vừa bắn tinh xong trong nháy mắt trương vài phần! Thân thể nữ nhân này, quả thực có độc!

“Em...” Lạnh ngạnh như Tần Mặc, thế nhưng cũng sẽ vì một nhục huyết cô gái cố ý mút vào mà rên rỉ ra tiếng, mồ hôi to như hạt đậu trượt xuống dọc theo gương mặt đẹp của hắn, gờ cảm nói không nên lời.

Tiểu Dao không biết vì sao mình muốn chọc hắn, biết rõ hắn là một người nguy hiểm như vậy! Nhưng, trong lòng cô không phục, dựa vào cái gì mình liền phải cam nguyện bị hắn đùa bỡn? Dựa vào cái gì hắn có thể đối xử với cô như vậy!

Tiểu huyết cô co thắt co rút, một lần gắt gao cắn côn thịt Tần Mặc chưa kịp mềm đã trương lên, Tần Mặc rừ mắt nhìn chăm chăm cô trong mắt không cam lòng, ánh mắt thâm thúy đến đáng sợ: “Muốn khiêu khích tôi?”

Tiểu Dao không nói lời nào, nhưng, đôi mắt to đang lên án: Không được à? Dựa vào cái gì không được?

Tần Mặc nhắm mắt, bỗng nhiên dùng sức đẩy đỉnh đầu, Tiểu Dao không nghĩ tới hắn cũng dám không bận tâm, cửa tử cung vừa qua cao trào quá mãnh cảm, bị đỉnh đầu xâm nhập, lập tức thất thanh hét lên: “Ồ...”

May mắn tay cô vẫn luôn che miệng mình, một tiếng thét chói tai muốn xuất ra, nhưng, cũng kịp ngăn được.

Bên ngoài Nam Cung gia nghe được tiếng động trong phòng tắm, ẩn đường nhui lại, hắn có chút loạng choạng bước chân trực tiếp tới phòng tắm: “Chú nhỏ? Chú ở bên trong à? Vừa rồi hình như cháu nghe được tiếng của Dao Dao...” Tiểu Dao tức khắc khản trương lên, bởi vì quá khản trương, căn bản không cần mình chủ động làm cái gì, cần dương vật to lớn của Tần Mặc buộc chặt trong tiểu huyết.

Tần Mặc rầu rĩ hừ hừ, bỗng nhiên nhìn chăm chăm gương mặt nhỏ của Tiểu Dao đang hoảng loạn, môi mòng lạnh tràn ra một mặt ý cười tà mị: “Ừ, chú ở đây.”

Tiểu Dao tròn to đôi mắt gắt gao trừng hắn, vẻ mặt không dám tin tưởng, hắn thế nhưng không ngăn cản Nam Cung Tích tiến vào! Đây... Là muốn trừng phạt cô vừa làm càn?

Hiện tại Tiểu Dao thật sự có chút hối hận, cô quả nhiên là không nên chọc tên hỗn đản này! Cứ nén giận đi, nhanh kết thúc đi, vì sao lại muốn khiêu khích hắn?

Cô không nghĩ muốn để Nam Cung Tích nhìn bộ dáng mình dâm loạn, không cho Nam Cung Tích thất vọng, ở trong mắt Nam Cung Tích, mình là cô gái tốt...

Bên ngoài, tay Nam Cung Tích dừng ở cửa phòng tắm, muốn đẩy cửa tiến vào, Tiểu Dao hung hăng trừng mắt nhìn, Tần Mặc thờ ơ lạnh nhạt, bỗng nhiên khẽ giọng nói, phát ra âm thanh kiều kiều mị mị: “A... Tần tiên sinh, anh thật là lợi hại, a a... Ân a... Tần tiên sinh, anh cấm Nguyệt Nhi rất sướng nha, ân...”

Thật sự có phụ nữ, nhưng, giọng nói này rõ ràng không phải Dao Dao, cô gọi là Nguyệt Nhi? Tay Nam Cung gia dừng trên cửa phòng tắm đột nhiên thu về.

Tuy rằng say rượu chưa tỉnh táo, nhưng, nghe thấy giọng của người phụ nữ khác, tức khắc liền chán ghét, bởi vì chán ghét, đến gần nửa bước cũng cảm thấy bần.

“Chú nhỏ, cháu muốn tìm Dao Dao, đi trước.” Nam Cung gia kính yêu Tần Mặc thực rõ ràng, đêm nay tiệc rượu nguyên bản hẳn không thích uống rượu, Tần Mặc cho hẳn uống, hẳn liền vô cùng cao hứng mà uống, hẳn dường như đặc biệt thích chú nhỏ của hẳn.

Nhưng hẳn không biết, hiện tại chú nhỏ hẳn thích nhất, thật sự đang hưng hăng thao cô gái mà hẳn thích nhất!

Sau khi Nam Cung gia đi, Tiểu Dao mới buông tay thờ phỉ phò, nhìn Tần Mặc, cô lại bị đôi mắt lạnh lùng của hẳn khiến người e ngại làm cho hoảng sợ, theo bản năng liền muốn trốn.

Nhưng căn bản trốn không thoát khỏi lòng bàn tay hẳn, hạ thể chưa tách khỏi hẳn, đã bị hẳn lại một lần nữa hưng hăng cắm vào. Tiểu Dao bị cắm đến đầu nâng cao, lại hét lên: “A...”

“Cắm vào em rất sướng có phải hay không?” Tần Mặc cười như không cười, đôi tay dừng bên hông cô, khóa chặt eo nhỏ tinh tế.

“Không...” Tiểu Dao rõ ràng nhìn thấy ý cười lạnh muốn tra thù từ đáy mắt hẳn, còn chưa kịp sợ hãi, hẳn đột nhiên động, quy đầu thật lớn và cửa tử cung tiếp xúc thân mật.

“A... Ân a...” Chi hưng hăng cắm một chút, thân thể Tiểu Dao run rẩy, nghênh đón cao trào lần thứ hai. Nhưng, cô hoảng hốt, cô thật sự hoảng hốt: “Không, từ bỏ, không... A a a...”

“Khi nào đến phiên em định đoạt?” Ánh mắt Tần Mặc trầm xuống, giữ chặt eo thon Tiểu Dao đột nhiên nhanh chóng va chạm, cô gái bị hẳn đâm cho lưng lay sắp đổ, lần này hai mắt thật sự đóng lại hôn mê bất tỉnh.

... Cô ở trong cơn va chạm điên cuồng tỉnh lại, lúc ấy, người ngủ trên giường Tần Mặc, tỉnh lại liền nhin không được tiếp tục thét chói tai, kêu đến nghẹn, thậm chí bị thương, cảm thú này vẫn không muốn dừng lại.

Đau quá! Cả người đều đau! Đau làm ý thức chết lặng, thần kinh cũng muốn chết lặng.

Không biết qua bao lâu, Tần Mặc rốt cuộc trong cơn thờ dốc dồn dập rên rỉ hừ hừ, tinh dịch nóng bỏng lại một lần bắn vào tử cung, làm Tiểu Dao đã mệt mỏi không chịu được run rẩy nghênh đón thêm một lần cao trào.

- - - - -

“Thế nào? Là muốn giết Nam Cung Tích, hay tiếp tục đi câu dẫn mấy tên kia?” Tiên sinh bỗng nhiên gần sát tai Tiểu Dao, hơi thờ dưng trên cổ cô, thế nhưng cũng lạnh.

Tiểu Dao co rúm, lại kiên định mà lắc đầu: “Em không cần! Đầu không cần! Tiên sinh, em sẽ trả tiền cho anh, anh muốn nhiều ít thế nào mới có thể bồi thường, em đưa anh tiền có được không?”

“Cô cảm thấy tôi thiếu chút tiền ấy?” Tiên sinh cười đến có chút sung sướng, đúng là nhóc đáng thương.

“Cô đề ý trình tiết đến thế, là vì nhiều năm qua, tôi không phá hủy trong sạch của cô à?”

Tiểu Dao không thấy cái gì, ngược lại cảm quan trên người đặc biệt miễn cảm, hẳn kẻ sát sau lưng cô, đôi tay nhéo đầu vú, không ngừng xoa, Tiểu Dao tuyệt vọng phát hiện, trong sự nhục nhã này, hạ thể cứ vậy ẩm ướt.

“Nếu bây giờ tôi cho người chơi lạn thân thể cô, cô có còn đề ý chuyện đó không?” “Không...” Tiểu Dao khỏe mắt ướt, rốt cuộc hiểu ra, những lúc thế này sẽ không có người tới cứu mình. Mà phía sau người đàn ông phía sau, hẳn là ma quỷ, là cảm thú ăn thịt người không nhà xương!

Tiên sinh nhọt nhọt cười cười, tay to bỗng nhiên buông vú cô, dọc theo ngực cô, bụng nhỏ, một đường đi xuống.

“Dừng đừng vào em...” Tiểu Dao kháng cự mềm mại vô lực, cảm giác rõ ràng, ngón tay tiên sinh đẩy váy, xâm nhập quần lót, bên ngoài âm đạo mon tron bóng loáng, bỗng nhiên ấn thật mạnh ấn trên âm hạch.

“A!” Tiểu Dao nâng cao đầu óc, khỏe mắt nước mắt trượt xuống, nhưng tiên sinh vẫn không có dừng hành động tà ác, trên âm hạch cô xoa nhẹ một lát, liền đi đùa bỡn môi âm hộ.

“Cô xem, thân thể của cô có phải thật sự rất miễn cảm, rất đáng yêu hay không? Nơi này, nơi này, tất cả đều ướt.”

Ngón tay thon dài không ngừng trượt ở hạ thể, từ từ sờ cửa tiểu huyết còn đóng chặt.

“Tiên sinh, xin anh, đừng đối xử với em như thế.” cô nhắm mắt lại, miếng vải đen đã bị nước mắt dính ướt.

Nhưng, cô biết cái gì gọi là ác ma chân chính không? Ác ma, là không bao giờ có đồng tình.

Ngón tay dài của tiên sinh bỗng nhiên cầm váy và quần lót của cô, kéo xuống..

“Không!” Tiểu Dao vận vẹo mông, vẫn không có cách ngăn cản váy và quần lót đồng thời bị kéo xuống, mông trắng bóng tức khắc bại lộ trong tầm mắt tiên sinh, giữa kẻ mông, cửa âm hộ hồng nhật hiện ra.

Chân cô bị tách ra cột vào hai bên ghế dựa, hiện tại hạ thể trần trụi, muốn khép chân che bộ phận sinh dục cũng không thể.

Kể cả mình nhìn không thấy, Tiểu Dao cũng biết, cô hiện tại tựa như một con chó mả, kiêu mông chờ đàn ông thao!

Vì sao sự thể lương lại rơi xuống cô chứ! Nhất Phi đâu? Nhất Phi ở nơi nào? Cô sợ quá, cô thật sự sợ!

Tay người đàn ông rời khỏi vú cô, thế nhưng tách mông ra để tiểu huyết càng bại lộ, người phía sau hô hấp rõ ràng nặng nề không ít.

Dâm huyết nhỏ nhỏ hiện giờ còn phun chất lỏng trong suốt, tuy rằng có sợ hãi hoảng hốt, chính là, thân thể trước sau miễn cảm như vậy, đương lúc hẳn đem ngón tay cắm vào nàng tiểu huyết, tiểu huyết một trận co rút lại, lại trào ra một tràng dâm dịch mới.

Tiểu Dao cắn môi, khuất nhục đến muốn ngất xỉu đi, vì sao biết rõ đối phương nhục nhã mình, nhưng thân thể lại vẫn bị hẳn kéo theo?

“Ân...” Kể cả cắn môi, những tiếng kêu đáng xấu hổ tiếng còn toát ra từ cổ họng, tiểu huyết cô gát gao co rút, muốn đem hẳn ngón tay bài trừ đi, lại không nghĩ làm hẳn cảm thêm sâu vào.

“Ân a...”

“Cắn chặt như vậy, tiểu huyết này thật đúng là nơi làm đàn ông mất hồn.” Tiên sinh cười trước sau vẫn ưu nhã rồi lại làm người bất an, cô tựa hồ thấy được một thân sĩ phong độ nhẹ nhàng, đem ngón tay cắm vào hạ thể một cô gái.

Rõ ràng hết thảy tự phụ, nhưng lại làm chuyện hạ lưu như thế! Tiểu Dao cắn môi, rầu rĩ rên rĩ, cho dù tuyệt vọng cũng không thay đổi được cái gì.

Tiểu huyết bị ngón tay dài của hắn ở bên trong ma sát, một cảm giác mềm mại tận xương tủy che trôi lấp đất đánh úp lại, làm cả người cô mềm như bông, nửa người trên chịu đựng không nổi ngã vào ghế, thịt mông liền kiêu căng cao.

Tiên sinh hồ hấp lại nặng vài phần, có lẽ chính hắn cũng chưa nghĩ đến, thân thể cô gái này có thể khiến thân thể hắn vốn nên không có bất luận độ ẩm gì, bốc cháy tất cả dục vọng chinh phục.

Côn thịt dưới háng lấy tốc độ mắt thường có thể thấy cương cứng, cách quần nổi một khối to, hắn bỗng nhiên đi phía trước, côn thịt cách quần hướng Tiểu Dao tiểu huyết ấn vào. “Ấn!” Mười ngón Tiểu Dao nắm đến gắt gao, khóc cũng khóc không ra, “Tiên sinh, anh... không phải anh muốn em câu dẫn bọn họ sao? Em đi, em nguyện ý đi, tiên sinh...”

“Nhưng tôi không tin cô đâu.” Tay tiên sinh dừng ở trên lưng cô, nhẹ nhàng vuốt qua, từ dưới nách cô xuyên qua, một lần nữa cảm đôi vú lớn tuyết trắng của cô, vuốt ve, bắt lấy núm vú xoa tới xoa lui.

“A, ân a... Không, a...” đầu vú cô thấp phần miễn cưỡng, bị hắn nhéo chơi một hồi, dâm dịch hạ thể lại một lần trào ra, trước quần tây tiên sinh dính ướt một tầng lớn.

“A, ân ân a...”

Thân thể hiếm khi bị đàn ông đùa bỡn, tiểu huyết và mông bị côn thịt ấn lên, ngay cả quần vải dệt đã đi vào một đoạn.

Tiểu Dao cảm thấy mình thật sự thực dâm đang, hạ thể ướt đầm dề, thời điểm này không cảm thấy phần nộ, ngược lại bị một người xa lạ chơi đến dâm thủy chảy ròng!

Bỗng nhiên, tay tiên sinh rời khỏi vú cô, Tiểu Dao rõ ràng nghe được tiếng séc quần bị kéo ra, côn thịt tiên sinh nóng bỏng, thể nhưng để trên cửa nhục huyết cô.

Tiểu huyết bị côn thịt rất to ấn vào, Tiểu Dao liều mạng muốn giãy giụa, nhưng cả người bị trói chặt, cô ngoại trừ vận vẹo mông, cái gì cũng không thể làm.

Nhưng cô thực mau liền phát hiện, côn thịt hắn vẫn luôn nhét lồi vào hạ thể, hắn không có động tác gì, ngược lại lúc chính mình vận vẹo mông, cửa nhục huyết cùng quy đầu côn thịt có cọ xát, một loại khoái cảm đột nhiên dâng lên.

“Ấn...” Chính cô càng vận vẹo mông, khoái cảm đáng xấu hổ này càng mãnh liệt, cuối cùng, Tiểu Dao phản không rõ cô vận vẹo mông là muốn giãy giụa phản kháng, hay đang tìm kiếm vui sướng.

“Ân ân a... Tiên sinh, em sai rồi, về sau em đều nghe anh, em... em sẽ đi tìm Tần Mặc, lấy được thứ anh muốn, em đều nghe anh, tiên sinh, ân ha a... A!”

Tiểu Dao bỗng nhiên hét lên một tiếng, bởi vì người đàn ông phía sau bỗng nhiên dùng sức, quy đầu thể nhưng cắm đi vào, xuyên vào tiểu huyết chật chội của cô.

“A, a...” chân mềm, tư cách ngã xuống cũng không có, mông như cũ bị buộc nhắc cao cao, khe hở giữa mông bị một cây dương vật thô to cắm, hình ảnh dâm uế đến cực điểm.

“Thân là người chấp hành nhiệm vụ, cô quá xem nặng thân thể, bộ dáng này, làm sao có thể buông bỏ để câu dẫn bọn họ?” Quy đầu dương vật bị tiểu huyết cô gắt gao cắn, giọng tiên sinh rõ ràng lại khàn khàn vài phần, hồ hấp cũng càng ngày càng thô nặng.

Đôi tay giữ chặt mông, dương vật thật lớn bắt đầu chậm rãi đâm sâu vào âm đạo Tiểu Dao: “Tôi giúp cô giải phóng một chút thân thể này, chờ sau khi cô bị chơi烂, có lẽ không còn rụt rè, hửm?”

“Không... A! A... Không cần tiến vào, không... A a... Ân a...” Hắn quá lớn! Lúc tiến vào, Tiểu Dao cảm thấy đau.

Nhưng lại bởi vì hắn đủ lớn, dần dần làm hạ thể trống rỗng của cô có cảm giác thỏa mãn, khóe mắt cô nước mắt lại một lần tràn ra, rất sợ mình thật sự biến thành phụ nữ như vậy.

Nhưng thân thể của cô đã một chút một chút phản bội ý thức, trong miệng nói không, mông lại theo bản năng kiêu đến càng cao, muốn côn thịt đâm vào đùa bỡn mình.

Làm sao cô biến thành như vậy...

“Ồ... A a! A...” côn thịt, rốt cuộc ở phụt một tiếng, hoàn toàn cắm vào, hoàn toàn đi vào.

“Ấn...” Người phía sau nhện không được rên rĩ một tiếng, Tiểu Dao thể nhưng vô si phát hiện, tiếng hắn rên rĩ rất êm tai...

Nhưng, tiên sinh mắt không chế cũng trong nháy mắt, một cái chớp mắt sau, ánh mắt hắn đã lạnh xuống, tay cầm mông cô thật chặt, lui một chút, làm côn thịt rời khỏi âm đạo một khúc lớn, bỗng nhiên đột nhiên va chạm, nguyên cây côn thịt lớn lại một lần thật sâu đâm vào! “A! Ân a a...” Người phía sau bắt đầu điên cuồng nhanh chóng thọc vào rút ra, Tiểu Dao trừ bỏ thét chói tai, cái gì cũng làm không được.

Phong bế trong không gian, ngoại trừ tiếng thân thể bạch bạch bạch va chạm, chỉ có tiếng cô gái thét chói tai, ngẫu nhiên, còn sẽ trộn lẫn tiếng nam thờ đóc.

“A, a... Quá sâu, không... A, nhẹ một chút, nhẹ... A a a... Thật lớn, a...”

“Muốn côn thịt tôi thao cô không? Há? Nói chuyện! Muốn hay không?” Người đàn ông va chạm thật sự là quá điên cuồng, nhanh như vậy, sâu như vậy, tàn nhẫn như vậy!

“Không, không!” Tiểu Dao điên cuồng lắc đầu, nhưng mông càng nâng cao, lượng dâm thủy lớn dọc theo háng chảy xuống, ghé cô quỳ ướt một mảng lớn.

“Không cần sao? Há? Muốn hay không? Muốn tôi hung hăng thao cô không? Nói!”

“Không, em không... Ân a a, a... Em... Em muốn, a, tiên sinh, dùng sức đâm em, dùng sức... A a a...”

Trong mặt thất, cô gái tư thế bị trói, mông cường cao vô lực giãy giụa, hoa huyết nhỏ nhỏ cơ hồ bị đàn ông thao lộng một giờ sau, hiện tại côn thịt đã rút ra, dần dần khép lại.

Một giọt tinh dịch trắng đục từ cửa huyết nhỏ không cần thận tràn ra, nhỏ giọt ở trên ghế, hỗn hợp dâm thủy chảy bên trong, hình ảnh dâm uế nói không nên lời.

Lại xem hoa huyết sưng đỏ của cô, cũng đã hoàn toàn khép tốt, không còn có bất cứ giọt tinh dịch nào chảy nữa.

Bị thao lâu, thể nhưng còn có thể lấy tốc độ nhanh khép kín, hoa huyết nhỏ nhỏ này, xác thật là thiên đường của đàn ông, nếu không phải cần cô thực hiện những nhiệm vụ quan trọng, hắn thật sự muốn giữ cô bên người, thao cô đến thiên hoang địa lão.

Nhưng mà, hắn luôn luôn người có chừng mực, ghét nhất bị người kéo thất tình lục dục, đêm nay vì cô gái này mà mắt không chế, đã làm hắn thực khó chịu.

Người đàn ông sửa sang lại quần mình, đi ra mật thất, bên ngoài mật thất.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Gặp Thoáng Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.